This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

046
DUPL

GEORGE GREGORY,
Bookseller to
H.M. Queen Alexandra

888
S7
S57
1796

STRABONIS RERVM GEOGRAPHICARVM LIBRI XVII.

GRAECA AD OPTIMOS CODICES MANVSCRIPTOS RECENSVIT,
VARIETATE LECTIONIS ADNOTATIONIBVSQVE ILLVSTRAVIT,
XYLANDRI VERSIONEM EMENDAVIT

IOANNES PHILIPPVS SIEBENKEES
PROFESSOR ALTORFINVS.

INDE A SEPTIMO LIBRO CONTINVAVIT
CAROLVS HENRICVS TZSCHVCKE,
A. M. SCHOLAE REGIAE MISNENSIS RECTOR ET SOCIETATIS LAT. IENENS. SOCIVS.

TOMVS QVINTVS.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA.
MDCCCVIII.

Adv. Humanities
Blackwell
9-23-83
349303

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ δωδέκατον περιέχει τὰ ὑπόλοιπα τῆς Ποντικῆς χώρας, καὶ ἐφεξῆς [1] Καππαδοκίαν, Γαλατίαν, Βιθυνίαν, Μυσίαν, Φρυγίαν, [2] Μαιονίαν, καὶ πρὸ τούτων Σινωπίδα, πόλιν Ποντικὴν, καὶ Ἡράκλειαν, καὶ Ἀμάσειαν· ἔτι Ἰσαυρίαν, Λυκίαν, Παμφυλίαν, Κιλικίαν μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων, καὶ ὀρῶν, καὶ ποταμῶν.

1) Paris. Καππαδοκίας. Praefero vulgatam lectionem in hoc nexu.

2) Paris. Μαιωνίαν, non magis recte, ut notum est. Apud Homer. in Hymno in Apoll. v. 179. Μηονίη pro Μαιονία, ut monet Eustath. ad Homer. Il. 3, 401. p. 346. Basil. Reliqui codices in vulgata consentiunt.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRI DUODECIMI CAPITA.

Duodecimus reliqua Ponticae regionis continet, ac deinceps Cappadociam, Galatiam, Bithyniam, Myſiam, Phrygiam, Maeoniam, et ante haec Sinopida, Ponticam civitatem, et Heracleam et Amaſeam; praeterea Iſauriam, Lyciam, Pamphyliam, Ciliciam cum adjacentibus inſulis, montibus et fluviis.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

[1]Καὶ ἡ Καππαδοκία ἐστὶ [2] πολυμερής τε, καὶ συ- p. 533.
χνὰς δεδεγμένη τὰς μεταβολάς. Οἱ δ' οὖν ὁμό-
γλωττοι μάλιστά εἰσιν οἱ ἀφοριζόμενοι πρὸς νότον

 μὲν

VARIANTES LECTIONES.

1) Libri initium deeſſe ſuſpicor. Non enim puto ita ex abrupto eum ordiri voluiſſe. *Xylander.* Aſiam cis Taurum partitus eſt geographus libro ſuperiore in quatuor partes: harum duas priores ac magnam tertiae partem eodem libro explicuit: nunc quae ſuperſunt ejusdem μερίδος, ſunt

STRABONIS RERUM GEOGRAPHICARUM LIBER DUODECIMUS.

CAP. I.

§. 1.

Cappadocia in varias partes diviſa eſt, et varias experta mutationes. Qui eadem utuntur lingua, ii maxime ſunt, qui definiuntur

Cappadocia. μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ, πρὸς ἕω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ, καὶ τῇ Κολχίδι, καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις ἔθνεσι· πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ [3] Ἅλυος· πρὸς δύσιν δὲ τῷ τε τῶν Παφλαγόνων ἔθνει καὶ Γαλατῶν, τῶν τὴν Φρυγίαν μετοικησάντων, μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλίκων, τῶν τὴν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων.

§. 2.

sunt exponenda: quid autem superſit ex illo loco, facile intelligemus. Ibi dicta eſt haec tertia pars conſtare ex Media, Armenia, Cappadocia et τοῖς μεταξύ: Mediam et Armeniam libri proximi fine eſt complexus. Cappadocia igitur reſtat cum τοῖς μεταξύ. Ex his apparet, nihil periiſſe initio hujus libri, niſi fortaſſe paucula quaedam verba aut hujus initio, aut prioris fine, quorum jactura factum eſt, ut hoc principium videatur minus concinnum et reliquis ſimile. Graecam tamen ὑπόθεσιν cum legimus, ſuſpicari poſſumus deſiderari hodie deſcriptionem eorum, quae Strabo appellavit τὰ μεταξύ, quum alioquin videantur ea cum Cappadocia deſcribi. *Caſaubonus.* Xylandro adſentitur Penzelius, nec ego refragor.

2) Moſcov. male πολυμερεῖς, ut edd. Aldi et Hopperi. Poſt ante μεταβολὰς in Moſcov. Medic. 3. 4. deeſt τάς. Ita tamen ſaepius Strabo. Pro τῷ Κιλικίῳ, quod bene habet, Ven. obtrudit τῇ Κιλικίᾳ. Deceperunt librarium proximae formae regionum.

3) Ven. Ἅλεος; male, uti poſt Κιλίων pro Κιλίκων.

niuntur verſus meridiem Cilicio, qui vocatur, Tauro: verſus orientem Armenia et Colchide, aliisque interiacentibus gentibus, quae ſermone diverſo utuntur: verſus ſeptentrionem Euxino mari usque ad Halyos oſtia: verſus occaſum Paphlagonica natione et Galatis, qui in Phrygiam commigraverunt, usque ad Lycaones et Cilices, eos qui aſperam colunt Ciliciam.

§. 2.

§. 2. Cappadocia.

Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ὁμογλώττων οἱ παλαιοὶ τοὺς Καταόνας καθ' αὑτοὺς ἔταττον, ἀντιδιαιροῦντες τοῖς Καππάδοξιν, ὡς ἑτεροέθνεσι, καὶ ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἐθνῶν μετὰ τὴν Καππαδοκίαν ἐτίθεσαν τὴν Καταονίαν, εἶτα τὸν Εὐφράτην καὶ τὰ πέραν ἔθνη, ὥστε καὶ τὴν [1] Μελιτηνὴν ὑπὸ τῇ Καταονίᾳ τάττειν, ἢ μεταξὺ κεῖται ταύτης τε καὶ τοῦ Εὐφράτου, συνάπτουσα τῇ Κομμαγηνῇ· μέρος τε τῆς Καππαδοκίας ἐστὶ δέκατον, κατὰ τὴν εἰς δέκα στρατηγίας διαίρεσιν τῆς χώρας. [2] Οὕτω γὰρ δὴ οἱ καθ' ἡμᾶς βασιλεῖς οἱ πρὸ Ἀρχελάου διατεταγμένην εἶχον τὴν p. 534. ἡγεμονίαν τῆς Καππαδοκίας· δέκατον δ' ἐστὶ μέρος καὶ ἡ Καταονία. Καθ' ἡμᾶς δὲ εἶχε στρατηγὸν ἑκα-

1) Moscov. utraque scriptura et Μελιτινὴν et Μελιτηνὴν. Prius ex editoribus referunt Aldus, Hopper. et Xylander. Veram scripturam, quam profitentur alii codices, fundavit Casaubonus.

2) Οὕτως dant Medic. 4. et Venet.

§. 2.

Iam de iis ipsis, qui eodem utuntur sermone, veteres Cataoniam seorsum posuerunt a Cappadocia, tanquam diversa natione, distinguentes, inque gentium enumeratione Cataoniam Cappadociae subjunxerunt, inde Euphratem, et quae sunt trans eum gentes, ita ut Melitenam quoque sub Cataonia ponerent, quae inter hanc et Euphratem sita Commagenam attingit: ac pars decima Cappadociae habetur, ut quidem in decem haec divisa est provincias. Sic enim nostra aetate reges, qui Archelaum antecesserunt, Cappadociae ditionem distribuerunt: et Cataonia etiam una est de decem partibus. Nostra aetate utrique

Cappadocia.

τέρα ἴδιον, οὔτε [3] δ' ἐκ τῆς διαλέκτου διαφορᾶς τινος ἐν τούτοις πρὸς τοὺς ἄλλους Καππάδοκας ἐμφαινομένης, οὔτε ἐκ τῶν ἐθῶν, θαυμαστὸν πῶς ἠφάνισαι τελέως τὰ σημεῖα τῆς ἀλλοεθνίας. Ἦσαν δ' οὖν διωρισμέ-

3) Medic. 3. οὔτω ἐκ omisso δ'. Post idem et Medic. 4. οὔτ' ἐκ pro οὔτε δ' ἐκ. Post pro ἐκ τῆς τῶν ἄλλων Medic. 4. exhibet ἐκ τῶν ἄλλων omisso τῆς. Tum in Medic. 4. legitur ἰθῶν pro vulgato ἰθνῶν. *Tzschucke.* Ἐθνῶν mendosa lectio: nam ἰθῶν legendum est, non ἰθνῶν. Sensus est, nullum restare ἀλλοεθνίας vestigium in illis decem praefecturis, ex quibus Cappadociam totam dixit esse conflatam: nullum, inquam, vestigium, neque in dialectis, neque in aliis moribus et institutis. Sic multis locis διάλεκτοι et ἔθη conjunguntur; quamquam constanti errore, perperam fere semper, ἔθνη scripserunt male feriati librarii pro ἔθη, ut hoc loco et libro 8. p. 333 f. (p. m. 8.) *Casaubonus.* Commutatio frequens. Cf. etiam ad lib. 7. p. m. 429. Vales. ad Euseb. in vita Constantini 3, 18. ubi ἔθους leg. et alii. Ipse nexus tuetur Casauboni emendationem, quam, adiutus praeterea codice et vetere interprete, recepi. Pro Καππάδοκας Moscov. praecipit Καππαδόκας. Utrum a Strabone profectum sit, dubium faciunt libri, cum utraque forma efferatur illa vox ab auctoribus, Καππαδόκαι et Καππάδοκες. Nempe in libris o currit Καππάδοκι infra p. 535. (vel vulgo Καππαδόκαι) et Καππαδόκη lib. 12. p. 540. Καππάδοξι lib. 11. p. 521. saepius Καππαδόκων accentu ambiguo. Nempe triplicem formam adferunt Grammatici, ut Etymol. M. auctor p. 490. Stephanus sub h. v. Καππάδοξ, Καππάδοκος et Καππαδόκης. Monet tamen Eustath. ad Dionys. v. 970. disertis verbis, cum alii praeferant Καππαδόκαι, a Strabone προπαροξυτόνως dici Καππάδοκας, cui auscultandum videtur.

que suus fuit praefectus: cum quidem neque ullum linguae, neque morum inter eos et Cappadoces discrimen appareat, mirum in modum prorsus fere abolitis indiciis diversitatis inter istas gentes. Erant ergo

ρισμένοι· [4] προσεκτήσατο δ' αὐτοὺς Ἀριαράθης ὁ πρῶτος προσαγορευθεὶς Καππαδόκων βασιλεύς. Cappadocia.

§. 3.

[1] Ἔστι δ' ὥσπερ Χερρονήσου μεγάλης ἰσθμὸς οὗτος, σφιγγόμενος θαλάτταις δυσὶ, τῇ τε τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς τραχείας Κιλικίας, καὶ τῇ τοῦ Εὐξείνου μεταξὺ Σινώπης τε καὶ [2] τῆς τῶν Τιβαρηνῶν παραλίας· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λέγομεν χερρόνησον τὴν προσεσπέριον τοῖς Καππάδοξιν ἅπασαν· ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐντὸς Ἅλυος καλεῖ. Αὕτη γάρ ἐστιν, ἧς ἦρξεν ἁπάσης Κροῖσος· λέγει δ' αὐτὸν

A 4 ἐκεῖ-

4) Ven. 3. προσεκτίσατο. Tum Medic. δὲ αὐτοὺς, ut fit saepe.

1) De verſione loci minus recte a Xylandro intellecti cf. Walther in animadverſ. hiſtor. et critic. p. 188. Verba δ' ὥσπερ deſunt in Pariſ.

2) τῆς non eſt in Medic. 3. Poſt Medic. 4. dat Κροῖσος et τύραννον.

ergo diviſi: adjecit Cataones Cappadocibus Ariarathes, qui primus Cappadocum rex fuit appellatus.

§. 3.

Eſt autem tanquam iſthmus magnae peninſulae duobus conſtrictus maribus: uno, quod eſt Iſſici ſinus, usque ad Ciliciam, quae nunc aſpera dicitur: altero, quod eſt Euxini, usque ad Sinopen et oram Tibarenorum. Intra iſthmum hunc peninſulam vocamus, quidquid verſus occaſum eſt regionum a Cappadocia: quod Herodotus terram intra Halyn appellat: nam iſthaec omnia poſſedit Croeſus, quem

Cappadocia. ἐκεῖνος τύραννον ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. Οἱ δὲ νῦν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καλοῦσιν Ἀσίαν, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ ἠπείρῳ ταύτην Ἀσίαν προσαγορεύοντες. Περιέχεται δ' ἐν αὐτῇ [3] πρῶτα μὲν ἔθνη τὰ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς Παφλαγόνες τε, καὶ Φρύγες, καὶ Λυκάονες· ἔπειτα Βιθυνοί, καὶ Μυσοί, καὶ ἡ Ἐπίκτητος· ἔτι δὲ Τρωάς, καὶ Ἑλλησποντία· μετὰ δὲ τούτους ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Ἑλλήνων οἵ τε Αἰολέες καὶ Ἴωνες, τῶν δ' ἄλλων Κᾶρές τε καὶ Λύκιοι· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ Λυδοί. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἐροῦμεν ὕστερον.

§. 4.

Τὴν δὲ Καππαδοκίαν εἰς δύο σατραπείας μερισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Περσῶν παραλαβόντες Μακεδόνες,

3) Sic Codices mei omnes volunt pro πρῶτον, quod debetur Aldo. Tum idem cum Hoppero Βυθυνοί. Post pro ἔτι δὲ Τρωὰς Ven. habet ἔτι δὲ Τρωάς.

quem ille tyrannum populorum intra Halyn appellat. Hodie Asiam intra Taurum nominant, cognominem toti continenti isti, quae Asia usurpatur. In hac ergo Asia, quam describimus modo, continentur ab ortu Paphlagones, Phryges, Lycaones: deinde Bithyni, Mysi, Epictetus: tum Troas et Hellespontia: post haec ad mare de Graecis Aeoles ac Iones: de ceteris Cares et Lyci: in mediterraneis Lydi. Ac de reliquis quidem postea dicetur.

§. 4.

Cappadociam Persae in duas divisserunt satrapias: eas ab his acceptas Macedones

νες, [1] περιεῖδον, τὰ μὲν ἑκόντες, τὰ δ' ἄκοντες, εἰς βασιλείας ἀντὶ σατραπειῶν περισᾶσαν· ὧν τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμασαν, καὶ πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ νὴ Δία μεγάλην Καππαδοκίαν· τὴν δὲ, Πόντον· οἱ δὲ τὴν πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδοκίαν. Τῆς δὲ μεγάλης Καππαδοκίας νῦν μὲν οὐκ ἴσμεν [2] πρώτην διά- Cappadocia.

A 5 ταξιν·

1) Venet. Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. cum edd. Aldi et Hopperi περιείλον, quod cum ſenſum turbaret et iis, quae ex Strabonis hoc loco refert Euſtath. ad Dionyſ. v. 970. refragaretur, in περιεῖδον mutavit Xylander, quem ceteri ſecuti ſunt. Nempe Euſtathius contractis in ſummam verbis ita: ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει, ὅτι Καππαδοκίαν Πέρσαι μὲν εἰς δύο σατραπείας διεῖλον, Μακεδόνες δὲ ὕστερον εἰς δύο βασιλείας. Περιεῖδον exſtitiſſe etiam videtur in Vaticanis. Literas autem λ et δ ſaepe commutari notum eſt. Poſt σατραπειῶν legitur in edd. omnibus, quod ad probam ſcripturam revocant Med. 3. 4. Moſcov. Pariſ.

2) Ita conſtanter libri omnes volunt. Haeret tamen Tyrwhittus in conjecturis in Strabonem p. m. 46. et haec notat: Scribendum eſt, credo, οὐκ ἴσμεν πω τὴν διάταξιν, quia ſcilicet reductio Cappadociae in formam provinciae, dum ſcribebat Strabo, imperata a Tiberio, necdum perfecta erat. Primam autem iſtius regionis in decem praefecturas ſub regibus diſtributionem, ut ſibi bene notam, pergit exponere. Hactenus *Tyrwhittus*. Satis quidem haec acute et expedite; at an vere dubito, quia ſecum pugnare alias videatur Strabo. Καῖσαρ enim in ſubſequentibus, quod et Caſau-

dones paſſi ſunt in duo regna mutari, partim ſponte, partim inviti: eorum alterum proprie Cappadociam et Cappadociam ad Taurum, adeoque magnam Cappadociam nuncupaverunt: alterum Pontum, ſive Cappadociam Ponticam, Magnae Cappadociae antiquam conſtitutionem nunc ignoramus: mortuo enim ejus

Cappadocia. ταξιν· τελευτήσαντος γὰρ τὸν βίον Ἀρχελάου τοῦ [3] βασιλεύσαντος, ἔγνω Καῖσάρ τε καὶ ἡ σύγκλητος, ἐπαρχίαν εἶναι Ῥωμαίων αὐτήν. Ἐπ' ἐκείνου δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων εἰς δέκα στρατηγίας διῃρημένης τῆς χώρας, πέντε μὲν ἐξητάζοντο αἱ πρὸς τῷ Ταύρῳ, Μελιτηνὴ [4] καὶ Καταονία καὶ Κιλικία, [5] Τυανῖτίς τε καὶ [6] Γαρσαυρῖτις· πέντε

Caſaubonus exiſtimat, ſine dubio eſt Tiberius. Tum Strabonem eam διάταξιν vero ſimile eſt cognoviſſe, quippe quae facta eſt an. u. 770. V. Dio 57, 17. Eutrop. 7, 11. ſ. 6. et qui ad utrumque memorantur. Denique ab ultimis temporibus, ut alibi, exorſus eſſe videtur, ex quorum memoria antiqua Cappadociae conſtitutio ad Strabonis aetatem minime pervenerat. Quare nihil mutandum cenſui.

3) Pro βασιλεύσαντος Medic. 3. 4. Venet. Pariſ. βασιλεύοντος.

4) In nectendi particulis diſſentiunt libri. Moſcov. enim ante Καταονία omittit καὶ, ut Medic. 3. 4. et Pariſ. et τε καὶ poſt Τυανῖτις. Graviora in proximis objiciuntur.

5) Pro Τυανῖτις Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. (hic omiſſo τε) et Pariſ. Τυανῆτις. Praeſtat tamen Τυανῖτις ex Ptolemaeo etiam 5, 6. et Stephano ſ. v. Τύανα.

6) Caſaubonn. Venet. 1. 2. Σαυρῖτις; Pariſ. epitome p. 152. (ed. Hudſ.) Γαρσαυρῖτις; Moſcov. Γαυσαυρῖτις; Medic. 3. Ἰσαυρῖτις; Medic. 4. cum edd. et vetere interprete Ἰσαυρῖτις. Tzſchucke. Καὶ Ἰσαυρῖτις. Non poteſt Iſauria intelligi,

ejus rege Archelao, Caeſar decrevit ac Senatus, ut Romanorum ea eſſet provincia. Sub Archelao et eum antegreſſis regibus Cappadocia in decem diviſa portiones ſeu praefecturas, quinque ſub Taurica cenſebantur: Melitena, Cataonia, Cilicia, Tyanitis, Garſauritis: quinque reliquae minori tribueban-

τε δὲ λοιπαὶ, [7] Λαουινιασηνὴ, [8] Σαργαραυσηνὴ, [9] Σα- Cappadocia.
ραου-

telligi, de qua nullum eſt verbum in deſcriptione Cappadociae. Libri veteres habent Σαυρῖτις. Epitomes auctor Γαρσαυρῖτιν vocat: et hanc lectionem probo. Eſt enim, quam Ptolemaeus [5, 6.] Γαρσαυρίαν appellat; Plin. 6, 3. *Garſauritin*, ut Strabo. Lege ergo Γαρσαυρῖτις, quamquam alio loco infra [p. 539.] legitur Γαρσαυρία. [immo Γαρσαυρία] *Caſaubonus*. Γαρσαυρῖτις, quod ex commemoratis cauſis rectum videtur, ab initio truncatum reliquit Σαυρῖτις, poſt ex καὶ adhaeſit ι vel additum eſt, quod ea provincia notior eſſet. Probant etiam Harduin. ad Plin. 6, 3. et Penzelius ad noſtrum locum p. 1846. non item Mannert in Geogr. T. 6. P. 2. p. 251. qui potius *Garſaviram* latere putat in ſequenti nomine Σαργαουηνή.

7) Ita Codices cum vetere interprete et edd. tantum quod in epitome ſcribitur Λαυινασηνή. *Tzſchucke*. Infra [p. 540. vulgo] Λανιασηνὴ corrupta, ut fit, barbara voce. Ptolemaeus [5, 7.] Λαουινιανησινὴν vocat, et in Armenia minore collocat. *Caſaubonus*. Cod. Palatinus in Ptolemaeo exhibet Λαυιανῆς. In Strabonis loco ſignato et alio p. 560. codices plerique inclinant ad ſcripturam Λαυιασηνή. Quae omnia ſi ſub unum obtutum revocata inter ſe contendas, probabilior lectio videtur eſſe Λαουινιασηνή.

8) Medic. 3. Venet. 2. Moſcov. Pariſ. Σαργαυσηνὴ; Medic. 4. Vatic. et Urbin. Σαργαυσινὴ; vetus interpres *Sargauſina*; epitome Σαργυσηνὴ; edd. omnes Σαργασηνὴ. *Tzſchucke*. Ptolemaeus [5, 6.] Σαργαραυσηνὴ, quod non dubium reponendum hic quoque eſſe; nam ita recte infra [p. 537.] ſcribitur. Apud Plinium 6, 3. legitur *Sagauraſene*. *Caſaubonus*. Hodie Harduino duce in Plinio legitur *Sargarauſene*, in Ptolemaei Cod. Palat. Σαργαυραση̃νη. Verum nomen videtur eſſe Σαργαραυσηνὴ, quod poſui.

9) Medic. 3. 4. Venet. 2. Vatic. Urbin. Σαραυνὴ; vetus interpres *Saraunâ*; Pariſ. Moſcov. epitome Σαραουηνὴ; editio-

buebantur, Laviniaſena, Sargarauſena, Saravena; Cham-

Cappadocia. σαουηνὴ, [10] Χαμανηνὴ, [11] Μοριμηνή. Προσεγένετο δ' ὕστερον παρὰ Ῥωμαίων ἐκ τῆς Κιλικίας [12] τοῖς πρὸ Ἀρχελάου καὶ ἐνδεκάτη σατηγία, ἡ περὶ Κασάβαλα

editiones ante Casaubonum hanc vocem ignorant, qui primus addidit, etsi interposito γ Σαργαουηνή. Equidem nunc cum codicibus elisi.

10) Omnes codices exhibent Χαμανηνὴ cum editionibus ante Casaubonum; tantum epitome Χαμαννηνὴ, et vetus interpres *Chamanenena*. Casaubonus pro Χαμανηνὴ, (male in edit. Amstelod. scribitur Καμανηνὴ) etsi reliquit priscam scripturam, reponi tamen in notis maluit Καμμανήνη, uti infra p. 540. legitur, etsi codices boni ibi etiam per X in initio signant. In Plinio quidem 6, 3. legitur etiam *Cammanene*, at in Ptolemaeo 5, 6. per X exstat Χαμανὴ, et in cod. Palat. Χαμάννησος. Praestat igitur scriptura per X, quod librarii miscuerunt cum *Commagene*, ut infra p. 540.

11) Hoc nomen varie in libris distorquetur. Venet. 1. Ῥημνηνίνη; Moscov. Ῥιμνηνηνὴ, ut vetus interpres *Rhimnenena*; Venet. 2. Ῥομνηνὴ; Medic. 3. 4. et edd. ante Casaubonum Ῥιμνηνὴ; Medic. 4. idem habuit, post ex correctione accepit Μοριμινὴ; Epitome Μοραμηνὴ; Xylander maluit Μοριμηνὴ in nota, et post Casaubonus praeivit Μοραμηνή. Infra p. 540. exstat Μοριμηνὴ, et in Plinio 6, 3. *Morimene*. Utra litera praeferenda sit, dubium manet. Codices tamen ad ε ducunt.

12) Τῆς πρὸ exhibent omnes libri, tantum quod Ven. 2. πρὸ in πρὸς mutat. Acute tamen vidit Tyrwhittus in conjectur. in Strabonem p. m. 47. legendum esse τοῖς πρὸ, quod comprobat consilium narrationis et connexus. Itaque sic reposui.

Chammanena, Morimena. Post Romani regibus ante Archelaum adjecerunt undecimam praefecturam de Cilicia circum Castabala et Cybistra, usque ad Antipatri

σάβαλά τε καὶ [13] Κύβιστρα μέχρι τῆς Ἀντιπάτρου P. 535.
[14] τοῦ λῃστοῦ Δέρβης, τῷ δὲ Ἀρχελάῳ καὶ ἡ τραχεῖα περὶ [15] Ἐλαιοῦσσαν Κιλικία, καὶ πᾶσα ἡ τὰ πειρατήρια συνησαμένη.

ΚΕΦ. Β.

13) Moſcov. Pariſ. Κύδυστρα; Medic. 3. Venet. 1. 2. Κύδιστρα; Medic. 4. corr. Κύδριστρα, quod et antea tulerat Pariſ. Vetus interpres *Cydiſtrae*. Sic edd. Aldi et Hopperi Κύδιστρα, quod primus Xylander transmutavit in Κύβιστρα; recte, ut ex Cicerone ad diverſ. 15, 2. et 4. aliisque patet, et conſtantius infra p. 537. m. in libris ſcribitur.

14) Moſcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. mutato vulgari omnium editionum ordine Ἀντιπάτρου τοῦ λῃστοῦ Δέρβης, quem ſic retuli cum veteri interprete, etſi alibi etiam ſic verba disjicit Noſter. Vulgo Δέρβης τ. λ.

15) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Ἐλεοῦσσαν; vetus interpres *Eleuſam*; edd. Aldi, Hopperi Ἐλοῦσσαν, poſt, ut hodie editur, Ἐλαιοῦσσαν, ut infra p. 537. etſi non ſine variatione librorum, in primis lib. 14. p. 651. 652. 671. Voſſius quidem ad Melam 1, 16, 2. vult Ἐλόεσσα vel Ἐλοῦσα, non Ἐλεοῦσα, quod perperam mutatum ſit in Ἐλαιοῦσα. Adſentiuntur quidem in Ἐλεοῦσα Oppianus Halieut. 3, 209. Etymol. M. p. 326. h. v. alii quidam, at Stephanus, literarum etiam ordinem ſecutus, ſcribit Ἐλαιοῦσσα, etſi etiam σ ſimplex ſtare poſſit, quod numorum auctoritas confirmat, in quibus legitur Ἐλαιουσιων. V. Haym in theſ. Britann. P. 2. p. 126. et Eckh. in doctrina num. T. 1. Vol. 3. p. 81. Equidem tamen duplex σσ retinendum ex linguae uſu putavi, cum et in aliis numis adpareat duplex σ. V. Holſten. ad Stephan. p. 109. Raſche in Lex. num. T. 2. P. 1. p. 556 ſq. et in ſupplementor. T. 2. p. 739.

tipatri praedonis Derben, Archelao autem etiam aſperam Ciliciam circa Elaeuſſam, et eam omnem, in qua praedonum coetus coiverunt.

CAP. II.

Cappadocia.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Ἔστι δ' ἡ μὲν [1] Μελιτηνὴ παραπλησία τῇ Κομμαγηνῇ· πᾶσα γάρ ἐστι τοῖς ἡμέροις δένδροις κατάφυτος, μόνη τῆς ἄλλης Καππαδοκίας· ὥστε καὶ ἔλαιον φέρειν, καὶ τὸν Μοναρίτην οἶνον τοῖς Ἑλληνικοῖς ἐναμιλλᾶσθαι· ἀντίκειται δὲ τῇ Σωφηνῇ μέσον ἔχουσα τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ αὐτὴ [2] καὶ ἡ Κομμαγηνὴ, ὅμορος οὖσα. Ἔστι δὲ φρούριον ἀξιόλογον τῶν Καππαδόκων ἐν τῇ περαίᾳ, Τόμισα· τοῦτο δ' ἐπράθη μὲν [3] τῷ Σωφήνῃ ταλάντων ἑκατόν· ὕστερον δὲ ἐδωρή-

1) Paris. Μελητηνή. Tum Moscov. Σοφηνῇ; Medic. 4. Σωφινῇ, ut *Sophinae* vetus interpres; Aldus Σοφήνῃ; Hopper. Σωφηνῇ cum reliquis, etsi accentu instabili. Sic in sequentibus variatur, et lib. 11. passim.

2) Excidit in Mosc. Medic. 3. 4. Venet. 2. alterum καὶ, quod et omiserunt Aldus et Hopperus, primus addidit Xylander. Paris. bis dedit καὶ αὐτή. Τόμισα omnes libri, etsi Stephanus duplici σ adfert, quod tamen coarguunt gentilia.

3) Sic codices omnes, tantum quod aliqui, ut antea, habent

CAP. II.

§. 1.

Melitena per omnia similis est Commagenae: tota enim domesticis conferitur arboribus, sola ex omnibus Cappadociae partibus: ita ut oleum quoque ferat: et Monarite vinum, quod cum Graecis certet. Sophenae ex adverso jacet, ab ea diremta Euphrate fluvio, ut et finitima Commagene. Trans fluvium Cappadociae castellum est memorabile Tomisa: id venditum fuit Sophenae

ἐδωρήσατο Λεύκολλος τῷ Καππαδόκι συστρατεύσαντι [4] ἀριστεῖον κατὰ τὸν πρὸς τὸν Μιθριδάτην πόλεμον. Cappadocia.

§. 2.

Ἡ δὲ Καταονία πλατὺ καὶ κοῖλόν ἐστι πεδίον πάμφορον, πλὴν τῶν ἀειθαλῶν. Περίκειται δ' ὄρη ἄλλα τε καὶ [1] ὁ Ἄμανος ἐκ τοῦ πρὸς νότον μέρους, ἀπό-

bent Σοφήνῃ. Nec aliter Aldina editio, quae tamen in corrigendis vult τῇ Σοφήνῃ. Hopperus et Xylander, abjecto articulo, ille dedit Σοφήνῃ, hic Σωφήνῃ. Post Casaubonus cum reliquis scripserunt τῷ Σωφήνῃ. Articulus τῷ utique praeferendus est, cum obponatur τῷ Καππαδόκι. At in Σωφήνῃ videtur haerere vitium, etsi in Σωφηνῇ immutetur, cum gentile sit Σωφηνός, uti adparet ex Stephano, et, quem notavit, Strabonis loco, nescio quo, Σωφηνὸς Ἀράσκης ἔχων τὰ νότια μέρη. Quare legendum existimem τῷ Σωφηνῇ. Vetus interpres reddit *Sophinae regi*. Post cum Paris. et Mosc. pro vulgato Λεύκουλλος repposui Λεύκολλος, de quo dictum est ad lib. 8. p. m. 279. n. 15.

4) Vox ἀριστεῖον deest in Medic. 3. In proximis varie turbatur. Medic. 4. omittit κατὰ; Venet. 2. Moscov. ita verba contexunt τὸν κατὰ τὸν πρὸς Μ. Medic. 3. Paris. ignorant articulum τὸν ante Μιθριδάτην; Medic. 4. verba πρὸς τὸν; edd. ante Casaub. ferunt τὸν κατὰ πρὸς τὸν. Recepta lectio proba est.

1) Articulus abest a Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Post pro

phenae talentis c: postea autem temporis Lucullus ob rem bene gestam praemii loco id Cappadoci dedit, cuius in bello Mithridatico usus fuerat opera.

§. 2.

Cataonia lata est et cava planities, omnium rerum ferax, exceptis, quae semper virent. Circum eam jacent cum alii montes,

Cappadocia. ἀπόσπασμα ὂν τοῦ Κιλικίου Ταύρου· καὶ ὁ Ἀντίταυρος, εἰς ταὐναντία ἀπερρωγώς. Ὁ μὲν γὰρ Ἄμανος ἐπὶ τὴν Κιλικίαν καὶ τὴν Συριακὴν ἐκτείνεται θάλατταν πρὸς τὴν ἑσπέραν, ἀπὸ τῆς Καταονίας, καὶ τὸν νότον· τῇ δὲ τοιαύτῃ διαστάσει περικλείει τὸν Ἰσσικὸν κόλπον ἅπαντα, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν Κιλίκων πεδία πρὸς τὸν Ταῦρον. Ὁ δ' Ἀντίταυρος ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐγκέκλιται, καὶ μικρὸν ἐπιλαμβάνει τῶν ἀνατολῶν, εἶτ' εἰς τὴν [2] μεσόγαιαν τελευτᾷ.

§. 3.

Ἐν δὲ τῷ Ἀντιταύρῳ τούτῳ βαθεῖς καὶ στενοί εἰσιν αὐλῶνες, ἐν οἷς ἵδρυται τὰ Κόμανα, καὶ τὸ τῆς

pro καὶ τὸν νότον Medic. 4. ponit κατὰ τὸν νότον. In proximis edd. Pariſ. et Amſtelod. vitioſe περικλείη, uti poſt Venet. 2. μικρῶν.

2) Moſcov. μεσογαῖαν, ut alibi. V. ad lib. 7. p. m. 319. n. 7.

tes, tum Amanus verſus meridiem, fruſtum a Cilicio avulſum Tauro: et abruptus ab hoc in contrariam partem Antitaurus. Etenim Amanus, a Cataonia occaſum verſus et meridiem ad Syriacum ac Cilicium ſe porrigens mare, hoc ſpatio includit totum ſinum Iſſicum, et campos Ciliciae, qui ſunt ad Taurum. Antitaurus ad ſeptentrionem inclinat, ac nonnihil etiam ad ortum, deinde in mediterranea definit.

§. 3.

In hoc Antitauro profundae ſunt et anguſtae convalles: in quibus etiam ſita ſunt Comana, et Bellonae

τῆς [1] Ἐνυοῦς ἱερὸν, ὃ ἐκεῖνοι [2] Κόμανα ὀνομάζουσι· πόλις δ' ἐστὶν ἀξιόλογος, πλεῖστον μέντοι τῶν [3] θεοφορήτων πλῆθος, καὶ τὸ τῶν ἱεροδούλων ἐν αὐτῇ. Κατάονες δέ εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες, ἄλλως μὲν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τεταγμένοι, [4] τοῦ δὲ ἱερέως ὑπακούοντες τὸ πλέον· ὁ δὲ τοῦ θ' ἱεροῦ κύριός ἐστι, καὶ τῶν ἱεροδούλων, οἳ κατὰ τὴν ἡμετέραν [5] ἐπιδημίαν πλείους ἦσαν τῶν Cappadocia.

1) Vitiose edd. Paris. et Amstelod. Ἐνοῦς, ut antea edd. Ald. et Hopperi Κόμματα.

2) Paris. Medic. 4. Ven. 2. μᾶ, ut vetus interpres; Venet. 1. μαῶν; Medic. 3. Κόμανα in lacuna; Moscov. agnovit hoc nomen, quod et receperunt omnes editiones inde ab Aldo. Quod verum fuerit nomen, equidem statuere non ausim, etsi Κόμανα suspectum videtur.

3) Casaubonn. Venet. 1. θεοφορουμένων. Hujus commutationis exemplum ex Dionis orat. 61. extr. notat Schneiderus in Lex. Gr. h. v. Recepta lectio bene habet.

4) Haec verba, cum ex vulgari distinctione minus sint perspicua, ita componenda putat Tyrwhittus in conjecturr. in Strabon. p. m. 47. τοῦ δὲ ἱερέως ὑπακούοντες τὸ πλέον· ὁ δὲ τοῦ θ' ἱεροῦ κύριός ἐστι, καὶ — Tuetur hanc facilem quidem et placidam emendationem justa obpositio vocabulorum ἄλλως et τὸ πλέον, quare illam probavi.

5) Vulgo ἐπιδημίαν legitur, quam formam ne adtigit qui-

lonae templum Comana ab accolis dictum: urbs est memorabilis: et maxima ibi multitudo eorum, qui divino instinctu corripiuntur, atque hierodulorum, qui sunt sacrificiorum servi. Cataones sunt, qui urbem inhabitant, regi quidem alias subditi, sed pontificis tamen dicto audientes maxima e parte: hic et templi dominus est, et hierodulorum: qui, cum nos ibi peregre essemus, plures erant sex mil-

Cappadocia.

τῶν ἑξακισχιλίων, ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξί. Πρόσκειται δὲ τῷ ἱερῷ καὶ χώρα πολλή· καρποῦται δ' ὁ ἱερεὺς τὴν πρόσοδον· καὶ ἔστιν οὗτος δεύτερος κατὰ τιμὴν τῆ Καππαδοκίᾳ μετὰ τὸν βασιλέα· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ αὐτοῦ γένους ἦσαν οἱ ἱερεῖς τοῖς βασιλεῦσι. Τὰ δὲ ἱερὰ ταῦτα δοκεῖ Ὀρέστης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἰφιγενείας κομίσαι δεῦρο ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς Σκυθίας, τὰ τῆς Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν πένθιμον κόμην ἀποθέσθαι, ἀφ' ἧς καὶ τοὔνομα τῇ πόλει. Διὰ μὲν οὖν τῆς πόλεως ταύτης ὁ Σάρος
p. 536. ῥεῖ ποταμὸς, καὶ διὰ τῶν [6] συναγκειῶν τοῦ Ταύρου διεκπεραιοῦται πρὸς τὰ τῶν Κιλίκων πεδία καὶ τὸ ὑποκείμενον πέλαγος.

§. 4.

quidem Schneiderus in Lexico Gr. Uſitatam alteram probant codd. Pariſ. Medic. 3. 4.

6) Medic. 3. 4. *συναγγείων*, ut *ἄγκος* et *ἄγγος* mutantur, de quo ad lib. 7. p. m. 430. n. 2. Venet. 1. *συναγγίων*; Ven. 2. Moſcov. Pariſ. edd. Aldi, Hopperi *συναγκίων*. Retinui vulgatam mutato tantum accentu.

libus, viri una cum mulieribus. Multum etiam agri eſt, quod ad templum pertinet, cujus fructus percipit pontifex: isque ſecundum regem in ſummo eſt inter Cappadoces honore: plerumque ex eadem familia ſunt pontifices et reges. Iſta ſacra putatur Oreſtes ejusque ſoror Iphigenia eo attuliſſe e Scythia Taurica, quibus Tauropolus Diana celebratur: ibidemque lugubrem depoſuiſſe comam, unde Comana urbi nomen factum. Per eam mediam fluit Sarus amnis, ac per convalles Tauri in campos Ciliciae ſe evolvens, in ſubjectum huic mare exit.

§. 4.

§. 4. Cappadocia.

Διὰ δὲ τῆς Καταονίας ὁ [1] Πύραμος πλωτὸς, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς ἔχων· ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ [2] καθαρὸν ἐστι τὸ ὕδωρ ὑποφερόμενον κρυπτῶς μέχρι πολλοῦ διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἶτ' ἀνατέλλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον, ἡ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥστε μόλις [3] βαπτίζεσθαι· ἀπλέτῳ δὲ βάθει καὶ πλάτει πολὺς ἐνεχθεὶς, ἐπειδὰν συνάψῃ τῷ Ταύρῳ, παραδοξον λαμβάνει τὴν συναγωγήν. Παραδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὄρους

B 2 ἐστὶ,

1) Edd. Aldi, Hopperi Πύραμις. Tum Medic. 3. ἔστι δὲ καὶ βόθρος; Medic. 4. ὑπὸ γῆν, ut ſaepe alibi.

2) Tyrwhittus p. m. 49. conjiciebat καθορᾷν. Non adſentior propter κρυπτῶς, et quod de eo judicari poſſet ex fluminis emerſu. Pro ἀνατέλλον Ven. 1. Moſcov. ἀνατέλλων. Rectius ad ὕδωρ refertur.

3) Medic. 3. βάπτισθαι. Pro ἀπλώτῳ, quod vulgo fertur in editionibus, Caſauboniani libri dederunt ἀπλάτῳ et ἀπλάτῳ. Ex meis in vulgata conſentiunt Moſcov. et Medic. 4. at Ven. 1. dat ἀπλάτῳ, Ven. 2. ἀπλάτῳ, quod a prima manu tulit Medic. 3. et Pariſ. ἀπλώτῳ, poſt ex correctione

§. 4.

At per Cataoniam Pyramus navigabile flumen decurrit, mediis in campis ſcaturiens: eſt autem foſſa memorabilis, per quam aqua pura longo ſpatio infra terram fertur, ac deinde in ſuperficiem erumpit. Si quis jaculum in foſſam contorqueat, adeo reſiſtit vis aquae, ut aegre mergatur. Is fluvius, ubi immenſa profunditate et ampliſſima latitudine lapſus, Taurum attigit, mirabilem aquarum congeriem excipit. Mirabilis

Cappadocia.

ἐστὶ, δι' ἧς ἄγεται τὸ ῥεῖθρον. Καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥῆγμα λαβούσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κατὰ τὴν ἑτέραν [4] εἰσοχαῖς οὕτως, ὥστε κἂν συναρμοσθῆναι δύνασθαι· οὕτως εἴδομεν, καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἑκατέρωθεν σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διασάσει [5] δυοῖν, ἢ τριῶν πλέθρων, ἀντικειμένας ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς. Τὸ δὲ ἔδαφος τὸ μεταξὺ

ne ἁπλέτῳ, ut conjecerat Xylander, cum profunditas fluvium ἄπλωτον minime reddat. Idem etiam voluit dare Ven. 2. Equidem propter ſenſum aptiorem, quem et libri adjuvant, ita repoſui. Tyrwhittus p. m. 48. locum ſic tentaverat: βαπτίζεσθαι αὐτό. Τῷ δὲ βάθει — In ſequ. Xylander τε συναγωγήν.

4) Caſaubonn. Ven. 1. Pariſ. ἐξοχαῖς, neglecta oppoſitionis ratione. Tum οὕτως deeſt in Moſcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Agnoſcit Pariſ. et deſiderat nexus. Cf. poſt.

5) Moſcov. Medic. 4. δυεῖν, ut alibi ſaepe notatum eſt. Cf. ad lib. 8. p. m. 140. n. 14. Paullo ſuperius pro εἴδομεν Pariſ. fert ἴδομεν. Poſt pro πλέθρων Caſaubonn. exhibent πλευρῶν. Mei omnes in vulgata recte conſentiunt. Tum Pariſ. ἀντεικείμενα ἐχούσαις.

rabilis eſt etiam fiſſura montis, quam alveus fluvii penetrat. Sicut enim in ſaxis, quae rimis fatiſcunt ac bifariam finduntur, evenit, ut unius partis eminentia aequalis ſit alterius cavitati, adeo ut concinnari etiam inque unum compingi poſſint: ita et nos vidimus, ſaxa utrinque ſupra fluvium ſita fere usque ad promontoria porrigi per intervalla duorum, aut trium iugerum, ſic ut cavitates eminentiis opponantur. Quidquid ſoli interjacet, id omne ſaxoſum

μεταξὺ πᾶν πέτρινον, [6] βαθύ τε, καὶ στενὸν τελέως ἔχον διὰ μέσου ῥῆγμα, ὥστε καὶ κύνα καὶ λαγὼ διάλλεσθαι. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ ἄχρι χείλους πλῆρες, ὀχετοῦ πλάτει [7] προσεοικός· διὰ δὲ τὴν σκολιότητα, καὶ τὴν ἐκ τοσούτου συναγωγὴν, καὶ τὸ διὰ τῆς φάραγγος βάθος εὐθὺς τοῖς πόῤῥωθεν προσιοῦσιν ὁ ψόφος βροντῇ προσπίπτει παραπλήσιος· διεκβαίνων δὲ τὰ ὄρη, τοσαύτην κατάγει χοῦν ἐπὶ τὴν θάλατταν, τὴν μὲν ἐκ τῆς Καταονίας, τὴν δὲ ἐκ τῶν Κιλίκων πεδίων, ὥστε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρησμὸς ἐκπεπτωκὼς φέρεται τοιοῦτος·

Ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος [8] εὐρυοδίνης,

Cappadocia.

Ἠιόνας

6) Venet. Medic. 3. 4. Paris. βαθύ τι, ut editiones ante Casaubonum. Infra ante θάλατταν articulum τὴν omittunt Moscov. Medic. 3. 4. Paris. et pro Κιλίκων Medic. 4. fert Κιλικίων.

7) Addit epitome Ἔστιν δὲ τὸ μῆκος περὶ χιλίους σταδίους; cujusmodi aliquid Straboni restituendum videtur. *Tyrwhittus* p. m. 48.

8) Ita etiam lib. 1. p. m. 141. constanter legitur et hic libri

xosum est, profundum, prorsusque angusta in eo ruptura, quam transilire canis lepusve possit: atque is est alveus fluvii ad labra usque aquae plenus, fossae latitudine. Propter obliquitatem autem, et tam longinquam collectionem, ac convallis profunditatem statim iis, qui eminus accedunt, sonitus tonitrui similis occurrit. Per montes elapsus Pyramus tantum secum terrae in mare effert e Cataonia partim, partim e Cilicum campis, ut oraculum quoque de eo editum feratur:

Tempus erit, rapido cum vortice Pyramus olim,

Tellure

Cappadocia.

Ἰϊόνα προχέων, ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.

Παραπλήσιον γάρ τι καὶκεῖ συμβαίνει, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ Νείλου ἀεὶ προσεξηπειροῦντος τὴν θάλατταν τῇ προσχώσει· καθὸ καὶ Ἡρόδοτος μὲν δῶρον τοῦ ποταμοῦ τὴν Αἴγυπτον εἶπεν· ὁ ποιητὴς δὲ, τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρξαι πρότερον [9] οὕτω, νυνὶ πρόσγειον οὖσαν τῇ Αἰγύπτῳ.

§. 5.

libri omnes, tantum quod Medic. 3. habet ἔσσεται ἐσομένοισιν. Euſtathius tamen refert εὐρυδίνης et poſt ἐς Κύπρον. Prius invitis legibus proſodicis, poſterius adſentiente ipſo Strabone lib. 1. c. 1. Moſcov. Medic. 3. 4. et edd. Aldi et Hopperi. Xylander praepoſitionem plane omiſit; Caſaubonus poſuit εἰς cum reliquis. Equidem accommodavi ad priorem locum. Longius recedunt oracula Sibyllina, ubi p. m. 515. ita hi duo verſus adparent: ἔσσεται ἐσομένοις, ὅτε Πύραμος ἀργυροδίνης, Ἰϊόνα προχέων ἱερὴν εἰς νῆσον ἵκηται. Ἀργυροδίνης habet etiam epitome p. 153.

9) Aldi codex οἵπω [immo οὔπω pro οὔτω] corrupte. Xylander fecit εἶπεν [immo Hopperus] bene ſane, eumque ſumus ſecuti. Poteſt tamen, fortaſſe minori mutatione facta, legi οὕτω, ut cum ſequentibus jungatur. *Caſaubonus.* Atque ita repoſui, cum id praeſcribant libri omnes. Paulo ſuperius verba ἀεὶ προσεξηπειροῦντος inverſo ordine dant Medic. 3. 4. Moſcov.

Tellure aggeſta, ſacram Cyprum quoque tanget.

Etenim ſimile aliquid ibi uſu venit ejus, quod in Aegypto fit, ubi mare ſubinde terra aggeſta a Nilo in continentem vertitur: unde et Herodotus Nili donum eam appellat: et ſic Homerus Pharum quondam in alto ſitam fuiſſe tradit, quae hodie continenti Aegypto eſt adjuncta.

§. 5.

§. 5. Cappadocia.

Τρίτη δ' ἐστὶν ἱερωσύνη Διὸς Δακίη, οὐ λειπομένη ταύτης, ἀξιόλογος δ' [1]ὅμως. [2]Ἐνταῦθα δ' ἐστὶ λάκκος ἁλμυροῦ ὕδατος, ἀξιολόγου λίμνης ἔχων περίμετρον, ὀφρύσι κλειόμενος ὑψηλαῖς τε καὶ [3]ὀρθίαις, ὥστ' ἔχειν καταβασιν κλιμακώδη· τὸ δ' ὕδωρ οὔτ' αὔξεσθαί φασιν, οὔτ' ἀπόῤῥυσιν ἔχειν οὐδαμοῦ φανερράν.

§. 6.

Πόλιν δ' οὔτε τὸ τῶν Καταόνων ἔχει πεδίον, p. 537. οὔθ' ἡ Μελιτηνή· φρούρια δ' ἐρυμνὰ ἐπὶ τῶν ὀρῶν,

1) Legit Xylander ἰσοίως [nempe, dum vertit *itidemque*] ſed praeſtat fortaſſe tollere negationem, quae praeceſſit, hoc modo: ἱερ. Διὸς Δακίη λειπομένη τ. *Caſaubonus*. Mihi ſuſpicio eſt, Δακηοῦ conjunctim ſcribi debere, ut Iupiter hic ſecundum formam uſitatam Ζεὺς Δακηὸς vel. Δακηνὸς, vel aliquid denique ſimile, cognominatus fuerit. *Tyrwhittus* p. m. 48. Si ὅμως, quod tuentur omnes codices, recte habet, in hoc nexu ſignificat ὁμοίως.

2) Omnes libri ſcripti excepto Pariſ. pro ἐν ταύτῃ, quod exceperunt editiones, volunt ἐνταῦθα. Equidem parui codicibus.

3) Pro ὀῤθίαις Caſaubonn. omnesque mei praeſcribunt ὀῤθίαις. Poſt pro αὔξεσθαι Medic. 3. dat αὐξάνεσθαι.

§. 5.

Tertio loco eſt pontificatus Iovis, cui Dacia nomen, priore non minor, itidemque memorabilis. In hac lacus eſt aquae ſalſae, ambitu nequaquam parvae paludis, qui ſuperciliis clauditur ſublimibus et rectis, ita ut deſcenſus ſit per gradus; aquae ejus neque incrementum eſſe ullum aiunt, neque defluxum usquam conſpicuum.

§. 6.

Urbem neque Cataoniae planities ullam habet, neque Melitene: ſed caſtella

Cappadocia. τά τε Ἀζάμορα, καὶ τὸ [1] Δασταρκὸν, ὃ περιῤῥεῖται τῷ Καρμάλᾳ ποταμῷ. Ἔχει δὲ καὶ ἱερὸν τὸ τοῦ Καταόνος Ἀπόλλωνος, καθ' ὅλην τιμώμενον τὴν Καππαδοκίαν, ποιησαμένων ἀφιδρύματα ἀπ' αὐτοῦ. [2] Οὐδὲ αἱ ἄλλαι στρατηγίαι πόλεις ἔχουσι, πλὴν δυοῖν. Τῶν δὲ λοιπῶν στρατηγιῶν ἐν μὲν τῇ [3] Σαργαραυσηνῇ πολίχνιον ἐστὶν Ἥρπα, καὶ ποταμὸς Κάρμαλος, ὃς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Κιλικίαν ἐκδίδωσιν. Ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις ὅ τε Ἄργος, ἔρυμα ὑψηλὸν πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ τὰ Νῶρα, ὃ νῦν καλεῖται Νηροασ-

1) Moscov. tantum accentu mutato Δάσταρκον. Post τὸ ante τοῦ Καταόνος excludit Ven.

2) Moscov. Paris. οὐδ' ἄλλαι δὲ — Medic. 3. 4. οὐδ' αἱ ἄλλαι δὲ — Tum iidem cum Medic. 4. ut solent, δυοῖν, de quo saepe est dictum.

3) Libri scripti Σαργαραυσίνῃ, ut editiones ad Casaubonianam 2. quae Σαργαραυσήνῃ praeivit; Mosc. σάργα ξαυσίνῃ; et sic vetus interpres *Sagarausina*. Ptolemaeus tamen 5, 6. per η et Plinius 6, 3. per *e* melius reddere videntur, quos secutus sum. V. supra p. 11. n. 8. Post Ἥρπα cum vetere interprete (*Herpa*) libri omnes, ut infra lib. 14. p. 663. extr. Ἡρφά. In utroque loco spiritu leni signat Moscov. Tum ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις Medic. 4. pro ἔν τε ταῖς ἄ.

stella in montibus munita, Azamora et Dastarcum, quod Carmala amne circumfluitur. Habet et fanum Apollinis Cataonis, qui totam per Cappadociam colitur, exempla ejus simulacri desumentibus gentilibus. Reliquae praefecturae nullas habent urbes, duabus demtis. In Sargarausena oppidulum est Herpa, et Carmalus fluvius, qui et ipse in Cilicium effluit mare. In aliis est Argus castellum excelsum ad Taurum, et Nora, quae nunc Neroas-

sus

Νηροασσὸς, ἐν ᾧ Εὐμενὴς πολιορκούμενος ἀντέσχε πολὺν χρόνον· καθ' ἡμᾶς δὲ Σισίνου ὑπῆρξε [4] χρηματοφυλάκιον, τοῦ ἐπιθεμένου τῇ Καππαδόκων ἀρχῇ. Τούτου δ' ἦν καὶ τὰ [5] Κάδηνα, βασίλειον καὶ πόλεως κατασκευὴν ἔχον· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρῶν τῶν Λυκαονικῶν· τὰ γὰρ [6] Σαύηρα κωμόπολις λέγεται ὑπάρξαι ποτὲ καὶ αὕτη μητρόπολις τῆς χώρας. Ἐν δὲ τῇ [7] Μοριμηνῇ τὸ ἱερὸν τοῦ ἐν Οὐηνάσοις Διὸς, ἱεροδούλων κατοικίαν ἔχον τρισχιλίων σχεδόν τι, καὶ χώραν Cappadocia.

4) Cum ſic omnes libri ſcripti, etiam Caſauboniani, praeſcribant, removi, quod eſt in editionibus inde ab Aldo, Χηταυρεφυλάκιον.

5) Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Κάδηνα pro Κάδενα, et ſic vetus interpres *Cadena*; edd. Κάδυνα. Prius ex auctoritate librorum praetuli. Καὶ ante πόλεως non male, opinor, omittit Medic. 4. Formam Λυκαονικῶν, quam tuentur omnes libri, non adtigit Stephanus.

6) Moſcov. Pariſ. Σαύειρα; Medic. 3. Σαύαρα; Medic. 4. Σαύηρα, uti vetus interpres *Savera*. Mannertus in Geogr. Vol. 6. P. 2. ſuſpicatur eſſe *Savatra* Lycaoniae in Cappadociae finibus. V. Ptolem. 5, 4. Si Msstos libros audias, praeferendum videtur Σαύηρα. Σάβειρα debetur Aldo.

7) Caſaubonn. Μοριμήνῃ; Venet. 1. Μοριμινίῃ; alii cum edd. Μοριμήνῃ. V. ſupra p. 12. not. 11. Infra p. 539. extr. Μορμενῇ; quod et hic dedi.

ſus dicuntur, ubi Eumenes diu obſidionem pertulit. Noſtra aetate Siſinus theſaurum ſuum ibi adſervavit, qui Cappadociae imperium affectarat. Is Cadena etiam pro regia habuit, urbis in morem condita, in montibus Lycaoniae. Nam Savera, nunc oppidum pagi ſimile, ferunt aliquando fuiſſe primariam regionis urbem. In Morimena templum eſt Iovis Venaſiis culti, domicilium habens hierodulorum

Cappadocia. χώραν ἱερὰν εὔκαρπον, παρέχουσαν πρόσοδον [8] ἐνιαύσιον ταλάντων πεντεκαίδεκα τῷ ἱερεῖ· καὶ οὗτός ἐστι διὰ βίου, καθάπερ καὶ ὁ ἐν Κομάνοις, καὶ δευτερεύει κατὰ τιμὴν μετ' ἐκεῖνον.

§. 7.

Δύο δὲ [1] ἔχουσι μόνον στρατηγίαι πόλεις, ἡ μὲν Τυανῖτις τὰ Τύανα, ὑποπεπτωκυῖα τῷ Ταύρῳ τῷ κατὰ τὰς Κιλικίας πύλας, καθ' ἃς εὐπετέσταται καὶ κοινόταται πᾶσίν εἰσιν αἱ εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ τὴν Συρίαν ὑπερβολαί· καλεῖται δὲ Εὐσέβεια ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ· ἀγαθὴ δὲ καὶ πεδιὰς ἡ πλείστη. Τὰ δὲ Τύανα

8) Pariſ. edd. Aldi et Hopperi ἐνιαυσίων; Medic. 3. ἐνιαυσιαίαν, quod perinde habet. Poſt pro ἱερεῖ, quod ferunt editiones, in ſcriptis libris omnibus Caſaubonianis et meis legitur ἱερῷ. At ſequentia deſiderant ἱερεῖ.

1) Medic. 4. μόνον ἔχουσι. Pariſ. μόνας. Poſt Medic. 3. 4. Τυανῆτις, uti paullo inferius; Moſcov. Pariſ. Ven. Τυανεῖτις, edd. Τυανῖτις, ut ſupra p. m. 10. et epitome p. 152. et Ptolem. 5, 6. extr.

rum ter mille propemodum, agrumque bonae frugis, ex quo ad pontificem redeunt quotannis talenta XV. Is praeeſt per totam vitam, ut et is, qui apud Comana, a quo ille proximus honore eſt.

§. 7.

Duae modo praefecturae urbes habent: Tyanitis urbem nimirum Tyana. Haec Tyanitis ſubſtrata Tauro eſt ad portas Ciliciae, juxta quas facillimi eius ſunt omnibusque communiſſimi in Ciliciam et Syriam transſcenſus: vocatur autem Euſebia ad Taurum, fertilis et maxima ſui parte plana. Tyana impo-

Τύανα [2] ἐπίκειται χώματι Σεμιράμιδος τετειχισμέ- Cappadocia.
νῳ καλῶς. Οὐ πολὺ δ' ἄπωθεν ταύτης ἐστὶ τά τε Κασάβαλα, καὶ τὰ Κύβιστρα, ἔτι μᾶλλον τῷ ὄρει πλησιάζοντα πολίσματα· ὧν ἐν τοῖς Κασαβάλοις ἐστὶ τὸ τῆς Περασίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ὅπου φασὶ τὰς ἱερείας γυμνοῖς τοῖς ποσὶ δι' ἀνθρακιᾶς βαδίζειν ἀπαθεῖς· καὶνταῦθα δέ τινες τὴν αὐτὴν [3] θρυλλοῦσιν ἱστορίαν τὴν περὶ τοῦ Ὀρέστου καὶ τῆς Ταυροπόλου· Περασίαν κεκλῆσθαι φάσκοντες, διὰ τὸ πέραθεν κομισθῆναι. Ἐν μὲν δὴ τῇ Τυανίτιδι στρατηγίᾳ τῶν [4] λεχθεισῶν δέκα ἔστι πόλισμα τὰ Τύανα· τὰς δ'

ἐπικτή-

2) Casaubonn. Medic. 4. ὑπόκειται; vetus interpres *subjacent*; edd. Aldi et Hopperi ἐπόκειται; vitiose. Ex nexu probo receptam lectionem. Σεμιραμίδος scriptum exstat in Moscov. uti post pro ἄποθεν in eodem ἄπωθεν, quod et hic posui. Commutatio saepe est notata. Post ante πολίσματα Paris. ponit τά.

3) Mosc. ut saepe alibi, Paris. Medic. 3. 4. per simplex λ efferunt. Ante verba περὶ τοῦ Ὀρέστου omittitur τὴν in edd. ante Casaubonum, et περὶ in Medic. 4.

4) Medic. 4. ut genus ad πόλισμα accommodaret, dedit λεχθέντων; refertur ad πόλεις supra. Tum Venet. 1. πολίσματα τὰ ex repetitione.

imposita sunt aggeri Semiramidis, probe muris substructo. Haud procul inde Castabala sunt et Cybistra, oppida montibus jam propinquiora. Apud Castabala Perasiae Dianae fanum est, ubi aiunt sacrificas mulieres illaesis pedibus per prunas ambulare, atque ibi sunt, qui autument gesta, quae de Oreste et Tauropolo Diana feruntur: dictamque Perasiam, quod trans mare eo pervenerit. Ergo in Tyanitide praefectura, una de x dictis, urbs est Tyana;

Cappadocia. ἐπικτήτους οὐ συναριθμῶ ταύταις, [5] τὰ Καστάβαλα καὶ τὰ Κύβιστρα, καὶ τὰ ἐν τῇ τραχείᾳ Κιλικίᾳ, ἐν ᾗ τὴν Ἐλαιουσσαν νησίον εὔκαρπον συνέκτισεν Ἀρχέλαος ἀξιολόγως, καὶ τὸ πλέον ἐνταῦθα διέτριβεν.

§. 8.

p. 538. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ καλουμένῃ τὰ [1] Μάζακα ἡ μητρόπολις τοῦ ἔθνους· καλεῖται δ' Εὐσέβεια καὶ αὕτη ἐπίκλησιν ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ· κεῖται γὰρ ὑπὸ τῷ Ἀργαίῳ ὄρει πάντων ὑψηλοτάτῳ, καὶ ἀνέκλειπτον

5) Articulum, qui vulgo abeſt, addidi ex Moſcov. Venet. 1. 2. et Medic. 3. 4. Poſt pro Ἐλαιουσσαν Medic. 3. Pariſ. dant Ἐλαιοῦσαν, Medic. 4. Ἐλαιοῦσαν, vetus interpres *Eleuſam*, et infra editiones lib. 14. p. 671. ubi idem narrat, Ἐλέουσα. In Stephano tamen refertur Ἐλαιοῦσσα, quam ſcripturam in hac forma uſitatam retinui eo magis, quod non ſolum hic alii codices probant, ſed et numi quidam Ἐλαιουσσειων oſtendunt, etſi hi promiſcue etiam per ſimplex σ. V. Raſche in Lex. num. T. 2. P. 1. p. 556 ſq.

1) Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 2. Μάξακα; Venet. 1. Μάξα καὶ. At ζ bene habet, uti docent exempla ex aliis memorata in obſervatt. miſcell. V. 5. T. 3. p. 49. Eodem etiam

Tyana; nam poſtmodo adjectas non annumero, Caſtabala et Cybiſtra, et quae in aſpera ſunt Cilicia, in qua Elaeuſſam condidit, Archelaus praeclare, inſulam non magnam, ſed fertilem, ac plerumque ibi vixit.

§. 8.

In praefectura autem, quae Cilicia dicitur, Mazaca ſunt gentis metropolis. Ipſa quoque Euſebia cognominatur ad Argaeum: ſita eſt enim ſub Argaeo omnium altiſſimo monte, cujusque vertex nun-

πτον χιόνι τὴν ἀκρώρειαν ἔχοντι· ἀφ' ἧς [2] φασὶν οἱ ἀναβαίνοντες (οὗτοι δ' εἰσὶν ὀλίγοι) κατοπτεύεσθαι ταῖς αἰθρίαις ἀμφω τὰ πελάγη, τό τε Ποντικὸν, καὶ τὸ Ἰσσικόν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἀφυῆ πρὸς συνοικισμὸν ἔχει πόλεως· ἄνυδρός τε γάρ ἐστι καὶ ἀνοχυρὸς, διά τε τὴν ὀλιγωρίαν τῶν ἡγεμόνων καὶ ἀτείχιστος· τάχα δὲ καὶ ἐπίτηδες, ἵνα μὴ, ὡς ἐρύματι πεποιθότες τῷ τείχει, σφόδρα [3] λῃστεύοιεν πεδίον οἰκοῦντες, λόφους ὑπερδεξίους ἔχον καὶ [4] ἐμβελεῖς· καὶ Cappadocia.

etiam nomine ſua aetate adpellatam fuiſſe urbem adfirmat Hieronym. ad Ezech. 27, 13. Sed quod gravius eſt, ita adpellatur apud Chandler. in inſcrr. ant. p. 92. ſub a. 221.

2) Venet. 1. ἐφασὶν — οἱ λόγοι pro φασὶν — ὀλίγοι. Poſt ἀνώχυρος mavult Moſcov. Vulgata tamen forma melius habet, etſi vulgo etiam per ω legebatur olim in Xenoph. Ageſ. 6, 6. ubi Zeunius ο revocavit. Male Aldus et Hopperus ἀνώχειος, quod emendavit Xylander.

3) Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. edd. Aldi et Hopperi πιτεύοιεν, quod et reddidit vetus interpres. Xylander mutavit apte in λῃστεύοιεν.

4) Venet. 2. ἐμβαλεῖς; Caſaubonn. Moſcov. Venet. 1. Medic. 4. ἐμβελεῖς; Pariſ. ἐμμελεῖς; Medic. 3. hanc vocem cum καὶ plane ignorat; vetus interpres vertit arduos; editiones omnes inde ab Aldo ἐμβριθεῖς. Praeferendum utique vide-

nunquam nivibus privatur; de quo aiunt, qui conſcenderunt, (paucis vero contigit) ſudo coelo utrumque cerni mare, Euxinum ſcilicet atque Iſſicum. Is mons cetera ad urbis aedificationem ineptus eſt, cum et aquis careat, et munitionibus ac muris, ob ducum negligentiam, fortaſſe etiam ſtudio id curantium, ne muro tanquam caſtello fidentes nimis praedationi incumberent campum habitantes, qui

Cappadocia. καὶ τὰ κύκλῳ δὲ χωρία ἔχει τελέως ἄφορα καὶ ἀγεώργητα, καίπερ ὄντα πεδινά· ἀλλ' ἔστιν ἀμμώδη καὶ ὑπόπετρα. Μικρὸν δ' ἔτι προϊοῦσι, καὶ πυρίλιπτα πεδία, καὶ [5] μεσαὶ βάραθρα πυρὸς ἐπὶ σαθίους πολλοὺς, ὥστε πόρρωθεν ἡ κομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων. Καὶ τὸ δοκοῦν δὲ πλεονέκτημα παρακείμενον ἔχει κίνδυνον· ἀξύλου γὰρ [6] ὑπαρχούσης σχεδόν τι τῆς συμπάσης Καππαδοκίας, ὁ Ἀργαῖος ἔχει περικεί-

videtur ἐμβελεῖς, uti jam monuit Caſaubonus, nempe, ut hic explicat, ad declarandam collium iſtorum altitudinem, quae tanta fuerit, ut vix [quod quidem de ſuo addit] ſagitta jaculata eo pervenire poſſet. Sic ἐμβελὴς τόπος apud Diodor. Sic. 20, 44. Ita etiam hic legit Schneiderus, quod ex Lexico adparet. Subeſt tamen aliquid, quod narrationem impedit. Poſt pro ὑπόπτερα ridicule Ven. 1. ὑπόπτερα, quod tamen excepit Aldus, correxit poſtea jam Hopperus.

5) Ita Moſcov. apte. Vulgo cum aliis MSS. μετὰ βάθρων, pro quo Xylander conjiciebat βαραθρῶν aut βόθρων.

6) Ita in omnibus meis codicibus legitur; editiones truncato verbo ob praecedens γὰρ habent οὔσης. Cedendum putavi codicibus. Poſt pro παρακείμενον Medic. 3. dat παρακείμε-

qui colles habet altitudine eminentes et miſſilibus expoſitos. Sed et circumiacentia loca prorſus ſterilia ſunt, agriculturaeque expertia, quantumvis in planitie: ſunt enim ſabuloſa, et ſubtus ſaxoſa. Ubi paulum procefferis, campum aliquem multorum ſtadiorum invenies, igni occupatum, in profundo delitescente, ita ut ad victum neceſſaria procul ipſis ſint petenda. Adeoque id quod ſummum videtur commodum, habet adjunctum periculum. Cum enim univerſa fere Cappadocia ligno careat, mons Argaeus circum-

κείμενον δρυμὸν, ὥστε ἐγγύθεν ὁ ξυλισμὸς πάρεξιν· ἀλλ' οἱ ὑποκείμενοι τῷ δρυμῷ τόποι, καὶ αὐτοὶ πολλαχοῦ πυρὰ ἔχουσιν· ἅμα δὲ καὶ ὕφυδροί εἰσι ψυχρῷ ὕδατι· οὔτε τοῦ πυρὸς, οὔτε τοῦ ὕδατος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκκύπτοντος· ὥστε καὶ ποάζειν τὴν πλείσην. Ἔσι δ' ὅπου καὶ ἑλῶδές ἐσι τὸ ἔδαφος, καὶ νύκτωρ ἐξάπτονται φλόγες ἀπ' αὐτοῦ. Οἱ μὲν οὖν ἔμπειροι φυλαττόμενοι τὸν ξυλισμὸν ποιοῦνται· τοῖς δὲ πολλοῖς κίνδυνός ἐσι, καὶ μάλισα τοῖς κτήνεσιν, ἐμπίπτουσιν εἰς ἀδήλους βάθρους [7] πυρός. Cappadocia.

§. 9.

Ἔσι δὲ καὶ ποταμὸς ἐν τῷ πεδίῳ [1] τῷ πρὸ τῆς πόλεως, Μέλας καλούμενος, ὅσον τεσσαράκοντα σταδίους

κείμενον, et ante ὑποκείμενοι articulum omittit Parisi. Infra pro φλόγες in edd. Aldi et Hopperi legitur φλόγα.

7) Articulum, quem praemittunt editiones, cum Msstis Parisi. Moscov. Medic. 3. 4. delevi.

1) Verba τῷ πρὸ τῆς πόλεως absunt in Medic. 3. Tum πρὸς

cumpositum habet nemus: ut e vicinia ligna petere liceat: sed loca silvae illi subjecta, ipsa quoque passim ignem continent: simul et aqua subterfrigida latet: neque igni, neque aqua in superficiem erumpente, quae majori ex parte herbosa est. Alicubi etiam palustre est solum, et noctu flammae ex eo exardescunt. Itaque periti caute lignantur: vulgo, et maxime pecori periculum est, quod saepe incidunt in latentes ignis foveas.

§. 9.

Est et fluvius in planitie, quae urbi adjacet, nomine Melas, XL. circiter stadia

Cappadocia.

δίους διέχων τῆς πόλεως, ἐν ταπεινοτέρῳ τῆς πόλεως [2] χωρίῳ τὰς πηγὰς ἔχων. Ταύτῃ μὲν οὖν ἄχρηστος αὐτοῖς ἐστιν οὐχ ὑπερδέξιον ἔχων τὸ ῥεῦμα· εἰς ἕλη δὲ καὶ λίμνας διαχεόμενος [3] κακοῖ τὸν ἀέρα τοῦ θέρους τὸν περὶ τὴν πόλιν· καὶ τὸ λατομεῖον δὲ ποιεῖ δύσχρηστον, καίπερ εὔχρηστον ὄν· πλαταμῶνες γάρ εἰσιν, ἀφ' ὧν τὴν [4] λιθίαν ἔχειν ἄφθονον συμβαίνει τοῖς Μαζακηνοῖς πρὸς τὰς οἰκοδομίας· καλυπτόμεναι δ' ὑπὸ

πρὸς vitiose exiit in edd. Hopperi, Xyl. et Amstelod. Post in Ven. 1. desiderantur verba Μέλας — τῆς πόλεως. Dehinc in Mosc. ut alibi, scribitur τεττεράκοντα.

2) Sic pro vulgato χώρῳ praescribunt codices Casaubonn. meique omnes. Post Venet. 1. verba Ταύτῃ — ῥεῦμα εἰς non accepit.

3) Sic pro κάμνει, quod est in Msstis et editionibus priscis, reposuit recte Casaubonus. Idem vero (*corrumpit*) reddiderat olim interpres vetus, et post Xylander, (*vitiat*) sed, quod gravius est, diserte probat Venet. 2. Accedit praeterea nexus et sensus loci.

4) Λιθίαν vult Medic. 3. ut alibi alii. V. de promiscua scriptura, quae dixi ad lib. 9. p. m. 626. n. 15. Post Μαζακινοῖς est in Medic. 4. Ante ὑδάτων articulum addidi ex Paris. Moscov. Medic. 3. 4. In seqq. Medic. 4. δὲ ὁ βασιλεὺς, ut passim sic variatur.

stadia ab urbe distans, fontesque in loco, qui est, quam urbs sit, humilior, habens. Itaque eatenus inutilis est oppidanis, quod non e sublimi profluit: sed in lacus et paludes diffusus, ibi aërem circa urbem aestate vitiat. Quin etiam lapicidinam, alioquin utilem, inutilem redigit: sunt enim planities saxeae in ripis, unde ad aedificandum copia lapidum suppeditat Mazacenis: sed lapideae istae tabulae ab aquis

ὑπὸ τῶν ὑδάτων αἱ πλάκες, ἀντιπράττουσι. Καὶ ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἕλη παντα χοῦ πυρίλημπτα. Ἀριαράθης δ' ὁ βασιλεὺς, τοῦ Μέλανος κατά τινα ξενὰ ἔχοντος τὴν εἰς τὸν Εὐφράτην διέξοδον, ἐμφράξας ταῦτα, λίμνην πελαγίαν ἀπέδειξε τὸ πλησίον πεδίον· ἐνταῦθα δὲ νησίδας τινὰς, ὡς τὰς Κυκλάδας, ἀπολαβόμενος διατριβὰς ἐν [5] αὐταῖς ἐποιεῖτο μειρακιώδεις· ἐκραγὲν δ' ἀθρόως τὸ ἔμφραγμα, ἐξέκλυσε πάλιν τὸ ὕδωρ· πληρωθεὶς δ' ὁ Εὐφράτης τῆς τε τῶν Καππαδόκων πολλὴν παρέσυρε, καὶ κατοικίας καὶ φυτείας ἠφάνισε πολλάς· τῆς τε τῶν Γαλατῶν τῶν τὴν Φρυγίαν ἐχόντων οὐκ ὀλίγην ἐλυμήνατο. Ἀντὶ δὲ τῆς βλάβης ἐπράξαντο ζημίαν αὐτὸν τάλαντα Cappadocia. P. 539

5) Melius ſic omnes mei codices ad νησίδας referunt, cum vulgo legeretur αὐτοῖς. Pro ἔμφραγμα (edd. etiam ἐμφράγμα) Medic. habet ἔνφραγμα. Pro Καππαδοκῶν praetuli Καππαδόκων, de quo ſupra diſputavi. Ante τὴν Φρυγίαν Medic. 3. omittit τῶν.

aquis occultatae, operi reſiſtunt. Atqui et iſtae paludes ignem paſſim concipiunt. Ariarathes autem rex fauces, per quas Melas in Euphraten exit, obſtruxit, effecitque, ut campus proximus lacus quaſi marinus eſſet: atque ibi minutas quasdam inſulas, Cycladum inſtar, comprehendens, puerilem ibi in morem vitae partem exegit. At enim ea obſtructione confertim perrupta, aqua rurſum eluviem fecit: impletusque Euphrates, cum Cappadociae magnam partem rapuit, multosque pagos et conſita delevit: tum Galatarum terrae, Phrygiam incolentium, magnum damnum dedit. Pro hoc detrimento

Cappadocia.

λαντα [6] τριακόσια, Ῥωμαίοις ἐπιτρέψαντες τὴν κρίσιν. Τὸ δ' αὐτὸ συνέβη καὶ περὶ [7] Ἕρπα· καὶ γὰρ ἐκεῖ τὸ τοῦ Καρμάλα ῥεῦμα ἐνέφραξεν, εἶτ' ἐκραγέντος τοῦ [8] στομίου, καὶ τῶν Κιλίκων τινὰ χωρία τὰ περὶ Μαλλὸν διαφθείραντος τοῦ ὕδατος, δίκας ἔτισεν τοῖς ἀδικηθεῖσιν.

§. 10.

Ἄφυες δ' οὖν κατὰ πολλὰ τὸ τῶν Μαζακηνῶν χωρίον, ὃ πρὸς κατοικίαν μάλιστα οἱ [1] βασιλεῖς ἐλέσθαι

6) Vetus interpres legit τριάκοντα. *Caſaubonus.*

7) Medic. 3. ἕρπαν; 4. ἥρπαν; Moſcov. Ἥρπα. V. ſupra.

8) Reddidi codices, qui omnes, in iis etiam Caſauboniani, pro στόματος praeſcribunt στομίου. Ante Μᾶλλον, uti cum Caſaubono scribunt alii, Pariſ. Moſc. Medic. 3. 4. articulum vulgo additum delent. Tum Medic. 4. dat Μαλὸν, Moſcov. Μαλλὸν, quod cum ita ſignetur etiam aliquoties infra lib. 14. p. 675 ſq. recepi. Sed ſic jam olim ferebant editiones ante Caſaubonum, qui mutavit. Cf. ad Melam Vol. III. P. I. p. 404. Valet forte et hic diſcrimen proprii nominis ab alio. Pro ἔτισεν, quod rectum eſt in hoc nexu, Moſcov. et edd. Aldi et Hoppeni obtrudunt ἔτισαν, Venet. 1. ἔτισαι, 2. ἔτισαν.

1) Caſaubonn. Venet. 1. βασιλέων. Tum in Ven. 2. deeſt οὗτος,

to incolae ab Ariarathe CCC talenta exegerunt, Romanis judicio delato. Simile etiam apud Herpa evenit. Nam ibi quoque Carmalae alveum obturavit; atque faucibus deinde perruptis, cum aqua Cilicum quaedam circa Mallum loca perdidiſſet, poenas damno affectis luit.

§. 10.

Mazaca ergo ſitum habent multis de cauſis incommodum. Videntur autem reges eam ſibi delegiſſe

Cappadocia.

σθαι δοκοῦσιν, ὅτι τῆς χώρας ἁπάσης τόπος ἦν μεσαίτατος οὗτος τῶν ξύλα ἐχόντων ἅμα, καὶ λίθον πρὸς τὰς οἰκοδομίας, καὶ χόρτον, οὗ πλεῖστον ἐδέοντο κτηνοτροφοῦντες· τρόπον γάρ τινα στρατόπεδον ἦν αὐτοῖς ἡ πόλις. Τὴν δ' ἄλλην ἀσφάλειαν τὴν αὐτῶν τε καὶ σωμάτων ἐκ τῶν ἐρυμάτων εἶχον, τῶν ἐν [a] τοῖς φρουρίοις, ἃ πολλὰ ὑπάρχει· τὰ μὲν βασιλικά, τὰ δὲ [b] τῶν φίλων. Ἀφέστηκε δὲ τὰ Μάζακα τοῦ μὲν Πόντου περὶ ὀκτακοσίους σταδίους πρὸς νότον· τοῦ δ' Εὐφράτου μικρὸν ἐλάττους ἢ διπλασίους·

C 2 τῶν

οὗτος, ante ξύλα Medic. 3. omittit τῶν, et pro ἐχόντων habet ἔχων; Medic. 4. omnino dat τὰ ξύλα. Pro πλεῖστον Medic. uterque, Ven. 1. ponunt πλείστου. Ceterum aut spurium hunc locum inde a verbis τῶν ξύλα ad κτηνοτροφοῦντες censet Penzelius ad Strabonem p. 1847. aut negationem excidisse. In neutro adsentior.

2) Articulus abest in Medic. 3. Post male Hopperus φίλων mutaverat in φυλῶν. Sic idem, praeeunte tamen hic Aldo, scripserat κιλίκων δὲ πυλῶν, uti quidem etiam legitur in Medic. 3. et 4. Cf. supra p. 537. Antea ὀκτακοσίους fine περὶ producitur ex Ven. 1. et pro νότον margo Medic. 4. adscriptum fert ἄρκτον.

gisse sedem, quia locus est totius regionis medius, qui quidem et ligna habeat, et lapides ad aedificia, et pabulum, quo plurimo indigebant, utpote pecus alentes. Nam quodammodo urbs iis pro castris erat. Reliqua, ad tutandum sibi suisque necessaria, reposita habebant in munitionibus castellorum: quae multa sunt, alia regis, alia amicorum. Absunt Mazaca a Ponto versus meridiem stadiis circiter IↃCCC: ab Euphrate paulo minus duplo: a Ciliciis

Cappadocia. τῶν Κιλικίων δὲ πυλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ἓξ, καὶ τοῦ [3] Κυρίνου στρατοπέδου διὰ Τυάνων· κατὰ μέσην δὲ τὴν ὁδὸν κεῖται τὰ Τύανα· διέχει δὲ Κυβίστρων τριακοσίους σταδίους. Χρῶνται δὲ οἱ Μαζακηνοὶ τοῖς Χαρώνδα νόμοις, αἱρούμενοι καὶ νομῳδόν, ὃς ἦν αὐτοῖς ἐξηγητὴς τῶν νόμων, καθάπερ οἱ παρὰ Ῥωμαίοις νομικοί. Διέθηκε δὲ φαύλως αὐτοὺς Τιγράνης ὁ Ἀρμένιος, ἡνίκα τὴν Καππαδοκίαν κατέδραμε· ἅπαντας γὰρ

3) Moſcov. Κυρήνου et Κυρίνου; Venet. 1. Κυρήνου; reliqui cum edd. Κυρίνου. Poſt omnes mei codices, ejecto τὸ, dant στρατοπέδου, cum contra in editionibus male legatur στρατόπεδον, unde etiam Xylander in loci ſenſu dubius haeſit. At uti nunc exſtat, quaeri poteſt de Κυρίνου. Equidem gentile puto a Κῦρος, et intelligo de caſtris, quae Cyrus minor ad portas Ciliciae habuit et commemorant Xenophon de exped. Cyri 1, 2, 20. in primis Arrianus de exped. Alex. 2, 4, 3. et Curtius 3, 4, 1. qui, etſi ad Cyrum majorem refert, tamen eam regionem *Cyri caſtra* adpellatam fuiſſe tradit. Tum vero non opus eſt, cum Radero ad Curtium c. l. emendare Κύρου. Hoc unum non ſatis conſtat, utrum Κυρίνου, (ut Ἀλεξανδρῖνος) an Κυρήνου legendum ſit. Cicero quidem ad Attic. 4, 10. a Cyro, architecto, derivat *Cyreus* i. e. Κύρειος. Ceterum recte locum cepit vetus interpres, dum vertit *a Cyrinis caſtris*. Ita nempe paſſim Strabo adpendere quaedam praemiſſis ſolet. Ante Μεσοποταμίαν ex Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. addidi articulum.

liciis portis itinere ſex dierum, et Cyrinis caſtris per Tyana, quae medio ſita ſunt itinere, a Cybiſtris CCC. Utuntur Mazaceni legibus Charondae, et legum decantatorem deligunt, qui ipſis eſt legum interpres, ut Romanorum ſunt jureconſulti. Adflixit eos graviter Tigranes, Armeniae rex, quo tempore Cappadociam incurſionibus vaſtavit: omnes enim

γὰρ ἀναστάτους ἐποίησεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ τοὺς Τιγρανοκέρτους ἐκ τούτων συνῴκισε τὸ πλέον· ὕστερον δ' ἐπανῆλθον οἱ δυνάμενοι [4] μετὰ τὴν τῶν Τιγρανοκέρτων ἅλωσιν. Cappadocia.

§. 11.

Μέγεθος δὲ τῆς χώρας κατὰ πλάτος μὲν, τὸ ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, ὅσον χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι στάδιοι· μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Φρυγίας, [1] μέχρι Εὐφράτου πρὸς τὴν ἕω καὶ τὴν Ἀρμενίαν, περὶ τρισχιλίους. Ἀγαθὴ δὲ καὶ καρποῖς, μάλιστα δὲ σίτῳ καὶ βοσκήμασι παντοδαποῖς·

 νοτιω-

4) Casaubonn. et Venet. 2. κατὰ, quam variationem jam supra notavi ad lib. 10. p. m. 330. n. 11. Ex Xenophonte alia conlegit Sturzius in Lex. Xenoph. T. 3. p. 126. Alii cum edd. vero similius μετά. Tum Τιγρανοκερτῶν minus recte hic praescribit Moscov.

1) Paris. μέχρις. Sed μέχρι sequente etiam vocali retineri potest, ut multis exemplis docuit Schweighaeuser ad Appian. Vol. 3. p. 112. Tum Medic. 1. 2. Paris. δ' οὖσα, ut sexcenties variatur.

enim suis ejectos sedibus in Mesopotamiam transtulit, et majorem Tigranocertorum partem iis habitatoribus frequentavit: qua tamen urbe a Romanis capta, quibus facultates erant, postliminio domum redierunt.

§. 11.

Magnitudo Cappadociae in latum ab Euxino ad Taurum, CIↃIↃCCC circiter stadia: longitudo a Lycaonia et Phrygia usque ad Euphratem ortum versus et Armeniam, ad tria stadiorum millia. Frugum est ferax, maxime tritici: et omnis generis pecus alit: quanquam autem magis versus meridiem

Cappadocia. νοτιωτέρα δὲ οὖσα τοῦ Πόντου, ψυχροτέρα ἐστίν· ἡ δὲ [2] Βαγαδαονία, καίπερ πεδιὰς οὖσα, καὶ νοτιωτάτη πασῶν· ὑποπέπτωκε γὰρ τῷ Ταύρῳ, καὶ μόλις τῶν καρπίμων τι φέρει δένδρων· [3] ὀναγρόβοτος δ'

2) Γαβαδαονία libri et ſcripti et editi cum vetere interprete. *Tzſchucke.* Hanc ego nullibi invenio, et pro Cataonja obrepſiſſe puto, neque verba ſunt integra. *Xylander.* Legendum Βαγαδαονία, ut ad libr. 2. p. 73. (p. m. 196.) decuimus. Xylander, qui pro Cataonia putat irrepſiſſe hanc vocem, nunquam id ſcripſiſſet, ſi Strabonem adhibuiſſet in conſilium. Miror, non eſſe ab eo animadverſum, Bagadaoniam et hic et libro ſecundo, ut coeli ſolique mali, vituperari, quum paullo ante contraria laude Cataoniam affecerit. *Caſaubonus.* Varie hoc regionis nomen diſtorquetur. In Stephano eſt Βαγαδαονία, ex Stephano Suidas refert Βαγδαλονία; Βαγδαονία ex gentili Βαγδαονιων, quod in Goltzianis numis occurrit, vult Berkelius ad Stephanum p. 206. At ſatis in vulgus cognita eſt Goltzii fides, quae et hinc coarguitur, quod caput ſpicis ornatum gerit figura. Caſaubono non temere adſentitur etiam Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 284. et in textu poſuit Penzelius. Primae ſyllabae ſine dubio ob ſoni ſimilitudinem disjectae ſunt, quare Penzelium hic ſequi non piguit, in primis cum ex Pariſ. adnotatum habuerim Βαγαδαονία.

3) Etiam hic inepte legitur ubique ἀγρόβοτος, pro quo recte Caſaubonus emendavit ὀναγρόβοτος, probante Schneidero in Lex. Gr. ſ. v. ἀγρόβοτος. Nempe praecedens ον abſorpſit primam ſyllabam. Idem infra p. 568. de Lycaonia praedicat. Paullo poſt pro Γαρσαυρίαν, de qua cf. ſupra p. m. 10.

diem jacet, quam Pontus, frigidior tamen eſt: at Bagadaonia quanquam et plena eſt, et omnium maximè meridiem ſpectet, utpote Tauro ſubjecta eſt, et aegre ullam frugiferam arborem fert: ager tamen onagris

δ' ἐστὶ καὶ αὕτη, καὶ ἡ πολλὴ τῆς ἄλλης, καὶ μάλι- Cappadocia.
σα ἡ περὶ Γαρσαυρίαν, καὶ Λυκαονίαν, καὶ Μορίμη- p. 540.
νήν. Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ γίνεται καὶ ἡ λεγομένη Σινωπικὴ μίλτος, ἀρίστη τῶν πασῶν· ἐναμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρική· ὠνομάσθη δὲ [4] Σινωπική, διότι κατάγειν ἐκεῖσε εἰώθασιν οἱ ἔμποροι, πρὶν ἢ τὸ τῶν Ἐφεσίων ἐμπορεῖον μέχρι τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων διῖχθαι. Λέγεται δὲ καὶ κρυσάλλου πλάκας καὶ ὀνυχίτου λίθου, πλησίον τῆς τῶν Γαλατῶν ὑπὸ

C 4 τῶν

m. 10. Medic. 1. dat Σάργαυσα; Medic. 2. Γαρσαυλεα et ex corr. Σαργασιαν; Moſcov. Γαρσαυλεα; Pariſ. Γαρσαβλεα; *Garſauram* habet vetus interpres; edd. Γαρσαυλεαν. Mannertus quidem in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 250. malit Γαρσαυρίαν, quia infra lib. 14. p. 663. locum ipſum adpellet Γαρσάυρα, et Ptolemaeus 5, 6. praefecturam Γαρσαυρίαν, ſed parum refert.

4) Aldus et Hopperus Σινώπη καὶ διότι. Cauſa erroris patet. Tum ἐμπορεῖον dant editiones, pro quo Medic. 1. Moſcov. volunt ἐμπόριον. Promiſcuam ſcripturam ſaepe adferunt libri. Cf. ad lib. 10. p. m. 257. et alibi. Pro διῖχθαι Moſcov. διΐχθαι; Pariſ. διϊχθαι. Cum hoc aptius videretur

ad

onagris paſcendis inſervit, ut et aliae multae partes ejus regionis, maxime circa Garſauriam et Lycaoniam, ac Morimenam. In Cappadocia naſcitur etiam praeſtantiſſimum omnium minium, quod et cum Hiſpanico certat. Cappadocium Sinopenſis cognomento laudatur, quia Sinopam id ſolebant avehere mercatores, antequam Epheſiorum negotiatio usque ad hujus regionis homines prorogaretur. Dicitur etiam cryſtalli tabulas et onychitis lapidis prope Galatiam inventas fuiſſe ab iis, qui

Arche-

Cappadocia.

τῶν Ἀρχελάου [5] μεταλλευτῶν εὑρέσθαι. Ἦν δέ τις τόπος καὶ λίθου λευκοῦ, τῷ ἐλέφαντι κατὰ τὴν χρόαν ἐμφερής, ὥσπερ ἀκόνας τινὰς [6] οὐ μεγάλας ἐκφέρων, ἐξ ὧν τὰ λαβία τοῖς μαχαιρίοις κατεσκεύαζον· ἄλλως δὲ τὰς διόπτρας βώλους μεγάλας ἐκδιδούς, ὥστε καὶ ἔξω κομίζεσθαι. Ὄριον δ' ἐστὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Καππαδοκίας ὀρεινή τις παράλληλος τῷ Ταύρῳ, τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἀπὸ τῶν ἑσπε-

ad ἱματεῖον, repoſui. Poſt in Medic. 1. 2. et ed. Aldi ſcriptum exſtat κρυστάλου, uti ſaepe alibi objicitur, de quo ad lib. 11. p. m. 380. et Schneiderus in Lex. Gr. praefert. Latini tamen conſtanter reddunt per duplex *l*.

5) Sic Moſcov. et Medic. 4. et qui leviter aberravit Medic. 3. μεταλευτῶν; alii cum editionibus μεταλλευόντων. Prius in hoc nexu probandum putavi.

6) Οὐ omittit Pariſ. Poſt pro ἄλλας idem cum Moſcov. et Ven. 1. 2. ἄλλως, quod melius ad eundem locum referri videtur. Porro Venet. 1. ſcriptum fert διώπτρας, Venet. 2. et edd. ante Caſaubonum μεγάλους, quod hic mutavit in μεγάλας: Salmaſius in Solinum p. m. 183. etſi τὰς διόπτρας βώλους, i. e. διαφανεῖς, legi poſſe concedit, melius tamen praefert ταῖς διόπτραις. Coelius Rhodigin. antiqu. lectt. 12, 9. p. 445. videtur legiſſe ἐς διόπτρας, uti quidem adfert. Sine mutatione tamen verba dimitti poſſunt, ſi τὰς cum βώλους jungas.

Archelao metalla effodiebant: fuitque etiam locus lapidis albi, eburneo colore, quaſi cotes quasdam efferens non magnas, unde gladiorum faciebant manubria: praeterea magnas ſpecularis lapidis glebas edens, ut etiam exportentur. A Cappadocia Pontum dirimunt montes quidam, aequali ſpatio ſemper a Tauro procurrentes: quorum initium

ἐσπερίων ἄκρων τῆς [7] Χαμμανηνῆς, ἐφ' ἧς ἵδρυται φρούριον ἀπότομον [8] Δασμένδα, μέχρι τῶν ἑωθινῶν τῆς [9] Λαουινιασηνῆς. Στρατηγίαι δ' εἰσὶ τῆς Καππαδοκίας ἥτε [10] Χαμμανηνὴ καὶ ἡ Λαουινιασηνή. Cappadocia.

C 5 §. 12.

7) Edd. Aldi et Hopperi Κμμαγηνῆς; Xylandri, Casauboni et reliquae Κομμαγηνῆς, quibuscum Ven. 1. 2. Medic. 4. Paris. et vetus interpres consentiunt. At quod jam vidit Tyrwhittus in Strabon. p. m. 49. Commagene locum hic habere nequit, reponitque Καμμανηνῆς, quod egregie confirmant Medic. 3. et Moscov. quorum ille adfert Κομανηνῆς, hic Κομανιτῆς. Vera lectio est Χαμμανηνῆς, de qua cf. supra p. m. 12. n. 10.

8) Casaubonn. Δαμέδα et Δασμένδα, uti Casaubonus in margine monet; at in ipsis notis adfert Δασμέδα et Δασμένδα. Sic Medic. 3. Moscov. Venet. 1. Δασμένδα; Paris. Venet. 2. Δασμέδα; Medic. 4. cum vetere interprete Δαμέδα; editiones omnes Δασμένων. *Tzschucke.* Locus est mutilatus, et hoc δασμένων apparet participium esse. *Xylander.* Lectionem Manuscriptorum veriorem puto: magis enim accedit ad reliqua Cappadociae urbium nomina, in α fere desinentia: pleraque etiam in δα, cujusmodi sunt Thebenda, Muscanda, Laranda, Pida. *Casaubonus.* Terminatio in ων cum a nullo codice probetur, ex optimis praetuli Δασμένδα, quod nomen est castelli, et verba distinctione adjuvi.

9) Medic. 3. 4. Λαυιαουινῆς; Moscov. Λαυιασινῆς et Λαυιασηνῆς; posterius exhibet etiam Venetus uterque; Paris. Λαβιανινῆς; vetus interpres *Lavianfina*; edd. Λαυιασινῆς. Equidem posui et hic Λαουινιασηνῆς, ut supra p. m. 11. n. 7. ubi cf. notata. Paullo post suis iterum formis fingunt iidem codices, tantum quod Paris. habet Λαβιασινή.

10) Me-

itium est ab extremis Chammanenae, ubi castellum est conditum loco praerupto Dasmenda, usque ad orientalia Laviniasenes: praefecturae autem sunt Cappadociae et Chammanena et Laviniasena.

§. 12.

Cappadocia.

§. 12.

Συνέβη δὲ, ἡνίκα πρῶτον Ῥωμαῖοι τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν διώκουν, νικήσαντες Ἀντίοχον, [1] φιλίας καὶ συμμαχίας ἐποιοῦντο πρός τε τὰ ἔθνη καὶ τοὺς βασιλέας, τοῖς μὲν ἄλλοις βασιλεῦσιν αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς δοθῆναι τὴν τιμὴν ταύτην, τῷ δὲ Καππάδοκι καὶ αὐτῷ τε τῷ ἔθνει κοινῇ. Ἐκλιπόντος [2] δὲ τοῦ βασιλικοῦ γένους, οἱ μὲν Ῥωμαῖοι συνεχώρουν αὐτοῖς αὐτονομεῖσθαι κατὰ τὴν συγκειμένην φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν πρὸς τὸ ἔθνος· οἱ δὲ πρεσβευσάμενοι τὴν μὲν ἐλευθερίαν παρῃτοῦντο· οὐ γὰρ δύνασθαι

10) Medic. 3. Καμαννηνὴ; 2. Καμαννηνὴ; Ven. 1. Χαμαννηνὴ; Mosc. Χαμαννηνὴ; Paris. Χαμμανηνὴ; vetus interpres *Chammanena*; edd. Aldi, Hopperi Καμανηνὴ; reliquae Καμμανηνή. Vid. paullo antea, et supra p. m. 12. n. 10.

1) Moscov. Medic. 4. hic quidem ex correctione καὶ φιλίας. Post pro ἑαυτοὺς Medic. 3. αὐτοὺς, cujus commutationis crebra exstant exempla. Καππάδοκι praeeunte Paris. pro Καππαδόκῃ reposui, ut constantiae forma servaretur.

2) Moscov. Medic. 3. 4. Ven. 1. et edd. ante Xylandrum δὲ, ut saepe variatur. Tum Planudes dedit κατὰ τὰ συγκείμενα. Οὕτως in seqq. omisit Paris.

§. 12.

Quo tempore Romani primum rebus Asiae moderati sunt, Antiocho devicto, evenit, ut amicitiam ac foedus cum istis gentibus regibusque paciscerentur: ac reliquis quidem regibus pro se hoc honoris tribueretur: Cappadoci vero communiter cum gente. Cum autem genus defeciſſet regium, Romani ratione foederis et initae cum Cappadocibus amicitiae iis permiserunt, ut libere suis viverent legibus: hi autem missis legatis libertatem repudiaverunt, ut quam sibi

σθαι φέρειν αὐτὴν ἔφασαν. βασιλέα δ' ἠξίουν αὐτοῖς ἀποδειχθῆναι. Οἱ δὲ θαυμάσαντες, εἴ τινες οὕτως εἶεν ἀπειρηκότες πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, [3] ἐπέτρεψαν αὐτοῖς ἐξ ἑαυτῶν ἑλέσθαι κατὰ χειροτονίαν, ὃν ἂν βούλοιντο· καὶ εἵλοντο Ἀριοβαρζάνην· εἰς [4] τριγονίαν δὲ προελθόντος τοῦ γένους ἐξέλιπε. [5] Κατεστάθη δ' ὁ Ἀρχέλαος, οὐδὲν προσήκων αὐτοῖς, Ἀντωνίου καταστήσαντος. Ταῦτα καὶ περὶ τῆς μεγάλης [6] Καππαδοκίας. Περὶ δὲ τῆς τραχείας Κιλικίας, τῆς προστεθείσης αὐτῇ, βέλτιόν ἐστιν ἐν τῷ περὶ τῆς ὅλης Κιλικίας λόγῳ διελθεῖν. Cappadocia.

ΚΕΦ. Γ.

3) Casaubonn. Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Venet. 2. ἐπέτρεψαν δ' αὖν, quod turbat consecutionem nexus. Pro βούλοιντο Medic. 3. 4. Ven. 1. Paris. Moscov. βούλωντο.

4) Moscov. Medic. 3. codices optimi τριγονίαν, quos secutus sum, ut lib. 11. p. m. 507. Vulgo cum aliis codicibus legitur τριγένειαν.

5) Paris. κατεστάθη. Tum Venet. 1. 2. προσῆκον.

6) Aldus, Hopper. Xyl. subjiciunt μέχρι τούτου; Casaubonus cum reliquis μέχρι τούτων. Cum nullus codex ea verba

sibi dicerent esse intolerabilem: regem sibi dari postulaverunt. Romani mirati, homines esse, qui adeo de libertate animum despondissent, permiserunt eis, ut de ipsorum corpore regem suis, quem vellent, suffragiis crearent. Ita rex ab iis factus est Ariobarzanes, cujus in tertia stirpe genus defecit. Exinde Archelaus ab Antonio rex est constitutus, nulla propinquitate eam familiam attingens. Atque hactenus de magna Cappadocia. De aspera autem Cilicia, quae ei adjuncta fuit, commodius in totius Ciliciae expositione dicetur.

CAP. III.

Pontus.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Τοῦ δὲ Πόντου καθίσατο μὲν Μιθριδάτης, ὁ Εὐπάτωρ, βασιλεύς. Εἶχε δὲ τὴν ἀφοριζομένην τῷ Ἅλυϊ μέχρι Τιβαρηνῶν, καὶ Ἀρμενίων, καὶ τὴν ἐντὸς Ἅλυος τὰ μέχρι Ἀμάστρεως καὶ τινων τῆς Παφλα-
p. 541. γονίας μερῶν. Προσεκτήσατο δ' οὗτος καὶ τὴν μέχρι Ἡρακλείας παραλίαν ἐπὶ τὰ δυσμικὰ μέρη, τῆς [2] Ἡρακλείδου τοῦ Πλατωνικοῦ πατρίδος· ἐπὶ δὲ

ba agnoscat, nec ad sensum requirantur, omittenda putavi. Contra in verbis βέλτιόν ἐστιν, quae verba in Medic. 3. absunt.

1) Moscov. Paris. Τιβαρανῶν; Medic. 3. 4. Τιβαρνῶν; edd. Τιβαρηνῶν, ut alibi, etsi codices etiam prq η adferunt α. Cf. infra p. 548. et ad Melam 1, 2, 5. et 1, 19, 10. Tum καὶ τῆς ἐντὸς malunt Medic. 3, 4. Moscov. et edd. ad Xylandrum; Casaubonus cum aliis praetulit καὶ τὴν ἐντός. Utrumque potest intelligi, posterius in hoc etiam nexu accommodatius. Post Medic. 3. μέχρις, cum utrumque probet usus. V. deinceps.

2) Medic. 3. Ἡρακλείτου. At Ἡρακλείδου, uti alii omnes scribunt, recte hic habet, ut adparet ex Diogene Laert. 5, 6. L.

CAP. III.

§. 1.

Ponti vero rex fuit creatus Mithridates, cognomento Eupator. Possedit autem regionem, quae Haly fluvio determinatur, usque ad Tibarenos et Armenios: atque intra Halyn usque ad Amastrin ac Paphlagoniae quasdam partes. Adjecit autem ditioni suae etiam oram maritimam versus occasum usque ad Heracleam, quae Hera-

δὲ ταύαντία μέχρι Κολχίδος καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, ἃ δὴ καὶ προσέθηκε τῷ Πόντῳ. Καὶ δὴ καὶ Πομπήϊος καταλύσας ἐκεῖνον, ἐν τούτοις τοῖς ὅροις οὖσαν τὴν χώραν ταύτην παρέλαβε· [3] τὰ μὲν πρὸς Ἀρμενίαν καὶ τὰ περὶ τὴν Κολχίδα τοῖς συναγωνισαμένοις δυνάσταις κατένειμε, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ἕνδεκα πολιτείας διεῖλε, καὶ τῇ Βιθυνίᾳ προσέθηκεν, ὥστ' ἐξ ἀμφοῖν ἐπαρχίαν γενέσθαι μίαν· [4] μεταξὺ δὲ τῶν μεσογαίων τινὰς βασιλεύεσθαι παρέδωκε τοῖς ἀπὸ Πυλαιμένους, καθάπερ καὶ τοὺς Γαλάτας τοῖς Pontusi

6. f. 86. qui et Ἡρακλεώτην et Ponticum facit, ſed et Platonis ζηλωτὴν, diſcipulum Cicero de divin. 1, 23. et de leg. 3, 6.

3) Medic. 4. τὰ μέντοι. Idem poſt συναγωνισμένοις. Pro ἕνδεκα vetus interpres legit δώδεκα; vertit enim *duodecim*. *Alii libri* in vulgata conſentiunt. Ceterum haec verba confuſa et manca non temere cenſet Xylander, in quo et Caſaubonum habet conſentientem.

4) Medic. 3. καὶ μεταξὺ; Medic. 4. μεταξύ τε; omnes autem libri ſcripti ſubjiciunt Παφλαγόνων et praeterea ante τῶν Pariſ. ponit τε. Caſaubonus malit μεταξὺ δὴ, quod ex Medic. 4. ſuſtinetur. Poſt pro βασιλεύεσθαι Medic. 4. ponit βουλεύεσθαι.

Heraclidae eſt patria Platonici: in diverſam vero partem Ponto adjecit, quae ſunt usque ad Colchidem et Armeniam minorem. Sed et Pompejus, illo dejecto, his finibus concluſam ditionem occupavit. Is quae ad Armeniam ſunt et Colchidem regulis diviſit, quorum opera in bello uſus fuerat: reliqua in undecim respub. diſtribuit, et Bithyniae addidit, ut ex utrisque una conſtaret provincia: inter mediterranea quosdam regno poſterorum Pylaemenis ſubdi-

Pontus. τοῖς ἀπὸ γένους τετράρχαις. Ὕστερον δ' οἱ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνες ἄλλους καὶ ἄλλους ἐποιήσαντο μερισμοὺς, βασιλέας τε καὶ δυνάστας καθιστάντες, καὶ πόλεις τὰς μὲν ἐλευθεροῦντες, τὰς δὲ ἐγχειρίζοντες τοῖς δυνάσταις, τὰς δ' ὑπὸ τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων ἐῶντες. Ἡμῖν δ' ἐπιοῦσι τὰ καθ' ἕκαστα, ὡς νῦν ἔχει, λεγέσθω, μικρὰ καὶ τῶν πρότερον ἐφαπτομένοις, ὅπου τοῦτο χρήσιμον. Ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας, ἥπερ δυσμικωτάτη ἐστὶ τούτων τῶν τόπων.

§. 2.

Εἰς δὴ τὸν Εὔξεινον πόντον εἰσπλέουσιν ἐκ τῆς Προποντίδος, ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὰ προσεχῆ τῷ Βυζαντίῳ

5) Medic. 3. 4. τῷ Ῥωμαίων. Pro καθιστάντες Casaubonn. et Ven. 1. dant καθίσαντες. Ante Ἡρακλείας articulus deest in Medic. 3. 4. et Moscov.

1) Ante Casaubonum in edd. legebatur ἀλ. Εὔξεινον omittit Venet. 1. Pro ἐκ τῆς paullo post Medic. 4. ἀπὸ τῆς. In

subdidit, ut et Galatas tetrarchis e stirpe. Postea temporis Romani principes alias aliasque divisiones fecerunt, reges regulosque constituendo, urbesque alias liberas faciendo, alias regulis subdendo, quasdam sub populi Romani potestate relinquendo. Nos singula, uti nunc habent, recensebimus, et, ubi res poscet, pauca quaedam de antiquioribus commemorabimus. Initium erit Heraclea, quae de his locis maxime occidentem versus est.

§. 2.

Cum e Propontide in Euxinum mare intratur, ad

τίῳ κεῖται, Θρᾳκῶν δ' ἐςί· καλεῖται δὲ τὰ ἀριςερὰ τοῦ πόντου Θρᾳκικά· ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ προσεχῆ, [2] Καλχηδόνια. Βιθυνῶν δ' ἐςὶ τὰ πρῶτα· εἶτα Μαριανδυνῶν· τινὲς δὲ καὶ Καυκώνων φᾳσίν· εἶτα Παφλαγόνων μέχρι Ἅλυος· εἶτα Καππαδόκων τῶν πρὸς τῷ Πόντῳ, καὶ τῶν ἑξῆς μέχρι Κολχίδος. [3] Πάντα δὲ ταῦτα καλεῖται τὰ δεξιὰ τοῦ Εὐξείνου Πόν- Pontus.

In seqq. vocem Θρᾳκικὰ, quam post verba τοῦ Πόντου ab Aldo inlatam exceperunt reliquae editiones omnes, ignorant cum vetere interprete codices mei omnes, nec in suo invenit Stephanus s. v. Χαλκηδὼν, ubi hunc locum repetit. Neque tamen temere eam adjecisse videtur Aldus, propter obpositam Χαλκηδόνια; quare in Stephano etiam subpleri jubet Holsten. in not. p. 352. Tum desideratur etiam adpellatio proprio nomine signata.

2) Medic. 3. 4. Χαλκηδόνι, ut vetus interpres *Chalcedoni*. Nempe accommodarunt ad superiora, sublata distinctione. Aldus, Hopperus Καλχιδόνια; Xylander Καλχηδόνια, ut Casaubonus; alii Χαλκηδόνια. Tum Μαρυανδυνῶν exhibet Paris. ut infra edd. priores. Καυκόνων per ο scribunt editiones Aldi et Hopperi; post per ω. Tum Medic. 3. μέχρις Ἅλυος, ut fere semper, quando sequitur vocalis.

3) Moscov. Medic. 3. 4. Ταῦτα δὲ πάντα. Post codices mei omnes cum Casaubonianis παραλίας ἁπάσης, quae posterior vox in editionibus deest, et nunc accessit. Pro ὑπῆρξεν Medic. 3. 4. Venet. ἐπῆρξεν, de qua variatione dictum ad lib. 8. p. m. 123. not. 13.

ad dextram sunt Byzantio contiguae partes Thraciae: ad laevam autem Chalcedonica regio. Prima in hac parte Bithynorum sunt, proxima Mariandynorum, (quidam etiam Cauconum aiunt) deinde Paphlagonum usque ad Halyn: post Cappadocum ad Pontum, ac deinceps usque ad Colchos. Haec omnia dextram

Pontus. Πόντου. Ταύτης δὲ τῆς παραλίας ἁπάσης ὑπῆρξεν Εὐπάτωρ, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Κολχίδος μέχρι Ἡρακλείας· τὰ δ' ἐπέκεινα [4] τὰ μέχρι τοῦ στόματος καὶ τῆς Καλχηδόνος τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ συνέμενε. Καταλυθέντων δὲ τῶν βασιλέων, ἐφύλαξαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὥστε τὴν Ἡράκλειαν προσκεῖσθαι τῷ Πόντῳ, τὰ δ' ἐπέκεινα Βιθυνεῖς προσχωρεῖν.

§. 3.

Οἱ μὲν οὖν Βιθυνοὶ, διότι πρότερον Μυσοὶ ὄντες μετωνομάσθησαν οὕτως ἀπὸ τῶν Θρᾳκῶν τῶν ἐποικησάντων, Βιθυνῶν τε καὶ Θυνῶν, ὁμολογεῖται παρὰ τῶν πλείσων· καὶ σημεῖα τίθενται, τοῦ μὲν τῶν Βιθυνῶν ἔθνους, [1] τὸ μέχρι νῦν ἐν τῇ Θρᾴκῃ λέγεσθαι

4) In Medic. 4. deeſt τά. Tum edd. Aldi, Hopperi, Xyl. τῶν Βιθυνῶν βασιλεῖ.

1) Pro τὸ Medic. 4. et Pariſ. cum edd. ante Caſaubonum τὰ, quia ad σημεῖα omnino retulerunt. Paullo poſt Moſc.

tram Ponti partem appellemus. Orae huic univerſae a Colchide Heracleam usque imperavit Mithridates: ulteriora ad Propontidem usque ad Chalcedonem regi Bithyniae paruerunt. Regum poteſtate abolita, fines eosdem ſervaverunt Romani, ita ut Heraclea Ponto adjungeretur, ulteriora verſus occaſum Bithyniae.

§. 3.

Enimvero Bithynos, cum ante Myſi eſſent, ſic denominatos eſſe a Thracibus, Bithynis atque Thynis, qui eo commigraverunt, plerique uno ore affirmant: indiciumque adferunt de Bithynis, quod etiam-

σθαί τινας Βιθυνούς· τοῦ δὲ τῶν Θυνῶν, τὴν Θυνιάδα Pontus.
ἀκτὴν τὴν πρὸς Ἀπολλωνίᾳ καὶ Σαλμυδησσῷ. Καὶ
οἱ Βέβρυκες δὲ οἱ τούτων [2] προοικήσαντες τὴν Μυ-
σίαν, Θρᾷκες, ὡς εἰκάζω ἐγώ. Εἴρηται δ', ὅτι καὶ p. 542.
αὐτοὶ οἱ Μυσοὶ Θρᾳκῶν ἄποικοί εἰσι τῶν νῦν λεγομέ-
νων Μυσῶν. Ταῦτα μὲν οὕτω λέγεται.

§. 4.

Τοὺς δὲ [1] Μαριανδυνοὺς καὶ τοὺς Καύκωνας
οὐχ ὁμοίως ἅπαντες λέγουσι· τὴν γὰρ δὴ Ἡρά-
κλειαν ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἱδρύσθαι φασὶ, [2] Μιλη-
σίων

Mosc. vult Σαλμηδησσῷ; Medic. 3. Σαλμυδησσῷ; pejus Σαλμιδησσῷ scribunt Aldus et Hopperus. Cf. ad Melam 2, 2, 5.

2) Venet. 1. male προεποιήσαντες. In sequentibus post Θρᾷκες verbum ἦσαν deest in meis codicibus, quos secutus nunc etiam expuli, cum subpleri possit.

1) Μαριανδινοὺς, ut semper, Medic. 3. Priores duae editiones hic Μαριανδυνοῖς, post Μαριανδυνὸν et Μαριανδυνοῖς instabili ratione. Cf. ad Melam 1, 19, 1. 7. et 2, 7, 2.

2) Palmerius in exercitt. in auctor. Gr. p. 333. emendat Μιγαρέων, certe Strabonem fefellisse memoriam putat. Quod

etiamnum in Thracia gens Bithynorum exstat: de Thynis, quia Thynias est acta ad Apolloniam et Salmydessum. Sed et Bebryces, qui ante hos Mysiam incoluerunt, Thraces fuisse ego coniicio. Traditum et hoc est, ipsos Mysos Thracum coloniam esse eorum, qui nunc Mysi dicuntur. Haec quidem ita perhibentur.

§. 4.

De Mariandynis et Cauconibus non idem omnes dicunt. Heracleam quidem in Mariandynis sitam

Pontus. σίων κτίσμα· τίνες δὲ, καὶ πόθεν, [3] οὐδὲν εἴρηται, οὐδὲ διάλεκτος, οὐδ' ἄλλη διαφορὰ ἐθνικὴ περὶ τοὺς ἀνθρώπους φαίνεται· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς· ἔοικεν οὖν καὶ τοῦτο Θρᾴκιον ὑπάρξαι τὸ φῦλον. Θεόπομπος δὲ Μαριανδυνόν φησι [4] μέρους τῆς Παφλαγονίας ἄρξαντα ὑπὸ πολλῶν δυναστευομένης, ἐπελθόντα τὴν τῶν Βεβρύκων κατασχεῖν· ἣν δ' ἐξέλιπεν, ἐπώνυμον ἑαυτοῦ καταλιπεῖν. Εἴρηται δὲ καὶ

Quod enim jam Casaubonus notavit, alii, ut Xenophon de exped. Cyri 6, 2. in. Diodor. 14, 31. Pausan. 5, 26, 6. Iustin. 6, 3, 7. Megarenses conditores faciunt. Malim tamen Strabonem erroris forte ex alio fonte derivati quam librarios negligentiae incusare; nec in textum cum Penzelio recipere ausim. Accedit, quod paullo post ad idem redit. Cf. Eckhelius in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 418.

3) Pro οὐδὲ εἴρηται, quod exstat in editionibus omnibus, codices mei adferunt οὐδὲν εἴρηται. Tum iidem cum edd. Aldi et Hopperi auctis verbis habent οὐδὲ διάλεκτος, οὐδὲ ἄλλη διαφορὰ (Moscov. praeterea addit τις) ἐθνική. Neque aliter in suo codice legit vetus interpres. Primus mutilata haec emisit Xylander. Pro Θρᾴκιον Paris. praescribit Θρᾳκίων.

4) Μέρος libri habent omnes. Casaubonus malit μέρους. Causa manifesta; error facilis. Post vitiose Aldus Βεβύκων. Tum Moscov. ἣν δ' ἐξέλιπεν; Venet. ἣ δ' ἐξέλει pro ἐξεῖλε, et sic vetus interpres: *quam vero coepisset.*

a Milesiis conditam: qui fuerint, aut unde, non ostendunt: neque linguae, neque gentile aliquod discrimen Mariandynorum apparet, sed similes omnino sunt Bithynis: itaque haec quoque gens Thracia videtur. Theopompus scribit, Mariandynum, cum Paphlagoniae in multas ditiones divisae partem possideret, invasisse Bebrycum regionem atque occupasse, nomine

καὶ τοῦτο, ὅτι [5] πρῶτοι τὴν Ἡράκλειαν κτίσαντες Μιλήσιοι τοὺς Μαριανδυνοὺς εἱλωτεύειν ἠνάγκασαν, τοὺς προκατέχοντας τὸν τόπον, ὥστε καὶ πιπράσκεσθαι [6] ὑπ' αὐτῶν, μὴ εἰς τὴν ὑπερορίαν δέ· συμβῆναι γὰρ ἐπὶ τούτοις, καθάπερ Κρησὶ μὲν ἐθήτευεν ἡ [7] Μνῶα καλουμένη σύνοδος, Θετταλοῖς δὲ οἱ Πενέσται. Pontus.

D 2 §. 5.

5) Editiones πρῶτον, codices πρῶτοι et Casauboniani et mei.

6) Τπ' αὐτῶν libri scripti omnes, etiam Casauboniani, quibus accedit vetus interpres, cum in editionibus Aldo praeeunte legatur ὑπὲρ αὐτῶν. Illud facile probatur.

7) Moscov. Μινῶα, reliqui Μινώα cum editionibus post Aldum et Hopperum, in quibus legitur Μινόα. At haec vox sine dubio depravata exiit, nec temere Meursius in Creta 3, 14. p. 191. substituit Μνοία, ut adparet ex Hesychio h. v. Eustathio ad Homer. Il. 13, 685. p. m. 933. Il. 15, 431. p. m. 1031. Polluce 3, 83. aliisque, quos Meursius c. l. et viri docti ad Hesychium T. 2. p. 611. commemorant. Ut autem Μναῖται et Μνῶται inde dicti occurrunt, sic et Μνοία et Μνῷα scribi potest et vere scribitur ab Hesychio. Dedi igitur Μνῷα, quod facile in Μινώα, notius vocabulum, transiit. Post Θετταλοῖς male Moscov.

mine a se relicto ei, quam ante tenuerat. Id quoque traditum est, a Milesiis, qui Heracleam condiderunt, Mariandynos fuisse in servitutem redactos, qui ante ista incoluerant loca, atque etiam divenditos, non tamen extra fines: id eis sic usu veniisse, ut Cretensibus serviverunt, qui coetus Mnous dicebantur, et Thessalis Penestae.

§. 5.

Pontus.

§. 5.

Τοὺς δὲ Καύκωνας, οὓς ἱστοροῦσι τὴν ἐφεξῆς οἰκῆσαι παραλίαν τοῖς [1] Μαριανδυνοῖς μέχρι τοῦ Παρθενίου ποταμοῦ, πόλιν ἔχοντας τὸ [2] Τίειον, οἱ μὲν Σκύθας φασὶν, οἱ δὲ τῶν Μακεδόνων τινὰς, οἱ δὲ τῶν Πελασγῶν. Εἴρηται δέ που καὶ περὶ τούτων πρότερον. Καλλισθένης δὲ καὶ ἔγραφε τὰ ἔπη ταῦτα εἰς τὸν διάκοσμον· μετὰ τὸ,

Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους,

τιθεὶς,

Καύ-

1) Pariſ. Μαριανδηνοῖς, de quo ſupra eſt dictum. Pro οἰκῆσαι ſolita commutatione Venet. 2. οἰκέσαι. Ceterum Euſtathius ad Homeri Il. 2, 855. p. m. 274. ita refert: ἔχουν τὴν Μαριανδυνῶν (Politus T. 2. p. 786. vult ἀπὸ Μαρ.) παραλίαν μέχρι ποταμοῦ Παρθενίου.

2) Τήϊον omnes libri. Salmaſius tamen ad Solin. p. m. 624. emendat Τίειον, repugnante quidem Voſſio ad Scylacem p. m. 82. Certe ſic poſt aliquoties ſcriptum redit et ex hoc loco refert Euſtath. ad Homer. c. l. et ad Odyſſ. 3, 366. p. m. 134, 26. Obſecutus tamen ſum Salmaſio, non ſolum quia

§. 5.

Caucones, quos narrant accolere oram deinceps a Mariandynis maritimam uſque ad Parthenium fluvium, urbemque habere Tieum, alii Scythas faciunt, alii Macedonum quosdam, nonnulli etiam Pelasgorum. Dictum eſt de his etiam ante quodam loco. Calliſthenes vero etiam in recenſionem Homericam poſt verſum,

Cromnamque, Aegialumque, et ſublimes Erithynos,

iſta poſuit;

Cauco-

Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ³ ἀμύ- Pontus.
μων,
Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ'
ἔναιον·
⁴ παρήκειν γὰρ ἀφ' Ἡρακλείας καὶ Μαριανδυνῶν
μέχρι Λευκοσύρων, οὓς καὶ ἡμεῖς Καππάδοκας προσ-

 ἀγο-

quia facilis fuit haec mutatio, ſed in primis quod diſerte Stephanus ſ. v. Τίος monet, Strabonem in hoc libro εὐθετέως et τριπλλάβως τὸ Τίειον edidiſſe. Cf. infra Caſaubon. ad §. 8. n. 1. Τὸ ι certe in prima ſyllaba probant multi iique certi numi, quos produxit Eckhel. in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 438. in quibus legitur Τιανων vel etiam Τειανων. Cf. etiam ad Melam 1, 19, 8. et infra c. 1.

3) Euſtathius ad Homeri Il. 20, 329. p. m. 1288. ubi hos verſus refert, in varr. lectt. ponit υἱὸς Ἀμειβος pro ἀμύμων, et κατὰ pro κλυτά. Forte etiam initio leg. Καύκωνας δ', ut alibi ſolet.

4) In verbo παρήκειν non temere haeſit Politus ad Euſtathium in Homerum Tom. 2. p. 787. Nempe Strabo neutiquam dicere poteſt, Caucones ad Cappadocas usque permitti, cum interpoſiti ſint Paphlagones, niſi ipſe ſecum velit pugnare, qui Mariandynorum terram et Parthenium fl. Cauconibus terminos antea ſtatuerit. Ex quo efficit, verbum illud ad Homerum referri debere, qui de Calliſthenis ſententia cum Henetos produxerit, non poſſet praeterire Cauconas, qui ante Henetos habitabant; tum vero παρήκειν in πρόκειν mutat, ſic ut ratio in his verbis adferatur, cur Calliſthenes Cauconas Paphlagonibus addendos in recenſu illo Homeri cenſuerit. Praeterquam quod res ipſa hanc emen-

Cauconas duxit proles generoſa Polyclis,
Circa Parthenium ſedes quibus obtigit amnem:

nam ab Heraclea et Mariandynis porrigi usque ad Leucoſyros, quos etiam nos Cappadoces appellamus:

Pontus. ἀγορεύομεν· τὸ δὲ τῶν Καυκώνων γένος τὸ περὶ τὸ Τίειον μέχρι Παρθενίου, καὶ τὸ τῶν Ἑνετῶν τὸ συνεχὲς μετὰ τὸν Παρθένιον, τῶν ἐχόντων τὸ Κύτωρον· καὶ νῦν δ' ἔτι Καυκωνίτας εἶναί τινας περὶ τὸν Παρθένιον.

§. 6.

Ἡ μὲν οὖν Ἡράκλεια πόλις ἐξὶν [1] εὐλίμενος, καὶ ἄλλως ἀξιόλογος· ἦγε καὶ ἀποικίας ἔσελλεν· ἐκείνης γὰρ ἥ τε Χερρόνησος ἄποικος, καὶ ἡ [2] Κάλλατις·

emendationem tuetur, accedit etiam auctoritas veteris interpretis, qui vertit *progrediuntur*, etsi et hic male ad Cauconas retulerit, quod valet de Homero. Reveritus tamen in hoc librorum auctoritatem, verbum vulgatum reliqui, cum etiam παρήκειν sic de Homeri narratione possit intelligi. Ipsum sensum regit obpositio τὸ δὲ Κ. γένος. Post Medic. 3. 4. τὸ Παρθένιον genere neutro, qui tamen infra p. 543. in masculino consentiunt, quod tuetur in primis Xenoph. de exp. Cyri 5, 6, 3. et 6, 2, 1.

1) Casaubonn. Venet. 1. ἀλίμενος. Sed εὐλίμενος ab aliis recte vocatur, ut adparet ex Arriani periplo Ponti p. 14. Hudf. qui dicit: Ἐν Ἡρακλείᾳ ὅρμος ναυσίν.

2) Vulgo in editt. prostat Κάλαπις, quod et tulisse videntur

mus: Cauconum autem gentem esse circa Tieum usque ad Parthenium flumen: cui contigua est Henetorum, qui post Parthenium sunt, et Cytorum habent: quin adhuc etiam esse Partheni-

tas quosdam apud Parthenium.

§. 6.

Heraclea urbs est portu commodo, et alias etiam memorabilis: utpote quae etiam colonias deduxerit: nam ejus colo-

niae

λατις· ἦν τε αὐτόνομος, εἶτα ἐτυραννήθη χρόνους Pontus.
τινάς· εἶτ' ἠλευθέρωσεν ἑαυτὴν πάλιν· ὕστερον δ' ἐβασιλεύθη, γενομένη ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· ἐδέξατο δ' ἀποικίαν Ῥωμαίων ἐπὶ μέρει τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας. Λαβὼν δὲ παρ' Ἀντωνίου τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως Ἀδιατόριξ, ὁ [3] Δομνεκλείου, τετράρ- p. 543.
χου Γαλατῶν, υἱὸς, ὃ κατεῖχον [4] οἱ Ἡρακλειῶται, μικρὸν πρὸ τῶν Ἀκτιακῶν, ἐπέθετο νύκτωρ τοῖς

dentur Medicei, et in ſuo codice invenit vetus interpres. At Moſcov. Pariſ. Venet. 1. Κάλλατις, Caſaubonn. Venet. 2. Κάλατις, quod probat Caſaubonus. Praetuli tamen hic Κάλλατις, ut lib. 7. p. m. 435. ubi cf. notata et ad Melam 2, 2, 5. Poſt pro εἶτα Medic. 1. 2. dant εἶτ' ἐτυραννήθη.

3) Caſaubonn. Medic. 1. 2. Pariſ. Venet. uterque Δομνεκλείου; Moſcov. Δομενεκλείου; vetus interpres adjuncto articulo *odomaeclii*; edd. Aldi, Hopperi, Xylandri ὁ δὲ Μενεκλέου; poſt aliae omnes ὁ Δεμενεκλείου. Quae ſit vera nominis ſcriptura, cum aliunde non conſtet, malui codicibus pluribus, quam uni Aldo obſequi.

4) Vulgo Ῥωμαῖοι Ἡρακλειῶται, auctore Aldo, editiones. Priorem vocem Ῥωμαῖοι ignorant omnes mei codices cum vetere interprete et uncis incluſit Caſaubonus tamquam ſuſpectam. Equidem ſic delevi. Nempe τὸ μέρος τοῦτο non reſpicit praecedentia, ſed ſequentibus regitur. Pro Ἀκτιακῶν prave Venet. 2. dat ἀρκτικῶν.

niae ſunt Cherroneſus ac Callatis. Libera primum fuit, deinde aliquamdiu tyrannos paſſa, rurſum ſeſe in libertatem vindicavit: regem deinde habuit, cum in Romanorum veniſſet poteſtatem: ac coloniam Romanorum accepit in partem urbis et agri. Cum urbis eam partem accepiſſet ab Antonio Adiatorix Domneclii, Galatarum tetrarchae, filius, quam Heracleotae habitabant, paulo ante Actiacam pugnam,

Pontus. Ῥωμαίοις, καὶ ἀπέσφαξεν αὐτοὺς, ἐπιτρέψαντος, ὡς ἔφασκεν ἐκεῖνος, Ἀντωνίου· θριαμβευθεὶς δὲ μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ νίκην, ἐσφάγη μεθ' υἱοῦ. Ἡ δὲ πόλις ἐστὶ τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας τῆς συντεταγμένης τῇ Βιθυνίᾳ.

§. 7.

Μεταξὺ δὲ Χαλκηδόνος καὶ Ἡρακλείας ῥέουσι ποταμοὶ πλείους, ὧν εἰσιν οἵ, τε [1] Ψίλλις, καὶ ὁ [2] Κάλπας, καὶ Σαγγάριος, οὗ μέμνηται καὶ ὁ ποιητής.

1) Venet. 2. Ψιλλὶς; Moſcov. Ψῖλλις; alii Ψίλλις, ut edd. ad Caſaubonum, poſt quem Pariſ. et Amſtelod. receperunt Ψίλλης, unde ſic Mannertus refert. Sed Ψίλλις tuentur etiam Ptolem. 5, 1. Plin. 6, 1. Marciani periplus p. 71. Ψίλλιον vocat. Sed de his cf. Stuckius ad Arriani periplum Ponti p. 122. Pro ὧν εἰσιν Medic. 3. habet ὧς ἐστιν. Melius illud omnes ſimul fluvios complectitur.

2) Sic libri ſcripti et editi, cum ed. Pariſ. et inde Amſtelod. depravaſſent nomen in Χάλπας. Quod in margine editionis Amſtelod. Aldo tribuitur Κάμπας, ad alios errores rejici debet. Κάλπας fl. memoratur etiam a Ptolemaeo 5, 1. portus a Plinio 6, 1. qui aliis etiam vocatur Κάλπης ex. diverſa dialecto.

gnam, noctu Romanos adortus interfecit, permiſſu (ut aiebat) Antonii: ſed poſt Actiacam victoriam in triumpho ductus, una cum filio eſt occiſus. Urbs eſt Ponticae provinciae, quae ad Bithyniam eſt adjuncta.

§. 7.

Inter Chalcedonem et Heracleam amnes labuntur complures: quorum e numero ſunt Pſillis, Calpas,

τῆς. Ἔχει δὲ τὰς πηγὰς κατὰ [3] Σαγγίαν κώμην, Pontus.
ἀφ' ἑκατὸν καὶ πεντήκοντά που σταδίων οὗτος [4] Πεσ-
σινοῦντος· διέξεισι δὲ τῆς ἐπικτήτου Φρυγίας τὴν
πλείω, μέρος δέ τι καὶ τῆς Βιθυνίας· ὥστε καὶ τῆς
Νικομηδείας ἀποσχεῖν [5] μικρὸν πλείους, ἢ τριακοσίους

 σταδί-

3) Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. edd. Aldi et Hopperi Σαγίαν; vetus interpres *Sagram*; reliqui Σαγγίαν cum Euſtathio ad Dionyſ. v. 809. quod praeferendum eſſe, facile adparet, uti ad eandem formam *Sangam* quendam nominis auctorem fecit teſte Schol. Apollonii ad 2, 724. Hermogenes, unde ſua hauſit Etymol. M. auctor ſ. v. Σάγγαρις. Alia ſit ratio, ſi Sagarim cum nonnullis vocaſſet Strabo, de quo cf. Chilmeadus ad Malalam in Chronogr. lib. 12. not. 26. praeter Geographos.

4) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Πεσινοῦντος; alii cum edd. Πεσσινοῦντος; vetus interpres *Piſſunte*. Sic infra p. 567. ubi editiones ſcribunt Πεσσινοῦντα, codices eandem objiciunt varietatem. Quodſi tamen alios auctores conſulamus, vel Πεσσινοῦς illi edunt, vel Πεσινοῦς, quod poſterius ad etymologiam a πεσεῖν propius facit, de qua cf. Herodian. 1, 11, 3. et quae ibi notavit Irmiſch. Accedunt numi et lapides. In iis dominatur Πεσσιν. ut docent Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 179. et Raſche in Lex. num. T. 3. P. 2. p. 1013 ſqq. in his modo Πεσσιν. modo Πεσιν. legitur, ut apud Lucam T. 1. p. 311. Cum igitur Strabo ab aliis omnibus in re nota tantum recedere minime potuiſſe videatur, dedi Πεσσινοῦντος, ut infra.

5) Medic. 3. Venet. 2. μικρῷ πλείους; alii cum editionibus

pas, Sangarius: cujus etiam Homerus facit mentionem. Fontes habet hic apud Sangiam pagum, CL circiter ſtadiis a Peſſinunte, et majorem Phrygiae Epicteti (id eſt adquiſitae) partem perlabitur, ac partem etiam Bithyniae aliquam, ita ut a Nicomedia abſit

Pontus. σαδίους, καθ' οὓς συμβάλλει ποταμὸς αὐτῷ Γάλλος, ἐκ [6] Μόδρων τὰς ἀρχὰς ἔχων, τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας. Αὕτη δ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ ἐπικτήτῳ, καὶ εἶχον αὐτὴν οἱ Βιθυνοὶ πρότερον. Αὐξηθεὶς δὲ καὶ γενόμενος πλωτὸς, καίπερ πάλαι ἄπλωτος ὢν, τὴν Βιθυνίαν ὁρίζει πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς. Πρόκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης καὶ ἡ Θυνία νῆσος. Ἐν δὲ τῇ [7] Ἡρακλεώτιδι γίνεται τὸ ἀκό-

nibus μικρὸν πλείονς. Sic inter πολὺ et πολλῷ ſaepe libri in hac ſtructura fluctuantur. Ut hic, ita ſupra adfuit p. 539. μικρὸν ἐλάττονς, et alibi occurrit; μικρῷ πλείων legitur infra p. 603. et alibi. Antea pro δέ τι Pariſ. δ' ἔτι. Idem poſt pro καθ' οὓς adponit καθὸ, ut Medic. 4.

6) Caſaubonn. Venet. 2. Μίδρων; alii cum vetere interprete et editionibus Μόδρων. Xylander conjicit Μάτρων, quod oppidum potius ad Paphlagoniam pertinet, cum ultra Tieum ponat tabula Peuting. 9. B. Noſter autem inde ad Tieum hinc procedat, tum, quod monet Palmerius in exercitt. in auctores Gr. p. 333. Conſtantinus Porphyrog. de them. 1, 6. in hoc tractu Κωμοπόλεως Μοδρηνῆς mentionem faciat, quare vulgata lectio utique probanda eſt. Poſt pro ταύτης Venet. 1. ταῦτα, et pro Θυνία Pariſ. Βιθυνία. Sed vid. de hac inſula ad Melam 2, 7, 2.

7) Moſcov. Medic. 3. 4. Ἡρακλειώτιδι, non male ex etymo vocis. Voluit tamen uſus, ut, ſicut Ἡρακλεώτης, ſic et

abſit paulo plus ccc ſtadiis, quo loco ei occurrit Gallus fluvius, ortus apud Modra in Phrygia, quae ad Helleſpontum eſt ſita, eadem, quae Epictetus dicitur, quondam a Bithynis poſſeſſa. Is auctus et navigabilis factus, cum olim naves non veheret, Bithyniam oſtiis ſuis definit. Ante hanc maritimam oram etiam Thynias inſula iacet. In Heracleotide nasci-

ἀκόνιτον· διέχει δὲ ἡ πόλις αὕτη τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλ- Pontus.
κηδονίου σταδίους χιλίους που καὶ πεντακοσίους, τοῦ
δὲ Σαγγαρίου πεντακοσίους.

§. 8.

Τὸ δὲ Τίειον ἤδη πολίχνιον οὐδὲν ἔχον μνήμης
ἄξιον, πλὴν ὅτι Φιλέταιρος ἐντεῦθεν ἦν ὁ ἀρχηγέ-
της

et Ἡρακλεώτης diceretur. Cf. Xenoph. in exped. Cyri 6, 2, 11. Quare retinui. Poſt Pariſ. vitioſe ἀκόνητον.

1) Venet. 1. Moſcov. Τηϊονίτην; Med. 3. Τήϊον ἦτιν; Medic. 4. Τήϊον ἔστιν, edd. Aldi et Hopperi Τηϊονίτη; Xylandri et reliquae Τήϊον ἤδη, quod in Pariſ. et Ven. 2. exſtitiſſe vīdetur. Vetus interpres reddidit: *Teioniticum oppidum.* Pro Τήϊον Caſaubonus vult Τίειον auctoritāte Stephani (cf. ſupra ad §. 5. not. 2.) et aliorum, qui in prima efferant per ι. Probat etiam hinc eandem emendationem Ignarra de palaeſtra Neapolitana c. 4. p. 56. et ſimpliciter ſic ex Strabone adfert Guyetus ad Luciani Alexandr. cap. 43. Pro ἔχον Medic. 3. 4. dant ἔχει, etſi in poſteriori ſecunda manus correxerat. Tum Φιλέτερος male dant Medic. 4. Pariſ. et Ven. 1. cum edd. ante Caſaubonum et vetere interprete ex frequenti commutatione. Cf. de hoc nomine ad Luciani Macrobios cap. 12. Cf. infra lib. 13. p. 623. ubi Φιλέταιρος vocatur ἀνὴρ Τιανὸς vel Τιανεύς. Inde vero proximum vocabulum Ἀτταλικῶν confirmatur, quod Pariſ. Medic. 3. 4. (hic poſtea correctus) et Venet. 1. corruperunt in Ἀττικῶν, quod etiam occupat editiones ante Caſaubonum. *Attalicorum* recte reddidit vetus interpres. Ante id in Pariſ. male exſtat ἀρχηγέτη.

naſcitur aconitum. Abeſt urbs ea a Chalcedonio templo ſtadia ad CIↃIↃ, a Sangario IↃ.

§. 8.

Tieum obſcurum nunc eſt oppidulum, nihilque habet memoratu dignum, niſi

Pontus. τῆς τοῦ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων γένους. Εἶθ' ὁ Παρθένιος ποταμὸς διὰ χωρίων ἀνθηρῶν φερόμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ὀνόματος τούτου τετυχηκὼς, ἐν αὐτῇ τῇ Παφλαγονίᾳ τὰς πηγὰς ἔχων. Ἔπειτα ἡ Παφλαγονία καὶ οἱ Ἐνετοί. Ζητοῦσι δὲ, τίνας λέγει τοὺς Ἐνετοὺς ὁ ποιητὴς, ὅταν φῇ·

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ·
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Οὐ γὰρ δείκνυσθαί φασι νῦν Ἐνετοὺς ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ· οἱ δὲ κώμην ἐν τῷ αἰγιαλῷ φασὶ, δέκα σχοίνους ἀπὸ Ἀμάστρεως διέχουσαν. Ζηνόδοτος δὲ ἐξ Ἐνετῆς γράφει, καὶ φησὶ δηλοῦσθαι τὴν νῦν [2] Ἀμισόν. Ἄλλοι δὲ φύλόν τι τοῖς Καππάδοξιν ὅμορον στρατεῦ-

2) Medic. 3. cum edd. Aldi et Hopperi Ἀμινεὸν, vel Ἄμινσον; vetus interpres *Amiſus*. Cf. ad Melam 1, 19, 9. Ἐνετῆς dedi ex Moſcov. pro Ἐνετῆς, uti omnino hic fluctuantur libri. Conſtanter ille utitur ſpiritu leni, quem et adpoſuit Heyne in Homeri loco Il. 2, 852.

niſi quod Philetaerus inde ortus fuit, princeps generis Attalicorum regum. Deinceps eſt Parthenius fluvius, per florida delabens loca, indeque id nomen conſecutus, quaſi virgineum diceres, fontes in ipſa habens Paphlagonia. Sequitur Paphlagonia et Heneti. Quaeſtio autem eſt, quosnam Henetos poëta dicat his verſibus:

Paphlagonum hinc ibant ductore Pylaemene turmae,
Ex Henetis, mulas quae terra enutrit agreſtes.

Neque enim nunc in Paphlagonia Henetos inveniri aiunt: alii dicunt pagum eſſe in litore, x ſchoenis ab Amaſtri diſſitum. Zenodotus ex Heneta legit, aitque urbem notari, quae nunc Amiſus dicitur. Alii

στρατεῦσαι μετὰ Κιμμερίων· εἶτ' ἐκπεσεῖν εἰς τὸν Pontus.
Ἀδρίαν. Τὸ δὲ μάλισθ' ὁμολογούμενόν ἐστιν, ὅτι ἀξιολογώτατον ἦν τῶν Παφλαγόνων φῦλον οἱ Ἐνετοί, ἐξ οὗ ὁ Πυλαιμένης ἦν· καὶ δὴ [3] καὶ συνεστράτευσαν αὐτῷ οὗτοι πλεῖστοι· ἀποβαλόντες δὲ τὸν ἡγεμόνα, διέβησαν εἰς τὴν Θρᾴκην μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν· πλανώμενοι δ' εἰς τὴν [4] νῦν Ἐνετικὴν ἀφίκοντο. Τινὲς δὲ καὶ Ἀντήνορα καὶ τοὺς παῖδας αὐ- p. 544.
τοῦ κοινωνῆσαι τοῦ στόλου τούτου φασὶ, καὶ ἱδρυθῆναι κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ Ἀδρίου, καθάπερ ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς. Τοὺς μὲν οὖν Ἐνετοὺς διὰ τοῦτ' ἐκλιπεῖν εἰκὸς, καὶ μὴ δείκνυσθαι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ.

§. 9.

3) Particula καὶ deeſt in Moſcov. Tum idem cum Medic. 3. 4. inverſo verborum ordine dat οὗτοι αὐτῷ, et Venet. I. μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλ.

4) Hanc particulam addidi ex codicibus Caſaubonn. et meis

Alii gentem quandam Cappadocibus conterminam expeditione cum Cimmeriis facta ferunt in Adriam excidiſſe. Id maxime in confeſſo eſt, primariam Paphlagonum gentem fuiſſe Henetos, e qua fuerit Pylaemenes, quem et plurimi ad bellum fuerunt ſecuti: qui everſa Troia, amiſſo duce, in Thraciam abierint, vagatique deinde in Venetiam pervenerint: ſunt qui Antenorem etiam et filios ejus ſocios ejus profectionis fuiſſe perhibent, et ad intimum Adriae ſinus receſſum conſediſſe: cujus rei fecimus mentionem in Italiae deſcriptione. Probabile eſt ergo, hac de cauſa Henetos defeciſſe, ut in Paphlagonia nulli reperiantur.

§. 9.

Pontus.

§. 9.

Τοὺς δὲ Παφλαγόνας πρὸς ἕω μὲν ὁρίζει ὁ Ἅλυς ποταμὸς, ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε καὶ Παφλαγόνων· καὶ [1] ἐξίησι, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, εἰς τὸν Εὔξεινον καλούμενον πόντον, Σύρους λέγονται τοὺς Καππαδόκας· καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, Σύρων καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου λεγομένων· κατὰ δὲ τὴν πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ Ταύρου σύγκρισιν, ἐκείνων ἐπικεκαυμένων τὴν χρόαν· [2] τούτοις δὲ μὴ τοιαύτην τὴν ἐπωνυμίαν γενέσθαι συνέβη·

meis omnibus, quibus accinit vetus interpres, ipſe etiam nexu adprobante. Omiſſam ab Aldo neglexerunt ceteri. Poſt pro κατὰ τὸν μυχὸν in Medic. 3. 4. prodiit ἐν τῷ μυχῷ.

1) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. ἐξίησι, cum in Venetis et edd. legatur ἐξίεισι. De hac variatione obvia dictum eſt paſſim et ad lib. 9. p. m. 429. not. 4. Verum et hic eſſe ἐξίησι, evincit ſcholion in codicis Moſcov. margine adpoſitum: ἐξίησιν ὁ ποταμὸς ἐλλειπτικῶς, τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν. Pro καλούμενον Medic. 4. καλούμενον. Illud eſt ex Herodoto 1, 6. qui et habet ἐξίει. Sed ſuo modo aliorum verba vel ſervat, vel immutat.

2) Caſaubonn. Medic. 4. (omiſſo praeterea δὲ) Moſcov. Venet. 1. 2. Pariſ. τούτων. Cum edd. Medic. 3. habet τούτοις, a qua lectione diſcedendum non putavi.

§. 9.

Paphlagones verſus ortum finiuntur Haly fluvio, qui a meridie labitur inter Syros ac Paphlagones, exitque in Euxinum mare, ut ait Herodotus, Syrorum nomen Cappadocibus tribuens: nam hi etiamnum Leucoſyri, id eſt albi Syri, dicuntur: cum Syri dicantur etiam extra Taurum, qui comparati cum iis, qui intra Taurum degunt, aduſti corporis colorem gerant, ideoque non eodem utan-

συνέβη· καὶ Πίνδαρός φησιν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες Σύριον εὐρυαίχμαν [3] διεῖπον στρατὸν, τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. Ἡ δὲ Θεμίσκυρά ἐστιν ἡ τῶν Ἀμισηνῶν· αὕτη δὲ Λευκοσύρων τῶν μετὰ τὸν Ἅλυν. Πρὸς ἕω μὲν τοίνυν ὁ Ἅλυς ὅριον τῶν Παφλαγόνων· πρὸς νότον δὲ Φρύγες, καὶ οἱ ἐποικήσαντες Γαλάται· πρὸς δύσιν δὲ Βιθυνοὶ καὶ Μαριανδυνοί· [4] τὸ γὰρ τῶν Καυκώνων γένος ἐξέφθαρται [5] τε- Pontus.

3) Medic. 3. 4. διέπον; Venet. uterque δίηπον; Paris. διΐπον; Moscov. διεῖπον; editiones δίϊππον. *Tzschucke.* Legendum διεῖπον, vel certe εὔιππον, ut Olymp. 8, 62. Sed omnino placet prior emendatio. *Casaubonus.* Adsentitur posteriori Schneiderus ad Pindari fragm. incerta n. 117. et in Lexico Gr. simpliciter ita locum s. v. διέπω producit. Hermann. tamen contra ad Pindar. c. l. probat εὔιππον, cum διεῖπον τὸν στρατὸν, unde pendeat, non habeat. Immo id desidero in altera emendatione. Quare dedi διεῖπον cum Moscov. et sic vetus interpres reddidit: *Amazones Syrium hastatumque exercitum ducere.* Ante Ἀμαζόνες Paris. omittit αἱ et postea verba Ἡ δὲ Θεμίσκυρά ἐστιν ἡ τῶν Ἀμισηνῶν desunt in Medic. 3. Aldus et Hopperus vitiose Ἀμινσηνῶν, posterior etiam Τεμίσκυρα.

4) Medic. 4. τὸ δὲ τῶν; post Paris. cum Aldo et Hoppero Καυκόνων.

utantur cognomento. Pindarus quidem dicit, Amazones Syrium late armatum exercitum regimine tenere, de colonia loquens, quae est Themiscyrae. Haec autem Amiseni est agri, quem Leucosyri post Halyn incolunt. Ergo versus orientem Halys est Paphlagoniae terminus: ad meridiem Phryges et, qui eo commigrarunt, Galatae: ad occasum Bithyni et Mariandyni: (nam Cauconum genus fundi-

Pontus. [5] τελέως πάντοθεν· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Εὔξεινός ἐστι. Τῆς δὲ χώρας ταύτης διῃρημένης εἴς τε τὴν [6] μεσόγαιαν καὶ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ, διατεινουσαν ἀπὸ τοῦ Ἅλυος μέχρι Βιθυνίας, ἑκατέραν τὴν μὲν παραλίαν ἕως Ἡρακλείας εἶχεν ὁ Εὐπάτωρ· τῆς δὲ μεσογαίας τὴν μὲν ἐγγυτάτω ἔσχεν, ἧς τινα καὶ πέραν τοῦ Ἅλυος διέτεινε· καὶ μέχρι δεῦρο τοῖς Ῥωμαίοις ἡ Ποντικὴ ἐπαρχία ἀφώρισται. Τὰ λοιπὰ δ' ἦν ὑπὸ δυνάσαις καὶ μετὰ τὴν Μιθριδάτου κατάλυσιν. Περὶ μὲν δὴ τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ Παφλαγόνων ἐροῦμεν ὕστερον, τῶν μὴ ὑπὸ τῷ Μιθριδάτῃ· νῦν δὲ πρόκειται

5) Euſtathius ad Homer. Il. 20, 329. p. m. 1288, 10. ex hoc loco refert τέλεον, omiſſo praeterea πάντοθεν. At idem ad Odyſſ. 3, 366. p. m. 134, 20. hinc refert νῦν πάντοθεν τελέως; ſcilicet ſuo more.

6) Moſcov. μεσογαῖαν, de quo paſſim eſt dictum. Tum Medic. 3. 4. et Moſc. edd. ante Caſaubonum τῆς Ἡρακλείας. Βιθυννοὶ, Μαριανδηνοὶ vitia ſunt priorum editorum. Poſt voces τοῖς Ῥωμαίοις rejectae ſunt ante ἀφώρισται in Medic. 3. In exitu paragraphi δὲ poſt κληθεῖσαν omiſſum eſt.

funditus ubique periit) ad ſeptentrionem eſt mare Euxinum. Iam cum haec tota regio dividatur in mediterraneam, et in oram maritimam ab Haly usque ad Bithyniam: maritimam usque ad Heracleam Mithridates poſſedit: de mediterraneis etiam proximas partes, quarum nonnullae ultra Halyn excurrerent. Atque eo usque Romani Ponticam provinciam extenderunt. Reliqua etiam dejecto Mithridate regulis paruere. De Paphlagonibus mediterraneis dicemus poſtea. Nunc propoſitum eſt, regionem, Mithri-

ται τὴν ὑπ' ἐκείνῳ χώραν, καλουμένην δὲ Πόντον διελθεῖν. Pontus.

§. 10.

Μετὰ [1] δὴ τὸν Παρθένιον ποταμὸν ἔστιν Ἄμαστρις, ὁμώνυμος τῇ συνῳκισμένῃ πόλει· ἵδρυται [2] δὲ ἐπὶ χερρονήσου λιμένας ἔχουσα τοῦ ἰσθμοῦ ἑκατέρωθεν· ἦν δ' ἡ Ἄμαστρις γυνὴ μὲν Διονυσίου, τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγάτηρ δὲ Ὀξυάθρου, τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ, τοῦ κατὰ Ἀλέξανδρον· ἐκείνη μὲν οὖν ἐκ τεττάρων κατοικιῶν συνῴκισε τὴν πόλιν, ἔκ τε Σησάμου, καὶ [3] Κυτώρου, καὶ Κρώμνης (ὧν καὶ Ὁμη-

1) Medic. 3. δέ. Tum Mosc. et Paris. volunt συνοικησίας; melius Medic. 4. συνοικισία, uti saepe alibi struitur, quare sic posui.

2) Sic codices; tantum Medic. 3. 4. δ' ἐπὶ, ut alibi. Ante Casaubonum in edd. δ' ὑπὲρ et δὲ ὑπὲρ, non quod idem in margine notavit, ὑπὸ χερρ.

3) Medic. 3. Κιτώρου. Post idem τετάρτου τοῦ, et ἐμπόριον, ut Eustath. ad Homer. Il. 2, 853. p. m. 274. in. ex hoc loco. De diversa scriptura passim dixi. Sequens ποτὲ deest in Ven. 3. et pro Φερξου, quod praeivit Xylander, Medic.

Mithridati olim subditam, quae Pontus usurpatur, describere.

§. 10.

Post amnem ergo Parthenium Amastris est, urbs ejusdem cum ea, a qua condita est, nominis: sita est in peninsula, cujus isthmus utrinque portum habet. Fuit autem Amastris uxor Dionysii, Heracleae tyranni, filia Oxyathrae, qui Darii frater fuit ab Alexandro debellati: haec urbem e quatuor pagis composuit, Sesamo, Cytoro, Cromna (quorum etiam in

Pontus. Ὅμηρος μέμνηται ἐν τῷ Παφλαγονικῷ διακόσμῳ τετάρτης δὲ τῆς Τιείου· ἀλλ' αὕτη μὲν ταχὺ ἀπέστη τῆς κοινωνίας, αἱ δὲ ἄλλαι συνέμειναν· ὧν ἡ Σήσαμος ἀκρόπολις τῆς Ἀμάστρεως λέγεται. Τὸ δὲ Κύτωρον ἐμπορεῖον ἦν ποτὲ Σινωπέων· ὠνόμασαι δ', ἀπὸ [4] Κυτώρου, τοῦ Φρίξου παιδὸς, ὡς Ἔφορός φη-
p. 545. σι. Πλείστη δὲ καὶ ἀρίστη πύξος φύεται κατὰ τὴν Ἀμα-

dic. 3. 4. Pariſ. Aldus et Hopperus ſubſtituunt Φρύξου. Neque aliter ſcribit vetus interpres, ut Strabo conſtantiori librorum conſenſu lib. 1. p. m. 122. 123. et lib. 11. p. m. 403. Fluctuantur tamen iidem alibi, ut docuit Fiſcher. ad Palaephat. c. 31. in. Φρίξου ſcribit etiam c. l. Euſtathius, ubi Strabonis narrationem retulit. Τὸ Κύτωρον neutro genere, in quo omnes libri congruunt, diſerte etiam hinc probat c. l. Euſtathius, ut Etymol. M. h. v. terminationem Ἀμαστρέως cum Euſtathio c. l.

4) Venet. 2. Βυτώρου, et deinceps Ἔφορός ἐστι. Utrumque male, etſi in Cytori nomine variatur, de quo cf. ad Melam 1, 19, 8. ubi in notis exiit Phryxus pro Phrixus. Poſt Medic. 3. 4. Venet. 1. Moſcov. πλειόνων μὲν, ἡ — In proxima voce Κωβίαλον, vel, ut Moſcov. ſignat, Κωβιαλὸν, conſpirant libri omnes, cum alii auctores ſcribant Κεμβιαλού, de quibus v. Heyne ad Homer. Il. 2, 855. Librorum lectionem probat etiam auctoritate ſua Euſtath. ad Homerum p. m. 274. c. l. Cf. Politus ad eum T. 2. p. 786.

Paphlagonum recenſione meminit Homerus) ac Tieo: verum hic cito defecit a ſocietate: reliqui in uno corpore permanſerunt: de quibus Seſamus arx Amaſtris dicitur. Cytorum emporium aliquando fuit Sinopenſium: nomen habere a Cytoro, Phrixi F. Ephorus ait. Plurima autem et optima buxus apud

Ἀμαστριανὴν, καὶ μάλιστα περὶ τὸ Κύτωρον. Ὁ δὲ Pontus.
Αἰγιαλὸς ἔστι μὲν ἡϊὼν μακρὰ πλειόνων, ἢ ἑκατὸν σταδίων· ἔχει δὲ καὶ κώμην ὁμώνυμον, ἧς μέμνηται ὁ ποιητὴς, ὅταν φῇ

Κρώμναν τ' Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

Γράφουσι δέ τινες,

Κρώμναν Κωβίαλόν τε.

Ἐρυθίνους δὲ λέγεσθαί φασι τοὺς νῦν [5] Ἐρυθρίνους ἀπὸ τῆς χρόας· δύο δ' εἰσὶ σκόπελοι. Μετὰ δὲ Αἰγιαλὸν Κάραμβις, ἄκρα μεγάλη πρὸς τὰς ἄρκτους ἀνατεταμένη, καὶ τὴν Σκυθικὴν χεῤῥόνησον. Ἐμνήσθημεν δ' αὐτῆς πολλάκις, καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῇ Κριοῦ μετώπου, διθάλαττον ποιοῦντος τὸν Εὔξει-

νον

5) Medic. 4. Ἐρυθρούς; vetus interpres *Erithui*; Euſtath. c. l. ex Strabone repetit δύο εἰσὶ σκόπελοι οἱ νῦν Ἐρυθῖνοι. At reliqui libri ſcripti, ut editi, habent hic Ἐρυθρίνους, quam formae inverſionem ipſa res tuetur. Poſt Σκυθικὴν cum Medic. 3. et 4. expuli δέ. Poſt pro ποιοῦντας Moſcov. vitioſe dat ποιοῦντες.

apud Amaſtrin naſcitur, maxime ad Cytorum. Aegialus eſt, id quod vox notat, litus longius c ſtadiis: et habet cognominem pagum, cujus Homerus meminit hoc verſu:

Cromnamque, Aegialumque, et ſublimes Erythinos.

ſcribunt tamen quidam

Cromnam Cobialumque. —

Erythinos autem dici aiunt, qui nunc vocantur Erythrini a rubro colore; duo ſunt ſcopuli. Poſt Aegialum eſt Carambis, promontorium magnum verſus ſeptentrionem porrectum et Scythicam Cherroneſum. Saepe facta eſt hujus mentio, et oppoſiti ei Krii metopi: quibus Euxinus pontus in duo maria

Pontus. νον πόντον. Μετὰ δὲ Κάραμβιν [6] Κίνωλις, καὶ Ἀντικίνωλις, καὶ Ἄβώνου τεῖχος, πολίχνιον, καὶ Ἀρμένη, ἐφ' ᾗ παροιμιάζονται·

Ὅστις ἔργον οὐδὲν εἶχεν, Ἀρμένην ἐτείχισεν.

Ἔστι δὲ κώμη τῶν Σινωπέων, ἔχουσα λιμένα.

§. 11.

Εἶτ' αὐτὴ Σινώπη, σταδίους πεντήκοντα τῆς [1] Ἀρμένης διέχουσα, ἀξιολογωτάτη πασῶν ταύτῃ πόλεων. Ἔκτισαν μὲν οὖν αὐτὴν Μιλήσιοι· [2] κατασκευασαμένη δὲ ναυσταθμὸν, ὑπῆρχε τῆς ἐντὸς Κυανέων θαλάττης,

6) Codices mei cum epitome, vetere interprete et edd. Aldi et Hopperi dant Κίνωλις καὶ Ἀντικίνωλις, quae primus ita mutavit Xylander, ut pro ν poneret μ, unde in reliquas edd. manavit, etsi Casaubonus in notis praefert ν cum aliis auctoribus, quorum quidam etiam per μ efferunt. V. ad Melam 1, 19, 8. Post in ipso versu jambico Medic. 3. habet ἐτείχιζεν.

1) Ἀρμενίας male Venet. 1. Paris. et Medic. 4. Ven. 1. post omittit οὖν; hoc quidem melius.

2) Codices mei κατασκευασαμένη, uti etiam conjiciebat Casaubonus. Recte. Nam α in ed. Aldi sine dubio incuria effluxit, unde alii post repetierunt.

maria dividitur. Post Carambin sequitur Cinolis, et Anticinolis, et Abonu teichos, oppidulum, et Armene, Sinopensium pagus, portu praeditus. De hac proverbium fertur:

Qui negotio carebat, muro cinxit Armeniam.

§. 11.

Sequitur L post hanc stadiis ipsa Sinope, omnium, quae isthic sunt, urbium praestantissima. Hanc Milesii condiderunt: et adornata classe, mare totum, quod intra petras Cyaneas est, in sua habuit potesta-

te,

λάττης, καὶ ἔξω δὲ πολλῶν ἀγώνων μετεῖχε τοῖς Ἕλλησιν· αὐτονομηθεῖσα δὲ πολὺν χρόνον, οὐδὲ διὰ τέλους ἐφύλαξε τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ἐκ πολιορκίας ἑάλω, καὶ ἐδούλευσε Φαρνάκῃ πρῶτον, ἔπειτα τοῖς διαδεξαμένοις ἐκεῖνον μέχρι τοῦ Εὐπάτορος, καὶ τῶν καταλυσάντων Ῥωμαίων ἐκεῖνον. Ὁ δ' Εὐπάτωρ καὶ ἐγενήθη ἐκεῖ, καὶ ἐτράφη· διαφερόντως δὲ ἐτίμησεν αὐτὴν, μητρόπολίν τε τῆς βασιλείας ὑπέλαβεν. Ἔστι δὲ καὶ [3] φυσικῇ προνοίᾳ κατεσκευασμένη καλῶς. Ἵδρυται γὰρ ἐπὶ αὐχένι χερρονήσου τινός· ἑκατέρωθεν δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λιμένες, καὶ [4] ναύσταθμοι, καὶ Pontus.

E 3 καὶ

3) Ita libri omnes. Caſaubonus tamen malit καὶ φύσει καὶ προνοίᾳ, cum et infra p. 561. in. Amaſeam ſcribat προνοίᾳ τε καὶ φύσει fuiſſe munitam et libr. 5. p. m. 168. Martium campum πρὸς τῇ φύσει habuiſſe καὶ τὸν ἐκ τῆς προνοίας κόσμον. Sic in Latinis *natura*, *ſitus* et *opus*, *ars*, *manus* obponuntur. Cum tamen et natura loco conſuluiſſe poſſit, propter libros nihil muto.

4) Medic. 3. 4. Ven. 1. Moſcov. ναύσταθμα, quo genere alibi utitur. Sed cum et altero dicatur, mutandi cauſa gravior

te, atque extra illud etiam Graecos in multis certaminibus adjuvit. Quamquam vero diu ſuis vixit libera legibus, non tamen ad finem usque libertatem ſuam conſervavit, ſed expugnata, ſervivit Pharnaci primum, ac ejus deinceps ſucceſſoribus usque ad Eupatorem et Romanos, qui eum oppreſſerunt. Is quidem Mithridates ibi et natus fuit, et educatus: et in eximio eam habuit honore, caputque totius regni fecit. Eſt autem urbs ea naturae etiam providentia praeclare parata. Nam incumbit cervici cujusdam peninſulae: a cujus iſthmi utraque parte portus

Pontus. καὶ πηλαμύδια θαυμαστὰ, περὶ ὧν εἰρήκαμεν, ὅτι δευτέραν θήραν οἱ Σινωπεῖς ἔχουσι, τρίτην δ' οἱ Βυζάντιοι· καὶ κύκλῳ δ' ἡ χερρόνησος προβέβληται, ραχιώδεις ἀκτὰς ἔχουσα, καὶ κοιλάδας τινὰς, ὡσαγεὶ βόθρους πετρίνους, οὓς καλοῦσι χοινικίδας· πληροῦνται δὲ οὗτοι μετεωρισθείσης τῆς θαλάττης· ὡς καὶ διὰ τοῦτο οὐκ εὐπρόσιτον τὸ χωρίον, καὶ, διὰ πᾶσαν τὴν τῆς πέτρας ἐπιφάνειαν, ἐχινώδη καὶ ἀνεπίβατον εἶναι γυμνῷ ποδί· ἄνωθεν μέντοι καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὔγαιόν ἐστι τὸ ἔδαφος, καὶ ἀγροκηπίοις κεκόσμηται πυκνοῖς, πολὺ δὲ μᾶλλον τὰ προάστεια.

p. 546. Αὐτὴ δ' ἡ πόλις τετείχισται καλῶς, καὶ γυμνασίῳ δὲ,

vior non ſuberat. Tum Medic. 3. 4. πηλαμύδια. Cf. 7. p. m. 440. Poſt iidem Βυζαντ. abſque articulo. Sequens καὶ ante κύκλῳ cum iis commode poſſit omitti. Poſt Caſaubonus malit καὶ διὰ τὸ πᾶσαν — quod hic neceſſarium non puto. Ante verba τῆς πόλεως particulam καὶ ignorat Medic. 4. arbitrario. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. εὔγειον. Cf. ad lib. 7. p. m. 402.

portus ſunt, et navalia, ac pelamydum capturae mirabiles: de quibus diximus, ſecundam capturae ejus felicitatem eſſe penes Sinopenſes, tertiam Byzantiorum. In orbem peninſula projecta habet ſcopuloſa litora, et cavernas quasdam, veluti foveas ſaxoſas, Choenicides ipſi, quaſi modiolos, appellant: eae implentur mari intumeſcente: ut propter hanc quoque cauſam difficulter accedi ad locum iſtum poſſit: et quia ſcopulis apparentibus in echini morem horrens, nudo pedi aditum non praebet. Superne, ac ſupra urbem, ſolum eſt bonum, et agris hortisque crebris excultum: multo tamen praeſtant ſuburbia. Ipſa urbs muris eſt egregie

δὲ, καὶ ἀγορᾷ, καὶ στοαῖς κεκόσμηται λαμπρῶς. Τοι- Pontus.
αύτη δὲ οὖσα, δὶς ὅμως ἑάλω· πρότερον μὲν τοῦ Φαρνάκου παρὰ δόξαν αἰφνιδίως ἐπιπεσόντος· ὕστερον δὲ ὑπὸ [5] Λευκόλλου, καὶ τοῦ ἐγκαθημένου τυράννου, καὶ ἐντὸς ἅμα, καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη· ὁ γὰρ ἐγκαταστάθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως φρούραρχος Βακχίδης, ὑπονοῶν ἀεὶ τινὰ προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδοθεν, καὶ πολλὰς αἰκίας καὶ σφαγὰς ποιῶν, ἀπαγορεῦσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε πρὸς ἄμφω, μήτ' [6] ἀμύνασθαι δυναμένους γενναίως, μήτε προσθέσθαι κατὰ συμβάσεις. Ἑάλωσαν οὖν· καὶ τὸν μὲν ἄλλον κόσμον τῆς πόλεως διεφύλαξεν ὁ Λεύκολλος·

5) Sic Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. Vulgo Λευκούλλου, ut paullo inferius, et alibi. Cf. ad lib. 8. p. m. 279. Pro πολιορκουμένη, quod bene habet, Medic. 4. et Ven. 1. πολιορκούμενοι; Medic. 3. πολιορκουμένου. Poſt pro ἐγκαταστάθεὶς Medic. ἐγκατάστάς.

6) Medic. 3. 4. ἀμύνεσθαι. Tum iidem cum Pariſ. Ven. 1. et Moſcov. ἑάλωσαν δ' οὖν. Poſt Pariſ. ἦσαν, ut paſſim in ſimili etiam connexu.

gie circumdata, ac ſplendide etiam ornata gymnaſio, foro atque porticibus. Talis tamen cum ſit, bis capta nihilominus fuit: prius a Pharnace, cum is eam de improviſo obrueret: poſterius a Lucullo et tyranno intus deſidente, cum et foris et intus oppugnaretur. Nam cuſtodiae urbis praefectus a rege Bacchides ſubinde aliquam metuens proditionem, ac multas caedes edens, multos foede multans civium, eo rem deduxit, ut neque ad propugnandum fortiter civibus animus, neque ad deditionem initis pactis faciendam facultas eſſet. Expugnata igitur eſt captaque urbs. Lucullus, conſervatis reliquis Sinopes

Pontus. τὴν δὲ τοῦ Βιλλάρου σφαῖραν ἦρε, καὶ τὸν [7] Αὐτόλυκον, Σθένιδος ἔργον, ὃν ἐκεῖνοι οἰκιστὴν ἐνόμιζον, καὶ ἐτίμων ὡς θεόν· ἦν δὲ καὶ μαντεῖον αὐτοῦ. Δοκεῖ δὲ τῶν [8] τῷ Ἰάσονι συμπλευσάντων εἶναι, καὶ κατασχεῖν τοῦτον τὸν τόπον. Εἶθ' ὕστερον Μιλήσιοι τὴν εὐφυΐαν ἰδόντες, καὶ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἐνοικούντων, ἐξιδιάσαντο, καὶ ἐποίκους ἔστειλαν· νυνὶ δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται, καὶ μέρος τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐκείνων ἐστί. Διέχει δὲ τοῦ μὲν Ἱεροῦ τρισχι-

7) Medic. 3. 4. (hic poſtea correctus) Pariſ. Moſcov. et edd. Aldi et Hopperi Αὐτόλυτον; vetus interpres *Dutolytum*. Eadem in fine notatur variatio ad Valer. Flacc. 5, 155. ubi Maſerius, Leopardus in emendd. 13, 5. et hic Xylander emendarunt. Res manifeſta eſt ex Apollonio Rh. 2, 956. in primis ex Plutarcho in Lucullo c. 23. et Appiano in Mithridat. cap. 83. Plures, ex quibus idem elucet, memorat Burmannus in catalogo Argonautarum h. v. Hinc Moſc. nomini Στένιδος ſubjicit δὲ, et pro οἰκιστὴν exhibet οἰκιστόν.

8) Articulum, quem repudiant Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. primus addidit Caſaubonus. Sic antea τὴν τοῦ Βιλλάρου σφαῖραν et plura in hanc partem. Ante voces ἀφ' Ἡρακλείας Moſcov. ponit καὶ, ut Venet. 1.

pes ornamentis, Billari tamen ſphaeram abſtulit, et Sthenidis opus Autolyci ſtatuam, quem illi urbis conditorem exiſtimantes divinis colebant honoribus. Fuit etiam oraculum ejus. Videtur is unus eorum fuiſſe, qui cum Iaſone navigaverunt, et locum iſtum occupaſſe. Poſtea Mileſii, opportunitate loci animadverſa, et imbecillitate inhabitantium, ſuum fecerunt, colonosque miſerunt. Nunc Romanorum recepit coloniam, quae in partem urbis agrique venit. Diſtat a fano Chalcedonenſi ſtadia

τρισχιλίους καὶ πεντακοσίους, ἀφ' Ἡρακλείας δὲ Ponti δισχιλίους, Καραμβέως δὲ ἑπτακοσίους τριάκοντα. Ἄνδρας δὲ ἐξήνεγκεν ἀγαθοὺς, τῶν μὲν φιλοσόφων, [9] Διογένη, τὸν Κυνικὸν, καὶ Τιμόθεον, τὸν Πατρίωνα· τῶν δὲ ποιητῶν, Δίφιλον τὸν κωμικόν· τῶν δὲ συγγραφέων, Βάτωνα, τὸν πραγματευθέντα τὰ Περσικά.

§. 12.

Ἐντεῦθεν δ' ἐφεξῆς ἡ τοῦ Ἅλυος ἐκβολὴ ποταμοῦ· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τῶν ἁλῶν, οἷς παραῤῥεῖ· ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, τῆς

9) Medic. 3. 4. Διογένην, quae duplex forma in multis nominibus occurrit. Cf. ad lib. 10. p. m. 131. n. 4. Πατρίωνα, quod in Πατρίονα male mutaverant edd. Paris. et Amstel. tuentur etiam codices cum epitome. Pro Βάτωνα, quod legitur in edd. omnibus, Ven. 1. Moscov. et Paris. cum epitome et vetere interprete volunt Βάτωνα, uti effertur ab Athenaeo. Cf. Casaubon. in animadvers. 6, 13. et quae adtulit Schweighaeuserus ad 6, 59. Post πραγματευσάμενον ex Medic. 3. praetulerim. Cf. lib. 8. in.

dia CIↃ CIↃ CIↃ ↁↃ. ab Heraclea CIↃ CIↃ. a Carambi ↁↃ CC. Viros praestantes protulit Sinope, philosophos Diogenem cynicum et Timotheum Patrionem: poëtam comicum Diphilum: historiae scriptorem Batonem, qui Persica composuit.

§. 12.

Deinceps sunt ostia Halyos fluvii: cui a salibus, quos praeterlabitur, nomen est. Fontes habet in magna Cappadocia, prope

Pontus. Ποντικῆς πλησίον, κατὰ τὴν [1] Καμισηνήν· ἐνεχθεὶς δ' ἐπὶ πολὺς, εἶτ', ἐπιστρέψας πρὸς τὴν ἄρκτον διεὶ τε Γαλατῶν καὶ Παφλαγόνων, ὁρίζει τούτους τε καὶ τοὺς Λευκοσύρους. Ἔχει δὲ καὶ ἡ Σινωπῆτις καὶ ἡ μέχρι Βιθυνίας πᾶσα ὀρεινὴ ὑπερκειμένη τῆς λεχθείσης παραλίας ναυπηγήσιμον ὕλην, ἀγαθὴν καὶ εὐκατακόμιστον. Ἡ δὲ Σινωπῆτις καὶ σφένδαμνον φύει καὶ [2] ὀροκάρυον, ἐξ ὧν τὰς τραπέζας τέμνουσιν· ἅπασα

1) Medic. 3. 4. Καμβυσηνὴν; Moſcov. Venet. 1. 2. Καμισηνὴν; Pariſ. Καμισσησηνὴν; edd. Καμβυσηνήν. Cf. ad lib. 11. p. m. 576. Attamen ne ſic quidem loci integritas conſtituta eſt. Nempe Cambyſene nec ad Cappadociam, nec ad Pontum pertinet, ſed ad Armeniam, (v. lib. 11. p. m. 576.) ubi Halyos fontes non ſunt, aut legendum eſt Καμμενηνὴν, uti vult la Barre in Memoires — de Paris Vol. 8. f. Vol. 11. p. 537. (ed. Hag.), aut, cum dubia ſit illa ſcriptura, de qua ſupra p. 12. not. 10. Καμισηνὴν, quod non ſolum ſitus ſuadet, ſed adeo codices quidam praeeunt. In ſequentibus codices mei omnes volunt πρὸς τὴν ἄρκτον, pro quo Aldus ad alios propagavit πρὸς ἄρκτους, etſi utrumque promiſcue dicitur etiam in Strabone. Vocem πᾶσα, quae vulgo rejicitur poſt Βιθυνίας, ante ἡ μέχρι — ponunt Moſcov. et Med. 3. In Veneto utroque deeſt. Tum pro κατακόμιστον editionum codices Caſaubonn. et mei melius exhibent εὐκατακόμιστον, quod et reddidit vetus interpres, et hinc Schneider. in L. Gr.

2) Venet. 1. edd. Aldi et Hopperi ὀροκάρυον, quod recte Xylan-

Ponticam, apud Camiſenam. Inde magno alveo verſus occaſum lapſus, ad ſeptentrionem ſe convertit per Galatas et Paphlagones, hos a Leucoſyris diſtinguens. Montana, quae ſupra Sinopenſem et reliquam maris oram usque ad Bithyniam ſita ſunt, navibus fabricandis aptam et deportatu facilem habent materiam. Sinopenſia etiam acer habent et nucem monta-

ἅπασα δὲ καὶ ἐλαιόφυτός ἐστιν, ἡ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Pontus.
θαλάττης γεωργουμένη.

§. 13.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἅλυος ἡ Γαδιλωνῖτις ἐστὶ μέχρι τῆς Σαραμηνῆς, εὐδαίμων χώρα, καὶ πεδιὰς πᾶσα, καὶ πάμφορος· ἔχει δὲ καὶ προβατείαν

Xylander mutavit in ὀρουάριον, uti etiam ex noſtro loco refert Euſtath. ad Dionyſ. v. 773. non ὀρόπαριον, ut ſcribitur in Schneideri Lex. Gr.

1) Moſcov. Γαδιλωνίτις; epitome p. 156. Hudſ. Γαδιλωνῖτις; vetus interpres *Gadilonetica*; edd. Aldi et Hopperi Γαδιλωνῖτις; ceterae, ut alii codices, Γαδηλωνῖτις. Poſt p. 547. in Γαδιλῶνα omnes conſentiunt, quare ſcripſi per ι, cum aliunde nihil de ea conſtet. Quod enim Caſaubonus ſuſpicatur eſſe *Galorum* Ptolemaei 5, 3. ſitu arguitur. Deinceps pro Σαραμήνης, quod adhuc legebatur, Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Ἀραμηνῆς; edd. Aldi, Hopperi Ἀραμωνῆς, hinc Σαραμήνης, ut Veneti habuiſſe videntur. Utrum τὸ σ in initio aut repetitum aut abſorptum fuerit, ſtatui nequit. Poſterius tamen ex ſequentibus magis fit probabile.

2) Medic. 3. 4. προβατείαν. Vulgo προβατίαν. Illud ex etymologiae legibus praeferendum putavi. Et ſic ſcribitur in Plutarchi Solone cap. 23. Poplicola cap. 11. Pollucis Onom. 7, 33. f. 184. Pro ὑποδιφθέρου, quod bene habet, Moſcov. dat ὑπὸ διφθέρου, Medic. 3. 4. ὑπὸ διφθέρας; edd. Aldi et Hopperi ἀποδιφθέρου. Cf. lib. 4. p. m. 57. Tum τὸ καὶ ſubſequens omiſit Medic. 3. et verba proxima γίνονται — σπάνις

montanam, ex quibus menſae fiunt. Univerſa et oleis conſita eſt regio, quae paululum ſupra mare colitur.

§. 13.

Poſt oſtia Halyos fluvii Gadilonitis eſt usque ad Saramenam, fertilis admodum ac beata regio, tota

Pontus. τείαν ὑποδρυφέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας, ἧς καθ' ὅλην τὴν Καππαδοκίαν καὶ τὸν Πόντον σφόδρα πολλὴ σπάνις ἐστί· γίνονται δὲ καὶ ζόρκες, ὧν ἀλλαχοῦ
p. 547. σπάνις ἐστί. Ταύτης δὲ τῆς χώρας τὴν μὲν ἔχουσιν Ἀμισηνοί, τὴν δ' ἔδωκε Δηιοτάρῳ Πομπήϊος, καθάπερ καὶ τὰ περὶ [3] τὴν Φαρναικίαν καὶ τὴν Τραπεζουσίαν, μέχρι Κολχίδος καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· καὶ τούτων ἀπέδειξεν αὐτὸν βασιλέα, ἔχοντα καὶ τὴν πατρῴαν τετραρχίαν τῶν Γαλατῶν, τοὺς Τολιστοβογίους. Ἀποθανόντος δ' ἐκείνου, πολλαὶ διαδοχαὶ τῶν ἐκείνου γεγόνασι.

§. 14.

σπάνις ἐστὶ Moscov. et Paris. Causa adparet. Prius σπάνις in σπάνιος mutat Paris. et pro ἐρέας Medic. 3. dat ἐρείας.

3) Articulus deest in Medic. 3. 4. Paris. et Moscov. et pro Τραπεζουσίαν in Medic. 3. exstat Τραπεζουντίαν. Cum utrumque rectum sit, ut ex Stephano discitur sub h. v. tum etiam Eustath. ad Dionys. v. 687. Τραπεζουσίαν χώραν commemorat. Post Τολιστοβογίους effert per ω Moscov. qui tamen lib. 4. p. m. 32. ο retinet, et ω adeo, quod infra p. 567. m. objiciunt editiones, in ο mutat, quo utuntur etiam Memnon cap. 20. Ptolem. 5, 4. Stephanus h. v. etsi alias discre-

ta campestris. Oves nutrit pellitas, ac lana molli, qualis per totam Cappadociam et Pontum magna est penuria: nascuntur ibi etiam capreae, rarae alibi. Hulus regionis partem Amiseni habent, partem Pompejus Deiotaro dedit: ut et quae sunt ad Pharnaciam et Trapezuntem, Colchos usque ad minorem Armeniam: et regem ejus ditionis constituit, cum etiam paternam tetrarchiam haberet Tolistobogiorum Galatarum. Eo mortuo, variae fuerunt successiones.

§. 14.

§. 14. Pontus.

Μετὰ δὲ τὴν Γαδιλῶνα ἡ Σαραμηνὴ χώρα Ἀμισὸς, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα τῆς Σινώπης περὶ ἐννακοσίους σταδίους. Φησὶ δὲ αὐτὴν Θεόπομπος [2] πρῶτους Μιλησίους κτίσαι, εἶτα Καππαδόκων ἄρχοντα·

crepant; Eratoſthenem tamen per ω Τελμεσσαγγίους vocaſſe adfirmat. Equidem retinui ο, quod Caſaubonus repoſuerat, cum priores editores ω praetuliſſent.

1) Quod poſt de Gadilonitide et Aramina [Saramena] ſequitur, ſuſpectum eſt. *Xylander.* Id tamen antea profeſſus erat. Poſt Medic. 3. 4. ἐνακοσίους, iidemque, Vaticani et Aldus δ' αὐτήν.

2) Cum ſequatur τρίτον δὲ, apparet deeſſe hic aliquid. Deinde ubi, quaeſo, lectum eſt, Mileſios Cappadocibus imperaſſe? Omnino probo lectionem, quam ſecutus eſt vetus interpres: πρώτους Μιλησίους κτίσαι· εἶτα Καππαδόκων ἄρχοντα· τρίτον — Deeſſe autem videtur nomen illius Cappadociae regis. *Caſaubonus.* Quae adferant codices, primum commemoranda. Caſaubonn. πρώτην; Medic. 4. πρῶτον; alii cum edd. πρώτους. Deinde verba Καππαδόκων ἄρχοντας in Medic. 3. et Vatic. deſunt; in Medic. 4. exſtat καὶ εἶτα τὸν Καππαδοκῶν ἄρχοντα; poſterius etiam MSS. Caſaubonn. Pariſ. Moſcov. Ven. 1. habent; denique pro τρίτον in Medic. 3. Vatic. et Urbin. legitur ὕστερον, pro Ἀθηνοκλέους in Vatic. et Urbin. Ἀθανοκλέους, in iisdem et Medic. 3. ἀποικισθεῖσαν et in Medic. 4. ἀποικησθεῖσαν. Vulgo in editt. locus ita ſiſtitur: πρώτους Μιλησίους κτίσαι, Καππαδόκων ἄρχοντας, τρίτον δ' ὑπ' Ἀθηνοκλέους κ. Α. ἀποικισθεῖσαν. In quibus verbis non falſa ſolum jactari, ſed et deeſſe aliquid recte vidit et monuit

§. 14.

Poſt Gadilonem eſt Saramena, urbsque Amiſus illuſtris a Sinopa diſtans ſtadia circiter 1DCCCC. Theopompus narrat, initio eam a Mileſiis fuiſſe conditam; deinde a Cappadocum

Pontus. τὰ τρίτον δ' ὑπ' Ἀθηνοκλέους καὶ Ἀθηναίων ἐποικισθεῖσαν, Πειραιᾶ μετονομασθῆναι. Καὶ ταύτην δὲ κατέσχον οἱ βασιλεῖς· ὁ δ' Εὐπάτωρ ἐκόσμησεν ἱεροῖς, καὶ προσέκτισε μέρος. Λεύκολλος δὲ καὶ ταύτην ἐπολιόρκησεν· εἶθ' ὕστερον Φαρνάκης ἐκ Βοσπόρου διαβὰς· ἐλευθερωθεῖσαν δ' ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ, παρέδωκεν Ἀντώνιος βασιλεῦσιν· εἶθ' ὁ τύραννος Στράτων κακῶς αὐτὴν διέθηκεν· εἶτ' ἠλευθερώθη πάλιν μετὰ τὰ Ἀκτιακὰ ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Σεβα-

nuit Caſaubonus, et ſenſiſſe ipſi videntur librarii. Aut igitur ejicienda ſunt aliqua, aut pro τρίτον ponendum ὕστερον, ut antea εἶτα. Cum Strabo truncatus potius ſit, quam augmentis locupletatus, prius praetuli, et locum, qualis nunc prodit, reſtitui. Poſt pro Πειραιᾶ Pariſ. Moſcov. et Medic. 3. ponunt Πειραῖ, et ſic vetus interpres *Pirea*. Quodſi huc Πείρα in numis pertinet, ut quidam putant, ſuffragante etiam typo noctuae, praeferenda eſt ſcriptura recepta, quam vel Athenarum portus probat. Cf. Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 390.

3) Moſcov. ἱερεῖς et ἱερεῖς. Tum idem et Pariſ. Λεύκολλος, de quo ſupra et alibi dictum eſt. Poſt pro ἐλευθερώθη Moſcov. Pariſ. Ven. 1. Medic. 3. 4. ἠλευθερώθη, uti nunc repoſui. Sic lib. 8. p. m. 286. et alibi, et, ſi ejusdem mutationis exemplum velis, p. m. 297.

docum principe; tertium autem ab Athenocle et Athenienſibus frequentatam colonis, et Peiraeeum fuiſſe denominatam. Hanc quoque reges tenuerunt: et Eupator templis ornavit, partemque urbi de integro adjecit. Lucullus etiam hanc cepit: ac deinde Pharnaces, cum e Boſporo trajeciſſet. Liberatam autem a divo Caeſare Antonius regibus ſubjecit: deinde male eam tractavit Strato tyrannus: rurſum deinde libertas eis reddita eſt a Caeſare Auguſto

Σεβαστοῦ, καὶ νῦν εὖ συνέστηκεν. Ἔχει δὲ τήν τε ἄλ- Pontus.
λην χώραν καλὴν, καὶ τὴν Θεμίσκυραν, τὸ τῶν
Ἀμαζόνων οἰκητήριον, καὶ τὴν [4] Σιδηνήν.

§. 15.

Ἔστι δὲ ἡ Θεμίσκυρα πεδίον, τῇ μὲν ὑπὸ [1] τοῦ πελάγους κλυζόμενον, ὅσον ἑξήκοντα στάδιους τῆς πόλεως διέχον· τῇ δ' ὑπὸ τῆς ὀρεινῆς, εὐδένδρου καὶ διαῤῥύτου ποταμοῖς, αὐτόθεν τὰς πηγὰς ἔχουσιν. Ἐκ μὲν οὖν τούτων πληρούμενος ὑπάντων εἷς ποταμὸς διέξεισι τὸ πεδίον, Θερμώδων καλούμενος· ἄλλος δὲ τούτῳ πάρισος, ῥέων ἐκ τῆς καλουμένης Φαναροίας,

4) Medic. 4. Σιδηνὴν, ut vetus interpres *Sidinam*. At bene habet vulgata, ut adparet ex iis, quae commemorantur infra p. 548.

1) Articulum addidi ex Mosc. Paris. Medic. 3. 4. Paullo inferius inverso verborum ordine Medic. 4. ἁπάντων πληρούμενος. Tum ante Ποντικῶν articulum omittunt edd. ante Casaubonum.

gusto post Actiacam victoriam. Et nunc quidem in bono est statu. Habet autem cum aliam regionem bonam, tum Themiscyram, Amazonum olim domicilium, et Sidenam.

§. 15.

Themiscyra planities est, quae ab altera parte mari alluitur, ad LX stadia ab Amiso dissidens: ab altera montanis subjecta, nemorosis probe et perfluis amnium alveis, qui indidem scaturiunt: e quibus omnibus impletus unus fluvius planitiem percurrit, Thermodon nomine: alius autem aequalibus fere ab eo spatiis semper distans, Iris nomine, per Phanaroeam fluit, eandem perla-

Pontus. ροίας, τὸ αὐτὸ διέξεισι πεδίον· καλεῖται δὲ Ἶρις. Ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν αὐτῷ τῷ Πόντῳ· ῥυεὶς δὲ διὰ πόλεως μέσης Κομάνων τῶν Ποντικῶν, καὶ διὰ τῆς [2] Δαξιμωνίτιδος, εὐδαίμονος πεδίου, πρὸς δύσιν, εἶτ' ἐπιστρέφει πρὸς τὰς ἀρκτους παρ' αὐτὰ τὰ Γαζίουρα, παλαιὸν βασίλειον, νῦν δ' ἔρημον· εἶτα ἀνακάμπτει [3] πάλιν πρὸς ἕω· παραλαβὼν τόν τε Σκύλακα καὶ ἄλλους ποταμοὺς, καὶ παρ' [4] αὐτὸ τῆς Ἀμασείας ἐνεχθεὶς τεῖχος, τῆς ἡμετέρας πατρίδος, πόλεως ἐρυμνοτάτης, εἰς τὴν Φαναρόειαν πρόεισιν· ἐντεῦθα δὲ συμβαλὼν ὁ Λύκος αὐτῷ, τὰς ἀρχὰς ἐξ Ἀρμενίας ἔχων, γίνεται καὶ αὐτὸς Ἶρις· εἶθ'

2) Vetus interpres *Diaximoniticam*; codices omnes tuentur vulgatam, in qua adquieſcendum eſt. Γαζίουρα confirmat etiam Dio 35, 12.

3) Πάλιν addidi ex Caſaubonn. Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. et Veneto utroque, quibus adſpirat vetus interpres. Referendum eſt ad ἀνακάμπτει.

4) Medic. 3. 4. Moſcov. αὐτὸ τό. In hoc nexu repetitum potius τὸ videtur ex αὐτὸ, quam emphaſis cauſa additum. Rectius ante ἡμετέρας in iisdem praeponitur articulus, qui inde ab editione Caſauboniana effluxit.

perlabens planitiem. Oritur in ipſa Pontica regione, ac poſtquam Comana, Ponti urbem, pertranſiit, ac Daximonitidem, felicem campum, verſus occaſum labens: inde ad ſeptentriones ſe inflectit apud ipſa Gaziura, antiquam regiam, nunc deſertam: hinc rurſus revertitur verſus ortum, aſſumto Scylace, aliisque amnibus, murosque Amaſiae, patriae noſtrae, urbis munitiſſimae, praetervectus, in Phanaroeam effertur. Ibi in eum incidit, cujus origo in Armenia eſt, et ipſe quoque fit Iris: poſt Themiſcyra

εἶθ' ἡ Θερμίσκυρα ὑποδέχεται τὸ ῥεῦμα, καὶ τὸ Πον- Pontus.
τικὸν πέλαγος. [5] Διὰ δὲ τοῦτ' ἔνδροσόν ἐστι καὶ πολύ-
ζον ἀεὶ τὸ πεδίον τοῦτο, [6] τρέφειν τε ἀγέλας βοῶν
τε ὁμοίως καὶ ἵππων δυνάμενον· σπόρον δὲ πλείονα
δέχεται τὸν ἐκ τῆς ἐλύμου καὶ κέγχρου, μᾶλλον δὲ
ἀνέκλειπτον· αὐχμοῦ γὰρ κρείττων ἐστὶν ἡ [7] εὐυδρία p. 548.
παντός· ὥστ' οὐδὲ λιμὸς καθικνεῖται τῶν ἀνθρώ-
πων τούτων οὐδ' ἄπαξ· τοσαύτην [8] δ' ὀπώραν ἐκδί-
δωσιν

5) Medic. 3. 4. διὰ δὲ τοῦτο. Poſt pro πολύζον, quod tuentur libri omnes, Caſaubonus emendat χλοάζον, ſine gravi cauſa, cum idem indicet vox recepta et in ſimili nexu occurrat ſupra p. m. 31. et lib. 16. p. 770. m.

6) Medic. 3. 4. (hic poſtea corr.) Moſcov. Pariſ. Venet. 1. ante τρέφειν ponunt τῷ, quod ſpectarent δμοίως, cum primaria hic vox ſit δυνάμενον. Ante ἀγέλας cum Medic. 3. malim abeſſe τε, aut mutari in δέ. Poſt Medic. 4. vitioſe τὸ ἐκ τῆς. Verba κρείττων ἐστὶ invertit Medic. 3.

7) Sic repoſui ex Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Moſcov. Vatic. et Urbin. cum ἀνυδρία ſcriptum exſtet in edd. ante Caſaubonum, qui recepit et propagavit ἀνυδρία, uti dediſſe videtur Pariſ. Vetus interpres *aquae copia*. In nota εὐυδρία conjecerat etiam Caſaubonus.

8) Ex Moſc. et Medic. 3. 4. interſerui δ'. Paullo poſt iidem

miſcyra fluvium excipit, et mare tandem Euxinum. Hac de cauſa planities haec ſemper roſcida eſt et herbis viret, ſufficitque alendis boum et equorum armentis: ſementem plurimam excipit elymi atque milii: atque adeo nunquam frugibus deſtituitur: nam aquarum copia quavis ſiccitate eſt valentior: itaque fames nunquam ad iſtos homines pertingit: cum montana etiam tantam abundantiam praebeant ſponte ſua naſcentium et ſilveſtrium fructuum,

Pontus. δωσιν ἡ παραλίος τὴν αὐτοφυῆ καὶ ἀγρίαν, σαφυλῆς τε καὶ ὄχνης, καὶ μήλου, καὶ τῶν καρυωδῶν, ὥστε κατὰ πᾶσαν τοῦ ἔτους ὥραν ἀφθόνως [9] εὐπορεῖν τοὺς ἐξιόντας ἐπὶ τὴν ὕλην· τοτὲ μὲν ἔτι κρεμαμένων τῶν καρπῶν ἐν τοῖς δένδρεσι, τοτὲ δ' ἐν τῇ πεπτωκυίᾳ φυλλάδι, καὶ ὑπ' αὐτῇ κειμένων βαθείᾳ, καὶ πολλῇ κεχυμένῃ. Συχναὶ δὲ καὶ ὗραι παντοίων ἀγρευμάτων διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς τροφῆς.

§. 16.

iidem codices cum Vatic. et Urbin. habent παραλίος, ut Casauboniani alii, cum in aliis fuerit παράλιος, quod praeivit Casaubonus, quocum consentit Ven. 2. antea in edd. Aldi et Hopperi editum erat παράλιος, uti est in Ven. 1. pro quo Xylander substituerat παραλίος, quod in epitome legatur τὰ δὲ ὀρεινὰ αὐτῆς δενδροφόρα. Casaubonus tamen, etsi παραλίος non rejicit, praefert παράλιος, cum multis locis eo nomine commendet oram maritimam, ubi Sinope et Amisus. Alterum tamen valet etiam ad augendam ubertatem. Ex Paris. notatum erat παράλιος, ut lib. 14. p. 663. m. variatur. Paullo post pro ὥστε in ed. Casaubonianam et ceteras irrepserat ὥντε. Sic vitiose pro μήλου Ven. 1. dedit adeo μύλου.

9) Sic codices. Aldus corruperat in ἐπορεῖ, quod stetit ad Casaubonum, qui verum verbum reduxit, suadente id antea Xylandro. Post Moscov. ut alibi saepe, τότε — τότε. Cf. ad lib. 9. p. m. 657. Pro ἐπ' αὐτῇ in seq. ex MSStis dedi ὑπ' αὐτῇ.

ctuum, vitis, piri, mali, et eorum, quae sunt de genere nucum, ita ut toto anni tempore largiter decerpere fructus possint, qui in silvas eunt: cum alii etiamnum de arboribus pendeant, alii in foliorum, quae defluxerunt, strue copiosa et densa jacentia inveniantur. Omnis etiam generis venationes in frequentissimo sunt usu ob fertilitatem soli.

§. 16.

§. 16. Pontus.

Μετὰ δὲ τὴν Θεμίσκυραν ἔστιν ἡ Σιδηνὴ, πεδίον εὔδαιμον, οὐχ [1] ὁμοίως δὲ καὶ κατάρρυτον, ἔχον χωρία ἐρυμνὰ ἐπὶ τῇ παραλίᾳ, [2] τήν τε Σίδην, ἀφ' ἧς ὠνομάσθη Σιδηνὴ, καὶ Χάβακα, καὶ Φαύδα. [3] Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο Ἀμισηνή. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἄξιοι μνήμης κατὰ παιδείαν ἐνταῦθα· μαθηματικοὶ μὲν,

F 2

1) Codices Casauboniani meique omnes subjiciunt δὲ, quod vulgo abest. Vetus interpres: *quamquam non valde ferax, irrigua tamen.* Forte: εὔδαιμον, οὐχ ὁμοίως δὲ κατάρρυτον.

2) Iusseram hunc locum ita edi: ἔχον — ἐπὶ τῇ παραλίᾳ τήν τε Σίδην, ἀφ' ἧς ὤν. — καὶ Φαῦδα μέχρι μ. Nihil enim deest, quod visum est Xylandro, cujus editionem secutae sunt nostrae operae. Xylandrum decepit δὲ particula, quae fecit, ut putaret, esse initium alius sententiae. Natus error ex pravissima plerorumque consuetudine pronuntiandi τ post ν, quasi esset δ, quae multos bonorum scriptorum locos corrupit. *Casaubonus.* Nempe inter voces Φαύδα et μέχρι μὲν lacunae signum adposuerat Xylander, cum omnes codices continua serie illas connectant, ut Casaubonus in prioribus verum connexum notavit. De singulis haec monenda. Moscov. dat Χαβάκα. Tum idem, Medic. 3. Paris. Venet. 2. Φάβδα; vetus interpres *Phabela.* Non tanti est, his frustra immorari.

3) Haec verba ad Ἀμισηνὴ delent Medic. 3. et Urbin. (cujus hic et Vaticani auxilium parcius subministratum exspirat)

§. 16.

Themiscyram subsequitur Sidena, felix quidem, sed non aeque aquis irrigua regio, castellis in ora maritima munitis praedita, quae sunt Side, a qua nomen habet Sidena, et Chabaca, et Phauda. Atque hactenus Amisena. Amisus protulit viros doctrina insignes: mathematicos qui-

Pontus. μὲν, Δημήτριος ὁ τοῦ Ῥαθηνοῦ, καὶ Διονυσιόδωρος, ὁμώνυμος τῷ [4] Ἰκενι γεωμέτρῃ· γραμματικὸς δὲ, Τυραννίων, οὗ ἡμεῖς ἠκροασάμεθα.

§. 17.

Μετὰ δὲ τὴν Σιδηνὴν ἡ Φαρνακία ἐστὶν, ἔρυμνόν πόλισμα· καὶ [1] μετὰ ταῦτα ἡ Τραπεζοῦς, πόλις Ἑλληνὶς, εἰς ἣν ἀπὸ τῆς Ἀμισοῦ περὶ διςχιλίους καὶ διακοσίους ςαδίους ἐστὶν ὁ πλοῦς· [2] εἶτ' ἔνθεν εἰς Φᾶσιν

ſpirat) at tuentur cum vetere interprete alii; recte quidem et ex nexu. Tyrannionem quidem diſerte Suidas h. v. Amiſenum facit. Pro Ἀμισηνὸ tantum Moſcov. vult Ἀμισήνου et Pariſ. Ἀμισηνὴ, Medic. 4. Ἀμισὴν et ex corr. Ἀμασήνη.

4) An legendum? τῷ Μηλίῳ γ. Plinius certe geometram ejus nominis celebrem Melium fuiſſe ait N. H. 2, 109. *Tyrwhittus in conjecturis in Strabon. p. m.* 49. Vulgatam lectionem tenent omnes libri, nec irrita ſucceſſus ſpe eam ego adtrecto.

1) Medic. 3. Moſc. καὶ ἡ μετὰ ταῦτα Τρ. In Pariſ. ἡ plane abeſt. Τραπεζοὺς male edd. Aldi et Hopperi.

2) Codices Caſaubonn. et mei εἶτ' ἐντεῦθεν (Medic. 3. 4. Pariſ. εἶτ' ἔνθεν) εἰς Φάσιν (Moſcov. Φᾶσιν, Ven. 1. εἰς Φᾶσιν) χίλιοί που καὶ τετρακόσιοι ſ. τετταρακοσίων. Editiones εἶτ' ἔνθεν εἰς Φάσιν χιλίων τοῦ καὶ τετταρακοσίων. Nempe retulerunt ad πλοῦς. Equidem reddidi codices. Φάσιν ſine mutatione reliqui.

quidem Demetrium Ratheni, et Dionyſiodorum ejusdem nominis cum Icene geometra: grammaticum autem Tyrannionem, quem nos audiyimus.

§. 17.

Secundum Sidenam Pharnacia eſt, munitum oppidum: ac poſt Trapezus, Graecanica urbs: ad quam ab Amiſo navigatio eſt

Φάσιν χίλιοί που καὶ τετταρακόσιοι, ὥσθ' οἱ σύμ- Pontus.
παντες ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ μέχρι Φάσιδος περὶ ὀκτακισ-
χιλίους σταδίους εἰσὶν, ἢ μικρῷ πλείους, ἢ ἐλάττους.
Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ Ἀμισοῦ πλέουσιν, ἡ Ἡρά-
κλειος ἄκρα πρῶτόν ἐστιν· εἶτα ἄλλη ἄκρα Ἰασόνιον,
καὶ ὁ [3] Γενήτης· εἶτα [4] Κύτωρος πολίχνη, ἐξ ἧς συν-

F 3 φκί-

liqui, cum non promiſcue ſolum Φᾶσις et Φάσις efferatur, ſed poſterius in Noſtro receptum ſit. Pro ὥσθ' οἱ Medic. 3. praeit ὅστε οἱ et Medic. 4. ὡς οἱ.

3) Vulgo Γενέτης cum omnibus MSStis. Sic tamen dedi, cum non ſolum Γενητὴν ἄκρην ſcribatur ab Apollonio Rh. 2, 378. adprobante Scholiaſte, et alibi, ſed et luculenter id probet Stephanus. Nempe ε ortum eſt ex promiſcua pronuntiatione.

4) Caſaubonn. Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. Κύτωρος, ut vetus interpres *Cytorus*; editt. Κούτουρος. Caſaubonus vult Κοτύωρα, cui adſentitur Politus ad Euſtath. in Homer. T. 2. p. 783. ſq. Recte, ſi alios conſulas. Nempe ἡ Κύτωρος ſ. τὸ Κύτωρον urbs fuit Paphlagoniae, at Κοτύωρα κώμη Ποντικὴ ſ. Ponti Cappadocii. Fuerunt igitur oppida diverſa, ſed inde a Suidae maxime temporibus confuſa. Alii nominis hujus mutationem factam eſſe volunt, de quo dedi aliqua ad Melam 1, 19, 8. Equidem codices reddere hic malui. Pro Ἰσχόπολις Medic. 3. praeſcribit Ἰσχνόπολις; reliqui in vulgato nomine cum vetere interprete conſentiunt. In Ptolemaeo 5, 6. dicitur Ἰσκόπολις. Pro εἶτα Mediceus uterque praeterea εἶτ'.

eſt ſtadiorum circiter CIↃ CIↃ CC. Inde Phaſin usque CIↃ CIↃ CCCC fere: ita ut tota navigatio a fano Chalcedonio usque ad Phaſidem IIX mille ſtadia impleat, non multis vel additis vel demtis. Hanc oram maritimam legentes ab Amiſo, primo ad Heracleum perveniunt promontorium: inde aliud, Iaſonium nomine, et Genetes. Tum Cytoros oppidum, e

quo

Pontus. ωκίσθη ἡ Φαρνακία· εἶτα Ἰσχόπολις, [5] κατερημιμένη. Εἶτα κόλπος, ἐν ᾧ Κερασοῦς τε καὶ [6] Ἑρμώνασσα, κατοικίαι μέτριαι· εἶτα τῆς Ἑρμωνάσσης πλησίον ἡ Τραπεζοῦς· εἶθ' ἡ Κολχίς· ἐνταῦθα δέ που ἐστὶ καὶ Ζυγόπολίς τις λεγομένη κατοικία. Περὶ μὲν οὖν τῆς Κολχίδος εἴρηται καὶ τῆς ὑπερκειμένης παραλίας.

§. 18.

Τῆς δὲ Τραπεζοῦντος [1] ὑπέρκεινται καὶ τῆς Φαρνακίας Τιβαρηνοί τε καὶ Χαλδαῖοι, καὶ Σάννοι, οὓς

5) Medic. 3. hoc verbum omiſit; Medic. 4. dat κατεῤῥιμένη; Ven. 1. κατεκρυμένη; Moſcov. κατερηριμμένη, quod praetuli. Edd. κατεῤῥιμμένη, ne ſic quidem male.

6) Medic. 3. 4. (hic poſtea correctus) Ἑρμώνασα, ille etiam poſt Ἑρμωνάσης. Sed auctores alii cum reliquis libri σ duplex praeferunt. Poſt λεγομένη Caſauboniani omnesque mei cum vetere interprete addunt κατοικία, quod Aldo duce ceteri editores omiſerunt. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. Ven. 1. Pariſ. ſic: Περὶ μὲν οὖν τῆς — cum οὖν in edd. item deſit.

1) Medic. 3. Pariſ. vitioſe ὑπέρκειται. Tum Medic. 3. 4. Mo-

quo condita eſt Pharnacia: poſt Iſchopolis, deſtructa. Sinus porro ſequitur, in quo jacent Ceraſus et Hermonaſſa, oppida mediocria. Deinceps Hermonaſſam prope eſt Trapezus: hinc Colchis, atque illic oppidum quoddam Zygopolis dictum. Equidem de Colchide et ora maritima ſupra eam jacente diximus.

§. 18.

Supra Trapezuntem vero et Pharnaciam Tibareni ſunt, et Chaldaei, et Sanni, qui olim Macrones dice-

οὓς πρότερον ἐκάλουν Μάκρωνας, καὶ ἡ Μικρὰ Ἀρ- Pontus.
μενία· καὶ οἱ [2] Ἀππαῖται δὲ πως πλησιάζουσι τοῖς
χωρίοις τούτοις, οἱ πρότερον Κερκῖται. Διήκει δὲ
διὰ τούτων ὄρος, τε [3] Σκυδίσης, ὄρος τραχύτατον, συν-
άπτον τοῖς Μοσχικοῖς ὄρεσι τοῖς ὑπὲρ τῆς Κολχίδος,
οὗ τὰ ἄκρα κατέχουσιν οἱ Ἑπτακωμῆται [4], καὶ ὁ
Παρυάδρης, ὁ μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ἀπὸ τῶν

4. Moſcov. Τιβαρανοὶ; Pariſ. Τιβαρενοὶ, ex ſoni ſimilitudine; Veneti cum editt. in quibus eſt Τιβαρηνοὶ, conſenſiſſe videntur. *Vetus* interpres *Tibarni*. Cf. ſupra ad p. m. 44. et ad Melam 1, 2, 5. et 1, 19, 10. Τιβαρηνία ediderunt codices lib. 7. p. m. 396.

2) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Ἀπταῖται, et ſic vetus interpres *Appaitae*. Editiones Ἀπαῖται. Reddidi codices. In proximo nomine conſentiunt omnes, tantum quod Medic. 3. dat Κερκῖται, ut vetus interpres *Cercetae*. Utique hi notiores, ſed longe hinc remoti et Boſporanis accenſi. Cf. Strabo ipſe lib. 11. p. m. 393. Videntur eſſe Ζυδρεῖται Arriani in periplo Ponti p. 11. Hudſ. aeque ignoti. Retinui igitur formam vulgatam.

3) Moſcov. Σκυδίσης; Medic. 4. Κυδίσσης; reliqui cum edd. Σκυδίσσης; vetus interpres *Cydiſſa*. Poſui et hic Σκυδίσης, de quo vid. notata ad lib. 11. p. m. 397. Ceterum Stephanus ſ. v. Ἑπτακωμῆται, ubi noſtrum locum reſpicit, librariorum forte manibus corruptus, vocat Σκυθικὸν ὄρος. V. ibi Berkel. p. 348. et Holſten. in notis p. 115.

4) Pariſ. κωμῆται. Tum Ven. 1. Παρυάδης.

dicebantur, ac minor Armenia: ſed et Appaitae his vicini ſunt locis, qui quondam vocati ſunt Cercitae. Per hos tranſit mons aſperrimus Scydiſes, qui conjungitur Moſchicis montibus, qui ſupra Colchidem ſunt. Extrema ejus tenent Heptacometae; (quos Septempaganos vertere liceat) ſequitur Paryadres, qui usque ad minorem Armeniam a locis Sidenae

et

Pontus. καὶ Σιδηνὴν καὶ Θεμίσκυραν τόπων διατείνων, καὶ
P. 549. ποιῶν τὸ ἑωθινὸν τοῦ Πόντου πλευρόν. Εἰσὶ δ' ἅπαντες μὲν οἱ ὄρειοι τούτων ἄγριοι τελέως, ὑπερβέβληνται δὲ τοὺς ἄλλους οἱ Ἑπτακωμῆται· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ δένδρεσιν, ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ καὶ Μοσυνοίκους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων. Ζῶσι δ' ἀπὸ [5] θηρείων σαρκῶν καὶ τῶν ἀκροδρύων· ἐπιτίθενται δὲ καὶ τοῖς ὁδοιποροῦσι, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων. Οἱ δὲ Ἑπτακωμῆται τρεῖς Πομπηίου σπείρας κατέκοψαν, διεξιούσας τὴν ὀρεινὴν, κεράσαντες κρατῆρας ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ μαινομένου μέλιτος, ὃ φέρουσιν οἱ ἀκρέμονες τῶν δένδρων· πιοῦσι γὰρ καὶ παρακόψασιν ἐπιθέμενοι, ῥᾳδίως διεχει-

5) Sic Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Vulgo, ut alibi, contra etiam, θηρίων. V. ad lib. 11. p. m. 426.

et Cappadociae finitimis porrectus, orientale Ponti latus conficit. Univerſi, qui montana iſta incolunt, plane ſunt feri. Sed Septempaganorum feritas omnium reliquorum ſuperat feritatem: nam eorum quidam etiam in arboribus, aut turriculis habitant: quae cum Moſyni dicantur, ipſis Moſynoecorum appellatio inde obtigit. Carnibus ferinis et glandibus arborum victitant. Inſidiantur autem iter facientibus, in eos de ſuis deſilientes contignationibus. Septempagani etiam tres Pompeii cohortes conciderunt, cum eae per montes iſtos iter facerent: nam inſani mellis crateras eis propinaverunt in itinere, quod arborum ſumma ferunt germina: eo poto jam mente abalienatos adorti facile interfecerunt.

διεχειρίσαντο τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκαλοῦντο δὲ τού- Pontus.
των τινὲς τῶν βαρβάρων καὶ Βύζηρες.

§. 19.

Οἱ δὲ νῦν [1] Χαλδαῖοι, Χάλυβες τὸ παλαιὸν ὠνομάζοντο, καθ' οὓς μάλιστα ἡ Φαρνακία ἵδρυται, κατὰ θάλατταν μὲν ἔχουσα εὐφυίαν τὴν ἐκ τῆς [2] πηλαμυδίας· πρώτιστα γὰρ ἁλίσκεται ἐνταῦθα τὸ ὄψον τοῦτο· ἐκ δὲ τῆς γῆς τὰ μέταλλα, νῦν μὲν σιδήρου, πρότερον δὲ καὶ ἀργύρου. Ὅλως δὲ κατὰ τοὺς τόπους τούτους ἡ παράλια στενὴ τελέως ἐστίν· ὑπέρκειται γὰρ εὐθὺς τὰ ὄρη μεταλλων πλήρη καὶ

F 5 δρυ-

1) Ita omnes libri praescribunt. Berkelius tamen ad Stephanum p. 106. ex Menippo hic et supra malit Χάλδοι. Contra Michaelis in spicilegio Geogr. Hebr. P. 2. p. 77. ita inversione facta nostrum locum legit: οἱ νῦν Χάλυβες, Χαλδαῖοι τὸ παλαιὸν ὠνομάζοντο, de quo conf. quae notavi ad Melam 1, 19, 9. et, quae sequuntur, considera.

2) Moscov. Paris. πελαμυδίας; Medic. 3. 4. πυλαμυδίας; Ven. uterque cum edd. πηλαμυδίας, quod adtrectari non potest. Cf. lib. 7. p. m. 440. Post Ven. 1. omittit τούτους. Medic. 4. habet ὑπέρκειται δὲ et pro εὐθὺς Moscov. dat αὐτῆς.

cerunt. Horum barbarorum quidam etiam Byzeres fuerunt nominati.

§. 19.

Caeterum qui nunc vocantur Chaldaei, Chalybes antiquitus fuerunt nominati: penes quos potissimum Pharnacia est. Huic a mari commodat pelamydum captura, qui pisces ibi primum capiuntur: in terra autem ei prosunt metalla, nunc quidem ferri, prioribus vero temporibus etiam argenti. Omnino autem istis in locis ora maritima prorsus arcta est: statim enim imminent montes metallorum

Pontus. δρυμῶν, γεωργεῖται δ' οὐ πολλά· λείπεται δὴ τοῖς μὲν μεταλλευταῖς ἐκ τῶν μετάλλων ὁ βίος, τοῖς δὲ θαλαττουργοῖς ἐκ τῆς ἁλιείας, καὶ μάλιστα τῶν πηλαμύδων καὶ τῶν δελφίνων· ἐπακολουθοῦντες γὰρ ταῖς ἀγέλαις τῶν ἰχθύων, κορδύλης τε καὶ θύννης, καὶ αὐτῆς τῆς πηλαμύδος, πιαίνονταί τε καὶ εὐάλωτοι γίνονται διὰ τὸ πλησιάζειν τῇ γῇ προαλέστερον δελεαζόμενοι· οὗς μόνοι οὗτοι κατακόπτουσι τοὺς δελφῖνας, καὶ τῷ σέατι πολλῷ χρῶνται πρὸς ἅπαντα.

§. 20.

Τούτους οὖν οἶμαι λέγειν τὸν ποιητὴν Ἁλιζώνους ἐν τῷ μετὰ τοὺς Παφλαγόνας [1] καταλόγῳ·

3) Vulgo γεωργεῖ δ'. Casaubonus, ipsa suadente re, emendat γεωργεῖται δ'. Et sic vetus interpres reddidit: *coluntur.* Mox idem pro ἁλίας, quod legitur in editionibus, reponit ἁλιείας. Medic. 3. ἁλείας. Cf. supra lib. II. p. m. 374. Post ante πηλαμύδος ex codicibus et priscis editionibus inserui τῆς, quod in Casauboniana exciderat. Sequens vox προαλέστερον deest in Medic. 3.

1) Medic. 4. ἐν τῷ κατ. Paris. τῷ καταλ. De loco Homerico

rum pleni, ac sylvarum: agri parum colitur, itaque victus relinquitur metallorum fossoribus e venis eorum: mare autem versantibus, e piscatura, pelamydum maxime et delphinorum, qui dum greges piscium sectantur, cordylae potissimum, thunni, ac pelamydis, pingues reddantur, ac facile capiuntur, dum, escam quaerentes avidius, ad terram accedunt. Hi ergo soli concidunt delphinos, et adipem eorum copiosum ad omnis generis usus adhibent.

§. 20.

Hos itaque censeo a poëta vocari Halizonos, in recensione post Paphlagonas:

Duxit

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Pontus
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐσὶ γενέθλη·

ἤτοι τῆς γραφῆς μετατεθείσης ἀπὸ τοῦ τηλόθεν ἐκ Χαλύβης· ἢ τῶν ἀνθρώπων πρότερον Ἀλύβων λεγομένων ἀντὶ Χαλύβων· οὐ γὰρ [2] νῦν μὲν δυνατὸν γέγονεν ἐκ Χαλύβων Χαλδαίους λεχθῆναι, πρότερον δ' οὐκ ἐνῆν ἀντὶ Ἀλύβων Χάλυβας· καὶ ταῦτα τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις πολλὰς δεχομένων, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς βαρβάροις. [3] Σίντιες γὰρ ἐκαλοῦντό

τινες

merico Il. 2, 856. varie agitato. v. Euſtathius ad Homerum et ad Dionyſ. v. 767. itemque Heyne ad Homer. Vol. 4. p. 427. Mox pro ἤτοι τῆς Medic. 3. adponit ἢ τῆς et pro Χαλύβης Moſcov. Καλύβης, ut edd. Aldi et Hopperi.

2) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. ſubjungunt μὲν, quod ignorant cum Venetis editiones. Equidem nunc addidi propter ſequentia. Totum autem locum ſic conſtituendum putat Heyne c. l. εἰ γὰρ δυνατὸν γέγονεν ἐκ Χαλύβων Χαλδαίους λεχθῆναι, πότερον οὐκ ἐνῆν, ἀντὶ Χαλύβων Ἄλυβας (ſc. λεχθῆναι); ſaltem πρότερον οὐκ ἐνῆν — per interrogationem legendum. Sic jam ante pro οὐ voluerat εἰ Mannert in Geogr. Vol. 6. Tom. 2. p. 432. In poſteriori parte adſentior; in ipſa forma nihil muto, quam tenent omnes libri.

3) Moſcov. Σίντινες. At vulgata ex aliis etiam bene habet.

Duxit Alizones Odiusque, et Epiſtrophus una,
Ex Alyba procul, argenti qua vena ſecatur:

ſive ſcriptura mutata ex Chalyba eſt in Alybam: ſive homines iſti olim Alybes pro Chalybibus dicti ſunt. Neque enim nunc quidem pro Chalybibus Chaldaei potuerunt dici, quondam autem non potuerunt ex Alybibus Chalybes fieri, praeſertim cum vocabula multis ſint obnoxia mutationibus, maxime barbarica. Nam Sinties qui-

Pontus. τινες τῶν Θρᾳκῶν, εἶτα Σίντοι, εἶτα Σάϊοι, παρ' οἷς φησὶν Ἀρχίλοχος τὴν ἀσπίδα ῥίψαι·

[4] Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνον
Ἔντος ἀμώμητον καλλιπὼν οὐκ ἐθέλων·

p. 550. οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι Σάπαι νῦν ὀνομάζονται· πάντες γὰρ οὗτοι περὶ Ἄβδηρα τὴν οἴκησιν εἶχον, καὶ τὰς περὶ [5] Λῆμνον νήσους· ὁμοίως δὲ καὶ [6] Βρίγοι, καὶ Βριγες, καὶ

4) Medic. 3. 4. Parisi. Venetus uterque Ἀσπίδα; editiones recte cum Moscov. ἀσπίδι. In sequentibus haec variant libri: Medic. 3. omittit τὶς, Medic. 4. pro eo ponit τισὶ; uterque ἀγάλλεται excludit cum Moscov. et Parisi. qui duo pro τὶς ἀγάλλεται, ἣν dant omnino τὶ τήν; edd. Aldi et Hopperi tantum etiam Σαίων τὴν περὶ; Xyl. Σαίων τις ἀνείλετο, τὴν, ut epitome; pro ἣν Medic. 3. που, Medic. 4. τῶν; pro θάμνον Medic. 3. τὴν ἄμμον, Moscov. θάμμον, ut edd. Aldi et Hopperi; idem Moscov. pro κάλλιπον habet κάλιπον. Equidem, quae inveni, ita reliqui, ut tantum in ἐντὸς mutarem accentum. V. notata ad lib. 10. p. m. 99. ubi iidem versus occurrunt.

5) Medic. 4. male λίμνην. Ceterum Gatterer de Herodoti et Thucydidis Thracia in commentt. Goettingens. Vol. 6. p. 60. locum ita complet: εἶχον καὶ τὴν Λῆμνον καὶ τὰς π. Λ. Forte Lemnus includitur in vulgata librorum lectione. Paullo antea in edd. Aldi et Hopperi male scribitur Αὖδηρα.

6) Moscov. Medic. 3. 4. Venet. 1. Parisi. epitome p. 157. (Hudsi.)

quidam Thraces dicti fuerunt, post Sinti, inde Saii: apud quos Archilochus se scutum abiecisse dicit:

Nunc aliquis clypeum, quod ego sine labe reliqui,
Ad vepres fugiens, eripuit Saius.

qui iidem nunc Sapae dicuntur, circa Abderam habitantes, et insulas apud Lemnum. Ita Brigi, Briges, et

καὶ Φρύγες, οἱ αὐτοί· καὶ Μυσοὶ καὶ Μέρονες, καὶ Pontus.
Μαίονες καὶ [7] Μήονες. Οὐ χρεία δὲ πλεονάζειν.
Ὑπονοεῖ δὲ καὶ ὁ Σκήψιος τὴν τοῦ ὀνόματος μετάπτωσιν ἐξ Ἀλύβων εἰς Χάλυβας· τὰ δ' ἑξῆς καὶ τὰ συνῳδὰ οὐ νοῶν, καὶ μάλιστα ἐκ τίνος Ἀλιζώνους [8] εἴρηκε τοὺς Χάλυβας, ἀποδοκιμάζει τὴν δόξαν· ἡμεῖς

(Hudſ.) Βρύγοι, quod et reddidit vetus interpres. Aldus invexit Βρέγοι. In proximo nomine Βρέγες conſentiunt libri omnes cum epitome et vetere interprete, tantum quod *Euſtathius* ad Dionyſ. v. 767. ex hoc, quod videtur, loco Βρύγοι ſcribit et Βρύγες. Ab Herodoto 7, 73. vocantur Βρίγες, ſed 6, 45. et 7, 185. Βρύγοι. Βρίγας habet etiam Conon Narr. 1. Cf. ad lib. 7. p. m. 342. et ipſe Euſtathius ad Homer. Odyſſ. 1, 101. p. m. 26. ubi de intendendi ſyllaba βρι pluribus differit. Sed quod magis ſcripturam veriorem, certe uſitatiorem per ι probat, literarum eſt ordo, quem tenent Stephanus et Heſychius, ad quos cf. notata. Βρέγοι igitur et Βρέγες, quod et vidit Voſſius ad Iuſtin. 7, 1, 11. ferri non poteſt, ſed reponendum υ pro ε aut potius ι, uti vult etiam Holſten. ad Stephan. p. 74. Β pro Φ Macedonum eſt.

7) Medic. 3. 4. Moſcov. edd. Aldi et Hopperi Μῆνες vel Μήνες; alii rectius Μήονες, ut epitome.

8) Codices mei omnes praeponunt εἴρηκε, ſc. Homerus, quod inde ab Aldo in edd. exſulavit. Ἀλιζώνους dedi cum ſpiritu leni, ut ſupra, etſi in hoc nec in Homero ſibi conſtant libri, de quo monuit Heyne ad Il. 2, 856. T. 4. p. 427.

et Phryges iidem ſunt: nec non Myſi et Merones, Maeones et Meones. Neque eſt operae multa congerere talia. Senſit etiam Scepſius, nomen ex Alybibus in Chalybas mutatum eſſe: ſed ſequentia et his conſonantia non intelligens, praecipue qua de cauſa Alizones Chalybas dixerit, improbavit ſenten-

Pontus. ἡμεῖς δ' ἀντιπαραθέντες τῇ ἡμετέρᾳ τὴν ἐκείνου, κἀκ τούτων τῶν ἄλλων ὑπολήψεις σκοπῶμεν.

§. 21.

Οἱ μὲν μεταγράφουσιν [1] Ἀλαζώνων, οἱ δ' Ἀμαζώνων ποιοῦσι· τὸ δ' ἐξ Ἀλύβης, ἐξ [2] Ἀλόπης,

1) Ita libri omnes. Euſtathius tamen ad Homer. Il. 2, 856. p. m. 275. ex hoc loco ſic refert: λέγει (Strabo) ὅτι τὸ Ἀλιζώνων οὐ μόνον Ὀλιζώνων μεταγράφουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀλαζώνων, pro quo Politus ad eum T. 2. p. 788. vult οὐ μόνον Ἀλαζώνων, ἀλλὰ καὶ Ἀμαζώνων. Nempe Ὀλιζώνων depravatum putat, de quibus nihil in Strabone (extra Xylandri verſionem) occurrit, tum Herodotus 4, 17. Ἀλάζωνας Scythicam gentem produxit. Cf. et Stephanus h. v. Ita tamen jam antea ſcribendum viderat Holſtenius ad Stephan. p. 23. tantùm quod retinuit Ἀμαζόνων, quod quidem Ἀμαζώνων pronunciatum putat Heyne ad Homer. c. l. Equidem, cum idem ipſa narrationis vis et metri ratio requirat, obſecutus ſum Polito. Poſt pro ποιοῦντες Medic. 3. dat μεταποιοῦντες; Caſaubonn. Medic. 4. Moſcov. ποιοῦσι, quod probant Holſtenius et Politus confirmatque nexus. Adſentitur Holſtenio Weſſeling. ad Herodot. 4, 17. Sic paullo poſt, ubi haec lectio reſpicitur, Ἀλαζώνων pro Ἀλιζώνων reponi debet.

2) Sic cum ſpiritu leni hic et infra codices. At ſi Etymologici M. auctorem audias, qui derivat ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ αὐτῆς πρῶτον αὐτομάτως ἅλας πηχθῆναι, adſpirandum fit voci, quod et in Ἀλύβης facit Moſcov. In Ἀλόπης; etſi omnes codices praeeunt, mendum haerere docent ſequentia hic et p. 552. quae reponi jubent Ἀλόβης', uti dedit Penzelius,

ſententiam. Nos, noſtra cum illius opinione comparata, etiam aliorum conſiderabimus conjecturas.

§. 21.

Quidam ſcriptura mutata Alazonas legunt, alii Amazonas, et pro Alyba, Alopa,

πης, ἐξ Ἀλόβης. Τοὺς δὲ Σκύθας Ἀλαζώνας Φέρ- Pontus.
σκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη, καὶ [3] Καλλιπίδας, καὶ ἄλλα ὀνόματα, ἅπερ Ἑλλάνικός τε, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Εὔδοξος κατεφλυάρησαν ἡμῶν· τὰς δ' Ἀμαζόνας, μεταξὺ Μυσίας, καὶ Καρίας, καὶ Λυδίας, καθάπερ Ἔφορος νομίζει πλησίον Κύμης τῆς πατρίδος αὐτοῦ· καὶ τοῦτο μὲν ἔχεταί τινος λόγου τυχὸν ἴσως· εἰη γὰρ ἂν λέγων τὴν ὑπὸ τῶν Αἰολέων καὶ Ἰώνων οἰκισθεῖσαν ὕστερον, πρότερον δ' ὑπὸ Ἀμαζόνων· καὶ ἐπωνύμους πόλεις τινὰς εἶναί φασι· καὶ γὰρ Ἔφεσον, καὶ [4] Σμύρναν, καὶ Κύμην, καὶ Μύρι-
ναν·

zelius, et antea vere habet vetus interpres. Viderunt id antea et monuerunt Holſten. et Politus c. c. l. l. Cf. etiam Euſtath. ad Homer. c. l. Sic infra p. 552. alio modo peccatur in Ἀλλόβη.

3) Accentum cum Moſcov. in penultimam transtuli; et ſic in Herodoto 4, 17. adparet. Poſt nomen Ἑλλάνικος particulam τε contra libros neglexit ed. Amſtelod. Pro τυχὸν Venet. 2. dat τυχεῖν.

4) Medic. 3. 4. Moſcov. Σμύρναν vulgari forma pro Σμύρνην. Poſt Κύμην quod ſequitur Μύρλειαν varie vertitur. Moſcov.

Alopa, vel Aloba. Scythas quidem Alazonas atque Callipidas ſupra Boryſthenem commemorant, aliaque ejus generis nomina, quae Hellanicus, Herodotus et Eudoxus nobis confinxerunt: Amazonas autem inter Myſiam, Cariam, et Lydiam, quas Ephorus Cumae, patriae ſuae, vicinos facit. Atque id aliqua fortaſſis defendi ratione poteſt. Loquitur enim de urbe, quae olim ab Amazonibus condita, deinde ab Aeolenſibus et Ionibus eſt inſtaurata: et aiunt urbes quasdam Amazonum eſſe cognomines, Epheſum, Smyrnam, Cumam, Myrinam.

Alybe

Pontus. ναῦν. Ἡ δὲ Ἀλύβη, ὥς τινες [5] Ἀλόπη, ἢ Ἀλόβη, πῶς ἂν ἐν τοῖς τόποις τούτοις ἐξητάζετο; πῶς δὲ πηλόθεν; πῶς δ' ἡ τοῦ ἀργύρου γενέθλη;

§. 22.

Ταῦτα μὲν ἀπολύεται [1] τῇ μεταγραφῇ· γράφει γὰρ οὕτως·

Αὐτὰρ

Mosc. repetit Σμύρναν; Medic. 3. dat Μύρναν, Venet. 1. Μύρναν, Paris. Μύρινάν, longissime recedens Medic. 4. Μαγνησίαν, quod et reddidit vetus interpres. Edd. Aldi et Hopperi Μύρναν, postea cum ceteris Xyl. Μύρλειαν, cujus rationem praeter Strabonem et Plinium petit ex Stephano. Nempe Myrleam Amazoni nomen debere tradunt. At de eo infra. Hic codices aliud nomen praecipiunt, quorum quidem vestigia ducunt ad Μύρινάν codicis Paris. cujus urbis originem Strabo ipse aliique item Amazoni tribuunt, quidam adeo Smyrnam, ut habet Mosc. vocarunt. Plura dedi ad Melam 1, 18, 1. Ceterum posteriora duo nomina absunt plane in Ven. 2.

5) Inverso ordine, quem supra Noster reddebat, Ἀλόπη, ἢ Ἀλόβη Medic. 3. 4. et Mosc. cum Ἀλόβη in edd. praeponeretur.

1) Vulgo τῇ μετὰ ταῦτα γραφῇ, quod invexit Aldus. Melius Casaubonn. Mosc. Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. τῇ μεταγραφῇ, unde excepi. Sic post recurrit. In versibus Homericis haec variantur: Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi Ἀμαζόνων; Mosc. Ὀδίος, ut supra et in Homero ipso, edd. ante Casaubonum Ὀδῖος, post Ὀδίος; Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi ἐλθόντες ἐξ, Mosc. ἐλθόντες τ' ἐξ.

Alybe autem, aut, ut alii legunt, Alope vel Alobe; quonam pacto in his locis censebitur? quomodo argenti venae locum habe-

§. 22.

Haec ille ut dilueret, versus istos ita legi vult:

Duxit

Αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὁδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί. Pontus.

Ταῦτα δ' ἀπολυσάμενος εἰς ἄλλο ἐμπέπτωκε πλάσμα· οὐδαμοῦ γὰρ ἐνθάδε εὑρίσκεται Ἀλόπη· καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ, παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν κεκινημένη ἐπὶ τοσοῦτον, [2] σχεδιασμῷ ἔοικεν. Ὁ δὲ Σκήψιος οὐδὲ τὴν τούτου δόξαν ἔοικεν ἀποδεξάμενος, οὔτε τῶν περὶ τὴν Παλλήνην τοὺς Ἀλιζώνους ὑπολαβόντων, ὧν ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς· ὁμοίως διαπορεῖ, καὶ πῶς ἐκ τῶν [3] ὑπὲρ τὸν Βορυσθένην νομάδων ἀφῖχθαι συμμαχίαν

2) Vulgo olim σχιδιασμὸν, quod non ſolum conſentientibus codicibus, ſed et addicentibus linguae legibus Caſaubonus in σχεδιασμῷ mutavit. Tum pro τῶν περὶ male Pariſ. τὴν περὶ et pro Παλλήνην Medic. 3. Παλήνην.

3) In edd. omnibus περὶ legitur; contra codices omnes praeſcribunt ὑπὲρ, quod etiam reddidit vetus interpres. Atque

Duxit Amazones Hodius, et Epiſtrophus una
Ex Alopa, pridem unde et Amazonidum genus exſtat.

Verum hac ille ſolutione in aliud commentum excidit: nusquam enim ibi locorum Alopa exſtat, et haec lectio, contra veterum librorum auctoritatem ita novata, temeritatem ſapit. Scepſius neque hujus opinionem videtur probare, neque eorum, qui Alizones circa Pallenam ponunt: de quibus in Macedoniae deſcriptione diximus: id quoque dubitationem magnam habere docet, quomodo e nomadibus ultra Boryſthenem degen-

Pontus. μαχίαν τοῖς Τρωσὶ τὶς νομίσειεν· ἐπαινεῖ δὲ μάλισα τὴν Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου καὶ Μενεκράτους τοῦ Ἐλαΐτου, τῶν Ξενοκράτους γνωρίμων [4] ἀνδρῶν δόξαν, καὶ τὴν Παλαιφάτου· ὧν ὁ μὲν ἐν γῆς περιόδῳ φησίν· ἐπὶ δ' Ἀλαζίᾳ πόλει ποταμὸς [5] Ὀδρύσης

Atque ita repoſui, cum et ad augendam repugnantiam magis valeat. Pro Βορυσθένην editionum Moſcov. et Medic. 4. volunt, non quidem omnino male, Βορυσθένη.

4) Moſcov. Venet. 1. Medic. 3. ἀνδρὸς, ſic ut ad Menecratem ſolum pertineat. Et certe Suidas h. v. Hecataeum Mileſium diſcipulum Protagorae facit, qui Democrito magiſtro uſus eſt, de quo cf. Sevin in Memoires de l'academie — de Paris T. 6. p. 472 ſqq. et qui plura congeſſit Creuzer in Hiſtoricor. Gr. fragm. p. 2 ſqq. Equidem ad utrumque haec retuliſſe Strabonem puto. Poſt Παλαιφάτου exſtat in Moſcov. et Medic. 3. et pro πόλει in utroque et Medic. 4. πόλις, tum in Medic. 3. Moſcov. Pariſ. Venet. 1. 2. ποταμὸς δὲ ὁ moleſta repetitione.

5) Medic. 4. Ὀρύμας, quod reddit vetus interpres; Medic. 3. Ὀδρύσιος; ceteri vulgatam formam ὁ Ῥῦμος cum editionibus ſervant. In ſequentibus certe idem Ὀδρύσσης vocatur, Ῥῦμος nusquam alibi occurrit. Quarè, utra lectio praeferenda ſit, dubitat Palmerius in auctorr. Grr. p. 333. Euſtathius ad Homer. c. l. ubi totam hanc narrationem ex Strabone repetit, fluvii mentionem omiſit. Equidem, cum proxime poſt magis ſibi conſtent libri, hic corruptionem latere potius credo, quam non ſolum prodit inſerta particula δὲ, ſed et aperte declarat Medic. 3. Ne igitur Strabo in una

degentibus ſuppetias veniſſe Trojanis credi poſſit. Maxime autem laudat Hecataei Mileſii, et Menecratis Elaitae, qui Xenocratis fuerunt diſcipuli, opinionem, ac Palaephati. Hecataeus in terrae circuitione ita ſcribit: ad Alaziam urbem fluvius eſt Odryſ-

σης ῥέων διὰ Μυγδόνης πεδίου, ἀπὸ [6] δύσιος ἐκ τῆς λί- Pontus.
μνης τῆς Δασκυλίτιδος ἐς Ῥύνδακον ἐσβάλλει· ἔρημον
δὲ εἶναι νῦν τὴν Ἀλαζίαν λέγει, κώμας δὲ πολλὰς p. 551.
τῶν [7] Ἀλαζώνων οἰκεῖσθαι, δι' ὧν Ὀδρύσσης ῥεῖ· ἐν δὲ
ταύταις τὸν Ἀπόλλωνα τιμᾶσθαι διαφερόντως, καὶ
μάλιστα κατὰ τὴν ἐφορίαν τῶν Κυζικηνῶν. Ὁ δὲ
Μενεκράτης, ἐν τῇ Ἑλλησποντιακῇ περιόδῳ, ὑπερ-

una eademque narrationis ſerie a ſe diſſideret, repoſui Ὀδρύσσης, pro quo poſt Moſc. dat Ὀδρύσσης, Medic. 3. Ὀδρύσης. Poſt Μυγδόνος πεδίον Medic. 3. 4. quaſi Mygdonis campus, unde, Stephano etiam auctore, Mygdonia nomen traxit. Vulgo Μυγδόνης. Uſitatior forma legitur infra lib. 13. p. 588. in. An Μυγδόνης πεδίον uspiam dicatur, dubito.

6) Alibi ſua quidem forma uſitatiusque δύσεως. Pro Ῥυνδακὸν dedi Ῥύνδακον, monente diſertis verbis Scholiaſte Villoiſonii ad Homer. Il. 13, 759. Sic infra p. 575. variant libri. Tum Ἀλιζίαν vulg. Moſcov. qui cum aliis antea dederat Ἀλαζίαν, uti et hinc refert Euſtathius c. l.

7) Medic. 3. Ἀλαζόνων et ex corr. Ἀλιαζόνων; Medic. 4. Pariſ. Venet. 1. edd. Aldi et Hopperi Ἀμαζόνων; reliqui cum edd. inde a Xylandro per nexum recte Ἀλαζώνων, uti etiam reddit Euſtathius. Poſt in edd. legitur ἐφορείαν, melius in Medic. 3. 4. (in hoc ex corr.) Moſcov. Pariſ. ἐφορίαν, quod et antea conjecerat Politus in Euſtath. ad Homerum T. 2. p. 789.

Odryſſes, qui per Mygdonium campum ab occaſu labitur e lacu Daſcylitide, et in Rhyndacum exit, aitque nunc deſertam eſſe Alaziam: multos autem Alazonum pagos habitari, quos Odryſſes perfluat: in quibus Apollo ſtudioſiſſime colatur, maxime confinio Cyzicenorum. Menecrates in Helleſponti circui-

Pontus. κεῖσθαι λέγει τῶν ὑπὲρ τὴν [8] Μυρλειάν τόπων ὀρει-
νὴν συνεχῆ, ἣν κατῴκει τὸ τῶν Ἀλιζώνων ἔθνος· δεῖ
δὲ, φησὶ, γράφειν ἐν τοῖς λλ· τὸν δὲ ποιητὴν ἐν τῷ
ἑνὶ γράφειν διὰ τὸ μέτρον. Ὁ δὲ Παλαίφατός φη-
σιν, ἐξ [9] Ἀμαζόνων τῶν ἐν τῇ Ἀλόπῃ οἰκούντων, νῦν
δ' ἐν

8) Medic. 3. Mosqov. Paris. Μυρλίαν, Medic. 4. Μυρσῖναν, vetus interpres *Myream*, edd. Aldi, Hopperi Μυρσίαν; epitome Μυρλεάτιδα γῆν commemorat; Eustathius c. l. hinc refert τῶν περὶ τὴν Μύρλειαν τόπων, et sic Xylander reposuit, aliis recte probantibus. Post Medic. 3. ut fere semper, Ἀλιζόνων, edd. ante Casaubonum Ἀλιζώνων. Tum pro ἐν τοῖς λλ Mosc. Paris. Medic. 3. (qui et antea omittit ἐν, sic a Strabone addi solitum, ut deinceps) 4. Venet. 1. τοῖς δύο λάβδα, nempe uti etiam pro λάμβδα euphoniae causa effertur ejus literae sonus. Cf. ad Hesych. Tom. 2. p. 405.

9) Medic. 3. post ex corr. accepit Ἀλιζόνων, quod ipsum vel Ἀλαζώνων probat Palmerius in auctor. Gr. p. 333. ut quadret cum Hecataeo, vel Menecrate. At Scepsius, quem respicit, videtur omnino aliorum de Alazonibus et Amazonibus, dubiis in Homeri loco populis, narrationes adtigisse. Sequens οἰκούντων, quod omnes libri tuentur, et hinc Eustathius c. l. levi tantum mutatione in οἰκημένων caute quidem facta, repetit, facile offendat, cum dicendum fuisset οἰκουσῶν, quare priori sententiae Palmerii de Halizonibus adhaeret etiam Politus ad Eustath. p. 789. c. l. Eustathius tamen probat etiam Ἀμαζώνων, et Palaephatus, quod constat ex cap. 33. Amazonas non feminas, sed viros fuisse contendit, ut Strabo lib. 11. p. m. 438. Hinc ille Ἀμαζόνες μάχεσθαι ἀγαθοί. Sic paullo post in libris τοὺς Ἀμαζόνας legi-

circuitione imminere ait locis Myrleam circumjacentibus montana continentia, quae Alizones habitaverint, et duobus LL scribendam vocem, poëtam alterum metri causa omisisse. Palaephatus ait,

δ' ἐν Ζελείᾳ, τὸν Ὀδίον καὶ τὸν Ἐπίστροφον στρατεῦ- Pontus.
σαι. Τί οὖν ἄξιον ἐπαινεῖν τὰς τούτων δόξας; χω-
ρὶς γὰρ τοῦ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν καὶ τούτους κινεῖν,
[10] οὔτε τὰ ἀργύρεια δεικνύουσιν, ὅπου τῆς Μυρλεάτι-
δος λίμνη ἐστὶν, οὔτε πῶς οἱ ἐνθένδε ἀφιγμένοι εἰς
Ἴλιον τηλόθεν ἦσαν, εἰ καὶ δοθείη Ἀλόπην τινὰ γε-
γονέναι, ἢ Ἀλαζίαν· πολὺ γὰρ δὴ [11] ταῦτα ἐγγυτέ-
ρω ἐστὶ τῇ Τρωάδι, ἢ τὰ περὶ Ἔφεσον. Ἀλλ' ὅμως

legitur. Pro Ὀδίον, quod hic eſt in edd. Moſcov. ſubminiſtrat Δῖον, Pariſ. Ὄδιον, ut ſupra et in Homero.

10) Medic. 3. οὔτε γὰρ τὰ, male hic obtruſo γάρ. Tum Pariſ. fert ἀργύρια, uti hoc ſenſu ſcriptum etiam reperitur in Xenophontis Memorr. 2, 5, 2. et hic infra. Verba ſequ. ὅπου τῆς Μυρλεάτιδος λίμνη ἐστὶν ſuſpecta judicat Caſaubonus, etſi nihil variant codices, tantum quod λίμνης dat Medic. 4. Forte trajectis literis λιμνὴν, quae voces commutantur.

11) Medic. 3. 4. ταῦτ', et deinceps 4. ἐστὶν ἐγγυτέρω. Pro Πύγελλα, in qua ſcriptura omnes libri conſentiunt cum Euſtathio c. l. repoſui Πύγελα, etſi parum hic ſibi conſtat. Sic infra lib. 14. p. 639. Cf. ad Melam 1, 17, 2. Tum Moſc. Pariſ. volunt τοὺς Ἀμαζόνας. Euſtathius c. l. ſcribit τοὺς Ἀλιζόνους, quem refutat Politus T. 2. p. 788. Ceterum in Medic. 3. verba ἀλλ' ὅμως τοὺς περὶ ad ἐπιπολάζει τὰ ὀνόματα p. 553. in. deſiderantur.

ait, ex Amazonibus, Alopen tunc, nunc Zeleiam habitantibus, Hodium et Epiſtrophum duxiſſe exercitum. Dignum vero ſit, hujusmodi laudare ſententias? Nam praeterquam quod veterem ſcripturam convellunt, neque argenti metalla monſtrant, ubi Myrleatis eſt palus: neque quomodo hinc ad Trojam profecti longinqui fuerint, etiamſi quis Alopen fuiſſe, aut Alaziam aliquam concedat: multo enim viciniora Troadi ſunt, quam quae Epheſo ſunt propin-

Pontus. τοὺς περὶ Πύγελα λέγοντας τὰς Ἀμαζόνας, μεταξὺ Ἐφέσου καὶ Μαγνησίας καὶ Πριήνης, φλυαρεῖν φησιν ὁ Δημήτριος· τὸ γὰρ τηλόθεν οὐκ ἐφαρμόττειν [12] τῷ τόπῳ· ὅπως οὖν μᾶλλον οὐκ ἐφαρμόττει τῷ περὶ τὴν Μυσίαν καὶ Τευθρανίαν.

§. 23.

Νὴ Δία, ἀλλά [1] φασι δεῖν ἔνια καὶ ἀκύρως προστιθέμενα δέχεσθαι, ὡς καί·

Τῆλ'

propinqua. Et tamen eos qui Amazonas apud Pygela aiunt esse, inter Magnesiam, Ephesum, et Prienam, eos nugari dicit Demetrius: verbum enim Homericum *procul* isti loco non congruere. Qui vero magis conveniet Mysiae et Teuthraniae, propinquis?

§. 23.

At enim mehercle aiunt quaedam Homerica ita accipi debere, ut improprie et otiose appositа, qualia sunt:

Longe

12) Haec verba in utroque Veneto sic distinguuntur: τῷ τόπῳ ὅπωσοῦν· μᾶλλον — et sic vetus interpres: *ei loco nullo modo potest accommodari.* Paris. et Medic. 4. ὁπωσοῦν, hic tamen ex corr. ὁπωσοῦν, ut deinceps μᾶλλον et ex corr. πολλῷ δὲ μᾶλλον. Idem cum Moscov. τὴν ante Mysiam expellit.

1) Moscov. Paris. Venet. 1. 2. Medic. 4. φησὶ, ut vetus interpres *dicit*, quae formae saepe commutantur. Editiones omnes φασὶ, a quibus hic discedendum non putavi. Pro προστιθέμενα Casaubonn. et Ven. 2. exhibent προσιέμενα. In versu Homerico κλειΐ pro κλυτὶ dat Medic. 4. Ceterum epitome hic adpendit ex Homero Il. 1, 5. et 18, 470. hemistichia, quae nostri codices ignorant.

Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· καὶ Pontus.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε, τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·
καὶ
Εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
Πηνελόπη. —

Δεδόσθω δὴ καὶ τοῦτο· ἀλλ' ἐκεῖνα οὐ δοτέα, οἷς προσέχων ὁ Δημήτριος, οὐδὲ τοῖς ὑπολαβοῦσι, δεῖν ἀκούειν τηλόθεν ἐκ Χαλύβης, πιθανῶς ἀντείρηκε. Συγχωρήσας γὰρ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ ἔστι νῦν ἐν τοῖς Χάλυψι τὰ [2] ἀργυρεῖα, ὑπάρξαι γε ἐνεδέχετο· ἐκεῖνο οὐ συγχωρεῖ, ὅτι καὶ ἔνδοξα ἦν, καὶ ἄξια μνήμης, καθάπερ τὰ σιδηρεῖα. [3] Τί δὲ κωλύει, φαίη τις ἄν,

2) Ita hic et poſtea repoſui ex Medic. 4. cum vulgo legatur per ι, ut in aliis MSStis. Cf. ſupra ad §. 22. not. 9. Eadem forma *σιδήρια* mutavi ex illo codice in *σιδηρεῖα*. Voci *ἀκεῖνα* codices adpendunt *γε*.

3) Verba *τί δὲ κωλύει — σιδηρεῖα* deſunt in 3 Caſaubonn. Ven. 1. 2. Agnoſcunt non temere alii, cum ad nexum valeant. Quare uncos a Caſaubono adpoſitos removi. Medic. 4.

Longe ex Aſcania. —
et
Arnaeo mater nomen dederat veneranda.
item
Craſſa caſta manu clavem tunc Penelopea
Corripuit. —

Concedamus ſane hoc. Illa tamen non danda ſunt, quibus animum advertens Demetrius, ne iis quidem probabiliter contradixit, qui putant legendum, E Chalyba. Concedens enim, quod, etſi nunc non exſtent argenti metalla apud Chalybes, tamen potuerint aliquando fuiſſe: id non concedit, ea nobilia fuiſſe, et digna memoratu, item ut ferri venas. Quid

Pontus. ἢ καὶ ἔνδοξα εἶναι, καθάπερ καὶ τὰ σιδηρεῖα; ἢ σιδήρου μὲν εὐπορία τόπον ἐπιφανῆ δύναται ποιεῖν, ἀργύρου δ' οὔτι; εἰ μὴ κατὰ τοὺς ἥρωας, ἀλλὰ καθ' Ὅμηρον εἰς δόξαν ἀφῖκτο τὰ ἀργυρεῖα· ἄρα [4] μέμψαιτό τις ἂν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ποιητοῦ; πῶς οὖν εἰς τὸν ποιητὴν ἡ δόξα ἀφίκετο; πῶς δ' ἡ τοῦ ἐν τῇ Τεμέσῃ χαλκοῦ τῇ Ἰταλιώτιδι; πῶς δ' ἡ τοῦ Θηβαϊκοῦ πλούτου [5] τοῦ κατ' Αἴγυπτον; καίτοι διπλάσιον

dic. 4. omisso ἢ dat ἂν καὶ ἔνδοξα — Pro οὔτι; εἰ μή — Tyrwhittus in Strabon. p. m. 51. substituit οὐ; ἔτι, εἰ μή — Medic. 4. post οὔτι; subjicit εἰ μὴ et ex corr. εἰ δὲ μή —

4) Sic Venet. 1. 2. Moscov. Medic. 4. Paris. In edd. Aldi et Hopperi ἄρα μέμψαι τις τ' ἂν τὴν — Post Xylander emiserat μέμψαιτ' ἄν τις. Equidem pressius secutus sum codices. Ante Τεμέσῃ articulum ponunt Mosc. Medic. 4. Paris. quem editiones omittunt. Edd. Aldi et Hopperi ἐν τῇ μέσῃ.

5) Sic codices apte. Aldus, Hopperus τὸν κατ', unde post Xylander effecit τῶν κατ'. In Medic. 4. omnino articulus desideratur. Post Casaubonn. Venet. 1. συνεργεῖ. In sequenti voce νομοθετεῖ non temere offendit Casaubonus et substituit τοποθετῶν, quod alibi apud Nostrum occurrit. Invitis codicibus nihil muto, cum forte libri argumentum, seu partem respiciat.

Quid obstat, diceret aliquis, ut ferri, ita etiam argenti metalla celebrentur? aut potest ferri copia locum nobilitare, argenti nequeat? nisi forte non heroum, sed Homeri demum aetate in honorem venerit argentum: ut reprehendendus sit poëta, qui eo nomine celebrem facere voluerit Alybam. Quomodo ergo fama haec et opinio ad Homerum pervenit? quomodo aeris in Temesa Italica? quomodo divitiarum Thebis Aegyptiis, quae duplo fere

re

πλάσιαν σχεδόν τι διέχοντα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν, Ponticus.
ἢ τῶν Χαλδαίων. Ἀλλ' οὐθ', οἷς συνηγορεῖ, τούτοις
ὁμολογεῖ. Τὰ γὰρ περὶ τὴν Σκῆψιν νομοθετῶν, τὴν p. 552.
ἑαυτοῦ πατρίδα, πλησίαν τῆς Σκήψεως καὶ τοῦ Αἰ-
σήπου Ἐνέαν κώμην, καὶ Ἀργυρίαν λέγει, καὶ
[6] Ἀλαζίαν· ταῦτα μὲν οὖν εἰ καί ἐστι, πρὸς ταῖς
πηγαῖς ἂν εἴη τοῦ Αἰσήπου.

§. 24.

Ὁ δὴ Ἑκαταῖος λέγει ἐπέκεινα τῶν ἐκβολῶν
αὐτοῦ· ὅ, τε Παλαίφατος πρότερον μὲν Ἀλόπην
οἰκεῖν φήσας, νῦν δὲ Ζέλειαν, οὐδὲν ὅμοιον λέγει τού-
τοις. Εἰ δ' ἄρα ὁ Μενεκράτης, καὶ οὐδ' οὗτος τὴν

[2] Ἀλό-

6) Medic. 4. Moſcov. Pariſ. cum edd. Aldi et Hopperi Ἀλαζονίαν, quod et reddidit vetus interpres; Veneti et inde a Xylandro editiones Ἀλαζίαν, quod propter ſuperiora rectum cenſeo.

1) Moſcov. et edd. ante Caſaubonum δὲ, ex frequenti commutatione. Poſt pro εἰ δ' ἄρα Medic. 4. adfert εἰδ' ἄρα. Nempe apodoſin deſiderabat, quae tamen, ſi ex praecedentibus ellipſin hic repetas, in ſequentibus ſubjicitur.

re tantum aberant, quantum Chaldaei? Immo ne cum his quidem conſentit, quibus patrocinatur. Nam de Scepſi patria ſua ſcribens, prope eam et Aeſepum ait eſſe Eneam pagum, et Argyriam, et Alaziam: quae ſi ſunt, utique ad fontes Aeſepi ſunt.

§. 24.

At Hecataeus ultra ejus oſtia ponit: et Palaephatus Amazones prius Alopam, poſt Zelejam incoluiſſe dicens, nihil cum iſtis concordans dicit. Ac ne Menecrates quidem, qui

Pontus. [2] Ἀλόπην, ἢ Ἀλόβην, ἢ ὅπως ποτὲ βούλονται γρά-φειν, φράζει, ἥτις ἐστὶν· οὐδ' αὐτὸς ὁ Δημήτριος. Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὴ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ [3] διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότε-ρον,

2) Per ſimplex λ utrumque effert Medic. 4. prius tantum Pariſ. poſterius Euſtathius ex Menecrate c. l. ad Homerum, unde etiam duplex λ vitioſum cenſet Politus ad Euſtath. in Homerum T. 2. p. 783. cf. ſupra p. 550. Mox pro δὴ περὶ Medic. 4. Moſcov. δὲ περὶ, ut ſolet.

3) Vulgo διαλεγόμενος, in quo conſentiunt etiam codices praeter Medic. 4. qui dat διαλ. . . . et corr. διαλεγόμενον, uti emendaverat antea Caſaubonus, probantibus Heynio ad Apollodori fragmenta p. m. 1115. et Polito ad Euſtathium in Homer. T. 2. p. 789. Nempe, quod nexus docet, non ad Demetrium haec pertinent, ſed eſt diſputatio alius quaeſtionis, quam Strabo ſeparatim cum Apollodoro inſtituit. Atque ita etiam cepiſſe Euſtathium, adparet ex iis, quae hinc refert c. l. Contra vetus interpres, Xylander et Penzelius. In populi nomine libri et hic variant. Caſaubonn. Pariſ. Ἀλυζώνους et Ἀλύζωνοι, Ven. 1. Ἀλιζώνους et Ἀλίζωνοι, Moſcov. Ἀλιζώνας et (absque articulo) Ἀλυζῶνες, Medic. 4. Ἀλιζώνους et Ἀλιζῶνες, omiſſo praeterea οἱ, Ven. 2. Ἀλαζώνους et Ἀλιζῶνοι; edd. Aldi, Hopperi Ἀλιζώνας et Ἀλυζώνες, poſteriores Ἀλιζώνας et Ἀλιζώνες vel —ῶνες; vetus interpres *Halyzonas* et *Halyzones*. Euſtathius c. l. ubi hanc narrationem reſpicit, Ἀλιζώνους. Per υ praeferendum utique videatur propter Halyos mentionem, praefertque Heyne ad Homer. Il. 2, 856. p. 429. At, opinor, Strabo de ea mutatione monuiſſet, quare cum Euſtathio ſuperiorem formam retinui.

qui Alope iſta, aut Alobe, aut quocunque modo ſcribi velint, quae ſit, non explicat. Ac ne ipſe quidem Demetrius. Quod quidem ad Apollodorum attinet, de iisdem in Trojani exercitus recenſione differentem, etſi jam multa diximus, tamen id etiam-nunc

ρον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλιζῶνας ἐκτὸς τοῦ Ἅλυος· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφῖχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος. Πρῶτον τοίνυν ἀπαιτήσομεν αὐτὸν, τίνες εἰσὶν οἱ ἐντὸς τοῦ Ἅλυος οἱ Ἀλιζῶνες, καὶ Pontus.

Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐξὶ γενέθλη.

Οὐ γὰρ ἔξει λέγειν. Ἔπειτα τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ συγχωρεῖ καὶ ἐκ τῆς περαίας ἀφῖχθαί τινα συμμαχίαν. Καὶ γὰρ εἰ τὰς ἄλλας ἐντὸς εἶναι τοῦ ποταμοῦ πάσας συμβαίνει, πλὴν τῶν Θρᾳκῶν, μίαν γε ταύτην οὐδὲν ἐκώλυε πέραθεν ἀφῖχθαι ἐκ τῆς ἐπέκεινα τῶν Λευκοσύρων. Ἢ πολεμήσαντας μὲν ἦν δυνατὸν διαβαίνειν ἐκ τῶν τόπων τούτων καὶ τῶν ἐπέκεινα, καθα-

4) Καὶ abeſt in Medic. 4. poſt εἰ in Ven. 1. In ſequ. Pariſ. ἐκώλυεν, uti ſit paſſim. Tum Medic. 4. in hoc nexu apte πολεμήσαντας et συμμαχήσαντας, cum alii omnes aoriſto utantur.

nunc dicendum eſt. Nec enim putat, Alizonas eſſe extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojanis veniſſe ex iis, quae ſunt trans Halyn, regionibus. Primum ergo ex ipſo quaeremus, quinam ſint intra Halyn Alizones, et quid ſit,

Ex Alyba procul, argenti qua vena ſecatur.

Non enim habebit, quod dicat. Cauſam deinde jubebimus reddere, cur non concedat, ſuppetias ex ulteriore regione miſſas fuiſſe. Nam ut reliqui omnes, Thracibus exceptis, intra Halyn ſedes habuerint, nihil tamen impedit, quo minus vel ſoli Leucoſyri trans Halyn profecti auxilio Trojanis venerint. Niſi forte belligerantes tranſire ex iſtis locis in citerio-

ra

Pontus.

καθάπερ τὰς Ἀμαζόνας, καὶ Τρῆρας, καὶ Κιμμερίους φασὶ, συμμαχήσαντας δ' ἀδύνατον; Αἱ μὲν [5] οὖν Ἀμαζόνες οὐ συνεμάχουν, διὰ τὸ τὸν Πρίαμον πολεμῆσαι πρὸς αὐτὰς συμμαχοῦντα τοῖς Ἴωσιν·

[6] Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·

(φησὶν ὁ Πρίαμος,)

Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην.

[7] Οἳ

5) Non agnoscit hanc particulam Paris. et pro Τρωσὶν Casaubonn. Med. 4. substituunt Ἴωσιν; idem in versionibus reddiderunt vetus interpres, nostra aetate Penzelius. Certe Τρωσὶν in hoc nexu ferri nequit. Alterum ob vicinitatem Troadis urbesque Ioniae ab Amazonibus conditas probabilius est, etsi ipsa belli memoria, cujus in Phrygas meminit Homerus Il. 3, 185 sqq. obscurior est, et, qui eodem argumento utitur, Philostratus in Heroic. c. 19. Mygdonas commemorat.

6) Discrepant Strabonis codices ab Homero. Medic. 4. Moscov. Paris. Ven. 1. omissa voce ἤματι praecipiunt εἴ ἑα τότ' ἦλθον, Medic. 4. tantum τό τ' ἦλθον. Prior lectio transiit etiam in edd. Aldi et Hopperi, dum Xylander restitueret vulgatam Homeri. In sequ. omnes habent ἐλήγμην, cum in Homero constanter legatur ἐλέχθην. Augmentum sic passim negligi notum quidem, sed an haec forma sine Homeri libris probari possit, dubito.

ra potuerunt, (quod de Amazonibus, Treribus, et Cimmeriis traditum est) opitulatum venire non potuerunt? Atque Amazones quidem auxilium non tulerunt, quia Priamus Ionas adjuvans contra illas in bello fuerat. Sic enim ait:

Inter quos socia arma tuli tunc foedere junctus,
Tempore Amazonides quo se ingessere feroces.

Qui

[7] Οἵ θ' ὁμορροῦντες αὐταῖς, οὐδ' οὕτως ἄπωθεν ὄντες, Pontus.
ὥστε χαλεπὴν εἶναι τὴν ἐκεῖθεν μετάπεμψιν, οὐδ' ἔχθρας ὑποκειμένης, οὐδὲν ἐκωλύοντο, οἶμαι, συμμαχεῖν.

§. 25.

Ἀλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἁπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοὐναντίον δὲ μᾶλλον εὕροι τις ἂν μαρτυρίας. Μαιάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὁρμηθέντας συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσίν· ἐκεῖ-

7) Casaubonn. Medic. 4. οἵ θ', non εἶθ', uti male in edd. Paris. et Amstel. refertur; reliqui cum edd. εἶθ', unde lacerum locum esse censuit Xylander. Οἵ θ' restituit etiam Tyrwhittus in Strabonem p. m. 50. Nempe rationem subjungit Strabo, cur tamen populi Amazonibus contermini auxilio Troianis venire potuerint. Post ante Xylandrum ἄπωθεν, ante Casaubonum editum erat χαλεπόν. Venet. 1. omittit τοιαύτην. Tum, ut supra, Moscov. vult Ἐνετούς.

Qui vero contermini erant, neque ita longe remoti, ut inde arcessendi incideret difficultas, neque hostili dissidio interveniente, nihil, puto, impediebantur, quin auxilio venirent.

§. 25.

Sed ne hoc quidem probabile est, omnes veteres in id consentire, neminem eorum, qui trans Halyn habitarent, Trojanis in belli societatem se adjunxisse. Et vero in contrariam sententiam invenire licet testimonia. Nam Maeandrius Henetos e Leucosyris profectos Trojanis in bello opem tulisse sit:

Pontus. ἐκεῖθεν δὲ μετὰ τῶν Θρακῶν ἀπᾶραι, καὶ οἰκῆσαι περὶ τὸν τοῦ Ἀδρίου μυχόν· τοὺς δὲ μὴ μετασχόντας τῆς στρατείας Ἐνετοὺς, Καππαδόκας γενέσθαι. Συνηγορεῖν δ' ἂν δόξειε τῷ λόγῳ τούτῳ, διότι πᾶσα
P. 553. ἡ πλησίον τοῦ Ἅλυος Καππαδοκία, ὅση παρατείνει τῇ Παφλαγονίᾳ, [8] ταῖς δυσὶ χρῆται διαλέκτοις, καὶ τοῖς ὀνόμασι πλεοναζει τοῖς Παφλαγονικοῖς, Βάγας καὶ Βιάσας, καὶ Αἰνιάτης, καὶ Ῥατώτης, [9] καὶ Ζαρδώκης

8) Sic Casaubonn. libri meique omnes manuscripti, cum editis inde ab Aldo feratur διαλέξεσι. Ante Casaubonum praeponebatur etiam τοῖς, quod idem legitur in Paris.

9) Divise scribunt editiones Ζὰς, Δώκης, melius conjuncte Ζαρδώκης Casaubonn. et Ven. 1. cum vetere interprete, quod et probavit Casaubonus. Confirmat idem repetita singulatim particula καί. Tum pro Τίβηρος editionum Ven. 1. Paris. Τίβιρος, Moscov. Τίβηρος et Τιβῖος. Casauboni conjecturae Τίβιος pondus additur ex lib. 7. p. m. 377. ubi Tibium apud Paphlagones frequentatum servorum nomen fuisse Strabo tradit. Nec refragatur Hemsterhus. ad Luciani Timon. cap. 22. etsi forte parum interfit, utrum legatur, quia videri possint eadem origine profecta Τίβος, Τίβης, Τίβιος et Τίβηρος. Pro Γάσυς Medic. 4. vult Γάσης. Ὀλόγασυς, quod tenent editiones, Ven. 1. 2. Moscov. mutant in Ὀλίγασυς; Casaubonn. Paris. in Ὀλίγασις; Medic. 4. in Ὀλιγάσης;

ait: inde cum Thracibus avectos, sedes posuisse in Hadriae sinus angulo: eos Henetos, qui expeditioni non interfuerint, Cappadoces esse factos. Ac videtur adstipulari huic sententiae id, quod omnis Cappadocia, quae appropinquat ad Halyn, et pone Paphlagoniam porrigitur, ea utroque sermonis utitur genere, vocabulisque Paphlagonicis abundat: quod genus sunt Bagas, Biasas, Aeniates, Ratotes, Zardoces,

δώκης καὶ Τίβηρος, καὶ Γάσυς καὶ Ὀλίγασυς, καὶ Pontus.
Μάνης· ταῦτα γὰρ ἔν τε τῇ Βαμωνίτιδι, καὶ [10] Πημολίτιδι, καὶ τῇ Γαζαλουΐτιδι, καὶ Γαζακηνῇ, καὶ ἄλλαις πλείσαις χώραις ἐπιπολάζει τὰ ὀνόματα. [11] Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει·

Ἐξ Ἐνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δέ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν. Ἡ δ' Ἀμισὸς εἴρηται, διότι τῶν Λευκοσύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἅλυος.

§. 26.

φάσης; vetus interpres *Oligaſes*. Ex quibus certe adparet, pro ε praeferendum eſſe ι.

10) Articulum praeponunt Medic. 4. Ven. 1. Ipſum nomen Πημολίτιδι effert Moſcov. reliqui cum edd. per η, ut per ε vetus interpres. Sequens in edd. ſcribitur Ζαγιλουΐτιδι et inde a Xylandro geminato λ; in Caſaubonn. Moſcov. Pariſ. Ven. 1. Γαζαλουΐτιδι, in Medic. 4. Ζαγλουθΐτιδι, Ven. 2. Γαζαλονίτιδι, vetere interprete *Zaglietbica*. Cum aliunde nihil liqueat, ſcriptura ea locum obtinet, quae pluribus ſuffragiis nititur. Tum Pariſ. ſubjicit ἐπιπολάζειν.

11) Medic. 3. Ὁ δὲ, et poſt idem et 4. ὅτι pro διότι, frequenti commutatione.

doces, Tiberus, Gaſys, Oligaſys, Manes: quae in Bamonitide, Pemolitide, Gazaluitide, Gazacena, aliisque multis partibus in frequentiſſimo ſunt uſu. Ipſe adeo Apollodorus Zenodoti iſthuc adducit, quod ſcribat:

Ex Heneta, mulas regio
quae gignit agreſtes.

Et aſſerit, Henetam ab Hecataeo Mileſio accipi urbem Amiſum. Demonſtravimus autem, Leucoſyrorum eſſe Amiſum, et extra Halyn.

§. 26.

Pontus.

§. 26.

Εἴρηται δ' αὐτῷ που καὶ, [1] διότι ὁ ποιητὴς ἱστορίαν εἶχε τῶν Παφλαγόνων τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ, παρὰ τῶν πεζῇ διελθόντων τὴν χώραν· τὴν παραλίαν δ' ἠγνόει, καθάπερ καὶ τὴν ἄλλην τὴν Ποντικήν· ὠνόμαζε γὰρ ἂν αὐτήν. Τοὐναντίον δ' ἐστὶν ἀναιρέψαντα εἰπεῖν, ἐκ τῆς περιοδείας ὁρμηθέντα τῆς ἀποδοθείσης νυνὶ, ὡς τὴν μὲν παραλίαν πᾶσαν ἐπελήλυθε, καὶ οὐδὲν τῶν ὄντων τότε [2] ἄξιον μνήμης παραλέλοιπεν. Εἰ δ' Ἡράκλειαν, καὶ Ἄμαστριν, καὶ Σινώ-

1) Medic. 3. 4. ὅτι, ut antea. Venet. 1. poſt Παφλαγόνων omittit τῶν. Idem pro καθάπερ cum Pariſ. et Medic. 3. 4. καίπερ. Illud nexus etiam poſtulat, etſi hoc repetierunt Aldus et Hopperus. Poſt ὠνόμαζε γὰρ Moſcov. Medic. 4. et Pariſ. ἂν ignorant, quod parvo ſpatio interjecto admittitur, et in ſimili nexu paſſim occurrit. Medic. 3. omnino exhibet ὠνόμαζε δὲ αὐτήν.

2) Moſcov. ἀξίων μνήμης παραδέδωκεν. Vulgata ad nexum continendum apta. Paullo inferius Medic. 4. pro ὀνομάσαι ponit ἀνέμαξε.

§. 26.

Idem alicubi dicit, poëtae Paphlagonum mediterranea tantum cognita fuiſſe de narratione eorum, qui iſta peragraſſent: maritimam aeque, ut et reliquam Ponticam, ignotam ei fuiſſe: alioqui nomina editurum nimirum fuiſſe. Contra hoc invertere licet, deſcriptione orae maritimae, quam nunc explicavimus, principii loco ſumta, et pronunciare, fuiſſe ab eo totum litus deſcriptum, nihilque eorum, quae iſta tempeſtate mentionem merebantur, praeteritum. Quod autem Sino-

Σινώπην οὐ λέγει, τὰς μήπω συνῳκισμένας, οὐδὲν Pontus.
θαυμαστόν· τῆς δὲ μεσογαίας οὐδὲν ἄτοπον, εἰ μὴ εἴρηκε. Καὶ τὸ μὴ ὀνομάζειν δὲ πολλὰ τῶν γνωρίμων, οὐκ ἀγνοίας ἐστὶ σημεῖον, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεσημηνάμεθα. Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν πολλὰ τῶν ἐνδόξων ἔφη περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμοὺς καὶ ἔθνη· ὀνομάσαι γὰρ ἄν. Τοῦτο δ' ἐπὶ μέν τινων σφόδρα σημειωδῶν δοίη τις ἄν, οἷον Σκύθας, καὶ Μαιῶτιν, καὶ Ἴστρον. Οὐ γὰρ διὰ σημείων μὲν τοὺς Νομάδας εἴρηκε γαλακτοφάγους, [3] ἀβίους τε καὶ δικαιοτάτους ἀνθρώπους, καὶ ἔτι ἀγαυοὺς ἱππημολγούς·

3) Moscov. Paris. ἀβίους τε δικαιοτάτους τ'; Medic. 3. Venet. 1. καὶ δικαιοτάτους τ'; Medic. 4. omittit tantum καί. Sed de hac nominum conjunctione olim jam disputatum esse, adparet ex Apollonii Lex. Hom. s. v. Ἄβιοι et iis, quae adtulit Heyne ad Il. 13, 6. T. 6. p. 367. Post ex Medic. 3. 4. Paris. et libris Homericis pro ἱππομολγοὺς, quod tenent editiones, reposui ἱππημολγούς.

Heracleam, Amastrin, et Sinopen haud nominavit, nondum conditas, mirum non est: neque absurdum, quod etiam mediterraneorum quaedam non appellavit. Iam quod multa eorum non nominavit, quae valde sunt nota, id non statim ignorationis signum est: qua de re etiam supra monuimus. Ait eum multa nobilia ignorasse de iis, quae sunt circa Pontum, utpote flumina et populos, quos alioqui fuerit nominaturus. Hoc de quibusdam concedi potest, quorum signa sunt admodum evidentia: ut Scythis, Maeotide, Istro. Non enim per notas descripsisset Nomades lacte vescentes, opibus carentes, et justissimos homines, et claros equimulgos: et Scy-

Pontus. μολγούς· Σκύθας δὲ οὐκ ἂν εἶπεν ἢ Σαυρομάτας, ἢ Σαρμάτας· εἰ δὴ οὕτως ὠνομάζοντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδ' ἂν Θρᾳκῶν τε καὶ Μυσῶν μνησθεὶς, τῶν πρὸς τῷ Ἴστρῳ, αὐτὸν παρεσίγησε, μέγιστον τῶν ποταμῶν ὄντα· καὶ ἄλλως ἐπιφόρως ἔχων πρὸς τὸ τοῖς ποταμοῖς ἀφορίζεσθαι τοὺς τόπους. Οὐδ' ἂν Κιμμερίους λέγων παρῆκε τὸν Βόσπορον, ἢ τὴν Μαιῶτιν.

§. 27.

Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ οὕτω σημειωδῶν, ἢ μὴ τότε, ἢ μὴ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, τί ἄν τις μέμφοιτο; Οἷον τὸν Τάναϊν δι' οὐδὲν ἄλλο γνωριζόμενον, ἢ διότι τῆς
p. 554. Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης ὅριόν ἐστιν· ἀλλ' οὔτε τὴν Ἀσίαν,

1) Medic. 3. Paris. οὕτως, ut passim in hoc nexu. Post Venetus uterque minus apte γνωριζομεν. Infra πλέοντα pro πνέοντα male Ven. 1. Pro μηδὲ Paris. Moscov. Medic. 3. 4. dant οὐδέ.

tharum, Sauromatarum, sive Sarmatarum nomen obticuisset: si tamen tum ita appellabantur a Graecis. Neque Thracum facta et Mysorum mentione, qui ad Istrum accolunt, ipsius fluvii nomen supressisset, fluminum maximi: praesertim alioqui multus in distinguendis amnium notatione regionibus. Neque de Cimmeriis loquens, Maeotin omisisset et Bosporum.

§. 27.

Quae vero adeo insignia aut non sunt, aut ipsius aetate non fuerunt, ea si omisit, quis eum culpet? Verbi gratia, Tanais aliam nullam ob causam, quam quod limes Europae et Asiae est, innotuit: at neque

Ἀσίαν, οὔτε τὴν Εὐρώπην ὠνόμαζόν πω οἱ τότε, οὐ- Pontus
δὲ διῄρητο οὕτως εἰς τρεῖς ἠπείρους ἡ οἰκουμένη· ὠνόμασε γὰρ ἄν που διὰ τὸ λίαν σημειώδες, ὡς καὶ τὴν Λιβύην, καὶ τὸν Λίβα τὸν ἀπὸ τῶν ἑσπερίων τῆς Λιβύης πνέοντα· τῶν δ' ἠπείρων μήπω διωρισμένων, μηδὲ τοῦ Ταναΐδος ἔδει καὶ τῆς μνήμης αὐτοῦ. Πολλὰ δὲ καὶ ἀξιομνημόνευτα μὲν, οὐχ' ὑπέδραμε δέ. Πολὺ γὰρ δὴ καὶ τὸ ἐπελευσικὸν εἶδος ἔν τε τοῖς λόγοις καὶ ἐν ταῖς πράξεσίν ἐστιν. Ἐκ πάντων δὲ τῶν τοιούτων δῆλόν ἐστιν, ὅτι μοχθηρῷ σημείῳ χρῆται πᾶς, ὁ ἐκ τοῦ μὴ λέγεσθαί τι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, [2] ἀγνοεῖσθαι ἐκεῖνο ὑπ' αὐτοῦ τεκμαιρόμενος. Καὶ δεῖ διὰ πλειόνων παραδειγμάτων ἐξελέγχειν αὐτὸ μοχθηρὸν ὄν·

H 2 πολ-

2) Moſcov. Medic. 3. Pariſ. praeponunt τὸ, quod non eſt neceſſarium, et primus Caſaubonus omiſit. Tum ἐκεῖνο deeſt in Medic. 4.

que Europam neque Aſiam nominabant Homero vivente: necdum diviſus erat in tres continentes orbis terrarum: alioqui enim, ut nimis inſignes, nominaſſet reliquas itidem, ut Africam nominavit, et ab occidua ejus ſpirantem parte Africum: continentibus reliquis nondum diviſis, ne Tanaidis quidem opus habuit mentione. Sunt porro multa commemoratione digna, ſed de quibus ei nihil ſuccurrebat. Nam et in actionibus et in ſermonibus multa ſunt de eorum genere, quae ſubito ad animum accidunt. Proinde ex hisce omnibus liquet, vitioſo duci indicio, quicunque ex eo, quod praeteritum ab Homero eſt aliquid, ignotum id ei fuiſſe colligit. Eſtque in rem, pluribus exemplis demonſtrare,

Pontus. πολλῷ γὰρ αὐτῷ κέχρηνται πολλαί· ἀνακρουστέον οὖν αὐτοὺς προφέροντας τὰ τοιαῦτα, εἰ καὶ ταυτολογήσομεν τὸν λόγον. [3] Οἷον ἐπὶ τῶν ποταμῶν εἴ τις λέγοι, τῷ μὴ ὠνομάσθαι ἀγνοεῖσθαι, εὐήθη φήσομεν τὸν λόγον· ὅπου γε οὐδὲ Μέλητα, τὸν παρὰ τὴν Σμύρναν ῥέοντα, ὠνόμακε ποταμὸν, τὴν ὑπὸ τῶν πλείστων λεγομένην αὐτοῦ πατρίδα. Ἕρμον ποταμὸν καὶ [4] Ὕλλον ὠνόμαζεν, οὐδὲ Πακτωλὸν τὸν εἰς ταὐτὸ τούτοις ῥεῖθρον ἐμβάλλοντα, τὴν δ' ἀρχὴν ἀπὸ

3) Inde omnia desunt ad φήσομεν τὸν λόγον in Ven. 1. λέγοι τὸ conjuncte dat Ven. 2. Tum ὀνομάσθαι praeit Mosc. ut alibi, editiones ὠνομάσθαι. Quod praecedit τὸ in editionibus recte commutandum censuit Casaubonus in τῷ, adjutus praeterea cod. Paris. suffragio. Pro ὠνόμακε Medic. 4. praecipit ὠνόμασε. Μέλητα male exhibent Aldus et Hopperus, melius pro λεγομένην Venet. 1. Medic. 3. 4. λεγομένην. Nempe Strabo saepe priori substantivo, quibusdam interjectis, aliqua adpendit. Cf. ad lib. 10. p. m. 64.

4) Moscov. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi cum vetere interprete Ὕαλον ὀνομάζων. Priorem vocem constituit Homerus Il. 20, 392. et ex eo Apollonius et Hesychius, ut alios praeteream; posteriorem nexus.

re, quam pravum sit hoc signum, cum eo multi sint frequenter usi: qui hoc modo ratiocinantes refutandi sunt, etiamsi videri possimus eadem saepius inculcare. Exempli causa, si quis dicat, ignoratum aliquem ab Homero esse fluvium, eo argumento, quia nomen ejus non retulerit, fatue eum loqui affirmabimus: quando ne Meletem quidem nominavit, qui amnis labitur praeter Smyrnam, quae a plurimis poetae patria assignatur. Hermum et Hyllum nominavit, Pactolum non item, qui tamen e Tmolo dela-

ἀπὸ τοῦ Τμώλου ἔχοντα, οὐ μέμνηται. Οὐδ' αὐτὴν Pontus.
Σμύρναν λέγει, οὐδὲ τὰς ἄλλας τῶν Ἰώνων πόλεις,
καὶ τῶν Αἰολέων τὰς πλείσας, Μίλητον [5] λέγων,
καὶ Σάμον, καὶ Λέσβον, καὶ Τένεδον· οὐδὲ Ληθαῖον,
τὸν παρὰ Μαγνησίαν ῥέοντα, οὐδὲ [6] δὴ Μαρσύαν,
τοὺς εἰς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδόντας· ἐκεῖνον ὀνομάζων,
καὶ πρὸς τούτοις,

Ῥῆσόν [sic] τ', Ἑπτάπορόν τε, Κάρησόν τε, Ῥοδίον τε,

καὶ τοὺς ἄλλους, ὧν οἱ πλείους ὀχετῶν οὐκ εἰσὶ μείζους. Πολλάς τε χώρας ὀνομάζων καὶ πόλεις, [7] τότε

5) Sic dedi pro λέγω ex codicibus meis, unde corruit Bryantii emendatio in libro *Abhandlung über den Trojanischen Krieg* ex verſione Noehdenii p. 191. qui volebat καὶ πάσας τῶν Αἰολέων, quamvis, ſi rem ſpectes, ad ſenſum omnino apta.

6) Abeſt haec particula in Medic. 3. 4. Poſt Caſaubonn. et Medic. 4. volunt πρὸς τούτῳ, ut ad Maeandrum accommodetur. Illud in univerſum valet. In verſu Homerico Medic. 4. dat Ῥήσσον.

7) Moſcov. Venet. 1. τότε; Medic. 3. 4. τοτὲ, ut edd. Aldi

delapſus, cujus meminit, in eundem incidat alveum. Smyrnae quoque nomen obticuit, et aliarum Ionicarum urbium: cum nominet Aeolicas, Miletum, Samum, Lesbum, Tenedum. Non nominat Lethaeum, qui Magneſiam praeterfluit, neque Marſyam, qui in Maeandrum, ab ipſo nominatim dictum, influunt: cum tamen retulerit flumina,

Rheſumque, Heptaporumque Careſumque, Rhodiumque,

et alia, quorum pleraque rivi modum non ſuperant. Multas etiam regiones urbes-

Pontus. τὲ μὲν καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ὄρη συγκαταλέγει, τοτὲ δ' οὔ· τοὺς γοῦν κατὰ τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὴν Ἀττικὴν οὐ λέγει, οὐδ' ἄλλους πλείους· ἐπεὶ καὶ τῶν πόῤῥω μεμνημένος, τῶν ἐγγὺς σφόδρα οὐ μέμνηται· οὐ δήπου ἀγνοῶν αὐτοὺς, γνωρίμους τοῖς ἄλλοις ὄντας· [8] οὐδὲ δὴ τοὺς ἐγγὺς ἐπίσης, ὧν τοὺς μὲν ὀνομάζει, τοὺς δὲ οὔ· οἷον Λυκίους μὲν, καὶ Σολύμους, Μίλυας δ' οὔ, οὐδὲ Παμφύλους, οὐδὲ Πισίδας·

Aldi et Hopperi. Xylandri editio habet ποτὲ, ex qua in reliquas fluxit. De confuſione ſaepius dictum eſt, ut ad lib. 9. p. m. 434. Tum ἐπεὶ ignorat Ven. 1. poteratque ſalvo ſenſu abeſſe. Idem pro οὐ δήπου ſubſtituit minus commode οὐδέποτε.

8) Moſcov. Medic. 3. Venet. 1. 2. et edd. Aldi et Hopperi οὐδὲ δὴ, quod Xylander mutavit in οὐδὲ δὲ; Pariſ. δὲ non agnoſcit et Medic. 4. ſic fert: οὐδὲ τῶν. Revocavi δή. Poſt Aldus et Hopperus vitioſe ediderant ἀνομάζει, quod Xylandri emendatione tranſierat in ὠνόμαζε. Rectius in hoc nexu, quod ſubminiſtrant codices, ὀνομάζει. Μαριανδηνοὺς ad vitia edd. Aldi et Hopperi rejici debet, nec magis bene poſt eaedem ſcribunt Λευκοσύρων οὔδ', οὐδὲ — Θύνους in penultima acuit Moſc. cum auctores alii fere ſcribant Θυνοί. Θῦνοι haeſit lib. 7. p. m. 342. Θρυλλῶν ſimplici λ edunt Medic. 3. et Moſcov. de quo aliquoties monui. Ipſa verba οὐδὲ Σύρων — Φοίνικας in Pariſ. deſiderantur.

besve nominans, aliquando ſimul fluvios et montes refert, aliquando omittit: nam Aetoliae quidem et Atticae non exprimit, itemque plures alios: quando longinquorum etiam facta mentione, admodum propinqua praeterit: non utique quod ignoraret ea, nota aliis. Quin et ex aequo propinqua, alia nominans, alia reticet. Ita Lycios et Solymos refert: Milyas non, neque Pamphylos, neque Piſidas: item

δας· καὶ Παφλαγόνας μὲν, καὶ Φρύγας, καὶ Μυ- Pontus.
σοὺς, Μαριανδυνοὺς δ' οὔ, οὐδὲ Θυνοὺς οὐδὲ Βιθυνοὺς, οὐδὲ Βέβρυκας· Ἀμαζόνων τε μέμνηται, Λευκοσύρων δ' οὔ, οὐδὲ Σύρων, οὐδὲ Καππαδόκων, οὐδὲ Λυκαόνων, Φοίνικας, καὶ Αἰγυπτίους, καὶ Αἰθίοπας θρυλλῶν· καὶ Ἀλήϊον μὲν πεδίον λέγει καὶ Ἄρι- v. 555.
μους, τὸ δὲ ἔθνος, ἐν ᾧ ταῦτα, σιγᾷ. Ὁ μὲν δὴ τοιοῦτος ἔλεγχος [9] ψευδής ἐστιν· ὁ δ' ἀληθὴς, ὅταν δείκνυται ψεῦδος λεγόμενόν τι. Ἀλλ' [10] οὐδ' ἐν τῷ τοιούτῳ κατορθῶν ἐδείχθη, οὔτε γε ἐθάρρησε πλάσματα λέγειν τοὺς ἀγαυοὺς ἱππημολγοὺς γαλακτοφάγους. Τοσαῦτα καὶ πρὸς Ἀπολλόδωρον· ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὴν ἑξῆς περιήγησιν.

9) Sic habent libri veteres, vulgo [ante Caſaubonum] ψεῦδός ἐστιν, quomodo ſaepe Graeci loquuntur. *Caſaubonus.* Probant et mei codices.

10) Sic reſtituimus ſecuti veteres libros et ipſum Aldinum. Senſus eſt, demonſtratum alio loco fuiſſe, etiam hac

item Paphlagonas habet, et Phryges, et Myſos: Mariandynos, Bithynos, Bebryces non habet. Amazonum meminit, tacitis Leucoſyris. Syros, Cappadocas, Lycaones omiſit, de Phoenicibus, Aegyptiis, et Aethiopibus ſaepe loquens. Aleium campum et Arima nominat: regionem, in qua ſunt, diſſimulat. Haec ergo falſa eſt reprehenſio: vera, ſi quid oſtendat poëtam falſi dixiſſe. At nihil tale praeſtitit [illegible], neque auſus eſt commentum vocare claros illos equimulgos lactivoros. Haec ergo Apollodoro ſint reſponſa: nos ad hiſtoriam inſtitutam revertamur.

Pontus.

§. 28.

Ὑπὲρ μὲν δὴ τῶν περὶ Φαρναικίαν καὶ Τραπεζοῦντα τόπων οἱ Τιβαρηνοὶ καὶ Χαλδαῖοι μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσίν. Αὕτη δ' ἐστὶν εὐδαίμων ἱκανῶς χώρα· δυνάσται δ' αὐτὴν κατεῖχον ἀεὶ, καθάπερ τὴν Σωφηνήν· τοτὲ μὲν φίλοι τοῖς ἄλλοις Ἀρμενίοις ὄντες, τοτὲ δὲ ἰδιοπραγοῦντες· ὑπηκόους δ' εἶχον καὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ τοὺς Τιβαρηνοὺς, ὥστε μέχρι Τραπεζοῦντος καὶ Φαρναικίας διατείνειν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν. Αὐξηθεὶς δὲ Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ,

hac in parte peccare Apollodorum, quando videlicet vult oſtendere, Homerum aliquid dixiſſe, quod ſit falſum. *Caſaubonus.* Ex meis tantum Pariſ. et Moſcov. diſſentiunt, in quibus eſt οὐδὲν, ut ſcripſerant Hopperus et Xylander.

1) Moſcov. edd. Aldi, Hopperi Τιβαρινοὶ; Medic. 3. 4. Τιβαρνοὶ, ut vetus interpres. Cf. ſupra p. m. 44. Poſt, ut paullo antea, Moſc. τότε — τότε diverſo accentu. Idem et ſcriptum fert cum edd. Aldi et Hopperi Σοφηνὴν, quod rejicit aliorum uſus et literarum ſeries in Stephano. Tum τοὺς ante Τιβαρηνοὺς rejiciunt Moſcov. et Medic. 3. Τιβαρινοὺς reddit et hic Moſcov. Τιβαρνοὺς Medic. 4. ſolus. Inferius paullo τούτων recte revocavit ex libris Caſaubonus, cum vulgo antea ferretur τούτοις.

§. 28.

Supra Pharnaciam ergo et Trapezuntem ſunt Tibareni et Chaldaei usque ad parvam Armeniam. Ea eſt ſatis felix regio, quam, ut et Sophenam, reguli tenuerunt, aliquando foedere Armeniis juncti, aliquando rem ſuam privatim adminiſtrantes: paruerunt eis et Tibareni et Chaldaei: ita ut Trapezuntem usque et Pharnaciam ipſorum imperium proferrent. Mithridates Eupa-

πάτωρ, καὶ τῆς Κολχίδος κατέσχε κύριος, καὶ τού- Pontus.
των ἁπάντων, Ἀντιπάτρου τοῦ Σίσιδος παραχωρή-
σαντος αὐτῷ. Ἐπεμελήθη δὲ οὕτω τῶν τόπων τού-
των, ὥστε πέντε καὶ ἑβδομήκοντα φρούρια ἐν αὐτοῖς
κατεσκευάσατο, οἷσπερ τὴν πλείστην χάζαν ἐνεχείρη-
σε. Τούτων δ' ἦν ἀξιολογώτατα ταῦτα· Ὕδαρα,
καὶ [2] Βασγοιδάριζα, καὶ Σινορία, ἐπιπεφυκὸς τοῖς
ὄρεσι τῆς μεγάλης Ἀρμενίας χωρίον· διόπερ Θεο-
φάνης συνωρίαν παρωνόμασεν. Ἡ γὰρ τοῦ Παρυά-
δρου πᾶσα ὀρεινὴ τοιαύτας ἐπιτηδειότητας ἔχει
πολλάς, εὔυδρός τε οὖσα καὶ ὑλώδης, καὶ ἀποτόμοις

H 5 φάρα-

2) Mosc. Medic. 3. Βασγιδάριζα; Medic. 4. Βασγοδάριζα, unde adparet ι excidisse, alterum ex pronuntiatione ortum. Pro συνωρίαν, quod propius facit ad παρωνόμασεν, Casaubonn. Venet. 2. exhibent συνίδραν, quae est glossa. Συνορίαν sic repetit reluctante nexu Mosc. etsi probat per ο Casaubonus, qui tamen de hoc loco sibi nondum plane liquere addit, maxime propter verbum ἐπιπεφυκός. Novit illud castellum Ammianus, qui lib. 16, 7. extr. vocat *Synborium*. V. ibi de nomine variato Valesius.

Eupator, potentia auctus, cum Colchidem sibi subjecit, tum isthaec omnia, Antipatro Sisidis dominium ei cedente. Eam autem curam istorum locorum gessit, ut LXXV castella in iis exstruxerit, inque iis maximam gazam recondiderit, de quibus praecipua sunt Hydara, Basgoedariza, Sinoria, finibus majoris Armeniae inhaerens castellum, unde et Synoriam Theophanes O magno appellavit, hoc est bigas. Nam totus mons Paryadres multas tales habet opportunitates: cum aquae dives sit et sylvosus, ac

Pontus. φάραγξι καὶ κρημνοῖς διειλημμένη [3] πολλαχόθεν· ἐτετείχιστο γοῦν ἐνταῦθα τὰ πλεῖστα τῶν γαζοφυλακίων· καὶ δὴ καὶ τὸ τελευταῖον, εἰς ταύτας καταφυγὰς τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ποντικῆς βασιλείας ὁ Μιθριδάτης, ἐπιόντος Πομπηίου, καὶ τῆς Ἀκιλισηνῆς κατὰ Δάσειρα εὔυδρον ὄρος καταλαβόμενος· πλησίον δ' ἦν καὶ ὁ Εὐφράτης, ὁ διορίζων τὴν Ἀκιλισηνὴν ἀπὸ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· διέτριψέ τε τέως, ἕως πολιορκούμενος ἠναγκάσθη φυγεῖν διὰ τῶν ὀρῶν εἰς Κολχίδα, κἀκεῖθεν εἰς Βόσπορον. Πομπήιος δὲ περὶ τὸν τόπον τοῦτον πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ Νικόπολιν, καὶ νῦν συμμένει, καὶ οἰκεῖται καλῶς.

§. 29.

3) Casaubonn. Venet. 1. πολλαχόθεν πολλὰ; Medic. 3. πανταχόθεν. Pro Ἀκιλισηνῆς, quod primus posuit Xylander, Moscov. Paris. Venet. 1. 2. edd. Aldi, Hopperi Ἀγγολισηνῆς. Illud probant subjecta, etsi ibi Moscov. et Paris. ut edd. Aldi

ac praeruptis convallibus et praecipitiis passim divellatur. Itaque hic plurima suorum gazophylaciorum condidit: atque etiam ad extremum in hanc ultimam Pontici regni marginem confugit, ingruente Pompeio, Mithridates, montem aqua praeditum apud Dastira Acilisenes occupans, haud procul Euphrate, qui dividit minorem Armeniam ab Acilisena: ibi tantisper duravit, dum Pompeio obtinente coactus fuit per montes in Colchidem, atque inde in Bosporum fugere. Pompeius ibi locorum, in ipsa minore Armenia condidit Nicopolin, quae etiamnum constat, et commode habitatur.

§. 29.

§. 29. Pontus.

Τὴν μὲν οὖν μικρὰν Ἀρμενίαν ἄλλοτ' ἄλλων ἐχόντων, ὡς ἐβούλοντο Ῥωμαῖοι, τὸ τελευταῖον εἶχεν [1] ὁ Ἀρχέλαος. Τοὺς δὲ Τιβαρηνοὺς καὶ Χαλδαίους, μέχρι Κολχίδος καὶ Φαρνακίας καὶ Τραπεζοῦντος, ἔχει Πυθοδωρὶς, γυνὴ σώφρων καὶ δυναστὴ προϊσασθαι πραγμάτων. Ἔστι δὲ θυγάτηρ Πυθοδώρου τοῦ Τραλλιανοῦ· γυνὴ δ' ἐγένετο Πολέμωνος, p. 556. καὶ συνεβασίλευσεν ἐκείνῳ χρόνον τινὰ, εἶτα διεδέξατο τὴν ἀρχὴν, τελευτήσαντος ἐν τοῖς [2] Ἀσπουργιανοῖς

Aldi et Hopperi dant Ἀκιλησινήν. Tum Medic. 3. diviſe τὰ τεῖρα. Idem poſt διέτριψε excludit τε, et pro ἕως ponit ἐν. Proximum αὐτῇ ante μικρᾷ minus recte, opinor, omittunt Pariſ. Medic. 3. 4. Venet. 1.

1) Articulum omittit Medic. 4. ut 3. verba ἔστι δὲ ante θυγάτηρ. Vitia ed. Aldi ſunt συμμαίνει, ejus et Hopperi ἄλλοι τ' ἄλλων.

2) Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. Ἀπουργιανοῖς, quod et reddidit vetus interpres, et repetierunt edd. Aldi et Hopperi. Sed cf. ad lib. 11. p. m. 385. Poſt τελευτήσαντος Caſaubonus addit τ' ἀνδρὸς. Forte αὐτοῦ, etſi durius quidem, abeſſe poteſt. Pro Σινδικὴν corrupte Medic. 4. Σιδικὴν, ut vetus interpres *Sidicam*; magis corrupte Medic. 4. Πεσικὴν.

§. 29.

Enimvero minorem Armeniam cum alias alii Romanorum arbitratu habuiſſent, ultimo loco Archelaus tenuit: Tibarenos, Chaldaeos, usque ad Colchidem et Pharnaciam ac Trapezuntem poſſidet Pythodoris, prudens mulier et praeeſſe rebus gnara. Filia eſt Pythodori Trallia-ni. Uxor fuit Polemonis, et cum eo regnavit per aliquod tempus: marito autem apud barbaros mortuo

Pontus. γιανοῖς καλουμένοις τῶν περὶ τὴν Σινδικὴν βαρβάρων· δυεῖν δ' ἐκ τοῦ Πολέμωνος ὄντων υἱῶν καὶ θυγατρὸς, ἡ μὲν ἐδόθη Κότυϊ τῷ Σαπαίῳ· δολοφονηθέντος δὲ ἐχήρευσε, παῖδας ἔχουσα ἐξ αὐτοῦ· δυναστεύει δ' ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν· τῶν δὲ τῆς Πυθοδωρίδος υἱῶν ὁ μὲν ἰδιώτης συνδιώκει τῇ μητρὶ τὴν ἀρχὴν, ὁ δὲ νεωστὶ καθίσταται τῆς μεγάλης Ἀρμενίας βασιλεύς. Αὐτὴ δὲ συνῴκησεν Ἀρχελάῳ, καὶ συνέμεινεν ἐκείνῳ μέχρι τέλους· νῦν δὲ χηρεύει, τά τε λεχθέντα ἔχουσα χωρία, καὶ ἄλλα ἐκείνων χαριέστερα, περὶ ὧν ἐφεξῆς ἐροῦμεν.

§. 30.

Τῇ γὰρ Φαρνακίᾳ συνεχής ἐστιν ἡ Σιδηνὴ, καὶ ἡ Θεμίσκυρα. Τούτων δ' ἡ Φαναίροισα ὑπέρκειται μέρος

1) Aldus Σιδονὴ, Caſaubonus ὁ Θεμίσκυρα, et Ven. 2. Φαναγρία. Ἴρις aliorum exemplo ſcripſi cum codice Moſcov. cum

tuo in Aſpurgianis, qui ſunt circa Sindicam, ipſa in regnum ſucceſſit: cumque haberet duos e Polemone filios, et unam filiam, haec nuptum data fuit Cotyi Sapaeo, et per inſidias eo necato, vidua permanſit, cum liberos ex eo haberet: de quibus natu maximus rerum potitur. Pythodoridis filiorum alter cum matre privatus regnum adminiſtrabat, alter recens Armeniae majoris rex eſt creatus. Ipſa Archelao nupſit, et cum eo, dum is in vivis permanſit, vitam exegit. Nunc vidua eſt, et poſſidet quae diximus loca, iisque alia etiam venuſtiora, de quibus deinceps dicemus.

§. 30.

Eſt enim Pharnaciae contigua Sidena et Themiſcyra.

μέρος ἔχουσα τοῦ Πόντου τὸ κράτιστον· καὶ γὰρ ἐλαιόφυτός ἐστι καὶ εὔοινος, καὶ τὰς ἄλλας ἔχει πάσας ἀρετάς. Ἐκ μὲν τῶν ἑῴων μερῶν προβεβλημένη τὸν Παρυαδρηνὸν παραλληλον αὐτῇ κατὰ μῆκος· ἐκ δὲ τῶν πρὸς δύσιν τὸν Λίθρον, καὶ τὸν Ὄφλιμον. Ἔστι δ' αὐλὼν, καὶ μῆκος ἔχων ἀξιόλογον καὶ πλάτος· διαῤῥεῖ δ' αὐτὴν ἐκ μὲν τῆς Ἀρμενίας ὁ Λύκος· ἐκ δὲ τῶν περὶ Ἀμάσειαν στενῶν ὁ Ἶρις· συμβάλλουσι δ' ἀμφότεροι κατὰ μέσον που τὸν αὐλῶνα· ἐπὶ τῇ συμβολῇ δ' ἵδρυται πόλις, ἣν ὁ μὲν πρῶτος ὑποβεβλημένος Εὐπατορίαν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε· Πομπήϊος δ' ἡμιτελῆ καταλαβὼν, προσθεὶς χώραν καὶ οἰκήτορας, Μαγνόπολιν προσεῖπεν. Αὕτη μὲν οὖν ἐν μέσῳ κεῖται τῷ πεδίῳ. Πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ Pontus.

cum vulgo Ἶρις feratur. Pro ἀφ' αὑτοῦ molliori ſono Medic. 3. 4. ediderunt ἀφ' ἑαυτοῦ.

miſcyra. Supra haec jacet Phanaroea, Ponti partem occupans optimam: nam et olei ferax eſt, et boni vini, et reliquas omnes habet dotes. Verſus ortum ei praetenditur Paryadres mons, in longitudinem aequis ſpatiis portectus: ab occaſu Lithrus et Ophlimus. Convallis eſt juſtae longitudinis et latitudinis, quam perfluunt ex Armenia Lycus, ex anguſtiis apud Amaſiam Iris, et coëunt in media fere convalle: ad eorum confluentes urbs ſita eſt, quam primus conditor a ſe vocavit Eupatoriam: eam Pompejus cum ſemiperfectam offendiſſet, agro et civibus additis, Magnopolin appellavit. Atque haec quidem in media jacet planitie. Ad ipſum autem montis

Pontus. τῇ [2] παρωρείᾳ τοῦ Παρυάδρου Κάβειρα ἵδρυται, σταδίοις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντά που κοτιωτέρα αὐτῆς ἐστιν· ἐν δὲ τοῖς Καβείροις τὰ βασίλεια Μιθριδάτου κατεσκεύαστο, καὶ ὁ ὑδραλέτης, καὶ τὰ ζώγρια, καὶ αἱ πλησίον θῆραι, καὶ τὰ μέταλλα.

§. 31.

Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ Καινὸν χωρίον προσαγορευθὲν, ἐρύμνη καὶ [1] ἀπότομος πέτρα, διέχουσα τῶν Καβείρων ἔλαττον, ἢ διακοσίους σταδίους· ἔχει δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ πηγὴν ἀναβάλλουσαν πολὺ ὕδωρ, περί τε τὴν ῥίζαν ποταμὸν καὶ φάραγγα βαθεῖαν· τὸ

2) Moſcov. παρωρεία. Tum Caſaubonn. σταδίοις δὲ; Medic. 4. σταδίοις δ'.

1) Ἀπότομος revocavi ex editionibus ante Caſaubonum vulgatis, de quo etiam ex Moſcov. monitum erat. In ſeqq. pro τῇ ῥίζῃ Caſaubonn. et Medic. 4. poſtulant τὴν ῥίζαν, quod praeferendum putavi. Ante αὐχένος Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. praeponunt τοῦ, quod inde hic addidi. Primus omiſit Xylander. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. τετείχισταί τε. Poſt Medic. 4. ἐνταῦθά τε, et pro ἔχει πᾶσαν idem ἅπασαν ἔχει. Καιμιλίων male exhibet Pariſ. ut Πυθιδωρὶς edd. Aldi et Hopperi.

tis Paryadris latus Cabira ſita ſunt, ab iſta verſus meridiem ſtadiis circiter CL diſtantia. In Cabiris regia Mithridatis fuit exſtructa, et mola aquaria, et vivaria, et in vicinia venationes ac metalla.

§. 31.

Ibi etiam locus, cui nomen Novus, edita et praerupta petra minus quam CC ſtadiis a Cabiris: habet in vertice fontem, qui multum aquae ſurſum ejicit: in radice fluvium, et con-

τὸ δ' ὕψος ἐξαίσιον τῆς πέτρας ἐστὶ τοῦ αὐχένος, Pontus.
ὥστ' ἀπολιόρκητός ἐστι· τετείχισται δὲ θαυμασῶς,
πλὴν ὅσον οἱ Ῥωμαῖοι κατέσπασαν· οὕτω δ' ἐστὶν
ἅπασα ἡ κύκλῳ κατάδρυμος, καὶ ὀρεινὴ, καὶ ἄνυ-
δρος, ὥστ' ἐντὸς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων μὴ εἶναι
δυνατὸν στρατοπεδεύσασθαι. Ἐνταῦθα μὲν ἦν τῷ
Μιθριδάτῃ τὰ τιμιώτατα τῶν κειμηλίων, ἃ νῦν ἐν p. 557.
τῷ Καπιτωλίῳ κεῖται, Πομπηίου ἀναθέντος. Ταύτην
δὴ τὴν χώραν ἔχει πᾶσαν ἡ Πυθοδωρὶς, προσεχῆ
οὖσαν τῇ βαρβάρῳ, τῇ ὑπ' αὐτῆς κατεχομένῃ, καὶ
τὴν [2] Ζηλῖτιν, καὶ τὴν Μεγαλοπολῖτιν. Τὰ δὲ Κά-

Βειρα,

2) Moſcov. Ζελίτιν; Medic. 3. 4. Ζελαῖτιν; alii cum edd. Ζελῖτιν, pro quo Caſaubonus reponit Ζηλῆτιν, ut infra. Equidem ubique ſcribendum cenſui Ζηλῖτις, ex numorum auctoritate etiam, in quibus Ζηλιτων ſaepe occurrit de incolis. V. Raſche in Lex. num. T. 6. P. 1. p. 1225 ſqq. et Eckhel in doctr. numor. P. 1. Vol. 2. p. 359. Nempe ε et η mutantur, ut ε et η. Inde Ζηλήτης paſſim reperitur pro Ζελίτης, unde ducitur Ζηλῖτις, ut a Γαβαλίτης apud Stephanum Γαβαλῖτις et alia. Ante Μεγαλοπολῖτιν Moſcov. Medic. 3. 4. omittunt τήν. Pro σκευάσαντος Medic. 4. ponit κατασκευάσ-

convallem profundam. Altitudo colli ejus petrae immenſa eſt: itaque expugnari nequit: mirabiliter muris cincta eſt, niſi qua eos Romani dejecerunt. Quicquid in orbem circa petram eam jacet, id ſilvoſum omne, montoſum, et aquae expers eſt, ut intra CXX. ſtadia non liceat caſtra ponere. Ibi Mithridates pretioſiſſima quaeque habebat depoſita, quae nunc in Capitolio jacent, a Pompeio dedicata. Hanc ergo regionem omnem poſſidet Pythodoris, contiguam barbaricae, quam obtinuit, et Zelitin praeterea,

Pontus. Βειρα, Πομπηίου σκευάσαντος εἰς πόλιν, καὶ καλέσαντος Διόπολιν, ἐκείνη προσκατεσκεύασε, καὶ Σεβαστὴν μετωνόμασε, βασιλείῳ τε τῇ πόλει χρῆται. Ἔχει δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Μηνὸς, Φαρνάκου καλούμενον, τὴν Ἀμερίαν κωμόπολιν, πολλοὺς ἱεροδούλους ἔχουσαν, καὶ χώραν ἱεράν, ἣν ὁ ἱερωμένος ἀεὶ καρποῦται. Ἐτίμησαν δ' οἱ βασιλεῖς τὸ ἱερὸν τοῦτο οὕτως εἰς ὑπερβολὴν, ὥστε τὸν βασιλικὸν καλούμενον ὅρκον τοῦτον ἀπέφηναν τύχην βασιλέως καὶ Μῆνα Φαρνάκου· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τῆς Σελήνης τὸ ἱερὸν, καθάπερ τὸ ἐν Ἀλβανοῖς, καὶ τὸ ἐν Φρυγίᾳ, τό, τε τοῦ Μηνὸς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ τόπῳ, καὶ τὸ τοῦ [3] Ἀρκαείου, τὸ

σκευάσαντος, quod aptius respondeat proximo. Tum Medic. 3. καὶ τὴν ἀμ. . . et edd. ante Casaubonum ὡς τὸν βασιλικὸν — De terminatione in Φαρνάκου, repetita quidem, cum sequentia a locis cognomen ductum esse doceant, dubitare forsitan liceat. V. Corsinus in fastis Atticis Tom. 2. p. 471. et quae disseruit de hoc loco ejusque sensu Belley in Memoires — de Paris Tom. 24. p. 83 sq.

3) Libri omnes hic Ἀσκαείου, ut infra p. 577. Ἀρκαείου. Quod

terea, ac Magnopolitidem. Cum autem Cabira Pompeius in urbis formam adornasset, ac Diopolin nominasset, addidit ipsa operi aliquid et Augustam nuncupavit, eaque loco regiae utitur. Habet etiam templum Menis, quod Pharnacis dicitur, nempe pagum oppido similem Ameriam, quae multos continet hierodulos, atque agrum sacrum, cujus fructus pontifex percipit. Usque adeo autem id fanum reges sunt venerati, ut iusiurandum, quod regium dicitur, pronunciarent: regis fortunam, et Menem Pharnacis. Est autem hoc quoque templum Lunae, ut et quod in Albanis est, et quod in Phry-

τὸ πρὸς τῇ Ἀντιοχείᾳ, τῇ πρὸς Πισιδίαν, καὶ τὸ ἐν Pontus.
τῇ χώρᾳ τῶν Ἀντιοχέων.

§. 32.

Ὑπὲρ δὲ τῆς [1] Φαναροίας ἐστὶ τά τε Κόμανα, τὰ ἐν τῷ Πόντῳ, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, καὶ τῇ αὐτῇ θεῷ καθιερωμένα, ἀφιδρυθέντα ἐκεῖθεν· σχεδὸν δέ τι καὶ τῇ ἀγωγῇ παραπλησίᾳ κεχρημένα τῶν τε ἱερουργιῶν, καὶ τῶν θεοφοριῶν, καὶ τῆς περὶ τοὺς ἱερέας τιμῆς, καὶ μάλιστα ἐπὶ

Quod si recte retulit ex numis, in quibus Μην Ασκαιος legatur, Vaillant in num. colon. T. 1. p. 240. T. 2. p. 23. 36. et 199. hoc praeferri etiam et in noſtro loco debet. Ἀσκαίου tamen probat magis Weſſeling. ad Hieroclis Synecdem. p. 669. quippe quod ex Ἄσκηνος ſive Ἄσκανος natum videatur, nec locorum nominumque ſimilitudo diſſuadeat. Certe Μην Ασκηνος in Sardianorum Lydiae numis producit Haym in th. Br. T. 2. p. 183. Cum perinde valeat, ſi a vero aberrandum ſit, in utro id loco fiat, dedi hic ex Vaillantii auctoritate Ἀσκαίου. Tum, τῇ ante Ἀντιοχείᾳ deeſt in Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4.

1) Medic. 3. Φαρναχίας. Sed vulgatam lectionem ſuperiora probant, et epitome cum aliis Mstis. Verbum καθιερωμένα deeſt in Ven. 1. et ante Κόμανα in Medic. 3. τε.

Phrygia, et Menis aliud in loco cognomini, et Arcaei apud Antiocheam Piſidiae, et quod eſt in agro Antiocheno.

§. 32.

Super Phanaroeam ſunt Comana Ponti, ejusdem nominis cum his, quae in magna ſunt Cappadocia, eidemque deae conſecrata, atque adeo inde imitata: ſed et iisdem fere utuntur ritibus ſacrorum, divinorum inſtinctuum, et honoribus ſacerdotum: quod

Pontus. ἐπὶ τῶν πρότου βασιλέων· ἡνίκα δὶς τοῦ ἔτους κατὰ τὰς ἐξόδους λεγομένας τῆς θεοῦ διάδημα [2] ἐτύγχανε φορῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἦν δεύτερος κατὰ τιμὴν μετὰ τὸν βασιλέα.

§. 33.

Ἐμνήσθημεν δὲ πρότερον Δορυλάου τε τοῦ τακτικοῦ, ὃς ἦν πρόπαππος τῆς μητρὸς ἡμῶν· καὶ ἄλλου Δορυλάου, ὃς ἦν ἐκείνου ἀδελφιδοῦς, υἱὸς δὲ [1] Φιλεταίρου· καὶ διότι ἐκεῖνος τῶν ἄλλων τιμῶν παρὰ τοῦ Εὐπάτορος τῶν μεγίστων τυχὼν, καὶ δὴ καὶ τῆς ἐν Κομάνοις ἱερωσύνης, ἐφωράθη τὴν βασιλείαν ἀφιεὶς Ῥωμαίοις. Καταλυθέντος δ' ἐκείνου, συνδιεβλήθη καὶ τὸ γένος. Ὀψὲ δὲ Μοαφέρνης, ὁ θεῖος τῆς

2) Moſcov. Medic. Venet. 1. 2. inverſo ordine φορῶν ἐτύγχανεν.

1) Medic. 4. Moſcov. edd. Aldi, Hopperi et vetus interpres. Φιλετέρου. Cf. lib. 10. p. m. 251. Pro διότι ex crebra commutatione Medic. 3. 4. ὅτι, et pro τῆς male Pariſ. τοῖς.

quod maxime factum eſt ſub prioribus regibus, cum bis quotannis in exitu, quem vocabant, deae diadema pontifex geſtaret, et honore ſecundus a rege eſſet.

§. 33.

Fecimus etiam ſupra mentionem Dorylai tactici, qui proavus fuit matris noſtrae: tum alterius Dorylai, qui ipſius ſorore natus, Philetaeri fuit F. et quod hic cum aliis maximis honoribus ab Eupatore affectus, tum etiam Comanenſi ſacerdotio, deprehenſus fuerit, ut qui regnum ad Romanos ſolicitatione defectionis cuperet traducere. Eo dejecto, noſtrum quoque male audivit genus. Sero tandem Moapher-

τῆς μητρὸς ἡμῶν, εἰς ἐπιφάνειαν ἦλθεν ἤδη πρὸς καταλύσει τῆς βασιλείας, καὶ πάλιν τῷ βασιλεῖ [2] συνετύχησαν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἐκείνου φίλοι, πλὴν εἴ τινες ἐφθησαν προαποστάντες αὐτοῦ, καθάπερ ὁ πάππος ἡμῶν [3] ὁ πρὸς πατρὸς αὐτῆς, ὃς ἰδὼν τὰ τοῦ βασιλέως κακῶς φερόμενα ἐν τῷ πρὸς Λεύκολλον πολέμῳ, καὶ ἅμα ἠλλοτριωμένος αὐτοῦ δι' ὀργήν, ὅτι ἀνεψιὸν αὐτοῦ Τίβιον καὶ υἱὸν ἐκείνου Θεόφιλον ἐτύγχανεν ἀπεκτονὼς νεωστί, ὥρμησε τιμωρεῖν ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῷ· καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ Λευκόλλου πίστεις, ἀφίστησιν [4] αὐτῷ πεντεκαίδεκα φρού- Pontus.

ρια·

2) Casaubonn. aliqui, Ven. 1. συνητύχησαν, quod recte rejicit Casaubonus. Medic. 3. 4. συνητύχησε, quod ferri potest, etsi vulgatam non defero. Post pro εἴτινες Venet. 2. εἴτινες.

3) Codices ὁ πρὸς πατρὸς αὐτῆς. Articulus excidit in ed. Hopperi, quae et habet πρὸ, et hinc in reliquis desideratur. Sub voce αὐτῆς latere nomen avi Strabonis ex parte paterna putat Tyrwhittus p. m. 50. Tum Λεύκολλον pro Λεύκουλλον, ut alibi, dedi cum Moscov. et Paris. hic et post.

4) Vulgo ἀφίστησι σὺν αὐτῷ. Sed particulam σὺν, quam ex

Moaphernes, matris nostrae patruus, illustris evasit jam sub regni Mithridatis interitum: tum rursus una cum rege adversam senserunt fortunam et ipse et amici ejus, nisi qui a rege maturius defecerunt: de quibus fuit avus noster maternus, qui cum regis res in bello contra Lucullum videret successibus carere, simulque animo ob iram esset ab eo abalienato, quod is sobrinum ipsius Tibium, hujusque filium Theophilum nuper necasset, ad ulciscendum eorum et suas injurias animum adjecit: pactusque cum Lucullo, et fide

Pontus. p. 558.

ρια· καὶ ἐπαγγελίαι μὲν ἐγένοντο ἀντὶ τούτων μεγάλαι. Ἐπελθὼν δὲ Πομπήϊος ὁ διαδεξάμενος τὸν πόλεμον, πάντας τοὺς ἐκείνῳ τι χαρισαμένους ἐχθροὺς ὑπέλαβε, διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ πρὸς ἐκεῖνον ἀπέχθειαν· διαπολεμήσας δὲ καὶ ἐπανελθὼν οἴκαδε ἐξενίκησεν, ὥστε τὰς τιμὰς, ἃς ὑπέσχετο ὁ Λεύκολλος τῶν Ποντικῶν τισι, μὴ κυρῶσαι τὴν σύγκλητον· ἄδικον γὰρ εἶναι, κατορθώσαντος ἑτέρου τὸν πόλεμον, τὰ βραβεῖα ἐπ' ἄλλῳ γενέσθαι, καὶ τὴν τῶν ἀριστείων διανομήν.

§. 34.

ex praecedente syllaba repetiit Aldus, sequentibus aliis, ignorant codices; tantum pro αὐτῷ Medic. 4. αὐτοῦ. Ὑπέσχετο ex Casauboniana editione pro ὑπέσχετο in alias manavit. In fine ἀριστείων rectius hic praeit Moscov. pro vulgato ἀριστειῶν; Paris. ἀριστιῶν; prave.

fide accepta, secum XV castella a Mithridate ad ipsum convertit: quo nomine magnifice ei pollicitus fuit Lucullus. Sed hujus successor Pompejus cum superveniisset, omnes, qui aliqua re Lucullo gratificati fuerunt, pro inimicis habuit, propter inimicitias, quae ipsi cum eo intercedebant. Debellatoque Romam reversus, pervicit, ne senatus honores, quos Ponticis quibusdam Lucullus promiserat, ratos haberet: quod iniquum esse diceret, bello alterius opera confecto, alterius in potestate praemiorum et honorum distributionem poni.

§. 34.

§. 34. Pontus.

Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν [1] βασιλέων οὕτω τὰ Κόμανα διωκεῖτο, ὡς εἴρηται· παραλαβὼν δὲ Πομπήϊος τὴν ἐξουσίαν, Ἀρχέλαον ἐπέτρεψεν ἱερέα, καὶ προσώρισεν αὐτῷ χώραν δίσχοινον κύκλῳ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἑξήκοντα στάδιοι, πρὸς τῇ ἱερᾷ, προστάξας τοῖς ἐνοικοῦσι πειθαρχεῖν αὐτῷ· τούτων μὲν οὖν ἡγεμὼν ἦν, καὶ τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἱεροδούλων κύριος, πλὴν τοῦ πιπράσκειν· ἦσαν δὲ οὐκ ἐλάττους οὐδ' ἐνταῦθα τῶν ἑξακισχιλίων. Ἦν δ' οὗτος Ἀρχέλαος [2] υἱὸς μὲν τοῦ ὑπὸ Σύλλα καὶ τῆς συγκλήτου τιμηθέντος,

1) Medic. 3. 4. edd. ante Casaubonum βασιλειῶν. Post Medic. 4. τῶν τὴν πόλιν omisso καὶ, et Venet. 1. καὶ τὴν absque τῶν.

2) Moscov. Medic. 3. μὲν υἱός. Tum male Paris. Medic. 3. 4. et Moscov. Γαβηνίου hic et infra per η, ut edd. Aldi et Hopperi, in quibus etiam legitur Σίλλα. In seqq. ex Medic. 3. 4. Moscov. Ven. 1. posui εὕρατο pro εὕρετο. Pro μείζω Medic. 3. habet μείζονα. Εἶναι post υἱὸς, jubentibus omnibus meis MSStis, rejeci. Γαβήνιος iidem libri, qui supra; Medic. 3. etiam Ταβήνιος.

§. 34.

Comana ergo sub regibus ita, ut dixi, gubernabantur. Pompejus autem accepta potestate Archelaum pontificem creavit, adiecitque ei ad sacrum agrum per orbem duorum schoenorum, id est stadiorum LX alium agrum, ac mandavit inhabitantibus Comana, ut Archelao parerent. Horum ergo is princeps fuit, et hierodulorum in urbe degentium dominus, nisi quod vendendi eos non habebat potestatem: qui hic quoque pauciores IↃↃ CIↃ non fuerunt. Fuit hic Archelaus filius ejus, cui a Sylla et senatu honor est habitus,

Pontus. φίλος δὲ Γαβινίου τῶν ὑπατικῶν τινος. Ἐκείνου δὲ πεμφθέντος εἰς Συρίαν, ἦκε καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ κοινωνήσειν αὐτῷ παρασκευαζομένῳ πρὸς τὸν Παρθικὸν πόλεμον· οὐκ ἐπιτρεπούσης δὲ τῆς συγκλήτου, ταύτην ἀφεὶς τὴν ἐλπίδα, ἄλλην εὕρατο μείζω. Ἐτύγχανε γὰρ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Κλεοπάτρας πατὴρ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἐκβεβλημένος· θυγάτηρ δ' αὐτοῦ κατεῖχε τὴν βασιλείαν, ἀδελφὴ πρεσβυτέρα τῆς Κλεοπάτρας· ταύτῃ ζητουμένου ἀνδρὸς βασιλικοῦ γένους, ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τοῖς συμπράττουσι, προσποιησάμενος Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος υἱὸς εἶναι, καὶ παραδεχθεὶς ἐβασίλευσεν ἓξ μῆνας. Τοῦτον μὲν οὖν ὁ Γαβίνιος ἀνεῖλεν ἐν παρατάξει, κατάγων τὸν Πτολεμαῖον.

§. 35.

bitus, amicus Gabinii, viri conſularis. Qui cum eſſet miſſus in Syriam, in ſpem venit Archelaus, ſe ei ſocium in bello Parthico, quod ille parabat, futurum: id autem ſenatu Romano non permittente, hac ſpe omiſſa aliam potiorem reperit. Ptolemaeum Cleopatrae patrem regno ejecerant Aegyptii, regnabatque filia foror Cleopatrae natu major. Ei cum quaereretur maritus regio ſanguine natus: dedit ſe Archelaus auxiliariis ſuis, ſimulavitque ſe filium eſſe Mithridatis Eupatoris: itaque receptus, ſex menſes regno potitus eſt. Sed eum Gabinius, Ptolemaeum reducens, in pugna occidit.

§. 35.

§. 35. Pontus.

Υἱὸς δ' αὐτοῦ τὴν ἱερωσύνην παρέλαβεν· εἶθ', ὕστερον Λυκομήδης, ᾧ καὶ τετράσχοινος ἄλλη προσετέθη· καταλυθέντος δὲ καὶ τούτου, νῦν ἔχει Δύτευτος υἱὸς Ἀδιατόριγος, ὃς δοκεῖ ταύτης τυγχάνειν τῆς τιμῆς παρὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ δι' ἀρετήν. Ὁ μὲν γὰρ Καίσαρ, θριαμβεύσας τὸν Ἀδιατόριγα μετὰ παίδων καὶ γυναικὸς, ἔγνω ἀναιρεῖν μετὰ τοῦ πρεσβυτάτου τῶν παίδων· ἦν δὲ πρεσβύτατος οὗτος· τοῦ δὲ δευτέρου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ φήσαντος εἶναι πρεσβυτάτου πρὸς τοὺς ἀνάγοντας στρατιώτας, ἔρις ἦν ἀμφοτέροις πολὺν χρόνον, ἕως οἱ γονεῖς ἔπεισαν τὸν Δύτευτον, παραχωρῆσαι τῷ νεωτέρῳ τῆς νίκης· p. 559.
αὐτὸν γὰρ ἐν ἡλικίᾳ μᾶλλον ὄντα, ἐπιτηδειότερον κηδεμόνα τῇ μητρὶ ἔσεσθαι καὶ τῷ λειπομένῳ ἀδελ-

1) Casaubonn. Venet. 2. Δεύτερος; Moscov. Δύτευκτος; vetus interpres *Dytatus*; reliqui vulgatam tenent. Pro δι' ἀρετὴν importune Moscov. διὰ τιμήν.

§. 35.

Filius sacerdotium occepit: deinde Lycomedes, cui et IV schoenorum adjectus est ager. Hoc quoque dejecto, nunc pontificatum obtinet Dyteutus Adiatorigis filius, qui putatur hunc honorem ab Augusto sua virtute consecutus. Nam cum Augustus in triumpho Adiatorigem cum uxore et filiis duxisset, eumque cum maximo natu filio (is erat Dyteutus) interficere decrevisset: minor natu ad milites, qui ad caedem ducebant, professus est, se esse majorem: diuque altercati sunt fratres, donec parentes Dyteuto persuaserunt, ut juniori victoriam concederet: ipsum, ut aetate

Pontus. φῶ· οὕτω δὲ τὸν μὲν συναποθανεῖν τῷ πατρί· τοῦτον δὲ σωθῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς τιμῆς ταύτης. Αἰσθόμενος γὰρ, ὡς ἔοικε, Καίσαρ ἤδη τῶν ἀνθρώπων ἀνηρημένων, ἠχθέσθη· καὶ τούς τε σωζομένους εὐεργεσίας καὶ ἐπιμελείας ἀξίους ὑπέλαβε, δοὺς αὐτοῖς ταύτην τὴν τιμήν.

§. 36.

Τὰ μὲν οὖν Κόμανα εὐανδρεῖ, καὶ ἔστιν [1] ἐμπορεῖον τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀξιόλογον· συνέρχονται δὲ κατὰ τὰς ἐξόδους τῆς θεοῦ πανταχόθεν, ἔκ τε τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας, ἄνδρες ὁμοῦ ταῖς γυναιξὶν ἐπὶ τὴν ἑορτήν· καὶ ἄλλοι δὲ κατ' εὐχὴν ἀεί τινες ἐπιδημοῦσι, θυσίας [2] τε ἐπιτελοῦντες τῇ θεῷ. Καὶ

1) Medic. 3. Pariſ. ἐμπόριον variatione nota. Vocem γυναιξὶν articulo nudant Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4.

2) Τε abeſt in Moſc. Pariſ. et Mediceis, et τὰ ante πάντα delent iidem praeter Moſcov.

tate provectiorem, matri et reliquo fratri magis idoneum tutorem futurum: ita junior cum patre periit. Dyteutus ſuperſtes in hunc pervenit honorem. Nam Caeſar, comperta, ut apparet, re, jam iſtis necatis, aegre id tulit, ſuperſtitesque beneficio et tutela dignos arbitratus, hoc honore affecit.

§. 36.

Abundant Comana hominibus: eſtque hoc emporium ex Armenia venientibus praeclarum. Conveniunt eo homines ſub exitus Deae undique ex urbibus et agro, viri et mulieres ad feſtivitatem: ſemperque etiam alii multi peregrini cauſa votorum et ſacrificia deae exhibendi gratia ibi degunt.

Deli-

Καὶ εἰσὶν ἀβροδίαιτοι οἱ ἐνοικοῦντες, καὶ οἰνόφυτα Pontus.
τὰ κτήματα αὐτῶν ἐστὶ τὰ πάντα, καὶ πλῆθος γυναικῶν τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τοῦ σώματος, ὧν αἱ πλείους εἰσὶν ἱεραί. Τρόπον γάρ δή τινα μικρὰ Κόρινθος ἐστὶν ἡ πόλις· καὶ γὰρ ἐκεῖ διὰ τὸ πλῆθος τῶν [3] ἑταιρίδων, αἱ τῆς Ἀφροδίτης ἦσαν ἱεραὶ, πολὺς ἦν ὁ ἐπιδημῶν καὶ ἐνεορτάζων τῷ τόπῳ· οἱ δ' ἐμπορικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ τελέως ἐξανηλίσκοντο, ὥστ' ἐπ' αὐτῶν καὶ παροιμίαν ἐκπεσεῖν τοιαύτην·

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.

Τὰ μὲν δὴ Κόμανα τοιαῦτα.

I 5 §. 37.

3) Casaubonn. Medic. 4. ἑταιρίδων, quod non temere natum videtur. Vulgo fertur ἑταίρων pro ἑταιρῶν. Eadem commutatio notatur in Xenophontis hist. Gr. 5, 4, 6. ubi ἑταίρας ut Atticum, judice Thoma Magistro, sit aptius. Cf. etiam ad lib. 8. p. m. 263. In proximo versu pro εἰς, quod hic omnes tuentur, legitur ἐς lib. 8. p. m. 264. ubi idem adfuit.

Delicato victu utuntur incolae, et omnia ipsorum praedia vitibus sunt consita. Multae ibi sunt mulieres corpore quaestum facientes, pleraeque sacrae. Nam urbs haec quasi parva quaedam est Corinthus: quod hic quoque ob multitudinem meretricum Veneri sacrarum plurimi peregre agebant ac festos dies agitabant: et mercatores atque milites plane exhauriebantur sumtibus: adeo ut proverbium inde ortum sit,

Non cuivis hominum contingit adire Corinthum.

Talia ergo sunt Comana.

§. 37.

Pontus.

§. 37.

Τὴν δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἔχει Πυθοδωρὶς, ἧς ἥ τε Φαναίρεια ἐστι, καὶ ἡ Ζηλῖτις, καὶ ἡ Μεγαλοπολῖτις. Περὶ μὲν Φαναρείας εἴρηται. Ἡ δὲ Ζηλῖτις ἔχει πόλιν Ζῆλα, ἐπὶ χώματι Σεμιράμιδος τετειχισμένην, ἔχουσαν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀναΐτιδος, ἥνπερ καὶ οἱ Ἀρμένιοι σέβονται. Αἱ μὲν οὖν ἱεροποιΐαι μετὰ μείζονος [2] ἁγιστείας ἐνταῦθα συντελοῦνται, καὶ τοὺς ὅρκους περὶ τῶν μεγίστων ἐνταῦθα οἱ πολιτικοὶ πάντες ποιοῦνται. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἱεροδούλων καὶ αἱ τῶν ἱερέων τιμαὶ, παρὰ μὲν τοῖς βασιλεῦσι, τὸν

1) Repoſui et hic Ζηλῖτις pro Ζηλῆτις, de quo cf. ſupra p. 57. Sic ab Ἄρβηλα apud ipſum Stephanum ducitur Ἀρβηλῖτις. Pro ἡ δὲ Pariſ. dat ἡ μὲν, minus hic apte; ipſe pro Ζηλὰ in ſequ. dedi Ζῆλα, quomodo alii efferunt, et poſt ipſe Strabo in libris. Cf. lib. 11. p. m. 479. Tum Venet. 2. dat τετειχισμένης, quod male ad Σεμιράμιδος retulit.

2) Pariſ. ἁγιστίας, qui cum aliis vulgatam formam rectius alibi reddit. Ante πολιτικοὶ ex Medic. 3. 4. praepoſui οἱ. Οἶκον pro εἶχον negligenter ex Aldina ed. repetiit Hopperus, et ὅπερ pro ὅνπερ emiſit ed. Amſtelod. In ſequ. pro πολλοὶ inepte Ven. 1. πόλλας.

§. 37.

Circumjacens in orbem regio omnis paret Pythodoridi: cujus ſunt Phanaroea, Zelitis, et Megalopolitis. De Phanaroea dictum eſt. Zelitis urbem habet Zelam in aggere Semiramidis exſtructam, habentem Anaitidis templum, quam et Armenii colunt. Sacrificia hic majori cum ſanctimonia peraguntur, et jusjurandum de ſummis rebus omnes, qui verſantur in rep., concipiunt. Hierodulorum multitudo et honores ſacerdotum ſub regibus talia fuerunt, qualia ſupra expo-

τὸν αὐτὸν εἶχον τύπον, ὅνπερ προείπομεν· νυνὶ δὲ Pontus.
ἐπὶ τῇ Πυθοδωρίδι πάντ' ἐστίν. Ἐκάκωσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐμείωσαν τό, τε πλῆθος τῶν ἱεροδούλων, καὶ τὴν ἄλλην εὐπορίαν. Ἐμειώθη δὲ καὶ ἡ παρακειμένη χώρα μερισθεῖσα εἰς πλείους δυναστείας, ἡ λεγομένη Ζηλῖτις, ἣ ἔχει πόλιν Ζῆλα ἐπὶ χώματι. Τὸ παλαιὸν μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς, οὐχ ὡς πόλιν, ἀλλ' ὡς ἱερὸν διώκουν τῶν Περσικῶν θεῶν τὰ Ζῆλα· καὶ ἦν ὁ ἱερεὺς κύριος τῶν πάντων· [3] ὠκεῖτο δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱεροδούλων, καὶ τοῦ ἱερέως, ὄντος ἐν περιουσίᾳ μεγάλῃ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν οὐκ ὀλίγοις χώρα τε ὑπέκειτο ἱερὰ καὶ ἡ τοῦ ἱερέως. Πομπήϊος p. 560.
δὲ πολλὰς ἐπαρχίας προσώρισε τῷ τόπῳ, καὶ πόλιν

3) Sic omnes codices cum vetere interprete, quod recte ad antiqua tempora, quae hic respicit Noster, refertur. Vulgo οἰκεῖται. Post vocem ἱεροδούλων particulam καὶ omittit Medic. 3.

expoſuimus: nunc omnia ſunt in poteſtate Pythodoridis. Multi autem adfixerunt atque imminuerunt cum ſacrorum ſervorum multitudinem, tum reliquas opes. Etiam adjacens Zelitica regio imminuta eſt, diviſa in multa dominia: cuius eſt urbs Zela ſupra aggerem. Antiquitus enim non ut urbem, ſed ut Perſicorum templum deorum Zela gubernabant reges: et omnia erant in poteſtate ſacerdotis. Habitabatur autem a multitudine hierodulorum, et pontifice, qui magnas opes habebat, et iis, qui ad ipſum pertinebant haud pauci, regio ſubjacebat ſacra et pontificis. Pompejus autem multas praefecturas loco adjecit, urbemque nominavit, ut et

Mega-

Pontus. λιν ὠνόμασε, καὶ ταύτην, καὶ τὴν Μεγαλόπολιν· συνθεὶς ταύτην τε εἰς ἓν, τήν τε [4] Κουλουπηνὴν, καὶ τὴν Καμισηνὴν, ἀμόρους οὔσας τῇ τε μικρᾷ [5] Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ [5] Λαουινιασηνῇ, ἐχούσας ὀρυκτοὺς ἅλας, καὶ ἔρυμα ἀρχαῖον, τὰ Κάμισα, νῦν κατεσπασμένον· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἡγεμόνες τῶν Ῥωμαίων, τῶν [6] δυοῖν πολιτευμάτων τούτων, τὰ μὲν τοῖς Κομάνων ἱερεῦσι προσένειμαν, τὰ δὲ τῷ Ζήλων ἱερεῖ, τὰ δ' [7] Ἀτεπόριγι δυνάστῃ τινὶ τοῦ τετραρχικοῦ γένους τῶν Γαλατῶν

4) Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. omittunt καλουμένην, quod vulgo praemittitur poteſtque abeſſe. Soli Veneti ſervant. Vetus interpres et hoc et proximum vocabulum praeteriit, aut in codice ſuo non invenit. Tum Κουλουπηνὴν praeſcribunt ſuperiores codices pro Καλουπηνήν. Equidem in utroque ſecutus ſum.

5) Vulgo Λαυιασηνῇ. Caſauboniani Λαυιασήνῃ et Λαυιασήνῃ. Ex meis Medic. 3. 4. Λαυιασηνῇ, Venet. 1. 2. Moſcov. Pariſ. Λαυιασηνῇ, quod et reddidit vetus interpres. Dedi Λαουινιασηνῇ, de quo cf. ſupra p. m. 11. n. 7.

6) Moſcov. Medic. 4. Pariſ. δυεῖν, variatione ſolemni, de qua cf. ad lib. 8. p. m. 140. et 9. p. m. 586. Pro τοῖς Κομάνων Medic. 4. τῶν Κομάνων.

7) Codices et editiones Τέτραργι, tantum vetus interpres *Teporigi*, quod et in Graecis reponendum cenſet Palmerius

Megalopolin: hanc, et Culupenam, et Camiſenam in unam contrahens urbem, confines minori Armeniae et Laviniaſenae, et foſſilem habentes ſalem, antiquumque olim caſtellum Camiſa, quod nunc eſt ſubverſum. Romanorum autem praefecti poſtmodo de his duabus urbibus partes alias Comanenſium ſacerdotibus attribuerunt, alias Zelae pontifici, alias Ateporigi, cuidam regulo tetrarchici generis

τῶν ἀνδρί· τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, ταύτην μὲν τὴν μερίδα, οὐ πολλὴν οὖσαν, ὑπὸ [8] Ῥωμαίους εἶναι συμβαίνει καλουμένην ἐπαρχίαν· καὶ ἔστι σύστημα καθ' αὐτὸ τὸ πολίχνιον συνοικισάντων τὰ Κάραναν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Καρανῖτις λέγεται· τὰ δὲ λοιπὰ ἔχει Πυθοδωρὶς καὶ ὁ Δύτευτος. Pontus.

§. 38.

merius in Gr. auctor. p. 334. quia id Gallicum ſonet, ut Adiatorix, Toredorix, Vercingetorix, Dumnorix et alia. Ulterius, nec temere, progreſſi ſunt Iebb in collectaneis hiſtor. de vita Ariſtidis ante edit. §. 2. p. 5. not. 3. et Eckhel in doctrina numor. P. I. Vol. 3. p. 184. quippe qui Ἀτεπόμαρι ſubſtituendum cenſent, quod nomen legitur in marmoribus Ancyranis, uti teſtantur oculati viri Tournefort apud Montefalconium in Palaeogr. Gr. p. 154. 157. et Paul. Lucas itin. P. 2. T. 1. p. 309. Cum adſit monumenti auctoritas, nec tempora repugnent, ſic reponere nunc non dubitavi.

8) Medic. 3. 4. ὑπὸ Ῥωμαίοις. Inter utrumque caſum ſaepe in Strabone et aliis libri fluctuantur. Retinui igitur vulgatam, nec in Ῥωμαίων muto, quod vult Holſten. ad Stephan. p. 160. quia alias participium ſequens, quo referatur, non habeat. Immo a σύστημα dependet. Pro ἐπαρχίαν in Moſcov. recentior manus adſcripſerat τετραρχίαν. Καθ' αὑτὸ recte cum editionibus ante Caſaubonum praecipiunt libri, cum poſt evulgatum fuerit καθ' αὑτόν. Nec minus recte Medic. 3. συνοικισάντων mutari, addicente linguae ratione, jubet in συνοικισάντων. Ante χώρα ex Moſcov. et Medic. 3. 4. inſerui ἡ. Pro Καρανῖτις Medic. 3. 4. malunt Καρανῆτις.

generis Galatarum: quo mortuo pars iſta non magna Romanis provinciae nomine ceſſit. Urbs per ſe corpus quoddam eſt, contractis in eam etiam Caranis, unde regio Caranitis dicitur. Caetera Pythodoris et Dyteutus habent.

§. 38.

Pontus.

§. 38.

Λείπεται [1] δὲ τοῦ Πόντου τὰ μεταξὺ ταύτης τε τῆς χώρας καὶ τῆς Ἀμισηνῶν καὶ Σινωπέων, πρός τε τὴν Καππαδοκίαν συντείνοντα καὶ Γαλάτας, καὶ Παφλαγόνας. Μετὰ μὲν οὖν τὴν Ἀμισηνῶν μέχρι τοῦ Ἅλυος ἡ [2] Φαζημωνῖτις ἐστιν, ἣν Πομπήϊος Μεγαλόπολιν ὠνόμασε, κατὰ Φαζημῶνα κώμην ἀποδείξας τὴν κατοικίαν, καὶ προσαγορεύσας Νεάπολιν. [3] Ταύτης δὲ τῆς χώρας τὸ μὲν προσάρκτιον

1) Moſcov. Medic. 3. 4. δή. Ante μεταξὺ deeſt τὰ in Moſcov. et Pariſ.

2) Moſc. Φαζημωνῖτις, probante id proximo urbis nomine; Medic. 3. 4. Φαζημονῆτις; alii cum editionibus Φαζημονῖτις. Ignotum aliis nomen. Tum dubitationem hic injicit Stephanus, qui dum aperte hunc Strabonis locum reſpicit, Φαμιζῶν edidit et Φαμιζωνῖτις, nec propter literarum ſeriem emendationem admittit. Uter verum nomen adtulerit, ideo eſt incertum, quod male legiſſe, vel excepiſſe ex Noſtro poteſt Stephanus. Nolui igitur adtrectare propter tot librorum conſenſum. Cf. ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 602.

3) Verba haec Ταύτης — πλευρὸν exciderunt librarii negligentia in ed. Amſtelodamenſi. Pro Γαζηλωτὸς, quod eſt in editionibus, Moſcov. Medic. 4. dant Γαζίλωτὸς, uti (*Gazilotus*) etiam reddidit vetus interpres; Medic. 4. Ζηλῆτις. Poſt truncata voce Medic. 3. 4. τὸ δ' ἑσπ. . . .

§. 38.

Reſtat ea Ponti pars, quae eſt inter hanc regionem et Amiſenam ac Sinopenſem, pertinens verſus Cappadociam, Galatiam, et Paphlagoniam. Proinde poſt Amiſum usque ad Halyn Phazemonitis eſt, quam Pompeius Megalopolin appellavit: et de Phazemone pago oppidum condidit, ac Neapolin dixit. Hujus regionis

κτιον πλευρὸν, ἡ Γαζηλωτὸς συγκλείει, καὶ ἡ τῶν Pontus.
Ἀμισηνῶν· τὸ δὲ ἑσπέριον ὁ [3]Ἅλυς, τὸ δ' ἑῷον ἡ Φα-
ναρόια· τὸ δὲ λοιπὸν ἡ ἡμετέρα [4]χώρα ἡ τῶν Ἀμα-
σέων, πολὺ πασῶν πλείστη καὶ ἀρίστη. Τὸ μὲν οὖν
πρὸς τῇ Φαναροίᾳ μέρος τῆς Φαζημωνίτιδος λίμνη
κατέχει πελαγία τὸ μέγεθος, ἡ [5]Στιφάνη καλου-
μένη πολύοψος, καὶ κύκλῳ νομὰς ἀφθόνους ἔχουσα
καὶ παντοδαπάς· ἐπίκειται δ' αὐτῇ φρούριον ἐρη-
μικὸν, ἔρημον νυν, ἡ Κίζαρι, καὶ πλησίον βασίλειον
κατεσκευασμένον· ἡ δὲ λοιπὴ ψιλὴ τὸ πλέον καὶ
[6]σιτο-

4) Hoc vocabulum, quod addunt codices mei et priores editiones, primum in ed. Caſaub. abeſt. Proxima verba ope veteris interpretis ſic conſtituenda putat Caſaubonus: πλείστη τε καὶ πολὺ πασῶν ἀρίστη. Vulgata compoſitio, etſi eam probant omnes libri, utique eſt inſolentior.

5) Moſcov. mutato accentu pro Στιφάνη dat Στιφανὴ, quod certe de Στεφανὴ valeat; vetus interpres *Scephane*. Ceterum locum hunc corruptum putat et lacunae ſignum interpoſuit Xylander. At μέγεθος ſpectat vocem πελαγία. Sequentia vocabulo ἀφθόνους auctiora fecit Moſc. Vulgo νομὰς ἔχουσα παντοδαπάς. Ipſum caſtellum in Moſc. vocatur Κιζάρη et omiſſo praeterea articulo in Pariſ. Ἰκίζαρος, *Cizara* a vetere interprete.

nis ſeptentrionale latus Gazelotus et ager Amiſenus includunt: occiduum Halys, ortivum Phanaroea: reliquum noſtra Amaſenſium terra, omnium multo ampliſſima et optima. Partem Phazemonitidis, quae eſt verſus Phanaroeam, palus tenet marina magnitudine, Stiphane quae vocatur, piſcoſa: et in orbem ſunt opima omnis generis paſcua: impoſitum ei eſt caſtellum ſublime, nunc deſertum, nomine Cizari, ac regia pone aedificata.

Reli-

Pontus. [6] σιτοφόρος χώρα. Ὑπέρκειται δὲ τῆς τῶν Ἀμασέων τά τε θερμὰ ὕδατα τῶν Φαζημωνιτῶν, ὑγιεινὰ σφόδρα, καὶ τὸ Σαγύλιον ἐπὶ ὄρους ὀρθίου καὶ ὑψηλοῦ, πρὸς ὀξεῖαν ἀνατείνοντος ἄκραν, ἔρυμα ἱδρυμένον ἔχον καὶ ὑδρεῖον δαψιλές, ὃ νῦν ὠλιγώρηται· τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ἦν χρήσιμον εἰς πολλά. Ἐνταῦθα δὲ ἑάλω καὶ διεφθάρη ὑπὸ τῶν Φαρνάκου τοῦ βασιλέως παίδων Ἀρσάκης, [7] δυναστεύων καὶ νεωτερίζων, ἐπιτρέψαντος οὐδενὸς τῶν ἡγεμόνων· ἑάλω δὲ οὐ βίᾳ, τοῦ ἐρύματος ληφθέντος ὑπὸ Πολέμωνος καὶ Λυκομήδους, βασιλέων ἀμφοῖν, ἀλλὰ λιμῷ· ἀνέφυγε

6) Casaubonn. addunt χῶρας, Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. χώρα, ex quibus excepi, cum vulgo substantivum absit. Τὸ ἱερεῖον dedi pro ὑδρεῖον ex Medic. 3. Post νῦν Venet. 1. addit καί. Ἐνταῦθα excidit in Medic. 3. ante Ἀρσάκης protulit, et hic subjicit ἑάλω δὲ; et pro διεφθάρη Medic. 4. ponit ἐφθάρη.

7) Editiones omnes dant βασιλεύων, omnes codices, etiam Casauboniani, δυναστεύων, quos praeferendos putavi. Post pro ἀνέφυγε in Casaubonn. et Medic. 4. exstat inepte ad nexum ἀνέφυγον. Τὰ ἱερεῖα ut supra pro ὑδρεῖα ex Medic. 3. scripsi.

Reliquum solum fere nudum est et frumenti ferax. Supra Amasenum agrum sunt thermae Phazemonitarum, admodum salubres, et Sagylium in erecto admodumque excelso monte, inque acutum tendente cacumen, habens arcem, aqua copiosa praeditum. Id nunc negligitur: magnos autem usus regibus praebuit. Ibi etiam captus est et interfectus a regis Pharnacis filiis Arsaces, cum res novas agitaret, regnumque sibi iniussu principum sumeret. Captus est autem, non vi expugnata arce a Polemone et Lycomede regibus, sed fame: nam plani-

γε γὰρ εἰς τὸ ὄρος παρασκευῆς χωρὶς, εἰργόμενος Pontus.
τῶν πεδίων· εὗρε δὲ καὶ τὰ ὑδρεῖα ἐμπεφραγμένα
πέτραις [8] ἠλιβάτοις· .... οὕτω γὰρ διετέτακτο Πομ-
πήϊος, καταστρατηγῆσαι κελεύσας τὰ φρούρια, καὶ μὴ ἐᾶν p. 561.
χρήσιμα τοῖς ἀναφεύγειν εἰς αὐτὰ βουλομένοις λη-
στηρίων χάριν. Ἐκεῖνος μὲν οὖν οὕτω διέταξε τὴν
Φαζημωνῖτιν· οἱ δ' ὕστερον βασιλεῦσι καὶ ταύτην
ἔνειμαν.

§. 39.

Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις κεῖται μὲν ἐν φάραγγι βα-
θείᾳ καὶ μεγάλῃ, δι' ἧς ὁ Ἶρις φέρεται ποταμός·
[1] κατεσκεύασαι δὲ θαυμασίως προνοίᾳ τε καὶ φύσει,
πόλεως

8) Hinc aperte nexus verbis quibusdam elapsis incidi-
tur, quod et vidit Mannert. in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 465.
Codices sine lacunae indicio pergunt. Paullo inferius Φα-
ζημωνῆτιν legitur in Medic. 3. ut edd. inde a Xylandro.

1) Medic. 4. Venet. 1. Paris. κατεσκεύασε. Sed non est
in narratione, quod vulgatae formae mutationem suadeat.
At erat, quod distinctionis mutationem suaderet, qua inci-
sum post πόλεως ponebatur. Tum Ἶρις pro Ἴρις scripsi, ut
supra. Vetus interpres *Ogris*.

planitie pulsus, in montem sine apparatu confugerat: invenit etiam aquas obturatas saxis excelsissimis: .... ita enim mandaverat Pompeius, ut deiicerentur castella, neque sinerentur utilia iis, qui praedandi causa ea occuparent. Sic ergo Pompeius instituit Phazemonitidem: posteriores hanc quoque regibus attribuerunt.

§. 39.

Nostra autem urbs sita est in convalle profunda ac magna, per quam Iris fluvius labitur. Mirum in modum apparata est, cum providentia hominum, tum

Pontus. πόλεως ἅμα τε καὶ φρουρίου παρέχεσθαι χρείαν δυναμένη· πέτρα γὰρ ὑψηλὴ καὶ περίκρημνος, κατεῤῥωγυῖα ἐπὶ τὸν ποταμὸν, τῇ μὲν ἔχουσα τὸ τεῖχος ἐπὶ τῷ χείλει τοῦ ποταμοῦ, καθ' ὃ ἡ πόλις συνῴκισται· τῇ δ' [2] ἀνατρέχον ἑκατέρωθεν ἐπὶ τὰς κορυφάς· δύο δ' εἰσὶ συμφυεῖς ἀλλήλαις, πεπυργωμέναι παγκάλως· ἐν δὲ τῷ περιβόλῳ τούτῳ βασίλειά τ' ἐστὶ καὶ βασιλέων μνήματα· αἱ κορυφαὶ δ' ἔχουσιν αὐχένα παντάπασι στενὸν, πέντε ἢ ἓξ σταδίων ἑκατέρωθεν τὸ ὕψος, ἀπὸ τῆς ποταμίας ἀναβαίνοντι καὶ τῶν προαστείων· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐχένος ἐπὶ τὰς κορυφὰς

2) Sic Venet. 2. Paris. Moscov. in aliis Msstis et typo editis est ἀνατρέχων, quod cum non habeat, quo referatur, Casaubonus aut ἀνατρέχουσα legit, aut ἀνατρέχον, videlicet ὄρος, quod repeti possit loco vocis πέτρα. Sic supra p. m. 100. n. 9. similis dubitatio objiciebatur. Melius sit ἀνατρέχουσα, sed nimis a libris remotum; durius alterum, sive ad πέτρα qua sensum, sive ad τεῖχος referas. Sagacissimus Weiskius, Xenophontis editor, ἀνατρέχων sic vindicabat, ut vocem elapsam ποταμὸς subplendam putaret. Post inverso ordine Medic. 3. 4. Mosc. volunt μνήματα βασιλέων. Ὑδρεῖα pro ὑδρία, ut supra, ex Medic. 3. recepi.

natura loci, ac potest urbis aeque ac castelli usum praebere: nam petra sublimis, et circumquaque praeceps ac praerupta ad fluvium pertinet, ab una parte murum habens ad ripam fluminis, qua urbs est condita: altera utrinque excurrens sursum ad vertices: duo autem sunt, inter se cognati, et muris praeclare substructi. In his moenibus regia est, et regum monumenta. Vertices autem habent cervicem admodum angustam, utrinque quinque aut sex stadiorum altitudine, qua a flumine et qua a suburbio adscenditur. Ab ea cervice ad cacumina ipsa alius

ρυφὰς ἄλλη ϛαδιαίας λείπεται πρόσβασις ὀξεῖα, καὶ Pontus.
πάσης βίας κρείττων· ἐκεῖ δὲ καὶ ὑδρεῖαι ἐντὸς [3] ἀναφαίρεται, συρίγγων τετμημένων δυεῖν, τῆς μὲν ἐπὶ τὸν ποταμὸν, τῆς δ' ἐπὶ τὸν αὐχένα· ἐπέζευκται δὲ γέφυρα τῷ ποταμῷ, μία μὲν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάστειον, ἄλλη δ' ἀπὸ τοῦ προαστείου πρὸς τὴν ἔξω χώραν· κατὰ γὰρ τὴν γέφυραν ταύτην ἀπολήγει τὸ ὄρος τὸ τῆς πέτρας ὑπερκείμενον. Αὐλὼν δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ διήκων, οὐ πλατὺς τὸ πρῶτον τελέως, ἔπειτα πλατύνεται, καὶ ποιεῖ τὸ Χιλιόκωμον καλούμενον πεδίον· εἶθ' ἡ Διακοπηνὴ καὶ ἡ [4] Πιμωλισηνὴ χώρα εὐδαίμων πᾶσα μέχρι τοῦ

3) Sic Moſcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. idemque voluit Pariſ. qui exhibet ἀναφαίρεται; reddidit eandem vocem vetus interpres. Vulgo ἀναφέρεται, duce Xylandro. Antea pro ἐκεῖ Venet. 1. dat ἔχει, non male, et Ven. 2. ἐπέζευκται pro ἐπέζευκται. Προάστειον praeferunt hic et deinceps per ι Moſc. et Pariſ.

4) Medic. 4. Πιμωλησινή. Tum idem et Moſcov. aliter ordinant verba: πᾶσα εὐδαίμων.

alius reſtat adſcenſus, ſtadii fere longitudine, acutus et contra omnem vim tutus: ibi intus etiam aquae, quae intercipi nequeunt: duabus exciſis fiſtulis, una ad fluvium, altera ad cervicem. Amni pons eſt inſtratus, unus ab urbe in ſuburbium, alius a ſuburbio in exteriorem regionem: nam ad hunc pontem definit mons, qui ſaxo ſuperne imminet. A fluvio convallis porrigitur ab initio non lata, ſed deinde in latum deducitur, planitiemque efficit Chiliocomon, quaſi Millepagorum. Sequitur Diacopena, et Pimoliſena, regio plane felix, usque ad

Halyn.

Pontus. Ἅλυος. Ταῦτα μὲν τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς τῶν Ἀμασέων χώρας, μῆκος ὅσον πεντακοσίων σταδίων· ἔπειθ' ἑξῆς ἡ λοιπὴ πολὺ ταύτης ἐπιμηκεστέρα μέχρι τοῦ Βαβανόμου καὶ τῆς Ξιμηνῆς, ἥπερ καὶ αὐτὴ καθήκει μέχρι πρὸς τὸν Ἅλυν· τοῦτο μὲν δὴ τὸ μῆκος. Πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρὸς νότον ἐπί τε τὴν [5] Ζηλῖτιν καὶ τὴν μεγάλην Καππαδοκίαν μέχρι τῶν Τρόκμων. Εἰσὶ δ' ἐν τῇ [6] Ξιμηνῇ ἅλες ὀρυκτοί, ἀφ' ὧν εἰκάζουσιν εἰρῆσθαι Ἅλυν τὸν ποταμόν. Ἔστι δὲ καὶ ἕρύματα κατεσκαμμένα πλείω ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, καὶ ἔρυμος γῆ πολλὴ διὰ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον. Ἔστι μέντοι πᾶσα [7] εὔδενδρος, ἠδ' ἱππόβοτος,

5) Posui et hic Ζηλῖτιν, ut supra p. m. 127. quod hic probat Paris. In Moscov. et Medic. 3. exstat Ζηλήτιν, in aliis et editionibus Ζηλίτην.

6) Medic. 4. Ξιμινῇ; antea recte. Paris. Τρομῶν. In sequ. vulgo legitur ἅλες ὀρυκτῶν ἁλῶν. Melius Casaubonn. Medic. 3. 4. judice etiam Casaubono. Paris. Ven. 1. 2. ἅλαι. Post inversis vocibus Moscov. Medic. 3. 4. πλείω κατέσκαμμένα. Quae sequuntur ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ desunt in Ven. 2.

7) Male Medic. 3. 4. Paris. Moscov. repetitam particulam μὲν obtrudunt; ἱππόβατος edd. Aldi et Hopperi.

Halyn. Haec sunt septentrionalia Amasenae regionis, longitudine ad 150 stadia. Quod sequitur, multo est longius, usque ad Babanomum et Ximenam, quae et ipsa ad Halyn pertingit: haec est longitudo. Latitudo a septentrione versus Austrum ad Zelitin et magnam Cappadociam usque ad Trocmos. In Ximena sunt salis fodinae: unde Halyn fluvium dictum opinantur. Sunt in nostra regione multa castella diruta, multumque soli deserti propter Mithridaticum bellum. Tota est bonis consita arboribus, et equis

βοτος, καὶ τοῖς ἄλλοις θρέμμασι πρόσφορος· ἅπα- Pontus.
σα δ' εἰκήσιμος καλῶς. Ἐδόθη δὲ καὶ ἡ Ἀμάσεια βασιλεῦσι· νῦν δ' ἐπαρχία ἐστί.

§. 40.

Λοιπὴ δ' ἐστὶν ἡ ἐκτὸς Ἅλυος χώρα τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας, ἡ περὶ τὸν [1] Ὀλγασσυν συναφὴς τῇ Σινωπίδι. Ἔστι δ' ὁ Ὀλγασσυς ὄρος σφόδρα ὑψη- p. 562.
λὸν καὶ δύσβατον· καὶ ἱεραὶ τοῦ ὄρους τούτου παντα χοῦ καθιδρυμένα ἔχουσιν οἱ Παφλαγόνες. Περιοικεῖται δ' ἱκανῶς χώρα ἀγαθὴ, ἥ τε Βλαηνὴ καὶ ἡ Δομανῖτις, δι' ἧς Ἀμνίας ῥεῖ ποταμός. Ἐνταῦθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυ-

1) Medic. 3. 4. Ὀλγασιν, ut deinceps. Nec aliter vetus interpres. Ceteri cum epitome vulgatam tenent. Pro περιοικεῖται non omnino male Medic. 3. 4. Paris. περίκειται. Post cum epitome repoſui Δομανῖτις, quae forma in aliis dominatur, cum vulgo ſcribi ſoleat Δομανήτις. At cum illa ſcribit Ἀμνιὰς, fluvii nomen, ſecutus non ſum. Οἰκείαν pro οἰκίαν praeeunt Moſcov. Medic. 3. 4. Commutatio paſſim notata.

equis reliquoque pecori alendo commoda: tota habitationibus perapta. Regibus Amaſea quoque data fuit: nunc eſt provincia.

§. 40.

Reſtat ea Ponti pars, quae extra Halyn circa Olgaſſyn contermina eſt Sinopidi regioni. Olgaſſys mons eſt admodum altus et inacceſſus: habentque Paphlagones templa undique in hoc monte exſtructa. Circumhabitatur autem ſolum ſatis bonum, Blaëna et Domanitis, quam Amnias flumen perlabitur. Ibi Mithridatis

Pontus. νοῦ δυνάμεις ἄρδην ἠφάνισεν, οὐδ' αὐτὸς παρατυχὼν, ἀλλὰ διὰ τῶν στρατηγῶν· καὶ ὁ μὲν Φεύγων μετ' ὀλίγων εἰς τὴν οἰκείαν ἐσώθη, κἀκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν ἔπλευσεν· ὁ δ' ἠκολούθησε, καὶ τὴν τε Βιθυνίαν εἷλεν ἐξ ἐφόδου, καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας. [2] Καὶνταῦθα δ' ἀπεδείχθη πόλις ἡ Πομπηϊούπολις· ἐν δὲ τῇ πόλει ταύτῃ τὸ Σανδαρακούργιον οὐ πολὺ ἄπωθεν Πιμωλίσων, Φρουρίου βασιλικοῦ κατεσκαμμένου, ἀφ' οὗ ἡ χώρα ἡ ἑκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ καλεῖται Πιμωλισηνή. Τὸ δὲ Σανδαρακούργιον ὄρος κοῖλόν ἐστιν, ἐκ τῆς μεταλλείας ὑπελληλυθότων αὐτὸ τῶν ἐργαζομένων διώρυξι μεγάλαις·

2) Ven. 1. καὶ ταῦτα. Πομπηϊόπολις hic vult Pariſ. cum epitome, uti eſt in numis et auctoribus quibusdam, de quo cf. ad Melam 1, 13, 2. Ἄπωθεν, ut diſerte notatur ex Moſcov. dederat Xylander pro ἄκοθεν, quod rediit in ed. Amſtelod. Cf. ad lib. 9. p. m. 421. Tum in epitome Πιμόλισσαν, et Πιμωλισινὴ ſcriptum exſtat in Medic. 4. Cf. h. v. Stephanus.

tis Eupatoris duces (ipſe enim non interfuit) Nicomedis Bithyni copias deleverunt funditus: isque cum paucis fuga domum elapſus, inde in Italiam navigavit. Mithridates autem perſequens, cum Bithyniam primo aditu occupavit, tum Aſiam omnem usque ad Cariam et Lyciam. Ibi quoque urbs eſt condita Pompeiopolis, in qua eſt Sandaracurgion (officinam ſandaracae intellige) non procul a Pimoliſis, quod eſt caſtellum regium dirutum: a quo regio utrinque fluvio adjacens dicitur Pimoliſena. Sandaracurgion mons eſt cavus, quem magnis foſſis actis operarii ſubiverunt: fiebat autem opus publice ſem-

λαις· εἰργάζοντο δὲ [3] δημοσίως ἀεὶ, μεταλλευταῖς Pontus.
χρώμενοι τοῖς ἀπὸ κακουργίας ἀγοραζομένοις ἀνδραπόδοις· πρὸς γὰρ τῷ ἐπιπόνῳ τοῦ ἔργου, καὶ θανάσιμον καὶ δύσοιστον εἶναι τὸν ἀέρα φασὶ, τὸν ἐν τοῖς μετάλλοις, διὰ τὴν βαρύτητα τῆς τῶν βώλων ὀδμῆς, ὥστε ὠκύμορα εἶναι τὰ σώματα. Καὶ δὴ καὶ ἐκλιπέσθαι συμβαίνει πολλάκις τὴν μεταλλείαν διὰ τὸ ἀλυσιτελές· πλειόνων μὲν, ἢ διακοσίων ὄντων τῶν ἐργαζομένων, συνεχῶς δὲ νόσοις καὶ φθοραῖς δαπανωμένων. Τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ Πόντου εἰρήσθω.

§. 41.

Μετὰ δὲ τὴν Πομπηϊούπολιν ἡ λοιπὴ τῆς Παφλαγονίας [1] ἐστὶ τῆς μεσογαίας μέχρι Βιθυνίας ἰούσα

K 4 πρὸς

3) Moſcov. Pariſ. editt. Aldi, Hopperi δημοσίων.

1) Medic. 4. ἐστὶ μεσογαία. Poſt in editionibus ſcribitur Τιμωνίτην, pro quo Medic. 3. 4. Pariſ. ſubpeditant Τιμωνίτιν.

ſemper, adhibebanturque ii, qui ob facinora erant venditi: nam praeterquam quod laborioſum eſt opus, letalem etiam atque intolerabilem ferunt eſſe aërem in fodinis illis, ob gravem glebarum odorem: ut corpora morti celeri ſint obnoxia. Itaque ſaepe emiſſum eſt opus, quod emolumento careret: cum plures ducentis eſſent operarii: continenter autem morbis et exitiis conſumerentur. Haec ergo de Ponto ſint dicta.

§. 41.

Poſt Pompeiopolin ſequitur Paphlagonia mediterranea usque ad Bithyniam, itinere verſus occaſum

Pontus. πρὸς δύσιν. Ταύτης δὲ, καίπερ ὀλίγης οὔσης, μικρὸν μὲν πρὸ ἡμῶν ἦρχον πλείους· νῦν δ' ἔχουσι Ῥωμαῖοι, τοῦ γένους τῶν βασιλέων ἐκλιπόντος. Ὀνομάζουσι δ' οὖν τὴν ὅμορον τῇ Βιθυνίᾳ Τιμωνῖτιν, καὶ τὴν Γεζατόριγος, καὶ [2] Μαρμωλῖτίν τε καὶ Σανισηνὴν, καὶ Ποταμίαν· ἦν δέ τις καὶ Κινισηνὴ, ἐν ᾗ τὰ Κιμίατα Φρούριον ἐρυμνὸν, ὑποκείμενον τῇ τοῦ Ὀλγάσσυος ὀρεινῇ, ᾧ χρησάμενος ὁρμητηρίῳ Μιθριδάτης, ὁ Κτίστης προσαγορευθεὶς, κατέσχε τοῦ Πόντου κύριος·

νῆτιν, melius ex uſu in ſimilibus Caſaubonus emendat Τιμωνῖτιν. Verba καὶ τὴν Γεζατόριγος deſunt in Medic. 3. 4. Edd. ante Caſaubonum γε Ζατόριγος. Pariſ. Γεζατόριγος.

2) Caſaubonn. Μαρμολίτιν et Μαρμοῦσιν. Ex meis Medic. 3. 4. Μαρμωλίτην, Pariſ. Ven. 1. Μαρμωλῖτιν, Moſcov. Μαρμολῖτιν, Ven. 2. Μαρμούτιν, edd. Μαρμολίτου. Ex quorum conlatione exegi Μαρμωλῖτιν. Particula ſubjecta τε abeſt in Medic. 3. 4. Pro Κινίατα, quod invexit Xylander, omnes codices et edd. priores habent Κιμίατα, tantum quod Medic. 3. plane omiſit. Κινισηνὴ in Κινιατηνὴ commutari velit Caſaubonus, quia Strabo deduci dicat ἀπὸ τῶν Κινιάτων; quod ex ipſo nexu judicari poteſt. Poſt pro Ὀλγάσσυος Medic. 3. 4. ut ſupra Ὀλγάσιος, Medic. 4. praeterea τῇ — ὀρεινῇ, quod repetii, cum vulgo feratur τῆς — ὀρεινῆς.

ſum inſtituto. Eius, quantumvis exiguae, multi fuerunt ante noſtram aetatem domini. Nunc Romani tenent, quia ſtirps regia defecit. Partem, quae Bithyniae eſt contermina, Timonitin vocant Gezatorigis, Marmolitin, Saniſenam, Potamiam ſeu fluvialem: fuit et Ciniſtena, in qua Cimiata caſtellum munitum, Olgaſſys montanis ſubjectum: qua arce belli uſus Mithridates, is qui Ctiſtes, id eſt conditor, uſur-

κύριος· καὶ εἰ ἀπ' αὐτοῦ τὴν διαδοχὴν [3] ἐφύλαξαν μέχρι τοῦ Εὐπάτορος. Ὕστατος δὲ τῆς Παφλαγονίας ἦρξε [4] Δηϊόταρος, Καστόρος υἱὸς, ὁ προσαγορευθεὶς Φιλάδελφος, τὸ Μορζέως βασίλειον ἔχων τὰ Γάγγρα, πολισμάτιον ἅμα καὶ φρούριον. Pontus.

§. 42.

Εὔδοξος δ' ὀρυκτοὺς ἰχθῦς ἐν [1] τῇ Παφλαγονίᾳ λέγων ἐν ξηροῖς τόποις, οὐ διορίζει τὸν τόπον· ἐν ὑγροῖς δὲ περὶ τὴν Ἀσκανίαν λίμνην φησὶ τὴν ὑπὸ p. 563.

3) Codices inter ἐφύλαξαν et ἐδέξαντο fluctuantut. Posterius exhibent Casauboniani et Venet. 1.

4) Vitiosc ed. Casauboni Δηϊότατος. Proximum nomen in editionibus omnibus et plerisque MSStis exprimitur Κατόρους, tantum quod Medic. 3. 4. terminant in Καστόρου. Casaubonus sine dubio recte emendavit Κάστορος, quod nomen omnino in illa gente innotuit ex Strabone infra p. 568. in. Cicerone et aliis; etsi hic a Ciceroniano, quod res docet, diversus. Sic in Μορζέους conspirant libri omnes, quod mutandum putavi in Μορζέως, uti vetus interpres reddidit: *Morzei regiam.*

1) Abest articulus in Medic. 3. 4. et Paris. ut paullo post verba πρὸς νότον in Ven. 2. et infra τινὰ in Medic. 3.

usurpatus fuit, Ponti dominus est factus: duravit successio posterorum ejus usque ad Eupatorem. Ultimus Paphlagoniae rex fuit Deiotarus, Castoris filius, cognomento Philadelphus, Morzei regiam habens Gangra, oppidulum simul ac castellum.

§. 42.

Eudoxus fossiles esse pisces in Paphlagoniae siccis locis dicens, locum non exprimit: in humidis locis circa Ascanium lacum sub

Pontus. Κίῳ, λέγων οὐδὲν σαφές. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ὅμορον τῷ Πόντῳ Παφλαγονίαν ἐκτιθέμεθα, τοῖς δὲ Παφλαγόσιν ὁμοροῦσιν οἱ Βιθυνοὶ πρὸς δύσιν, πειρασόμεθα καὶ τὰ τούτων ἐπελθεῖν· ἔπειτα λαβόντες ἀρχὴν ἄλλην ἔκ τε τούτων, καὶ τῶν Παφλαγόνων, τὰ ἑξῆς τούτων τὰ πρὸς νότον μέχρι τοῦ Ταύρου συνυφανοῦμεν, τὰ παραλληλα τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ· τοιαύτην γάρ τινα ὑπογράφει τάξιν καὶ μερισμὸν ἡ τῶν τόπων φύσις.

ΚΕΦ. Δ.

ſub Cio idem fieri dicit, nihil aperte ſcribens. Quoniam vero confinem Ponto Paphlagoniam expoſuimus, quam verſus occaſum attingit Bithynia: hanc etiàm conabimur deſcribere: novo deinde ab his duabus regionibus ſumto initio, attexemus, quae meridiem verſus ab his ad Taurum usque ſita juxta Pontum et Cappadociam aequalibus intervallis porriguntur: nam hunc ordinem ipſa locorum diviſio et natura nobis praeſcribit.

CAP. IV.

ΚΕΦ. Δ.

Bithynia.

§. 1.

Τὴν δὲ Βιθυνίαν ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς ὁρίζουσι Παφλαγόνες τε καὶ [1] Μαριανδυνοὶ, καὶ τῶν Ἐπικτήτων τινές· ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἡ Ποντικὴ θάλαττα ἡ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σαγγαρίου μέχρι τοῦ στόματος τοῦ κατὰ Βυζάντιον καὶ Χαλκηδόνα· ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ Προποντὶς· πρὸς νότον δ' ἥ τε Μυσία καὶ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία, ἡ δ' αὐτὴ καὶ [2] Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλουμένη.

§. 2.

1) Medic. 3. Μαριανδινοὶ, Moſcov. Aldus Μαριάνδυνοι. Ante Ἐπικτήτων articulum omittit Medic. 3. Poſt pro ἀπὸ Ven. 2. habet ὑπό. Σαγαρίου ex ſuis libris notat Caſaubonus, ut et eſt in Ven. 1. Voci Ἐπίκτητος praemittunt articulum ἡ Medic. 3. 4. et Moſcov.

2) Medic. 4. ex corr. Ἑλλησποντική. Utrumque in uſu. Cf. ad Melam Vol. 2. P. I. p. 56 ſqq.

CAP. IV.

§. 1.

Bithyniam ab ortu definiunt Paphlagones et Mariandyni, atque Epictetorum quidam: à ſeptentrione Ponticum mare ab oſtiis Sangarii usque ad fauces intra Byzantium et Chalcedonem: ab occaſu Propontis: a meridie Myſia et Phrygia, quae eadem et Epictetus et Helleſpontiaca dicitur.

§. 2.

Bithynia.

§. 2.

Ταύτης δ' ἐπὶ [1] μὲν τῷ στόματι τοῦ Πόντου Χαλκηδὼν ἵδρυται, Μεγαρέων κτίσμα, καὶ κώμη Χρυσόπολις, καὶ τὸ ἱερὸν τὸ Χαλκηδόνιον· ἔχει δ' ἡ χώρα [2] μὲν μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης κρήνην [3] Ἀζαριτίαν, τρέφουσαν κροκοδείλους μικρούς· ἔπειτ' ἐκδέχεται [4] τῶν Χαλκηδόνων ἠϊὼν, ὁ Ἀσακηνὸς καλού-

1) Deeſt μὲν in Medic. 3. Pro Χαλκηδόνιον, quod in medio per ω effert Moſcov. etſi poſt Χαλκηδόνων intactum relinquit, Palmerius in auctores Gr. p. 334. malit Χαλκηδονίων, quia ſic ſemper ab auctoribus vocetur. At vel ἱερὸν ibi ſimpliciter auctores commemorant vel ἱερὸν Ὀράκλου Διός. Tum ſic Delphicum templum dicitur. Χαλκεδονίων quidem eſt in Strabone lib. 7. p. m. 439. ſed legitur etiam ſine offenſa ſupra p. m. 59. ἱερὸν Χαλκηδόνιον. At male hic ediderunt Hopperus et Xylander Χαλκηδόνον.

2) Μὲν deeſt in Medic. 3. 4. Tum μικρὰν ſubſtituunt pro μικρὸν Caſaubonn. meique omnes praeter Mediceos, qui μικρὸν editum tuentur. Recte, opinor, ex nexu.

3) Ita ferunt libri omnes. In Stephano tamen, qui aperte Noſtrum reddit, exſtat Ζάριτα. Uter Eudoxum, quem id tradidiſſe docet Antigonus cap. 12. inſpexerit diligentius, dubium. Cum crocodilos illos Ζαριτίους vocari adfirmet Stephanus, adparet adjectivum hoc eſſe a nomine proprio ductum, contra ac Xylander putavit, qui *Azaritiam* verterat.

4) Verba τῶν Χαλκηδόνων deſunt in Medic. 3. et pro iis Medic. 4. ſubſtituit τῆς Χαλκηδόνος. Βιθυνῶν, quod vulgo fertur,

§. 2.

In ore Ponti Chalcedon ſita eſt, Bithyniae urbs, condita a Megarenſibus, et pagus Chryſopolis, ac fanum Chalcedonenſium. Habet ea regio paulo ſupra mare fontem Azaritium, qui crocodilos parvos alit. Chalcedonicum litus

λούμενος κόλπος, μέρος ὢν τῆς Προποντίδος, ἐν ᾧ ἡ Νικομήδεια ἔκτισται, ἐπώνυμος ἑνὸς τῶν Βιθυνικῶν βασιλέων, τοῦ κτίσαντος αὐτήν· πολλοὶ δ' ὁμωνύμως ὠνομάσθησαν, καθάπερ Πτολεμαῖοι διὰ τὴν τοῦ πρώτου δόξαν. Ἦν δ' ἐν αὐτῷ τῷ κόλπῳ καὶ Ἀστακὸς πόλις, Μεγαρέων κτίσμα, καὶ Ἀθηναίων, καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδάλσου, ἀφ' ἧς καὶ ὁ κόλπος ὠνομάσθη· κατεσκάφη δ' ὑπὸ Λυσιμάχου· τοὺς δ' οἰκήτορας μετήγαγεν εἰς Νικομήδειαν ὁ κτίσας αὐτήν. Bithynia.

§. 3.

fertur, in Βιθυνικῶν mutant codices Caſauboniani et praeter Medic. 4. et Ven. 2. mei, quibus in hoc nexu parui. In diverſo ſupra p. m. 48. τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ. Poſt Ἀστακὸς in ed. Aldina, quam ceterae ſecutae ſunt, excidit vox πόλις, quam addunt omnes codices mei cum Caſaubonianis et reddidit vetus interpres. Verba καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδάλσου omiſſa ſunt in Medic. 3. Suſtinet tamen etiam Memnon cap. 21. etſi hic ſcribit Δυδαλσός. Pro ἀφ' ἧς Caſaubonn. et Ven. 2. ἀφ' ὧν. Mei omnes vulgatam recte ſervant.

litus ſubſequitur ſinus Aſtacenus, pars Propontidis, in quo Nicomedea ſita eſt, nomen habens a conditore ſuo, aliquo Bithyniae rege: multi autem eodem ſunt uſi nomine, ut et Ptolemaei, ob gloriam principis. Fuit in eo ſinu etiam Aſtacus, a Megarenſibus et Athenienſibus condita, et a Doedalſo inſtaurata, unde ſinui nomen: eam Lyſimachus delevit: cives Nicomediam traduxit urbis ejus auctor.

§. 3.

Bithynia.

§. 3.

Τῷ δ' Ἀσακηνῷ [1] κόλπῳ ἄλλος συνεχής ἐστιν, εἰσέχων μάλιστα πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἐν ᾧ [2] Προυσιάς ἐστιν ἡ Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα· κατέσκαψε δὲ τὴν Κίον [3] ὁ Φίλιππος, ὁ Δημητρίου μὲν υἱὸς, Περσέως

1) Sic Casaubonn. Medic. 3. 4. quod praeferendum putavi vulgato κόλπος. Κόλπῳ etiam in Graecis legit vetus interpres. Tum pro μάλιστα editionum omnes codices mei praecipiunt μᾶλλον, quod verius puto et respectu prioris dictum.

2) Casaubonn. Προυσία et Προυσιὰς; ex meis Ven. 2. Προυσία, reliqui Προυσιὰς vel Προυσίας; prius recte de urbe, cum Προυσίας de rege dicatur. Editiones omnes Προῦσα. Sed et alii turbant. Nempe quidam Prusam, vel Prusas tantum agnoscunt, Prusiada nullam, ut Plinius et Ptolemaeus, quorum tamen ille Cion commemorat 5, 40. s. 32. quidam promiscuam faciunt utramque terminationem, ut auctor Etymol. M. Plerique tamen nostram Prusiada vocant et diserte a Prusa distinguunt. Quare cum MSStis praeferri hic debet Προυσιὰς, uti jam emendaverunt Salmas. ad Solin. p. m. 616. A. Holsten. ad Stephan. p. 263. A. Cf. ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 563 sq. Praeterea Medic. 3. addit πόλις. In proximo nomine consentiunt libri omnes, nec tanta est unius Memnonis cap. 29. auctoritas, ut in Κίεος mutetur. Tantum cum aliis auctoribus pro Κῖος reposui Κίος, inprimis, quod poetae nominis penultimam corripiunt, ut Apollon. Argon. 1, 1178. 1321. Dionys. v. 806.

3) Sine articulo adparet Φίλιππος in Moscov. Medic. 3. 4. ut sine praemisso δὲ in Paris. Medic. 3. 4. πατὴρ, etsi post in Medic. 4. melius additum erat. Pro κατέσκαψε Ven. 2. corrupte dat κατέσκαυε.

§. 3.

Astaceno sinui alius est contiguus, maxime versus ortum solis penetrans: in eo Prusias est, quae olim Cius dicebatur. Cium evertit Philippus Demetrii filius, Persei pater; dedit-

que

σέως δὲ πατὴρ, ἔδωκε δὲ Προυσίας [4] τῷ Ζήλᾳ, συγ- Bithy-
κατασκάψαντι καὶ ταύτην, καὶ [5] Μύρλειαν ἀσυ- nia.
γείτονα πόλιν, πλησίον δὲ καὶ Προυσιάδος οὖσαν· ἀναλαβὼν δ' ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτὰς, ἐπωνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν Προυσιάδα πόλιν τὴν Κίον, τὴν δὲ Μύρλειαν Ἀπάμειαν ἀπὸ τῆς γυναικός. Οὗτος δ' ἐστὶν ὁ Προυσίας ὁ καὶ Ἀννίβαν δεξάμενος, ἀναχωρήσαντα δεῦρο μετὰ τὴν Ἀντιόχου ἧτταν, καὶ τῆς

4) Medic. 3. τὰ Ζῆλα; reliqui cum edd. τῷ Ζήλᾳ, quod tamen non fert Valeſius in adnotationibus in collectanea Conſtantini Porphyrog. p. 30. ſed in Ζήλῃ mutatum cupit ex Arriano apud Euſtathium ad Homeri Il. 3, 17. p. m. 283, 46. Tzetze chil. 3. hiſt. 115. v. 968. Stephano ſ. v. Ζῆλα et Πρῶσα et Suida h. v. At, ut Noſter, ita vocat Athenaeus 2, 17. ſ. 51. quod ex diverſa urbis etiam ſcriptura fluxiſſe videtur. Valeſium reprehendit Vaillant in Arſacidarum imperio T. 2. p. 310. Cf. viri docti ad Trogi prolog. 27. Poſt prave Medic. 3. συγκατασκάψας; ut ante Moſcov. Περῦσαν.

5) Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. hic et infra per ι contra uſitatam rationem offerunt, ut edd. ante Xylandrum. Verba πλησίον δὲ καὶ Προύσης οὖσαν deſiderantur in Medic. 3. Reliqui cum Euſtathio ad Homer. Il. 2, 856. p. m. 275, 22. Attamen propter ſuperiora et quae ſequuntur, Προύσης offendit, quare, ut conſtet ſibi narratio, Προυσιάδος legendum eſt, quod auſus ſum ponere. Confuſio vel ex ſuperioribus nota. Ἐρειπίων praeter uſum effert Medic. 3. etſi hac forma etiam producit Heſychius. Tum Medic. 4. Ἀνίβαν.

que aream Pruſiae, Zelae F. qui in ea evertenda ipſum iuverat, et Myrleam vicinam urbem Pruſiadi. Is Pruſias has urbes e ruderibus excitatas, Cium Pruſiadem a ſe, Myrleam ab uxore Apameam denominavit. Hic eſt, qui Annibalem recepit, cum is ad ipſum poſt Antiochi cladem veniret, et ex pacto Attali-

Bithynia. τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας [6] ἀναξὰς κατὰ συμβάσεις τοῖς Ἀτταλικοῖς· ἣν οἱ μὲν πρότερον ἐκάλουν μικρὰν Φρυγίαν, ἐκεῖνοι δ' Ἐπίκτητον ὠνόμασαν· ὑπέρκειται δὲ τῆς Προυσιάδος ὄρος, ὃ καλοῦσιν
p. 564. Ἀργανθώνιον. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι, τὸν Ὕλαν, ἕνα τῶν Ἡρακλέους ἑταίρων, συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῷ, ἐξιόντα δὲ ἐπὶ ὑδρείαν ὑπὸ νυμφῶν ἁρπαγῆναι. Κῖον δὲ, καὶ τοῦτον Ἡρακλέους [7] ἑταῖρον καὶ σύμπλουν, ἐπανελθόντα ἐκ Κόλχων αὐτόθι κατα-

6) Casaubonn. Φρυγίας ἀνάστασιν, ut Medic. 4. edd. Φρυγίας ἀναστὰς; Medic. 3. Φρυγίας ἄρχοντα καταστήσας κατὰ συμβάσεις, omissis proximis verbis τοῖς Ἀτταλικοῖς; edd. Φρυγίας ἀναστὰς κατὰ συμβάσεις τοῖς Ἀτταλικοῖς. *Tzschucke.* Hic locus diutius mihi est consulendus, ut eum intelligam. *Casaubonus.* Nec ego locum tento, sed sagacioribus sanandum trado. Cod. Medic. 3. lectio ad sensum est expeditior. Post ἐκάλουν abest in Moscov. et Medic. 4. et propter sequens ὠνόμασαν possit abesse. Pro Ἀργανθώνιον Venet. 2. dat Ἀγανθώνιον.

7) Varie hic locus vertitur in libris. Casaubonn. quidam, Ven. 1. ἑταῖρον συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῶν (Ven. 1. αὐτῷ) καὶ συμπλοῦν ἐπανελθόντα; Venet. 2. Moscov. Paris. Medic. 3. 4. ἑταῖρον καὶ σύμπλουν ἐπανελθόντα, quam posteriorem

Attalicis Phrygia ad Helespontum sita decessit: quam priores parvam, hi Epictetum, quasi adquisitam dixerunt. Supra Prusiadem mons est, Arganthonius nomine. Ibi fabulae tradunt, Hylam, Herculis socium, qui Argo navi cum eo vectus fuit, dum aquatum exit, raptum fuisse a nymphis. Cium vero, ipsum quoque de sociis Herculis unum, revertentem a Colchis, urbem sibi cognominem isthic condi-

καταμεῖναι, καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ. Καὶ νῦν δ' ἔτι [8] καὶ ἑορτή τις ἄγεται παρὰ τοῖς Προυσιεῦσιν καὶ ὀρειβάσια θιασευόντων καὶ καλούντων Ὕλαν, ὡς ἂν κατὰ ζήτησιν τὴν ἐκείνου πεποιημένων τὴν ἐπὶ τὰς ὕλας ἔξοδον. Πολιτευσαμένοι δὲ πρὸς Ῥωμαίους οἱ Προυσιεῖς εὐνοϊκῶς, ἐλευθερίας ἔτυχον. Οἱ δ' Ἀπαμιεῖς ἀποικίαν ἐδέξαντο Ῥωμαίων. Προῦσα δὲ ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ ἵδρυται τῷ Μυσίῳ, πόλις εὐνομουμένη, τοῖς τε Φρυξὶν ὅμορος καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα Προυσίου τοῦ πρὸς [9] Κροῖσον πολεμήσαντος. Bithynia.

§. 4.

rem lectionem refert etiam Euſtath. ad Dionyſ. v. 805. expreſſitque interpres vetus; in edd. tantum ἑταῖρον ἐπανελθόντα. Interpoſui εὐμήλου ex codicibus exceptum. Reliqua ex ſuperioribus repetita ſunt.

8) Deeſt in Moſcov. Medic. 3. 4. Ven. 1. Tum ὀρειβάσια praecipit Moſcov. et Προῦσα δ' Medic. 3. 4.

9) Medic. 3. 4. Κροῖσσον, alii cum edd. et vetere interprete Κροῖσον. At Stephanus ſ. v. Προῦσα pro eo commemorat Κῦρον, qui cum Croeſum ceperit, hiatum in hoc loco fuiſſe ſuſpicatur. Vaillant de Arſacidarum imperio T. 2. p. 319.

condidiſſe. Et nunc quoque apud Pruſienſes feſtivitas quaedam celebratur, et montes cum thiaſorum choro conſcenduntur, Hylasque vocatur: quaſi ſi ad eum requirendum in ſylvas iviſſent. Pruſienſes, quod remp. ſuam amice Romanis geſſiſſent, libertatem ſunt conſecuti. Apameam colonia deducta eſt. Pruſa alia ad Olympum Myſiae poſita eſt urbs, quae legibus bonis gubernatur, Phrygibus Myſisque finitima, condita a Pruſia, qui bellum contra Croeſum geſſit.

Bithynia.

§. 4.

Διορίσαι δὲ τοὺς ὅρους χαλεπὸν τούς τε Βιθυνῶν, καὶ Μυσῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ ἔτι Δολιόνων τῶν περὶ Κύζικον, καὶ Μυγδόνων, καὶ Τρώων· καὶ διότι μὲν δεῖ εἶναι ἕκαστον τῶν φύλων χωρὶς, ὁμολογεῖται. Καὶ ἐπί τε τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν καὶ παροιμιάζονται

Χωρὶς

p. 319. Sic Pruſias hic urbem tantum inſtauraverit. At neuter hic locum habere et ad recentiora haec tempora referri poſſe videtur. Acuta igitur eſt emendatio Palmerii in Gr. auctor. p. 335. pro Κρεῖσσον reponentis Κίερον, quod ſuadet Stephani Κῦρον confirmatque Memnon c. 29. Probaverunt Weſſeling. ad Hierocl. p. 693. Mannert in Geogr. T. 6. P. 3. p. 565. et in verſione reddidit Penzelius. Alii, qui Κρεῖσσον in Noſtro retinent, antiquiorem Pruſiam hinc fingunt. Equidem etſi Palmerii emendationem laudo et praeferendam cenſeo, nolui tamen in textum admittere. Vulgatam lectionem operoſe vindicare ſtuduit Sevin in recherches ſur les rois de Bithynie in Memoires — de Paris T. 18. p. 507. ed. Hag. eamque in omnibus MSStis Pariſ. reperiri adfirmat.

1) Inverſo ordine Medic. 3. 4. Moſcov. Φρυγῶν καὶ Μυσῶν. Antea Ven. 1. τοῦ τε Βιθυνεῦ. Tum Moſcov. dat Μυγδόνων, pro διότι. Medic. 3. 4. ὅτι, uti fit ſaepe. Pro δεῖ εἶναι diverſo ordine Medic. 3. 4. Moſcov. εἶναι δεῖ. Τὸ φῦλον pro τῶν φύλων volunt Medic. 3. 4. Moſcov. Verba ἔτι Δολιόνων — καὶ τῶν Μυσῶν in Pariſ. deſunt.

2) Καὶ deeſt in Moſcov. Medic. 4. Tum iidem, mutato

§. 4.

Difficile eſt diſtinguere fines Bithynorum, Myſorum, Phrygum, Dolionum circa Cyzicum, Mygdonum, et Troum, quamvis in confeſſo eſt, gentes iſtas a ſe invicem eſſe dividendas. Ac de Phrygibus quidem et Myſis etiam proverbium fertur,

Myſo-

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα, διορίσασθαι δὲ χαλεπόν. Αἴτιον δὲ, τὸ τοὺς ἐπήλυδας στρατιώτας καὶ βαρβάρους ὄντας μὴ βεβαίως κατέχειν τὴν κρατηθεῖσαν, ἀλλὰ πλανήτας εἶναι τὸ πλέον, ἐκβάλλοντας καὶ ἐκβαλλομένους. [c]Απαντα δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα Θρᾳκικά τις εἰκάζοι ἂν, διὰ τὸ τὴν περαίαν νέμεσθαι τούτους, καὶ διὰ τὸ μὴ πολὺ ἐξαλλάττειν ἀλλήλων [3]ἑκατέρους. Bithynia.

§. 5.

[c]Ομως δ' ἐφ' ὅσον εἰκάζειν οἷόν τε, τῆς μὲν Βιθυνίας μέσην ἄν τις θείη καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ [1]Αἰσήπου τὴν Μυσίαν, ἀπτομένην τῆς θαλάττης, καὶ

to ordine, ut ſupra, ferunt Φρυγῶν καὶ Μυσῶν; ante Μυσῶν Mediceï ponunt praeterea τῶν. Sed ut hic vulgo, ita et infra p. 572. in. idem verſus fluit. Poſt pro διορίσασθαι Caſaubonn. Moſcov. Venet. 1. διορισάμενοι, Moſcov. etiam χαλεπὸν et a recentiori manu χαλεπῶς. Tum alio ordine Moſcov. Medic. 3. 4. dant βαρβάρους καὶ στρατιώτας.

3) Caſaubonn. Medic. 4. ἑκάτερα, alii ἑκατέρους, ut editiones, prout vel ad τούτους, vel ad ἔθνη retulerunt.

1) Αἰσήπου in edd. poſt Caſaubonum male in Αἰσώπου converſum tranſiit.

Myſorum ſunt ſeorſim fines, et Phrygum: definire autem eos difficile eſt. Cauſa eſt, quod advenae milites erant et barbari, neque conſtanter occupatam poſſidebant terram, ſed fere vagabantur, ejiciebantque et ejiciebantur. Omnes iſtos populos Thraces eſſe exiſtimaverit aliquis, quod et oppoſitam hic continentem tenent, neque magna inter eos victus cultusque eſt diverſitas.

§. 5.

Tamen quantum conjectura licet conſequi, Myſiam poſſis medio loco ponere

Bithynia.

διήκουσαν μέχρι τοῦ Ὀλύμπου, σχεδὸν δὲ παντὸς· κύκλῳ δὲ τὴν Ἐπίκτητον κειμένην ἐν τῇ μεσογαίᾳ, θαλάττης οὐδαμοῦ ἁπτομένην, διατείνουσαν δὲ μέχρι τῶν ἑῴων μερῶν τῆς Ἀσκανίας λίμνης τε καὶ χώρας· ὁμωνύμως γὰρ τῇ λίμνῃ καὶ ἡ χώρα ἐλέγετο· καὶ ἦν αὐτῆς [2] τὸ μὲν Φρύγιον, τὸ δὲ Μύσιον· ἀπωτέρω δὲ τῆς [3] Τροίας τὸ Φρύγιον. Καὶ δὴ καὶ οὕτως δεκτέον τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅταν φῇ·

Φόρκυς

2) Stephanus ſ. v. Ἀσκανία ſic, etſi ſubpreſſo Strabonis nomine: τῆς δὲ Μυσίας. τῆς μὲν Μύσιον, τῆς δὲ Μύσιον. Quibus verbis ſanandis medicas manus adhibere non audet de Pinedo, ex Strabonis hoc loco facile medetur Gavel in obſervatt. miſcell. nov. Tom. 4. p. 442.

3) Ven. 1. ſat lepide προνοίας pro Τροίας. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. οὕτω. Cauſa patet, etſi perpetuo uſu non probatur. Τὸ ante παρὰ Moſcov. mutat in τῷ. Tum Ἀσκανίας in verſu Homerico volunt Moſcov. Medic. 3. 4. ubi vulgata forma cum libris Homericis Il. 2, 862. praeſtat; atque ſic 14. p. 680. extr. legitur. Pro τῆς Μυσιαυῆς πρὸς iidem codices dant Ἀσκανίας Μυσιαυῆς τῆς πρὸς — Ex alterutro datur delectus, etſi praetulerim vulgatam lectionem. In Pariſ. omnino τῆς deeſt, contra bis ponit Euſtathius ad Homer. Il. 2, 862. p. 262. in hujus loci repetitione. In altero verſu

ponere inter Bithyniam et Aeſepi oſtia, quae ad Olympum fere totum pertineat. In orbem autem ſitam circum eſſe Epictetum in mediterraneis, quae nusquam mare attingat, ſed usque ad orientales porrigatur partes Aſcaniae cum paludis tum regionis: nam communi cum palude nomine etiam regio appellabatur: cujus pars Phrygia erat, alia Myſia: ſed Phrygia longius a Troia aberat. Atque ita etiam accipienda ſunt Homeri carmina:

Phor-

Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς, Bithynia.

Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης. —

τῆς Φρυγιακῆς, ὡς οὔσης ἐγγυτέρω ἄλλης Ἀσκανίας τῆς Μυσιακῆς πρὸς τῇ νῦν Νικαίᾳ, ἧς μέμνηται, ὅταν φῇ·

Πάλμυν, Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἱ' Ἱπποτίωνος,

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα — p. 565.

Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.

Οὐ θαυμαστὸν δ', εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπών τινα ἡγεμόνα

L 3 Ἀσκά-

fu Homerico Moſcov. Pariſ. Μόρυν θ' praeeunt; Medic. 4. Μόρων θ'; alii cum edd. inde a Xylandro Μόρων θ'. In Homero Il. 13, 792. exſtat Μόρυν θ' υἱ' pro υἷα, cum in noſtris libris contra proſodicas leges feratur υἱόν. Primus verſus in Medic. 3. deſideratur. Tum pro οἵ γ', quod ſequitur in editis, Moſcov. Medic. 3. 4. ponunt οἵ ῥ' ἐξ, ut habent libri Homerici et Stephanus, quare ſic reponere viſum eſt, pro ὅ γ' ἐξ, uti volunt alii libri cum epitome. Vox ἀμοιβοὶ deeſt in Medic. 4. at deinceps verba omnia ad ἐπικλήσεις in Medic. 3.

Phorcys ducebat Phrygas,
Aſcaniusque ſuperbus
Usque ex Aſcania procul.

nimirum Phrygia: cum alia ſit propior Myſia ad eam, quae hodie eſt Nicaea, cujus meminit his verſibus:

Palmyn, Aſcaniumque,
Moryn genus Hippotionis,
Aſcania auxilio quos miſerat ubere gleba.

— item:

Myſis, depugnant qui comminus, imperitantem.

Mirum autem videri non debet, cum quendam Phrygum

Bithynia. Ἀσκάνιον ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα, καὶ Μυσῶν τινὰ λέγει ἡγεμόνα Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα· πολλὴ γὰρ ἡ ὁμωνυμία παρ' αὐτῷ, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ποταμῶν, καὶ λιμνῶν, καὶ χωρίων ἐπίκλησις.

§. 6.

Καὶ τὸν Αἴσηπον δὲ τῶν Μυσῶν ὅριον παραδίδωσιν αὐτὸς ὁ ποιητής· τὴν γὰρ ὑπὲρ τοῦ Ἰλίου παρῳρείαν

4) Subjiciunt poſt Ἀσκάνιον codices quidam, uti Caſaubonn. Pariſ. καὶ Μυσῶν τινα λέγει ἡγεμόνα καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα; Moſcov. Venet. 2. ſic: Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα, καὶ Μυσῶν τινα λέγει ἡγεμόνα καὶ Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα; vetus interpres: *Nec mirandum eſt, cum quendam Phrygum ducem Aſcanium dixerit, ex Aſcania profectum, ſi dicat etiam Aſcanium quendam ductorem Myſorum ex Aſcania venientem*, quam lectionem planiſſimam judicat Caſaubonus; reliqui vulgatam ſervant, quae ſic habet: εἰπὼν τινὰς ἡγεμόνας (leg. cum Caſaubono τινὰ ἡγεμόνα) Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα. In utraque error ex iteratione eatundem vocum natus eſt. Depravationem loci agnoſcit etiam Politus ad Euſtath. in Homerum T. 2. p. 795. et Caſauboni emendationem probare videtur, quam, cum praemiſſis optime reſpondeat, addicentibus MSStis, ut ante in verſione fecerat Penzelius, nunc et ego recepi.

1) Sic Codices omnes, etiam Caſauboniani, pro vulgato

gum ducem facit Aſcanium, et qui ex Aſcania venerit, ſi faciat etiam Aſcanium quendam ducem Myſorum, ex Aſcania eundem profectum. Frequens enim apud eum eſt nominum ambiguitas a fluviis, paludibus et locis.

§. 6.

Aeſepum quidem Myſorum limitem facit ipſe Homerus: cum enim montibus

ρωρείαν τῆς Τροίας καταλέξας, τὴν ὑπ' Αἰνείᾳ, ἣν Δαρδανίαν ἐκάλεσε, τίθησιν ἐφεξῆς πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν Λυκίαν, τὴν ὑπὸ Πανδάρῳ, ἐν ᾗ ἡ Ζέλεια· καὶ φησίν· Bithyni.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
Ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο
Τρῶες. —

[2] Ἴδῃ δὲ Ζέλεια ὑποπέπτωκε πρὸς θαλάττῃ· ἐπὶ δὲ τὸ τοῦ Αἰσήπου τὸ τῆς Ἀδραστείας πεδίον, καὶ Τήρεια,

gato ἐπί. Eustathius ad Homer. Il. 2, 819. p. m. 267. ad sensum sic repetit: παρώρεια Τροίας ὑπὸ τὸν Αἰνείαν. Moscov. παρωρίαν, uti vulgo legitur lib. 13. p. 587. in. In seqq. vulgo cum plerisque libris legebatur, ut et reddidit vetus interpres, καὶ εἰς τὴν Λυκίαν. At Medic. 3. 4. recte ejiciunt εἰς, cum Lycios in Pandari ditione ponat passim ipse Homerus. Cf. Schlichthorst in Geogr. Homeri p. 136.

2) Vulgo, ut et in MSStis exstat, τῇ. At cum inde sententia claudicet et oratio abrupta exsistat, acute τῇ mutavit in Ἴδῃ levi mutatione et apta Palmer. in Gr. auctor. p. 337. Cf. lib. 13. p. 587. in. quam rejicere dubitavi. Tum pro ἐπὶ δὲ τὸ τοῦ Medic. 3. ἀπὸ δὲ τοῦ, Medic. 4. ὑπὲρ δὲ τοῦ. Post pro Τηρία Medic. 4. Τυρία. At si quid mutandum, cum Homero Il. 2, 829. scribi possit Τήρεια, ut lib. 13. p. 589. ubi latere videtur nomen in verbis τῆς Ῥείης ὄρος, et in hujus loci repetitione ab Eustathio facta ad Homerum p. m. 269. in. Quare sic dare placuit.

bus adjacentem Troiae partem exposuisset, Aeneae parentem, quam Dardaniam appellavit; ponit deinceps a septentrione Lyciam sub Pandaro, in qua esset Zeleia, sic scribens:

Quique Zeleian habent
imae radice sub Idae
Aphneii, atque bibunt nigri latices Aesepi
Troes. —

subjacet autem Zeleiae ad mare. Ad Aesepum deinde

Bithynia. ρεια, καὶ ἡ Πιτύα, καὶ καθόλου ἡ νῦν Κυζικηνὴ ἡ πρὸς [3] Πριάπῳ, ἣν ἐφεξῆς καταλέγει· εἶτα ἀνακάμπτει πάλιν ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω μέρη, καὶ τὰ ἐπέκεινα, ὥστε ἐμφαίνει τὴν μέχρι Αἰσήπου, πέρας ἡγούμενος τῆς Τρωάδος τὸ ἀρκτικὸν καὶ ἑῷον. Ἀλλὰ μὴν μετά γε τὴν Τρωάδα ἡ Μυσία ἐστὶ καὶ ὁ Ὄλυμπος. Ἡ μὲν οὖν παλαιὰ μνήμη τοιαύτην τινὰ ὑπαγορεύει τὴν τῶν ἐθνῶν θέσιν. Αἱ δὲ νῦν μεταβολαὶ τὰ πολλὰ ἐξήλλαξαν, ἄλλοτ' ἄλλων ἐπικρατούντων, καὶ τὰ μὲν συγχεόντων, τὰ δὲ διασπώντων. Καὶ γὰρ Φρύγες ἐπεκράτησαν καὶ Μυσοὶ μετὰ τὴν Τροίας

3) Pro Πριάπῳ, quod et hinc refert Euſtath. c. l. Caſaubonn. Venet. 1. Πριάμῳ. Tum pro εἶτα Medic. 3. 4. εἶτ', ut mox pro ὥστε dant ὥς'. Moſcov. μέχρις. Verbo ἀρκτικὸν Medic. 3. adpendit τε. Antea vox ἐφεξῆς deeſt in Pariſ. Pro Μυσία vitioſe Moſcov. Μηδία. Idem poſt ἄλλοι τῶν ἄλλων pro ἄλλοτ' ἄλλων. Edd. Aldi, Hopperi πάλαι ἡ μνήμη, Xylandri πάλαι μνήμη. Tum edd. Aldi et Hopperi ἄλλων τ' ἄλλων.

inde Adraſteae eſt campus, Teria, Pitya, et omnino Cyzicena regio ad Priapum, quam poſtea ordine refert: inde reflectens orientalia commemorat et ulteriora: quo oſtendit, ſe finem Troadis exiſtimare ſeptentrionalem et ortivum ea, quae ad Aeſepum pertinent. Enimvero Myſia et Olympus poſt Troadem ſunt. Ac vetus quidem memoria talem gentium dictat ſitum. Recentiores autem mutationes pleraque inverterunt: aliis alias obtinentibus regiones, et alia confundentibus, alia divellentibus. Nam Phryges iſta occuparunt loca et Myſi poſt Troiae

Τροίας ἄλωσιν· εἶθ' ὕστερον Λυδοὶ, καὶ μετ' ἐκείνους Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες· ἔπειτα Πέρσαι καὶ Μακεδόνες· τελευταῖοι δὲ Ῥωμαῖοι, ἐφ' ὧν ἤδη καὶ τὰς διαλέκτους καὶ τὰ ὀνόματα ἀποβεβλήκασιν οἱ πλεῖστοι, γεγονότος ἑτέρου τινὸς μερισμοῦ τῆς χώρας, οὗ μᾶλλον φροντίσαι [4] δεῖ τὰ νῦν ὡς οἷόν τε λέγοντας, τῇ δὲ ἀρχαιολογίᾳ μετρίως προσέχοντας. Bithynia.

§. 7.

Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Βιθυνίας, τό, τε Βιθύνιόν ἐστιν ὑπερκείμενον τοῦ [1] Τιείου, καὶ ἔχον τὴν περὶ

4) Medic. 4. δεῖν et τοὺς νῦν pro τὰ νῦν. Pro οἷονται λέγοντας, quod habent ceteri, in Medic. 3. exſtat ὡς οἷόν τε. λέγοντο. *Tzſchucke.* Quisnam οἷονται? Vidi, qui hanc vocem tollendam putarent. Xylander locum ita transtulit, quaſi legeretur φροντίσαι δεῖν οἶμαι. Nimis certum eſt, ita eſſe legendum, τὰ νῦν οἵ' ἐστι λέγοντας. Sententiam hanc ſaepius apud Strabonem iteratam reperies. *Caſaubonus.* Apta quidem emendatio. Attamen cum talem codex ſubminiſtret, eum negligendum non eſſe putavi, in primis cum utriusque vocis commutatio minime ſit infrequens. V. Sturz in Lex. Xenoph. ſ. v. οἷον.

1) Ita ſcripſi pro Τηΐου, ut hic et alibi exſtat in libris, de

Troiae excidium: deinde Lydi, ac poſt hos Aeolenſes et Iones: ſecundum hos Perſae, mox Macedones: denique Romani, ſub quibus jam et linguam et nomina amiſerunt plerique, nova quadam regionum inſtituta diviſione: cujus quam maxime cenſeo habendam rationem in recenſendo praeſenti ſtatu, antiquitate interim mediocriter obſervata.

§. 7.

In mediterraneis Bithyniae Bithynium eſt, ſupra Tieum ſitum, et habens regio-

Bithynia. Σαλώνας χώραν ἀρίστην βουβοσίοις, ὅθεν ἐστὶν ὁ Σαλωνίτης τυρός. Καὶ Νίκαια ἡ μητρόπολις τῆς Βιθυνίας ἐπὶ τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ· περίκειται δὲ κύκλῳ πεδίον μέγα καὶ σφόδρα εὔδαιμον, οὐ πάνυ δὲ ὑγιεινὸν τοῦ θέρους· κτίσμα Ἀντιγόνου μὲν πρῶτον τοῦ Φιλίππου, ὃς αὐτὴν Ἀντιγονίαν προσεῖπεν· εἶτα Λυσιμάχου, ὃς ἀπὸ τῆς γυναικὸς [2] μετωνόμασε Νίκαιαν· ἦν δ' αὕτη θυγάτηρ Ἀντιπάτρου. Ἔστι δὲ τῆς πόλεως ἑκκαιδεκαστάδιος ὁ περίβολος ἐν τετραγώνῳ σχήματι· ἔστι δὲ καὶ τετράπυλος ἐν πεδίῳ κεί-
p. 366. μενος [3] ἐρρυμοτομημένος πρὸς ὀρθὰς γωνίας, ὥστ' ἀφ'

---

de quo cf. supra p. m. 52. Ita et hic reſcribebat Caſaubonus. Poſt pro ἔχων, adjutus praeterea Mediceis, repoſui ἔχον, quorum 3. etiam omittit καί. Paullo inferius pro πάνυ γε, quod eſt in editionibus, Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. adferunt πάνυ δὲ, quod tamquam hic aptius praetuli.

2) Sic codices mei omnes cum Caſaubonianis pro ſimplici ὠνόμασε, quod exhibebant editiones. Αὐτὴν deeſt ante Ἀντιγονίαν, in Moſcov. ante verba ἀπὸ τῆς γυναικὸς in Pariſ. Medic. 3. 4. quod poſterius praetuli. Pro αὕτη Moſcov. dat αὐτή.

3) Vulgo ἐρημοτομημένας, Medic. 3. Ven. 2. Pariſ. ἐρυμοτομημέ-

region circa Salonem, ubi optima ſunt boum paſcua, unde Salonites caſeus. Tum Nicaea, primaria Bithyniae urbs, ad Aſcaniam paludem: quae urbs ambitur campo magno, et admodum fecundo, ſed per aeſtatem non admodum ſalubri. Hanc Antigonus primum condidit, Philippi filius, et Antigoniam nominavit: deinde Lyſimachus, qui eam ab uxore Nicaeam appellavit: ea Antipatri fuit filia. Urbs ipſa quadrata eſt, ambitu ſtadiorum XVI.

in

ἀφ' ἑνὸς λίθου κατὰ μέσον ἰδρυμένου τὸ γυμνάσιον τὰς τέτταρας ὁρᾶσθαι πύλας. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἀσκανίας λίμνης Ὀτροία πολίχνη, πρὸς τοῖς ὄροις ἤδη τῆς Βιθυνίας τῆς πρὸς ἕω· εἰκάζουσι δ' ἀπὸ Ὀτρέως Ὀτροίαν καλεῖσθαι [πρότερον]. Bithynia.

§. 8.

τομημένος; Venet. 1. Medic. 3. Moſcov. ἐρευμοτομημένος, uti emendaverant Xylander, Caſaubonus, Leopardus emend. lib. 20. cap. 12. in Gruteri theſ. crit. T. 3. p. 390. Igitur ſic dedi. Tum Xylander aſteriſci ſignum adpoſuerat, ut loca hic non integra eſſe oſtenderet. Monuit tamen Caſaubonus, quod ad gymnaſium initio interpoſitum retulerat ille, de ipſius urbis περιβόλῳ dici. In edd. ante Caſaubonum ante τετράπυλος deeſt καί. Pro ἰδρυμένος, quod ante eundem in editionibus ferebatur, conſentientibus codicibus ipſoque nexu poſuit ἰδρυμένον.

4) Venet. 1. Medic. 3. 4. Moſcov. ἤδη τῆς Βιθυνίας, et hinc Moſcov. ſubjicit τοῖς, Pariſ. Venet. 1. τῆς. Vulgo legebatur in edd. τῆς Βιθυνίας ἤδη πρὸς ἕω.

5) Vulgo Ὀτροίας καλεῖσθαι πρότερον, quod quidem ſtare in hoc nexu nequit. Quod Xylander monet, Χρυσομαθείαν cohlectorem pro Ὀτροίας τὴν Τροίαν legiſſe, etſi ita in verſione poſuit inde Penzelius, equidem in mea editione notatum non inveni. Ex codicibus hic adjuvant Medic. 3. 4. in quibus legitur Ὀτροίαν καλεῖσθαι, ejecta voce πρότερον, quae turbat. Vetus interpres tantum: *eam ab Otreo dictam putant.* Equidem ita ſecutus ſum Mediceos, ut πρότερον uncis cohiberem.

in campo fita, quatuor portis aperta, et ad angulos rectos ita vicis deſcriptis, ut, qui in medio lapide gymnaſii conſiſtit, is portas quatuor omnes videat. Paululum ſupra Aſcanium lacum Otroea eſt oppidulum, in finibus Bithyniae, jam verſus orientem: arbitrantur fic ab Otreo dictam.

§. 8.

Bithynia.

§. 8.

Ὅτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἡ Βιθυνία, πρῶτον μαρτυρήσει Σκύλαξ ὁ [1] Καρυανδεὺς, φήσας, περιοικεῖν τὴν Ἀσκανίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσούς· ἔπειτα Διονύσιος ὁ τὰς κτίσεις συγγράψας, ὅτι [2] τὰ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον ἔθνη, ἃ νῦν Θρᾴκιος Βόσπορος καλεῖται, πρότερόν φησι Μύσιον Βόσπορον προσαγορεύεσθαι· [3] τοῦτο δ' ἂν τις καὶ τοῦ Θρᾴκας εἶναι τοὺς Μυσοὺς μαρτύριον θείη· ὅ, τε Εὐφορίων

— Mu-

1) Ita reſtituit Caſaubonus, cum antea legeretur Καρυανδρεὺς, quod et exſtat in Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Pariſ. In Moſcov. eſt Καρυανδρεύς. Res eſt nota vel ex Noſtro lib. 14. p. 658. Poſt pro ἔπειτα Caſaubonn. et Ven. 2. ἔτι.

2) Medic. 3. 4. τὰ praeponunt, quod vulgo abeſt, contra ante τινὰ omittunt, ut omnino Pariſ. et Moſcov. Equidem Mediceos reddidi.

3) Verba τοῦτο — δ' ἐνταῦθα μόνον in Medic. 3. non adparent. In verſibus ſequentibus, qui etiam cum varietate aliqua lectionis repetuntur lib. 14. p. 681. Moſcov. pro Μυσοῖς vult Μυσοὶς, et εἰ pro οἱ, quod poſterius probat etiam Pariſ. Tum verba τὸ αὐτὸ ἐμαρτυροῦσιν deſunt in Medic. 4.

§. 8.

Enimvero Myſos Bithyniam inhabitaſſe, primum Scylax teſtatur Caryandenſis, circa Aſcanium lacum habitare inquiens Phryges et Myſos. Deinde Dionyſius, qui de origine urbium ſcripſit, fauces, quae inter Chalcedonem et Byzantium ſunt, ac Thracicus nunc vocantur Boſporus, ante ait Myſium Boſporum fuiſſe appellatas: quod ipſum teſtimonio eſſe poteſt, Thracicam gentem fuiſſe Myſos: ſed et Euphorio dixit

— *Aſca-*

Bithynia.

— Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο
λέγων· καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος,

Οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίων δώματ' ἔχουσι ῥοῶν
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν· ἔνθα Δολίων
Υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν, οὐδαμοῦ τῆς Ἀσκανίας λίμνης εὑρισκομένης, ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον.

§. 9.

Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι κατὰ παιδείαν γεγόνασιν ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος, καὶ Διονύσιος ὁ διαλεκτικὸς, καὶ Ἵππαρχος, καὶ Θεοδόσιος, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μαθηματικοὶ, Κλεοφάνης τε ῥήτωρ, ὁ Μυρλεανὸς, Ἀσκληπιάδης τε ἰατρὸς, ὁ Προυσιεύς.

§. 10.

1) Medic. 3. 4. Ἄνδρες δέ. Ultima verba inferto ὁ sic componit Moscov. ἰατρὸς ὁ Προυσιεύς, nec non Medic. 3. 4. omisso tantum ὁ.

— *Ascanii prope flumina Mysi.*

et Alexander Aetolus:

Sedes Ascanios ad latices habitant
Ascaniae sub labra paludis: ad illa Dolion
Sileno natus vixerat et Melia.

Quae hoc ipsum evincunt testimonia, cum alibi Ascanius lacus nusquam, quam hic, inveniatur.

§. 9.

Viri ob doctrinam memorabiles exstiterunt in Bithynia, Xenocrates philosophus, Dionysius dialecticus, Hipparchus ac Theodosius et filii ejus mathematici, Cleophanes Myrleanus, rhetor, Asclepiades Prusiensis medicus.

§. 10.

Bithynia.

§. 10.

Πρὸς νότον δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον Μυσοὶ, οὓς [1] Ὀλυμπηνοὺς καλοῦσί τινες, οἱ δ' Ἑλλησποντίους· καὶ ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγία· τοῖς δὲ Παφλαγόσι Γαλάται· ἀμφοτέρων τε τούτων ἔτι πρὸς νότον ἡ μεγάλη Φρυγία καὶ Λυκαονία μέχρι τοῦ Ταύρου τοῦ Κιλικίου καὶ τοῦ Πισιδικοῦ. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῇ Παφλαγονίᾳ συνεχῆ παράκειται τῷ Πόντῳ, καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ, καὶ τοῖς ἤδη περιωδευμένοις ἔθνεσιν, οἰκεῖον ἂν εἴη τὰ τούτοις γειτονοῦντα μέρη [2] προσαποδοῦναι πρῶτον, ἔπειτα τοὺς ἑξῆς τόπους παραδεῖξαι.

ΚΕΦ. Ε.

1) Casaubonn. Ven. 1. Ὀλυμπίους. Sed vulgatam aliorum formam probant etiam alii, ut Stephanus, Eustathius ad Homer. Il. 1, 18. p. m. 21. et ad Dionys. v. 810. Τοῦ ante Πισιδικοῦ addidi ex Medic. 3. 4.

2) Medic. 3. ex corr. προαποδοῦναι; Medic. 4. προαποδ. . . Tum Ven. 2. παραδεῖξει παρὰ ἐπιδεῖξαι.

§. 10.

Versus austrum Bithynis sunt Mysi circa Olympum degentes, quidam Olympios, alii Hellespontios nominant: tum Phrygia Hellespontia. Paphlagonibus Galatae: et utrisque versus meridiem magna Phrygia, et Lycaonia, usque ad Taurum Cilicium ac Pisidicum. Quoniam vero, quae Paphlagoniam attingunt, ea Ponto et Cappadociae adjacent et gentibus, quas jam peragravimus, instituto nostro conveniens fuerit, his quoque vicinas partes describere, ac deinde, quae sequuntur regiones, demonstrare.

CAP. V.

ΚΕΦ. Ε. Galatia.

§. 1.

Πρὸς νότον τοίνυν εἰσὶ τοῖς Παφλαγόσι Γαλάται· τούτων δ' ἐξὶν ἔθνη τρία· δύο μὲν τῶν ἡγεμόνων ἐπώνυμα, Τρόκμοι, καὶ Τολιστοβόγιοι· τὸ τρίτον δ' ἀπὸ τοῦ ἐν Κελτικῇ ἔθνους Τεκτόσαγες. Κατέσχον δὲ τὴν χώραν ταύτην οἱ Γαλάται πλανηθέντες πολὺν

1) Medic. 4. ἐπώνυμοι. Tum Venet. 1. (ut ſemper), Moſcov. Pariſ. Τρόγμοι; edd. Aldi, Hopperi hic et poſtea Τρόγινοι, uti etiam vertit vetus interpres. Τρωγμοὶ vocantur etiam a Memnone cap. 20. ſed alii auctores, ut Appian. in Syr. c. 32. 42. Ptolemaeus 5, 4. receptam ſcripturam tuentur, etſi hic per ω effert. *Trocmi* etiam Plin. 5, 42. ſ. 32. Valet huc in primis literarum ſeries in Stephano. Pro Τολοστοβῶγοι, quod hic tenent libri, repoſui, ut ſupra p. m. 72. Τολιστοβόγιοι. Quanta ſit in ſcribendo hoc nomine auctorum inconſtantia, illorum libri docent, veluti Τολοστοβόγιοι (Memnon c. 20.) Τολιστοβώγιοι (Eratoſthenes apud Stephan. ſ. v. Τολιστόβιοι) Τολιστόβογοι (Ptolem. 5, 4. Plin. 5, 42. ſ. 32.) Τολιστόβιοι (Stephanus h. v.) Τολιστόβοιοι (Appian. Syr. cap. 32. ſ. 42.) *Toliſtoboji* (Liv. 38, 15. extr.) quam ſcripturam rejectis aliis probat Wernsdorf. de republ. Galatarum p. 114. Cf. praeterea, quae ad auctorum illorum loca notant viri docti et Schweighaeuſ. ad Polyb. 22, 20, 2.

CAP. V.

§. 1.

Galatae ergo Paphlagonibus verſus meridiem ſunt. Tria Galatarum habentur genera: quorum duo a ducibus nomen habent, Trocmi, et Toliſtobogii, tertium a Celtica gente Tectoſages. Hanc regionem Galatae occupaverunt, cum diu

Galatia. λὺν χρόνον, καὶ καταδραμόντες τὴν ὑπὸ τοῖς [2]Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι χώραν, καὶ τοῖς Βιθυνοῖς, ἕως παρ' ἑκόντων ἔλαβον τὴν νῦν Γαλατίαν καὶ Γαλλογραικίαν λεγομένην. Ἀρχηγὸς δὲ μάλιστα δοκεῖ τῆς περαιώσεως τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενέσθαι [3]Λεονόριος. Τριῶν δ' ὄντων
p. 567. ἐθνῶν ὁμογλώττων, καὶ κατ' ἄλλο οὐδὲν ἐξηλλαγμένων, [4]ἕκαστον διελόντες εἰς τέτταρας μερίδας, τετραρ-

2) Medic. 3. 4. Venet. 1. Moſcov. Pariſ. Ἀττικοῖς, uti edd. Aldi et Hopperi, quod recte Xylander hiſtoria adjutus mutavit in Ἀτταλικοῖς, uti et legit vetus interpres, et in Medic. 4. ex correctione ſucceſſerat. Sic poſt omnes codices, etiam Caſauboniani, habent Γαλατίαν cum vetere interprete, ubi omnes editiones Aldo duce Βιθυνίαν exhibent. Nempe Strabo eandem regionem duplici nomine indicat, cum contra Bithyniam a Gallograecia diſtinguat. Neque enim huc valet, quod a Nicomede Bithyniae partem praedae loco tulerant; de quo Memnon c. 20. Iuſtin. 25, 2. extr.

3) Medic. 4. Moſcov. Pariſ. Λεοννόριος, alii cum edd. Λεονόριος. Longius recedit epitome, in qua vocatur Λέων. *Leonorius* editur etiam in Livio 38, 16, 2. ubi cf. a viris doctis notata.

4) Caſaubonn. ἕκαστοι; Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Pariſ. ἕκαστον, quod et reddit vetus interpres; editt. cum Moſcov. opinor,

diu vagati incurſionibus Attalicorum regum Bithynorumque ditionem vexaſſent, tandem ab iis volentibus acceperunt eam terram, quae nunc Bithynia et Gallograecia dicitur. Princeps trajectionis horum in Aſiam praecipue exiſtimatur fuiſſe Leonorius. Cum autem ſint tres gentes eadem utentes lingua, et aliis quoque in rebus nihil differentes: quamvis earum in quatuor diviſerunt partes, et tetrarchiam

τεταρχίαν ἑκάστην ἐκάλεσαν, τετράρχην ἔχουσαν ἴδιον, καὶ δικαστὴν ἕνα, καὶ στρατοφύλακα ἕνα, ὑπὸ τῷ τετράρχῃ τεταγμένους, ὑποστρατοφύλακας δὲ δύο. Ἡ δὲ τῶν δώδεκα τετραρχῶν βουλὴ ἄνδρες ἦσαν τριακόσιοι· συνήγοντο δὲ εἰς τὸν καλούμενον Δρυναίμετον. Τὰ μὲν οὖν φονικὰ ἡ βουλὴ ἔκρινε· τὰ δὲ ἄλλα οἱ τετράρχαι καὶ οἱ δικασταί. Πάλαι μὲν οὖν ἦν τοιαύτη τις ἡ διάταξις· καθ' ἡμᾶς δὲ εἰς τρεῖς, Galatia.

opinor, ἕκαστα. Caſaubonus probat ἕκαστοι, ſi recte ſcripſerunt operae, cum ἕκαστον utique praeferendum ſit ex codicibus. Quod ſubjicit Noſter εἰς τέτταρας μερίδας, etſi in eo omnes conſentiunt libri, repugnare tamen videtur Stephanus ſ. v. Ἄγκυρα, qui ex hoc loco refert τριμερεῖς γενόμενοι εἰς τοσαύτας μοίρας διενείμαντο τὴν χώραν. Et ſic Livius et Memnon c. c. l. l. At ſenſum expreſſit Strabonis, et diviſionem totius regionis, quam poſt Strabo deſcribit, inter tres cognatas gentes in totidem partes commemorat; cum Strabo indicet ſingularum deinceps gentium ſubdiviſionem in quatuor particulas, uti explicat Holſten. ad Stephan. p. 5. Ipſe etiam Strabo in ſeqq. huc redit idemque confirmat. Pro τετραρχῶν Medic. 3. minus recte τετραρχιῶν.

5) Medic. 3. Δρυμαίνετον; 4. Δρυνέμετον; vetus interpres *Drymenetum*. Cum aliunde nihil certi conſtet, maneat recepta ſcriptura. Pro φονικὰ Aldus et Hopperus male dant φοινικὰ, quod in Aldina correxerat Victorius. Tum τὰ δ' ἄλλα volunt, ut alibi, Medic. 3. 4.

trarchiam nominaverunt, quae ſuum haberet tetrarcham, et judicem unum, unum exercitus praefectum (ſic Stratophylacem verto) tetrarchae ſubditos, ac duos ſtratophylacum vicarios. Duodecim tetrarcharum concilium viri erant CCC. Ii conveniebant in locum, cui nomen Drynaemeto: ii de caede judicabant; reliqua tetrarchae et judices. Quondam ergo ita erat conſtituta Galatia. Noſtra aeta-

Galatia. τρεῖς, εἶτ' εἰς δύο ἡγεμόνας, εἶτα εἰς ἕνα ἦκεν ἡ δυναστεία, εἰς Δηιόταρον, εἶτα ἐκεῖνον διεδέξατο Ἀμύντας· νῦν δ' ἔχουσι Ῥωμαῖοι, καὶ ταύτην, καὶ [6] τὴν ὑπὸ τῷ Ἀμύντᾳ γενομένην πᾶσαν εἰς μίαν συναγαγόντες ἐπαρχίαν.

§. 2.

Ἔχουσι δὲ οἱ μὲν Τρόκμοι τὰ πρὸς τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ· ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ κράτιστα, ὧν νέμονται Γαλάται· φρούρια δ' αὐτοῖς τετείχισται τρία, Ταουία, ἐμπορεῖον τῶν ταύτῃ, ὅπου ὁ τοῦ Διὸς κολοσ-

6) Vulgo in editionibus legebatur τὴν ὑπὸ τῷ Ἀ. γενομένην ἐπαρχίαν. Quae hic ex codicibus Caſaubonn. et meis omnibus acceſſerunt verba, librarii negligentia in Aldina exciderant. Invenerat etiam in ſuo codice vetus interpres.

1) Caſaubonn. Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. 2. τὰ Οὐία ſ. τὰ Οὐία; Moſcov. cum edd. Ταουίον; Vetus interpres habet *Via*. Vulgatam tamen ſcripturam parvo diſcrimine confirmant auctores alii. Sic *Tavium* in Trocmis Plin. 5, 42. ſ. 32. et tab. Peuting. 9. B. Ταούϊον Ptolem. 5, 4. Ταβία (ἡ) Memnon 9, 20. Hierocles p. 696. et in not. eccl. p. 33. Ταυία Stephanus ſ. v. Ἄγκυρα, *Tavia* Antonin. p. 201. 203. et ſic fere alii. Inprimis huc valent numi, in quibus Ταουιανων legitur. V. Eckhel doctr. num. P. 1. Vol. 3. p. 182. Cf. et

te in trium, deinde duorum, tandem unius venit poteſtatem Deiotari, cui ſucceſſit Amyntas: nunc Romani et hanc, et omnem Amyntae ditionem tenent, et in provinciam redegerunt.

§. 2.

Trocmi Ponto et Cappadociae confinia poſſident: optima eorum, quae habent Galatae. Tria ipſis ſunt caſtella, muris cincta. Tauia, emporium iſtorum locorum: ubi Iovis

κολοσσὸς χαλκοῦς, καὶ [2] τέμενος αὐτοῦ ἄσυλον· καὶ Μιθριδάτιον, ὃ ἔδωκε Πομπήϊος Βογοδιατάρῳ, τῆς Ποντικῆς βασιλείας ἀφορίσας· τρίτον δέ πως Δανάλα, ὅπου τὸν σύλλογον ἐποιήσαντο Πομπήϊός τε καὶ Λεύκολλος· ὁ μὲν, ἥκων ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου διαδοχήν, ὁ δὲ, παραδιδοὺς τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀπαίρων ἐπὶ τὸν θρίαμβον. Τρόκμοι μὲν δὴ ταῦτ' ἔχουσι τὰ μέρη. Τεκτόσαγες [3] δὲ τὰ πρὸς τῇ μεγάλῃ Galatia.

et Salmaſ. ad Solin. p. m. 616. Sola terminatio eſt ambigua, nec erat, quod Weſſeling. ad Antoninum c. l. Caſaubonum reprehenderet, quippe qui tantum τὰ Οὔια in libris mendoſum cenſeret. Propter codices tamen vulgatam formam removi. Tum antea Moſcov. Pariſ. Τρόγμοι et alii, ut ſupra et poſt. Tum Medic. 3. Pariſ. ἐμπόριον, de qua variatione ſaepe dixi.

2) Quoniam Caſaubonn. Medic. 3. 4. Venetus uterque et Moſcov. addi jubent αὐτοῦ, iis parendum putavi. Inde ab Aldo in edd. abeſt. Pro Βογοδιατόρῳ Medic. 3. 4. Moſc. Pariſ. volunt Βογοδιατάρῳ, reddidit etiam vetus interpres et ex Δηϊοτάρῳ corruptum eſſe, ſuſpicatur Penzelius. Tum Pariſ. ἐποιήσατο; idem etiam et Moſcov. Λεύκολλας, ut ſaepe alibi.

3) Medic. 3. δὲ οἱ πρός. Proxime poſt pro τῇ κατὰ Medic. 3. 4. (ex corr. τῇ κατὰ) Moſcov. Pariſ. τὴν κατά. Sequens τὴν omittunt Medic. 4. Moſcov.

vis eſt coloſſus, et ſacer locus, unde fontem abduci eſt nefas. Mithridatium, quod Pompejus a Ponto avulſum Bogodiatarο dedit. Tertium Danala, ubi Pompeius et Lucullus convenerunt: cum ille ad ſucceſſionem belli veniret, hic imperium ei traderet, atque ad triumphum abiret. Tectoſagum

Galatia. Φρυγίας, τῇ κατὰ τὴν [4] Πεσσινοῦντα καὶ Ὀρκαορικούς· τούτων δ' ἦν Φρούριον Ἄγκυρα, ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ Βλαῦδον πολίχνῃ Φρυγιακῇ. Τολιστοβόγιοι δὲ ὅμοροι Βιθυνοῖς εἰσι καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ καλουμένῃ Φρυγίᾳ· Φρούρια δ' αὐτῶν ἐστί τε [5] Βλούκιον καὶ τὸ Πηῖον· ὧν τὸ μὲν ἦν βασίλειον Δηϊοτάρου, τὸ δὲ γαζοφυλάκιον.

§. 3.

4) Medic. 3. 4. Πισινοῦντα, vetus interpres *Pisinuntem*, Moſcov. Πισηνοῦντα, alii cum edd. Πεσσινοῦντα, de quo cf. ſupra p. m. 57. Proximum nomen efferunt Medic. 3. Pariſ. edd. Aldi, Hopperi Ὀρκαόρκους, Moſc. Ὀρκαόρκους, Medic. 4. Ὀρκαόκους, vetus interpres *Orcaoreos*, alii, ut edd. inde a Caſaubono, Ὀρκαορίκους, Xyl. Ὀρκαορυκούς. Verius videtur fuiſſe Ὀρκαόρκους, etſi nihil ſtatuo. Cf. p. 568. et 576. *Orciſtus* putatur in notitia epiſcopatuum. V. Wernsdorf. de republ. Galatarum p. 225. Poſt pro Βλαῦδον, quod eſt in editionibus inde a Xylandro, Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. Ven. 1. edd. Aldi, Hopperi Βλαῦρον, vetus interpres *Balyrum*. Vulgatam ſcripturam probat Stephanus. Tum Medic. 3. Τολιστοβῶγοι; Medic. 4. Τολιστοβόγοι; Venet. 1. Τολιβοσόγοι; Moſcov. Τολιστοβόγιοι, quod dedi, ut ſupra; edd. Τολιστοβώγιοι.

5) Caſaubonn. Venet. 1. Βλούβιον; vetus interpres *Gulcitum*; alii cum edd. Βλούκιον.

gum regio magnam Phrygiam attingit, qua Peſſinus eſt et Orcaorici: horum caſtellum fuit Ancyra, eiusdem nominis cum oppidulo Phrygiae, quod verſus Lydiam apud Blaudum eſt. Toliſtobogii conterminoi ſunt Bithyniae et Phrygiae, quae Epicretus dicitur: caſtella eorum Blucium et Peium: quorum alterum regia fuit Deiotari, alterum gazae adſervandae deſtinatum.

§. 3.

§. 3. Galatia.

[1] Πεσσινοῦς δ' ἐστὶν ἐμπορεῖον τῶν ταύτῃ μεγίστων, ἱερὸν ἔχον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, σεβασμοῦ μεγάλου τυγχάνον· καλοῦσι δ' αὐτὴν Ἀγδιστιν. Οἱ δ' ἱερεῖς τὸ παλαιὸν μὲν δυνάστ αι τινὲς ἦσαν, ἱερωσύνην καρπούμενοι μεγάλην· νυνὶ δὲ τούτων μὲν αἱ τιμαὶ πολὺ μεμείωνται, τὸ δ' ἐμπορεῖον συμμένει· κατεσκευάσαι δ' ὑπὸ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων ἱεροπρεπῶς τὸ τέμενος, ναῷ τε καὶ στοαῖς λευκολίθοις· ἐπιφανὲς δ' ἐποίησαν Ῥωμαῖοι τὸ ἱερὸν, ἀφίδρυμα ἐνθένδε τῆς θεοῦ μεταπεμψάμενοι κατὰ τοὺς τῆς Σιβύλλης χρησμούς· καθάπερ καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ

1) Medic. 3. 4. Πισινοὺς, Moſcov. Πασινοὺς, alii, ut edd. Πεσσινοὺς; vetus interpres *Peſſinus*. Sed de hoc ſupra dictum, ut de voce ἐμπορεῖον aliquoties, quam Medic. 3. et Pariſ. efferunt ἐμπόριον. Porro Moſcov. μέγιστον, etſi vulgatam alii praeferunt. In Ἀγγιδίστιν conſentiunt libri omnes; vetus interpres levi discrimine *Angidiſtam*. Caſaubonus emendat Ἄγδιστιν, de quo ad lib. 10. p. m. 173. Accéſſerit major probabilitas, ſi vera eſt etymologia Reineſii in Varr. lectt. 3, 17. p. 637. ab *Agdis*, *Agdus* repetita.

§. 3.

Peſſinus emporium eſt in iis regionibus maximum, habens templum, ſummaque cultum religione matris deorum, quam Agdiſtin appellant. Sacerdotes antiquitus reguli quidam erant, fructum magni ſacerdotii percipientes: nunc eorum quidem honores valde ſunt attenuati: emporium tamen conſtat. Locus ſacer ab Attalicis regibus magnifice eſt exornatus templo, porticibusque albi lapidis: illuſtre id fanum Romani fecerunt, cum inde ſimulacrum deae acciverunt, Sibyl-

Galatia. τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ. Ἔστι δὲ καὶ ὄρος ὑπερκείμενον [2] τῆς πόλεως, τὸ Δίνδυμον, ἀφ' οὗ ἡ Δινδυμηνὴ, καθάπερ ἀπὸ τῶν Κυβέλων ἡ Κυβέλη. Πλησίον δὲ
p. 568. καὶ ὁ Σαγγάριος ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν· ἐπὶ δὲ τούτῳ τὰ παλαιὰ τῶν Φρυγῶν οἰκητήρια [3] Μίδου, καὶ ἔτι πρότερον Γορδίου, καὶ ἄλλων τινῶν, οὐδ' ἴσχνη σώζοντα πόλεων, ἀλλὰ κῶμαι, μικρῷ μείζους τῶν ἄλλων· οἷον ἔστι τὸ Γόρδιον καὶ [4] Γορβιεῦς, τὸ τοῦ

2) Verba τῆς πόλεως absunt in Medic. 3. Pro Κυβέλων Medic. 4. Κυβέλλων, ut deinceps idem Κυβέλλη, Casaubonn. Κυβελήνη, quod etiam ex antiquo cd. Paris. excitat Falconet — in Memoires — de Paris Tom. 23. p. 227. ubi et alias formas et nomina commemorat. Usum obtinuit Κυβέλη, quod et confirmat Diodor. 3, 58. Ῥύσιν, ut plerique signant auctores, reliqui, etsi lib. 4. p. 29. in eadem formula edunt ῥοῦσιν.

3) Medic. 3. Μίδα, recte quidem omnino ex dorica dialecto, ut Γέτα, Λίχα, et alia apud Nostrum etiam, de quo cf. Eustath. ad Homer. Odyss. 1, 105. p. m. 27, 17. et Herodianus in fragm. ad calcem Hermanni de emend. rat. Gr. Gr. P. 1. p. 303. qui id tantum concedit nominibus ultra duas syllabas accrescentibus. At vulgata ideo non est lacessenda. Male deinde Medic. 3. Γοργίου pro Γορδίου, uti post recte. Τῷ Γόρδιον, quod invexerat Xylander, haesit in reliquis.

4) Medic. 3. 4. Γορβιεῦς, Venet. 1. Paris. Γορβιεῦς, Moscov.

Sibyllae oraculo moniti: ut et Aesculapii ab Epidauro. Mons urbi imminet Dindymum, unde Dindymene dicitur dea, ut a Cybelis Cybele. Prope Sangarius fluvius defluit. Ad hunc sunt antiqua Phrygum domicilia, Midae, et eo prioris Gordii, aliorumque nonnullorum, ne vestigia quidem servantia urbium, sed pagi aliis paulo majores. De his

τοῦ Κάστορος βασίλειον τοῦ Σαωκονδαρίου, ἐν ᾧ γαμ- Galatia.
βρὸν ὄντα [5] τοῦτον ἀπέσφαξε Δηϊόταρος, καὶ τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ· τὸ δὲ φρούριον κατέσπασε, καὶ διελυμήνατο τὸ πλεῖστον τῆς κατοικίας.

§. 4.

Μετὰ δὲ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον ἥ τε λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, [1] παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδο-

M 4 κίᾳ

scov. Γορδιοῦς; vetus interpres *Gordeus*; edd. Γορβιοῦς. *Tzschucke.* Conferatur hic locus cum illo proximo [p. 562] ubi et Dejotari et Caſtoris cujusdam facta eſt mentio: non enim ſunt haec ſana ſatis. Ibi leges et τὸ Μορζίους βασίλειον, quod videtur eſſe affine iſti Γορβιοῦς. *Caſaubonus.* Qui tamen ibi monet contra Xylandrum, viri illud eſſe nomen, cum hic ſit loci. Cf. Antonini itiner. p. 205. Σαωκονδάρου malit Palmerius in auctor. Gr. p. 337. quippe quod ita ad Gallicum ſonum melius dicatur. Cf. ad Caeſ. de B. C. 3, 4.

5) Medic. 4. corr. τούτου, ut ad Saocondarium referatur, et Caſtor idem intelligatur, qui Dejotarum accuſavit. V. Cicero pro Dejotaro c. 1. Tum κατέσπασε tradunt omnes codices, etiam Caſauboniani, cum in edd. exſtet ἀνέσπασε.

1) Caſaubonn. περικειμένη; mei, ut fertur in editionibus et epitome. Poſt Moſcov. Pariſ. Μορειμενοὺς, ita Medic. 4. omiſſo tantum articulo τοὺς, et ſic vetus interpres *Morimenos.* At ſupra p. m. 39. Μορειμηνὴ regio, et Plin. 6, 3. *Morimene.* Ipſa vero verba τῇ κατὰ τοὺς M. deſunt in Medic. 3. ut δ' poſt μέρος in Medic. 4.

his eſt Gordium et Gorbeius, regia Caſtoris Saocondarii: quem ibi, et uxorem ejus, filiam ſuam, Deiotarus trucidavit, caſtellumque diruit, et maximam pagi partem evaſtavit.

§. 4.

Poſt Galatiam verſus meridiem eſt Tatta palus, ad magnam ſita Cappadociam apud

Galatia. κίας τῇ κατὰ τοὺς Μοριμηνοὺς, μέρος δ' οὖσα τῆς μεγάλης Φρυγίας· καὶ ἡ συνεχὴς ταύτῃ μέχρι τοῦ Ταύρου, ἧς τὴν πλείστην Ἀμύντας εἶχεν. Ἡ μὲν οὖν Τάττα ἁλοπήγιόν ἐστιν αὐτοφυές· οὕτω δὲ περιπήττεται ῥᾳδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτὸ, ὥστε σεφάνους ἁλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὰν καθῶσι κύκλον σχοινίνου· τά τε ὄρνεα ἁλίσκεται τὰ προσαψάμενα τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπηξιν τῶν ἁλῶν. Ἥ τε δὴ Τάττα ἐστὶ, καὶ τὰ περὶ Ὀρκαορικοὺς, καὶ Πιγνισόν.

ΚΕΦ. Ζ.

2) Moscov. περιπήγεται truncata forma; Medic. 3. ὡς πρὸ ὥστε. Tum Medic. 3. Moscov. Paris. Venet. 1. Ὀρκαορικοὺς, Medic. 4. post corr. Venet. 2. Ὀρκαόκους; edd. Aldi, Hopperi Ὀρκαορκοὺς cum vet. interprete; Xyl. et reliquae Ὀρκαορυκούς. Dedi, ut supra, Ὀρκαορικούς. Πίγνισον, quod exhibent omnes libri, Casaubonus in Πίτνισσον commutatum velit, quia a Stephano vocetur Πίτνισσα, a Ptolemaeo 5, 4. Πετνισσὸς, ubi cd. Palat. Πετνησσούς. Probat etiam Salmas. ad Stephanum, sic, ut hic emendet Πιτνισσόν. Equidem sic non dubitarem per τ recipere.

apud Morimenam, pars magnae Phrygiae: et contigua huic regio usque ad Taurum, cujus maximam partem Amyntas tenuit. Tatta salis est natura suapte concrescentis palus: atque ita facile concrescit aqua ejus ad quamvis rem immersam, ut demisso circulo e funiculis facto etiam salis corollam inde extrahant: et aves si aquam alis attingant, statim decidant ob salem, quo eae concrescunt. Est ergo Tatta: tum loca circa Orcaoricos, et Pignisum.

CAP. VI.

ΚΕΦ. ΣΤ.

Lycaonia.

§. 1.

Καὶ τὰ τῶν Λυκαόνων ὀροπέδια ψυχρὰ, καὶ ψιλὰ, καὶ [1] ὀναγρόβοτα, ὑδάτων τε σπάνις πολλή· ὅπου δὲ καὶ εὑρεῖν δυνατὸν, βαθύτατα φρέατα τῶν πάντων· καθάπερ ἐν Σοάτροις, ὅπου καὶ πιπράσκεται τὸ ὕδωρ· ἔστι δὲ κωμόπολις Γαρσαβόρων πλησίον· ὅμως δὲ καίπερ [2] ἄνυδρος οὖσα ἡ χώρα, πρόβατα ἐκτρέφει θαυμαστῶς, τραχείας δὲ ἐρέας· καί τινες ἐξ αὐτῶν τούτων μέγιστον πλοῦτον ἐκτήσαντο. Ἀμύντας δ' ὑπὲρ τριακοσίας ἔσχε ποίμνας ἐν τοῖς τόποις

M 5 τού-

1) Medic. 3. male ὀναγρόβατα; edd. ante Caſaubon. ὀναγρόβρωτα. In Σοάτροις conſentiunt libri omnes, etſi alii Σάβατρα vel Σαύατρα adpellant. V. Weſſeling. ad Hieroc. p. 676. Sic et Γαρσαβόρων conſentiens eſt omnium librorum lectio, pro quo lib. 14. p. 663. f. Γαρσάουρα dicitur.

2) Venet. 1. contra uſum et aliorum exempla ἄνυδρα. Tum Medic. 3. Moſc. Pariſ. praeſcribunt μεγίστους πλούτους, uti paſſim occurrit.

CAP. VI.

§. 1.

Inde Lycaonum colles plani, frigidi, nudi, et afinis ſylveſtribus compaſcui: aquarum ibi magna penuria: atque ubi invenitur aqua, profundiſſimi omnium ſunt putei, ut Soatris, ubi etiam venditur aqua: eſt is pagus oppidi inſtar apud Garſabora: et tamen iſta regio, quantumvis aqua carens, mirum in modum oves nutrit, lanae aſperae, e quibus quidam ampliſſimas ſunt conſecuti opes: et Amyntas ultra CCC greges iis in locis

Lycaonia. τούτοις. Εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι, [3] Κώραλις μὲν ἡ μείζων, ἡ δ' ἐλάττων Τρωγῖτις. Ἐνταῦθα δέ που καὶ τὸ Ἰκόνιόν ἐστι, πολίχνιον εὖ συνῳκισμένον, καὶ χώραν εὐτυχεστέραν ἔχον τῆς λεχθείσης ὀναγροβότου· τοῦτο δ' εἶχε Πολέμων. Πλησιάζει δ' ἤδη τούτοις τοῖς τόποις ὁ Ταῦρος, ὁ τὴν Καππαδοκίαν ὁρίζων, καὶ τὴν Λυκαονίαν πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους Κίλικας τοὺς [4] Τραχειώτας. Λυκαόνων τε καὶ Καππαδόκων ὅριόν ἐστι τὸ μεταξὺ [5] Κοροπασσοῦ κώμης Λυκαόνων, καὶ Γαρεαθύρων πολιχνίου Καππαδόκων. Ἔστι δὲ τὸ μετα-

3) Mosc. Paris. Κόραλις. Quod *Caralitin* Livii 38, 15. in. huc refert Drakenborchius, errat, quippe quam longe hinc remotam fuisse, Livii narratio docet. Pro Τρωγῖτις, uti legitur in editionibus, Medic. 3. 4. volunt Τρωγῆτις; et sic vetus interpres *Trogeris* pro *Trogetis*. Equidem cum Paris. posui Τρωγῖτις.

4) Medic. 3. Τραχειώτας; uti apud Stephanum; reliqui Τραχιώτας cum editionibus hic et lib. 2. p. m. 347. Verum est Τραχειώτας, uti editur, refragantibus tamen quibusdam MSStis, lib. 14. p. 668. et ut hic per ι Τραχιώτιδος lib. 14. p. 672. Sic variatur in Plinio 5, 22. f. 27.

5) Medic. 4. Κοροπασσοῦ, Venet. 2. Κορεπασσοῦ.

cis habuit. Sunt et paludes, major Coralis, minor Trogitis. Circum isthaec loca Iconium est oppidum, probe conditum, agro feliciore, quam is, quem diximus onagros pascere: possedit Polemo. Ad haec loca jam Taurus accedit, Cappadociam et Lycaoniam distinguens a Cilicibus supra jacentibus, qui Tracheiotae ab asperitate regionis dicuntur. Lycaonum et Cappadocum est limes, quod interiacet Coropassum, Lycaoniae pagum, et Gareathyra, Cappa-

μεταξὺ διάστημα τῶν φρουρίων τούτων ἑκατὸν εἴκοσί Isauria.
που στάδιοι.

§. 2.

Τῆς δὲ Λυκαονίας ἐστὶ καὶ ἡ Ἰσαυρικὴ πρὸς αὐτῷ τῷ Ταύρῳ· εἶτα Ἰσαυρία [1] κώμας δύο ἔχουσα ὁμωνύμους· τὴν μὲν Παλαιὰν καλουμένην, τὴν δὲ Εὐερκῆ· ὑπήκοοι δ' ἦσαν ταύταις καὶ ἄλλαι κῶμαι συχναὶ· ληστῶν δ' ἅπασαι κατοικίαι. Παρέσχον δὲ καὶ Ῥωμαίοις πράγματα, καὶ τῷ Ἰσαυρικῷ προσαγορευθέντι Πουβλίῳ Σερβιλίῳ, ὃν ἡμεῖς εἴδομεν· ὃς καὶ ταῦτα ὑπέταξε Ῥωμαίοις, καὶ τὰ πολλὰ τῶν πει- p. 569.
ρατῶν ἐρύματα [2] ἐξεῖλε, τὰ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ.

§. 3.

1) Alio ordine Medic. 3. 4. Moſcov. ἔχουσα κώμας δύο. Tum ex Medic. 3. recepi τὴν δὲ Εὐερκῆ, cum vulgo legatur καλουμένην εὐερκῆ, ſic ut duo innuantur, unus ſequatur. Poſt Σερβιλίῳ volunt Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. hic et deinceps cum Medic. 4. et Venet. 2. ἴδομεν.

2) Ita praecipiunt codices omnes, etiam Caſauboniani, praeter Medic. 4. qui conſentit cum edd. in ἐξείλετο. Tum Medic. 3. ſimpliciter ἐξεῖλεν ἐπὶ θαλάσσῃ.

Cappadociae oppidulum: horum caſtellorum intervallum eſt ad CXX ſtadia.

§. 2.

Lycaoniae etiam eſt Iſaurica ad ipſum Taurum, tum Iſauria, quae duos habet pagos cognomines, quorum unum Palaeam vocant, alterum Euercem: his ſuberant etiam alii complures pagi, praedonum omnes domicilia. Exhibuerunt hi Romanis negotium, et P. Servilio, qui cognomen Iſaurici inde retulit, a nobis viſus. Is et Iſauriam Romanis ſubegit, et plerasque piratarum munitiones excidit, quae ad mare erant.

§. 3.

Isauria.

§. 3.

Τῆς δ' Ἰσαυρικῆς ἐστιν ἐν πλευραῖς ἡ Δέρβη, μάλιστα τῇ Καππαδοκίᾳ [1] ἐπιπεφυκὸς τὸ τοῦ Ἀντιπάτρου τυραννεῖον τοῦ Δερβήτου· τοῦ δ' ἦν καὶ τὰ Λάρανδα· ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ τὰ Ἴσαυρα καὶ τὴν Δέρβην Ἀμύντας εἶχεν, ἐπιθέμενος τῷ Δερβήτῃ, καὶ ἀνελὼν αὐτόν· τὰ δ' Ἴσαυρα παρὰ τῶν Ῥωμαίων [2] λαβών· καὶ δὴ βασίλειον ἑαυτῷ κατεσκεύασεν ἐνταῦθα, τὴν παλαιὰν Ἰσαυρίαν ἀνατρέψας. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χωρίῳ καινὸν τεῖχος οἰκοδομῶν οὐκ ἔφθη συντελέσας, ἀλλὰ διέφθειραν αὐτὸν οἱ Κίλικες, [3] ἐμβάλ-

1) Venet. 1. ἐπιπεφυκός. Tum Medic. 4. τυραννεῖον, Pariſ. τυραννίον, et poſtea pro Δερβήτῃ Medic. 4. Δερβίτῃ. Vulgatam diſerte comprobat Cicero ad div. 13, 73. qui Antipatrum Derbetem vocat. Et ſic apud Stephanum Δερβήτης, etſi male etiam ſ. v. Ἄβαι in libris exſtat Δερβίτης.

2) Sic Caſaubonn. meique omnes; contra edd. omnes ἑλών. Pro βασίλειον Medic. 3. 4. Moſcov. βασιλείαν, ut edd. Aldi et Hopperi. Καὶ δὴ Venet. 1. mutat in καὶ μὴ, et hinc κατεσκευάζειν dant Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. et edd. ante Caſaubonum.

§. 3.

In latere Iſauriae eſt Derbe, ſedes Antipatri Derbaei, maxime adhaerens Cappadociae. Hujus fuerunt etiam Laranda. Mea aetate et Iſaura et Derbam habuit Amyntas, cum Antipatrum illum Derbaeum per inſidias occidiſſet: Iſaura vero a Romanis accepit, quin et regiam ſibi iſthic condidit, antiqua Iſauria everſa: cumque eodem in loco novum moliretur murum, ad finem opus non perduxit: ſed eum Cilices per inſidias

[3] ἐμβάλλοντα εἰς τοὺς Ὁμοναδεῖς, καὶ ἐξ ἐνέδρας ληφθέντας. Isauria.

§. 4.

Τὴν γὰρ Ἀντιόχειαν ἔχων τὴν πρὸς [1] τῇ Πισιδίᾳ μέχρι Ἀπολλωνιάδος, τῆς πρὸς Ἀπαμείᾳ τῇ Κιβωτῷ, καὶ τῆς παρωρείου τινὰ, καὶ τὴν Λυκαονίαν, ἐπειρᾶτο τοὺς ἐκ τοῦ Ταύρου κατατρέχοντας Κίλικας καὶ Πισίδας τὴν χώραν ταύτην, Φρυγῶν οὖσαν καὶ Κιλίκων, ἐξαιρεῖν· καὶ πολλὰ χωρία ἐξεῖλεν ἀπόρθητα πρότερον ὄντα, ὧν καὶ Κρήμνα· τὸ δὲ Σανδάλιον οὐδ' ἐνεχείρησε βίᾳ προσάγεσθαι, μετα-

ξὺ

3) Haec verba ad καὶ desunt in Medic. 3.

1) Edd. Aldi et Hopperi Πισίδι. Articulus in Medic. 3. 4. abest et pro μέχρι uterque habet μέχρις, et pro παρωρείου Medic. 3. et Paris. παρωρείου. Tum Moscov. ἐνεχείρησε et ἐνεχείρισε. Antea in Paris. deest ὄντα.

infidias interceptum occiderunt, cum in Homonadenses impressionem fecisset.

§. 4.

Cum enim Antiochiam Pisidiae conterminam haberet, et usque ad Apolloniadem, Apameae Ciboto confinem, ac quaedam ad montium latus pertinentia, nec non Lycaoniam: conatus est eos exscindere, qui e Tauro in istam regionem, quae Phrygiae erat ac Ciliciae, excursiones factitabant. Itaque multa cepit castella, nunquam ante expugnata: de quibus etiam Cremna fuit. Sandalium autem ne tentavit quidem vi, situm inter

Iſauria. ξὺ κείμενον τῆς τε Κρήμνης καὶ [2] Σαγαλασσοῦ· τὴν μὲν οὖν Κρήμναν ἄποικοι Ῥωμαίων ἔχουσιν.

§. 5.

[1] Σαγαλασσὸς δ' ἐστὶν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι τῶν Ῥωμαίων, ὑφ' ᾧ καὶ ἡ Ἀμύντου βασιλεία πᾶσα· διέχει δ' Ἀπαμείας ἡμέρας ὁδόν· κατάβασιν ἔχουσα σχεδόν τι καὶ τριάκοντα σταδίων ἀπὸ τοῦ ἐρύματος· καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ Σελγησσόν· ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ Ἀλέξανδρος εἶλεν. [2] Ὁ δ' οὖν Ἀμύντας, τὴν

2) Medic. 4. Moſc. uti paullo poſt, per ſimplex σ producunt.

1) Codices, ut antea, Medicei etiam praepoſito articulo, tantum Xylander Ἡ Σαγαλασσὸς, et ante eum Ἡ Γαλασσός. Sic ſibilantem literam demunt codices quidam Liviani 38, 15, 9. et Pliniani 5, 24. ſ. 27. et hinc Ἀγαλασσὸς in Hierocle, ubi ex aliis auctoribus et numis reſtituit Weſſeling p. 673. Σαγαλασσὸς, probante Garatonio ad Cicer. de lege agrar. 2, 19. Pro ὑφ' ᾧ Ven. 2. ἐφ' ᾧ. Σελγησὸν paullo poſt legitur in Medic. 4. et Moſc.

2) Haec verba ad εἶλεν in Moſcov. margine hac nota adſcripta κείμενον leguntur. In eodem codice δὲ ante τοὺς abeſt, et Ven. 2. ita locum effingit: ὁ δὲ τοὺς Ὁ. παραλαβών. Αὐτὸν in αὐτῶν mutant Moſcov. Venet. 1. 2.

ter Cremnam et Sagalaſſum. Cremnam colonia Romanorum occupavit.

§. 5.

Sagalaſſus ſub eo Romanorum eſt praefecto, qui Amyntae regnum gubernat univerſum: abeſt ab Apamea unius diei iter: ab arce in urbem deſcenſus eſt fere xxx ſtadiorum: vocatur etiam Selgeſſus: eam urbem Alexander quoque cepit. Caeterum Amyntas, Cremna capta

τὴν μὲν Κρήμναν εἷλεν· εἰς δὲ τοὺς Ὁμοναδέας παρελθὼν, οἳ ἐνομίζοντο ἀληπτότατοι, καὶ κατασὰς ἤδη κύριος τῶν πλείστων χωρίων, ἀνελὼν καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν, ἐξ ἀπάτης ἐλήφθη διὰ τῆς τοῦ τυράννου γυναικός. Καὶ τοῦτον μὲν ἐκεῖνοι διέφθειραν. Ἐκείνους δὲ [3] Κυρίνιος ἐξεπόρθησε λιμῷ, καὶ τετρακισχιλίους ἄνδρας ἐζώγρησε, καὶ συνῴκισεν εἰς τὰς ἐγγὺς πόλεις· τὴν δὲ χώραν ἀπέλιπεν ἔρημον τῶν ἐν ἀκμῇ. Ἔστι δὲ καὶ [4] ἐν ὑψηλοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσι κρημνοῖς ἀποτόμοις σφόδρα καὶ τὸ πλέον ἀβάτοις ἐν μέσῳ κοῖλον καὶ εὔγεων πεδίον, εἰς αὐλῶνας πλείους διῃρημένον· τοῦτο δὲ γεωργοῦντες, ᾤκουν ἐν ταῖς ὑπερκειμέναις ὀφρύσιν, ἢ σπηλαίοις· τὰ πολλὰ Isauria.

3) Medic. 3. 4. Κυρήνιος, et ſic vetus interpres *Cirenius*. *Quirinius* apud Tacitum Ann. 3, 48. in eadem narratione.

4) Sic Caſauboniani et mei omnes. Editionibus praeivit Aldus ἐφ' ὑψηλοῖς. Reddidi codices. Tum ex Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. pro εὔγαιον repoſui εὔγεων, de quo ad lib. 11. p. m. 518. In fine ἀξιόλογοι habet Venet. 1.

capta, cum in Homonadenſes expeditionem feciſſet, qui maxime putabantur inexpugnabiles, et jam pleraque loca cepiſſet, ipſorum quoque tyrannum ſuſtuliſſet, dolo uxoris captus periit. Ipſos autem Cyrinius fame expugnavit, ac quatuor millia virorum cepit vivos, inque vicinis collocavit urbibus, regione vacua hominum vigentis aevi relicta. Eſt etiam in ſummis partibus Tauri et praecipitiis ac fere inacceſſis in medio cavitas, et campus bonae glebae, in convalles aliquot diverſus: eum colentes habitabant in ſuperne imminentibus ſuperciliis ac ſpelunca: plerumque autem in armis degebant, et incurſabant

Iſauria. λαὸ δ' ἔνοπλοι ἦσαν, καὶ κατέτρεχον τὴν ἀλλοτρίαν, ἔχοντες ὄρη τειχίζοντα τὴν χώραν αὐτῶν. Συναφεῖς δ' εἰσὶ τούτοις οἵ τε ἄλλοι Πισίδαι, καὶ οἱ Σελγεῖς οἵπερ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῶν Πισιδῶν.

ΚΕΦ. Ζ.

§. 1.

Piſidia. Τὸ μὲν οὖν πλέον αὐτῶν μέρος τὰς ἀκρωρείας τοῦ p. 570. Ταύρου κατέχει· τινὲς δὲ καὶ ὑπὲρ Σίδης καὶ Ἀσπένδου, Παμφυλικῶν πόλεων, κατέχουσι γεώλοφα χωρία, ἐλαιόφυτα πάντα· τὰ δ' ὑπὲρ τούτων, ὀρεινὰ ἤδη, Κατεννεῖς, ὅμοροι Σελγεῦσι καὶ Ὁμοναδεῦσι. Σαγαλάσσεῖς δ' ἐπὶ τὰ ἐντὸς τὰ πρὸς τῇ Μιλυάδι.

§. 2.

1) Praecedit πάντα, quam vocem Aldus invexerat, Caſaubonus tamquam ſuſpectam uncis incluſerat, codices mei omnes ignorant; quare expuli. Tum mutato ordine Medic. 3. 4.

ſabant alienum ſolum, cum ipſorum montibus, tanquam muris, muniretur. Contigui his ſunt cum reliqui Piſidae, tum inter eos nobiliſſimi Selgenſes.

CAP. VII.

§. 1.

Major Piſidarum pars extremitates Tauri montis tenet: quidam etiam ſupra Siden et Aſpendum, Pamphyliae urbes, incolunt terreſtres colles, oleis omnes conſitos. Supra hos omnia jam montoſa Catennenſes, finitimi Selgenſibus et Homonadenſibus. Sagalaſſenſes autem introrſum ad Milyadem.

§. 2.

§. 2. Pisidia.

Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τῶν Πισιδικῶν πόλεις εἶναι Σέλγην, Σαγαλασσὸν, Πεδνηλισσὸν, [2] Ἀδαδάτην, Βριάδα, Κρήμναν, Πιτυασσὸν, Ἄμβλαδα, Ἀνα-

8. 4. Moscov. ἤδη ὀρεινὰ, et pro ἤδη Paris. ἐστί. Ὁμαναδεῦσι, quod occupat omnes editiones, transire jussi in usitatam formam. Cf. supra et quae ad Plinium 5, 23. f. 27. et Hieroclem p. 675. monent viri docti. Σαγαλασσεῖς per simplex σ, ut supra urbem, exhibent Medic. 4. et Moscov. qui et contra aliorum scripturam dat Μυλιάδι; edd. Aldi et Hopperi Μιλιάδι; infra recte. At Μυλιάδος aliae edd. etiam lib. 13. extr.

1) Medic. 3. Πισιδῶν. Tum Moscov. et Paris. male Σέλγη; Σαγαλασὸν Medic. 4. Proxime post in libris omnibus scriptum exstat Πετνηλισσεὸν, tantum quod Medic. 4. cum vetere interprete per simplex σ effert. Cum tamen alii auctores omnes in prima syllaba δ et in fine σσ praeferant, ut Polybius aliquoties, quem sequitur Noster, et Stephanus, qui Nostrum sequitur, etsi pro η vulgo legitur ι, recte Casaubonus Πεδνηλισσεὸν emendat. V. Schweighaeuser. ad Polyb. 5, 72, 1. Addo numum Raschio ignoratum, quem ex Pellerinio produxit Eckhel in doctrina num. P. 1. Vol. 3. p. 20. Quae quidem satis evincunt receptam scripturam.

2) Ἀδαδάτην tenent omnes libri. A Ptolemaeo in MS. Palat. 5, 5. vocatur Ἀδάδα, Ὀδάδα ab Hierocle p. 674. ubi cf. Wesseling, qui inde apud Strabonem emendat Ἀδάδα, τὴν Βριάδα, sic ut articulus adhaeserit, qui tamen uni huic nomini datus esse minime videtur. Tum vero etiam corruit conjectura, qua ex τὴν Βριάδα effingit Τιμβριάδα, de qua urbe adtulit aliqua p. 673. Cf. Plin. 5, 25. f. 27. et ibi Harduinus.

§. 2. Artemidorus Pisidiae urbes numerat Selgam, Sagalassum, Pedneliſſum, Adadatem, Briada, Cremnam, Pityassum, Amblada,

Pisidia. Ἀναίβουρα, Σίνδα, Ἀκρασσὸν, Ταρβασσὸν, Τερμησσόν· τούτων δ' οἱ μὲν εἰσι τελείως ὀρεινοὶ, οἱ δὲ καὶ μέχρι τῶν ὑπωρειῶν καθήκοντες ἐφ' ἑκάτερα, ἐπί τε τὴν Παμφυλίαν καὶ τὴν Μιλυάδα καθήκοντες Φρυξὶ καὶ Λυδοῖς καὶ Καρσὶν ὅμοροι, πᾶσιν εἰρηνικοῖς ἔθνεσι, καίπερ προσβόρροις οὖσιν. Οἱ δὲ Πάμφυ-

nus. Κρήμναν tuentur etiam numi, quos commemorat Eckfiel in doctr. num. P. 1. Vol. 3. p. 20. Ἀμβλαδα, retracto in antepenultimam accentu, uti adparet apud Stephanum, exhibet Moscov. quem secutus sum; occurrit enim Ἀμβλάδων; et sic antea dedi Βρίαδα mutata accentus sede. Πιτυασσὸν per σ simplex ponit Medic. 4. ut supra alia. At vulgatam formam in Τιτυασσὸν mutat Wesseling. ad Hierocl. p. 674. Pro Σίνδα Medic. 3. ponit Σίνδαν, pro Ἀκρασσὸν, Ταρβασσὸν, Τερμισσὸν, Medic. 4. Ἀρασὸν, Τάρβασον, Τερμεσὸν, quae singula eodem modo exprimit vetus interpres. Equidem pro Τερμισσὸν scripsi Τερμησσὸν, ut alibi apud Nostrum, v. c. lib. 13. extr. editur, et numorum lapidumque auctoritate probatur. Cf. etiam Wesseling. ad Diodor. Sic. 18, 45.

3) Medic. 3. 4. τελέως, ut proxime post. Tum καθήκοντες iidem ignorant. Ad vocem προσβόρροις in Moscov. codicis margine hoc scholium legitur: Προσβόρρους διὰ δύο ρ. Καὶ Εὐριπίδης προσβορρέον ἄντρον, ἃς μακρὰς κιχλήσκομεν. Ἀπέδωκε δὲ τὸ ας πρὸς τὰς πέτρας, ἃς πρὸ τοῦ ἐκρηθέντος ἰαμβείου εἴρηκεν. At utrumque in libris reperitur promiscue, saepe etiam variatur, uti passim in Strabone notavi. Posui tamen duplex ρ, de quo ad lib. 11. p. m. 358.

da, Anabura, Sinda, Aarassum, Tarbassum, Termessum. Horum alii plane sunt montani, alii utrimque usque ad radices montium pertinent, versus Pamphyliam et Milyadem, finitimi Phrygibus, Lydis, et Caribus: quae gentes quanquam versus septentrionem habitant, omnes tamen sunt pacifi-

che.

Παμφυλοι, πολὺ τοῦ Κιλικίου φύλου μετέχοντες, οὐ τελέως ἀφεῖνται τῶν λῃστρικῶν ἔργων, οὐδὲ τοὺς ὁμόρους ἐῶσι καθ' ἡσυχίαν ζῆν, [4] καίπερ τὰ νότια μέρη τῆς ὑπωρείας τοῦ Ταύρου κατέχοντες. Εἰσὶ δὲ τοῖς Φρυξὶν ὅμοροι καὶ τῇ Καρίᾳ [5] Τάβαι, καὶ Σίνδα, καὶ Ἄμβλαδα, ὅθεν καὶ ὁ Ἀμβλαδεὺς οἶνος ἐκφέρεται, πρὸς διαίτας ἰατρικὰς ἐπιτήδειος. Τῶν δ' οὖν ὀρεινῶν, ὡς εἰπεῖν, [6] Πισιδῶν, οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τυ- Pisidia.

ραννί-

4) Casaubonn. Ven. 2. καὶ πρὸς τά. Reliqui in vulgata consentiunt; at quod sequitur ὑπωρείας omnes utrimque probant, a Casaubono recte revocatum, cum antea Aldo duce legeretur ὑπερωρείας; tantum Ven. 1. 2. dant frequenti errore ὑπωρίας. Post Medic. 3. δὲ καὶ τοῖς Φρυξίν.

5) Omnes libri exhibent Τάβα καὶ Σίνδα, uti etiam vulgo ex nostro loco refertur apud Stephanum s. v. Ἄμβλαδα. At cum ibi in MSStis reperiatur Τάβαι καὶ Ἴσινδα, utrumque et hic restituendum putant ad Stephanum Berkelius p. 116. 425. et Holsten. p. 31. probante in nomine Σίνδα Wesselingio ad Hieroclem p. 680. Adsentior in Τάβαι propter literarum seriem in Stephano, et quod alibi in hoc tractu sub hoc nomine commemoratur, praeterea gentile Ταβηνων in pluribus numis legitur. Contra in Σίνδα refragor, quae vel utraque ratione, ut Σπαγία et Ἰσπανία, dicta est, vel potius diverso situ alia urbs fuit, uti docuit Mannert in Geogr. V. 6. P. 2. p. 151.

6) Moscov. ἰτισιδων. Pro αὐτοῖς Paris. fert αὐτούς. Post pro

cae. Pamphyli, qui valde sunt nationis Ciliciae participes, non prorsus a praedationibus abstinent, neque patiuntur vicinos quiete vivere: quanquam radices Tauri australes accolant. Phrygibus accedunt et Cariae Tabae, Sinda, et Amblada: unde Ambladense vinum, curationibus medicis utile. Pisidae

Pisidia. ραννίδας μεμερισμένοι, καθάπερ οἱ Κίλικες, λῃστρικῶς ἤσκηνται· φασὶ δ' αὐτοῖς τῶν Λελέγων συγκαταμιχθῆναί τινας τὸ παλαιὸν, πλάνητας ἀνθρώπους, καὶ συμμεῖναι διὰ τὴν ὁμοιοτροπίαν αὐτόθι.

§. 3.

Σέλγη δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκτίσθη πόλις· καὶ ἔτι πρότερον ὑπὸ Κάλχαντος· ὕστερον δὲ καθ' αὑτὴν ἔμεινεν αὐξηθεῖσα ἐκ τοῦ πολιτεύεσθαι νομίμως, [1] ὥστε καὶ δισμυριάνδρός ποτε εἶναι. Θαυμαστὴ δ' ἐστὶν ἡ φύσις τῶν τόπων. Ἐν γὰρ ταῖς ἀκρωρείαις τοῦ Ταύρου χώρα μυριάδας τρέφειν δυναμένη, σφόδρα εὔκαρπός ἐστιν, ὥστε καὶ ἐλαιόφυτα

pro Λελέγων male Venet. 2. Σέλγων, melius pro συμβῆναι, quod vulgo ferebatur, Moscov. Medic. 3. 4. substituunt συμμεῖναι. Et sic (συνέμειναν) ex hoc loco repetit Eustath. ad Homer. Il. 20, 96. p. m. 1271, 30. uti, quod deinceps sequitur, ὁμοιοτροπίαν, quod Mosc. hic mutat in ὁμοτροπίαν.

1) Casaubonn. ὡς καὶ δισμ. ποτὲ εἶναι; mei ὥστε καὶ δισμ. ποτὲ εἶναι, quod reddidi. Vulgo ὡς ποτε καὶ δισμ. εἶναι.

sidae montani fere per tyrannorum dominia, ut et Cilices, divisi, ad latrocinia sunt condocefacti: et aiunt antiquitus iis permixtos Leleges, homines errabundos, ob similitudinem morum una cum ipsis victitasse.

§. 3.

Selge urbs ab initio est condita a Lacedaemoniis, atque etiam ante a Calchante: deinde constitit ob bonam reip. formam, ita ut aliquando etiam xx virorum millia habuerit. Mirabilis est eorum locorum natura. Nam in summis Tauri montanis regio est, multis hominum millibus alendis sufficiens, valde ferax frugum: ut et oleas multis in locis producat,

σα εἶναι πολλαὶ χωρίαι καὶ εὐάμπελαι, νομαὶς τε Pisidia.
ἀφθόνους ἀνεῖσθαι παντοδαποῖς βοσκήμασι· κύκλῳ
δ' ὑπέρκεινται δρυμοὶ ποικίλης ὕλης. Πλεῖστος δ' ὁ
σύραξ φύεται παρ' αὐτοῖς, δένδρον οὐ μέγα [2] ὀρθη-
λόν· ἀφ' οὗ καὶ τὰ συράκινα ἀκοντίσματα, ἐοικότα
τοῖς κραναΐνοις· ἐγγίνεται δ' ἐν τοῖς στελέχεσι ξυλο-
φάγου τι σκώληκος εἶδος, ὃ μέχρι τῆς ἐπιφανείας
διαφάγον τὸ ξύλον, τὸ μὲν πρῶτον πιτύροις, ἢ πρί-
σμασιν ἐοικός τι ψῆγμα προχεῖ, καὶ σωρὸς συνίστα-
ται πρὸς τῇ ῥίζῃ· μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολείβεταί τις

2) Incognita vox, quam tamen libri omnes tuentur. Caſaubonus emendat δένδρον οὐ μέγα, ὄρθιον δὲ καὶ ὑψηλόν. Poſt Medic. 3. κρανατίνοις, Medic. 4. κρανίνοις, alii cum edd. κρανατίνοις. Euſtathius tamen ad Homer. Il. 2, 539. p. m. 212, 50. ex hoc loco refert κρανεΐνοις, quod probat etiam, rejecta forma per α, Politus ad Euſtathium c. l. Tom. 2. p. 587. Proxime Mediceus ad hanc formam, α in ι mutato, accedit, etſi, quam propoſuit, etiam in Tzetze ad Lycophr. v. 553. reperitur. Nempe uſitata illa eſt κρανίνοις, quae ſaepius occurrit in Xenophonte, in Arriano de exped. Alex. 1, 15, 7. et aliis. Eadem variatio, quae hic, notatur in Xenoph. de re equ. 12, 12.

ducat et bonas vites, omnisque generis pecori paſcendo ſufficiat. Supra in orbem ſilvae ſunt omnigenae materiae. Plurimus apud eos ſtyrax naſcitur, arbor non magna, ſed recta: unde et ſtyracina iacula, corni haſtilibus ſimillima. In harum truncis arborum naſcitur genus quoddam vermis, ligna comedentis. Is vermis cum ad ſuperficiem usque exedit lignum, initio furfuribus, aut ferramentis ſimile quoddam ramentum effundit, cuius acervus ad radicem coit: poſtea liquor quidam deſtilla-

Pisidia. ὑγρασίαν, δεχομένην πῆξιν ῥᾳδίαν παραπλησίαν τῇ [3] κόμμει· ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸ ψῆγμα πρὸς τῇ ῥίζῃ [4] καταμιχθὲν, ἀναμίγνυται τούτῳ τε καὶ τῇ γῇ, πλὴν ὅσον τὸ μὲν ἐν ἐπιπολῆ συσκᾶ διαμένει καθαρόν· τὸ δ' ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ στελέχους, καθ' ἣν ῥεῖ,

p. 571.

3) Medic. 3. Moscov. κόμμ; Medic. 4. Ven. 2. κόμει; ceteri cum edd. κόμμῃ, quod Casaubonus mutatum malebat in τῷ κόμμι, quia κόμμι dicant, non κόμμην. Usi κόμμει et κόμμι promiscue dicitur, sic τῷ κόμμει et κόμμι, de quo ad Herodot. 2, 86. Cum tamen alteram terminationem in ει reddat hic Mediceus, eam praetulit, et sic Dioscorides 1, 79. de styrace ξάκρυον κόμμει ἐοικὸς, uti et hinc simpliciter et sine monito repetit Salmas. ad Solin. p. m. 383. b. F. Superius Paris. σκώλικας, Ven. 1. ὀμφὸς pro σφρὸς prave.

4) Pro καταμιχθὲν arte Xylander substituebat κατενεχθὲν, quod et in versione expressit. Causa patet. Neque tamen addicunt codices. Post pro ἐπιπολῦ malebat ἐπὶ τῆς ἐπιπολῆς, etsi huic emendationi non adhaerebat. Casaubonus autem ex veteribus libris, quibuscum concinunt ex meis Medic. 3. 4. Venet. 1. (ἐν ἐπιπολῦ) reponit ἐν ἐπιπολῇ, quod et reddidit vetus interpres, (in summo) cum vulgo, quod est in ceteris, legatur μὲν ἐπὶ πολύ. Tantum Moscov. dat ἐν ἐπιπολῆς. Equidem adsentior Casaubono, et, licet casu recto ἐπιπολὴ occurrere quidam negent, ἐν ἐπιπολῇ dedi. Cf. in primis Pauw. ad Phrynich. p. 50. et Triller. ad Thomam Mag. p. 326. Hinc ἐξ, ἐπὶ, ἀπὸ praeponuntur. Neque tamen diffiteor desiderari exemplum cum articulo, quem hic additum velim. Medic. 4. deinde καθαρὸν διαμένει.

stillatur, qui in modum gummis facile concrescit: huius liquoris partes, quae in scrobem radici adsitam deferuntur, cum hac et cum ipsa terra permiscentur: nisi si quid in summo concrevit, et hinc purum permanet; quod autem in superficie trunci haeret, per quem defluit, id concretum purumque exsistit: faciunt

[5]ξεῖ, πήττεται, καὶ τοῦτο καθαρόν· ποιοῦσι δὲ καὶ ἐκ τοῦ μὴ καθαροῦ μίγμα ξυλομιγές τι καὶ γεωμιγὲς, εὐωδέστερον τοῦ καθαροῦ, τῇ δ' ἄλλῃ δυνάμει λειπόμενον· λανθάνει δὲ τοὺς πολλούς· ᾧ πλείστῳ χρῶνται θυμιάμασι οἱ δεισιδαίμονες. Ἐπαινεῖται δὲ καὶ ἡ Σελγικὴ ἶρις, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἄλειμμα. Ἔχει δ' ὀλίγας προσβάσεις περὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν τὴν [6]Σελγέων ὀρεινὴν, κρημνῶν καὶ χαραδρῶν οὖσαν πλήρη, ἃς ποιοῦσιν ἄλλοι τε ποταμοὶ, καὶ ὁ Εὐρυμέδων, καὶ ὁ Κέστρος, ἀπὸ τῶν Σελγικῶν ὀρῶν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπίπτοντες θάλατταν· γέφυραι δ' Pisidia.

5) Casaubonn. Medic. 4. ἔδον; tum Casaubonn. πήγνυται. Ante ἐκ τοῦ κ. deest καὶ in Medic. 4. Paullo inferius post ἐπαινεῖται ex Medic. 3. 4. et Moscov. inserui δὲ, quod amat Strabo in transitu ad alia.

6) *Sic* Medic. 3. 4. vetus interpres *Selgensium*; in aliis libris mscriptis et editis reperitur Σελγαίων. Illud vero jam emendaverat in notis Casaubonus et probat Schweighaeuser. ad Polyb. 5, 72, 1. addicente Stephano numisque pluribus, in quibus Σελγεων legitur. Et sic post Σελγεῖς. Pro Παμφυλίαν Medic. 4. adponit Παμφυλικήν.

faciunt etiam e non puro quidpiam ligno admixtum et terrae, odoratius puro, sed vi inferius, quod tamen fallat plerosque vulgo: eo ad suffitum utuntur superstitiosi plurimo. Laudatur vero etiam Selgica iris, et unguentum ex ea. Habet et adscensus paucos quosdam circa urbem et Selgicae regionis montana; quae regio plena est praecipitiorum et angustarum vallium: eas efficiunt cum alii amnes, tum Eurymedon et Cestrus, a Selgicis montibus in Pamphylium prolabentes mare. Itinera qua sunt, ibi

Pisidia. ἐπίκεινται ταῖς ὁδοῖς. Διὰ [7] τὴν ἐρυμνότητα οὔτε πρότερον, οὔθ' ὕστερον, οὐδ' ἅπαξ οἱ Σελγεῖς ὑπ' ἄλλοις ἐγένοντο· ἀλλὰ τὴν μὲν ἄλλην χώραν ἀδεῶς ἐκαρποῦντο, ὑπὲρ δὲ τῆς κάτω τῆς τε ἐν τῇ Παμφυλίᾳ καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου διεμάχοντο πρὸς τοὺς βασιλέας ἀεί· πρὸς δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ ταυτοῖς τισι κατεῖχον τὴν χώραν· πρὸς Ἀλέξανδρον δὲ πρεσβευσάμενοι δέχεσθαι τὰ προστάγματα εἶπον κατὰ φιλίαν· νῦν δὲ ὑπήκοοι τελέως γεγόνασι· καὶ εἰσὶν ἐν τῇ ὑπὸ Ἀμύντᾳ τεταγμένῃ πρότερον.

ibi pontibus iunguntur alvei. Propter arduitatem locorum Selgenſes neque ante, neque poſt ſub aliis fuerunt, ſed cum ſuae ditionis fructus ſecure perceperunt, tum de inferiore, quae et in Pamphylia eſt et intra Taurum perpetua contra reges ſuſtinuerunt certamina: cum Romanis vero, pactis quibusdam conditionibus, eam obtinuerunt: miſſis quoque legatis ad Alexandrum, imperata ſe ut amicos facere ſignificaverunt: nunc prorſus ſubditi ſunt Romanis, cenſenturque in provincia, quae Amyntae paruit.

ΚΕΦ. Ζ.

CAP. VII.

7) Caſaubonus, Strabonis morem reſpiciens, malit praeponere δέ. Alii verba διὰ τὴν ἐρυμνότητα ad priora referunt, quae ego ſequentibus aptiora puto. Pro ὑπ' ἄλλοις Moſcov. Pariſ. Venet. 1. edd. ante Caſaubonum adferunt ἐπ' ἄλλοις. Tum Medic. 3. 4. habet οὔτε δὲ πρότερον, Pariſ. οὐδ' ὕστερον, Medic. 3. 4. νῦν δ'; Ven. 1. ὑπὸ pro ἀπὸ ante Ἀμύντᾳ. Τεταγμένοι vitium eſt Ven. 1. 2.

ΚΕΦ. Ζ.

Mysia et Phrygia.

§. 1.

Τοῖς δὲ Βιθυνοῖς ὁμορροῦσι πρὸς νότον, ὡς ἔφην, οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον, τὸν Μύσιον, προσαγορευόμενοι Μυσοί τε καὶ Φρύγες. Ἑκάτερον δὲ τὸ ἔθνος διττόν ἐστι. Φρυγία τε γὰρ ἡ μὲν καλεῖται μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἐβασίλευσε, καὶ ἧς μέρος οἱ Γαλάται κατέσχον· ἡ δὲ μικρά, ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, καὶ ἡ περὶ τὸν Ὄλυμπον, ἡ καὶ Ἐπίκτητος λεγομένη. Μυσία τε ὁμοίως, ἥ τε Ὀλυμπηνὴ, συνεχὴς οὖσα τῇ Βιθυνίᾳ καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ, ἣν ἔφη Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ τῶν πέ-

N 5 ραν

1) Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Paris. Moscov. apte hic inserunt δὲ, ut edd. ante Casaubonum, de quo supra dixi. Post Ὀλυμπηνὴ scribit in notis, etsi in textum non admisit, Casaubonus, ut supra Ὀλυμπηνοὶ scribuntur. Suffragantur Stephanus sub h. v. Eustath. ad Homer. I, 18. p. m. 21, 24. et ad Dionys. 810. et Latini in voce *Olympenus*. Vulgo Ὀλυμπικὴ.

CAP. VII.

§. 1.

Bithynis autem versus meridiem (ut docui) contermini sunt, qui circa Mysium Olympum incolunt, cognomine Mysi et Phryges. Harum gentium utraque duplex est. Nam Phrygia alia vocatur magna, cuius rex fuit Midas; et cuius partem Galatae occupaverunt: alia parva, quae, Hellesponto imminens, circa Olympum est, et Epictetus dicitur. Itidemque Mysia alia est Olympica, Bithyniae contigua et Phrygiae Epicteto:

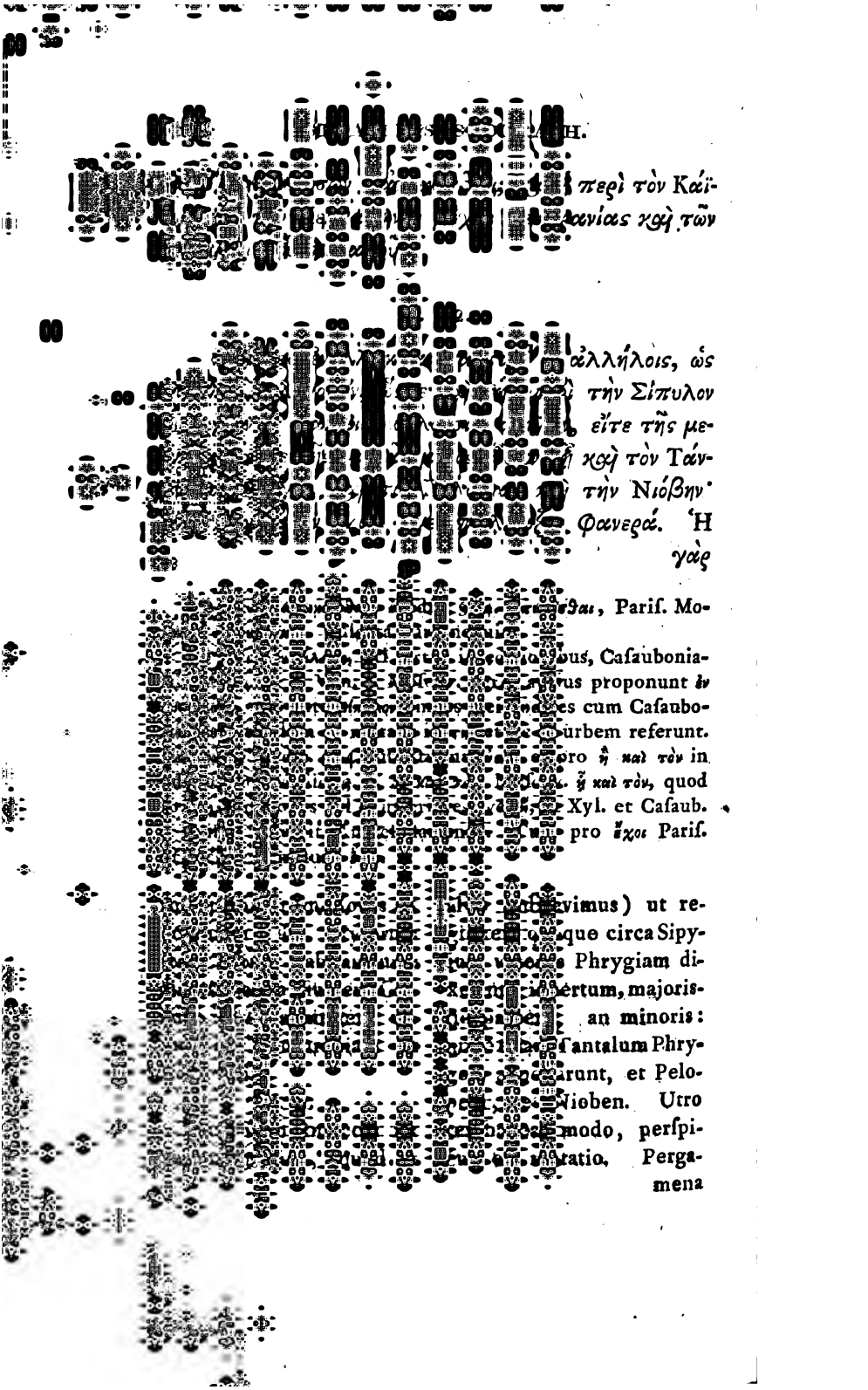

H.

περὶ τὸν Καϊ-
ανίας καὶ τῶν

ἀλλήλοις, ὡς
τὴν Σίπυλον
εἴτε τῆς με-
καὶ τὸν Τάν-
τὴν Νιόβην·
φανερά. Ἡ
γὰρ

θαι, Parif. Mo-

us, Caſaubonia-
rus proponunt ἐν
es cum Caſaubo-
urbem referunt.
ro ἢ καὶ τὸν in
ἢ καὶ τὸν, quod
Xyl. et Caſaub.
pro ἔχει Parif.

vimus) ut re-
que circa Sipy-
Phrygiam di-
ertum, majoris-
an minoris:
ſantalum Phry-
arunt, et Pelo-
Nioben. Utro
modo, perſpi-
ratio. Perga-
mena

γὰρ Περγαμηνὴ καὶ ἡ [2] Ἐλαῖτις, καθ' ἣν ὁ Κάϊκος ἐκπίπτει, καὶ ἡ μεταξὺ τούτων Τευθρανία, ἐν ᾗ Τεύθρας καὶ ἡ τοῦ Τηλέφου ἐκτροφὴ, αἰνὰ μέσον ἐστὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς περὶ Σίπυλον καὶ Μαγνησίαν, [3] τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν· ὥσθ', ὅπερ ἔφην, ἔργον διορίσαι Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. Mysia et Phrygia. p. 572.

§. 3.

Καὶ οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Μαίονες, οὓς Ὅμηρος καλεῖ Μήονας, ἐν συγχύσει πώς εἰσι, καὶ πρὸς τούτους καὶ πρὸς ἀλλήλους, ὅτι οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς, οἱ δ' ἑτέρους φασί· πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν Θρᾷ-

2) Moscov. Ἐλάϊτις, Paris. Ἐλαΐτης, editiones duae priores Ἐλαῖτις, post Ἐλαΐτις, ut infra lib. 13. p. 615. Secutus sum priores. Tum Κάϊκος scribendum esse, exemplo suo monet Moscov.

3) Moscov. praeponit καὶ, Medic. 4. sic praeterea invertit καὶ τῆς ὑπ' αὐτῇ χώρας. At nota est Μαγνησία πρὸς Σιπύλῳ.

mena enim et Elaitis, per quam Caicus elabitur, et his interiacens, Teuthrania, ubi Teuthras ille fuit, et Telephi enutritio, medio sunt loco inter Hellespontum et Sipylum ac ei substratam Magnesiam. Itaque sicut ostendimus, difficile est distinguere

Fines seorsim Mysorum et fines Phrygum.

§. 3.

Lydi quoque et Maeones, quos Meonas Homerus dixit, cum his atque inter se confunduntur, aliis eosdem, aliis diversos dicentibus. Praeterea Mysos

Mysia et Phrygia.

Θρᾷκας, οἱ δὲ Λυδοὺς [1] εἰρήκασι, κατ' αἰτίαν παλαιὰν ἱστοροῦντες, ἣν Ξάνθος, ὁ Λυδὸς, γράφει καὶ Μενεκράτης, ὁ Ἐλαίτης· ἐτυμολογοῦντες καὶ τὸ ὄνομα τὸ τῶν Μυσῶν, ὅτι τὴν ὀξύην οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Λυδοί· πολλὴ δ' ἡ ὀξύη κατὰ τὸν Ὄλυμπον, ὅπου ἐκτεθῆναί φασι τοὺς δεκατευθέντας· ἐκείνων δὲ ἀπογόνους εἶναι τοὺς ὕστερον Μυσοὺς, ἀπὸ τῆς ὀξύης οὕτω προσαγορευθέντας· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὴν διάλεκτον· μιξολύδιον γάρ πως εἶναι καὶ μιξοφρύγιον· τέως μὲν γὰρ οἰκεῖν αὐτοὺς περὶ τὸν Ὄλυμπον. Τῶν δὲ

1) Moscov. Medic. 4. Paris. subjiciunt δὲ, ita ut verba praecedentia ad Λυδοὺς cohaereant cum φασί. Vulgata distinctio sensum magis expedit. In voce ὀξύην consentiunt libri omnes cum epitome et Eustathio ad Dionys. v. 322. etsi sine dubio ex nostro loco Stephanus s. v. Μυσία scribit ὀξύνην, ut Hesychius T. 2. p. 639. ex correctione pro ἀξίνην. Quod quidam utrumque eodem sensu dici putant, ὀξύα tamen arbor dicitur a Theophrasto in hist. pl. 3, 3. ab ipsoque Hesychio s. v. ὀξυόεντι. Sed cf. notata a viris doctis ad Hesych. T. 2. p. 639. et Stephanum c. l. Post pro πολλὴ Medic. 4. πολύ.

sos alii Thraces, alii Lydos faciunt. Atque hi quidem causam ex antiquitate repetunt, quam litteris mandarunt Xanthus, Lydus, et Menecrates, Elaita: qui et rationem nominis Mysorum reddunt, quod Lydorum lingua arbor oxya mysus vocatur, quae iuxta Olympum copiosa nascitur, ubi expositos aiunt fuisse decimatos, quorum progenies sint Mysi, sic a myso arbore dicti. Adstipulari etiam linguam aiunt, mixtam e Phrygia et Lydia. Ac Mysos aliquandiu circa Olympum habitavisse, cum

autem

δὲ Φρυγῶν ἐκ τῆς Θρᾴκης περαιωθέντων, [2] εἵλοντο τόν τε τῆς Τροίας ἄρχοντα, καὶ τῆς πλησίον γῆς· ἐκείνους μὲν ἐνταῦθα οἰκῆσαι· τοὺς δὲ Μυσοὺς ὑπὲρ τὰς τοῦ Καΐκου πηγὰς πλησίον Λυδῶν. Phrygia.

§. 4.

Συνεργεῖ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας μυθοποιΐας ἥ τε σύγχυσις τῶν ἐνταῦθα ἐθνῶν, καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς χώρας τῆς ἐντὸς Ἅλυος, μάλιστα δὲ τῆς παραλίας, δι' ἣν ἐπιθέσεις ἐγένοντο αὐτῇ πολλαχόθεν, καὶ διὰ παντὸς ἐκ τῆς περαίας, ἢ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ἰόντων τῶν ἐγγύς. Μάλιστα μὲν οὖν κατὰ τὰ Τρωϊκὰ καὶ μετὰ ταῦτα γενέσθαι τὰς ἐφόδους καὶ τὰς μεταναστά-

2) Venet. 1. εἷλον. Tum Casauboniani meique omnes pro περὶ τὰς adferunt ὑπὲρ τὰς, quod et reddidit vetus interpres. Aldo debetur vulgata lectio περὶ τάς. Cf. ad lib. 8. p. m. 316. Post Aldus et Hopperus ἐπιθέτου, Paris. omisso articulo ἐγγὺς, qui et deest ante Casaubonum ante Τρωϊκὰ, et mutata vulgari verborum serie Moscov. Medic. 3. 4. τὰς ἐφόδους γενέσθαι.

autem Phryges e Thracia traiecissent, ceperunt Troiae et viciniae principem: eos quidem heic consedisse: Mysos autem supra fontes Caici prope Lydiam.

§. 4.

Patrocinatur his fabulis cum confusio istarum gentium, tum terrae, quae intra Halyn est, felicitas, maxime orae maritimae, quae in causa fuit, ut regio subinde ac undiquaque a transmarinis invaderetur, aut etiam vicini mutuo se impeterent. Maxime quidem tempore belli Troiani: et postea incursiones istae atque migrationes sunt factae, cum simul

Phrygia. ναστάσεις συνέβη, τῶν τε βαρβάρων ἅμα καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὁρμῇ τινι χρησαμένων πρὸς τὴν τῆς ἀλλοτρίας [1] κατάκτησιν· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦν ταῦτα. Τό, τε γὰρ τῶν Πελασγῶν ἦν φῦλον, καὶ τὸ τῶν Καυκώνων καὶ Λελέγων. Εἴρηται δ', ὅτι πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης ἐτύγχανε τὸ παλαιὸν πλανώμενα, [2] ἅπερ ποιεῖ τοῖς Τρωσὶ συμμαχοῦντα ὁ ποιητὴς, οὐκ ἐκ τῆς περαίας. Τά τε περὶ τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν λεγόμενα πρεσβύτερα τῶν Τρωϊκῶν ἐστιν. Οἱ [3] δὴ δίττοὶ Λύκιοι τοῦ αὐτοῦ γένους ὑπόνοιαν παρέ-

1) Ita auctoritate omnium librorum, flagitante etiam ſenſu, praeterea monente Caſaubono repoſui pro Aldino κατάστασιν, quod inde ad alios tranſierat receptum. Ante Πελασγῶν Medic. 3. 4. Moſcov. adeſt τῶν, quod vulgo omittitur. Et ſic τὸ ante τῶν Καυκώνων addunt Venet. 1. Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. quos reddidi. Tum τὸ παλαιὸν ἐτύγχανε, alio ordine, praeſcribitur in Medic. 3. 4. Moſcov.

2) Palmerius in Graecia 1, 10. p. 66. ſententiam claudicare et abſurdum ſonare putat, niſi poſt ἅπερ inferatur δέ. Equidem id non ſentio, immo truncatam in ἀποδόσει ſententiam deprehendo. Pro περαίας lepide Ven. 1. περσίας.

3) Moſcov. Medic. 3. 4. cum edd. Aldi, Hopperi reponunt

ſimul et barbari et Graeci ad occupandam alienam tellurem ſe darent. Sed tamen etiam ante Troianum bellum talia acciderunt. Nam et Pelasgorum fuit gens, et Cauconum et Lelegum, quos dictum eſt antiquitus varias Europae partes pervagari ſolitos: et Homerus auxilium Troianis tuliſſe hos dicit, non trans aquam profectos. Quae de Myſis ac Phrygibus dicuntur, antiquiora ſunt rebus Troianis. Iam duplices Lycii innuere videntur unicam

παρέχουσιν, ἢ τῶν Τρωϊκῶν, ἢ τῶν πρὸς Καρίαν τοὺς ἑτέρους ἀποικισάντων. Τάχα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Κιλίκων τὸ αὐτὸ συνέβη· δίττοὶ γὰρ καὶ οὗτοι· οὐ μὴν ἔχομέν γε τοιαύτην λαβεῖν μαρτυρίαν, ὅτι καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦσαν ἤδη οἱ νῦν Κίλικες· ὅ, τε Τήλεφος ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἀφῖχθαι νομίζοιτ' ἂν μετὰ τῆς μητρός· γάμῳ δὲ τῷ ταύτης ἐξοικειωσάμενος τὸν ὑποδεξάμενον αὐτὸν Τεύθραντα, ἐνομίσθη τε ἐκείνου, καὶ παρέλαβε τὴν Μυσῶν ἀρχήν. Phrygia.

§. 5.

nunt δὲ, ex crebra harum particularum commutatione. Tum πρὸς Καρίᾳ mavult Moſcov. et ſcribit Euſtath. ad Homer. Il. 2, 824. p. m. 268. et ad Dionyſ. v. 857. qui caſus promiſcuo ſaepe uſu adjiciuntur, uti plurima docent exempla. Cf. ad lib. 9. p. m. 618. Poſt pro ἀποικησάντων ex Moſcov. Ven. 1. 2. dedi ἀποικισάντων, uti ex Strabone repetit Euſtathius c. l. adprobante Polito T. 2. p. 765. et olim Caſaubono. Sic idem Euſtath. ad Dionyſ. v. 857. etiam ſcribit.

cam gentem: ut vel Troiani, vel qui ad Cariam ſunt, alteri ab alteris ſint propagati. Quod idem fortaſſe etiam Cilicibus uſu venit: nam et hi ſunt gemini. Neque nobis licet teſtimonium aliquod proferre, quo adſtruamus, eos, qui nunc ſunt Cilices, ante bellum Troianum fuiſſe: ac Telephum exiſtimari poteſt ex Arcadia cum matre veniſſe, quam cum Teuthras excepiſſet atque uxorem duxiſſet, Telephum huius filium habitum, in regnum Myſorum ſucceſſiſſe.

§. 5.

Phrygia.

§. 5.

Καὶ οἱ Κᾶρες δὲ νησιῶται πρότερον ὄντες καὶ
p. 573. Λέλεγες, ὡς φασιν, ἠπειρῶται γεγόνασι, προσλα-
βόντων Κρητῶν· οἳ καὶ τὴν Μίλητον ἔκτισαν, [1] ἐκ
τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου Σαρπηδόνα λαβόντες κτίσην·
καὶ τοὺς [2] Τερμίλας κατῴκισαν ἐν τῇ νῦν Λυκίᾳ·
τούτους δ' ἀγαγεῖν ἀποίκους ἐκ Κρήτης Σαρπηδόνα,
Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθυος ἀδελφὸν ὄντα, καὶ ὀνομά-
σαι

1) Caſauboniani tres, Moſcov. Venet. 1. 2. Medic. 3. Pariſ. ἐκ τῆς Κρήτης Μιλήτου; edd. omittunt Μιλήτου; Medic. 4. ἐν τῇς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου, quam lectionem refert epitome et interpretatus eſt vetus interpres. (*ex Mileto, quae in Creta eſt.*) Caſaubonus ex lib. 14. p. 634. emendabat ἐκ τῆς Κρητικῆς Μιλήτου. Recte. Malui tamen exhibere exemplum librorum. Tum vulgarem ordinem λαβόντες Σαρπηδόνα inverti, ſecutus codices meos omnes, excepto Pariſ. quem hic tacere voluit conlator.

2) Pariſ. Τερμήλας, Moſcov. Τέρμιλλας, edd. Aldi, Hopperi Τέρμιλλας, iidem hic et poſtea, Euſtathius etiam ad Homer. Il. 2. extr. hinc adfert Τερμίλλας, emendatus a Polito T. 2. p. 803. Nempe Τερμίλαι ſcribitur ab Herodoto 1, 173. et 7, 92. praeter Stephan. ſ. v. Τέρμερα, Euſtath. ad Dionyſ. v. 857. Sic et Strabo infrà lib. 14. p. 667. 678. Poſt ex Ven. 1. 2. repoſui κατῴκισαν pro κατῴκησαν, uti volebat Caſaubonus, et nexus poſtulat.

§. 5.

Sed et Cares cum olim fuiſſent inſulares, itemque Leleges, continentem habitare coeperunt auxilio Cretenſium. Iidem Cares Miletum condiderunt, conditore a Cretenſibus accepto Sarpedone. Quin et Termilas condiderunt in ea, quae nunc dicitur, Lycia: quos e Creta colonos duxiſſe aiunt Sarpedonem Minois et Radamanthys

καὶ Τερμίλας [3] τοὺς πρότερον Μιλύας, ὥς φησιν Ἡρόδοτος· ἔτι δὲ πρότερον Σολύμους· [4] ἐπελθόντα δὲ τὸν Πανδίονος Λύκον, ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεῦσαι τοὺς Phrygia.

3) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Venet. 1. 2. τοὺς πρότερον; tum Μινύας Pariſ. Moſcov. Venet. 1. edd. Aldj, Hopperi. Utrumque reddidit vetus interpres, et ex Strabone commemorat Euſtathius ad Homer. c. l. ſic quidem: Τερμίλας τοὺς πρότερον καλουμένους Μινύας καὶ ἔτι πρότερον Σολύμους. Idem jactat ad Il. 6, 184. p. m. 493. in. Minyae de Lycia locum hic habere non poſſunt, quippe qui fuerunt in Theſſalia. Sic in Ioſepho antiqu. Iud. 1, 4. errabatur. Nec ſtare poteſt νῦν, quod adverſetur Herodoto, quare etiam Noſtrum reprehendit Politus in Euſtath. ad Homeri Il. 2. extr. T. 2. p. 803. ſcilicet ex lectione editionum. Quare revocari debet ex MSStis πρότερον.

4) Aptius ſic Medic. 3. 4. Moſcov. quam, quod vulgo ſtat, ἐπανελθόντα. Illud etiam hinc refert Euſtathius in utroque loco. Poſt Λύκαντα dant libri omnes cum vetere interprete, quem tamen Herodotus 1, 173. Pauſan. 4, 1. 2. (etſi 1, 19. Λύκιος legitur) Stephanus Λύκον vocant, ſuffragante ipſo Strabone lib. 9. p. m. 340. et lib. 14. p. 667. Pariſ. Praeterquam igitur quod analogia ſuadet, accedit hic Herodoti auctoritas et epitomes teſtimonium, quibus Caſauboni emendatio in Λύκον probatur. Cf. Kuhn. ad Pauſan. p. 45. et ad eundem Facius T. 1. p. 69. etſi ex hoc Λύκος minus vere ſimpliciter affert. Inveteratum vitium fuiſſe, docet Euſtathius, qui cum ad Homer. Il. 2. extr. unice commemoret Λύκος, tamen ad Il. 6, 184. p. m. 493. in. ita refert: Λύκος δὲ ἢ Λύκων — ἐπελθών. Nempe α proximum adhaeſit vitiumque intulit. Βελλεροφόντης hic et infra Medic. 3. 4. Pariſ.

thys fratrem: et nomen Termilarum poſuiſſe iis, qui Milyae antea dicebantur, ut ait Herodotus, et prius Solymi fuerunt appellati: ſuperveniſſe dein-

Phrygia. τοὺς αὐτοὺς Λυκίους. Οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἀποφαίνει τοὺς αὐτοὺς Σολύμους τε καὶ Λυκίους· ὁ δὲ ποιητὴς χωρίζει· Βελλεροφόντης γοῦν ὡρμημένος ἐκ τῆς Λυκίας,

— [5] Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι.

[6] Ἰσανδρον δὲ ὡσαύτως υἱὸν αὐτοῦ,

Ἄρης, ὥς φησι, μαρναμένον Σολύμοισι κατέκτανε·

καὶ τὸν Σαρπηδόνα δὲ ἐπιχώριόν τινα λέγει.

§. 6.

5) Moscov. Σολύμοις ἐμαχέσατο, Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi μαχέσατο. Μαχέσσατο facile probatur, et sic infra lib. 13. p. 630. f. 14. p. 667. in. et in Homero Il. 6, 184. ante Heynium, qui dedit μαχήσατο. Cf. idem ad Il. 1, 298.

6) Sic codices hic et lib. 13. p. 630. f. cum vetere interprete. Ab Homero tamen Il. 6, 197. et 203. vocatur Ἰσανδρος. Casaubonus aut μνημονικὸν ἁμάρτημα censet, aut a vitioso codice diversitatem deducit. Aliam causam dabit Heyne. Pro τε hic ex Medic. 3. recepi δέ.

de Lycum Pandionis F. et Lyciis de se nomen iisdem fecisse. Haec historia Lycios cum Solymis eosdem facit. Homerus distinguit: siquidem Bellerophontes e Lycia profectus,

— *Solymis arma intulit acribus* —:

Isandrum vero ejus filium Mars interfecit,

Adversus Solymos illustres arma ferentem.

Sed et Sarpedonem Lycium indigenam idem pronunciat.

§. 6.

§. 6. Phrygia.

Ἀλλὰ τό γε ἆθλον προκεῖσθαι κοινὸν τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ἧς λέγω, [1] τοῖς ἰσχύουσιν ἐκ πολλῶν βεβαιοῦται· καὶ [2] κατὰ τὰ Τρωϊκά, ὅπου καὶ Ἀμαζόνες κατεθάρρησαν αὐτῆς· ἐφ' ἃς ὅ τε Πρίαμος στρατεῦσαι λέγεται, καὶ ὁ Βελλεροφόντης. Καὶ πό-

 λεις

1) Vulgo ἰχθύουσιν, quod levi facta mutatione correxit Caſaubonus reponens ἰσχύουσιν ſententiamque ex Dione 41, 10. ubi Roma ἆθλον τοῖς κρατήσουσι προκειμένη dicitur, firmans. Mirum, ni codices et hic ſuos adjutores habuit. Ita quidem ex meis ferunt Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. et Pariſ.

2) Offendit recte Caſaubonum, etſi exſtat in omnibus libris, quia inde efficiatur, Priamum et Bellerophontem bello Trojano ſuperſtites fuiſſe. Locum autem praeterea mutilum ſic reſtituit: κατὰ τὰ Τρωϊκὰ, καὶ πρὸ αὐτῶν, vel καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, ὅπου καὶ αἱ Ἀμαζόνες. Equidem, cum κατὰ et μετὰ etiam in Noſtro ſaepius commiſceantur, de quo cf. ſupra p. m. 37. et ad lib. 10. p. m. 330. minima mutatione dare auſus ſum κατὰ, dum meliora, aut certiora ſubminiſtret codex. Cf. §. 7. in. Pro αὐτοῖς ex codice Moſc. repoſui αὐτῆς, ut referatur aptius ad χώρας ex vi et cauſa narrationis. Cf. de hac verbi vi Herodian. 6, 3, 10. ubi cum καταφρονεῖν conjungitur, et ibi notata. Xylander *notae fuerunt*; vetus interpres *invadere auſae ſunt*. Poſt ante πόλεις deeſt καὶ in Medic. 3. Pariſ. Moſcov. quorum poſteriores projiciunt poſt πάλαι, et pro πάλαι Pariſ. Medic. 3. 4. ponunt παλαιαὶ, Medic. 3. Pariſ. praeterea τε παλαιαί.

§. 6.

At victoriae praemium fuiſſe propoſitum publicum praeſtantiam regionis potentioribus, multa confirmant: etiam circa bellum Troianum, quando etiam Amazones iſto tempore illam adfectarunt, cum et Priamus contra eas bello ſuſcepto interfuiſſe dicatur, et arma in eos vertiſſe

Phrygia. λεις τὸ πάλαι ὁμολογοῦνται ἐπώνυμοι αὐτῶν. Ἐν δὲ τῷ [3] Ἰλιακῷ πεδίῳ κολώνη τίς ἐστιν,

[a] Ἣν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·

ἣν ἰσορροῦσι μίαν εἶναι τῶν Ἀμαζόνων, ἐκ τοῦ ἐπιθέτου τεκμαιρόμενοι· εὐσκάρθμους γὰρ ἵππους λέγεσθαι διὰ τὸ τάχος· κἀκείνην οὖν πολύσκαρθμον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡνιοχείας τάχος· καὶ ἡ Μυρίνα οὖν ἐπώνυμος ταύτης λέγεται. Καὶ αἱ ἐγγὺς δὲ νῆσοι ταῦτ' ἔπαθον διὰ τὴν ἀρετήν· ὧν Ῥόδος καὶ Κῶς, ὅτι πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἤδη ὑφ' Ἑλλήνων ᾠκοῦντο, καὶ ὑφ' Ὁμήρου σαφῶς ἐκμαρτυρεῖται.

§. 7.

3) Paris. et edd. Aldi, Hopperi Ἡλιακῷ; in ipsis Homericis versibus οἱ ἄνδρες pro ἤτοι ἄνδρες Paris. Moscov. Medic. 3. 4. et eaedem editiones; tandem pro κικλήσκουσιν codd. Casaubonn. Venet. 1. 2. καλέσιν φασιν ἔχειν. Cf. lib. 13. p. 623.

vertisse Bellerophontes. Urbes etiam memorantur antiquitus Amazonum cognomines. Iam in Iliaco campo tumulus fuit,

Quem sane Batieiam mortales vocitabant:
Divi velocis monumentum nempe Myrinae.

Hanc Myrinam ferunt unam fuisse de Amazonibus: argumentum ab origine vocis ducentes adjectivae. Equi enim euscarthmi ob velocitatem dicuntur: Myrina polyscarthmos ob aurigationis celeritatem, unde loco nomen. Idem ob praestantiam evenit etiam insulis vicinis. De quibus Rhodum et Con ante Troiani etiam belli tempus a Graecis fuisse habitatas, de Homeri testimonio liquet.

§. 7.

§. 7. Phrygia.

Μετὰ δὲ τὰ Τρωϊκὰ αἵ τε τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι, καὶ αἱ Τρηρῶν, καὶ αἱ Κιμμερίων ἔφοδοι, καὶ Λυδῶν, καὶ μετὰ ταῦτα Περσῶν, καὶ Μακεδόνων, τὸ τελευταῖον Γαλατῶν, ἐτάραξαν πάντα καὶ συνέχεαν. Γέγονε δὲ ἡ ἀσάφεια, οὐ διὰ τὰς μεταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς τῶν συγγραφέων ἀνομολογίας, περὶ τῶν αὐτῶν οὐ τὰ αὐτὰ λεγόντων· τοὺς μὲν Τρῶας καλούντων Φρύγας, καθάπερ οἱ τραγικοὶ, τοὺς δὲ Λυκίους Κᾶρας, καὶ ἄλλους οὕτως. Οἱ δὲ Τρῶες [1] οὕτως ἐκ μικρῶν αὐξηθέντες, ὥστε P. 574. καὶ βασιλεῖς βασιλέων εἶναι, παρέσχον καὶ τῷ ποιη-

O 3 τῇ

623. in. Tum καὶ ante verba ἡ Μυρίνα deeſt in Medic. 3. et pro Μυρίνα Medic. 4. ponit Μυρίνῃ. Αἱ ante ἐγγὺς non agnoſcit Moſcov.

1) Οὕτως a Ven. 1. neglectum eſt. Medic. 3, 4. Moſcov. Pariſ. poſt λέγει interſerunt μὲν, uti paſſim hae particulae conjunguntur; bene hic, credo. Poſt verba ἱερεῦμεν γὰ Δία hic omiſſa proferunt poſt Παφλαγονίαν, quamvis et ſic Medic. 3. νὴ Δία plane rejicit. Ven. 2. eundem ordinem ſequitur, at vitioſe ἰδίᾳ adfert.

§. 7.

Poſt bellum Troianum Graecorum migrationes, tum Trerum, Cimmeriorum, Lydorum, Perſarum deinde, Macedonum, et ad extremum Gallorum irruptiones, conturbaverunt omnia atque confuderunt. Obſcuritatis vero cauſam non mutationes duntaxat praebuerunt, ſed et ſcriptorum diſſenſio, de iisdem non eadem dicentium: qui Troas appellant Phryges, ut et tragici, et Cares Lycios. Troes autem ita aucti ab exiguis initiis, ut etiam regum eſſent reges, quaerendi occa-

Phrygia. τῇ λόγον, τίνα χρὴ καλεῖν Τροίαν, καὶ τοῖς ἐξηγουμένοις ἐκεῖνον. Λέγει μὲν γὰρ καὶ κοινῶς ἅπαντας Τρῶας, τοὺς συμπολεμήσαντας αὐτοῖς, ὥσπερ καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς ἐναντίους· ἀλλ' οὐ δήπου Τροίαν ἐροῦμεν, νὴ Δία, καὶ τὴν Παφλαγονίαν, οὐδὲ τὴν Καρίαν, ἢ τὴν ὅμορον αὐτῇ Λυκίαν. [2] Λέγω δ', ὅταν φῇ,

Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ' ἴσαν· —

ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων,

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί.

Καὶ ἄλλως δὲ λέγει πολλαχῶς. Ὅμως δὲ, καίπερ τοιούτων ὄντων, πειρατέον διαιτᾶν ἕκαστα εἰς δύναμιν·

2) Codices sic referunt: Venet. 1. λέγω δ' ὅτ' ἂν οὕτω φῇ; Paris. Moscov. λέγω δ' ὅταν οὕτω φῇ, ut edd. Aldi et Hopperi; Medic. 4. λέγω, ὅταν οὕτω φῇ. In versu Homerico Mosc. male dat κλαγγῇ, ut Paris. bis ἦσαν, ut ante Casaubonum editiones. Pro πολλαχῶς Med. 3. substituit πολλά, quod quidem ferri etiam possit. Post διαφύγῃ volunt Moscov. Medic. 3. et pro ἔργον Casaubonn. Venet. 1. μέρος.

occasionem poëtae eiusque interpretibus exhibuerunt, quaenam sit dicenda Troia. Communiter enim omnes eos appellat Troas, qui Troianis in bello adfuerunt: ut et hostes uno nomine Danaos atque Achivos: neque tamen, puto, Troiae vocabulo accipiemus etiam Paphlagoniam, aut Cariam, aut ei finitimam Lyciam. Id respicio, ut cum dicit:

Cum clamore ibant Troes,
fremituque —

et de hostibus eorum:

Ast ibant taciti spirantes robur Achaei:

et alias saepe eodem modo. Tamen, quamquam ita haec habent, conandum est, ut singula, quoad fieri potest, discernamus: cum-

μιν· ὅ, τι δ' ἂν διαφύγοι τῆς παλαιᾶς ἱστορίας, τοῦ- Phrygia.
το μὲν ἐατέον, (οὐ γὰρ ἐνταῦθα τὸ τῆς γεωγραφίας ἔργον) τὰ δὲ νῦν ὄντα λεκτέον.

§. 8.

Ἔστι τοίνυν ὄρη δύο ὑπερκείμενα τῆς Προποντίδος, ὅ, τε Ὄλυμπος ὁ Μύσιος καὶ [1] ἡ Ἴδη. Τῷ μὲν οὖν Ὀλύμπῳ τὰ τῶν Βιθυνῶν ὑποπέπτωκε· τῆς δὲ Ἴδης μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ἡ Τροία κεῖται, συνάπτουσα τῷ ὄρει· περὶ μὲν οὖν ταύτης ἐροῦμεν ὕστερον, καὶ τῶν συνεχῶν αὐτῇ πρὸς νότον· νῦν δὲ περὶ τῶν Ὀλυμπηνῶν καὶ τῶν ἑφεξῆς μέχρι τοῦ Ταύρου παραλλήλων τοῖς προεφωδευμένοις λέγωμεν. Ἔστι

O 4 τοίνυν

1) Sine articulo prodiit in Moſcov. Pro λέγωμεν Pariſ. λέγομεν, uti paſſim. Pro οὐ συνοικούμενος Mannert. in Geogr. Vol. 6. P. 3. p. 567. ſatis probabiliter conjicit εὖ συνοικ. quia tractus circumiacens bene habitatus fuerit ex ipſius Strabonis teſtimonio. Sic ſupra p. 566. in. οἱ περὶ τὸν Ὀλυμπικὸν Μυσοί. Nota eſt hoc ſitu Pruſa. Codices tamen conſtanter tuentur οὐ, quod et retineri poteſt, quia, ſi κύκλῳ habitabatur, vix ſedem tutam conſtituere et perpetuam latrones potuiſſent.

cumque aliquid veteris hiſtoriae nos ſubterfugiet, eo omiſſo (neque enim in eo vertitur geographiae officium) praeſens ſtatus explicandus eſt.

§. 8.

Supra Propontidem duo ſiti ſunt montes, Olympus et Ida. Olympo ſubiacet Bithynia: inter Idam et mare ſita eſt Troia, montem attingens. De hac et ei contiguis meridiem verſus poſtea dicemus: nunc de Olympenis, et quae deinceps ad Taurum usque paribus ſpatiis iuxta

ante

Phrygia. τοίνυν ὁ Ὄλυμπος κύκλῳ μὲν οὐ συνοικούμενος· ἐν δὲ τοῖς ὕψεσι δρυμοὺς ἐξαισίους ἔχων, καὶ λῃστήρια δυναμένους ἐκτρέφειν, τόπους εὐερκεῖς· ἐν οἷς καὶ τύραννοι συνίσανται πολλάκις, οἱ δυνάμενοι συμμεῖναι πολὺν χρόνον· καθάπερ Κλέων ὁ καθ' ἡμᾶς τῶν λῃστηρίων ἡγεμών.

§. 9.

Οὗτος δ' ἦν μὲν ἐκ [1] Γόρδου κώμης, ἣν ὕστερον αὐξήσας ἐποίησε πόλιν, καὶ προσηγόρευσεν Ἰουλιόπολιν· λῃστηρίῳ δ' ἐχρῆτο καὶ ὁρμητηρίῳ κατ' ἀρχὰς τῷ καρτερωτάτῳ τῶν [2] χωρίων, ὄνομα Καλλυδίῳ·

1) Sic libri omnes cum vetere interprete et Euſtathio ad Homer. Il. 2, 677. p. m. 241, 27. Plinius tamen 5, 40. ſ. 32. *Gordiu-come*, quod praefert Mannert p. 71. c. l. Tum Pariſ. edit. vitioſe Ἰλιούπολιν. Urbs ſatis eſt nota ex auctoribus et numis. Poſt pro πόλιν inepte Medic. 4. correctoris manum expertus, κώμην.

2) Moſc. χωρῶν, ut Medic. 4. et edd. Aldi et Hopperi. In καλλύδιον conſentiunt omnes; Euſtathius c. l. ubi verba Stra-

ante deſcriptas regiones porriguntur, verba nobis ſunt facienda. Olympus mons eſt, in cujus circuitu non habitatur: in ſummitatibus autem ingentes habet ſilvas, et loca natura munita, ac recipiendis praedonum turmis apta: quae ſaepe a tyrannis occupantur, diu durare valentibus.

§. 9.

Talis fuit noſtro tempore Cleo, praedonum dux, oriundus Gordu come, quam auxit deinde, urbemque fecit, ac Iuliopolin denominavit. Is ab initio arce ac receptaculo uſus

λυδίῳ· ὑπῆρξε δ' Ἀντωνίῳ μὲν χρήσιμος, ἐπελθὼν ἐπὶ τοὺς ἀργυρολογοῦντας Λαβιήνῳ, καθ' ὃν χρόνον ἐκεῖνος τὴν Ἀσίαν κατέσχε, καὶ κωλύσας τὰς παρασκευάς· ἐν δὲ τοῖς Ἀκτιακοῖς ἀποσὰς Ἀντωνίου, τοῖς Καίσαρος προσέθετο στρατηγοῖς, καὶ ἐτιμήθη πλέον, ἢ κατ' ἀξίαν, [3] προσλαβὼν τοῖς παρ' Phrygia.

Strabonis reddit, habet Καλύδνιον. Pro Λαβιήνῳ, quae nominis forma nota est, Moscov. Λαβίνῳ, Medic. 3. 4. Paris. Λαβήνῳ cum edd. ante Xylandrum. Alio modo corrumpitur infra lib. 14. p. 660. in. Sic peccat in Ἀκτιακοῖς Ven. 1. quippe qui dat Ἀττικοῖς pro Ἀκτικοῖς, uti legitur in edd. ante Casaubonum.

3) Casaubonn. Ven. 2. παραλαβών. Tum praeter Moscovienſem omnes περιέκειτο, quod, cum recte dici poſſit, et Euſtathius confirmet, inde recepi. Editiones Aldo praeeunte περιέθετο. Paulo poſt Paris. Moscov. edd. Aldi, Hopperi Ἀβρατακηνοῦ, Medic. 3. Ἀβρατάνου, 4. Ἀβρεττανοῦ. Cf. viri docti ad Stephanum Berkel. p. 12. Holſten. p. 3. et Gavel in obſervatt. miſcell. nov. Tom. 4. p. 221. Uti vero hic augetur vox, ſic deinceps truncatur. Nempe Βρεττηνὴ legitur in Moscov. Medic. 4. Venet. 1. 2. et edd. ante Xylandrum; Βρετηνὴ in Medic. 3. Denique ex codicibus Casaubonn. et meis omnibus, excepto Moscovienſi, revocavi in hac narrationis ſumma κατέσρεψε, quod et hinc repetiit Euſtath. c. l. et Aldus in κατέσρεφε mutavit. Pro μηνιαίου Aldus edidit μηνηαίαν, Hopperus et Xylander μηναίου.

uſus eſt robuſtiſſimo caſtellorum, nomine Callydio. Et multum ſane profuit Antonio, eos, qui pecuniam Labieno Aſiae praefecto colligebant, invadens, atque apparatus impediens. Actiaco autem bello defecit ab Antonio, et Caeſaris legatis ſe adjunxit, ac majores, quam quibus dignus eſſet, honores

Phrygia. Ἀντωνίου δοθεῖσι καὶ τὰ παρὰ τοῦ Καίσαρος· ὥστ' ἀντὶ λῃστοῦ δυνάστου περιέκειτο σχῆμα· ἱερεὺς μὲν ὢν τοῦ Ἀβρεττηνοῦ Διὸς, Μυσίου θεοῦ, μέρος δ' ἔχων ὑπήκοον τῆς Μωρηνῆς· Μυσία δέ ἐστι καὶ αὕτη, καθάπερ ἡ Ἀβρεττηνή· λαβὼν δὲ ὕστατα καὶ τὴν ἐν τῷ Πόντῳ τῶν Κομάνων ἱερωσύνην, εἰς ἣν κατελθὼν, ἐντὸς μηνιαίου χρόνου κατέτρεψε τὸν βίον· νόσος δ' ἐξήγαγεν αὐτὸν ὀξεῖα· εἴτ' ἄλλως ἐπιπεσοῦσα ἐκ τῆς ἄδην πλησμονῆς· εἴθ', ὡς ἔφασαν οἱ περὶ τὸ ἱερὸν, κατὰ μῆνιν τῆς θεοῦ· ἐν γὰρ τῷ περιβόλῳ τοῦ τεμένους ἡ οἴκησίς ἐστιν, ἥ τε τοῦ ἱερέως καὶ τῆς ἱερείας· τὸ δὲ τέμενος χωρὶς τῆς ἄλλης [4] ἁγιστείας διαφανέστατα τῆς τῶν ὑείων κρεῶν βρώσεως καθαρεύει, ὅπου γε καὶ ἡ ὅλη πόλις· οὐδ' εἰσάγεται εἰς αὐτὴν ὗς· ὁ δ' ἐν τοῖς πρώτοις τὸ λῃστρικὸν ἦθος ἐπεδείξα-

p. 575.

4) Parif. ἁγιστίας; Medic. 3. 4. ὅλη ἡ. Verſus finem deeſt πόθὸς in Moſcov.

res reperit. Nam ad ea, quae Antonius dederat, alia Caeſar adiecit, ut jam pro latrone ſpeciem reguli gereret: ſacerdos factus Iovis Abretteni, qui Myſiorum eſt deus, et Morenae, quae itidem, ut Abrettena, Myſiae eſt pars, portione donatus: demum etiam Comanenſe in Ponto ſacerdotium ei obtigit: quod cum adiiſſet, intra menſem vita deceſſit, morbo exſtinctus acuto: ſive in eum alias incidit ex nimia repletione: ſive (ut templi miniſtri aiebant) ira deae. Etenim in circuitu templi et pontificis eſt et antiſtitae habitatio: ipſe ſacer locus praeter reliquam ſanctimoniam apprime purus eſt a ſuillarum eſu carnium, atque adeo in ipſam urbem porcus

δείξατο εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην εἴσοδον τῇ παραβάσει τούτου τοῦ ἔθους· ὥσπερ οὐχ ἱερεὺς εἰσελήλυθὼς, ἀλλὰ διαφθορεὺς τῶν ἱερῶν. Phrygia.

§. 10.

Ὁ μὲν δὴ Ὄλυμπος τοιόσδε. Περιοικεῖται δὲ πρὸς ἄρκτον μὲν ὑπὸ τῶν Βιθυνῶν, καὶ Μυγδόνων, καὶ Δολιόνων· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπίκτητοι. Δολίονας μὲν οὖν μάλιστα καλοῦσι τοὺς περὶ Κύζικον ἀπὸ Αἰσήπου ἕως Ῥυνδάκου καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μυγδόνας δὲ, τοὺς ἐφεξῆς τούτοις, μέχρι τῆς Μυρλεανῶν χώρας· ὑπέρκεινται δὲ

1) Medic. 3. Paris. Μυρλιανῶν, uti edd. ante Xylandrum; Medic. 4. Μυρλασανῶν; Euſtathius ad Homer. Il. 9, 480. p. m. 673. 15. hinc refert Μυρλασανῆς χώρας. Cf. ſupra p. m. 159. Reliquae editiones Μυρλειανῶν, uti Stephanus ſ. v. Ἀλιξάνδρεια. Idem tamen gentile ſub h. v. conſtanter facit Μυρλεανδς, quod cum etiam in numis probetur, uſum haec forma ſolemniorem obtinuiſſe videtur. Et ſic ſupra Μυρλεάνδιος λίμνη p. m. 101. Cum hiç et libri q praeferant, id ipſum poſui.

cus intromittitur nullus: quem morem ille primo ſtatim adventu violavit, latronis ingenium declarans: ut qui non pontifex, ſed ſacrorum corruptela eo veniſſet.

§. 10.

Olympus ergo talis eſt. Verſus ſeptentrionem accolunt eum Bithyni, Mygdones, Doliones: reliquum habent Myſi et Epicteti. Dolionas vocant potiſſimum, qui circa Cyzicum ſunt ab Aeſepo ad Rhyndacum usque, et Daſcylitidem paludem, Mygdonas, qui deinceps, usque ad Myrleanum agrum.

Supra

Phrygia. δὲ τῆς Δασκυλίτιδος ἄλλαι δύο λίμναι μεγάλαι, ἥ τε Ἀπολλωνιᾶτις, ἥ τε Μιλητοπολῖτις· πρὸς μὲν οὖν τῇ Δασκυλίτιδι Δασκύλειον πόλις· πρὸς δὲ τῇ Μιλητοπολίτιδι Μιλητόπολις· πρὸς δὲ τῇ τρίτῃ Ἀπολλωνία ἐπὶ Ῥυνδάκῳ λεγομένη· τὰ πλεῖσα δὲ τούτων ἐστὶ Κυζικηνῶν νυνί.

§. 11.

Cyzicus. Ἔστι δὲ νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κύζικος συναπτομένη γεφύραις δυσὶ πρὸς τὴν ἤπειρον, ἀρετῇ μὲν κρατίστη, μεγέθει δὲ ὅσον πεντακοσίων σταδίων τὴν

2) Medic. 3. 4. Pariſ. per ε efferunt, ut quidam alii. Utramque ſcripturam produxit Stephanus ſub h. v. et ſub Βρύλλιον. Cf. ad Melam 1, 19, 3. p. 560. Mutati αι in ε ſimile exemplum adfuit in Μύρλεια. Pro Μιλητόπολις Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. praeeunt Μιλητούπολις, et pro Μιλητοπολίτιδι Moſcov. Μιλητοπόλει, denique pro ἐστὶ Medic. 4. εἰσί.

1) Articulum a Caſaubono neglectum ex Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. revocavi, ut μὲν ante κρατίστη ex iisdem et prioribus editionibus. Tum μεγέθει dedi, quia ſic omnes codices praeeunt, etiam Caſauboniani. Editiones omnes habent μέγεθος.

Supra Daſcylitidem aliae duae ſunt paludes, Apolloniatis et Miletopolitis: ad Daſcylitidem urbs eſt Daſcyleium: ad Miletopolitidem Miletopolis: ad tertiam Apollonia, quae vocatur ad Rhyndacum: pleraque iſtorum nunc Cyziceni habent.

§. 11.

Inſula in Propontide eſt Cyzicus, duobus pontibus continenti adjuncta, virtute praeſtans admodum, ambitu ad 10 ſtadia: urbem

τὴν περίμετρον· ἔχει δὲ ὁμώνυμον πόλιν πρὸς αὐταῖς Cyzicus.
ταῖς γεφύραις, καὶ λιμένας δύο κλειστοὺς, καὶ νεωσοίκους πλείους τῶν διακοσίων· τῆς δὲ πόλεως τὸ μὲν ἔστιν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ δὲ πρὸς ὄρει· καλεῖται δ' [2] Ἄρκτων ὄρος· ὑπέρκειται δ' ἄλλο Δίνδυμον μονοφυὲς, ἱερὸν ἔχον τῆς Δινδυμήνης μητρὸς [3] θεῶν, ἵδρυμα τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἔστι δ' ἐναμίλλος ταῖς πρώταις τῶν

2) Venet. Ἀρκτῶον ὄρος. Ἄρκτων cum editionibus reliqui omnes, improbante Caſaubono, qui emendat Ἄρκτον τὸ ὄρος, cum ab Apollonio Rh. 1, 941. ejusque ſcholiaſte ſcribatur Ἄρκτων ὄρος. Et certe ita in plerisque MSS. exſtat, praeterquam in Pariſienſi uno, in quo ſuperſcriptum eſt, Brunckio teſte, Ἄρκτων, et in nota margini adſcripta Ἄρκτων ὄρος. Ita vero nunc duce Hoeltzlino in Apollonio editur, et ita ſcribendum eſſe in ſcholiaſte, docent ſequentia, in quibus nomen a nutricibus Iovis in urſas mutatis ducit. Probat idem Apollon. 1, 1150. ubi οὔρεσιν Ἄρκτων ſcribit; Ἀρκτῶα ἔρη in Orpheo v. 515. Hinc Cyzicum antea vocitatum *Arctonneſos*, ut adfirmant Stephanus ſ. v. Κύζικος et Plin. 5, 40. ſ. 32. Vulgata igitur ſcriptura damnari non debet. V. viri docti ad Apollon. c. l. et Weſſeling ad Diodor. 18, 52.

3) Articulum τῶν ad exempla Moſcov. et epitomes abjeci eo lubentius, quod μήτηρ θεῶν in auctoribus non ſolum frequentari ſolet, ſed et e numis probatur. Cf. Raſche Lex. num. T. 3. P. 1. p. 662. et Eckhel in doctrina num. P. 1. Vol. 3. p. 96. Antea edd. Aldi, Hopperi Δινδυμένης. In ſequ. Moſcov. mavult ἐπιμελομένους. Tum Pariſ. praefert πρόσχιον.

bem ejusdem nominis habet ad ipſos pontes, duosque portus, qui claudi poſſunt, et navalia CC plura: pars urbis in plano eſt, alia monti adjacet: mons Urſorum mons dicitur: ſupra hunc eſt alius, Dindymum, uno cacumine: in eo monte fanum eſt Dindymenes deorum matris dedicatum ab Argonautis.

Haec

Cyzicus. τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ πόλις, μεγέθει τε καὶ κάλλει, καὶ εὐνομίᾳ πρός τε εἰρήνην καὶ πόλεμον· ἔοικέ τε τῷ παραπλησίῳ τύπῳ κοσμεῖσθαι, ὥσπερ ἡ τῶν Ῥοδίων, καὶ Μασσαλιωτῶν, καὶ Καρχηδονίων τῶν πάλαι. Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἐῶ· τρεῖς δ' ἀρχιτέκτονας τοὺς ἐπιμελουμένους οἰκοδομημάτων τε δημοσίων, καὶ ὀργάνων, τρεῖς δὲ καὶ θησαυροὺς κέκτηται, τὸν μὲν ὅπλων, τὸν δ' ὀργάνων, τὸν δὲ σίτου· ποιεῖ δὲ τὸν σῖτον ἄσηπτον ἡ Χαλκιδικὴ μιγνυμένη. Ἐπεδείξαντο δὲ τὴν ἐκ τῆς παρασκευῆς ταύτης ὠφέλειαν ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ. Ἐπελθόντος γὰρ αὐτοῖς ἀδοκήτως τοῦ βασιλέως πεντεκαίδεκα μυριάσι, καὶ ἵππῳ πολλῇ, καὶ κατασχόντος τὸ ἀντικείμενον ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀδραστείας, καὶ τὸ προάστειον, ἔπειτα καὶ διαφθάντος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως αὐχένα, καὶ προσμα-

Haec urbs comparari poteſt cum principibus Aſiae urbibus, ob magnitudinem, pulcritudinem, et legum bonitatem, bello pacique juxta accommodata: videtur iisdem ornamentis praedita, quibus Rhodiorum, Maſſilienſium Carthaginenſiumque urbes antiquitus fuerunt decoratae. Pleraque hic praetereo. Tres ea civitas habet architectos, qui curam gerunt aedificiorum publicorum et inſtrumentorum: ita etiam armamentaria: unum armorum, alterum machinarum, frumenti tertium: quod incorruptum ſervat admiſta terra Chalcidica. Mithridatico bello utilitatem hujus apparatus demonſtraverunt. Cum enim de improviso invaſiſſet eos rex peditum CL millibus, magnoque equitatu, et oppoſitum montem, qui Adraſteae dicitur, occupaſſet, ac ſuburbium, deinde etiam ad cervicem, quae ſupra urbem

προσμαχεμένου πεζῇ τε καὶ κατὰ θάλατταν τε- Cyzicus. p. 576.
τρακοσίαις ναυσὶν, ἀντέσχον πρὸς ἅπαντα οἱ Κυζι-
κηνοὶ, ὥστε καὶ ἐγγὺς ἦλθον τοῦ [4] ζωγρίας λαβεῖν
τὸν βασιλέα ἐν τῇ διώρυγι ἀντιδιορύττοντες· ἀλλ' [5]
ἔφθη φυλαξάμενος καὶ ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἔξω τοῦ
ὀρύγματος· ὀψὲ δὲ ἴσχυσεν εἰσπέμψαι τινὰς νύκτωρ
ἐπικούρους ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Λεύκολλος·
ὤνησε δὲ καὶ [5] λιμὸς τῷ τοσούτῳ πλήθει τῆς στρα-
τείας

4) Mosqov. ζωγεῖα et ζώγρια, alii omnes cum editionibus ζάγρια. Sic et alibi suspensam tenent scripturam libri, etsi per ι praeferenda ideo est, quod non a ζωγεύω, sed a ζωγέω descendit. Cf. Wesseling. ad Diodor. eclog. 25, 2. in. et Schweighaeuser. ad Polyb. 1, 7, 11. Reliqui igitur ι, ita tamen, ut darem ζωγρία, in hoc nexu satis notum. Post edd. ante Xylandrum scribunt ἀντιδιορύττοντας. Tum Casaubonn. Paris. πέμψαι, Ven. 2. ἐκπέμψαι, Ven. 1. εἰςπέμψας, alii cum edd. εἰςπέμψαι. Pro Λεύκουλλος reposui, ut alibi, Λεύκολλος. Mosqov. Λευκόλυγος, sic, ut subjectis punctis σγ delenda indicet.

5) Mire hanc vocem corrumpunt libri. Mosqov. λίμας et λευμας; Venet. 1. λίμνας; Ven. 2. Medic. 3. edd. Aldi, Hopperi λίμας, quod Victorius ad marginem ed. Aldinae mutaverat in λιμός; Medic. 4. λίμας, et ex corr. λιμὸς, quod simpliciter exhibet Paris. Xylander reposuit primus λοιμός. Utrius-

bem est, castra transtulisset, et terra urbem oppugnaret ac mari navibus cccc, ita haec omnia sustinuerunt Cyziceni, ut parum etiam abfuerit, quin ipsum Mithridatem caperent vivum in cuniculo, quem is fodiebat: cum ipsi alium ex adverso agerent: evasit tamen, cum re observata se e cuniculo subduxisset: sero Lucullus Romanorum imperator effecit, ut praesidium in urbem mittere posset. Profuit

Cyzicus. τείας ἐπιπεσὼν, ὃν οὐ προείδετο ὁ βασιλεὺς, ὡς ἀπῆλθε πολλοὺς ἀποβαλών. Ῥωμαῖοι δ' ἐτίμησαν τὴν πόλιν· καὶ ἔστιν ἐλευθέρα μέχρι νῦν, καὶ χώραν ἔχει πολλὴν τὴν μὲν ἐκ παλαιοῦ, τὴν δὲ τῶν Ῥωμαίων [6] προσθέντων· καὶ γὰρ τῆς Τρωάδος ἔχουσι τὰ πέραν τοῦ Αἰσήπου, τὰ περὶ τὴν Ζέλειαν, καὶ τὸ τῆς Ἀδρασ τείας πεδίον· καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης τὰ μὲν ἔχουσι ἐκεῖνοι, τὰ δὲ Βυζάντιοι· πρὸς δὲ

Utriusque vocis magna fertur in libris fluctuatio, quam nec nexus ſemper et ipſa hiſtoria componunt. Multa dabit Hemſterhuſ. ad Schol. Ariſtophan. in Plut. v. 627. Caſaubonus praefert quidem λοιμὸς, monet tamen, Appiano auctore in Mithridat. c. 76. praeceſſiſſe λιμὸν, ſecutum λοιμόν. Equidem, cum in libris ι conſtanter teneatur, in λιμὸς ſubſiſtendum putavi. Et ſic Memnon cap. 42. λιμὸν tantum commemorat.

6) Caſaubonn. προστιθέντων; Venet. 1. προστειθέντων; reliqui cum edd. προσθέντων. In ſeqq. pro Ἀπολλωνίτιδος Medic. 4. dat Ἀπολλωνιάτιδος, quod cum etymo reſpondeat et a Stephano diſerte commemoretur, recepi. Poſt pro Ἀβρεττηνῆς Moſcov. ſubſtituit Ἀβρεττανῆς, uti effert etiam Suidas, nempe ex diverſa dialecto. In Stephano Ἀβρεττινὴ, quod Gavel in Miſcell. obſerv. nov. T. 4. p. 221. recte in Ἀβρεττηνὴ mutare docet ſubjectum gentile. Cf. ad Plin. 5, 32. ſ. 30. Μυσίας deeſt in Pariſ.

fuit etiam urbi fames, in tanto regis exercitu coorta: quem cum non praevidiſſet ille, multis ſuorum amiſſis diſceſſit. Romani Cyzico honorem habuerunt: eſtque etiamnum libera, multumque habet agri, partim antiquitus, partim dono Romanorum: nam et Troadis partem habent trans Aeſepum, quod eſt ad Zeleiam, et campum Adraſteae: et Daſcylitidem lacum partim Byzantii habent, partim

δὲ τῇ Δολιονίδι καὶ τῇ Μυγδονίδι νέμονται πολλὴν μέχρι τῆς Μιλητοπολίτιδος λίμνης, καὶ τῆς Ἀπολλωνιάτιδος αὐτῆς· δι' ὧν χωρίων καὶ ὁ Ῥύνδακος ῥεῖ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Ἀζανίτιδος· προσλαβὼν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἀβρεττηνῆς Μυσίας ἄλλους τε καὶ [7] Μάκεσον ἀπ' Ἀγκύρας τῆς Ἀβασίτιδος ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Προποντίδα κατὰ Βέσβικον νῆσον. Ἐν ταύτῃ [8] δὴ τῇ νήσῳ τῶν Κυζικηνῶν ὄρος ἐστὶν

Cyzicus.

7) Moſcov. Μέλιτον ἀπὸ τῆς Ἀγκύρας; Pariſ. edd. Aldi, Hopperi cum vetere interprete (*Meceſio*) Μέκεσον; Medic. 3. 4. Μήκεσον; edd. inde a Xylandro Μάκεσον. Sed et in aliis auctoribus varia forma prodit. Plin. 5, 40. ſ. 32. *Maceſtos*; Μέγιστος videtur eſſe Polybii 5, 77, 9. etſi Scholiaſtes Apollonii 1, 1165. ipſum Rhyndacum ſua aetate hoc nomen fortitum eſſe adfirmat. Pro Ἀβασίτιδος Berkel. ad Stephan. p. 116. B. conjicit Ἀμβασίτιδος, etſi ipſe parum huic emendationi confidit. Codices certe omnes vulgatam formam tuentur. Tum pro Βέσβικον Moſcov. dat Βέβικον. At Βέσβικον ſuffragiis ſuis praeter codices noſtros comprobant Stephanus h. v. Plinius 5, 44. ſ. 32. et praeter alios Ammian. 22, 8.

8) Moſcov. Medic. 3. 4. δὲ, ut fit ſaepe. Tum Moſcov. ἐνδεύδρον et Αὐτάρκη et Ἀρτάρκη. Sed Ἀρτάκη probat Stephanus, et eodem nomine antiquum oppidum Scylax p. 35. Hudſ. et Herodotus 4, 14. 6, 33.

tim Cyziceni: hi ad Dolionidem quoque et Mygdonidem multis fruuntur, usque ad Miletopolitidem et Apolloniatidem paludem. Per has regiones Rhyndacus labitur fluvius, ortus in Azanitide: recipiensque ex Abrettena Myſia cum alios, tum Maceſtum ab Ancyra Abaſitidis fluentem, in Propontidem exit apud Besbicum inſulam. In hac mons eſt

Cyzicus. ἐστὶν εὔδενδρον Ἀρτάκη· καὶ νησίον ὁμώνυμον πρόκειται τούτου· καὶ πλησίον ἀκρωτήριον Μέλανος καλούμενον ἐν παράπλῳ τοῖς εἰς [9] Πρίαπον κομιζομένοις ἐκ τῆς Κυζίκου.

§. 12.

Τῆς δ' ἐπικτήτου Φρυγίας [1] Ἄζανοί τε εἰσι, καὶ Νακόλεια, καὶ Κοτιάειον, καὶ Μιδάειον, καὶ Δορύλαιον

9) Casaubonn. quidam, Venet. 1. Πρίαμον.

1) Moscov. Paris. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi, vetus interpres Ἀζιανοί. At Ἄζανοὶ ex nostro tuetur etiam Stephanus, et antea ipse Strabo in Ἀζανίτιδος. Ἄζανοὶ novit etiam Hierocles p. 668. Wessel. Si quid mutandum, in principio Αι ex Ptolem. 5, 2. et numis reponendum videatur. Cf. quos laudat Wesseling. ad Hierocl. c. l. et Eckhel. in doctr. num. P. 1. Vol. 3. p. 128. Pro Νακόλεια in Medic. 3. 4. Moscov. Paris. legitur Νακολία. Stephanus s. v. Ἄζανοὶ ex Nostro refert Νακώλεια, quod in Νακόλεια mutat Holsten. in not. p. 10. Sed priores ante ultimam syllabas parum sibi in auctoribus constare satis docuit Wesseling. ad Hierocl. p. 678. et ipse Stephanus h. v. qui adeo in Νακολίαι Strabonem adlegat, ita ut sic cum MSStis legendum videatur ex ordine literarum. Tum Moscov. praeit Κοτυάϊον, Medic. 3. 4. Κοτυαΐον, Paris. Κοτιαΐον, epitome Κοτιάϊον. At et Ptolem. 5, 2. scribit Κοτυάειον, Plin. 5, 41. 32. *Cotyaion.* Numi tamen ita discrepant, ut pro υ ponant ι, Κοτιαειων. Quod

Cyzicenorum, nomine Artace, arboribus probe consitus: et insula eiusdem nominis ante eum jacet, et promontorium quod Melanos dicitur: id praetervehuntur, qui a Cyzico Priapum navigant.

§. 12.

At Epicteti Phrygiae sunt Azani, Nacoleia, Cotiaeium, Midaium, Dorylaeum

ρύλαιον πόλεις, καὶ Κάδοι· τοὺς δὲ Κάδους ἔνιοι τῆς Μυσίας φασίν. Ἡ δὲ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει, καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίον· ὥστε μεταξὺ κεῖσθαι τῆς τε Ἴδης καὶ τῆς Κατακεκαυμένης, ἣν οἱ μὲν Μυσίαν, οἱ δὲ Μαιονίαν φασίν. Cyzicus.

P 2 §. 13.

Quod cum etiam literarum ſeries in Stephano probet, qui praeterea Strabonem teſtem facit, praeferendum putavi. Tum Μιδάϊον exſtat in libris omnibus, etiam in epitome, quod tamen Μιδάειον efferunt Dio 49, 18. Ptolem. 5, 2. Stephanus h. v. ſcripturam hanc evincentibus maxime numis, in quibus non ſemel Μιδαιων legitur. Et ſic Plin. c. l. *Midaion*. De variis corruptionibus cf. Reimarus ad Dion. c. l. Dedi Μιδάειον. Denique Δορύλαιον librorum in Δορίλεον mutat Medic. 4. *Dorilium* vetus interpres, Δορυλάϊον epitome. At Δορύλαιον diſerte ex Noſtro probat Euſtath. ad Dionyſ. v. 815. ubi aliae ſcribendi formae ſimul notantur. Nec adeo iidem auctores ſibi conſtant, ut Stephanus h. v. et Κάδοι, Plin. 5, 29. et 31. ſ. 29. Sed de his v. Berkel. ad Stephanum p. 308. Weſſeling. ad Hieroclem p. 678. Ex numorum Δορυλαεων ſcribendum et hic ſit Δορυλάειον; obſecutus tamen ſum Euſtathio.

rylaeum urbes, et Cadi: quam Myſiae alii adſcribunt. Myſia in mediterraneis ab Olympena ad Pergamenam eſt porrecta, et campum Caici dictum, ita ut ſit ſita inter Idam, et Catakekaumenam, hoc eſt combuſtam, ſive Myſiam, ſive Maeoniam: utrumque enim fertur.

§. 13.

Phrygia.

§. 13.

Ὑπὲρ δὲ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἐσὶν ἡ μεγάλη Φρυγία, λιποῦσα ἐν ἀριστερᾷ τὴν [1] Πεσσινοῦντα, καὶ τὰ περὶ Ὀρκαορικούς, καὶ Λυκαονίαν· ἐν δεξιᾷ δὲ Μαίονας, καὶ Λυδούς, καὶ Κᾶρας· ἐν ᾗ ἐσὶν ἥτε παρώρειος λεγομένη Φρυγία, καὶ ἡ πρὸς Πισιδίαν, καὶ τὰ περὶ Ἀμόριον, καὶ [2] Εὐμένειαν, καὶ Σύνναδα· εἶτα Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη, καὶ Λαοδίκεια, αἵπερ εἰσὶ μέγισαι τῶν κατὰ τὴν Φρυγίαν πόλεων· περίκειται δὲ ταύταις καὶ πολίσματα, Ἀφρο-

1) Medic. 3. Πεσσινοῦντα, 4. Πισινοῦντα, ut vetus interpres. Tum Medic. 4. Ὀρκαορκούς; alii cum edd. Ὀρκαορυκούς. Equidem dedi Ὀρκαορικοὺς, de quo v. supra p. m. 180. Deinde cum Moscov. scripsi Κᾶρας pro Κάρας, at παρόριος reliqui Mediceo 3. παρώριος Parisienſi.

2) Sic Medic. 4. quod probat Stephanus et ex eo Casaubonus. Suffragantur numi, in quibus Ευμενεων legitur. Cf. Wesseling. ad Hierocl. p. 666. Vulgo Εὐμενίαν, uti et effert epitome. Ante Φρυγίαν articulus deest in Medic. 4. ante πολίσματα in Medic. 3. 4. Moscov. Paris. καί.

§. 13.

Supra Epictetum versus meridiem est magna Phrygia, Pessinunte ad sinistram relicta, et quae sunt circa Orcaoricos et Lycaoniam: ad dextram Maeonibus, Lydis, et Caribus. In hac est etiam quae ad montana adjacens Parorius dicitur Phrygia, et quae ad Pisidiam est, ac regio circa Amorium, Eumeniamque, et Synnada: deinde Apamea, cognomento Cibotus, et Laodicea, quae sunt maximae Phrygiarum urbium. His etiam circumpo-

Ἀφροδισιὰς, [3] Κολοσσαὶ, Θεμισώνιον, Σαναὸς, Μη-Phrygia.
τρόπολις, Ἀπολλωνιάς· ἔτι δὲ ἀπωτέρω τούτων
Πέλται, Ταβέαι, Εὐκαρπία, Λυσιάς.

§. 14.

Ἡ μὲν οὖν παροώρεια ὀρεινήν τινα ἔχει [1] ῥάχιν, p. 577.
ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐκτεινομένην ἐπὶ δύσιν· ταύτῃ δ'

3) Medic. 3. 4. Κολασσαὶ, ut codices plures in epiſtola Pauli ad Coloſſenſes 1. 2. nec minus alii auctores, quos producunt Weſſeling. c. l. et Wetſten. ad Paulum ad Coloſſ. 1, 2. Herodotus tamen 7, 30. Xenophon de exped. Cyri 1, 2, 6. Κολοσσαὶ, quae videtur eſſe ſcriptura antiquior, Straboni etiam aptior, etſi alii aliter ſtatuunt. Sed v. Eckhel in doctr. num. P. 1. Vol. 3. p. 147. In ſequentibus has variationes ex MSStis notatas inveni; Moſcov. Σαναάς; minus recte; Σαναδε enim etiam apud Hieroclem p. 666. et alibi legitur. Tum Moſc. Ἀπολλωνίας, forte quod Μητρόπολις nomen adpellativum putaret, ut fecerunt interpretes, cum ſit proprium a multis hic commemoratum, de quo monuerunt Caſaubonus ad h. l. Holſten. ad Stephan. p. 208. et Spanhem. de uſu — numiſm. T. I. p. 630. Porro pro Ταβέαι Moſcov. Ταμέαι, Medic. 3. Ταβαλαι. An *Tabae* Livii 38, 3. huc pertineat, ut cenſet Caſaubonus, dubitare licet propter ſitum verſus mare Pamphylium.

1) Ῥάχιν recepi ex Moſc. de quo cf. ad lib. 9. p. m. 345. Vulgo, ut alibi, ξάχιν. In praecedentibus pro παροφεία Medic.

cumpoſita ſunt oppida, Aphrodiſias, Coloſſae, Themiſonium, Sanaos, Metropolis, Apollonias; longius deinde Peltae, Tabeae, Eucarpia, Lyſias.

§. 14.

Paroreios Phrygia montanum habet dorſum, ab ortu verſus occaſum productum: ei utrimqu ſubjecta eſt magna planities, dorſo-

Phrygia. ἑκατέρωθεν ὑποπέπτωκε τὶ πεδίον μέγα, καὶ πόλεις πλησίον αὐτῆς, πρὸς ἄρκτον μὲν Φιλομήλιον, ἐκ θατέρου δὲ μέρους Ἀντιόχεια, ἡ πρὸς Πισιδίᾳ καλουμένη· ἡ μὲν, ἐν πεδίῳ κειμένη πᾶσα, ἡ δ' ἐπὶ λόφου, ἔχουσα ἐποικίαν Ῥωμαίων. Ταύτην δ' ᾤκισαν Μάγνητες οἱ πρὸς Μαιάνδρῳ. Ῥωμαῖοι [2] δ' ἠλευθέρωσαν τῶν βασιλέων, ἡνίκα τὴν ἄλλην Ἀσίαν Εὐμένει παρέδοσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου· ἦν δὲ ἐνταῦθα καὶ ἱερωσύνη τις Μηνὸς Ἀρκαίου, πλῆθος ἔχουσα ἱερο-

Medic. 4. exhibet παρωρεία; melius παρώρεια. Post pro πόλις propter subjecta ex Medic. 3. 4. Paris. reposui πόλεις. In seqq. post Ἀντιόχεια Moscov. subjicit πᾶσα, deletis inde verbis ἡ πρὸς Πισιδίᾳ — κειμένη. Reliqui et Casauboniani et mei πᾶσα post κειμένη projiciunt, tantum quod Paris. dat καλουμένη (pro κειμένη) πᾶσα. Recepi πᾶσα. Ἡ δὲ, quod vulgo legitur, cum Moscov. mutavi in ἡ δέ. Pro ᾤκισαν Paris. ᾤκησαν; Moscov. utrumque adfert.

2) Medic. 3. 4. δέ. Edd. Aldi, Hopperi vitiose ἐλευθέρωσαν. Tum Mosc. Εὐμένεῖ, (sic) addito hoc scholio: Εὐμένει τὸ κύριον, εὐμενεῖ τὸ ἐπίθετον. Pro τὶς in Casaubonn. Ven. 1. legitur τινὸς, et in Casaubonn. Ἀσκαίου pro Ἀρκαίου. Sed cf. Blond in Mem. de Paris T. 42. p. 381. et quae supra adtuli p. m. 128 sq. Pro χωρίων ἱερῶν Moscov. dat χωρίον ἱερὸν, et pro ἐπὶ τὴν ἐκείνου κληρονομίαν Paris. ὑπὸ τ. ἐ. κλ.

dorsoque vicina urbs septentrionem versus Philomelium, ad meridiem Antiochea ad Pisidiam, quae vocatur: illa omnis in campo, haec in colle sita, et coloniam habens Romanam. Hanc Magnetes condiderunt, qui ad Maeandrum habitabant: liberaverunt a regibus Romani, quo tempore Asiam reliquam Eumeni tradiderunt, quae intra Taurum iacet. Fuit ibi etiam sacerdotium Menis Arcaei, multitudinem

ἱεροδούλων, καὶ χωρίων ἱερῶν· κατελύθη δὲ μετὰ Phrygia.
τὴν Ἀμύντου τελευτὴν ὑπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπὶ τὴν ἐκείνου κληρονομίαν. [3] Σύνναδα δ' ἔστιν οὐ μεγάλη πόλις· πρόκειται δ' αὐτῆς ἐλαιόφυτον πεδίον, ὅσον ἑξήκοντα σταδίων· ἐπέκεινα δ' ἐστὶ Δοκιμία κώμη, καὶ τὸ λατόμιον τοῦ Συνναδικοῦ λίθου· οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἱ δ' ἐπιχώριοι [4] Δοκιμίτην, καὶ Δο-

P 4 κιμαῖ-

3) Medic. 4. **Σίνναδα.** Alii, ut ſupra, **Σύνναδα**, quod praeter auctores probant etiam numi (**Συνναδεων**). Pro **αὐτῆς**, quod in edd. legitur, Caſaubonn. Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. **αὐτῇς**, uti centies in Noſtro et aliis. Tum **Δοκιμία** in MSStis et edd. Stephanus autem aperte ex hoc loco ſ. v. **Σύνναδα** refert **Δοκίμεια**, qui tamen ſuo ordine **Δοκίμειον** habet; Ptolem. 5, 2. **Δοκίμαιον**; Hierocles p. 677. **Δοκίμιον**. Cf. Berkel. ad Stephan. p. 306. Weſſeling ad Hierocl. p. 677. Numi **Δοκιμεων**, quod gentile eſt Stephano a **Δοκίμειον** deductum. Cum et ſic **τὸ ι** elidatur, librorum **Δοκιμία** reliqui. Deinde Medic. 4. **Σιννᾶδικοῦ**. Cf. antea.

4) Moſcov. **Δοκιμίτιν** et **Τοκιμαίαν**; Medic. 3. 4. **Τοκιμαῖαν**, quae ex praecedentibus judicari poſſunt. Vulgatam lectionem praeter alios libros confirmat etiam Stephanus ſ. v. **Σύνναδα**. Sed ut genus conſentiat, ſine dubio legendum **Δοκιμαῖον**, uti etiam vult Holſten. ad Stephan. p. 307. **Δοκιμέα** tamen emendat Salmaſ. ad Solin. p. m. 394. Quod cum longius recedat, **Δοκιμαῖος** in Stephano ſubpleri potius debet. Pro **νυνὶ** Moſc. vult **νῦν**, et pro **κατὰ τὸ** Medic. 3. 4. **κατά τε**.

nem hierodulorum habens et ſacrorum locorum: ſed everſum eſt a morte Amyntae ab iis, qui in haereditatem ejus miſſi fuerunt. Synnada urbs eſt non magna: ante eam campus jacet oleis conſitus, ſtadiorum circiter LX, ab altera parte eſt Docimia pagus, et lapicidinae Synnadici lapidis, ut quidem Romani appellant: nam incolae Docimiten

et

Phrygia. κιμαῖον· κατ' ἀρχὰς μὲν μικρὰς βώλους ἐκδιδόντος τοῦ μετάλλου· διὰ δὲ τὴν νυνὶ πολυτέλειαν τῶν Ῥωμαίων κίονες ἐξαιροῦνται μονόλιθοι μεγάλοι, πλησιάζοντες τῷ ἀλαβαστρίτῃ λίθῳ κατὰ τὴν ποικιλίαν· ὥστε, καίπερ πολλῆς οὔσης τῆς ἐπὶ θάλατταν ἀγωγῆς τῶν τηλικούτων φορτίων, ὅμως καὶ κίονες καὶ πλάκες εἰς Ῥώμην κομίζονται θαυμασταὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος.

§. 15.

Ἀπάμεια δ' ἐστὶν ἐμπορεῖον μέγα τῆς ἰδίως λεγομένης Ἀσίας, δευτερεῦον μετὰ τὴν Ἔφεσον· αὕτη γὰρ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑποδοχεῖον κοινόν ἐστιν. Ἵδρυται δὲ ἡ Ἀπάμεια ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ· καὶ ῥεῖ διὰ μέσης

1) Medic. 3. ἐμπόριον pro ἐμπορεῖον. De quo saepius dictum. Moscov. et Paris. Ἀπάμειά τ'.

et Docimaeum vocant. Eae fodinae ab initio exiguas glebas ediderunt: sed ob sumtuum magnitudinem, quam nunc faciunt Romani, eruuntur magnae columnae solidi lapidis, varietate ad Alabastriten accedentes lapidem: ita ut, quanquam difficilis sit huiusce onerum ad mare vectura, tamen et columnae et tabulae Romam perferantur, magnitudine atque pulcritudine admiranda.

§. 15.

Apamea emporium est magnum eius, quae proprie dicitur Asia, proxima post Ephesum dignitate: haec enim commune est receptaculum eorum, qui et ab Italia et e Graecia veniunt. Sita est Apamea ad Marsyae fluvii ostia: qui ad ipsam

μέσης τῆς πόλεως ὁ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς [2] ἀπὸ τῆς πόλεως ἔχων· κατενεχθεὶς δ' ἐπὶ τὸ προάστειον σφοδρῷ καὶ κατωφερεῖ τῷ ῥεύματι, συμβάλλει πρὸς τὸν Μαίανδρον, προσειληφότα καὶ ἄλλον ποταμὸν Ὀργᾶν, δι' ὁμαλοῦ φερόμενον πρᾶον καὶ μαλακόν· ἐντεῦθεν δ' ἤδη [3] μέγας γενόμενος Μαίανδρος, τέως μὲν διὰ τῆς Φρυγίας φέρεται· ἔπειτα διορίζει τὴν Καρίαν καὶ τὴν Λυδίαν κατὰ τὸ Μαιάνδρου καλούμενον πεδίον, Phrygia.

P 5

2) Cum Marſyas Celaenis oriatur (Liv. 38, 13, 6. Xenoph. de exp. Cyri 1, 2, 8. Max. Tyr. 8, 8. Curtius 3. in. et ipſe Strabo deinceps) et poſt Celaenis incolae ad recens conditam urbem, Apameam, tranſierint, (Strabo infra p. 578.) Caſaubonus leg. cenſet ὑπεράνω ſ. ἄνω τῆς πόλεως pro ἀπὸ τ. πολ. Melius forte Salmaſ. ad Solin. p. m. 580. ſuffragante Palmerio ad Gr. auctorr. p. 339. ἀπὸ τῆς ἀρχαίας πόλεως. Libri omnes in vulgata perſtant, quae tamen inepta eſt, etſi etiam reddidit epitome. Κατωφερεῖ in καταφερεῖ mutant Ven. 1. et Pariſ. qui etiam ex more προάστιον praeit. De priori voce cf. Weſſeling ad Herodot. 2, 63. et Iungermann. ad Polluc. 5, 69. 71.

3) Μέγας deeſt in Moſcov. Medic. 3. Pariſ. Venet. 1. Equidem non dimitto. Agnoſcit etiam vetus interpres, qui vertit: *auctus*. Antea Medic. 3. 4. ἐντεῦθεν δ'. Poſt Moſcov. διορύσσει pro διορίζει, quod recte habet, et pro κατὰ idem καὶ. Cf. ad Melam 1, 17, 1.

ipſam ortus urbem, mediam eam perfluit: et poſtquam ſuburbium vehemente atque praecipite fluxu percurrit, cum Maeandro coit, qui jam alium recepit ſuo alveo fluvium Organ, per aequabile et leviter molliterque delatum ſolum. Hinc jam auctus aquis Maeander, aliquamdiu per Phrygiam fluit: deinde Cariam a Lydia diſterminat, apud campum, qui Maeandrius dicitur, nimis quam obliquus, ita

ut

Phrygia. πεδίον, σκολιὸς ὢν εἰς ὑπερβολήν, ὥστε ἐξ ἐκείνου τὰς σκολιότητας ἁπάσας μαιάνδρους καλεῖσθαι· τελευτῶν δὲ κατὰ Καρίαν αὐτὴν [4] διαῤῥεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰώνων νῦν κατεχομένην, καὶ μεταξὺ Μιλήτου καὶ Πριήνης ποιεῖται τὰς ἐκβολάς. [5] Ἄρχεται δὲ ἀπὸ [5] Κελαινῶν λόφου τινὸς, ἐν ᾧ πόλις ἦν ὁμώνυμος
p. 578. τῷ λόφῳ· ἐντεῦθεν δ' ἀναστήσας τοὺς ἀνθρώπους ὁ Σωτὴρ Ἀντίοχος εἰς τὴν νῦν Ἀπάμειαν τῆς μητρὸς ἐπώνυμον τὴν πόλιν ἀπέδειξεν Ἀπάμας· ἡ θυγάτηρ μὲν ἦν [6] Ἀρταβάζου· δεδομένη δ' ἐτύγχανε πρὸς γάμον

4) Vulgo cum libris MSStis διαιρεῖ, quod alienum ſit a ſenſu et nexu; levi facta immutatione Caſaubonus ſubſtituit, ſuffragante Salmaſio ad Solin. p. m. 587. ita, ut etiam κατὰ mutet in καὶ, quas particulas invicem confundi vel ex praecedentibus vidimus. Accedit Salmaſio Palmerius in auctorr. Gr. p. 339. Confirmat Livius 38, 13, 7. *per Caras primum, deinde Ionas in ſinum maris editur.* Auſus igitur ſum ita reponere.

5) Sic libri omnes; Salmaſius tamen ad Solinum p. m. 587. emendat Κελαινοῦ. Hic tamen non adſentior, quia mutandi cauſa non adeſt. Poſt ἐντεῦθεν deeſt δ' in Medic. 3. 4. et pro ἀπέδειξεν Medic. 4. dat ἀπέδειξεν, quod probante Caſaubono recepi.

6) Vitium Xylandrinae ed. Ἀρταβάζου reddidit ed. Caſaubo-

ut ab eo etiam omnes obliquitates Maeandri appellentur: tandem ipſam Cariam, Ionia quae nunc dicitur, perfluit, et inter Miletum et Prienam in mare exit. Oritur a Celaenorum quodam tumulo, ubi urbs tumulo fuit cognominis: atque hinc cives transtulit Antiochus Soter in eam, quae nunc dicitur, Apameam: cui a matre Apama ipſe nomen fecit,

γάμον Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι. Ἐνταῦθα δὴ μυθεύε- Phrygia.
ται τὰ περὶ τὸν Ὄλυμπον, καὶ τὸν Μαρσύαν, καὶ
τὴν ἔριν, ἣν ἤρισεν ὁ Μαρσύας πρὸς Ἀπόλλωνα.
Ὑπέρκειται δὲ καὶ λίμνη φύουσα κάλαμον, τὸν εἰς
τὰς γλώττας τῶν αὐλῶν ἐπιτήδειον· ἐξ ἧς ὑπολεί-
βεσθαί φασι τὰς πηγὰς ἀμφοτέρας, τήν τε τοῦ
Μαρσύου, καὶ τὴν τοῦ Μαιάνδρου.

§. 16.

Ἡ δὲ Λαοδίκεια, μικρὰ πρότερον οὖσα, αὔξησιν
ἔλαβεν ἐφ' ὑμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων, καίτοι
κακωθεῖσα ἐκ πολιορκίας ἐπὶ Μιθριδάτου τοῦ Εὐ-
πάτορος· ἀλλ' ἡ τῆς χώρας ἀρετὴ, καὶ τῶν πολι-
τῶν τινες εὐτυχήσαντες, μεγάλην ἐποίησαν αὐτήν.
Ἱερων

fauboni. Tum pro δεδομένη Venet. 1. δεχομένη, ut edd. ante Caſaubonum, et Ἐνταῦθα δὲ Medic. 3. 4. Moſcov. Ven. 1. Ἐ. δή. Pro ἔρισεν ex Medic. 3. 4. recepi ἤρισεν. Ὁ ante Μαρσύας deeſt in Medic. 3. Tum uterque dat ἀπολείβεσθαι.

fecit, filia Artabazi, quae nuptum data fuerat Seleuco Nicatori. Iſti loco adſignant fabulam Olympi et Marſyae: ac concertationem Marſyae adverſus Apollinem. Superne eſt palus, calamum edens ad tibiarum lingulas aptum: ex hac palude aiunt utrumque ſcaturire amnem, Marſyam inquam et Maeandrum.

§. 16.

Laodicea cum ante eſſet exilis, noſtra et parentum noſtrorum aetate crevit, quanquam oppugnatione Mithridatis Eupatoris damnum accepiſſet non contemnendum. Sed ſoli praeſtantia, et laeta civium quorundam fortuna, eam amplificaverunt. Prior Hiero

Phrygia. Ἱερων μὲν πρότερον, [1] ὃς πλειόνων, ἢ δισχιλίων ταλάντων κληρονομίαν κατέλιπε τῷ δήμῳ, πολλοῖς τ' ἀναθήμασιν ἐκόσμησε τὴν πόλιν. Ζήνων δὲ ὁ ῥήτωρ ὕστερον, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων, ὃς καὶ βασιλείας ἠξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας ὑπ' Ἀντωνίου μὲν πρότερον, ὑπὸ Καίσαρος δὲ τοῦ Σεβαστοῦ μετὰ ταῦτα. Φέρει δ' ὁ περὶ τὴν Λαοδίκειαν τόπος προβάτων ἀρετὰς, οὐκ εἰς μαλακότητας μόνον τῶν ἐρίων, ᾗ καὶ τῶν Μιλησίων διαφέρει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κορᾶξὴν χρόαν, [2] ὥστε καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπ'

1) Moſcov. ἃς. Poſt κορᾶξιν omnes libri. *Tzſchucke.* Inſolens locutio. Alius dixiſſet κορακων vel κόρακος χρόαν. An compoſita voce dixit Strabo κορᾶξιχρόαν? Non enim alius compoſitis vocibus magis delectatur, quam Strabo. *Caſaubonus.* Bochartus in Hieroz. P. 2. lib. 2. c. 10. p. m. 199. propter ſimilis ſoni vocem τὴν excidiſſe putat ἐν legitque τὴν ἐν κόρᾶξιν. Lenius fluit emendatio Palmerii ad Gr. auctor. p. 339. καὶ εἰς τὴν κορακίνην χρόαν. At parata eſt levior medicina, ſi κορᾶξὴν legatur, quam admovit Salmaſ. ad Tertullianum de pallio p. 215. ubi plura de h. v. Equidem minime rejiciendam putavi.

2) Sic Medic. 3. Pariſ. quod et volebat Caſaubonus, ſuffra-

Hiero CIↃ CIↃ talentorum, ampliorem etiam hereditatem legavit civitati, cum multis urbem donariis exornaſſet. Zeno deinde rhetor, atque hujus filius Polemo: qui etiam ob res praeclare geſtas regno dignatus eſt, primum ab Antonio, deinde a Caeſare Auguſto. Loca, quae ſunt circum Laodiceam, oves alunt excellentes: non mollitie modo lanarum, qua etiam Mileſiis praeſtant: ſed etiam ad corvorum nigredinis aemulum colorem: unde amples

ἀπ' αὐτῶν· ὥσπερ καὶ οἱ Κολοσσηνοὶ ἀπὸ τοῦ ὁμωνύ- Phrygia.
μου χρώματος πλησίον οἰκοῦντες. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Κάπρος, καὶ ὁ Λύκος συμβάλλει τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ποταμὸς εὐμεγέθης· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πρὸς τῷ Λύκῳ Λαοδίκεια λέγεται. Ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος Κάδμος, ἐξ οὗ καὶ ὁ Λύκος ῥεῖ· καὶ ἄλλος ὁμώνυμος τῷ ὄρει. Τὸ πλέον δ' οὗτος [3] ὑπὸ γῆς ῥυεὶς, εἶτ' ἀνακύψας συνέπεσεν εἰς ταὐτὸ τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς, ἐμφαίνων ἅμα τὸ πολύτρητον τῆς χώρας, καὶ τὸ εὔσεισον· εἰ γάρ [4] τις ἄλλη, καὶ

suffragante Palmerio c. l. Medic. 4. οἵπερ; Casaubonn. ὅπερ; reliqui cum edd. ὥσπερ. Tum pro Κολοσσηνοὶ in Medic. 3. reperitur Κολασσατῖς. At plane obscurum est, quid illi ad colorem nigrum, vel alium valeant. Quare Palmerius c. l. conjecit Κελαινεῖς, satis apte ad rem, non item ad libros. Alii expediant.

3) Casaubonn. Medic. 4. ὑπὸ γῆν, ut alibi. Tum Medic. 3. ἐμφαίνων et pro ἅμα τὸ Moscov. Medic. 4. (ante corr. ἅμα καὶ) Venet. 1. ἅμα καὶ τὸ; Medic. 3. ἅμα τότε.

4) Sic Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. 2. (hic tantum vitiose

amplos quoque habent reditus: ut et Colossenі ab ejusdem nominis colore, in vicinia habitantes. Ibi etiam Caprus et Lycus in Maeandrum incidunt. Lycus fluvius est iustae magnitudinis: a quo et Laodicea cognomen habet, ut ad Lycum sita dicatur. Supra urbem situs est mons Cadmus, e quo Lycus defluit: item alius monti cognominis. Qui cum haud exiguo spatio terram subeat, rursusque emergens reliquis misceatur fluminibus, simul et multis foraminibus pervium declarat solum, et obnoxium facile terrae motibus. Si qua enim alia terra, tum maxi-

me

Phrygia. καὶ ἡ Λαοδίκεια εὔσεισος, καὶ τῆς πλησιοχώρου πλέον.

§. 17.

Κάρουρα δὲ ὅριον ἐστὶ τῆς Φρυγίας καὶ τῆς [1] Καρίας· κώμη δ' ἐστὶν αὕτη πανδοχεῖα ἔχουσα καὶ ζεστῶν ὑδάτων ἐκβολάς· τὰς μὲν ἐν τῷ ποταμῷ Μαιάνδρῳ, τὰς δ' ὑπὲρ τοῦ χείλους. Καὶ δήποτέ φασι πορνοβοσκὸν αὐλισθέντα ἐν τοῖς πανδοχείοις σὺν πολλῷ πλήθει γυναικῶν, νύκτωρ [2] γενομένου σεισμοῦ, συνα-

tioſe ἡ) τὶς ἄλλη, quod recepi. Vulgo τὶ ἄλλο. Sequentia verba ſic emendat Tyrwhittus in Strabon. p. m. 51. εὔσεισος· καὶ αὐτῆς καὶ τῆς πλησιοχώρου. Equidem ex Medic. 3. relictis ſine mutatione reliquis verbis, addidi πλέον, quod et in ſuo codice inveniſſe videtur vetus interpres. Vertit enim: *Nam Laodicea et proxima ei regio plurimum terrae motibus concutitur.*

1) Pariſ. Venet. 1. 2. cum edd. ante Xylandrum ſubnectunt Κατάρουρα; Moſcov. τὰ Κάρουρα; ex quibus Pariſ. poſt Φρυγίας punctum ponit. Recte omittunt Medicei, quippe ex ſuperioribus male repoſitum, id quod docet diſerte Strabo lib. 14. p. 663.

2) Caſaubonn. Medic. 4. ἐπιγενομένου. Tum pro πάσας, quod

me Laodicea his motibus concuti ſolet, magis etiam, quam vicinia.

§. 17.

Carura limes eſt Phrygiae et Cariae. Is eſt pagus habens diverſoria ſeu receptacula peregrinorum, et eruptiones ferventium aquarum, partim in Maeandro fluvio, partim ſupra ripam. Et quidem narrant lenonem quemdam, cum in iſtarum cauponarum quandam cum multitudine meritoriarum mulierum divertiſſet, noctu terrae motu exiſtente, cum univer-

συναφανισθῆναι πάσαις. Σχεδὸν δέ τοι [3] εὔσειστός Phrygia.
ἐστι καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸν Μαίανδρον χώρα, καὶ ὑπόνομος πυρί τε καὶ ὕδατι μέχρι τῆς μεσογαίας. Διατέτακε γὰρ ἀπὸ τῶν πεδίων ἀρξαμένη πᾶσα ἡ τοιαύτη κατασκευὴ τῆς χώρας εἰς τὰ Χαρώνεια, τό τε ἐν Ἱεραπόλει, καὶ τὰ ἐν [4] Ἀχαραάκοις τῆς Νυσαΐδος, καὶ τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα. Εὔθρυ- p. 579.

πτός

quod ferunt editiones, codices mei praeſcribunt πάσαις, quod et ex ſuis probabat Caſaubonus.

3) Moſcov. Medic. 3. 4. hoc ordine verba ponunt: καὶ πᾶσα εὔσειστός ἐστιν. Antea pro δέ τοι Medic. 3. 4. δέ τι. Poſt pro διατέτακται, uti vulgo legitur, Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. 2. Pariſ. cum Caſaubonn. διατέτακε, quod excepi, cum hoc ſenſu paſſim apud Noſtrum occurrat. Pro Χαρώνεια Medic. 3. 4. Moſcov. Χαρώνια. Vulgata forma uſitatior. Tum Ἱεραπόλει coniuncte efferunt Moſcov. Medic. 3. 4. ut in numis Ἱεραπολειτων, ut et in Strabone lib. 13. p. 630. Vulgo Ἱερᾷ πόλει.

4) Moſcov. Χάρακος; reliqui cum editis Χαράκοις. Caſaubonus ex cognato loco lib. 14. p. 649. mavult Ἀχαράκοις, aut ibi Χαράκοις. Praetuli prius cum Penzelio. Pro Νυσαΐδος, quod exhibent editiones, Pariſ. Νισαΐδος; Moſcov. Νυσαΐδος; Medic. 3. 4. Νυσαΐδος, ut infra lib. 13. p. 629. et 14. p. 649. Sic etiam Stephanus h. r. et numi plures Νυσαεων. Igitur ſic repoſui. Poſt ψαφαρὰ volunt Caſaubonn. Medic. 3. 4.

univerſis eſſe deletum. Fere autem tota ad Maeandrum regio facile terrae motibus concutitur, et cuniculos habet igni aut aqua plenos usque ad continentem. Nam tota iſta illius terrae cavitas protenditur usque ad Charonea: quorum unum eſt Hierapoli, aliud ad Nyſaeae regionis Acharaca: itemque ad Magneſiam et Myuntem. Solum enim eſt friabile et attritu

Phrygia. πτός τε γάρ ἐστιν ἡ γῆ καὶ ψαθυρά, πλήρης τε ἀλμυρίδων καὶ εὐεκπύρωτός ἐστι. Τάχα δὲ καὶ ὁ Μαίανδρος διὰ τοῦτο σκολιός, ὅτι πολλὰς μεταπτώσεις λαμβάνει τὸ ῥεῖθρον· καὶ [5] πολλὴν χοῦν κατάγων, ἄλλοτ' ἄλλῳ μέρει τῶν αἰγιαλῶν προστίθησι· τὸ δὲ πρὸς τὸ πέλαγος βιασάμενος ἐζωθεῖ· καὶ δὴ καὶ τὴν Πριήνην [6] ἐπὶ θαλάττῃ πρότερον οὖσαν, μεσόγαιαν πεποίηκε τετταράκοντα σταδίων προσχώματι.

§. 18.

3. 4. Cum perinde ſit, plurium ſuffragia audivi, etſi Caſaubonus alterum praefert.

5) Sic Medic. 3. 4. cum in reliquis ſtet πολὺν, quod et tenent editiones. Evicit tamen hic Euſtathii auctoritas, ut πολλὴν reciperem. Hic nempe ad Homer. Il. 2, 625. p. m. 231, 26. et ad Odyſſ. 1, 53. p. m. 19, 43. Odyſſ. 4, 442. p. m. 179, 44. feminino genere χοῦς a Noſtro frequentari docet. Male tamen ſibi conſtat Euſtathius ad Dionyſ. v. 828. dum in huius loci repetitione ſcribit πολὺν χοῦν κατάγων. Tum πρὸς τὸ male abeſt in Medic. 4. et pro βιασάμενος non magis bene adferunt Ven. 1. Moſcov. Pariſ. et editiones ante Xylandrum βιασάμενον, cum ad Μαίανδρος pertineat.

6) Hoc ordine Moſcov. Medic. 3. 4. et Euſtath. ad Dionyſ. c. l. verba conſtruunt. Vulgo πρότερον ἐπὶ θαλάττῃ. Tum Moſcov. ut alibi, μεσογαῖαν; Euſtathius c. l. μεσόγειον. In ſequ. vetus interpres legiſſe videtur διακοσίων πεντήκοντα. At vulgatum numerum confirmat etiam Euſtathius c. l.

attritu facile, plenum falſuginis, et quod nullo negotio inflammetur. Ac fortaſſis etiam Maeander ita curvus eſt, quod alveus ejus varie intercipitur. Sicut et multum limi deferens idem, alias aliis litoris partibus adpingit, aut vi facta in altum expellit. Prienam quidem, antea in mari ſitam, XL ſtadia longo aggere continenti conjunxit.

§. 18.

§. 18. Phrygia.

Καὶ ἡ Κατακεκαυμένη δὲ, ἥπερ ὑπὸ Λυδῶν καὶ Μυσῶν κατέχεται, διὰ τοιαῦτά τινα τῆς προσηγορίας τετύχηκε ταύτης· ἥ τε Φιλαδέλφεια, ἡ πρὸς αὐτῇ πόλις, οὐδὲ τοὺς τοίχους ἔχει πιστοὺς, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν [1] τρόπον τινὰ σαλεύονται, καὶ διίστανται· διατελοῦσι δὲ προσέχοντες τοῖς πάθεσι τῆς γῆς, καὶ ἀρχιτεκτονοῦντες πρὸς αὐτήν. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ πόλεων Ἀπάμεια μὲν καὶ πρὸ τῆς Μιθριδάτου στρατείας ἐσείσθη πολλάκις· καὶ ἔδωκεν ἐπελθὼν ὁ βασιλεὺς ἑκατὸν τάλαντα εἰς ἐπανόρθωσιν, ὁρῶν ἀνατετραμμένην τὴν πόλιν. Λέγεται δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρου παραπλήσια συμβῆναι· διόπερ εἰκός ἐστι, καὶ τὸν Ποσειδῶνα τιμᾶσθαι παρ' αὐτοῖς, καίπερ

1) Medic. 3. σχεδὸν pro τρόπον τινά. Tum idem et Medic. 4. et Moſcov. mutant vulgarem ordinem τῆς γῆς τοῖς πάθεσι. Poſt pro ἐπελθὼν in Ven. 2. legitur ἐπελθών; vitioſe.

§. 18.

Sed et Catacecaumene, quam Lydi et Myſi poſſident, combuſtae appellationem cauſis ſcilicet de talibus obtinuit: ac Philadelphia, urbs in ea, muros etiam tutos non habet: cum quotidie ii paene ſuccutiantur ac fatiſcant, et oppidani adſiduo intenti ſint iſtis terrae adfectionibus, contraque moliantur. Sed et de caeteris urbibus Apamea etiam ante Mithridaticum bellum ſaepe motu terrae concuſſa fuit: et rex cum ſuperveniſſet, videretque urbem iam ſubverti, ad ſubſtructionem centum largitus eſt talenta. Idem Alexandri aetate accidiſſe ferunt: quapropter verisimile eſt, Neptunum

Phrygia. καίπερ μεσογαίοις οὖσι· καὶ ἀπὸ Κελαινοῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ [2] Κελαινοῦς, μιᾶς τῶν Δαναΐδων, γενομένου κεκλῆσθαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον· ἢ διὰ [3] τῶν λίθων καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν. Καὶ τὰ περὶ Σίπυλον δὲ καὶ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ μῦθον οὐ δεῖ τίθεσθαι. Καὶ γὰρ νῦν τὴν Μαγνησίαν, τὴν ὑπ' αὐτῷ, κατέβαλον σεισμοί· ἡνίκα καὶ Σάρδεις καὶ τῶν ἄλλων τὰς [4] ἐπιφανεστάτας κατὰ πολλὰ μέρη

2) Sic Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Venet. 1. quos ſecutus ſum, quod Κελαινώ, Neptuni coniux, omnino commemoratur. V. Hygin. fab. 157. Apollodor. 3, 10, 1. et quae ibi notantur a viris doctis, it. Schol. Apollonii ad 4, 1561. Venet. 2. edd. Aldi, Hopperi Κελαινοῦ, edd. Xylandri et reliquae Κελαινῆς. In Δαναΐδων ſolus diſcrepat Medic. 3. qui ſubſtituit Νηρεΐδων. Certe in recenſu Danaidum, quem fecit Hyginus f. 270. nulla prodit Celaeno. Poſt omnes codices volunt δμώνυμον, quod Aldus mutavit in ἐπώνυμον.

3) Moſcov. Pariſ. τὸν λίθον. Ante verba τὴν ἀνατροπὴν voculam καὶ omiſerunt edd. Pariſ. et Amſtelod. quam ex prioribus edd. et MSStis revocandam cenſet Laurent. Theodor. Gronovius in Gronovii antiqu. Gr. T. 7. p. 458. Μῦθον recte praeit Moſcov. Μόθον reliquit Gronovius c. l. ſed et οὐ δεῖ mutavit in οὐδέ.

4) Caſaubonn. Ven. 1. ἐπιφανεστέρας. Tum διελυμήναντο accommodate ad σεισμοὶ adfert Moſcov. uti et pro διελυμήνατο emendabat Gronovius c. l.

ptunum ab iis coli, quanquam mediterraneis, et a Celaeno, Neptuni ex Celaeno, Danaidum una. F. urbem fuiſſe denominatam, aut propter nigredinem lapidum, quae fit ab aduſtione. Sed neque ea pro fabulis habenda ſunt, quae de Sipylo et ſubverſione ejus dicuntur. Nam et noſtra aetate tremores terrae Magneſiam ad eum dejecerunt: quando et Sardes, et aliae nobiliſſimae urbes ab iisdem ſunt graviſ-

μέρη διελυμήναντο· ἐπηνώρθωσε δ' ὁ ἡγεμὼν, χρή- Phrygia.
ματα ἐπιδοὺς, καθάπερ καὶ πρότερον ἐπὶ τῆς γενο-
μένης συμφορᾶς Τραλλιανοῖς, (ἡνίκα τὸ γυμνάσιον
καὶ ἄλλα μέρη συνέπεσεν) ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τού-
τοις, καὶ Λαοδικεῦσιν.

§. 19.

Ἀκούειν δ' ἐστὶ καὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων· οἷα φησὶν ὁ τὰ Λύδια συγγράψας Ξάνθος, διηγού-
μενος, οἵαι μεταβολαὶ κατέσχον πολλάκις τὴν χώ-
ραν ταύτην, ὧν ἐμνήσθη μέν που καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν. Καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη ἐνταῦθα μυ-
θεύουσι, καὶ τοὺς Ἀρίμους, καὶ τὴν Κατακεκαυμέ-
νην ταύτην εἶναί φασιν· οὐκ ὀκνοῦσι δὲ καὶ τὰ μετα-
ξὺ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν ἅπαντ' ὑπονοεῖν [1] τοιαῦ-
τα·

Q 2

1) Sic ex libris ſuis, quibuscum conſentiunt mei, repoſuit

graviſſime adflictae multis partibus. Imperator tamen inſtauravit, pecuniam largitus: quod beneficii ante etiam Trallianis praeſtiterat pater eius, cum eorum corruiſſet gymnaſium, itemque Laodicenſibus.

§. 19.

Quid impedit, quo minus audiamus antiquitatis ſcriptores? De quorum numero Xanthus, Lydiae hiſtoriae conditor, narrat, quantae ac quotae in iſta regione inciderint mutationes, quarum etiam ſuperius facta eſt mentio. Quin etiam Typhoni quae evenerunt, ad iſta ii loca referunt, et Arimos: et Catakekaumenen eam appellant: audent etiam omnia, quae ſunt inter Lydos ac Maeandrum, eodem in

Phrygia. τα, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν,
p. 580. καὶ τοὺς πολλαχοῦ κευθμῶνας τῆς γῆς. Ἡ δὲ μεταξὺ Λαοδικείας καὶ Ἀπαμείας λίμνη καὶ βορβορώδη καὶ ὑπόγομον τὴν ἀποφορὰν ἔχει, πελαγία οὖσα· φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῷ Μαιάνδρῳ, μεταφέροντι τὰς χώρας, ὅταν περικρουσθῶσιν οἱ ἀγκῶνες· ἁλόντος δὲ τὰς ζημίας ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύεσθαι τελῶν.

§. 20.

Μεταξὺ δὲ τῆς Λαοδικείας καὶ τῶν Καρούρων ἱερόν ἐστι Μηνὸς Κάρου καλουμένου, τιμώμενον ἀξιολόγως.

posuit Casaubonus, cum priores edd. ferrent ταῦτα. Post ante βορβορώδη in Medic. 4. deest καί. Pro ὑπόνομον, quod utique remotum est a nexu et re, Scaliger ad marginem edit. Xyl. adscripserat leg. ὑπόβρωμον. Nolui tamen invitis omnibus libris hanc vocem Straboni obtrudere, cum praeterea dubiae sit auctoritatis. Paullo inferius ἁλόντες ex Xylandri editione in alias manavit.

in tractu censere, cum ob paludum et fluviorum multitudinem, tum ob crebras terrae cavernas. Iam palus, quae Laodiceam et Apameam interiacet, quanquam maris in morem alta est, coenosum tamen quidpiam et quasi e cuniculo elisum edit. Aiunt etiam in ius vocari Maeandrum, cum prorutis limitibus agrorum fines mutat, multamque ab eo exigi, atque sumi e vectigalibus traiectuum.

§. 20.

Inter Laodiceam et Carura fanum est Menis, qui Carus dicitur, magna veneratione cultum. Nostra aetate fuit ibi schola magna,

λόγως. [1] Συνέσηκε δὲ καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον Ἡρο- Phrygia.
φίλιον ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος· καὶ μετὰ ταῦτα
Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλαλήθους· καθάπερ ἐπὶ τῶν
πατέρων τῶν ἡμετέρων ἐν Σμύρνῃ τὸ τῶν Ἐρασιστρα-
τείων ὑπὸ Ἱκεσίου· νῦν δ' οὐχ ὁμοίως τι συμβαίνει.
Λέγεται δὲ τινὰ φῦλα Φρύγια, οὐδαμοῦ δεικνύμενα·
ὥσπερ οἱ Βερέκυντες· καὶ Ἀλκμὰν λέγει,

Φρύγιον ηὔλησε μέλος τὸ [2] Κερβήσιον.

καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος, ἔχων ὀλεθρίους
ἀποφοράς· ἀλλ' οὗτός γε δείκνυται· οἱ δ' ἄνθρωποι
οὐκέθ' οὕτω λέγονται. Αἰσχύλος δὲ συγχεῖ ἐν τῇ

Q 3 Νιόβῃ·

1) Casaubonn. Ven. 2. *συνέτη*. Tum Moscov. *διδασκάλιον*, et *διδασκαλεῖον* Sequens vocabulum per ι efferunt in penultima Paris. Moscov. Medic. 3. 4. quod primus Xylander mutavit in *ει*. In voce *Ἐρασιστρατείων* fluctuantur libri inter *ει* et *ι*.

2) Medic. 3. 4. *Κερβήσιον*; Moscov. *Κειβήσιον*; Paris. *Κειβήσιον*; edd. Aldi, Hopperi *Κειβείσιον*, et inde a Xylandro *Κερβείσιον*. Reddidi *Κερβήσιον*, quam scripturae formam exhibent proxime post constanti consensione.

magna medicinae Herophiliae operam navantium, a Zeuxide gubernata, ac deinde ab Alexandro Philaletha: sicut et patrum nostrorum tempestate Smyrnae Erasistratea schola fuit, praeside Hicesio: nunc nihil simile evenit. Sed et nationes quaedam Phrygiae nominantur, nusquam hodie exstantes: ut Berecyntes. Et Alcman ait:

Phrygium cecinit melos
Cerbesium.

Ac fossa quaedam Cerbesia memoratur, pestilentiam exhalans: ea tamen adhuc monstratur, quanquam hominum mutato nomine. Aeschylus in Nioba confundit: ait enim illa se memo-

Phrygia. Νιόβη· φησὶ γὰρ ἐκείνη [3] μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον,

Οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμός ἐστι.

Καὶ πάλιν,

Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Καὶ ὁ Τάνταλος λέγει,

Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδὸν,
Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος,
Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βεβυχήμασιν
Βρέμουσι μήλων, πᾶν δ' ὀρεχθέει πέδον.

3) Medic. 3. Moſcov. Pariſ. et edd. ante Caſaubonum μνησθήσεται. In ultimis verſibus poſt Ἴδης Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. ſubiiciunt τε, quod metrum admittit. Tum Medic. 3. omittit verba ἔρπουσι μήλων, quae vitioſe in ἔρπου μήλων mutant edd. Caſauboni. Poſt πᾶν deeſt δ' in Medic. 3. qui et pro ὀρεχθεῖ adfert ὀρεχθεῖ, Moſcov. ὀρέχθεον; edd. ante Caſaubonum ὀρέχθῃ, qui dedit ὀρέχθει, et poſt, ut ſenſus exſiſtat, verſus ultimos ſic componit:

Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βεβυχήμασι
Βρέμουσι μήλων, πᾶν δ' ὀρεχθέει πέδον.

Cf. Schweighaeuſer. ad Athen. 2, 56. in. Equidem ſic dare auſus ſum. Vulgo Ἔρπουσι μήλων, πᾶν δ' ὀρεχθεῖ πέδον. Finem vero libri cum aliis lacerum puto.

memorem futuram Tantali rerum,

In rupe, cui paterni Idaea ſit Iovis ara.

et rurſus:

Sipylum Idaeo in ſolo.

Verba etiam Tantali exſtant:

Bis ſex dierum itinere conſero ipſe agros,
Berecyntia arva, ſedes ubi Adraſtea habet.
Et Ida mugitu late ſonat boum,
Pecorisque balatu procul campi fremunt.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ τρισκαιδέκατον [1] περιέχει τῆς Ἀσίας [2] τὴν ἀπὸ τῆς Προποντίδος κάτωθεν ἀπὸ Κυζίκου ἀρχομένην, καὶ ἐφεξῆς τὴν ταύτῃ παραλίαν πᾶσαν, καὶ εἴ τινες νῆσοι ὑπάρχουσιν· ἐγγύτερον δὲ μάλιστα τῇ Τροίᾳ, εἰ καὶ ἔρημος, διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς καὶ πολυθρύλλητον ἐκ τοῦ πολέμου.

1) Moſcov. Medic. 3. 4. περί. Sic in argumento libri noni. Vulgatum tenet Pariſ.

2) Pariſ. Moſcov. Medic. 4. τὰ ἀπὸ τῆς; Medic. 3. τῆς ἀπὸ τῆς. Praeſtat prius; at tum ſequi debeat ἀρχόμενα, cum tamen Medic. 3. adferat ἀρχομένης, Medic. 4. ἀρχόμενον, Moſcov. ἀρχομένου. In Pariſ. legitur ἀρχομένην. Ante Κυζίκου omnes omittunt τῆς, quod vulgo praemittitur. Pro ταύτῃ in Medic. 3. eſt ταύτης. Tum πολυθρύλλητον volunt codices, uti poſt in ipſo Strabone.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRI TERTII DECIMI CAPITA.

Tertius decimus liber continet Asiae partem inde a Propontide, quae inferius a Cyzico exorditur; deinceps oram omnem ab hac parte maritimam, et si quae subjectae sunt insulae: maxime immoratur Trojae, quamquam sit deserta, propter ejus claritatem et ex bello celebritatem.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Μέχρι μὲν δεῦρο [1] ἀφωρίσθω τὰ περὶ τῆς Φρυγίας. p. 581. Ἐπανιόντες δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν Προποντίδα, καὶ τὴν ἐφεξῆς τῷ Αἰσήπῳ παραλίαν, τὴν αὐτὴν τῆς περιοδείας τάξιν ἀποδώσομεν. Ἔστι δὲ Τρωὰς πρώτη τῆς

VARIANTES LECTIONES.

1) Sic Moſcov. et edd. ante Caſaubonum pro ἀφορίσθω. Tum Pariſ. ἀποδώσωμεν. Poſt πολυθρύλητον malunt, ut alibi, Medic. 3. 4. Moſcov.

STRABONIS RERUM GEOGRAPHICARUM LIBER DECIMUS TERTIUS.

CAP. I.

§. 1.

Hactenus ergo deſcripta nobis eſto Phrygia. Revertamur nunc ad Propontidem, et oram maritimam, quae deinceps ab Aeſepo eſt, ac eodem ordine omnia peragremus.

Troas. παραλίας ταύτης, ἧς τὰ πολυθρύλλητον, καίπερ ἐν [2] ἐρειπίοις καὶ ἐν ἐρημίᾳ λειπομένης, ὅμως πολυλογίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν παρέχει τῇ γραφῇ. Πρὸς τοῦτο δὲ συγγνώμης δεῖ καὶ παρακλήσεως, ὅπως τὴν αἰτίαν τοῦ μήκους μὴ ἡμῖν μᾶλλον ἀνάπτοιεν οἱ ἐντυγχάνοντες, ἢ τοῖς σφόδρα ποθοῦσι τὴν τῶν ἐνδόξων καὶ παλαιῶν γνῶσιν· [3] προσλαμβάνει δὲ τῷ μήκει καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐποικισάντων τὴν χώραν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων, καὶ οἱ συγγραφεῖς, οὐχὶ τὰ αὐτὰ γράφοντες περὶ τῶν αὐτῶν, οὐδὲ σαφῶς πάντα· ὧν ἐν τοῖς πρώτοις ἐστὶν Ὅμηρος, εἰκάζειν περὶ τῶν πλείστων παρέχων. Δεῖ δὲ καὶ τὰ τούτου διαι-

2) Parif. ἐρειπίοις. Cf. ad lib. 10. p. m. 329. Ante ἐρημίᾳ in Medic. 3. praepofitio abeft. Λειπομένης in οὔσης mutant Medic. 4. Venet. 1. Male edd. Aldi et Hopperi λειπομένοις.

3) Caſaubonn. Medic. 4. Venet. 2. προλαμβάνει, et pro ἐποικισάντων ex ſolemni confuſione Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. et edd. ante Caſaubonum ἐποικησάντων. At cf. infra p. 582. in. Moſcov. etiam vult συγγραφέας, ut Medic. 3. 4.

Troas prima eſt in hac ora: cuius celeberrima fama, quanquam dirutae et deſertae, non levem tamen multa dicendi materiam ſuggerit. Quo loco venia nobis petenda eſt, monendusque lector, ne cauſam prolixitatis imputet nobis potius, quam iis, qui vehementi tenentur deſiderio, nobilia et antiqua cognoſcendi: conferunt ad eam aliquid etiam cum multitudo eorum, qui in iſtis locis ſedes poſuerunt Graeci atque barbari: tum ſcriptores, qui neque eadem omnes, neque perſpicue omnia perhibuerunt: quorum inter primos eſt Homerus, coniectandi de plerisque anſam praebens: cuius, itemque alio-

διαιτᾶν καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ὑπογράψαντας πρότε- Troas.
ρον ἐν κεφαλαίῳ τὴν τῶν τόπων φύσιν.

§. 2.

Ἀπὸ δὲ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον τό-
πων καὶ [1] Γρανίκου, μέχρι Ἀβύδου καὶ Σηστοῦ, τὴν
τῆς Προποντίδος παραλίαν εἶναι συμβαίνει· ἀπὸ δὲ
Ἀβύδου μέχρι Λεκτοῦ τὰ περὶ Ἴλιον, καὶ Τένεδον,
καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα· πάντων δὴ τούτων
ὑπέρκειται ἡ Ἴδη τὸ ὄρος, μέχρι Λεκτοῦ καθήκουσα·
ἀπὸ [2] Λεκτοῦ δὲ μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κα-
νῶν

1) Sic dedi ex monito Euſtathii ad Homer. Il. 12, 21. p. m. 844, 37. et ſimilium exemplis, cum vulgo accentus in ultima ponatur. Pro πάντων δή Medic. 4. πάντων δέ, uſitata commutatione, forte hic apta.

2) Hoc ordine Moſcov. Medic. 3. 4. Vulgo praepoſito δέ. Poſt λεγομένων Berkelius ad Stephan. p. 35. n. 7. addit ἱερῶν, quem probat et reddit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 99. et 33. uterque tamen invitis MSStis et ipſo Strabone, qui infra p. 615. in. diſtinguit Κάνην promontorium ſ. montem et Κάνας oppidulum. Cf. etiam Stephanum h. v. etſi hic turbatum, et quae notavi ad Melam 1, 18, 2. Ἄσσον per ſimplex σ de-

aliorum dicta nobis cenſenda ſunt: ubi prius in ſumma locorum naturam eorum deſcripſerimus.

§. 2.

Poſt Cyzicenam et Aeſepo adiacentem regionem et Granicum, usque ad Abydum et Seſtum, ora Propontidis maritima porrigitur. Ab Abydo autem usque ad Lectum Ilium eſt, et Tenedus, et Alexandrea Troas: quibus omnibus imminet Ida mons, usque ad Lectum pertinens. A Lecto usque ad Caicum fluvium et Canas,

Troas. νῶν λεγομένων ἐστὶ τὰ περὶ [3]Ἄσσον, καὶ [3]Ἀδραμύττιον, καὶ Ἀταρνέα, καὶ Πιτάνην, καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον· οἷς πᾶσιν ἀντιπαρήκει ἡ τῶν Λεσβίων νῆ-
p. 582. σος· εἶθ' ἑξῆς τὰ περὶ Κύμην, [4]μέχρις [5]Ἕρμου καὶ Φωκαίας, ἥπερ ἀρχὴ μὲν τῆς Ἰωνίας ἐστὶ, πέρας δὲ τῆς Αἰολίδος. Τοιούτων δὲ τῶν τόπων ὄντων, ὁ μὲν ποιητὴς ἀπὸ τῶν περὶ Αἴσηπον τόπων, καὶ τῶν περὶ τὴν

e dederunt Aldus et Hopperus, reliqui cum MSStis Ἄσσον; recte. V. ad Melam 1, 18, 3.

3) Sic Caſaubonn. Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. 2. cum epitome et vetere interprete. Editiones Ἀτραμύττιον, quae tamen parum ſibi conſtant et infra p. 613. cum MSStis per δ efferunt. Sed ne acta agam, faciunt notata ad Melam Vol. II. P. I. p. 547 ſq. Dedi igitur per δ, propter numos etiam. Quod enim τ propter Atramyton, Croeſi fratrem, tuetur Tzetzes ad Heſiod. op. v. 161. p. 49. ed. Heinſ. Grammaticorum ſollertiae largiendum eſt, eundemque adeo Stephanus per δ producit.

4) Medic. 4. μέχρι. Pro Φωκαίας ſcribarum vitio in Medic. 3. 4. Pariſ. uti in edd. Aldi, Hopperi, exiit Φωκέας. Scriptura vera nota. Cf. notata ad Melam 1, 17, 3. Poſterius καὶ ante μέχρι τοῦ Καΐκου, quod primum invexit ed. Caſauboni, delevi cum codicibus meis et edd. prioribus. Ita etiam cenſebat Siebelis in obſervatt. crit. ad Ἑλληνικὰ p. 33. Tum ante ἐνέα Medic. 4. omittit cum Venet. 1. Pro ἄρξαι, ut infra, cum Moſcov. dedi ἄρξαι. Sic πρᾶξαι lib. 10. p. m. 336.

Canas, quae vocantur, Aſſus ſunt, et Adramyttium, et Atarneus, et Pitane, et Elaiticus ſinus: quibus omnibus ex aduerſo Lesbus inſula protenditur. Cuma deinde eſt, et reliqua vsque ad Hermum fluvium et Phocaeam, quae initium eſt Ioniae, finis Aeolidis. Hic cum ſit regionis ſitus, Homerus ab Aeſepo vicinis locis et ei, quae nunc Cyzicena dicitur,

Troas.

Troas. νέμοντες πλείους. Μάλιστα δὲ αἱ τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι παρεσχήκασι λόγον· ἧττον μὲν ἡ Ἰωνική· πλείονι γὰρ διέστηκε τῆς Τρωάδος· ἡ δὲ τῶν Αἰολέων παντάπασι· καθ' ὅλην γὰρ ἐσκεδάσθη ἀπὸ τῆς Κυζικηνῆς μέχρι τοῦ Καΐκου, καὶ ἐπέλαβεν ἔτι πλέον τὴν μεταξὺ τοῦ Καΐκου καὶ τοῦ Ἕρμου ποταμοῦ. Τέτρασι γὰρ δὴ γενεαῖς πρεσβυτέραν φασὶ τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν τῆς Ἰωνικῆς· διατριβὰς δὲ λαβεῖν καὶ χρόνους μακροτέρους. Ὀρέστην μὲν γὰρ ἄρξαι τοῦ στόλου· τούτου δ' ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτήσαντος τὸν βίον, διαδέξασθαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πενθίλον, καὶ προελθεῖν μέχρι Θρᾴκης, [2] ἑξήκοντα ἔτεσι τῶν Τρωϊ-

2) Sic libri ad unum omnes cum epitome et vetere interprete. Haerent tamen hic viri docti, quia additur ὑπ' αὐτὴν τῶν Ἡρακλειδῶν — κάθοδον, quippe qui 80. anno redierunt. Quare ſubſtituere malunt ὀγδοήκοντα. Sic Lipſius ad Vellei. I, 1. extr. et Vindingius in Hellene p. 490. in Gronov.

tata, et in plures ſectas abeunt. Praecipue autem Graecorum coloniae diſſenſionum materiam praebuerunt: minus quidem Ionica, utpote a Troade longius diſtans. Aeolica autem vel maxime, quae ſe per totam diſperſit oram a Cyzico ad Caicum usque, ac praeterea magnam partem eorum, occupavit, quae intra Caicum ſunt et Hermum fluvios. Etenim traditum eſt, Aeolicam coloniam quatuor aetatibus Ionica priorem fuiſſe, et moras traxiſſe, ac longius tempus. Principem deducendae coloniae fuiſſe Oreſtam: ei in Arcadia viuis exemto Penthilum filium ſucceſſiſſe, et progreſſum eſſe in Thraciam usque LX annis poſt excidium Troiae, quo ipſo tempo-

Τρωϊκῶν ὕστερον, ὑπ' αὐτὴν τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν εἰς Troas.
Πελοπόννησον κάθοδον· εἶτ' Ἀρχέλαον, υἱὸν ἐκείνου,
περαιῶσαι τὸν Αἰολικὸν στόλον εἰς τὴν νῦν Κυζικηνὴν,
τὴν περὶ τὸ [3] Δασκύλιον. [4] Γρᾶν δὲ, τὸν υἱὸν τού-
του

nov. theſ. Vol. II. cui adſentitur Manſo in Sparta lib. I. p. 64. Habent etiam auctores, quibus eum numerum tueantur, uti Thucyd. 1, 12. Vellej. 1, 2. in. Eratoſthenem in Clemente Alex. Strom. lib. I. p. 462. Idem judicat Larcher in hiſt. d' Herodote, Chronologie T. 6. p. 450. qui tamen verba ἑξήκοντα — ὕστερον ponit poſt Ὀρέστην — τοῦ στόλου, ut definiatur Oreſtis deductio, ſicut antea Penthili. Vulgatum tamen numerum tuetur Siebelis in Comment. Societ. Philol. Lipſ. V. 1. P. 2. p. 196 ſq. et in not. ad Ἑλληνικὰ p. 253. Nempe reditus cauſa Heraclidae plures expeditiones ſuſceperunt. Plura dabunt viri docti ad Vellej. c. l. et quos laudat Heyne ad Apollodor. 282. Acceptum igitur numerum ſervavi.

3) In penultima ſyllaba variant: Medic. 3. 4. Pariſ. epitome et edd. Aldi et Hopperi per ι; reliqui per υ, in quae anceps fluctuatur etiam Stephanus h. v. et Βρύλλιον. Plura ad Melam dedi 1, 19, 3. Praeterea, quod Δασκυλῖτις ſupra in lib. 12. ſaepe occurrebat, Δασκύλιον, ut et ſcribi debet lib. 12. Paullo antea in nomine Ἀρχίλαον haerent quidam, ut Palmerius in exercitt. in Gr. auctor. p. 340. Marsham in Can. Chron. ſaec. 13. p. 359. quia ab Pauſania 3, 2, 1. vocatur Ἐχέλατος. At uter recte ſcripſerit, dubium, cum in utroque pro vulgata lectione pugnent codices.

4) Sic Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Venet. 1. cum vetere interprete, qui dedit *Gran*. In epitome legitur Γρᾶν, et in editionibus noſtris Γραῦν. Palmerius tamen in Gr. auctor.

tempore in Peloponneſum redierunt Herculis poſteri. Deinde Archelaum, Penthili F. coloniam Aeolicam traduxiſſe in eam, quae nunc Cyzicena eſt circa Daſcylium. Gran porro, filium huius natu minimum, usque

Troas. του τὸν νεώτατον, προελθόντα μέχρι τοῦ Γρανίκου ποταμοῦ, καὶ παρεσκευασμένον ἄμεινον περαιῶσαι τὸ πλέον τῆς στρατιᾶς εἰς Λέσβον, καὶ κατασχεῖν αὐτήν. [5] Κλεύην δὲ, τὸν Δώρου, καὶ Μαλαὸν, καὶ αὐτοὺς ἀπογόνους ὄντας Ἀγαμέμνονος, συναγαγεῖν μὲν τὴν στρατιὰν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν καὶ Πενθίλος· ἀλλὰ τὸν μὲν τοῦ Πενθίλου στόλον φθῆναι περαιωθέντα ἐκ τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν Ἀσίαν· τούτους δὲ περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ τὸ Φρίκιον ὄρος διατρίψαι πολὺν χρόνον· ὕστερον δὲ διαβάντας κτίσαι τὴν Κύμην, τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους.

§. 4.

auctor. p. 340. ex Pausania 3, 2, 1. ubi exstat Γραΐδι, emendat Γραΐν. Berkelius ad Stephan. p. 67. utrum Γραῦς an Γραῖς dictus fuerit, ambigit. Contra Casaubonus ad Athen. 11, 2. in Pausania unice probat Γρᾷ et hic Γρᾶν, et sic Γρᾶς vocatur a Tzetze ad Lycophron. v. 1374. Cf. etiam interpretes ad Pausan. c. l. Sine haesitatione igitur, cum tot adsint codicum suffragia, repossui Γρᾶν, uti iantea jam ediderat Siebelis in Hellen. p. 125. *Graus* retinere maluit Penzelius.

5) Medic. 4. Κλέβην, ut vetus interpres *Clebam*; reliqui cum epitome Κλεύην.

usque ad Granicum flumen progressum: cumque se melius instruxisset, maiorem exercitus partem in Lesbum traiecisse, atque hanc obtinuisse. Caeterum Clevam, Dori F. et Malaum, ipsos quoque Agamemnoniae stirpis, eodem, quo Penthilus, tempore exercitum conduxisse: sed Penthili copias occupavisse in Asiam transire: alteros in Locride et apud Phricium montem multum temporis traxisse: postmodo traiecisse in Asiam, et Cumam condidisse, a Locridis monte Phriconidem dictam.

§. 4.

§. 4. Troas.

Τῶν Αἰολέων τοίνυν καθ' ὅλην σκεδασθέντων τὴν χώραν, ἣν ἔφαμεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεσθαι Τρωϊκὴν, οἱ δ' ὕστερον οἱ μὲν, πᾶσαν Αἰολίδα προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ, μέρος· καὶ Τροίαν, οἱ μὲν ὅλην, οἱ δὲ, μέρος αὐτῆς, οὐδὲν ὅλως ἀλλήλοις ὁμολογοῦντες. [1] Εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα τόπων ὁ μὲν Ὅμηρος ἀπὸ τοῦ Αἰσήπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρωάδος· Εὔδοξος δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ Ἀρτάκης, τοῦ ἐν τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ χωρίου ἀνταίροντος τῷ Πριάπῳ, συστέλλων ἐπ' ἔλαττον τοὺς ὅρους. Δαμάστης δ' ἔτι μᾶλλον συστέλλει ἀπὸ Παρίου. Καὶ p. 583. γὰρ οὗτος μὲν ἕως Λεκτοῦ προάγει· ἄλλοι δ' ἄλλως. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος· τοσοῦτοι

1) Verba Εὐθὺς — τόπων absunt in Medic. 3. Ante Αἰσήπου uterque omittit τοῦ. Tum 3. τοῦ ὄρους pro τοὺς ὄρους. Ante verba οὗτος μὲν Xylander omisit γάρ.

§. 4.

Ergo cum Aeolenses per totam sint dispersi eam regionem, quam a poëta Troicam vocari diximus, posteriorum tamen alii totam eam Aeolidis nomine afficiunt, alii partem eius: itemque Troiam alii totam, alii partem: neque inter se quidquam iis convenit. Statim de ipsis ad Propontidem locis, Homerus ab Aesepo Troadis facit initium: Eudoxus ab Artace et Priapo, cui Artace in Cyzicenorum insula opponitur, arctius contractis finibus Troadis, sumit. Damastes etiam magis, a Pario eam incipiens. Atque hic quidem usque ad Lectum producit: alii aliter. Charon, Lampsacenus, alia CCC stadia aufert, a Practio initium ei ponens,

Troas. τοι γάρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πρόκτιον· ἕως μέντοι [2] Ἀδραμυττίου πρόεισι. Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἄρχεται. Ὁμοίως δὲ τὴν Αἰολίδα. Ἔφορος μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης· ἄλλοι δ' ἄλλως.

§. 5.

Τοπογραφεῖ δὲ [1] καλλίστα τὴν ὄντως λεγομένην Τροίαν ἡ τῆς Ἰδης θέσις, ὄρους ὑψηλοῦ, βλέποντος πρὸς δύσιν καὶ τὴν ταύτῃ θάλατταν, μικρὰ δ' ἐπιστραφέντος καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν ταύτῃ παραλίαν. Ἔστι δὲ αὕτη μὲν τῆς Προποντίδος ἀπὸ τῶν περὶ Ἄβυδον στενῶν ἐπὶ τὸν Αἴσηπον καὶ τὴν Κυζικηνήν·

2) Per ϑ dedi, ut ſupra, praeeuntibus hic etiam cdd. Pariſ. Medic. 3. 4. Moſcov. et vetere interprete. Veneti tantum α in principio neglexerunt. T debetur Xylandro.

1) Pariſ. μάλιστα; Medic. 3. 4. Venet. 1. κάλλιστα, quod Pariſ. ſine dubio reddere voluit; vetus interpres *pulcherrime*; editiones inde ab Aldo obferunt μάλιστα. Praetuli codices. Poſt Medic. 3. ἐπιστρέφοντος; reciproce.

ponens, quod tot abeſt a Pario, quot dixi, ſtadiis, ſed ad Adramyttium usque producit. Scylax Caryandenſis Abydum initium facit. Idem de Aeolide eſt factum: quam Ephorus Abydo et Cuma terminat: alii aliter.

§. 5.

Eius, quae vere Troia dicitur, optime deſcribit ſitum Ida, mons excelſus, qui occaſum ſpectans et mare, quod ab ea eſt parte, paululum ſe convertit verſus ſeptentrionem, et, quod ea eſt, mare. Haec eſt Propontidis pars a faucibus Abydenis ad Aeſepum et Cyzicenam: occiduum vero latus claudit Helles-

pon-

νήν· ἡ δ' ἐσπερία θάλαττα ὅ, τε Ἑλλήσποντός Troas.
ἐστιν, ἐν ᾧ καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Πολλοὺς δ'
ἔχουσα πρόποδας [2] ἡ Ἴδη καὶ σκολοπενδρώδης οὖσα
τὸ σχῆμα, ἐσχάτοις ἀφορίζεται τούτοις, τῷ τε πε-
ρὶ τὴν Ζέλειαν ἀκρωτηρίῳ, καὶ τῷ καλουμένῳ Λε-
κτῷ· τῷ μὲν τελευτῶντι εἰς τὴν μεσόγαιαν μικρὸν
ὑπὲρ τῆς Κυζικηνῆς· καὶ δὴ καὶ ἔστι νῦν ἡ Ζέλεια
τῶν Κυζικηνῶν· τὸ δὲ Λεκτὸν εἰς τὸ πέλαγος καθή-
κει τὸ Αἰγαῖον, ἐν παραπλῷ κείμενον τοῖς ἐκ Τενέδου
πλέουσιν εἰς Λέσβον.

Ἴδην δ' [3] ἵκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα —

 [4] [c]Υπνος

2) Absque articulo legitur in Ven. 1. et Medic. 4. Pro eo Moſcov. Pariſ. Ven. 2. et edd. ante Caſaubonum adferunt ἥδη. Prius reddidit etiam vetus interpres. Poſt Caſaubonn. et Ven. 2. Ζαλείαν.

3) Sic Moſcov. Medic. 3. 4. Ven. 1. et edd. ante Xylandrum, qui mutavit in ἱκέσθην, uti exſtat in Homero Il. 14, 283. tantum quod Cd. Vratisl. etiam habet ἵκανον. Tum πολυπίδακον eſt in utroque Veneto. Pro ὅθι Moſcov. et edd. Aldi et Hopperi ὅτι.

pontus, et poſt Aegaeum pelagus. Cum autem multos pedes habeat Ida prominentes, et ſcolopendram forma referat, his duobus extremis terminatur promontoriis: uno, quod ad Zeleiam pertinet, altero Lecto: prius in mediterranea deſinit haud multum ſupra Cyzicenum agrum: (hodie quidem Zeleia Cyzicenorum eſt) poſterius in mare Aegaeum exit, legiturque ab iis, qui a Tenedo in Lesbum navigant.

Mox ad abundantem venerunt fontibus Idam
Altricemque ferarum: et
ubi veſtigia Lecto
Impo-

Troas. [4] [Ὕπνος καὶ ἡ Ἥρα.] οἰκείως τοῦ ποιητοῦ φράζοντος τὸ Λεκτόν· καὶ γὰρ ὅτι τῆς Ἴδης ἐστὶ τὸ Λεκτόν, καὶ διότι πρώτη ἀπόβασις ἐκ θαλάττης αὕτη τοῖς ἐπὶ τὴν Ἴδην ἀνιοῦσιν, εἴρηκεν ὀρθῶς· καὶ τὸ [5] πολυπίδακα· εὐυδρότατον γὰρ κατὰ ταῦτα μάλιστα τὸ ὄρος· δηλοῖ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ποταμῶν,

Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,
Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε —

καὶ

4) Verba Ὕπνος καὶ ἡ Ἥρα desunt in Medic. 3. 4. Venet. 1. Contra servatis iis Moscov. et Paris. addunt τοῖς ἰοῦσιν; Aldus et Hopperus ὕπνος ad versum referunt, et tum subjiciunt: Καὶ ἡ Ἥρα τοῖς ἰοῦσιν. Glossatoris haec esse videntur, uncis signanda. Post pro διότι Medic. 3. 4. Venet. 1. ὅτι.

5) Mirum, quod hic Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. 2. ut edd. Aldi et Hopperi, adferunt πολυπίδακον, cum tamen vox ipsa infra p. 602. in. Homerica explicetur. Aliter ἐνυδρότατον vitium est ed. Hopperi, quae male retulit hic Aldinam, ut in utraque ὅσοι pro ὅσσοι, etsi ita etiam Medic. 3. 4. Paris. Ipsi versus integri plenique repetuntur infra p. 595. in. et 602. f. Ῥοδίος, non Ῥόδιος, posui cum Heynio, qui ejus causam indicavit ad lib. 12, 20. p. 276. Post Ῥῆσος inserui θ' ex Homero; ut infra ll. cc. adparet. Tum Medic. 3. 4. contra

Imposuere, mari vadunt per sicca relicto:

[Nimirum Somnus et Iuno.] Quibus verbis Homerus Lectum proprie describit, tum quod Idae sit, tum quod e mari ad Idam ituris ibi prima sit exscensio: et quod eam multas habere scaturigines dixit, eo pertinet, quod ea in parte maxime abundat aquis Ida: idque docent fluvii,

In mare qui magnae currunt de montibus Idae,
Rhesusque, Heptaporusque —

et

καὶ οἱ ἑξῆς, οὓς ἐκεῖνος εἴρηκε, καὶ ἡμῖν νυνὶ πάρεσιν Troas.
ὁρᾶν· τοὺς δὴ πρόποδας τοὺς ἐσχάτους [6]ἐφ' ἑκάτε-
ρα ὁρᾷ οὕτως τὸ Λεκτὸν καὶ τὴν Ζέλειαν· οἰκείως
τούτων καὶ τὴν ἀκρώρειαν ἀφορίζει Γάργαρον, [7]ἄκρον
ἕτερον· καὶ γὰρ νῦν Γάργαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι
τῆς [7]Ἰδης δείκνυται τόπος, [8]ἀφ' οὗ τὰ νῦν Γάργαρα

contra metrum etiam προεξέουσι, et pro νυνὶ Mosc. et Medic. 3. νῦν.

6) Sic codices Casaubonn. et mei omnes, consentiente vetere interprete, ἐφ' ἑκάτερα ὁρᾷ οὕτως. Vulgo Aldo auctore: ἐφ' ἑκάτερα (inde a Xylandro ἐφ' ἑκατέρα) οὕτω τὸ Λ. Ὁρᾷ durum est ob praecedens ὁρᾶν, et enatum videtur ex ἑκάτερα. Cum tamen suspensa fluctuetur structura, ἑρᾷ, codicibus flagitantibus, recepi. Nam in praecedente πολυπίδακα alia valet ratio. In sequentibus post οἰκείως desidero in hoc nexu δέ.

7) Vulgo ἀκρόντερον, quod varie tentatum est. Paris. Venet. 1. Medic. 4. ἄκρον τερῶν; Moscov. ἄκρον ἕτερον; Medic. 3. ἄκρον, ita tamen, ut lacuna duabus circiter syllabis explenda sequatur; Venet. 2. ἄκρον, nulla notata lacuna. Casaubonus emendat ἀκρωτήριον vel ἄκρον ἕτερον, Schlichthorst in Geogr. Homer. p. 133. ἀκρωτήριον. Dedi, quod proxime ad codices accedit, cum ἀκρόντερον vox sit nihili, ἄκρον ἕτερον, i. e. ἄλλο, ut passim, etsi propter praecedentia molestum est ἕτερον.

8) Omnes codices et Casaubonn. et mei dant ἀφ' οὗ, quod et reddidit vetus interpres, et ego nunc recepi pro ἀφ' ὧν. Cf. Strabo

et alii, quos commemorat, et qui a nobis hodieque cerni possunt. Extremitates autem ac pedes quasi Idae utrinque spectat Lectum, et Zeleiá: convenienter etiam summitatem eius commemorat Gargarum: nam etiamnum in superioribus Idae partibus Gargarum locus nominatur, ubi nunc Gargara

Troas. πόλις Αἰολική. Ἐντὸς μὲν οὖν τῆς Ζελείας καὶ τοῦ Λεκτοῦ πρῶτά ἐστιν ἀπὸ τῆς Προποντίδος ἀρξαμένοις μέχρι τῶν κατ' Ἄβυδον στενῶν· εἶτ' ἔξω τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι Λεκτοῦ.

§. 6.

p. 584. Κάμψαντι δὲ τὸ Λεκτὸν ἀναχεῖται κόλπος μέγας, ὃν ἡ Ἰδη ποιεῖ, πρὸς τὴν ἤπειρον ἀποχωροῦσα ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ, καὶ αἱ Κάναι, τὸ ἐκ θατέρου μέρους

Strabo infra p. 610. f. et quae ad rem inluſtrandum notavi ad Melam 1, 18, 3. Vol. III. P. I. p. 530. Poſt pro μὲν γὰρ Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Venet. 1. μὲν οὖν, uti et legit vetus interpres; ex quibus repoſui.

9) Caſaubonn. Moſcov. Ven. 1. 2. Pariſ. Medic. 4. ἔξω τὰ μέχρι τῆς Πρ. Medic. 3. ἔξω τὰ τῆς Πρ. μέχρι. Prior codicum lectio ferri ideo nequit, quia, quod ex Strabone libri initio Caſaubonus monuit, ἡ μέχρι Λεκτοῦ παραλία ἀπὸ Ἀβύδου non eſt τῆς Προποντίδος, ſed extra eam. Quare vulgatam non abjeci.

1) Ven. 1. δὲ καὶ τό. Paullo inferius pro ἔπειτα τῆς παραλίας, quod exhibent editiones, quae retulerunt ad διὰ, Caſaubonn. Medic. 4. Venet. 1. adferunt ἔπειτα ἡ παραλία, melius, quod probat ipſe rei nexus et ratio et hinc praefert etiam Caſaubonus. Ita etiam vetus interpres: *Poſtea eſt Aſiae ora.* Tum vitioſe ed. Xyl. κἂν λέγομεν.

Gargara ſunt, urbs Aeolica. Inter enim Zeleiam et Lectum primae ſunt Troadis partes a Propontide usque ad fauces ad Abydum: inde ſunt extra Propontidem ſita usque ad Lectum.

§. 6.

Ubi curſum circa Lectum flexeris, magnus effunditur ſinus, quem Ida facit, a Lecto verſus continentem declinans: ad hunc ſunt etiam Canae, ab altera ſinus parte oppoſitum

μέρους ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ· καλοῦσι δ' αἱ μὲν Ἰδαῖον κόλπον, οἱ δ' Ἀδραμυττηνόν. Ἐν τούτῳ δὲ αἱ τῶν Αἰολέων πόλεις μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἕρμου, καθάπερ εἰρήκαμεν. Εἴρηται δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὅτι τοῖς ἐκ Βυζαντίου πλέουσι πρὸς νότον ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ὁ πλοῦς, πρῶτον ἐπὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον διὰ μέσης τῆς Προποντίδος, ἔπειτα ἡ παραλία τῆς Ἀσίας μέχρι Καρίας. Ταύτην δὴ φυλάττοντας χρὴ τὴν ὑπόθεσιν ἀκούειν τῶν ἐξῆς, κἂν λέγωμεν κόλπους τινὰς ἐν [2] αὐτῇ τῇ παραλίᾳ, τάς τε ἄκρας δεῖ νοεῖν, τὰς ποιούσας αὐτοὺς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς κειμένας, ὥσπερ τινὸς μεσημβρινῆς. Troas.

2) Deeſt haec vox in Medic. 4. Moſcov. Ven. 1.

ſitum Lecto promontorium: ſinum alii Idaeum vocant, alii Adramyttenum. In hoc deinceps tractu usque ad oſtia Hermi urbes Aeolidis ſunt, ut diximus. Id quoque ſupra dictum eſt, iis, qui a Byzantio navigant verſus meridiem, iter eſſe ad rectam lineam, initio ad Seſtum et Abydum per mediam Propontidem. Sequitur Aſiae ora maritima usque ad Cariam. Atque adeo id obſervare oportet, quod nunc ponimus, eos, qui ſequentia legunt: ut, cum ſinuum faciemus mentionem in ipſa iſthac ora, promontoria intelligant dici, a quibus iſti conficiuntur, in eadem ſita linea veluti quodam meridiano.

§. 7.

Troas.

§. 7.

Ἐκ δὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων εἰκάζουσιν οἱ φροντίσαντες περὶ τούτων πλέον τι, πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτην ὑπὸ τοῖς Τρωσὶ γεγονέναι, διῃρημένην μὲν εἰς δυναστείας ἐννέα, ὑπὸ δὲ τῷ Πριάμῳ τεταγμένην κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον, καὶ λεγομένην Τροίαν· δῆλον δ' ἐκ τῶν κατὰ μέρος. Οἱ γὰρ περὶ τὸν Ἀχιλλέα τειχήρεις ὁρῶντες τοὺς Ἰλιέας κατ' ἀρχὰς, ἔξω προιεῖσθαι τὸν πόλεμον ἐπεχείρησαν, καὶ περιιόντες ἀφαιρεῖσθαι τὰ κύκλῳ.

Δώδεκα [2] δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων.

Πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.

Τροίαν

1) Sic Caſaubonn. Pariſ. Ven. 1. 2. pro τούτου, quod eſt in aliis, et ab editionibus ſiſtitur. Melius ob praecedentia τούτων, quod et exiſtimat Siebelis in obſervatt. crit. ad Ἑλληνικὰ p. 33. niſi alterum ſummatim intelligere malis.

2) In Homero Il. 9. 328. legitur nunc quidem δὲ ξύν. Vulga-

§. 7.

Sane ex iis, quae poëta dixit, ii, quibus harum rerum maior cura ſubit, conjiciunt totam iſtam, quam navigando legunt oram, Troibus fuiſſe ſubditam, in novem diſtinctam provincias, quae tempore belli Troiani omnes paruerint Priamo, ac Troiae nomen geſſerint: id liquere de ſingulis. Nam Achilles cum ſuis ab initio videns, muris defendi Ilienſes, aggreſſus eſt foris bellum facere, et eo in orbem circumlato, iis ſuam ditionem adimere.

Bis ſex vaſtavi ſemel uſus navibus urbes,
Et terra totidem, minus una: Troïa cunctas
Sceptra verebantur. —

Troiam

Τροίαν γὰρ λέγει τὴν πεπορθημένην ἤπειρον· πε- Troas.
πόρθηται δὲ ἐν ἄλλοις τόποις καὶ τὰ ἀντικείμενα
τῇ Λέσβῳ, τὰ περὶ Θήβην, καὶ [3] Λυρνησσὸν, καὶ
Πήδασον τὴν τῶν Λελέγων, καὶ ἔτι ἡ τοῦ Εὐρυπύλου
τοῦ Τηλέφου παιδός.

Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
ὁ Νεοπτόλεμος·

Ἥρω [4] Εὐρύπυλον.

R 5 Ταῦτα

Vulgatam hic codices non mutant. Tum Medic. 4. habet Πεζὸς δὲ, et Medic. 3. Πεζὴ δὲ, Moscov. Πεζά. Post Medic. 3. 4. Moscov. Venet. 1. σὺν ἄλλοις.

3) Medic. 3. Λυρνησόν. Alii cum prosaicis auctoribus Λυρνησσὸν, etsi more antiquo illud valeat. Τὴν deest in Medic. 3. Tum pro ἡ τοῦ Εὐρυπύλου Moscov. ponit τὴν τοῦ Εὐρ. at pendet a πεπόρθηται. In proximo versu ἀλλοῖον conjuncte dat Moscov.

4) Εὐρήπυλον negligenter ex Aldo repetierunt Hopperus et Xylander. Antea nomen Νεοπτόλεμος articulo nudatur in Medic. 4. Tum ante Casaubonum legebatur ἔλας, quod probant Medic. 3. 4. non item cum aliis Homerus Il. 9, 130. Deinceps πέρσαι Paris. ἐκπέρσαι Medic. 3. Quod in versu interponitur καὶ, delent Moscov. et Medic. 3. alii cum edd. servant; minus recte. Λυρνησὰν, ut infra, simplici σ edidit Medic. 3. V. supra. Βρσσηΐς hic et post vitia sunt edd. Aldi et Hopperi.

Troiam hic appellat continentem ab eo populatam. Alibi etiam vastata sunt loca Lesbo opposita, circa Theben, Lyrnessum et Pedasum, quae Lelegum fuit: et Eurypyli ditio, qui filius fuit Telephi: unde haec de Neoptolemo:

Qualis, Telephiden ferro
cum stravit acuto,
Eurypylum heroem.

Haec

Troas. Ταῦτα δὴ πεπορθῆσθαι λέγει, καὶ αὐτὴν τὴν Λέσβον·

— ὅτε Λέσβον ἐὺ κτιμένην ἕλεν αὐτός.

Καὶ

Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον.

Καὶ

Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης.

Ἐκ μὲν Λυρνησσοῦ ἡ Βρισηὶς ἑάλω·

Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο —

ἧς ἐν τῇ ἁλώσει τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον πεσεῖν φησιν, ὡς ἡ Βρισηὶς θρηνοῦσα τὸν Πάτροκλον δηλοῖ·

Οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἀνδρὶ ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, Κλαίειν·

ἐμφαί-

5) Medic. 3. 4. Ἔκτεινε, πέρσε, ut in Homero Il. 19, 296.

Haec ergo vaſtata ait, et Lesbum ipſam:

— *cepit pulcram qua tempore Lesbum.*

et,

Vaſtavit Lyrneſſum et Pedaſon —.

et,

Lyrneſſum populatus et altae moenia Thebae.

E Lyrneſſo briſeis abducta fuit:

Captam e Lyrneſſo quam duxerat. —

cum quidem Mynetem et Epiſtrophum ait poëta interfectos: idque indicat Briſeis Patroclum lamentans:

— neque me plorare ſinebas,

Cum meus a forti eſt occiſus Achille maritus,

Atque urbs magnanimi fuit evaſtata Mynetis:

quibus

ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν λέγων πόλιν θείου Μύ- Troas. p. 585.
νητος, ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον· ἐκ δὲ τῆς Θήβης ἡ Χρυσηὶς ἐλήφθη·

Ὡιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος·
ἐκ δὲ τῶν ἀχθέντων ἐκεῖθεν φησὶν εἶναι τὴν Χρυσηίδα.
Οὐκ οἴονται δὲ δεῖν ἐξ εὐθείας ἀκούειν

— Σὺ μὲν ἐν Τροίῃ. —
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν (ἣ Θήβηθεν) —
Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων.

[6] Δευ-

296. edidit Heyne. Uti nunc legitur in aliis libris, repetitus occurrit versus infra p. 612. In sequ. post οἴονται Medic. 3. Moscov. Paris. edd. ante Casaubonum omittunt δέ. In versibus Homericis Paris. cum edd. ante Casaubonum σοὶ, Medic. 3. ἔναιε, et ante Casaubonum edd. ὑλέσσῃ.

quibus verbis Lyrnessum notat, quae Mynetis imperio paruerit, qui et pro ea propugnans occubuerit. E Theba autem Chryseis abducta fuit.

Appulimus Theben, urbem sacram Eetionis:

nam inter ibi captas numeratur Chryseis. Iam illud non putant ita, ut scriptum est, intelligi debere:

Tu sane in Troia Priami prognatus in arce,
Ipsa autem Thebis. —

item alibi est:

Magnanimi proles pulcra Andromache Eetionis:
Eetion, juxta ille Placon nemorosam habitabat,
Thebam ad Hypoplaciam,
Cilices sceptroque regebat.

Haec

Troas. [6] Δευτέρα οὖν αὕτη δυναστεία Τρωϊκὴ μετὰ τὴν ὑπὸ Μύνητι. Οἰκείως δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ἀνδρομάχης λεχθὲν οὕτως·

Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν.

ἀλλὰ καθ' ὑπερβατόν· [7] Ἀμφότερ' ἐν Τροίῃ, σὺ μὲν Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ, Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσι. Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωϊκή.

[8] Ἀλ-

6) Verba Δευτέρα — λεχθὲν οὕτως desunt in Medic. 3. In versibus Homericis Medic. 3. καὶ τὸ Ἕκτορ; postremum etiam sic adferunt Moscov. et Paril. cum edd. Aldi et Hopperi. Pro ἰῇ Medic. 4. οἵῃ, idemque cum 4. γεινόμεθα. In ipso Homero Il. 22, 478. legitur κατὰ δῶμα; vulgo, ut hic, legi ἐνὶ οἴκῳ a Scholiastis notatur. Aliam lectionem adfert epitome Πριάμου ποτὶ δῶμα.

7) Sic ex epitome et praecedentibus versum reddidi, cum vulgo legatur ἐκ Τροίης. Ante Τρίτη Medic. 3. melius, iudice etiam Casaubono, inserit verba supra omissa: Δευτέρα — ὑπὸ Μύνητι.

Haec ergo secunda est Troum ditio post eam, quae Myneti paruit. Atque huc quadrant verba Andromachae:

Hector, me miseram: usque eadem nos fata tulerunt.
Tu sane in Troia Priami prognatus in arce,
Ipsa autem Thebis. —

etsi verborum traiectione: ut sit sententia, utrumque in Troia natum, Hectorem in domo Priami, Andromacham Thebis. Tertia Troiae ditio fuerunt Leleges.

Alies,

[8] Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει· Troas.

οὗ τῇ θυγατρὶ συνελθὼν Πρίαμος γεννᾷ τὸν Λυκάονα καὶ Πολύδωρον· καὶ μὴν οἵ γε ὑπὸ τῷ Ἕκτορι ἐν τῷ καταλόγῳ τασσόμενοι, λέγονται Τρῶες.

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.

Εἶθ' ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐΰς παῖς Ἀγχίσαο.

Καὶ οὗτοι Τρῶες· φησὶ γοῦν·

Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε. —

Εἶθ' ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, οὓς καὶ αὐτοὺς καλεῖ Τρῶας.

Οἵ δὲ Ζέλειαν ἔναιον [9] ὑπαὶ πόδα νειάτον Ἴδης, Ἀφνειοὶ,

8) Medic. 3. Moſcov. Ἄλτεω, ut edd. Àldi et Hopperi. Poſt pro εἶθ', Medic. 4. οἵθ', ut inferius. In ipſo verſu Medic. 3. 4. ἠὺς, edd. Aldi et Hopperi ἐής.

9) Moſcov. ὑπὸ, et poſt αὖτ', quod etiam eſt in Homero Il. 2, 826. pro αὖθ'. Tum Περκόσιον vult Medic. 3. ut infra. Multa

Altes, qui Lelegum fuerat regnator. —

cuius Altae filiam habuit Priamus, et ex ea genuit Lycaonem ac Polydorum. Iam hi quidem, qui in recenſione ſub Hectore ponuntur, Troes dicuntur:

Troes ducebat galea notiſſimus Hector.

Et ſub Aenea:

Dardanios ſatus Anchiſa ducebat,

qui et ipſi Troës erant: inquit enim:

Aenea, Troum conſultor —

Sequuntur Lycii ſub Pandaro: quos et ipſos vocat Troës.

Quique Zeleian habebant ſub radicibus Idae

Aphnei,

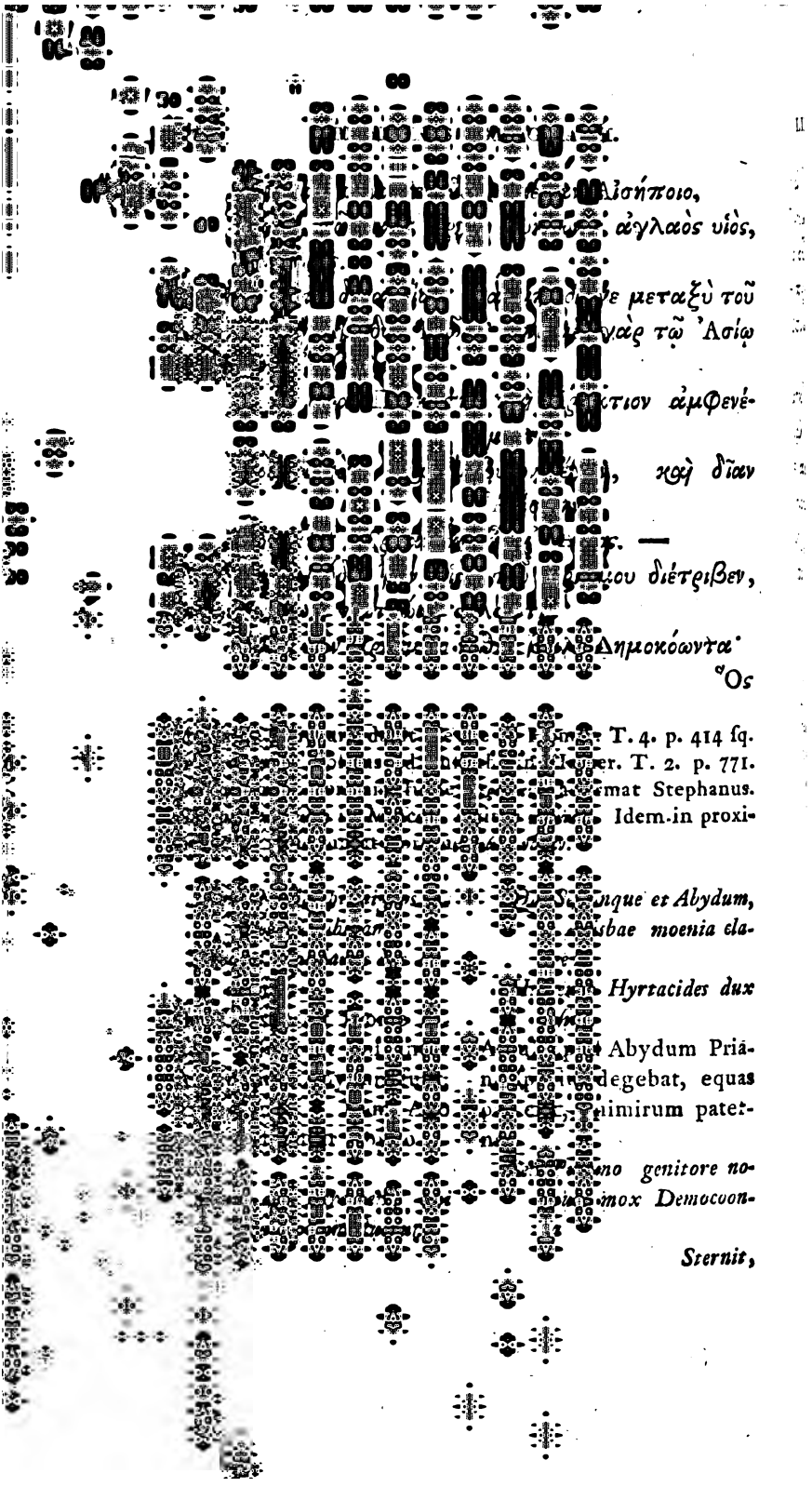

Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων. Troas.
Ἐν δὲ Περκώτῃ υἱὸς Ἱκεταόνος ἐβουνόμει, οὐκ ἀλλο- p. 586.
τρίας οὐδ' οὗτος βοῦς.

— πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην [10] ἐνένιπτεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ. —

ὥστε καὶ αὕτη ἂν εἴη Τρωὰς καὶ ἡ ἐφεξῆς ἕως Ἀδρασ-
τείας· ἦρχον γὰρ αὐτῆς Υἱε δύω Μέροπος Περκωσίου. — Πάντες μὲν δὴ Τρῶες οἱ ἀπὸ Ἀβύ-
δου μέχρι Ἀδρασ-
τείας, δίχα μέντοι διῃρημένοι, οἱ μὲν ὑπὸ τῷ Ἀσίῳ, οἱ δ' ὑπὸ τοῖς Μεροπίδαις· καθάπερ

10) Varie hoc verbum verſatur. Medic. 3. ἔννεπεν; Moſcov. Medic. 4. Pariſ. edd. Aldi et Hopperi (hae etiam antea Ἱκταονίδην) ἐνέπτεν; edd. inde a Caſaubono ἐνέψαπεν. Idem notatur in ipſo Homero Il. 15, 546. ubi locum obtinuit ἐνένιπτεν, quod inde arceſſivi. V. Heyne Tom. 7. p. 92. Tum Medic. 3. βόσκεν ἐνὶ; Medic. 4. βόσκε Π. Moſcov. βόσκεν Π. coaleſcentibus vocibus. Poſt verſus Medic. 3. καὶ αὕτη οὖν pro ὥστε καὶ αὕτη ἂν εἴη. Moſcov. δύω pro δύο.

Sternit, nuper equas ad Abydum paſcere ſuetum.

Percotae autem Hicetaonis F. boves paſcebat, ne is quidem alienas.

Primum Hicetaonidem verbis inceſſit acerbis
Robuſtum Melanippum: armenta is paverat anſe

Laeta boum prope Percotam —

Itaque haec etiam Troas eſt, et quidquid ſequitur usque ad Adraſteam: nam ei praeerant duo filii Meropis Percoſii. Omnes ergo, qui ab Abydo Adraſteam habitant usque, Troës ſunt: in duas diviſi tamen partes, quarum alteri Aſius prae-

Troas. θάπερ καὶ ἡ τῶν Κιλίκων δίττη, ἡ μὲν Θηβαϊκὴ, ἡ δὲ [11] Λυρνησσίς· [12] ἐν αὐτῇ δ' ἂν λεχθείη ἡ ὑπὸ Εὐρυπύλῳ ἐφεξῆς οὖσα τῇ Λυρνησσίδι. Ὅτι δὲ τούτων ἁπάντων ἦρχεν ὁ Πρίαμος, οἱ τοῦ Ἀχιλλέως λόγοι πρὸς τὸν Πρίαμον σαφῶς ἐμφανίζουσι.

[13] Καί σε, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.

§. 8.

11) Medic. 3. Λυρνησὶς, de quo ſupra.

12) Caſaubonn. Medic. 4. Ven. 1. μετ' αὐτήν. Equidem vulgatam retinui, quia ἐν αὐτῇ pertinet ad verba ἡ τῶν Κιλίκων, tum quod ipſe Strabo infra p. 616. diſerte ſcribit, Cilicum partem ſub ditione Eurypyli fortaſſe fuiſſe, ſic ut omnino triplex eorum ſtatui poſſet diviſio, non duplex. Quod vulgo ſubjicitur ὑπ' Εὐρυπύλου, ex Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Moſcov. Pariſ. mutavi in ὑπ' Εὐρυπύλῳ, quae forma reſpondet ſuperioribus.

13) In his verſibus codices ſic variant: Medic. 3. 4. edd. ante Caſaubonum ἔσσον. Tum Medic. 3. 4. Moſc. edd. Aldi,

praeerat, alteri Meropis filii. Sicut et Cilicia duplex fuit, una Thebaica, alia Lyrneſſia: in qua cenſeri poteſt etiam Eurypyli ditio, continuo ſequens Lyrneſſidem. His autem omnibus imperaſſe Priamum, verba ad hunc Achillis aperte demonſtrant.

Te quoque tot quondam regnis populisque beatum
Audio: qui, Macaris ſedes quaecunque coercet,
Lesbus, quaeque ſupra Phrygia, et latus Helleſponti
Immenſi includunt, ampla ditione teneres.

§. 8.

§. 8. Troas.

Τότε μὲν οὖν τοιαῦτα ὑπῆρχεν. Ὕστερον δὲ ἠκολούθησαν μεταβολαὶ παντοῖαι. Τὰ μὲν γὰρ περὶ Κύζικον Φρύγες ἐπῴκησαν ἕως Πραικτίου· τὰ δὲ περὶ Ἄβυδον Θρᾷκες· ἔτι δὲ πρότερον τούτων ἀμφοῖν Βέβρυκες καὶ Δρύοπες· τὰ δ' ἑξῆς Τρῆρες, καὶ οὗτοι Θρᾷκες· τὸ δὲ Θήβης πεδίον Λυδοὶ, οἱ τότε Μῆονες, καὶ Μυσῶν οἱ περιγενόμενοι τῶν ὑπὸ Τηλέφῳ πρότερον καὶ Τεύθραντι. Οὕτω δὴ τοῦ ποιητοῦ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν Τροίαν εἰς ἓν συντιθέντος, καὶ τῶν

Aldi, Hopperi Μακαρῶν, uti et adfertur in aliis auctoribus, commemoratis ab Heynio ad Homerum Il. 24, 544. T. 8. p. 711. qui vulgatam ſatis tuetur. Denique in Mediceis abeſt ἀκτίεων. De verſuum interpunctione ſenſuque paullo impeditiori v. Heyne c. l.

1) Δὲ abeſt in Pariſ. ut δὴ poſt οὕτω. Articulum τοῦ ante ποιητοῦ negligenter omiſit ed. Xylandri. Verba proxima ſic nectit Moſcov. τὴν Τροίαν καὶ τὴν Αἰολίδα. Pro συντιθέντος Medic. 3. 4. et Venet. 1. dant συνθέντος; articulum τοῦ ante Ἕκτορος ignorat Medic. 4. Pro τὴν ἀφετῆς Medic. 4. ponit τὰ ἀφ. cum Venet. 1. Denique verba τοῦ ποιητοῦ καὶ non adparent in Medic. 3.

§. 8.

Iſta igitur tempeſtate Troia talis fuit. Incíderunt poſtea mutationes omnis generis. Nam quae circa Cyzicum ſunt, Phryges occupaverunt usque ad Practium: quae circa Abydum, Thraces atque ante utrosque Bebryces et Dryopes. Quae deinceps ſunt, Trerès, ipſi quoque Thraces: Thebes campos Lydi, qui tunc dicebantur Maeones, et Myſorum, qui olim ſub Telepho et Teuthrante fuerant, reliquiae. Cum ergo poëta hoc pacto Aeolidem et Troiam in unum contraxerit, et Aeo-

Troas. τῶν Αἰολέων τὴν ἀπὸ τοῦ Ἕρμου πᾶσαν μέχρι τῆς κατὰ Κύζικον παραλίας κατασχόντων καὶ πόλεις κτισάντων, οὐδ' ἂν ἡμεῖς ἀτόπως περιοδεύσαιμεν, εἰς ταὐτὸ συντιθέντες τήν τε Αἰολίδα νῦν ἰδίως λεγομένην, τὴν ἀπὸ τοῦ Ἕρμου μέχρι Λεκτοῦ καὶ τὴν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Αἰσήπου. Ἐν γὰρ τοῖς καθ' ἕκαστα διακρινοῦμεν πάλιν, παρατιθέντες ἅμα τοῖς νῦν οὖσι τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα.

§. 9.

Ἔστιν οὖν μετὰ τὴν [1] τῶν Κυζικηνῶν πόλιν καὶ τὸν Αἴσηπον ἀρχὴ τῆς Τρωάδος καθ' Ὅμηρον. Λέγει δ' ἐκεῖνος μὲν οὕτω περὶ αὐτῆς·

Οἳ

1) Articulus deſideratur in Medic. 4. contra ἡ ante ἀρχὴ additur in Medic. 3. Poſt λέγει δὲ uterque et οὕτως. In verſibus Homericis mutato male vulgari ordine Medic. 4. refert μέλαν ὕδωρ. Denique Moſcov. dat Δασυλεῖτις ex diverſa ſcriptura, Xyl. prave Δασκυλῆς. Negligenter etiam Euſtathius ad Homer. Il. 2, 825. p. m. 268, 17. ſcribit Δασκυλί-

lenſes totam regionem ab Hermo usque ad Cyzicum litus occupaverint, urbesque condiderint, ne nos quidem inepte coniunctim iſta deſcripſerimus, componentes eam, quae nunc Aeolis dicitur ab Hermo usque ad Lectum, cum ea, quae deinceps eſt usque ad Aeſepum. Singulis enim exponendis rurſum eas diſtinguemus, conferentes cum iis, quae nunc ſunt, ea, quae ab Homero et aliis dicuntur.

§. 9.

Proinde poſt Cyzicum et Aeſepum initium eſt Troadis de Homeri ſententia. Sic enim de ea loquitur:

Quique

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης Troas.
Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο
Τρῶες, τῶν αὖθ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάνδαρος.

Τούτους δὲ ἐκάλει καὶ Λυκίους. Ἀφνειοὺς δὲ ἀπὸ p. 5
τῆς Ἀφνίτιδος νομίζουσι λίμνης· καὶ γὰρ οὕτω καλεῖται ἡ Δασκυλῖτις.

§. 10.

Ἡ μὲν δὴ Ζέλεια ἐν τῇ παροιρείᾳ τῇ ὑςάτῃ τῆς Ἴδης ἐςὶν, ἀπέχουσα Κυζίκου μὲν ςαδίους ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόν· τῆς δ' ἐγγυτάτω θαλάττης, καθ' ἣν ἐκδίδωσιν Αἴσηπος, ὅσον ὀγδοήκοντα. Ἐπι-

S 2 μερί-

σκυλίτης, uti Stephanus h. v. Illud ex Strabone emendavit Politus ad Euſtath. T. 2. p. 766. hoc ad Stephanum notavit Berkelius p. 289. Et ſic Plutarchus in Lucullo c. 2. f. Δασκυλίτιδος λίμνης. Δασκυλῖτις cum MSStis epitome.

1) Dedi ex aliorum auctoritate, invitis licet codicibus, παροιρείᾳ pro παροιρείᾳ, quòd reliquit Siebenkees lib. 3. p. 231. Per ει reddit ex noſtro loco Euſtathius ad Homer. Il. 2, 824. p. m. 268, 4. Tum Pariſ. praefert ἐνενήκοντα, ut Medic. 3. 4. alibi etiam. Concinit Euſtath. c. l. Vulgo ἐννενήκοντα. Cf. ad lib. 9. p. m. 550.

Quique Zeleian habebant
ſub radicibus Idae
Aphneii, Aeſepi nigros
laticesque bibebant
Troes: Pandarus hos du-
cebat. —

Eosdem autem Lycios etiam vocat. Aphneios dici cenſent ab Aphnitide lacu, quaſi idem eſt Daſcylitis.

§. 10.

Zeleia in ultimis Idae radicibus, a Cyzico abeſt ſtadia CXC: a proximo mari, in quod ſe exonerat Aeſepus, fere XXC ſtadia. Statim deinde oram mariti-

Troas. μερίζει δὲ συνεχῶς τὰ κατὰ τὴν παραλίαν τὴν μετὰ τὸν Αἴσηπον.

Οἱ [2] δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου. —

Ταῦτα δὲ τὰ χωρία τῇ Ζελείᾳ μὲν ὑποπέπτωκε· ἔχουσι δὲ Κυζικηνοί τε καὶ Πριαπηνοὶ μέχρι καὶ τῆς παραλίας. Περὶ μὲν οὖν τὴν Ζέλειαν ὁ Τάρσιός ἐστι ποταμὸς, εἴκοσιν ἔχων διαβάσεις [3] τῇ αὐτῇ ὁδῷ· καθάπερ ὁ Ἑπτάπορος, ὃν φησιν ὁ ποιητής· ὁ δ' ἐκ Νικομη-

2) Sic omnes codices. In Homero Il. 2, 828. tamen quidam adferunt δ' ἄρ', uti etiam legitur in Schol. Apollonii ad 1, 1116. Et sic edidit Heyne, qui consuli ibi potest T. 4. p. 412. In reliquis versibus haec notata habui. Moscov. Medic. 3. 4. Pariss. edd. Aldi et Hopperi Πίτυαν. Tum Moscov. Medic. 3. 4. εἶχον. Postea Moscov. Medic. 3. Pariss. edd. Aldi et Hopperi Τηρίης; Medic. 4. Τυρίης. Denique ed. Xyl. δύο.

3) Sic omnes codices cum Eustathio ad Homer. Il. 12, 21. p. m. 844, 17. Vulgo ante Casaubonum τῇ αὐτοῦ ὁδῷ, qui recte illud reposuit. Sic et vetus interpres *eadem via*. Post Moscov. Φιλόης et cum Pariss. Ἠλίας, ut alibi.

ritimam, quae post Aesepum est, dividit.

Quique Adrasteiam tenuere, et Apaesia rura,
Et Pityeian, Tereiae montemque peraltum:
His Adrastus et Amphius simul imperitabant,
Fratres, et Meropis florentes Percosia proles.

Haec loca Zeleiae sunt subiecta: habentur autem a Cyzicenis et Priapenis usque ad litus. Apud Zeleiam fluvius est Tarsius, xx habens in eadem via transitus: qualis etiam ab Homero nominatur Heptaporus.

κομηδείας εἰς Νίκαιαν τέτταρας καὶ εἴκοσι· [4] [πολ- Troas.
λοὺς δὲ] καὶ ὁ ἐκ Φολόης εἰς τὴν Ἠλείαν σκάρθων πέντε καὶ εἴκοσι· πολλοὺς δὲ καὶ ὁ ἐκ Κοσκινίων εἰς Ἀλάβανδα· πέντε δὲ καὶ ἑβδομήκοντα ὁ ἐκ Τυάνων εἰς Σόλους διὰ τοῦ Ταύρου.

§. 11.

Ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσήπου [1] σχεδόν τι . . . . . σταδίοις κολωνός ἐστιν, ἐφ' ᾧ τάφος δείκνυται Μέμνονος τοῦ Τιθωνοῦ· πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ

4) Uncis inclusi, quod Medic. 3. optimus haec verba ignorat cum vetere interprete, et numerus ipse post indicatur. Ceterum propter vocem Σκάρθων locum hanc suspectum habet Casaubonus, quippe quem nemo praeterea commemoret; igitur amplius quaerendum censet. Codices nihil variant. Latere videtur participium verbi, quod proxima simul adficit, in quibus fluviorum nomina pariter omittuntur. Post πέντε in Medic. 3. 4. deest δέ. Restat πολλοὺς, quod licet omnes codices pertinaciter obtrudant, nisi alia ex defectu labes subsit, cum διαβάσεις tamen conciliari nequit. Reposui igitur πολλὰς, de quo cf. etiam Davis. ad Ciceron. de N. D. 3, 15.

1) Quae hic notatur lacuna, codices non explent; tantum Moscov. et Paris. pro σταδίοις subjiciunt σασις, et Medic. 3. ante lacunam habet ἐν.

porus. Alius a Nicomedia Nicaeam fluens, XXIV: [multos etiam] qui e Pholoa in Eleam labitur, [Scarthon] XXV. multos, qui e Coscinniis Alabanda usque, LXXV. qui Tyanis Solos per Taurum exit.

§. 11.

Supra Aesepi ostia ad stadia circiter . . . . . tumulus est, in quo sepulcrum ostenditur Memnonis, Tithoni F. prope etiam

Troas. Μέμνονος κώμη· τοῦ δὲ Αἰσήπου καὶ τοῦ Πριάπου μεταξὺ ὁ Γρανικος ῥεῖ, τὰ πολλὰ δι' Ἀδρασείας πεδίου· ἐφ' ᾧ Ἀλέξανδρος τοὺς Δαρείου σατράπας ἀνὰ κράτος ἐνίκησε [2] συμβαλὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Εὐφράτου παρέλαβεν. Ἐπὶ δὲ Γρανίκῳ πόλις ἦν Σιδηνὴ, χώραν ἔχουσα πολλὴν ὁμώνυμον· κατέσπασαι δὲ νῦν. Ἐν δὲ τῇ μεθορίᾳ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῆς Πριαπηνῆς ἐστὶ τὰ Ἁρπαγεῖα τόπος, ἐξ οὗ τὸν Γανυμήδην μυθεύουσιν ἡρπάχθαι· ἄλλοι δὲ περὶ [3] Δαρδάνιον ἄκραν, πλησίον Δαρδάνου.

iam Memnonis eſt pagus. Inter Aeſepum et Priapum Granicus fluit, maiori parte per Adraſteae campum. Ad hunc amnem Alexander ſatrapas Darii proelio devicit, ac, quidquid Aſiae eſt intra Taurum atque Euphraten, ſuum feçit. Ad Granicum ſita fuit urbs Sidena, multum habens agri cognominis: nunc diruta eſt. In confinio Cyzicenī ac Priapeni agri locus eſt Harpageia, unde abreptum Ganymedem eſt in fabulis: alii e Dardanio raptum perhibent promontorio, quod Dardano eſt vicinum.

§. 12.

2) Caſaubonn. Ven. 2. προσβαλὼν, reliqui ex uſu συμβαλὼν, ut Euſtathius ex hoc loco ad Homer. Il. 12, 21. p. m. 844, 33. tantum idem poſtea κατὰ κράτος, ad ſenſum. Tum Medic. 4. Σιδινὴ, vulgo recte Σιδηνὴ, quod et ordo in Stephano docet, etſi ibi Σιδήνη. Tum Medic. idem μυθορείᾳ. Contra in Ἁρπαγεῖα forte ex Stephano praeferendum ſit Ἁρπάγια.

3) Ita praecipiunt Pariſ. Moſcov. Medic. 3. 4. Vulgo Δαρδάνιον. Stephanus tamen etiam conſtanter in derivatis ponit ι; Euſtathius ad Homer. Il. 2, 280. p. m. 166, 42. per ι dicit τοπικὸν, per ει ποταμόν. Poſt ἄκρον praefert Moſcov. alii, ut Caſaubonn. Ven. 1. 2. Medic. 3. ἄκραν φασὶ edunt.

§. 12.

§. 12. Troas.

Πρίαπος δ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμήν· κτίσμα δ' οἱ μὲν Μιλησίων φασὶν, οἵπερ καὶ Ἄβυδον καὶ Προκόννησον [1] συνῴκισαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν· οἱ δὲ Κυζικηνῶν· ἐπώνυμος δ' ἐστὶ τοῦ Πριάπου τιμωμένου παρ' αὐτοῖς· εἴτ' ἐξ Ὀρνεῶν τῶν περὶ Κόρινθον μετενηνεγμένου τοῦ ἱεροῦ· εἴτε τῷ λέγεσθαι Διονύσου καὶ [2] Νύμφης τὸν θεὸν, ὁρμησάντων ἐπὶ τὸ τιμᾶν αὐτὸν τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ σφόδρα εὐάμπελός ἐστιν ἡ χώρα καὶ αὕτη καὶ ἐφεξῆς ὅμορος, ἥ τε τῶν Παριανῶν, καὶ ἡ τῶν Λαμψακηνῶν. Ὁ γοῦν

S 4 Ξέρ-

1) Male, quod nexus declarat, Aldus et Hopperus συνφκησαν. Utrumque legitur in Moſcov. Ante τιμωμένου articulus abeſt in Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. quorum fide omiſi.

2) Cum nimis vage hoc dicatur, ita locum tentavit Hemſterhuſ. ad Scholia Luciani in Deor. dialog. 23. in. ut reponeret Νύμφης τῆς Χιόνης, etſi, uti nunc legitur, eum interpretando adjuvare conatus erat Cuper. ad Marm. Ant. p. 300. Si nomen non excidit, in univerſum poſuit. Quod ſequitur vulgo τῶν θεῶν, ex Moſcov. et Pariſ. mutavi in τὸν θεὸν, uti volebat Tyrwhittus in Strabon. p. m. 51.

§. 12.

Priapus urbs eſt maritima cum portu: quidam a Mileſiis conditam aiunt eodem, quo Abydum et Proconneſum, tempore: alii a Cyzicenis: nomen habet a Priapo, qui ibi colitur: ſive id ſacrum ab Orneis Corintho vicinis eo delatum eſt: ſive quod eum, ut qui Bacchi ac Nymphae F. pro deo haberetur, venerari coeperunt homines. Nam vitibus et haec regio abundat, et deinceps finitima Parianorum atque Lampſaceno-

Troas. Ξέρξης τῷ Θεμιστοκλεῖ εἰς οἶνον ἔδωκε τὴν Λάμψακον. Ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὗτος [3] ἀπὸ τῶν νεωτέρων· p. 588. οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαπον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς Ἀττικοῖς [4] Ὀρθάνῃ καὶ Κονισάλῳ, καὶ Τύχωνι, καὶ τοῖς τοιούτοις.

§. 13.

Ἐκαλεῖτο δ' ἡ χώρα αὕτη Ἀδράστεια καὶ Ἀδραστείας πεδίον· κατά τι ἔθος τι οὕτω λεγόντων τὸ αὐτὸ χωρίον διττῶς, ὡς καὶ Θήβην καὶ [1] Θήβης πεδίον,

3) Medic. 3. 4. Moſcov. edd. ante Caſaubonum ὑπό; hic etiam antea δέδωκε.

4) Moſcov. Pariſ. Ὀρθάννῃ. Ὀρθάγνης apud Schol. Lycophron. ad v. 538. At Ὀρθάνης probant alii. V. quae conlegerunt Iunius in adagiis p. 317. et viri docti ad Heſych. T. 2. p. 778. Pro Κονισσάλῳ Moſcov. Medic. 3. 4. Parm. Κονισάλῳ ſcriptum exhibent, unde recepi, etſi utraque forma occurrit. V. Suidas h. v. Athen. 10, 11. p. 441. Heſych. T. 2. p. 312. Ariſtoph. in Lyſiſtr. v. 982. Cf. ad illos notata et Iunius c. l. Per ſimplex σ ex etymologia tuetur Brunckius ad Ariſtoph. c. l.

1) Moſcov. Θήβας et Θήβης.

cenorum. Xerxes quidem Lampſacum Themiſtocli dedit, ut vinum inde perciperet. Recentiores Priapum deorum in cenſum retulerunt: non enim noverat Heſiodus Priapum, ſed ſimilis Atticorum videtur diis, Orthanae, Conisalo, Tychoni.

§. 13.

Regio ea vocabatur Adraſtea, et campus Adraſteae: more quodam recepto, ut duo uni loco nomina eſſent: ſicut Thebe et Thebes campus, itemque

δίον, [2] καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδονίας πεδίον. Φησὶ δὲ καὶ Καλλισθένης, ἀπὸ Ἀδράστου βασιλέως, ὃς πρῶτος Νεμέσεως ἱερὸν ἱδρύσατο, καλεῖσθαι Ἀδρά- Troas.
στειαν. Ἡ μὲν οὖν πόλις μεταξὺ Πριάπου καὶ Παρίου· ἔχουσα ὑποκείμενον πεδίον ὁμώνυμον, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν Ἀπόλλωνος Ἀκταίου καὶ Ἀρτέμιδος [3] κατὰ τὴν Πυκάτην· εἰς δὲ Πάριον μετηνέχθη πᾶ-

2) Non puto, dubitaturum esse quemquam, deesse hic vocem unam, legendumque καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδόνιον πεδίον, et ita vetus interpres legit, nisi quod Μυγδονίας πεδίον [Mygdoniae campus] vocat, non Μυγδόνιον, et ita video esse in veteribus codicibus. Strabo libro superiore p. 550. [p. m. 99.] Μυγδόνης πεδίον. *Casaubonus.* Sine dubio in Aldina, quam ceterae repetierunt, excidit vox Μυγδονίαν, quam et mei codices omnes subplent, in quibus totus locus sic producitur, accommodate ad proxima: καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδονίας πεδίον, quod dedi. Vulgo Θήβης πεδίον καὶ Μυγδόνιον πεδίον.

3) Suspectum locum recte censuit Casaubonus. Sed ad eum sanandum nihil remedii adtulit. In Paris. et Medic. 3. verba κατὰ τὴν Πυκάτην, quae agnoscunt Medic. 4. et Ven. 1. desunt; Ven. 2. κατὰ τὸν Πυκάτην; Moscov. κατὰ τὴν τύκατιν; vetus interpres *juxta pycatam.* Qui omiserunt librarii, sensu cassa reddere noluerunt; alii qualicumque modo expressserunt. Nec qui emendare adgressi sunt, inter se consentiunt. Vossius ad Scylacem p. m. 85. (in Gronovii Geogr. ant.)

que Mygdonia et Mygdonius campus. Callisthenes Adrasteam ab Adrasto rege denominatam ait, qui primus Nemesi templum posuit. Sita est urbs inter Priapum et Parium, subjecto eiusdem nominis campo: in quo etiam oraculum fuit Apollinis Actaei et Dianae, secundum Pycatam: sed in Parium omnis apparatus

Troad. σα ἡ κατασκευὴ καὶ λιθία κατασπασθέντος τοῦ ἱερου· καὶ ᾠκοδομήθη ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς, Ἑρμοκρέοντος ἔργον, πολλῆς μνήμης ἄξιον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος· τὸ δὲ μαντεῖον ἐξηλείφθη, καθάπερ καὶ τὸ ἐν Ζελείᾳ. Ἐνταῦθα μὲν οὖν οὐδὲν ἱερὸν Ἀδραστείας δείκνυται, οὐδὲ δὴ Νεμέσεως. Περὶ δὲ Κύζικόν ἐστιν Ἀδραστείας ἱερόν. Ἀντίμαχος δ' οὕτω φησίν·

Ἔστι δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα

Πρὸς

ant.) ſubſtituit κατὰ τὴν ἀκτὴν. Sic Berkelius ad Stephan. p. 37. vult aut κατὰ τὴν ἀκτὴν, aut κατὰ τὴν ἀκτὴν ex Apollonio Rh. 1, 403. Tum aliam adjungit: καὶ Ἀρτέμιδος Ἀδραστείας, quia ibi culta fuerit. At ipſe iis non inſiſtit, nec displicere ſibi fatetur emendationem Gronovii κατὰ τὴν Περκώτην, quia vicina fuerint ea oppida. Veram lectionem ſubminiſtrabunt meliores codices, ſi qui latent. Pro Πάριον Moſcov. dat Πάρον. Poſt reliqui λιθία, etſi Medic. 3. 4. praeſcribunt λιθεία. V. de ambigua ſcriptura ad lib. 9. p. m. 626 ſq.

4) Venet. 1. Medic. 3. 4. κατά τε. Poſt δὴ in iisdem deeſt ante Νεμέσεως, pro quo Moſcov. Νεμέσεως. Poſt pro οὕτω Medic. 4. Ven. 1. οὕτως.

tus ac ſaxa translata ſunt, templo deſtructo, et aedificata Parii ara, Hermocreontis opus, mole ac pulchritudine admodum memorabili: oraculum defecit, ut et quod Zeleiae fuit. Caeterum hic Adraſteae nullum, Nemeſeos nullum viſitur templum. Apud Cyzicum eſt Adraſteae fanum. Antimachi vero ſunt haec:

Eſt quaedam Nemeſis, numen grave: cuncta dederunt

Sorte

Πρὸς μακάρων [5] ἔλαχε· βωμὸν δέ οἱ εἵσατο πρῶτος
Ἀδρήστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσήποιο,
Ἔνθα τετίμηταί τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

Troas.

§. 14.

Ἔστι δὲ καὶ τὸ Πάριον πόλις ἐπὶ θαλάττῃ, λιμένα ἔχουσα μείζω τῆς Πριάπου· καὶ ηὐξημένη γε ἐκ ταύτης· θεραπεύοντες γὰρ οἱ Παριανοὶ τοὺς Ἀτταλικοὺς, ὑφ' οἷς ἐτέτακτο ἡ Πριαπηνὴ, πολλὴν αὐτῆς

5) Moſcov. Harpocrat. p. 13. Suidas f. v. Ἀδράστια ἔλαχεν. In utramque partem paſſim variari, aliquoties notatum eſt. Pro οἱ εἵσατο Venet. 1. Medic. 3. 4. οἱ ἱδρύσατο, quod ex gloſſa natum videtur, uti adparet ex Euſtathio ad Homer. Il. 2, 828. p. m. 269, 13. qui ita refert: βωμὸν δέ οἱ εἵσατο ἡγεῖσθαι ἵδρυσε πρῶτος. In ſeq. idem pro παρὰ ῥόον, quod tuentur hic omnes libri probatque Politus T. 2. p. 768. adfert περὶ ῥόον. Quod vero Mauſſacus ad Harpocr. c. l. pro Αἰσήποιο emendat Ἀσώποιο, cum nullus ſit fluvius Aeſepus, male eum errare docuit Schellenberg. ad Antimachi reliquias p. 72. a quo etiam laudantur alii, qui hos verſus repetierunt. Denique Medic. 3. vult Ἀδράστια. At vulgata forma in carmine ex Homero c. l. et aliis praeſtat.

Sorte illi ſuperi. Cui primus condidit aram
Aeſepi tumidum prudens
Adraſtus ad amnem.
Hic ſacris colitur dea, et Adraſtea vocatur.

§. 14.

Parium quoque urbs eſt ad mare, portum habens, quam Priapus, maiorem: et quidem rebus Priapenis aucta eſt: nam Pariani Attalicis regibus operam ſuam navantes, quibus ſuberat Priapena, illorum permiſſu multa huius ad ſe traxe-

Troas. αὐτῆς ἀπετέμοντο, [1] ἐπιτρεπόντων ἐκείνων. Ἐνταῦθα μυθεύουσι τοὺς Ὀφιογενεῖς συγγένειάν τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις· φασὶ δ' αὐτῶν τοὺς ἄῤῥενας τοῖς ἐχιοδήκτοις ἄκος εἶναι, συνεχῶς ἐφαπτομένους, ὥσπερ τοὺς ἐπῳδούς, πρῶτον μὲν τὸ πελίωμα εἰς ἑαυτοὺς μεταφέροντας, εἶτα καὶ [2] τὴν φλεγμονὴν παύοντας καὶ τὸν πόνον. Μυθεύουσι δὲ καὶ τὸν ἀρχηγέτην τοῦ γένους ἥρωά τινα μεταβαλεῖν ἐξ ὄφεως· τάχα δὲ τῶν Ψύλλων τις ἦν τῶν Λιβυκῶν· εἰς δὲ τὸ γένος διέτεινεν ἡ δύναμις μέχρι ποσοῦ. Κτίσμα δ' ἐστὶ τὸ Πάριον Μιλησίων καὶ Ἐρυθραίων καὶ Παρίων.

§. 15.

1) Paris. ἐπιτρεπτόντων. Tum Medic. 3. Mosc. ἐχιοδήκτοις, Paris. ἐχιοδήκτοις. Pro ἐφαπτομένους Dausquejus ad Sil. Ital. 3. 302. p. 122. emendat ἐπᾴδομένους, quia hoc sit epodorum, non chirurgorum. At bene refutatus est a Gronovio observ. 2, 1. p. 167. qui docuit, ἐπῳδοὺς etiam tactu fuisse usos.

2) Articulum, quem incuria editorum Paris. et Amstelodam. omisit, servant Medic. 3. 4. Venet. 1. Moscov. Post verba μυθεύουσι δὲ ex Moscov. addidi καί. Sequentia hoc ordine

traxerunt. Ibi locorum fabulantur Ophiogenes (id est Serpentigenas) esse, qui cum serpentibus quandam habeant cognationem: nam mares eorum medicari aiunt iis, qui a vipera morsi sunt, continenter tangendo, tanquam incantatores solent, ac primum in se transferre livorem, deinde inflammationem etiam doloremque sedare. Ferunt principem ejus generis e serpente in heroëm fuisse mutatum: fortasse unus e Psyllis Afris fuit: facultas ea aliquamdiu eo in genere mansit. Parium condiderunt Milesii, Erythraei, et Parii insulares.

§. 15.

§. 15. Trom.

[1] Πιτύα δ' ἐστὶν ἐν Πιτυοῦντι τῆς Παριανῆς, ὑπερκείμενον ἔχουσα πιτυώδες ὄρος· μεταξὺ δὲ κεῖται Πριάπου καὶ Παρίου, κατὰ Λῖνον χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ, ὅπου οἱ Λινούσιοι κοχλίαι ἄριστοι τῶν πάντων ἁλίσκονται.

§. 16.

dine proferunt Medic. 3. 4. Moſcov. ἐξ ὄψεως μεταβαλεῖν. Tum Medic. 4. Ven. 1. τάχα δὲ καὶ τῶν. Πολλοῦ pro ποσοῦ in Medic. 3. ex gloſſa natum videtur.

1) Venet. 1. Moſcov. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi Πίτνα ſ. Πιτύα, ut vetus interpres transpoſitis tantum literis *Pytia*, pro vulgato adhuc Πιτύεια, quod primus produxit Xylander, ſine dubio ex epitome, ubi ſic legitur. Revocavi ex codicibus Πιτύα, quod et probat ex noſtro loco Euſtath. ad Homer. Il. 2, 829. p. m. 269, 30. etſi utraque forma urbem proferri monet idem cum Schol. Apoll. Rh. ad 1, 933. Cf. Holſten. ad Stephan. p. 255. et Creuzer ad fragmenta hiſtor. Gr. p. 108. Supra etiam lib. 12. p. m. 168. Πιτύα. *Pitya* etiam antea dederat hic Penzel. Πιτυοῦντι vitium eſt edd. Pariſ. et Amſtelod. Poſt inverſo ordine Medic. 3. 4. Moſcov. vetus interpres Παρίου καὶ Πριάπου. Sequens κατὰ deeſt in Medic. 3.

§. 15.

Pitya eſt in Pityunte Parii agri, ſupraque eam mons eſt pinuum ferax: ſita eſt inter Parium et Priapum, propter Linum, maritimum locum, ubi cochleae Linuſiae omnibus praeſtantes aliis capiuntur.

§. 16.

Troas.

§. 16.

Ἐν δὲ τῷ παράπλῳ τῷ ἀπὸ Παρίου εἰς Πρίαπον ἥ τε παλαιὰ Προκόννησός ἐστι, καὶ ἡ νῦν Προκόννησος, πόλιν ἔχουσα καὶ μέταλλον μέγα λευκοῦ
p. 589. λίθου σφόδρα ἐπαινούμενον· τὰ γοῦν κάλλιστα τῶν ταύτῃ πόλεων ἔργα, ἐν δὲ τούτοις πρῶτον τὰ ἐν Κυζίκῳ ταύτης ἐστὶ τῆς λίθου. Ἐντεῦθεν ἐστὶν [2] Ἀριστέας, ὁ ποιητὴς τῶν Ἀριμασπείων καλουμένων ἐπῶν, ἀνὴρ γόης, εἴ τις ἄλλος.

§. 17.

1) Ἐστὶ deeſt in Medic. 3. Tum idem, Pariſ. Moſcov. ἐν δὲ τοῖς pro ἐν δὲ τούτοις. In diverſo genere vocis λίθου codices conſpirant omnes.

2) Ἀριταῖος legitur in omnibus libris, contra Ἀριστέας lib. 1. p. m. 57. et lib. 14. p. 639. in, uti apud Suidam h. v. et alios, in primis Herodotum 4, 13. 15. At Ἀριταῖος in Dionyſio Hal. de Thucydide cap. 23. et vulgo ante Facium in Pauſania 5, 7, 4. ubi hic ex lib. 1. c. 24, 6. repoſuit Ἀριστέας. Eadem variatio notatur etiam in noto illo Ariſtea. Repoſui meliorum auctorum fide Ἀριστέας.

§. 16.

In mari, quod a Priapo Parium euntes navigant, antiqua eſt Proconneſus, itemque nova, urbem habens, et fodinam lapidis albi valde laudati: itaque earum, quae iſthic ſunt, urbium opera, ac praecipue Cyzici, ex eo ſunt lapide. Proconneſius fuit Ariſteas, auctor carminum, quae Arimaſpea dicuntur, praeſtigiis nemini ſecundus.

§. 17.

§. 17. Troas.

Τὸ δὲ Τηρείης ὄρος, οἱ μὲν τὰ ἐν Πειρωσσῷ ὄρη φασὶ, ἃ ἔχουσιν οἱ Κυζικηνοὶ τῇ Ζελείᾳ προσεχῆ, ἐν οἷς βασιλικὴ θήρα κατεσκεύασο τοῖς Λυδοῖς, κοὴ Πέρσαις ὕστερον· οἱ δ' ἀπὸ τετταράκοντα τῆς Λαμψάκου σταδίων δεικνύουσι λόφον, ἐφ' ᾧ μητρὸς θεῶν ἱερόν ἐστιν, ἅγιον τῆς Ῥείης ἐπικαλούμενον.

§. 18.

1) Libri omnes τῆς Ῥείης ὄρος. Articulus τῆς in Pariſ. abeſt. Euſtathius tamen ad Homer. Il. 2, 228. p. m. 269, 43. aperte hic legit Τηρείης, nec aliter ipſe Homerus c. l. quem hic ſine dubio reſpexit Strabo, quippe qui recenſet loca Troadis Homerica, in quibus fuit hic mons. Decepit librarios, quod ſequitur, ἅγιον τῆς Ῥείης, vel ex articulo τῆς Ῥείης nata eſt corruptio. Cf. Politus in Euſtath. Tom. 2. p. 770. Schoenemann et Schlegel in Geogr. Hom. ille p. 105: hic p. 120. Latere etiam hic illum montem exiſtimat Heyne ad Homer. c. l. His motus ita dedi. Pro Περωσσῷ, quod omnes habent libri cum vetere interprete, Medic. 3. per ſimplex ε adfert; et pro φασὶ edd. ante Caſaub. φασὶν. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. τετταράκοντα ταδίων A. inverſo ordine, et pro ἐπικαλούμενον Medic. 4. καλούμενον.

§. 17.

Iam Terias montem alii montes aiunt eſſe in Peiroſſo, quos Zeleiae contiguos habent Cyziceni: in quibus regia venatio parata fuit Lydis, ac deinde Perſis: alii XL a Lampſaco ſtadiis collem oſtendunt, ubi matris deorum templum eſt, quod Rheae ſacrum dicitur.

§. 18.

Troas.

§. 18.

Καὶ ἡ Λάμψακος δ' ἐπὶ θαλάττῃ πόλις ἐστὶν εὐλίμενος καὶ ἀξιόλογος, [1] συμμένουσα καλῶς, ὥσπερ καὶ ἡ Ἄβυδος· διέχει δ' αὐτῆς ὅσον ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Πιτύουσα, καθάπερ καὶ τὴν Χίον φασίν· ἐν δὲ τῇ [2] περαίᾳ τῆφ Χερρονήσου πολίχνιόν ἐστι Καλλίπολις· κεῖται δ' ἐπ' ἀκτῆς ἐκκειμένης πολὺ πρὸς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὴν Λαμψακηνῶν πόλιν, ὥστε τὸ διάρμα μὴ πλέον εἶναι τετταράκοντα σταδίων.

§. 19.

1) Ald. Hopper. σημαίνουσα, unde Xyl. effinxit συμμαίνουσα. Tum Euſtathius ad Homer. Il. 2, 829. p. m. 269, 31. aliique inſulas omnino Πιτυούσας vocant, quod rectius puto, etſi in vulgata ſcriptura per σ ſimplex conſentiunt libri omnes; hic quidem de Lampſaco. Tum Moſcov. vulg. Χῖον, quod potius de gentili valet.

2) Editiones τερᾷ; ſine enſu. Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. τερσᾷ, ut Caſauboniani. Xylander emendat τερᾷ in ἠριτερᾷ aut περαίᾳ, Berkel. in Stephan. p. 439. in περαίᾳ. Si quid eligendum, περαίᾳ, ex Stephano videtur rectius eſſe, quippe qui ſua aperte ex Strabone duxit. Pro ἐκκειμένης Moſcov. Medic. 3. Pariſ. ἐκκειμένῃ, ut ad urbem referatur. Ita tamen, ut hic vulgo, cum aliis MSStis et vetere interprete occurrit etiam lib. 8. p. m. 180.

§. 18.

Sed et Lampſacus mari imminet, urbs benitate portus aliisque rebus memorabilis, et adhuc bene conſtans: ut et Abydus, a qua ad CLXX ſtadia abeſt: ante Pityuſa dicta fuit: quod nomen Chio etiam fuiſſe aiunt. E regione in Cherſonéſo oppidulum eſt Callipolis, ſitum in acta, quae longe extenditur verſus Aſiam et Lampſacum, ita ut trajectus non ſit amplior XL ſtadiis.

§. 19.

§. 19. Troas.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λαμψάκου καὶ Παρίου Πάισος ἦν πόλις καὶ ποταμός· κατέσπασο δ' ἡ πόλις· οἱ δὲ [1] Παισηνοὶ μετῴκησαν εἰς Λάμψακον, Μιλησίων ὄντες ἄποικοι καὶ αὐτοί, καθάπερ καὶ οἱ Λαμψακηνοί. Ὁ δὲ ποιητὴς εἴρηκεν ἀμφοτέρως, καὶ προσθεὶς τὴν πρώτην συλλαβήν·

— καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ.

καὶ ἀφελών·

— ὅς [2] ῥ' ἐνὶ Παισῷ

Ναῖε πολυκτήμων. —

Καὶ ὁ ποταμὸς νῦν οὕτω καλεῖται. Μιλησίων δ' εἰσὶ καὶ αἱ Κολωναὶ, αἱ ὑπὲρ Λαμψάκου ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς

1) Paris. Παισινοὶ; Moscov. antea tulit per ι, post subiit ι, quam quidem scripturam alio spectare docet Stephanus. Antea pro κατέσπασο Medic. 4. κατέσπασαι.

2) Paris. Medic. 3. 4. ῥ' ἐν, contra metrum, cum Strabo ἐν Ἀπαισῷ vetet legi. Moscov. Παίσῳ. Aldus, Hopper. ἐν Παισῶν. Tum Paris. Aldi. Hopper. ναῖεν. Post mutato accentu (Κολῶναι) ut ab adpellativo discerneretur, reposui, monente etiam Moscov. Κολωναὶ, uti signatur in aliis auctoribus. Ita jam dederat Aldus, ex quo corrupte Hopperus αἱ Κολῶν, et inde Xyl. αἱ Κολῶναι, quod sedit.

§. 19.

Inter Lampsacum et Parium Paesus fuit urbs ac fluvius. Urbe diruta, Paesani Lampsacum commigraverunt, Milesiorum tam ipsi, quam Lampsaceni, colonia. Poëta et Paesum dixit, et Apaesum.

et Apaesia rura.

et:

Paesum qui locuples habitabas. —

Nomen fluvio hodie idem. Milesiorum colonia etiam sunt Colonae supra Lampsacum

Troas. τῆς Λαμψακηνῆς· ἄλλαι δ' εἰσὶν ἐπὶ τῇ ἐκτὸς Ἑλλησποντίᾳ θαλάττῃ, Ἰλίου διέχουσαι σταδίους τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν· ἐξ ὧν τὸν Κύκνον φασίν. Ἀναξιμένης δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ φησὶ λέγεσθαι Κολωνὰς, καὶ ἐν τῇ Φωκίδι, καὶ ἐν Θετταλίᾳ. Ἐν δὲ τῇ Παριανῇ ἐστὶν [3] Ἰλιοκολώνη. Ἐν δὲ τῇ Λαμψακηνῇ τόπος εὐάμπελος [4] Γεργίθιον· ἦν δὲ καὶ πόλις Γέργιθα, ἐκ τῶν ἐν τῇ Κυμαίᾳ Γεργίθων· ἦν γὰρ

3) Caſaubonn. Ἡλιοκολώνη; mei omnes Ἰλιοκολώνη; vetus interpres *Idiocolona*. Edd. Aldi, Caſauboni et ſeqq. ἡ Λικολώνη; Hopperi et Xyl. ἡ Λοκολώνη. Xylander ſuſpicatus fuiſſe Λευκοκολώνη, aut Λευκοκολώνη. Poteſt tamen Ἰλιοκολώνη retineri, ut Ilium ſpectet, dum meliora adferantur.

4) Epitome per η haec cognata nomina effert, et ſic vulgo haec vox et cognatae Aldo auctore ſcribuntur per η, tantum hic ultimo loco dedit Γεργίθιον, quod reddidit Hopperus, Xylander cum prioribus in η mutavit. Codices mei conſtanter ſervant ι, ut vetus interpres *i*, quod comprobant auctores alii plures Graeci et Latini, in quibus Herodotus 5, 122. 7, 43. Xenoph. de exp. Cyri 3, 1, 19. Livius 38, 39. Plin. 5, 32. ſ. 30. Stephanus, alii. Irrepſit etiam η apud Plutarch. in Cim. c. 18. Κεφάλων eſt in libris omnibus, quem alii varie efferunt, de quo cf. Goar ad Syncell. p. 133. Ven. Antea pro ὄθεν τε Xyl. edidit ὄθεν γάρ.

pſacum in Lampſaceni agri mediterraneis. Aliae ſunt ad exterum Helleſponti mare, ab Ilio diſtantes ſtadia CXL. Inde Cygnum fuiſſe tradunt. Anaximenes etiam in Erythraea haberi Colonas perhibet, et in Phocide, inque Theſſalia: in agro Pariano eſt Iliocolone. In agro Lampſaceno locus eſt vitibus bene conſitus, nomine Gergithium. Fuit et urbs Gergitha, a Gergithis in agro Cumano; nam

γὰρ κἀκεῖ πόλις πληθυντικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομέ- Troas.
νη αἱ Γέργιθες· ὅθενπερ ὁ Γεργίθιος ἦν Κεφάλων·
καὶ νῦν ἔτι δείκνυται τόπος ἐν τῇ Κυμαίᾳ Γεργίθιον
πρὸς Λαρίσσῃ. Ἐκ Παρίου μὲν οὖν ὁ γλωσσογράφος
κληθεὶς ἦν Νεοπτόλεμος, μνήμης ἄξιος· ἐκ Λαμψάκου
δὲ Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς, καὶ Ἀδείμαντος, καὶ
[5] Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ, καὶ Μητρόδωρος, ὁ τοῦ Ἐπι-
κούρου ἑταῖρος, καὶ αὐτὸς δ' Ἐπίκουρος τρόπον τινὰ
Λαμψακηνὸς ὑπῆρξε, διατρίψας ἐν Λαμψάκῳ, καὶ
φίλοις χρησάμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ, τοῖς περὶ Ἰδομενέα καὶ Λεοντέα. Ἐντεῦθεν δὲ p. 590.
μετήνεγκεν Ἀγρίππας τὸν πεπτωκότα λέοντα, Λυ-
σίππου ἔργον· ἀνέθηκε δὲ ἐν τῷ ἄλσει τῷ μεταξὺ τῆς
λίμνης καὶ τοῦ Εὐρίπου.

5) Vitioſe cum Aldo Hopperus Ἀναξειμένης. Tum pro τοῖς ἀρίστοις τοῖς — quod exſtat in omnibus, ex uſu linguae poſuit τοῖς ἀρ. τῶν Caſaubonus.

nam et ibi fuit urbs plurali numero ac foeminino genere dicta Gergithes: patria Cephalonis Gergithii: atque etiamnum in Cumano ſolo monſtratur Gergithium ad Lariſſam. Parium protulit Neoptolemum, cognomento gloſſographum, virum memoria dignum. Lampſaceni fuerunt Charon, hiſtoriae conſcriptor, Adeimantus, Anaximenes rhetor, et Epicuri ſocius Metrodorus: quin et ipſe Epicurus quodammodo Lampſacenus fuit, qui et commoraretur Lampſaci, et praeſtantiſſimorum ibi virorum uteretur amicitia, Idomeneo et Leonteo. Hinc transtulit Agrippa leonem collapſum, Lyſippi opus: repoſuitque in luco, qui inter paludem eſt et Euripum.

Troas. §. 20.

Μετὰ δὲ Λάμψακον ἐξῆς Ἄβυδος καὶ τὰ μεταξὺ χωρία, περὶ ὧν οὕτως εἴρηκε συλλαβὼν ὁ ποιητὴς καὶ τὴν Λαμψακηνὴν καὶ τῆς Παριανῆς τινά· οὔπω γὰρ ἦσαν αὗται αἱ πόλεις κατὰ τὰ Τρωϊκά.

Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πραίκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην·
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος —

φησὶν,

— ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

Οὕτω

1) Libri omnes pro οὕτω, quod praeiit Aldus, ſubſtituunt οὔπω. Nempe οὔπω reſpicit Lampſacum et Priapum; et ſic recte verſus proximi ſubjiciuntur.

2) Φησὶν deeſt in Medic. 3. nec, ſi abſit, deſideretur. Tum Σελήεντος Medic. 3. et ante correctionem 4. Ald. Hopper. male Σελλίεντος. Deinceps οὕτως Medic. 4. pro οὕτω. Poſt Aisios Venet. 2.

§. 20.

Poſt Lampſacum Abydus eſt, et interiacentia loca: de quibus ita locutus eſt poëta, vt ſimul Lampſacenum agrum et Pariani nonnihil complecteretur: nondum enim urbes illae erant tempore belli Troiani.

Tum qui Percoten, et Praction incoluerunt,
Qui Seſtonque et Abydum, et Arisbae moenia claraे:
Dux his Hyrtacides erat Aſius. —

et addit:

Aſius Hyrtacides, ab Arisba grandibus ille ac Fulvis vectus equis, a flumine Selleente,

quibus

Οὕτω δ' εἰπὼν ἔοικε τὸ βασίλειον ἀποφαίνειν τοῦ Troas.
Ἀσίου τὴν Ἀρίσβην, ὅθεν ἥκειν αὐτὸν [3] φησίν· ὃν
Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Οὕτω δ' ἀφανῆ τὰ χωρία ταῦτά ἐστιν, ὥστε [4] οὐδ'
ὁμολογοῦσι περὶ αὐτῶν οἱ ἱστοροῦντες· πλὴν ὅτι περὶ
Ἄβυδόν ἐστι, καὶ Λάμψακον καὶ Πάριον, καὶ ὅτι ἡ
Παλαιπερκώτη μετωνομάσθη ὁ τόπος.

3) Post φησὶν codices mei omnes adnectunt ex prioribus versibus haec: ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος, (tantum Medicei simplici λ, ut semper). Eadem ex suo codice reddidit vetus interpres. Primus ex editoribus expulit Xylander. Videntur utique ex margine irrepsisse et molestе offendunt. Tum vero omnes nostri codices ex uno fonte derivati sint. Cum tamen Strabonis loquacitati, quae saepe in his disputationibus notatur, dari possint, addidi.

4) Medic. 4. οὐδέ. Tum ordine vulgari mutato Moscov. οἱ ἱστοροῦντες περὶ αὐτῶν. Sequens ἐστὶ idem cum Medic. 3. 4. post Λάμψακον profert. Ante πάλαι ex eodem, Paris. Medic. 3. 4. et edd. Aldi et Hopperi revocavi articulum, et uno tenore utramque vocem scripsi, de quo prolixe disseruit Politus ad Eustath. in Homer. T. 2. p. 771.

quibus verbis videtur Arisbam Asii regiam facere, inde eum profectum dicens: quem ex Arisba vexerunt equi a Selleente fluvio. Haec autem loca ita nunc sunt in obscuro, ut minime conveniat inter eos, qui de iis narrant: nisi hoc, fuisse ea circa Abydum, Lampsacum, et Parium: cui loco nomen fuerit Palaepercote.

Troas.

§. 21.

Τῶν δὲ ποταμῶν τὸν μὲν Σελλήεντα φησὶν ὁ ποιητὴς πρὸς τῇ Ἀρίσβῃ ῥεῖν· εἴπερ ὁ Ἄσιος Ἀρίσβηθέν τε ἦκε, καὶ ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος· ὁ δὲ Πράκτιος ποταμὸς μέν ἐστι, πόλις δ' οὐχ εὑρίσκεται, ὥς τινες ἐνόμισαν· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Λαμψάκου· τὸ οὖν

— καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,

οὕτω δεκτέον, ὡς περὶ ποταμοῦ· καθάπερ καὶκεῖνα

Οἵ τ' ἄρα [1] παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον.

καὶ,

Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ ἔργ' ἐνέμοντο.

Hy-

1) Mosc. Medic. 3. 4. Paris. Ἀρισβηθέν τε, quam particulam vulgo abfentem adjeci. Post ἦκεῖνα Medic. 3. pro ἔκεῖνα.

2) Sic diserte praecipit Mosc. quod et exhibent editiones ad Casaubonum, post quem παρ' adparet. Tum Κηφισὸν pro Κηφισσὸν ex Medic. 3. praetuli, quippe quae fuit antiquior scriptura Homero accommodata. V. multis Heyne

§. 21.

De fluviis, Selleentem quidem ad Arisbam fluere dicit poëta: quando Arisba profectus est Asius a flumine Selleente. Practius vero amnis est (urbs eo nomine non invenitur: quod falso quidam putaverunt) inter Abydum fluens et Lampsacum: illud ergo

— *Praction accoluerunt:*

de flumine accipiendum est; ut et illa

Cephisique sacras sedes habuere prope undas.

et

Circa Parthenium flumen quis tecta fuerunt.

Fuit

Ἦν δὲ [3] καὶ ἐν Λέσβῳ πόλις Ἄρισβα, ἧς τὴν χώραν ἔχουσι Μηθυμναῖοι· ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Ἄρισβος ἐν Θράκῃ, ὡς εἴρηται, καὶ τούτου πλησίον οἱ Κεβρήνιοι Θρᾷκες. Πολλαὶ δ' ὁμωνυμίαι Θραξὶ καὶ Τρωσίν· οἷον Σκαιοὶ Θρᾷκές τινες, καὶ Σκαιὸς ποταμός, καὶ Σκαιὸν τεῖχος, καὶ ἐν Τροίᾳ Σκαιαὶ πύλαι. Ξάνθιοι Θρᾷ- Troas.

T 4 κες,

Heyne ad Homer. Il. 2, 522. Tum Ald. Hopper. ἐναίσιον, vitiose. In proximo versu omnes hic sistunt ἔργ', cum in ipso Homero Il. 2, 854. reperiatur κλυτὰ δώματ' ἔναιον. Eustathius tamen etiam ad Il. 2, 835. p. m. 270, 11. ex Nostro adfert ἔργα ἐνάιοντα. Alibi Noster ex Callisthenis recensione lib. 12. p. m. 53. in posteriori versus parte cum Homero scribit κλυτὰ δώματ' ἔναιον. Heyne ad Homeri c. l. de hac varietate nihil attulit.

3) Καὶ deest in Medic. 3. Post Venet. 1. Medic. 3. 4. Paris. ὥσπερ pro ὡς. Tum pro Σκαιὸς ποταμὸς Gatterer de Herodoti et Thucydidis Thracia in commentatt. Goetting. Vol. 4. p. 103. vult Ὄσκιος s. Ὀσκαῖος, qui a Thucydide 2, 96. Ὄσκιος, a Plinio 3, 29. s. 26. *Oescus*, ab aliis aliter vocatur. Tum vero Strabo comparationem similium ipse conturbet, etsi eundem fluvium innuere concedo. Sine dubio enim Herodoti 4, 49. Κῖος est, ubi σ praecedens Ῥοδόπης absorpsit, quia eum ex Rhodope cum Thucydide deducit, unde et alii Σκῖος ibi legunt. Quod in peregrinis nominibus non est mirum.

Fuit etiam in Lesbo urbs Arisba: cuius solum Methymnaei tenent. Est et Arisbus fluvius Thraciae, ut dictum fuit, ac iuxta eum Cebrenii Thraces. Multa sunt nomina Thracibus cum Troibus: ut Scaei sunt Thraces quidam, et Scaeus fluvius, Scaeus murus: et in Troia Scaeae portae. Xanthii

Troas. κες, [4] Ξάνθος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ. [5] Ἄρισβος, ὁ ἐμβάλλων εἰς τὸν [6] Ἕβρον· [7] Ἀρίσβη ἐν Τροίᾳ. [8] Ῥῆσος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ, [9] Ῥῆσος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Θρᾳκῶν. [10] Ἔστι δὲ καὶ τῷ Ἀσίῳ ὁμώνυμος ἕτερος παρὰ τῷ ποιητῇ [11] Ἄσιος,

— ὃς μήτρως ἦν [12] Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος [13] Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
[14] Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῇς ἐπὶ Σαγγαρίοιο.

§. 22.

[15] Ἄβυδος δὲ Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, [1] ἐπιτρέψαντος Γύγου, τοῦ Λυδῶν βασιλέως· ἦν γὰρ ὑπ' ἐκείνῳ τὰ χωρία,

4) Medic. 3. praeponit *καὶ*. Tum verba [5] Ἄρισβος — Τροίᾳ ignorat Moſcov. Pro [6] Ἕβρον prave Medic. 4. Εὖρον, et poſt [8] Ῥῆσος in Medic. 3. abeſt δέ. In verſibus Homericis Medic. 3. 4. μήτρων, iidemque cum Pariſ. Φρυγίη, poſterior quidem poſt correctus. Tum Medic. 3. ῥοαῖς et Σαγγάριοιο.

1) Moſcov. ἐπιτρέψαντος. Vulgatam, quae unice valet, refert etiam Euſtath. ad Homer. Il. 2, 836. p. m. 270. m. Pro ὑπ' ἐκείνῳ Moſcov. Medic. 3. ἐπ' ἐκείνῳ. Cf. ſupra lib. 12. p. m. 200.

thii Thraces, Xanthus Troiae amnis. Arisbus in Hebrum incidens, Arisba in Troia. Rheſus Troiae fluvius, et Thracum rex Rheſus. Eſt etiam Aſio cognominis alius Aſius apud Homerum,

— *equeſtris avunculus Hectoris ille,*
Germanus fraterque Hecubae, natusque Dymante,
Dives Sangarium Phrygiaeque habitator ad amnem.

§. 22.

Abydus a Mileſiis condita eſt, permiſſu Gygae, Lydorum regis: cuius poteſtati

χωρία, καὶ ἡ Τρωὰς ἅπασα· (ὀνομάζεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι πρὸς Δαρδάνῳ Γύγας) ἐπίκειται δὲ τῷ στόματι τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου· διέχει δὲ τὸ ἴσον Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, σταδίους περὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ ἑπτασταδίον, ὅπερ [2] ἔζευξε Ξέρξης, τὸ διορίζον τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν. Καλεῖται δ' ἡ ἄκρα τῆς Εὐρώπης Χερρόνησος διὰ τὸ σχῆμα, ἡ ποιοῦσα τὰ στενὰ τὰ κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἀντίκειται δὲ τὸ ζεῦγμα τῇ Ἀβύδῳ. Σηστὸς δὲ ἀρίστη τῶν ἐν Χερρονήσῳ πόλεων· διὰ δὲ τὴν γειτοσύνην ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι καὶ αὕτη ἐτέτακτο, [3] οὔπω ταῖς ἠπείροις διοριζόντων τῶν τό- Troas. p. 591.

2) Pariſ. ἔζευξεν, uti paſſim variatur in ſimili nexu. Poſt ante Εὐρώπης articulum addidi ex Medic. 3. Moſcov. Pariſ. Ipſa vox deeſt in Medic. 4. et Ven. 1. Tum Medic. 3. 4. Χερονήσῳ.

3) Sic libri Caſauboniani meique omnes, recte, probante etiam Caſaubono. Vulgo, auctore Aldo, οὔπω τὰς ἠπείρους διοριζόντων τῶν τότε καὶ ἡγεμονίας; inepte.

teſtati iſta loca et Troas ſuberant. Sed et promontorium quoddam apud Dardanum Gyges nominatur. Abydus imminet ori Propontidis et Helleſponti: diſtat eodem ſpatio a Lampſaco et Ilio, ſtadiis circiter CLXX. Ibi fretum eſt ſeptem ſtadiorum, quod Xerxes ponte iunxit, quoque Aſia ab Europa dirimitur. Europae extremitas ob figuram Cherroneſus dicitur, id eſt peninſula, faucesque ad iuncturam illam efficit, quae Abydo opponitur. Seſtus optima eſt urbium, quae in Cherroneſo ſunt: et ob vicinitatem ſub eodem, quo Abydus, duce ponitur: cum ea aetate nondum continentis partibus provin-

Troas. τε τὰς ἡγεμονίας. Ἡ μὲν οὖν Ἄβυδος καὶ ἡ Σηστὸς διέχουσιν ἀλλήλων τριάκοντά που σταδίους ἐκ λιμένος εἰς λιμένα· τὸ δὲ ζεῦγμα ἐστὶ μικρὸν ἀπὸ τῶν πόλεων παραλλάξαντι, ἐξ Ἀβύδου μὲν ὡς ἐπὶ τὴν Προποντίδα, ἐκ δὲ Σηστοῦ εἰς τοὐναντίον· ὀνομάζεται δὲ πρὸς [4] τῇ Σηστῷ τόπος Ἀποβάθρα, καθ' ὃν ἐζεύγνυτο ἡ σχεδία. Ἔστι δὲ ἡ Σηστὸς ἐνδοτέρω κατὰ τὴν Προποντίδα [5] ὑπερδέξιος τοῦ ζοῦ τοῦ ἐξ αὐτῆς· διὸ

4) Medic. 3. 4. τῷ Σηστῷ, quod omnino non eſt falſum, cum utroque genere efferatur. V. Euſtath. ad Homer. Il. 2, 836. p. m. 270. et quae notavi ad Melam 2, 2, 7. Noſter tamen feminino utitur, et ſic ante iidem codices adſentiuntur. Tum Caſaubonn. et mei ſubjungunt καθ' ὃν (Pariſ. καθὸ) ἐζεύγνυτο, quod poſui. Vulgo cum Aldo καθὸ ἐζεύχθη.

5) Moſcov. ὑπερδεξίως. Tum ante ἐξ ex Moſcov. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. addidi τοῦ, quod ad Xylandrum adfuerat, in ed. Caſ. excidit. Sequens ὑπεστέτηκεν male tranſiit in edd. ante Caſaubonum in ὑπερίστηκεν, uti jam Xylander vidit. Sic in iisdem male editur διαιρεῖσι. Deinceps codices exhibent mei omnes praeter Pariſ. παραλαξάμενοι, uti poſt παραλεκτέον Medic. 3. 4. Pariſ. Venet. 1. Edd. hic ante Caſaubonum παραλλαξάμενον, poſt παραλλαξάμενοι, in altero loco Aldus, Hopperus παραλεκτέον, Xylander et reliqui παραλλακτέον. Etſi utrumque verbum ad navigationem refertur, aptius tamen viſum eſt propter adjuncta παραλλάττω. Accedit,

provinciae eſſent diſtinctae. Abydus et Seſtus invicem diſtant a portu ad portum ſtadia fere xxx: pons eſt, ſi ab urbe paulum diſcedas: ab Abydo verſus Propontidem, a Seſto in diverſum. Ad Seſtum locus ab exſcendendo e navibus Apobathra dicitur, quo loco ratis litora junxit. Seſtus interius eſt ad Propontidem, ſuperius fluxu, qui inde

διὸ καὶ εὐπετέστερον ἐκ τῆς Σηστοῦ διαίρουσι παραλ- Troas.
λαξάμενοι μικρὸν ἐπὶ τὸν τῆς [6] Ἡρούς πύργον, κἀκεῖθεν ἀφιέντες τὰ πλοῖα συμπράττοντος τοῦ ῥοῦ πρὸς τὴν περαίωσιν· τοῖς δ' ἐξ Ἀβύδου περαιουμένοις παραλλακτέον ἐστὶν εἰς ταναντία, ὀκτώ που σταδίους ἐπὶ πύργον τινὰ κατ' ἀντικρὺ τῆς Σηστοῦ, ἔπειτα διαίρειν πλάγιον, καὶ μὴ τελέως ἔχουσιν ἐναντίον τὸν ῥοῦν. Ὠικουν δὲ τὴν Ἄβυδον μετὰ τοὺς Τρωϊκοὺς Θρᾷκες· εἶτα Μιλήσιοι. Τῶν δὲ πόλεων ἐμπρησθεισῶν ὑπὸ Δαρείου, τοῦ Ξέρξου πατρός, τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα, ἐκοινώνησε καὶ ἡ Ἄβυδος τῆς αὐτῆς συμφορᾶς· ἐνέπρησε δὲ πυθόμενος μετὰ τὴν ἀπὸ

cedit, quod Parif. in priori loco habet παραλαξάμενοι, in posteriori Ven. 2. et Moſcov. conſenſiſſe in recepta lectione videntur.

6) Ἥρας legiſſe videtur, aut valde erravit Titius, qui in locis controverſis 10, 2. p. 231. vertit *Iunonis turrim*, caſtigatus ab Yvone Villiomaro (Scaligero) in animadverſ. p. 185. Nota fabula de Herus et Leandri amoribus. Tum Venet. 2. ἀφιέντος, Ald. Hopperus ἀφιέντα. Poſt, mutato vulgari ordine, Medic. 3. 4. Moſcov. ἐναντίον ἔχουσι.

inde defertur. Ideoque facilius a Seſto trajiciunt paululum deflexa navigatione ad Herus turrim, atque inde navigia dimittentes, adjuvante etiam fluxu trajectum: qui ab Abydo trajiciunt, in contrariam flectunt partem ad IIX ſtadia ad turrim quandam e regione Seſti: hinc oblique trajiciunt, non prorſus contrario fluxu. Abydum poſt Troica tenuerunt Thraces, inde Mileſii. Inter urbes autem Propontidis, quas Darius Xerxis pater incendit, etiam Abydus confragravit: fecit hoc Darius, quod e Scythia

Troas. ἀπὸ τῶν Σκυθῶν ἐπάνοδον, τοὺς νομάδας παρασκευάζεσθαι διαβαίνειν ἐπ' αὐτὸν, κατὰ τιμωρίαν, ὧν ἔπαθον· δεδιὼς, μὴ αἱ πόλεις πορθμεῖα παράσχοιεν τῇ [7] στρατιᾷ. Συνέβη δὲ πρὸς ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς καὶ τῷ χρόνῳ, καὶ τοῦτο αἴτιον τῆς συγχύσεως τῶν τόπων. Περὶ δὲ Σηστοῦ καὶ τῆς ὅλης Χερρονήσου προείπομεν ἐν τοῖς περὶ τῆς Θρᾴκης τόποις. Φησὶ δὲ τὴν Σηστὸν Θεόπομπος βραχεῖαν μὲν, εὐερκῆ δὲ· καὶ σκέλει διπλέθρῳ συνάπτειν πρὸς τὸν λιμένα· καὶ διὰ ταῦτ' οὖν, καὶ διὰ τὸν ξοῦν κυρίαν εἶναι τῶν παρόδων.

§. 23.

7) Medic. 3. στρατιᾷ, (ſic) frequenti confuſione; πορθμία etiam mavult Moſcov. cum Pariſ. Tum ante Σηστοῦ Medic. 3. praeponit τῆς. Infra ante ξοῦν ex Moſcov. Medic. 3. 4. recepi τόν.

Scythia reverſus inaudiviſſet, Nomades ſe parare ad transeundum adverſus ipſum, poenasque maleficiorum exigendum: metuens, ne urbes eae exercitui eorum trajiciendo navigia concederent, eaque eſt cauſa confuſionis locorum. De Seſto et tota Cherroneſo a nobis eſt dictum in Thracia. Theopompus Seſtum ait exiguam quidem, ſed probe munitam eſſe, et duorum jugerum muro cum portu connexam: itaque cum ea de cauſa, tum ob fluxum praeternavigationem in ſua habere poteſtate.

§. 23.

§. 23. Troas.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς τῶν Ἀβυδηνῶν χώρας ἐν τῇ Τρωάδι τὰ Ἄσυρα, ἃ νῦν μὲν Ἀβυδηνῶν ἐστι, κατεσκαμμένη πόλις, [1] πρότερον δὲ ἦν καθ' αὑτὸ, χρυσεῖα ἔχοντα, ἃ νῦν σπάνια ἐστιν ἐξαναλωμένα· καθάπερ τὰ ἐν τῷ Τμώλῳ [2] τὰ περὶ τὸν Πακτωλόν. Ἀπὸ Ἀβύδου δὲ ἐπὶ Αἰσηπὸν περὶ ἑπτακοσίους φασὶ σταδίους, εὐθυπλοίᾳ δὲ ἐλάττους.

§. 24.

Ἔξω δὲ Ἀβύδου τὰ περὶ τὸ Ἴλιόν ἐστι, τά τε p. 592.
[1] παραλία ἕως Λέκτου, καὶ τὰ ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ,

1) Medic. 3. πρότερα δ', Medic. 4. πρότερον δ'. lidem post αὖτ' αὐτὰ pro καθ' αὑτό. Tum χρυσεία exſtat ſcriptum in Pariſ. Moſcov. et edd. Aldi et Hopperi, nota literarum mutatione, ut ſupra παραθμία.

2) Caſaubonn. Medic. 3. 4. Venet. 1. ante τὰ ponunt μὲν, uti et vetus interpres, quod ſine jactura abeſſe poteſt. Epitome τὰ ἐν Πακτωλῷ χρύσεια hinc tantum commemorat. Tum pro δὲ poſt Ἀβύδου, ut ſaepe in hoc nexu, Medic. 3. 4. volunt δ'. Poſt edd. Aldi, Hopperi περὶ Αἰσηπόν.

1) Ἄλλα, quod addunt editiones cum quibusdam MSStis et vetere interprete, omittunt melius Medic. 3. Pariſ. et Moſcov.

§. 23.

Supra Abydenum agrum in Troade ſunt Aſtyra, urbs diruta, nunc Abydenorum: olim pro ſe erat, et auri metallum habebat, quod exhauſtum nunc eſt, et raro dat: ut et Tmoli ad Pactolum. Ab Abydo ad Aeſepum ſtadia ferunt tur 1000. ſi quis recta naviget, pauciora.

§. 24.

Extra Abydum Ilium jam eſt, et reliqua usque ad Lectum ora maritima, adque

Troas. δίω, καὶ τὰ παρώρεια τῆς Ἴδης, τὰ ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ. Διττῶς δὲ ταῦτ' ὀνομάζει ὁ ποιητής· [2] τότε μὲν οὕτω λέγων·

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν [3] ἐὺς παῖς Ἀγχίσαο·
Δαρδανίους καλῶν· τότε δὲ Δαρδάνους·

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί.

Εἰκὸς δ' ἐνταῦθα ἱδρύσθαι τὸ παλαιὸν τὴν λεγομένην ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Δαρδανίαν.

Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·

Κτίσσε

Mosc. propter sequentia. Παρώρεια, ut supra et alibi, praeferunt Mosc. Paris. Medic. 3. 4.

2) Mosc. τοτὲ — τοτὲ, edd. Aldi, Hopperi τοτὲ — τότε, de qua inconstantia saepe monitum est. Cf. ad lib. 7. p. m. 434. Pro οὕτω Medic. 3. 4. Paris. adferunt οὕτως.

3) Venet. Medic. 3. 4. ἠύς, reluctante metro. Cf. supra p. 585. in. Verba Δαρδανίους καλῶν — Δαρδάνους desunt in Medic. 3. qui statim subjicit prioribus τοτὲ δὲ Τρῶες. In proximo versu καὶ ante Δάρδανοι omisit Aldus. In subsequentibus versibus nunc quidem in Homero Il. 20, 215. editur Δάρδανον ἄρ, de quo ibi v. Heyne. Tum κτίσσε recte, ut paullo inferius, metri causa Mosc. pro vulgato κτίσε.

adque Idam montem sita regio, quae Aeneae paruit. Hanc dupliciter nominat Homerus, alias Dardanios incolas dicens:

Dardanios fatus Anchisa ducebas in armis
Aeneas. —

alias Dardanos:

Troesque, et Lycii, et bello acris Dardana pubes.

Probabile est, ibi sitam fuisse antiquitus, quae a poëta nominatur Dardania.

Principio Iovis est e semine Dardanus ortus,
Urbem

Κτίστε δὲ Δαρδανίην. Tross.
Νῦν μὲν γὰρ οὐδ' ἴχνος πόλεως ἀώζεται αὐτόθι.

§. 25.

Εἰκάζει δὲ Πλάτων μετὰ τοὺς κατακλυσμοὺς τρία πολιτείας εἴδη συνίστασθαι· πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ ταῖς ἀκρωρείαις [1] ἁπλοῦν τε, καὶ ἄγριον, δεδιότων τὰ ὕδατα ἐπιπολάζοντα ἀκμὴν ἐν τοῖς πεδίοις· δεύτερον δὲ τὸ ἐν ταῖς ὑπωρείαις, θαῤῥούντων ἤδη κατὰ μικρὸν, ἅτε δὴ καὶ τῶν πεδίων ἀρχομένων ἀναψύχεσθαι· τρίτον δὲ τὸ ἐν τοῖς πεδίοις. Λέγοι δ' ἄν τις καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον ἴσως, καὶ πλείω· ὕστατον δὲ τὸ ἐν τῇ παραλίᾳ καὶ ἐν ταῖς νήσοις, λελυμένου παντὸς τοῦ τοιούτου φόβου. Τὸ γὰρ μᾶλλον καὶ ἧττον θαῤῥεῖν πλησιάζειν τῇ θαλάττῃ, πλείους ἂν ὑπογράφοι διαφορὰς πολιτειῶν καὶ ἠθῶν,

1) Moscov. Paris. Medic. 3. 4. ἁπλῶν τε.

Urbem Dardaniam qui condidit.
Nunc quidem ne vestigium quidem urbis ibi restat.

§. 25.

Conjicit Plato, post diluvia tres vitae degendae formas exstitisse. Primam in summis montium, simplicem et agrestem: metuentibus aquas hominibus, etiamnum campos tegentes: alteram ad radices montium, paulatim recepto animo, cum campi etiam reficcari coepissent: tertiam in planis. Addi his posse videntur quarta etiam, et quinta: ultima autem omnium, habitandi in ora maritima et insulis, omni jam metu demto. Quod enim homines magis minusve ausi sunt accedere ad mare, eo plura notari possunt genera civita-

Troas. ἠθῶν, [2] καὶ ἅπερ τῶν ἀγαθῶν τε αἰτιά πως καὶ τῶν ἀγρίων ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων. Ἔστι δὲ τις διαφορὰ καὶ παρὰ τούτους, [3] τῶν ἀγροικων, καὶ μεσαγροικων, καὶ πολιτικῶν· ἀφ' ὧν ἤδη καὶ ἐπὶ τὸ ἀστεῖον καὶ ἄριστον ἦθος ἐτελεύτησεν ἡ τῶν ὀνομάτων κατ' ὀλίγον μετάληψις, καὶ κατὰ τὴν

2) Vulgo locus sic habet: καθάπερ τῶν ἀγαθῶν τε καὶ τῶν ἀνδρείων ἔτι πως ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δ. ὑ. quae mendosa esse jam Casaubonus judicaverat. Ex MSStis haec enotavi: Casaubonn. et mei pro καθάπερ, quod primus posuit Xylander, adferunt καὶ ἅπερ. Tum ἀνδρείων dedit Aldus, sequentibus hinc aliis, cum codices omnes cum vetere interprete exhibeant ἀγρίων, et pro ἔτι πως in Medic. 4. et Venet. 1. exstat ἔστι πως, quae commutatio non est infrequens. Cf. ad lib. 8. p. m. 383. Longius recedit Moscov. qui ita locum constituit: καὶ ἅπερ τῶν ἀγαθῶν τε αἰτιά πως καὶ τῶν ἀγρίων ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δ. ὑ. unde sensus emicat inculentior, quem expressum adposui. Aperte autem haec cohaerere cum praecedentibus docent verba ἀγρίων et δευτέρων. Tum vero ἀγαθοὶ debent esse, quos antea ἁπλοῦς dixit. Hactenus quidem libri expediunt.

3) Casaubonn. τῶν, ἀγρίων καὶ μεσαγρίων, quod praeferendum putat Schneider. in Lex. h. v. Mei omnes receptam lectionem tuentur non sine obpositorum praesidio. Κατὰ, quod vulgo praecedit verba τὴν τῶν ἠθῶν — recte omittunt Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. ignoratque vetus interpres. In versu Homerico Xyl. τὰ δ' ἄσπαρτα.

vitatum et morum: et quaecunque sunt causae, cur boni illi et agrestes ad mansuetudinem secundi generis transierint. Est etiam in his discrimen rusticorum, semirusticorum, civilium; unde etiam ad urbanorum et optimorum morum appellationem ad extremum nomen civitatis transiit, mutatis in melius moribus

τὴν τῶν ἠθῶν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετάϛασιν, παρὰ τὰς τῶν τόπων καὶ τῶν βίων μεταβολάς. Ταύτας δὴ τὰς διαφορὰς ὑπογράφειν φησὶ τὸν ποιητὴν ὁ Πλάτων· τῆς μὲν πρώτης πολιτείας παράδειγμα τιθέντα τὸν τῶν Κυκλώπων βίον, αὐτοφυεῖς νεμομένων καρπούς, καὶ τὰς ἀκρωρείας κατεχόντων ἐν σπηλαίοις τισίν. Troas.

Ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται

(φησὶν) αὐτοῖς.

Τοῖσιν δ' οὐκ ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιϛες·
Ἀλλ'

4) Sic dedi ex Moſcov. metri cauſa, uti legitur in Homero Odyſſ. 9, 112. et repetitur a Platone de legg. lib. 3. p. 113. Bip. Vulgo τοῖσι. Poſt Medic. 3. 4. οἵ γε. Pro σφίσι, quod recte habet, et paſſim in Homero occurrit, Moſcov. et ed. Aldi σφίσι; Medic. 3. 4. σφίσι, quod magis locum habeat, et ab Homero σφήϊσι effertur Odyſſ. 9, 400. 10, 404. Tum Aldus ἠὲ ἑλλόχου, Caſaubonus et reliqui ἠδ' ἑλόχου, quod etiam praetuliſſe videntur codices quidam, et in variantibus notatur apud Homer. Odyſſ. 9, 115. ubi tamen aptius editur nunc ἠδ' ἑλόχων, quod et hic probant Medic. 3. 4. et reddiderunt edd. Hopperi et Xyl. Sic Plato c. l. et mutato verbo γυναικῶν Maxim. Tyr. 21, 7.

moribus pro vitae rationis atque locorum mutationibus. Haec Plato diſcrimina ait ab Homero notari, atque eum pro exemplo primae formae poſuiſſe Cyclopum vitam, qui fructus ſponte natos carperent, inque ſummis montibus ac ſpeluncis habitarent.

His ſine ſemente atque
uſu naſcuntur aratri
Omnia. —

et mox

Curia non illis, legesve,
aut dictio iuris:
Sed

Troas. Ἀλλ' οἵ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων.

Τοῦ δὲ δευτέρου [5] τὸν ἐκ τοῦ Δαρδάνου.

Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
p. 593. Ἐν πεδίῳ πεπόλισο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.

Τοῦ δὲ τρίτου ἐπὶ τοῦ Ἴλου, [6] τὸν ἐν τοῖς πεδίοις. Τοῦτον γὰρ παραδιδόασι τοῦ Ἰλίου κτίσην, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν τὴν πόλιν· εἰκὸς δὲ καὶ διὰ

5) Inserui τὸν ex Mosc. Paris. Medic. 3. 4. Venet. 1. quod vulgo abest. In ipsis versibus sic discrepant libri: Medic. 3. 4. κτίσε, edd. Aldi, Hopperi κτίσαι, vitiose, ut deinceps οὔπως. Pro ᾤκεον, uti et in Homero editur Il. 20, 218. Venet. 1. Medic. 4. ἔναιον habent, hic ex correctione etiam mutato ordine metri causa ἔναιον ὑπωρείας, quod Homerici codices ignorant.

6) Sic Medic. 3. 4. Paris. Mosc. edd. Aldi, Hopperi. Xylander mutavit in τοῦ aliique servarunt. Propius enim adficit partitionis notationem.

Sed celsos habitant montes, glabrasque cavernas
Summis verticibus: tum praetor quisque suorum est,
Uxores, natosque regens, propria ipse, domumque.

Secundae in Dardano.

Urbem Dardaniam qui condidit: Ilios illo
Tempore cum nondum campis urbs sacra fuisset
Constructa in planis, sed adhuc radicibus imis
Idae Dardana gens habitaret montis aquosi.

Tertiae sub Ilo in campis. Hunc enim Ilii conditorem perhibent, a quo et nomen urbi sit factum: ac probabile est ideo in medio sepultum fuisse campo,

διὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ τεθάφθαι αὐτὸν, ὅτι πρῶτος ἐθάρρησεν ἐν τοῖς πεδίοις θέσθαι τὴν κατοικίαν. Troas.

Οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
[7] Μέσσον καππεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο.

Οὐδ' οὗτος δὲ [8] τελείως ἐθάρρησεν· οὐ γὰρ ἐνταῦθα ἵδρυσε τὴν πόλιν, ὅπου νῦν ἐστιν· ἀλλὰ σχεδόν τι τριάκοντα σταδίοις ἀνωτέρω πρὸς ἕω καὶ πρὸς τὴν Ἴδην [9] καὶ τὴν Δαρδανίαν, κατὰ τὴν νῦν καλουμένην

 Ἰλιέων

po, quod primus ausus fuisset sedes in campo ponere.

In mediis campis, Ili ad prisci monimentum
Dardanidae Atrides palantes Troas agebas.

Quanquam ne is quidem prorsus planitiei confidebat. Non enim ibi fundavit urbem, ubi nunc est, sed xxx fere stadiis supra versus ortum et Idam ac Dardaniam, ubi nunc est

7) Medic. 3. 4. ed. Aldi invito metro *μέσον*, Aldus etiam *ἐρινεὸν*; tum Medic. 3. *σεύοντο*, 4. *ἐσεύοντο*.

8) Medic. 3. 4. malunt *τελέως*, ut §. 22. quod et praefert Thomas Magister p. 837. At promiscue utrumque dicitur et in libris commutatur, uti apud Nostrum lib. 10. p. m. 75.

9) Verba *καὶ τὴν Δαρδανίαν — καλουμένην* e margine interpolata censet Heyne de acie Homerica in commentt. Goetting. Vol. 6. p. 152. quia neutra huc spectare possent, et conferri jubet Strabonem infra p. 596 sq. Tum idem pro *κατὰ τὴν νῦν* — legit *καὶ τὴν νῦν*, quae quidem particulae saepe commiscentur, ut apud Strabonem 10. p. m. 153. et alibi. Omnes tamen libri haec verba probant, quae nec a Strabonis forma in notando situ (*πρὸς — κατὰ*) recedunt, nec ejus sententiae repugnant. Cf. infra p. 597. extr.

Troas. Ἰλιέων κώμην. Οἱ δὲ νῦν Ἰλιεῖς φιλοδοξοῦντες καὶ θέλοντες εἶναι ταύτην τὴν παλαιὰν, παρεσχήκασι λόγον τοῖς ἐκ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως τεκμαιρομένοις· οὐ γὰρ ἔοικεν αὕτη εἶναι ἡ καθ' Ὅμηρον. Καὶ ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσι, πλείους μεταβεβληκέναι τόπους τὴν πόλιν· ὕστατα δ' ἐνταῦθα [10] συμμεῖναι κατὰ χρησμὸν μάλιστα. Τὰς δὴ τοιαύτας μεταβάσεις, εἰς τὰ κάτω μέρη τὰς τότε συμβαινούσας, ὑπολαμβάνω καὶ βίων καὶ πολιτειῶν ὑπογράφειν διαφοράς. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἄλλοτε ἐπισκεπτέον.

§. 26.

10) Praeferendum ex Medic. 4. et Ven. 1. *συμμεῖναι*, ut et Caſaubonus conjiciebat pro vulgato *συμβῆναι*. Vetus interpres *conſtitiſſe*. Sic infra p. 559. in. utrumque verbum commiſcetur. Proximum verbum *χρησμὸν*, mirum qui, Medic. 3. mutat in *μικρὸν*, Moſcov. et Pariſ. in *κρεῖσσον*. Poſteriores forte duxerunt ex alio loco infra p. 601. f. Sed et ibidem Noſter ſcribit *οἰωνίσασθαι*, et omnino in rebus Troianorum, in condendo Ilio et eo deſtructo vaticinia jactantur. V. Tzetzes ad Lycophron. v. 29. Dionyſ. Halic. 1, 54. alii.

eſt Ilienſium pagus. Noſtra autem aetate Ilienſes, arrogantius ſuam urbem priſcam Ilium eſſe autumantes, refelluntur ab iis, qui ex Homero argumenta ducunt. Non enim appareret, eam eſſe, quae huius tempore fuit. Alii etiam narrant, ſaepius urbem hanc locum mutaviſſe: et tandem ibi conſtitiſſe, ubi nunc eſt, maxime oraculi iuſſu. Has ergo locorum mutationes, quae tum evenerunt, migrantibus ſubinde ad humiliora hominibus, arbitror etiam vivendi et civitatis adminiſtrandae rationis diſcrimina deſignare. Verum haec etiam alias conſideranda ſunt.

§. 26

§. 26. Troas.

Τὴν δὲ τῶν Ἰλιέων πόλιν [1] τὴν νῦν τέως μὲν κώμην εἶναι φασὶ, τὸ ἱερὸν ἔχουσαν τῆς Ἀθηνᾶς μικρὸν καὶ εὐτελές. Ἀλέξανδρον δὲ ἀναβάντα μετὰ τὴν ἐπὶ Γρανίκῳ νίκην, ἀναθήμασί τε κοσμῆσαι τὸ ἱερὸν, καὶ προσαγορεῦσαι πόλιν, καὶ οἰκοδομίαις ἀναλαβεῖν προστάξαι τοῖς ἐπιμεληταῖς, ἐλευθέραν τε κρῖναι καὶ ἄφορον· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν Περσῶν ἐπιστολὴν [2] καταπέμψαι φιλάνθρωπον, ὑπισχνούμενον πόλιν τε ποιῆσαι μεγάλην, καὶ ἱερὸν

V 3 ἐπιση-

1) Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. τῶν νῦν. Vulgata praeſtat, quae ſupra valuit. Ante Γρανίκῳ iidem cum Moſcov. et Pariſ. articulum omittunt, quos ſecutus ſum. Sic bis πρὸς Γρανίκῳ Arrian. de exped. Al. 6, 11, 8. 9. et, ut hic, Diodor. Sic. 17, 23. Tum κρῖναι praeit Moſcov. Vulgo κρῖναι.

2) Sic codices Caſauboniani meique omnes; contra editiones cum Aldo ἐπιπέμψαι. Utrumque dicitur, ſi vel nolis hic Perſida reſpicere, unde epiſtola miſſa venit. Sic γράμματα Herodian. 2, 12, 6. Poſt πόλιν Xyl. omiſit τε. Tum Medic. 4. ὑπισχούμενον. Poſt dedi, quod volebat Caſaubonus, συνφήσας, cum nexus et ſenſus cauſa, tum quod id praeferunt etiam Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Moſcov. Confuſio nota.

§. 26.

Ilium, quod nunc eſt, ajunt antea pagum duntaxat fuiſſe, et habuiſſe exiguum ac vile templum Minervae. Alexandrum autem Magnum, cum a pugna ad Granicum eo adſcendiſſet, cum donariis ornaſſe locum, tum nomine urbis ornaſſe, et procuratoribus ſuis mandaviſſe, ut ſubſtructionibus eam reficerent: inter liberas quoque et tributi immunes retuliſſe, deinde Perſis debellatis epiſtolam ad eos ſcripſiſſe humane, qua polli-

Troas. ἐπισημότατον, καὶ ἀγῶνα ἀποδείξειν ἱερόν. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν Λυσίμαχος μάλιστα τῆς πόλεως ἐπεμελήθη, καὶ νεὼν κατεσκεύασε, καὶ τεῖχος περιεβάλετο ὅσον τετταράκοντα σταδίων· συνῴκισέ τε εἰς αὐτὴν τὰς κύκλῳ πόλεις ἀρχαίας, ἤδη κεκακωμένας· ὅτε καὶ Ἀλεξανδρείας ἤδη ἐπεμελήθη· συνῳκισμένης μὲν ἤδη ὑπ' Ἀντιγόνου, καὶ [3] προσηγορευμένης Ἀντιγονίας, μεταβαλούσης δὲ τοὔνομα. Ἔδοξε γὰρ εὐσεβὲς εἶναι τοὺς Ἀλέξανδρον διαδεξαμένους ἐκείνου πρότερον κτίζειν ἐπωνύμους πόλεις, εἶθ' ἑαυτῶν· καὶ δὴ καὶ συνέμεινε, καὶ αὔξησιν ἔσχε· νῦν

3) Sic codices mei, quod Aldus mutavit in καλουμένης, ab aliis exceptum. Verba ἐπωνύμους πόλεις inverso ordine tradit Medic. 4. Post αὔξησιν in codicibus meis, excepto Moscov. stacente certe conlatore, sequitur ἔσχε, quod et hic auctore Aldo in editt. transiit in ἔλαβε. Paullo inferius constanter omnes ἔσχε.

pollicebatur, se urbem hanc facturum magnam, et templum illustrissimum conditurum, sacrumque certamen instituturum. Mortuo Alexandro, Lysimachus praecipue ejus urbis curam suscepit, templumque condidit, muroque urbem cinxit XL circiter stadiorum, et in eam commigrare iussit circumjacentes urbes antiquas, jam ruinam trahentes. Quo quidem tempore Alexandream etiam curandam sibi duxit: quae jam Antigono condita, et Antigonia appellata, nomen mutavit. Pietatis enim hoc videbatur esse, ut, qui Alexandro successissent, huic prius, postea demum sibi cognomines urbes condererent. Et quidem haec Alexandrea duravit et crevit,

τῶν δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται, καὶ ἔστι τῶν ἐλλογίμων πόλεων. Troas. p. 594.

§. 27.

Καὶ τὸ Ἴλιον δ', ὃ νῦν ἐστι, κωμόπολίς τις ἦν, ὅτε πρῶτον Ῥωμαῖοι τῆς Ἀσίας ἐπέβησαν, καὶ ἐξέβαλον Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Φησὶ γοῦν Δημήτριος ὁ Σκήψιος, μειράκιον ἐπιδημήσας εἰς τὴν πόλιν κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς, οὕτως ὠλιγωρημένην ἰδεῖν τὴν κατοικίαν, ὥστε μηδὲ κεραμωτὰς ἔχειν τὰς στέγας. Ἡγησιάναξ δὲ τοὺς Γαλάτας περαιωθέντας ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἀναβῆναι

1) Ald. Hopper. Ἡγησίας ἄναξ. Post pro ἐν Βιθυνίᾳ, quod ab Aldo acceperunt ceteri editores, omnes mei codices cum vetere interprete exhibent κατὰ Βιθυνίαν, quos reddere malui, etsi Nicomediae id factum esse ex Appiano in Mithrid. cap. 52. constat. Ita vero *ad* pro *in* saepe Eutropius, ut 2, 5. 11 — Sed et ita in Graecis κατὰ pro ἐν passim ponitur, adeoque cum eo variatur. Exempla ex ipso Xenophonte conlecta multa dabit Sturzius.

vit, nunc etiam Romanorum coloniam excepit, et est una de urbibus nobilibus.

§. 27.

Caeterum quod nunc est Ilium, oppidum pago simile fuit, quando Romani primum in Asiam venerunt, Antiochumque Magnum Asia, quae intra Taurum est, expulerunt. Sane Demetrius Scepsius, puerum se sub id tempus ait in eam urbem peregre venisse, atque ita neglecta vidisse domicilia, ut ne tecta quidem imbricibus coctis integerentur. Hegesianax scribit, Gallos, cum ex Europa in Asiam traje-

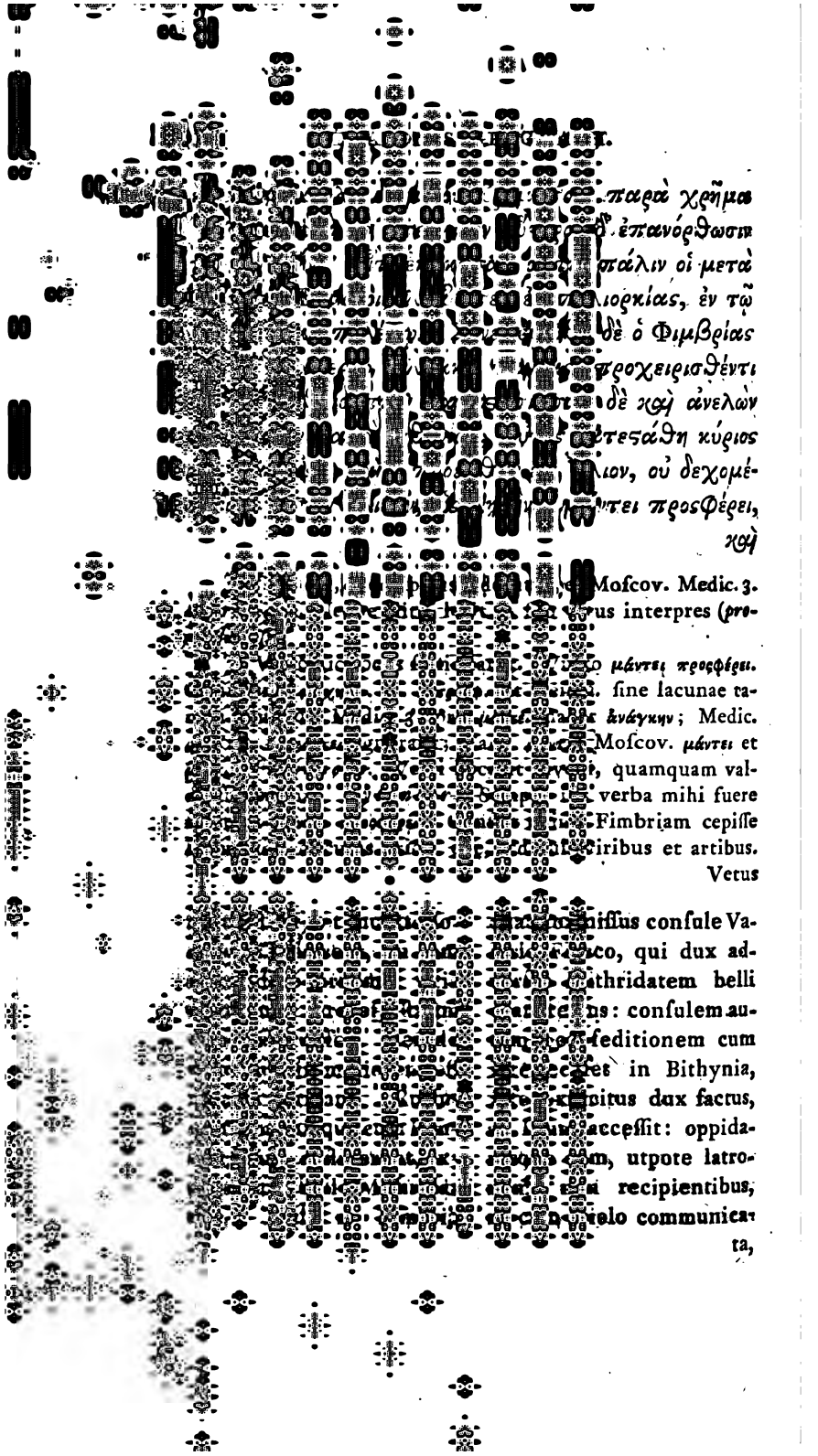

παρὰ χρῆμα
ἐπανόρθωσιν
πάλιν οἱ μετὰ
ιορκίας, ἐν τῷ
δὲ ὁ Φιμβρίας
προχειρισθέντι
δὲ καὶ ἀνελῶν
στεσάθη κύριος
ιον, οὐ δεχομέ-
τει προσφέρει,
καὶ

Moſcov. Medic. 3.
rus interpres (pro-

μάντει προσφέρει.
ſine lacunae ta-
ἀνάγκην; Medic.
Moſcov. μάντει et
quamquam val-
verba mihi fuere
Fimbriam cepiſſe
iribus et artibus.
Vetus

niſſus conſule Va-
co, qui dux ad-
thridatem belli
rtes: conſulem au-
ſeditionem cum
es in Bithynia,
pitus dux factus,
acceſſit: oppida-
m, utpote latro-
recipientibus,
elo communica-
ta,

καὶ ἑνδεκαταίους αἱρεῖ· καυχωμένου δ', ὅτι, ἣν Ἀγα- Troas.
μέμνων [4] πόλιν δεκάτῳ ἔτει μόλις εἶλε τὸν χιλιόναυν

V 5 ςό-

Vetus interpres ſic vertit: *admoto ad urbem exercitu, undecimo die eam cepit*, ut legiſſe videatur βίαν τε pro μάντει: et notum eſt, quam ſaepe β et μ in veteribus libris confundantur. Euſtathius, [ad Homer. Il. 4, 163. p. m. 350, 10.] locum proferens, verba, de quibus agimus, omittit, et ἑνδεκαταίᾳ legit pro ἑνδεκαταίους. Si quis vulgatam lectionem mordicus defendendam putet, et retinendum μάντει, referendum hoc fortaſſe fuerit ad hiſtoriam, quam Servius refert ad Aen. 2, 166. ubi de Palladio loquitur: *quamquam*, inquit, *alii dicant, ſimulacrum hoc a Trojanis fuiſſe abſconditum intra exſtinctum* [*exſtructum*] *parietem, poſtquam cognoverunt, Trojam eſſe perituram: quod poſtea bello Mithridatico dicitur Fimbria quidam Romanus indicaſſe, quod Romam conſtat advectum.* Verum hoc mihi non probatur. *Caſaubonus.* Cf. Appianus c. 53. c. l. Palmerius in Gr. auctor. p. 340. ex lectione codicum Caſaubonn. et vulgata reponendum putat μάχην μηχανάς τε προσφέρει, quia μηχανὰς προσφέρειν ſit phraſis πολιορκητική. Freinshemius in indice Curtii ſ. v. *Ilium* ſic etiam locum tentavit, tantum reciſo μάχην legens: μηχανάς τε προσφέρει. Forte βίαν τε καὶ ἐπάτην. Poſterius confirmat Dio in fragm. 131. etſi hic: οὐ κατὰ τὸ ἰσχυρὸν, ἀλλ' ἀπατήσας εἷλε. At haec omnia incerta.

4) Codices mei πόλιν adponunt vel ante δεκάτῳ, vel poſt ἔτει, ut Pariſ. Vulgo deeſt. χιλιόναυν conjuncte ſcribi vult Moſcov. uti ediderunt Aldus et Hopperus, contra uſum, qui fert χιλιόνας στρατιὰ, et ſimilia. Tum συστρατεύουσαν dedi ex Medic. 3. 4. Venet. 1. Moſcov. pro στρατεύουσαν. In ſeqq. οἰκείαν retinui, etſi ὁπλίαν praecipiunt Moſcov. Pariſ. De confuſione aliquoties dictum. Cf. ad lib. 9. p. m. 640. lib. 10. p. m. 128.

ta, oppugnatione aggreſſus, urbem undecimo die cepit. Cum quidem iactanti, quod intra undecim dies in potestatem ſuam redegiſſet eam urbem, quam Agamemno,

Troas. σόλον ἔχων, καὶ τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα συστρατεύουσαν, ταύτην αὐτὸς ἐνδεκάτῳ ἡμέρᾳ χειρώσαιτο, εἰπέ τις τῶν Ἰλιέων· Οὐ γὰρ ἦν Ἕκτωρ, ὁ ὑπερμαχῶν τῆς πόλεως. Τοῦτον μὲν οὖν ἐπελθὼν Σύλλας κατέλυσε, καὶ τὸν Μιθριδάτην κατὰ συμβάσεις εἰς τὴν οἰκείαν ἀπέπεμψε· τοὺς δ' Ἰλιέας παρεμυθήσατο [5] πολλοῖς ἐπανορθώμασι. Καθ' ἡμᾶς μέντοι Καίσαρ ὁ θεὸς πολὺ πλέον αὐτῶν προυνόησε, ζηλώσας ἅμα καὶ Ἀλέξανδρον. Ἐκεῖνος γὰρ κατὰ συγγενείας ἀνανέωσιν ὥρμησε προνοεῖν αὐτῶν, ἅμα καὶ φιλόμηρος ὤν. Φέρεται γοῦν τις διόρθωσις τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, ἡ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη, τοῦ Ἀλεξάν-

5) Scripti mire variant: παρεμυθήσατο, καὶ πολλὰς πόλεις ἐπανορθώσατο. *Casaubonus.* Ita etiam Ven. 2. Ceteri mei omnes cum vetere interprete in vulgata conspirant.

cio navium classe et totius Graeciae exercitu instructus, non nisi aegre decimo cepisset anno, quidam Ilienſium sic respondit: Non enim erat nobis Hector, qui pro urbe propugnaret. Fimbriam quidem Sylla superveniens e medio sustulit, et Mithridatem, certas pactum conditiones, in patriam amandavit. Ilienses multis beneficiis refecit atque consolatus est. Nostra aetate D. Caesar longe majorem ejus procurationem gessit, simul et Alexandrum imitans. Is enim, et ut cognationem renovaret sibi cum Ilienſibus intercedentem, animum ad eorum patrocinium appulit, et quia Homeri erat studiosus. Etenim fertur quaedam emendatio poëseos Homericae, quae e narthecio Alexandri appellatur,

Ἀλεξάνδρου [6] μετὰ τῶν περὶ Καλλισθένην καὶ Ἀ- Troas.
ναξάρχον ἐπελθόντος καὶ σημειωσαμένου τινὰ, ἔπειτα καταθέντος εἰς νάρθηκα, ὃν εὗρεν ἐν τῇ Περσικῇ γάζῃ πολυτελῶς κατεσκευασμένον. Κατά τε δὴ τὸν τοῦ ποιητοῦ ζῆλον καὶ κατὰ τὴν συγγένειαν τὴν ἀπὸ τῶν Αἰακιδῶν, τῶν ἐν Μολοττοῖς βασιλευσάντων, παρ' οἷς καὶ τὴν Ἀνδρομάχην ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι, τὴν Ἕκτορος γενομένην γυναῖκα, ἐφιλοφρονεῖτο πρὸς τοὺς Ἰλιέας [7] ὁ Ἀλέξανδρος· ὁ δὲ Καίσαρ

6) Moſcov. Aldus, Hopperus male μετὰ τὸν, uti jam viderat Nunneſius in vitam Ariſtotel. 36. Victorius etiam in margine Aldini exemplaris adſcripſerat: μετὰ τῶν. Confirmant codices. Xylander recte in contextu Gr. dederat, male in verſione *poſterior* — quaſi μετὰ τοὺς, quem ideo notavit Caſaubonus. Calliſthenes autem et Anaxarchus Alexandri in bello fuerunt comites. Cf. Plutarch. in Alex. c. 52. Poſt altera forma contra alios Medic. 4. exhibet Καλλισθένη. Ταῦτα ante πολυτελῶς ex codicibus ſuis adnotat Caſaubonus, quod praeter Ven. 2. mei omnes ignorant, nec deſideratur. In Ven. 2. verba καταθέντος — γάζῃ abſunt. Tum Medic. 3. κατά γε.

7) Verba ὁ Ἀλέξανδρος — τοὺς Ἰλιέας, in editionibus ante Caſaubonum aberant, qui ex codicibus ſuis primus adjecit.

tur, una cum Calliſthene et Anaxarcho elaborata, cum ſingula Alexander perlegiſſet, ac quaedam adnotaſſet, codicemque poſtea in narthecium depoſuiſſet: quod ſcrinium in gaza Perſica repererat pretioſe admodum compa-

ratum. Itaque et poëtae ſtudio et cognatione Aeacidarum, qui in Moloſſis regnum geſſerant, apud quos narrant fuiſſe reginam Andromacham, Hectoris quondam uxorem, Ilienſium ſtudioſus erat Alexander, Caeſar autem aemu-

Troas. σαφῆ καὶ Φιλαλέξανδρος ὢν, καὶ τῆς πρὸς τοὺς Ἰλιέας συγγενείας [8] γνωριμώτατα ἔχων τεκμήρια, ἐπερρώσθη πρὸς τὴν εὐεργεσίαν νεανικῶς· γνωριμώ-
p. 595. τερα δὲ, πρῶτον μὲν ὅτι Ῥωμαῖος. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τόν τ' Αἰνείαν ἀρχηγέτην ἡγοῦνται· ἔπειτά τε Ἰούλιος ἀπὸ Ἰούλου τινὸς τῶν προγόνων· ἐκεῖνος δ' ἀπὸ Ἰούλου τὴν προσωνυμίαν ἔσχε ταύτην, τῶν ἀπογόνων εἷς ὢν τῶν ἀπὸ Αἰνείου. Χώραν τε δὴ [9] προσένειμεν αὐτοῖς,

jecit. Eadem probantur etiam a meis et vetere interprete. Tum vero γὰρ nexum turbat, quare et delet Casaubonus, Tyrwhittus in Strabonem p. m. 51. in ἄρα mutat. Equidem cum cod. Moscov. ejeci.

8) Casaubonus malit γνωριμώτερα, quia sequatur γνωριμώτερα δὲ, uti haec repetat. Recte id quidem; sed videtur respicere superiora de Alexandro. Quod in codd. Moscov. Paris. et editionibus sequitur Ῥωμαίοις, nec habet, unde pendeat, Casauboniani aliqui cum Ven. 2. adferunt Ῥωμαῖοι; alii, ut ex meis Medic. 3. 4. Venet. 1. melius dant Ῥωμαῖος, ut ad Caesarem integro sensu referatur, uti et emendabat Casaubonus. Tum verba πρῶτον μὲν desunt in Medic. 3. 4. τ' post τὸν et τε post ἔπειτα in Medic. 3. 4. et pro ἐκεῖνος δ' in Venet. 1. et Medic. 4. exstat ἐκείνός τε, et pro Ἰούλου in posteriori loco in Medic. 3. Ἴλου, quae lectio non spernenda videtur, si conferas Virgil. Aen. 1, 267.

9) Moscov. Paris. Medic. 4. προσένειμεν. Sed conf. sequen-

aemulatione Alexandri, et quod cum Ilienſibus notiſſima haberet gentilitatis indicia, acriter animum appulit ad eos beneficiis ornandum: notiora autem, primum quod Romanus: Romani enim Aeneam gentis ſuae principem ponunt: deinde Iulius ab Iulo quodam ſuorum majorum ortus: hic ab Iulo nomen habuit, qui unus ex Aeneae poſteris fuit. Itaque et agrum iis Cae-

αὐτοῖς, καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀλειτουργησίαν αὐτοῖς συνεφύλαξε, καὶ μέχρι νῦν συμμένουσιν ἐν τούτοις. Ὅτι δ' οὐκ ἐνταῦθα ἵδρυται τὸ παλαιὸν Ἴλιον καθ' Ὅμηρον σκοποῦσιν, ἐκ τῶν τοιῶνδε τεκμαίρονται. Πρότερον δὲ ὑπογραπτέον τοὺς τόπους ἀπὸ τῆς παραλίας ἀρξαμένους, ἀφ' ἧσπερ ἐλίπομεν. Troas.

§. 28.

Ἔστι τοίνυν μετ' Ἄβυδον ἥ τε Δαρδανὶς ἄκρα, ἧς μικρῷ πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ ἡ πόλις ἡ Δάρδανος,

quentia. Pro *συμμένουσιν* ante Xylandrum legebatur *συμβαίνουσιν*, quod et habet Venet. 2. et Pariſ. Eadem confuſio ſupra notata ad §. 25. n. 10. Pro vulgato ab editionibus *ἵδρυτο* Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. Pariſ. cum Caſaubonn. *ἵδρυται*; Moſcov. *ἵδρυτο νῦν*, cum augmento hinc alieno. In *ἵδρυται* parui libris ſcriptis. In fine Moſcov. *ἀφ' ἧς παρελίπομεν.*

1) Moſcov. Ven. 2. *μικρὸν*; tum iidem cum Caſaubonn. Venet. 1. Medic. 3. 4. *πρότερον* pro *πρόσθεν*, quod ferunt editiones. Et ſic *μικρῷ* ſ. *μικρὸν πρόσθεν*, quod Pariſ. exhibuiſſe videtur, adfuit lib. 8. p. m. 104. Dedi tamen hic libris

Caeſar attribuit, et libertatem publicarumque operarum immunitatem eis ſervavit, qua conditione etiamnum manent. Non fuiſſe autem ibi locorum ſitam antiquam Ilium, quae tempore Homeri fuit, hisce colligunt argumentis. Prius tamen loca orae maritimae deſcribamus, inde facto initio, ubi ſubſtiteramus.

§. 28.

Poſt Abydum eſt Dardanium promontorium, cujus paulo ante fecimus mentionem: et urbs Dardanus,

Troas. δανος, διέχουσα τῆς Ἀβύδου ἑβδομήκοντα σταδίους. Μεταξὺ δὲ ὁ [2] Ῥοδίος ἐκπίπτει ποταμὸς, καθ' ὃν ἐν τῇ Χερρονήσῳ τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστιν, ὃ φασιν Ἑκάβης εἶναι τάφον· οἱ δὲ τὸν Ῥοδίον εἰς τὸν Αἴσηπον ἐμβάλλειν φασίν· εἷς δ' ἐστὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων καὶ οὗτος·

[3] Ῥῆσός θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥοδίος τε.

Ἡ δὲ Δάρδανος κτίσμα ἀρχαῖον· οὕτω δ' εὐκαταφρόνητον, ὥστε πολλάκις οἱ βασιλεῖς οἱ μὲν μετῴκιζον

libris μικρῷ πρότερον. Quod enim offendit praecedens πρότερον, Strabo non reſpuit.

2) Vulgo ſcribitur Ῥόδιος, quod et repetiit Siebelis in Ἑλληνικαῖς p. 100. Nempe eſt nomen proprium, uti jam monuit Heyne ad Homer. Vol. 6. p. 276. et olim pluribus exemplis additis Euſtath. ad Homer. 12, 20. p. m. 844, 27. Pro μεταξὺ δὲ Medic. 3. 4. Venet. 1. μεταξύ τε. Tum Pariſ. καθ' ὃ neglecta priorum ratione.

3) Medic. 3. 4. Moſcov. Ῥῆσος δ'. Poſt Ἑπτάπορος deeſt in Medic. 3. τε. Ante βασιλεῖς Berkelius ad Stephanum p. 286. B. ſ. ex Euſtathio ad Homer. Il. 2, 819. p. m. 267, 15. ſubplendum putat Ῥωμαίων, ut conſtet, quorum fuerint. Poſſunt tamen intelligi Troiani. Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. quod ex ejus narratione adparet, intelligit Alexandri ſucceſſores. Pro αὐτὴν edd. Aldi, Hopperi τήν.

danus, LXX ſtadiis ab Abydo remota. Inter has Rhodius effluit fluvius, contra cujus oſtia in Cherroneſo eſt Cynos ſema (canis monumentum), quod ſepulcrum Hecubae eſſe dicunt. Sunt qui Rhodium ab Aeſepo excipi dicunt: eſt ſane unus eorum, qui ab Homero memorantur, ubi:

Rheſusque, Heptaporusque,
Careſusque, Rhodiusque.

Ipſa Dardanus, urbs priſca, ita contemtui habita eſt, ut ſaepe reges Abydum trans-

ζον αὐτὴν εἰς Ἄβυδον, οἱ δὲ ἀνῴκιζον πάλιν εἰς τὸ ἀρ- Troas.
χαῖον κτίσμα. Ἐνταῦθα δὲ συνῆλθον Σύλλας τε Κορνήλιος ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμὼν, καὶ Μιθριδάτης, ὁ κληθεὶς Εὐπάτωρ· καὶ συνέβησαν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ καταλύσει τοῦ πολέμου.

§. 29.

Πλησίον δ' ἐστὶ τὸ [1] Ὀφρύνιον, ἐφ' ᾧ τὸ τοῦ Ἕκτορος ἄλσος ἐν περιφανεῖ τόπῳ· καὶ ἐφεξῆς λίμνη Πτελεώς.

§. 30.

1) Medic. 3. 4. Paris. Moscov. edd. Aldi, Hopperi Ὀφρούνιον; vetus interpres etiam *Ophrunium*. Inde a Xylandro Ὀφρύνιον, qui Herodoti auctoritate 7, 42. ita posuisse videtur, etsi hic per ι effert in penultima. Sic cum epitome numi praeferunt υ. Nempe ου cum υ in nominibus saepe commutatur, quod et de ι et ει valet.

transtulerint, saepe in pristinum remigrare locum jusserint incolas. Ibi sunt congressi Cornelius Sylla, Romanus imperator, et Mithridates cognomento Eupator: ac pacta inierunt de bello pace finiendo.

§. 29.

Non procul inde est Ophrynium. Ibi lucus Hectoris est loco conspicuo: ac deinde lacus Pteleos.

§. 30.

Troas.

§. 30.

[1] Εἶτα Ῥοίτειον πόλις ἐπὶ λόφῳ κειμένη, καὶ τῷ Ῥοιτείῳ [2] συνεχὴς ἠϊὼν ἀλιτενὴς, ἐφ' ᾗ [3] Αἰάντειον, μνῆμα καὶ ἱερὸν Αἴαντος, καὶ ἀνδριάς· ὃν ἄρὰν-

1) Venet. 1. Medic. 4. καὶ ἰφεξῆς pro εἶτα. Proximum nomen varie jactatur. Medic. 3. 4. Pariſ. Venet. 1. 2. Ῥύτιον; Moſcov. Ῥούτιον; vetus interpres hic *Rhytium*, poſt *Rhiſio*; edd. Aldi, Hopperi Ῥήτιον. Sic et ſinguli deinceps. Sic et in aliis auctoribus variatur, maxime in paenultima, in qua ι adparet. V. Waſſe ad Thucyd. 4, 52. 8, 101. Weſſeling. ad Diodor. 17, 8. Oudendorp. ad Lucan. 9, 963. et qui diſerte probat ſcripturam receptam et a *Rhytio* Cretae promontorio diſtinguit Euſtath. ad Homer. Il. 2, 648. p. m. 237, 14. Docet id etiam etymologia a Ῥοιτείας, Protei filia, apud Schol. Apollonii ad 1, 929.

2) Medic. 4. ἠϊὼν συνεχής. Poſt edd. ante Caſaubonum cum Venet. 2. ἀλιγενὴς pro ἀλιτενὴς, quod recte probant reliqui codices cum vetere interprete, etſi hic ad verbum reddit tamquam nomen proprium. De commutatione verbi cf. Weſſeling. ad Hierocl. p. 658. Cf. et Politus ad Euſtathium in Homer. T. 2. p. 668. et qui olim emendaverat Leopardus emendat. 9, 15. in Gruteri theſ. Crit. T. 3. p. 181.

3) Hanc vocem, inepto loco poſitam, agnoſcunt hoc nexu libri omnes cum vetere interprete. Quod enim recte monet Salmaſius ad Solin. p. m. 611. Αἰάντειον nomen potius eſt fani et tumuli Ajacis, non litoris. Quare aut ex gloſſa natum putat, aut legendum ἀλιτενὴς, ἐφ' ᾗ Αἰάντειον. Ad gloſſas rejiciunt Heyne ad Lechevalier Beſchr. der Ebene von Troja p. 89. et Siebelis ad Ἑλληνικὰ p. 33. Alteram emen-

§. 30.

Sequitur Rhoeteium urbs, tumulo inſita: eique contiguum litus humile, ubi Aeanteium, quaſi Aiaceium, monimentum Aiacis et ſtatua.

ἄραντος Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον, ἀπέ- Troas.
δωκε τοῖς [4] Ῥοιτειεῦσι πάλιν, καθάπερ καὶ ἄλλοις
ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Τὰ γὰρ κάλλιστα ἀναθήματα
ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἱερῶν ὁ μὲν ἦρε, τῇ Αἰγυπτίᾳ
χαριζόμενος, ὁ δὲ τοῖς θεοῖς ἀπέδωκε.

§. 31.

emendationem paullum transpositis verbis probant Salvinus ad Eustath. c. l. et Hemsterhusius ad Luciani Contemplantes c. 23. quam praeferendam puto. Utramque tamen rejicit Vossius ad Melam 1, 8, 5. uti solet carpere Salmasiana, et Αἰάντειον de promontorii nomine intelligit. Cf. etiam Politus c. l. Eustathius c. l. omissa voce Αἰάντειον sic: ἠϊών — ἀφ' ἧς, ut ad Il. 7, 85. p. m. 535, 17.

4) Mosc. Medic. 3. 4. Paris. Ῥοιτειῦσι; edd. Aldi, Hopperi Ῥητειῦσι. Xylander recte posuit Ῥοιτειῦσι, quod etymon probat atque inde deducitur a Stephano h. v. Ceterum totum hunc Strabonis locum, mutatis aliis, aliis additis, reddidit Eustathius ad Homer. Il. 7, 86. p. m. 535, 18. sic: ἀνδρειὰς, ὃν Ἀντώνιος μὲν εἰς Αἴγυπτον ἐκόμισε χαριζόμενος τῇ Αἰγυπτίᾳ Κλεοπάτρᾳ σὺν ἄλλοις ἀναθήμασιν, Ἄρατος δὲ ἐπαναγαγὼν τοῖς Ῥοιτειεῦσιν ἀπέδωκεν, ὃ καὶ ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ ἐποίησεν ἐπὶ ὁμοίων τινῶν. Unde Aratus hic prodeat, recte miratur Casaubonus, et aut ingeniosum Eustathium voluisse videri, aut in depravatum codicem incidisse suspicatur. Idem jam ante notaverat Leopardus c. l. Forte huc translatum est ex praecedenti voce ἄραντος. Post ἄλλοις Medic. 3. subjungit ἄλλα: offendit tantum genus, cum alias sensum reddat pleniorem et Eustathius, mutatis verbis, dicat ἐπὶ ὁμοίων τινῶν.

statua. Hanc cum sublatam Antonius in Aegyptum transtulisset, Rhoeteensibus reddidit Augustus ut et aliis: nam pulcerrima templorum donaria ille, Aegyptiam ut demereretur, avexerat, hic diis ea reddidit.

Troas.

§. 31.

Μετὰ δὲ τὸ [1] Ῥοίτειόν ἐστι τὸ Σίγειον, κατεσπασμένη πόλις, καὶ τὸ ναύσταθμον καὶ ὁ Ἀχαιῶν λιμήν, καὶ τὸ Ἀχαϊκὸν στρατόπεδον, καὶ ἡ [2] Στομαλίμνη καλουμένη, καὶ αἱ τοῦ Σκαμάνδρου ἐκβολαί. Συμπεσόντες γὰρ ὅ, τε Σιμόεις καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐν τῷ πεδίῳ, πολλὴν [3] καταφέροντες ἰλὺν, προσχοῦσι τὴν παραλίαν, καὶ τυφλὸν στόμα τε καὶ λιμνοθαλάττας, καὶ ἕλη ποιοῦσι. Κατὰ δὲ τὴν Σιγειάδα ἄκραν

1) De ſcriptura vocis et hic pari modo vitiata cf. ſupra. Sic hic et infra Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. Σίγιον.

2) Vulgo Στόμα λίμνη; rectius conjunctim, uti ſcribitur in Ven. 2. et ſcribendum eſſe monuit hic Caſaubonus, et docuerunt idem ad Strab. 4. p. m. 22. et Heyne ad Lechevalier p. 153. c. l. itemque ad Homer. Il. 6, 4. et Lenz Ebene von Troja p. 291. Idem teneri debet infra hic p. 597. Sic λιμνοθάλαττα ſenſu ſimili.

3) Caſaubonn. Medic. 4. Venet. 1. καταφέρουσιν — καὶ προσχοῦσι. Reliqui vulgatam rationem tuentur. Pro Σιγειάδα ſuperiores codices Σιγιάδα. Tum Medic. 4. Πρωτεσίλαιον, Pariſ. Πρωτοσίλαιον, reliqui Πρωτεσίλεων. Siebelis in Ἐλληνικοῖς p. 100. dedit Πρωτεσίλαιον. Pro Ἐλεοῦσα poſui Ἐλεοῦσσα, ut et alibi legitur. Ante Caſaubonum legebatur Ἐλεοῦσα. Forte Ἐλαιοῦς in epitome lib. 7. extr. Ἐλεοῦς. V. ad Melam 2, 2, 7.

§. 31.

Poſt Rhoeteum eſt Sigeium, urbs diruta, et ſtatio navium, et Achaeorum portus, et eorumdem caſtra, et quae Stomalimne appellatur, atque oſtia Scamandri. Nam in campo concurrentes Simoeis et Scamander multum terrae hauriunt et orae aggerunt, caecumque os et lacus marinos ac paludes conficiunt. Ex adverſo Sigei promontorii

ἄκρον ἐστὶν ἐν τῇ Χερρονήσῳ τὸ Πρωτεσίλεων, καὶ ἡ Troas.
Ἐλεοῦσσα, περὶ ὧν εἰρήκαμεν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις.

§. 32.

Ἔστι δὲ τὸ μῆκος τῆς παραλίας ταύτης, ἀπὸ τοῦ Ῥοιτείου μέχρι Σιγείου καὶ τοῦ Ἀχιλλέως μνήματος εὐθυπλοούντων [1] ἑξήκοντα σταδίων· ὑποπέπτωκε δὲ τῷ Ἰλίῳ πᾶσα, τῷ μὲν νῦν κατὰ τὸν Ἀχαιῶν p. 596.
λιμένα, ὅσον δώδεκα σταδίους διέχουσα, τῷ δὲ προτέρῳ, τριάκοντα ἄλλοις σταδίοις ἀνωτέρω [2] πρὸς τὸ

1) Sic codices omnes; vetus interpres legit ἑβδομήκοντα; Euſtathius c. l. habet ἑπτά. Cum facilis ſit aberratio a ξ ad ζ, codicum lectio eo magis probatur. De ſcriptura nominum Ῥοιτείου et Σιγείου per ι, quae et hic objicitur, v. c. in Moſcov. ſupra dictum eſt. Sic poſt pro εὐθυπλοούντων, quod bene habet, Pariſ. εὐθυπλεούντων, ed. Amſtel. εὐθυπλοούντων.

2) Medic. 3. 4. Pariſ. κατὰ τὸ πρός. Tum Medic. 4. Πατρόκλου τε. Pro ἀποληιτεῖν Medic. 4. Moſcov. ἀπολείπειν, ed. Aldi ἀπολειπεῖν; inde ἀπολιπεῖν melius, ut ceteri codices. In verſu Homerico Il. ε (non ι) v. 642. Moſcov. poſt Ἰλίου inſerit δ'. Aldus vitioſe edidit ἐξαλλάπαξε. Poſt pro τελείως Medic. 3. 4. Pariſ. τελείως, de qua variatione dictum eſt ſupra. Tum Aldus, Hopperus ἐν οἷ ἐναγίζειν. Pro διότι poſt Medic. 3. 4. ὅτι, quae variatio non eſt infrequens, in Strabone etiam. Cf. ad lib. 8. p. m. 219. et alibi.

torii in Cherroneſo eſt Proteſileon et Eleuſſa, de quibus in Thracia dictum eſt.

§. 32.

Totius a Rhoeteo usque ad Sigeum et Achillis tumulum litoris longitudo eſt LX ſtadiorum, ſi recta naviges: totum Ilio ſubjacet, ab eo, quod nunc eſt, ad portum Achillis circiter XII ſtadia diſtans:

ab

Troas. κατὰ τὴν Ἰδὴν μέρος. Τοῦ μὲν οὖν Ἀχιλλέως καὶ ἱερόν ἐστι καὶ μνῆμα πρὸς τῷ Σιγείῳ· Πατρόκλου δὲ καὶ Ἀντιλόχου μνήματα· καὶ ἐναγίζουσιν οἱ Ἰλιεῖς πᾶσι καὶ τούτοις καὶ τῷ Αἴαντι. Ἡρακλέα δ' οὐ τιμῶσιν, αἰτιώμενοι τὴν ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μέν, φαίη τις ἄν, οὕτως ἐπόρθησεν, ὥστ' ἀπολιπεῖν τοῖς ὕστερον ἐκπορθήσουσι κεκακωμένην μὲν, πόλιν δέ. Διὸ καὶ οὕτως εἴρηκεν ὁ ποιητής·

Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Ἡ γὰρ χηρεία λειπανδρία τίς ἐστιν, οὐκ ἀφανισμὸς τέλειος· οὗτοι δ' ἠφάνισταν τελέως, οἷς ἐναγίζειν ἀξιοῦσι, καὶ τιμᾶν ὡς θεούς· εἰ μὴ τοῦτ' αἰτιάσαιντο, διότι οὗτοι μὲν δίκαιον πόλεμον ἐξήνεγκαν, ἐκεῖνος δὲ ἄδικον, ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος· [3] πρὸς τοῦτο δὲ πάλιν

3) Sic Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. quam uſu comprobatam ſtructuram et huic nexui aptam ita primum mutavit Aldus, ut reponeret πρὸς δὲ τούτοις. Ἰσιόνης nota confuſione Pariſ.

ab antiquo aliis xxx ſupra verſus Idae partem. Achillis et templum eſt, et monumentum ad Sigeum: Patrocli etiam et Antilochi monumenta: iisque omnibus et Aiaci quoque Ilienſes rem ſacram faciunt. Herculem non venerantur, patriam ab eo evaſtatam caſſantes. Atqui, dixerit aliquis, Ilium hic ita vaſtavit, ut poſtmodo everſuris quamquam adflictam, urbem tamen reliquerit: ideoque ſic dixit poëta:

Ilion evaſtans, viduavit civibus urbem.

Viduitas enim illa defectus eſt virorum, non exſcidium. Illi autem funditus eam exſciderunt, quibus ipſi divinos habent honores: niſi fortaſſe hoc proferunt, quod hi iuſtum bellum intulerunt, Hercules iniuſtum, propter equos Laome-

πάλιν ἀντιτίθεται μῦθος· οὐ γὰρ ἕνεκα ἵππων, ἀλ- Troes.
λὰ μισθοῦ ὑπὲρ τῆς Ἡσιόνης καὶ τοῦ κήτους. Ἀλλ' ἐάσωμεν ταῦτα· εἰς γὰρ [4] μύθων ἀνασκευὰς ἐκπίπτει· τάχα δὲ λανθάνουσί τινες ἡμᾶς αἰτίαι πιθανώτεραι, δι' ἃς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε, τοὺς μὲν τιμᾶν, τοὺς δὲ μή. Ἔοικε δὲ ὁ ποιητὴς μικρὰν ἀποφαίνειν τὴν πόλιν ἐν τῷ περὶ Ἡρακλέους λόγῳ, εἴπερ

Ἐξ οἵης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πεζοτέροισιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν. —

Καὶ φαίνεται ὁ Πρίαμος τῷ τοιούτῳ λόγῳ μέγας ἐκ μικροῦ γεγονὼς, καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ὡς ἔφαμεν. Μικρὸν δὲ προελθοῦσιν ἀπὸ τῆς παραλίας [5] ταύτης, ἔστι τὸ Ἀχαιΐιον, ἤδη τῆς Τενεδίων περαίας ὑπάρχον.

X 3 §. 33.

4) Μέτρων pro μύθων invexit Aldus, et Caſaubonus, libris etiam addicentibus, removit. In verſibus Homericis Il. 5, 641. Moſcov. Pariſ. ἐξ οἵη. Cauſa patet.

5) Ταύτης deeſt in Moſcov. ut ὡς ante ἔφαμεν in Pariſ. Ἀχαΐιον hic omnes, ut ſupra p. 595. Ἀχαϊκόν.

Laomedontis. Cui rurſum opponitur fabula, non horum cauſa id factum fuiſſe, ſed quia exigeret mercedem de liberata a aeto Heſiona. Sed haec mittamus: excidunt enim in refutationes fabularum: ac nos fortaſſe latent cauſae credibiliores, quae Ilienſes moverunt, ut alios honorarent, alios non. Videtur autem poëta Ilium exiguam pronunciare in oratione de Hercule, ſiquidem

Sex ſolas naves ducens, agmenque virorum
Paucorum, cepit tamen Ilion —.

Atque de his verbis appareret, Priamum e parvo magnum, regemque regum factum, quod diximus. Paululum ab hoc progreſſi litore ad Achaeium veniunt, quod iam continentis eſt Tenedo oppoſitae.

§. 33.

Troas.

§. 33.

Τοιούτων δὲ τῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τόπων ὄντων, ὑπέρκειται τούτων τὸ Τρωϊκὸν πεδίον μέχρι τῆς Ἴδης ἀνῆκον ἐπὶ πολλοὺς σταδίους, κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος. Τούτου δ' ἡ μὲν [1] παρώρειός ἐστι στενὴ, τῇ μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τεταμένη μέχρι τῶν κατὰ Σκῆψιν τόπων, τῇ δ' ἐπὶ τὰς ἄρκτους μέχρι τῶν κατὰ Ζέλειαν Λυκίων. Ταύτην δ' ὁ ποιητὴς ὑπ' Αἰνείᾳ τάττει καὶ τοῖς Ἀντηνορίδαις, καλεῖ δὲ Δαρδανίαν. Ὑπὸ δὲ ταύτῃ Κεβρηνίᾳ πεδιὰς ἡ πλείστη, παράλληλός πως τῇ Δαρδανίᾳ· ἦν δὲ καὶ πόλις ποτὲ Κεβρηνή. Ὑπονοεῖ δ' ὁ Δημήτριος μέχρι δεῦρο διατείνειν τὴν [2] περὶ τὸ Ἴλιον χώραν τὴν ὑπὸ τῷ Ἕκτορι, ἀνή-

1) Moſcov. παρωρείως, de quo aliquoties me dicere memini. Poſt τῇ μεσημβρίᾳ Medic. 4. Cf. deinceps. Tum Moſcov. Pariſ. ed. Xyl. Ἀντινορίδαις. Sic deinceps Pariſ. Κεβρινίᾳ, uti Moſcov. Κεβρινή. Sic olim vulgo in Stephano per ι legebatur.

2) Ven. 2. ὑπ' Ἰλίου. Pro διήκουσαν Ven. 1. Medic. 4. διήκου-

§. 33.

His ita ſe habentibus maritimis locis, campus Troicus ſuperne incumbit usque ad Idam per multa ſtadia porrectus. Ejus pars, quae ad montem ſita eſt, arcta, partim verſus meridiem protracta, usque ad loca Scepſi vicina: partim verſus ſeptentrionem, ad Lycios, quorum eſt Zeleia. Hanc Homerus Aeneae ſubjicit, et Antenoris FF. ac Dardaniam appellat. Infra hanc eſt Cebrenia, campeſtris maxima ſui parte, et fere aequalibus ſpatiis diſtans undecumque a Dardania. Fuit et urbs Cebrene. Suſpicatur Demetrius, eo usque Ilii regionem pertinuiſſe, quae ſub Hectore fuit, a Navali

ἐκπέκουσαν ἀπὸ τοῦ ναυσταθμοῦ μέχρι Κεβρηνίας· Troas.
τάφον τε γὰρ Ἀλεξάνδρου δείκνυσθαί φησιν αὐτόθι, καὶ Οἰνώνης, ἣν ἱστοροῦσι γυναῖκα γεγονέναι τοῦ Ἀλεξάνδρου, πρὶν Ἑλένην ἁρπάσαι· [3] λέγειν δὲ καὶ τὸν ποιητὴν,

Κεβριόνην νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο·

ὃν εἰκὸς εἶναι ἐπώνυμον τῆς χώρας, ἢ καὶ πόλεως, p. 597.
ὅπερ πιθανώτερον· τὴν δὲ Κεβρηνίαν διήκειν μέχρι τῆς Σκηψίας· ὅριον δ' εἶναι τὸν Σκάμανδρον μέσον αὐτῶν ῥέοντα· ἔχθραν δ' ἀεὶ καὶ πόλεμον εἶναι τοῖς

διήκειν, et pro ἀπὸ τοῦ ν. Moscov. ὑπὸ τ. ναὺς. Tum Medic. 4. Venet. 1. γενέσθαι pro γεγονέναι.

3) Medic. 3. λέγει ὁ ποιητὴς καί; vetus interpres etiam *et poëta inquit*; Moscov. λέγειν τὸν ποιητήν. In Homeri versu Il. 16, 738. Moscov. Καὶ βρ. Medic. 4. Κεβρηόνην. Ante πιθανώτερον Moscov. ponit καί. Nolui cum illo deinceps repetere. Idem, ut supra, dat Κεβρηνοῖς. Tum pro Κεβρηνίας Medic. 3. 4. Venet. 1. Κεβρηνούς. At ipse Strabo variasse videtur, uti passim solet, qui et infra p. 606. Κεβρηνίους vocat. Quod levi mutatione in Stephano commemoratur Κεβρηνίδς, ductum esse videtur a Κέβρην, Κέβρηνος. Pro ξυμμεῖναι Moscov. vult συμμεῖναι. Sed nec vulgata a Strabone est aliena.

Navali usque ad Cebreniam: nam et sepulcrum Paridis ibi ostendi ait, atque Oenones: quae ante raptum Helenes uxor Paridis fuit. Mentionem etiam fieri apud poëtam:

Cebrionem, Priamo celebri de pellice natum:

ac probabile est cognominem fuisse aut regionis, aut (quod magis videtur vero propinquum) urbis. Cebreniam porro usque ad agrum Scepsium pertingere, limitem esse Scamandrum, qui per medium horum labatur. Enimvero

Troas. τε Κεβρηνεῖς καὶ τοῖς Σκηψίοις, ἕως Ἀντίγονος αὐτοὺς συνῴκισεν εἰς τὴν τότε μὲν Ἀντιγονίαν, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς μὲν οὖν Κεβρηνιέας ξυμμεῖναι τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ· τοὺς δὲ Σκηψίους ἐπανελθεῖν εἰς τὴν οἰκείαν, ἐπιτρέψαντος Λυσιμάχου.

§. 34.

Ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ τοὺς τόπους Ἰδαίας ὀρεινῆς δύο φησὶν ἀγκῶνας ἐκτείνεσθαι πρὸς θάλατταν, τὸν μὲν εὐθὺ Ῥοιτείου, τὸν δὲ Σιγείου, ποιοῦντας ἐξ ἀμφοῖν γραμμὴν ἡμικυκλιώδη· τελευτᾶν δ' ἐν τῷ πεδίῳ, τοσοῦτον ἀπέχοντας τῆς θαλάττης, ὅσον τὸ νῦν Ἴλιον. Τοῦτο μὲν δὴ μεταξὺ τῆς τελευτῆς τῶν λεχθέν-

1) Articulum revocavi ex edd. Moscov. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi et Xylandri, quem primus expulit Casaubonus. Tum Casaubonus ex libris scriptis adfert Ῥοτείου, ex meis Moscov. Paris. habent Ῥοιτίου et Σιγίου. Notae corruptiones. Eaedem paullo post recurrunt.

ro inimicitias semper fuisse Cebreniis ac Scepsiis, donec tandem eos Antigonus conduxit in urbem unam Antigoneam a se, postmodo Alexandream dictam. Ac Cebrenos quidem mansisse in ea, quae etiamnum dicitur Alexandrea, cum aliis civibus: Scepsios autem permissu Lysimachi in patriam revertisse.

§. 34.

A regione hac Idae montana duos flexus portendi ad mare: unum recta, Rhoeteum, alterum Sigeum versus: utrimque facientes lineam semicircularem, detinere autem in campo tanto a mari intervallo, quanto Ilium nostrae aetatis abest: id enim esse positum

λεχθέντων ἀγκώνων εἶναι· τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα Troas.
μεταξὺ τῆς ἀρχῆς· μεταλαμβάνεσθαι δ' ἐντὸς τό,
τε Σιμοείσιον πεδίον, δι' οὗ ὁ Σιμόεις φέρεται, καὶ τὸ
Σκαμάνδριον, δι' οὗ Σκάμανδρος ῥεῖ. Τοῦτο δὲ καὶ
ἰδίως Τρωϊκὸν λέγεται, καὶ τοὺς πλείστους ἀγῶνας ὁ
ποιητὴς ἐνταῦθα ἀποδίδωσι· πλατύτερον γάρ ἐστι,
καὶ τοὺς ὀνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμέ-
νους ὁρῶμεν, τὸν [2] Ἐρινεὸν, τὸν τοῦ Αἰσυήτου τά-
φον, τὴν Βατίειαν, τὸ τοῦ Ἴλου σῆμα. Οἱ δὲ πο-
ταμοὶ ὅ, τε Σκάμανδρος καὶ ὁ Σιμόεις, ὁ μὲν τῷ Σι-
γείῳ πλησιάσας, ὁ δὲ τῷ Ῥοιτείῳ, μικρὸν ἔμπροσθεν
τοῦ νῦν Ἰλίου συμβάλλουσιν, εἶτ' ἐπὶ τὸ [3] Σίγειον ἐκ-

X 5 διδόα-

2) Moſcov. Ἐρινεόν, quaſi proprium nomen ſignans diverſum ab ἐρινεὸν, quod hic et in Homero Il. 6, 433. legitur. Xyl. Ἐρινεὸν dedit. Tum pro Βατίειαν ex Homeri Il. 2, 814. excepto Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi Βάτειαν. Reliqui cum Homero Il. 2, 814. praeferunt Βατίειαν.

3) Strabonem erraſſe et Ῥοίτειον ſcribendum eſſe monuit

poſitum inter fines iſtorum flexuum: antiquum fuiſſe inter initia: inter hos comprehendi Simoiſium campum, per quem Simois defertur, et Scamandrium, per quem Scamander. Atque haec quidem planities proprie Troica dicitur, et plerasque pugnas ibi decertatas poëta facit. Eſt enim amplior, et, quae loca Homerus nominat, fere ibi nominantur, ut videmus: caprificetum inquam, ſeu Erineum: ſepulcrum Aeſyetae, Batieiam, et Ili ſepulcrum. Fluvii autem Scamander et Simois, cum alter ad Sigeum, alter ad Rhoeteum appropinquarunt, paulo ante Ilium, quod nunc eſt, confluunt, atque inde

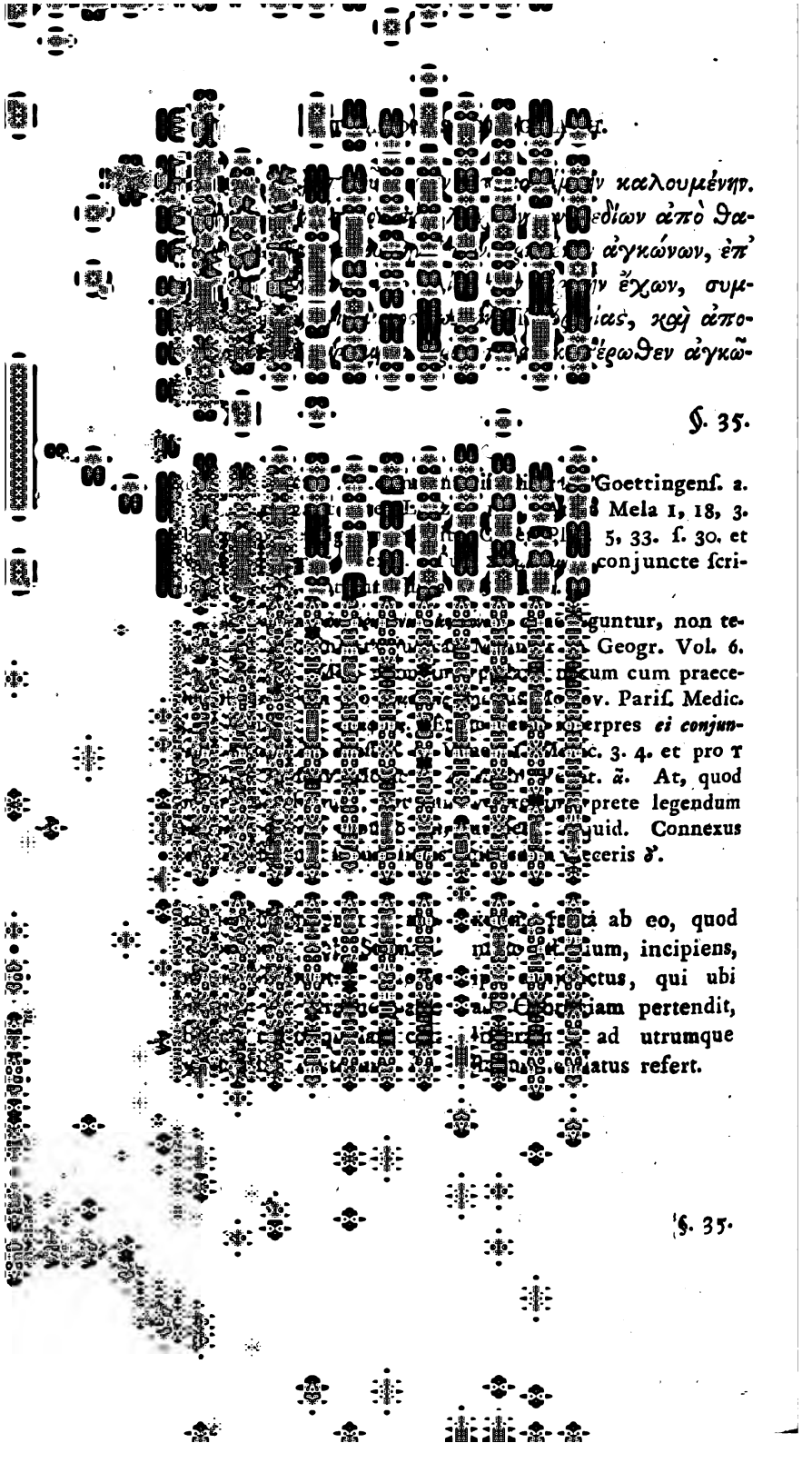

[illegible]

[illegible] καλουμένην. [illegible] εδίων ἀπὸ θα- [illegible] ἀγκώνων, ἐπ' [illegible] ἔχων, συμ- [illegible] ίας, καὶ ἀπο- [illegible] ἔρωθεν ἀγκῶ-

§. 35.

[illegible] Goettingenſ. a. [illegible] Mela 1, 18, 3. [illegible] 5, 33. ſ. 30. et [illegible] conjuncte ſcri- [illegible]

[illegible] guntur, non te- [illegible] Geogr. Vol. 6. [illegible] cum cum praece- [illegible] ov. Pariſ. Medic. [illegible] erpres *ei conjun-* [illegible] c. 3. 4. et pro τ [illegible] t. ᾶ. At, quod [illegible] prete legendum [illegible] quid. Connexus [illegible] ceris δ'.

[illegible] ab eo, quod [illegible] ium, incipiens, [illegible] ctus, qui ubi [illegible] iam pertendit, [illegible] ad utrumque [illegible] atus refert.

§. 35.

§. 35. Troas.

Ὑπὲρ δὲ τούτου μικρὸν ἡ τῶν Ἰλιέων κώμη ἐστὶν, ἐν ᾗ νομίζεται τὸ παλαιὸν Ἴλιον ἱδρύσθαι πρότερον, τριάκοντα [1] σταδίοις διέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως. Ὑπὲρ δὲ τῆς Ἰλιέων κώμης δέκα σταδίους ἐστὶν ἡ Καλλικολώνη, λόφος τις, παρ' ὃν ὁ Σιμόεις ῥεῖ, πεντασταδίων ἔχων· γίνεται οὖν εὔλογον, πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τοῦ Ἄρεος·

[2] Ὦρτο δ' Ἄρης ἑτερώθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
Ἀλλο-

1) Eustath. ad Homer. Il. 4, 163. p. m. 150. qua sensum sic refert: τρ. σταδίων ἑκατὸν πρὸς τὴν ὕστερον. Post pro σταδίους Medic. 3. 4. Parif. Moscov. σταδίοις, unde reposui, cum utrumque Strabo commutet. Tum vulgo καλὴ Κολώνη, quod conjuncte efferunt Moscov. Parif. Venet. 1. Medic. 3. 4. cum vetere interprete, uti legitur in Homero Il. 20, 53. 151. Pro παρ' ὃν Medic. 3. 4. (hic postea correctus) παρά. Ἔχων in proximis Palmerius in auctor. Gr. p. 341. mutat in διέχων. Sed ex nexu potest intelligi. Certe codices nihil a vulgata deflectunt.

2) Sic omnes hic libri, cum in Homero Il. 20, 53. constanter praeferant αὖτε. Reliqua concinunt.

§. 35.

Paululum supra haec Ilienſium est pagus: quem putant antiquitus Ilii locum fuisse: stadiis XXX ab urbe, quae nunc est. Supra Hienſem pagum decem stadiis pulcra illa est Colone, tumulus quidam, praeter quem Simois fluit, ambitu stadiorum quinque. Ergo probabile est, quod de Marte dicitur:

Parte alia resonans nigricantis turbinis instar
Excelsa Troas Gradivus ab arce vocabat,
Cursi-

Troas. Ἄλλοτε παὲρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

p. 598. Τῆς γὰρ μάχης ἐπὶ τῷ [3] Σκαμανδρίῳ πεδίῳ συντελουμένης, πιθανῶς ἂν ὁ Ἄρης ἄλλοτε μὲν τὴν ἐγκέλευσιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ποιοῖτο, ἄλλοτε δ' ἐκ τῶν πλησίον τόπων τοῦ τε Σιμόεντος καὶ τῆς Καλλικολώνης, μέχρι οὗ εἰκὸς καὶ τὴν μάχην παρατετάσθαι· τετταράκοντα δὲ σταδίους διεχούσης τῆς Καλλικολώνης ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου, τί χρήσιμον, ἐπὶ τοσοῦτον μεταλαμβάνεσθαι τοὺς τόπους, ἐφ' ὅσον ἡ διάταξις οὐ διέτεινε; [4] τό, τε πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, οἰκειότερόν ἐστι τῷ παλαιῷ κτίσματι πλη-

3) Mosc. Σκαμάνδρῳ. Tum recte abſit πεδίῳ. Poſt μέχρις pro μίχρι Medic. 3. 4. ut alibi. Tum Venet. 2. τεττάσθαι pro παρατετάσθαι. Ἀπὸ τῶν νῦν Ἰλίου vitium eſt ed. Amſtelod. Διέχει Euſtathius ad Homer. Il. 20, 53. p. m. 1267. in. mutat in ἀπέχει.

4) Vulgo: τό, τε πρὸς Θύμβρης διέλαχον Λύκιοι — Aperte reſpicit poetae verba Il. 10, 430. quare Caſaubonus recte emendabat δ' ἔλαχον, uti vere exhibent Medic. 3. 4. Ven. 1. quare ita ponere non dubitavi. Tum conjuncte Προθύμβρης edunt Medic. 3. 4. etſi hic poſtea ex corr. nactus eſt diviſe πρὸ Θύμβρης.

Curſibus ad Simoenta ruens et Callicolonam. Nam cum pugna in Scamandrio depugnaretur campo, veriſimiliter Mars alias ab arce ad proelium Troianos exhortabatur, alias e locis, quae Simoënti eſſent vicina et Callicolonae: quo usque etiam aciem ſeſe prolataſſe, non eſt creditu abſurdum: cum autem Callicolona ab Ilio diſtaret noſtro ſtadia XL, quid proderat tanto ſpatio diſſita complecti loca, ad quae inſtructae acies non pertingerent? Iam quod ad Thymbram Lycii caſtra ſortiti ſunt, id antiquo Ilio

πλησίον γάρ ἐστι τὸ πεδίον, ἡ Θύμβρα, καὶ ὁ δι' αὐ- Troad.
τοῦ ῥέων ποταμὸς Θύμβριος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Σκάμανδρον, [5] κατὰ τὸ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· τοῦ δὲ νῦν Ἰλίου καὶ πεντήκοντα σταδίους διέχει. Ὁ, τε Ἐρινεὸς τραχύς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτίσματι ὑποπέπτωκεν· ὥστε τὸ,

Λαὸν δὲ σῆσον παρ' Ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος·

εἰκείως ἂν [6] λέγοι ἡ Ἀνδρομάχη· τῆς δὲ νῦν πόλεως πάμπολυ ἀπέοικε· καὶ ὁ Φηγὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ἵδρυται τοῦ ἐρινεοῦ, ἐφ' οὗ φησιν ὁ Ἀχιλλεύς·

— [7] ὄφρα

5) Vide de hoc loco, ejusque ſenſu et diſtinctione Lechevalier p. 163 ſq. Libri ſcripti in vulgata perſiſtunt cum editis. Καὶ ante πεντήκοντα deeſt in Medic. 3.

6) Sic Medic. 3. 4. Venet. 1. Alii cum edd. λέγοιτε. Tum ex Moſcov. Venet. 1. Medic. 3. 4. ante Ἀνδρομάχη poſui ἡ. In ἐστὶν haeret Caſaubonus propter novum loquendi

Ilio rectius convenit: prope eſt enim campus Thymbra, et eum profluens amnis Thymbrius, ac in Scamandrum incidens iuxta Thymbraei Apollinis templum: L ſtadiis etiam a noſtro Ilio diſtans. Erineus autem, aſper locus et caprificis conſitus, ſub antiquum ſitus eſt Ilium. Itaque convenienter dixit Andromacha:

Armatas acies tu conſtitue ad Caprificum,
Qua parte ad muros promta eſt adſcenſio noſtros.

At ab ea, quae nunc eſt, urbe maxime eſt alienum. Fagus autem paulo inferior eſt Caprifico: de qua Achilles loquitur:

Ipſe

Troas. — Ἦ ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν' Ἕκτωρ,
Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιὰς τε πύλας, καὶ φηγὸν ἵκανεν.

§. 36.

Καὶ Ἦ μὴν τό γε Ναύσταθμον τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον πλησίον οὕτως ἐστὶ τῆς νῦν πόλεως, ὥστε θαυμάζειν

quendi hoc genus, et cum Euſtathio ad Homer. Il. 6, 433. p. m. 517, 49. ἀφέστηκε malit legere. Omnes tamen libri in vulgato verbo perſtant; nec aliter legit vetus interpres; vertit enim: *novae autem urbi non convenit.* Ita vero, qua ſenſum, ad idem redit. Poſt φηγὸς deeſt δὲ in Medic. 3. et Ἀχιλεὺς legitur in Medic. 4.

7) Medic. 4. ὄφρ' ἐγώ. Poſt Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi Ἀχαιοῖσι. Nunc in Homero Il. 9, 352. Ἀχαιοῖσι, qui et poetam ex more ſubjeciſſe putat πτολίμιζον. Moſcov. edd. Aldi, Hopperi πολεμίζω. Pro μάχην Medic. 4. μάχῃ. Ante ἀπὸ Medic. 3. praeponit δ'. Ὀρνυσθαι legitur in Medic. 3. qui et τε ante πύλας omittit. Denique pro ἵκανεν Moſcov. Pariſ. Medic. 4. edd. Aldi, Hopperi dant ἵκοντο. Medic. 3. utrumque ignorat.

1) In ed. Amſtelod. transiit in μέν. Venet. 2. Καὶ νῦν. Οὗτος poſt vitioſe in Moſcov. Poſt pro τῶν μὲν, τῶν δὲ Medic. 4. τοὺς μὲν — τοὺς δέ; Moſcov. τὸν μὲν — τὸν δὲ, ut edd. ante

Ipſe ego cum Danais dum proelia ductor obivi,
Noluit a muris Hector producere turmas:
Tantum usque ad Scaeas portas, Fagumque ſubibat.

§. 36.

Porro Nauſtathmus, id eſt navium ſtatio, quae nunc dicitur, ita vicina eſt

μαίζειν εἰκότως ἄν τινα, τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας, τῶν δὲ τοὐναντίον τῆς ἀψυχίας· ἀπονοίας μὲν, [2] εἰ εἰς τοσοῦτον χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸ εἶχον, πλησίον οὔσης τῆς πάλεως καὶ τοσούτου πλήθους, τοῦ τ' ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ· νεωστὶ γὰρ γεγόνεναι [3] φησὶ τὸ τεῖχος· ἢ οὐδ' ἐγένετο· ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν· ἀψυχίας δὲ, εἰ, γενομέ- Troas.

ante Casaubonum, qui reposuit τῶν — τῶν. Illud conlective, hoc proprie. Et sic singulae lectiones ex usu intelligi possunt. Eustathius tamen ad Homer. Il. 5. 791. p. m. 463, 12. addita explicatione refert: τῶν μὲν Ἑλλήνων — τῶν δὲ Τρώων.

2) Paris. εἰς; Ven. 1. Medic. 4. εἰ, εἰς; Eustath. c. l. εἴτε. Vulgo εἰ. Videtur εἰς absorptum fuisse a praecedente voce εἰ; quare interposui. Pro τῆς πόλεως Casaubonus cum Eustathio malit τοιαύτης πόλεως; quod quidem Eustathii explicationi tribuo.

3) Ante Casaubonum φασί. Illud probant omnes codices, et quod Homerum Noster respicit. Post αὐτὸν τὸν ναύς. Casaubonn. Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. 2. Edd. omnes neutro genere efferunt cum Mosco. ut supra et paullo post. Pro ἔχοντες Medic. 4. Ven. 1. cum Casaubonn. ἐχόντων. Reliqui vulgatum, quod etiam refert Eustathius c. l. etsi id praefert Politus ad Eustath. in Homer. T. 3. p. 1290. qui absolute intelligit, prolatum de Graecis, ut antea γενομένου τοῦ τείχους. Aliqui post Σιγίῳ, de quo supra.

est recenti Ilio, ut mirari subeat alterorum dementiam, alterorum timiditatem. Graecorum inquam vecordiam, si tanto eam tempore sine muris tenuerunt, Ilio tam propinquo, tantaque Troianorum et sociorum multitudine in eo versante: nam sub finem demum belli murus dicitur fabricatus: si tamen omnino factus est murus: quem Aristoteles ait

Troas. γενομένου τοῦ τείχους, ἐτειχομάχουν, ὡς εἰσέπεσον εἰς αὐτὸ τὸ ναύσταθμον, καὶ προσεμάχοντο ταῖς ναυσίν· ἀτείχιστον δὲ ἔχοντες, οὐκ ἐθάῤῥουν προσιόντες πολιορκεῖν, μικροῦ τοῦ διασήματος ὄντος· ἔστι γὰρ τὸ ναύσταθμον πρὸς Σιγείῳ· πλησίον δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκδίδωσι, διέχων τοῦ Ἰλίου σταδίους εἴκοσιν. Εἰ δέ φήσει τις, τὸν νῦν λεγόμενον Ἀχαιῶν λιμένα εἶναι τὸ ναύσταθμον, ἐγγυτέρω τινὰ λέξει τόπον, ὅσον δώδεκα σταδίους διεστῶτα τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ, πεδίον νῦν προστιθεὶς, διότι τοῦτο πᾶν [4] πρόχωμα τῶν ποταμῶν ἐστι, τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ πεδίον· ὥστε, εἰ δωδεκασταδίου ἐστὶ νῦν τὸ μεταξὺ,

4) Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. cum Caſaubonn. πρόσχωμα, quod idem non alienum eſt, prout retuleris. Hic urbis reſpectu illud aptius videtur. Cf. infra. Tum pro τῶν ποταμῶν Caſaubonn. Ven. 1. 2. τοῦ ποταμοῦ. Reliqui cum vetere interprete rectius vulgatum tenent.

ait ab ipſo poëta, ut factum, ita deletum fuiſſe. Timiditatem Troianorum, ſi, muro demum facto, irruere et oppugnare eum ac naves aggreſſi ſant, ſtationem autem muro nondum cinctam auſi non ſunt invadere, non longe diſſitam: eſt enim ſtatio ad Sigeum: pone etiam Scamandri ſunt oſtia, XX ab Ilio ſtadiis. Quod ſi quis dicat ſtationem fuiſſe eum, qui nunc dicitur, Achaeorum portum, is propiorem dixerit quendam locum XII ab urbe ſtadiis, adjecto, qui hodie ibi eſt, campo: cum totum iſtud ſit terra a fluviis congeſta, atque ab urbe verſus mare campi ſit loco: ut, ſi nunc XII ſit ſtadiorum interval-

τάξυ, [5] τότε καὶ τῷ ἡμίσει ἔλαττον ὑπῆρχε. Καὶ ἡ διήγησις δ' ἡ πρὸς τὸν Εὔμαιον ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως διασκευασθεῖσα, μέγα ἐμφαίνει τὸ διάστημα [6] τὸ μέχρι τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου, Troas. p. 599.

Ὡς ὄφ' ὑπὸ Τρωΐῃ λόχον ἤγομεν. —

φησὶ γὰρ ὑποβάς·

Λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν. —

Ἐπί τε τὴν κατασκοπὴν πέμποντάι γνωσόμενοι, πότερον

5) Vulgo νῦν τὸ μεταξὺ τόδε, καὶ τῷ — Pro τόδε Medic. 3. 4. τότε, ut legit etiam vetus interpres; (*tunc*) Ven. 1. τόγε. Τότε probavit recte, ut argumentatio conſtaret ex oppoſitionis lege, Caſaubonus, tum eadem de cauſa diſtinctionis ſignum poſt τόδε rejecit. Praeiverat vetus interpres.

6) Τὸ inſerui ex Moſcov. Medic. 3. 4. Ven. 1. cum vulgo abſit. In proximo verſu Medic. 3. 4. Pariſ. ὡς ὅτε; edd. Aldi, Hopperi ὡς ὣς δ' ὑπό. Cf. Homer. Odyſſ. 14, 469. In altero verſu νεῶν dant vitioſe Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi. In tertio male repetita ſyllaba αν ed. Amſtelod. ἀψάν. In quarto poſt λίην Medic. 3. 4. Venet. 1. Pariſ. ſubjiciunt φησὶ. Cum proxime praecedat, et huc transferri poſſit, omiſi cum aliis MSStis et edd. Εἶμεν Medic. 3. 4. mutant in ἦμεν, Moſcov. edd. Aldi, Hopperi in εἶμεν.

tervallum, etiam dimidio minus fuerit. Sed et narratio Ulyſſis ad Eumaeum compoſita, Ilium longe a ſtatione illa navium abfuiſſe oſtendit:

Inſidias quando ſub Troia ſtruximus alta.

poſt enim dicit:

Namque nimis longe progreſſi a moenibus vsque

Huc ſumus —.

Mittuntur etiam e Graecis exploratum, an Troiani apud naves ſint permanſu-

Troas. τερον μενοῦσι παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν πολὺ ἀπεσπασμένοι τοῦ εἰκείου τείχους.

Ἠὲ πόλινδε
Αὖ ἀναχωρήσουσι. —

Καὶ ὁ Πολυδάμας·

Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Ἄσυδε νῦν ἰέναι· —
— ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.

Παρατίθησι δ' ὁ Δημήτριος καὶ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἑστιαίαν μάρτυρα, τὴν συγγράψασαν περὶ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος, πυνθανομένην, εἰ περὶ τὴν νῦν πόλιν ὁ πόλεμος συνέστη, καὶ τὸ Τρωϊκὸν πεδίον, [7] ὃ μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης ὁ ποιητὴς φράζει· τὸ μὲν γὰρ πρὸ τῆς νῦν πόλεως ὁρώμενον, πρόχωμα εἶναι τῶν ποταμῶν, ὕστερον γεγονός.

§. 37.

7) Medic. 3. 4. Paris. Mosc. ὃ, quod propter nexum recepi pro τό. Antea Paris. Ἀλεξανδρινήν. Pro πρόχωμα Medic. 3. 4. Ven. πρόσχωμα, ut supra.

ri, ad quas procul a suis moenibus avulsi pervenerant: an vero in urbem retro ituri. Et Polydamas:

Consulsare, viri, mea vos si dicta movebunt,
Moenia nunc repetamus —.
Nam longe a muris processimus —.

Demetrius etiam Hestiaeam Alexandrinam testem adducit, quae de Homeri Iliade aliquid conscripsit, et, quaestionem hanc tractavit, An circa eam, quae nunc est, urbem bellatum fuerit, et an Troianus is sit poëtae campus, qui inter urbem et mare est. Etenim quod nunc ante urbem visitur, id aggerem esse terrae inferioribus temporibus a fluviis convectae.

§. 37.

§. 37. Troas.

Ὅ, τε Πολίτης,
Ὃς Τρώων σκοπὸς ἦεν, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
μάταιος ἦν. Καὶ γὰρ εἰ ἐπ' ἀκροτάτῳ, ὅμως πολὺ ἂν μείζονος ὕψους τῆς ἀκροπόλεως ἐσκόπευεν, ἐξ ἴσου σχεδόν τι διαστήματος, μὴ δεόμενος μηδὲν τῆς ποδωκείας τοῦ ἀσφαλοῦς χάριν· πέντε γὰρ διέχει σταδίους ὁ νῦν δεικνύμενος τοῦ Αἰσυήτου τάφος κατὰ τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁδόν. Οὐδ' ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· οὐ γάρ ἐστι περίδρομος· ἡ νῦν, διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν.

Y 2 §. 38.

1) Verba ἡ νῦν — περιδρομὴν desunt in Ven. 2.

§. 37.

Politem quoque,
Qui podibus fretus pernicibus, e monumento
Summo Aesyetae senis observabat Achivos,

fatuum fuisse, si hodiernum cum antiquo idem sit Ilium. Nam ut maxime de summo specularetur tumulo, tamen longe sublimiore de loco speculari poterat ex arce, pari fere intervallo: neque ei celeritate pedum opus erat securitatis causa: nam v stadiis abest tumulus Aesyetae, qui hodie monstratur juxta viam, qua itur Alexandream. Ne Hectoris quidem circa urbem cursus rationi esset consentaneus: nostrum enim Ilium ambiri non potest ob continens montis dorsum; at vetus.

§. 38.

Troas.

§. 38.

Οὐδὲν δ' ἄτοπος σώζεται τῆς ἀρχαίας πόλεως εἰκότως· [1] ἅτε γὰρ ἐκπεπερθημένων τῶν κύκλῳ πόλεων, οὐ τελέως δὲ κατεσπασμένων, ταύτης δ' ἐκ βάθρων ἀνατετραμμένης, οἱ λίθοι πάντες εἰς τὴν ἐκείνων ἀνάληψιν μετηνέχθησαν. Ἀρχαιάνακτα γοῦν φασὶ τὸν Μιτυληναῖον ἐκ τῶν ἐκεῖθεν λίθων τὸ Σίγειον τειχίσαι... Τοῦτο δὲ κατέσχον μὲν Ἀθηναῖοι, Φρύνωνα τὸν Ὀλυμπιονίκην πέμψαντες, Λεσβίων ἐπιδικαζομένων σχεδόν τι τῆς πάσης Τρωάδος· ὧν δὴ καὶ κτίσματά εἰσιν αἱ πλεῖσται τῶν κατοικιῶν, αἱ μὲν συμμένουσαι καὶ νῦν, αἱ δ' ἠφανισμέναι. Πιττακὸς

p. 600.

1) Ante Caſaubonum ὅτε, qui recte mutavit, adſentientibus etiam libris, in ἄτε. Poſt Medic. 3. τὸν Μιτυληναῖόν φασι, idemque et Medic. 4. Ven. 1. Pariſ. Moſcov. τειχίσαι pro ἐτειχίσαι; quod cum tot codices flagitent, repoſui. Tum σχεδόν τοι Medic. 4. de qua commutatione aliquoties me dicere memini. Pro πάσης Pariſ. Medic. 3. 4. σπουδῆς.

§. 38.

Neque abſurdum eſt, nullum exſtare antiqui Ilii veſtigium. Cum enim aliae circum ſitae urbes evaſtatae, non omnino tamen dirutae eſſent, haec autem funditus everſa: omnes huius lapides ad refectionem illarum adhibiti ſunt. Archaeanactem quidem Mitylenaeum aiunt ex Iliacis lapidibus Sigeum ſubſtruxiſſe. Id occupaverunt Athenienſes, miſſo Phrynone, qui ex Olympico certamine victoriam reportaverat: cum Lesbii totam fere Troadem ſibi tanquam hereditario iure vindicarent: qui et pleraque domicilia condiderunt, partim etiamnum durantia, partim abolita

κὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν λεγομέ- Troas.
νων, πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρύνωνα στρατηγὸν διεπολέμει
τέως διατιθεὶς, καὶ πάσχων κακῶς· (2 ὅτε καὶ Ἀλ-
καῖος φησὶν ὁ ποιητὴς, ἔν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμε-
νον ἑαυτὸν, τὰ ὅπλα ῥίψαντα φυγεῖν· λέγει δὲ πρός
τινα κήρυκα, 3 κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴκῳ, 4 Ἀλ-
καῖος σῶος ἄροι ἔνθα δ' οὐκ αὐτὸν τὸν ἀληκτορίν ἐς

2) Ald. Hopp. Xyl. ὅ, τε καί; minus bene. Veram aptamque lectionem fundavit Caſaubonus. Tum Medic. 3. Moſcov. ἑαυτὸν ἔν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον; Medic. 4. αὐτὸν ἔν τινι — deinde ex correctione accepit ordinem 3. In Pariſ. ἑαυτὸν deeſſe, omnino notatum erat.

3) Medic. 4. Ven. 1. κελεῦσαι; reliqui cum edd. κελεύσας. Quod enim Caſaubonus in margine adpoſuit: *Vulgo* κελεῦσαι, erravit, et forte ad ipſius codices pertinet. Poſt in Medic. 4. deeſt ἀγγεῖλαι.

4) Locus hic varie legitur et emendatur. Vulgo ſic: Ἀλκαῖος σῶος, ἄροι ἔνθα δ' οὐκ αὐτὸν τὸν ἀληκτορίν ἐς Γλαυκωπὸν ἱερὸν ἀκρόμασαν Ἀττικοί. Ex MSStis haec notata habui: Moſcov. σόος a manu recentiori inſertum accepit. Pro ἔνθα δ' Moſcov. Medic. 4. ἐνθάδε; Medic. 3. ἐνθάδε. Pro οὐκ αὐτὸν τὸν Moſcov. οὐχιτὸν (ſic); in Pariſ. Medic. 4. deeſt τὸν, in Medic. 3. ipſa verba οὐκ αὐτὸν. — Ἀττικοὶ deſiderantur. Tum pro ἀληκτορίν Medic. 4. ἀλυκτορίν, Ven. 1. ἀλυκτορίν; ante ἱερὸν ἀκρόμασαν

lita. Pittacus autem Milylenaeus, unus de ſeptem ſapientibus, cum claſſe adverſus Phrynonem profectus, proelio ſtatim cum eo conſerto magnam cladem accepit: atque Alcaeus poëta ait, ſe in quadam pugna male acceptum, abjectis armis fuga ſibi conſuluiſſe, idque ad praeconem quendam mandaſſe, ut domi narraret, ſe quidem ſalvum eſſe, caeterum amiſſo clypeo, quem Athenienſes dedicaverint Glaucopidi

Troas. Γλαυκωπὸν ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί·) ὕστερον δ' [5]ἐκ μονομαχίας προσκαλεσαμένου τοῦ Φρύνωνος, ἁλιευτικὴν ἀναλαβὼν σκευὴν συνέδραμε, καὶ τῷ μὲν ἀμφιβλήστρῳ περιέβαλε, τῇ τριαίνῃ δὲ καὶ τῷ ξιφιδίῳ ἔπειρε καὶ ἀνεῖλε. Μένοντος δ' ἔτι τοῦ πολέμου, Περί-

ἐκρέμασαν Paris. Medic. 4. et edd. ante Casaubonum addunt ὄν. *Tzschucke.* Locus misere est depravatus, quem emendare non sum aggressus. — *Xylander.* Ἀλήκτορις quid sit, nescio. Ἀλεκτύριον quidem non male hic conveniret. An ἀλέκτορον vocat galeam, quae λόφον habebat, ut gallinae suam λοφιὰν habent. Tum lego ὃν ἐκρέμασαν. *Casaubonus.* Reliqua intacta reliquit. Ulterius progressi totos versus Alcaei complexi sunt Wesseling. et Valckenar. ad Herodot. 5, 95. quippe qui hanc rem respexit. Ille emendat sic: Ἀλκαῖος οὗος, ἆρ' οἱ ἔντεα δ' εὐχ. Αὐτὸν τὸν ἀλεκτρύονα ἐς Γλαυκώπου ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί. Hic: Ἀλκαῖος οὗος ἆρ' εἶη νυθάδ'. Οὐκ αὐτὸν, τὸ δ' ἀλεξητήριον (i. e. τὴν ἀσπίδα) ἐς Γλαυκώπου ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί. Prior emendatio pressius sequitur codicum vestigia, posterior οὐκ αὐτὸν — languide ad ἐκρέμασαν simul referre videtur. Equidem in hac ambiguitate manus retinui.

5) Casaubonn. Medic. 4. Venet. 1. ἐν μονομαχίᾳ. Post pro σκευὴν Casaubonn. Venet. 2. τούτῳ. Ceterum verba ὅτε καὶ Ἀλκαῖος — Ἀττικοὶ, monente etiam Casaubono, parentheseos signis inclusi. Quae enim sequuntur, respiciunt Pittacum, de quo narrationem instituerat, usi adparet ex Festo s. v. *vestiarius*, Diogen. Laert. 1, 4, 1. et aliis. In ed. Aldina lauto errore περὶ ἀνδρῶν pro Περιάνδρου legitur. In seqq. ὑπ' ἀμφοῖν Medic. 4.

copidi (caesiae) Minervae, inque ejus fano suspenderint. Enimvero postea temporis Pittacus a Phrynone ad singulare provocatus certamen, piscatorio usus apparatu eum excepit, anceps rete in eum conjecit, itaque comprehensum tridente ac pugione confodit. Bellum ne sic quidem finitum; optatus

Περίανδρος διαιτητὴς αἱρεθεὶς ὑπὸ ἀμφοῖν, ἔλυσε τὸν πόλεμον. Troas.

§. 39.

Τίμαιον δὲ ψεύσασθαι φησὶν ὁ Δημήτριος, ἰσοῤῥοῦντα ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐξ Ἰλίου Περίανδρον περιτειχίσαι τὸ Ἀχίλλειον τοῖς Ἀθηναίοις, βοηθοῦντα τοῖς περὶ Πιττακόν· ἐπιτειχισθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων τὸν τόπον τοῦτον τῷ [1] Σιγείῳ, οὐ μὴν ἐκ λίθων τοιούτων, οὐδ' ὑπὸ τοῦ Περιάνδρου. Πῶς γὰρ ἂν αἱρεθῆναι διαιτητὴν τὸν προσπολεμοῦντα; Ἀχίλλειον δ' ἐστὶν ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ Ἀχιλλέως μνῆμα, κατοικία μικρά. Κατέσκαπται δὲ καὶ τὸ

Y 4 Σίγειον

1) Paris. Moscov. Σιγίῳ, de quo supra. Post in edd. ἀπαθούντων, quod nec codices plerique repudiant. Alii, in quibus Casaubonn. Medic. 4. Ven. 1. διὰ τὴν ἀπάθειαν, quod ex glossa ortum putat Palmerius in Grr. auctorr. p. 341. cum scriptum exstiterit ἀπαθοῦν, ut referretur ad Σίγειον; ἀπαθούντων enim sensum absurdum adferre. Recte. Cum tamen in utramque partem versari possit lectio, malui sequi codices. Verba τῷ Παχητίῳ desunt in Medic. 3.

tus a partibus Periander arbiter diremit.

§. 39.

Mendacii accusat Timaeum Demetrius, quod ille perhibuerit, Periandrum ex Iliacis lapidibus adversus Athenienses substruxisse Achilleum, eoque opitulatum Pittaco: nam munitionem quidem hanc Sigeo adiectam fuisse a Mitylenaeis, sed neque e tali lapide, neque Periandro auctore. Qui enim is arbiter delectus fuisset, qui se hostem facto ostendisset? Achilleum, ubi Achillis monumentum exstat, pagus est exiguus.

Troas. Σίγειον ὑπὸ τῶν Ἰλιέων δικὴ τὴν ἀπειθειαν· ὑπ' ἐκείνοις γὰρ ἦν ὕστερον ἡ παραλία πᾶσα ἡ μέχρι Δαρδάνου, καὶ νῦν ὑπ' ἐκείνοις ἐστί. Τὸ δὲ παλαιὸν ὑπὸ ταῖς Αἰολεῦσιν ἦν τὰ πλεῖστα· ὥστε Ἔφορος οὐκ ὀκνεῖ, πᾶσαν τὴν ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης καλεῖν Αἰολίδα. Θουκυδίδης δέ φησιν, ἀφαιρεθῆναι τὴν Τροίαν ὑπὸ Ἀθηναίων τοὺς Μιτυληναίοις, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Παχητίῳ.

§. 40.

Λέγουσι δ' οἱ νῦν Ἰλιεῖς καὶ τοῦτο, ὡς οὐδὲ τελέως συνέβαινεν ἀφανίσθαι τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἅλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, οὐδ' ἐξηλείφθη οὐδέποτε. Αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθένοι, μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι,

1) Medic. 3. inverso ordine ἀφανίσθαι συνέβαινε, et sic Medic. 4. tantum συνέβη, quod et habet Ven. 1. Ante ἅλωσιν ex codd. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. addidi τήν. Pro ἐξηλείφθη Moscov. Paris. ἐξηλήφθη.

exiguus. Sigeum quoque dirutum est ab Ilienſibus, cum oppidanis non bene fiderent: nam ſub Ilienſibus ora maritima poſtea fuit univerſa usque ad Dardanum; idque etiamnum. Olim ſub Aeolenſibus fuerant propemodum omnia, adeo quidem, ut Ephorus etiam intrepide totam ab Abydo Cumam usque oram Aeolidi adſcripſerit. Thucydides Troiam Mitylenaeis ademptam ab Athenienſibus tradit bello Peloponneſiaco, duce Pachete.

§. 40.

Id quoque Ilienſes dicunt, noſtra aetate virentes, Ilium, ab Achivis captum, nunquam fuiſſe prorſus deletum. Locrenſes qui-

ναι, ἐπέμποντο κατ' ἔτος. Καὶ ταῦτα δ' οὐχ Ὁμηρικά. Οὔτε γὰρ τῆς Κασσάνδρας φθορὰν οἶδεν Ὅμηρος· ἀλλ' ὅτι [2] μὲν παρθένος ἦν ὑπ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον λέγει· Troas.

Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν [3] ἔνδον ἐόντα,
Ὅς ῥα νέαν πτολέμοιο μετὰ κλέος εἰλήλουθει.
Ἥιτεε γὰρ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· —

βίας δὲ οὐδὲ μέμνηται, οὐδ' ὅτι ἡ φθορὰ τοῦ Αἴαντος [4] ἐν τῇ ναυαγίᾳ διὰ μῆνιν Ἀθηνᾶς συνέβη, ἣ κατὰ τοιαύ-

Y 5

2) Μὲν deeſt in Medic. 3. Tum pro ὑπ' ἐκεῖνον, quod vulgo legitur, Ven. 1. Medic. 4. dant κατ' ἐκεῖνον; Medic. 3. ἐπ' ἐκεῖνον; Moſcov. καὶ (pro κατ') ἐκεῖνον.

3) Verba ἔνδον ἐόντα neglexit Medic. 3. Tum Moſcov. dat ἠλήλουθει; Medic. 3. 4. ἦτεε δέ; iidem cum edd. Aldi, Hopperi Κασάνδρην, quam ſcripturam antiquam praeferunt etiam codices quidam in Homero Il. 13, 366.

4) Moſcov. Medic. 4. ἡ ἐν τῇ ν. ut edd. Aldi, Hopperi, Xylandri. In Medic. 3. haec verba plane deſiderantur. Tum

quidem virgines paulo poſt coeperunt Ilium mitti, more uſitato. Atqui haec non ſunt Homerica. Nihil enim de violata Caſſandrae pudicitia apud Homerum invenies: qui ſub id tempus eam virginem commemorat:

*— — — —

Troas. p. 601. τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλ' ἀπεχθανόμενον μὲν τῇ Ἀθηνᾷ κατὰ τὸ κοινὸν εἴρηκεν (ἀπάντων γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀσεβησάντων, ἔπασιν ἐμήνιεν) ἀπολέσθαι δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος μεγαλορρημονήσαντα. Τὰς δὲ Λοκρίδας πεμφθῆναι, Περσῶν ἤδη κρατούντων, συνέβη.

§. 41.

Οὕτω μὲν δὴ λέγουσιν οἱ Ἰλιεῖς. Ὅμηρος δὲ ῥητῶς τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως εἴρηκεν·

Ἔσσεται ἦμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή. —
Ἦ γὰρ καὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν.

Εἴπερ

Tum Medic. 3. 4. Venet. 1. Pariſ. κατὰ μῆνιν, et Medic. 4. ἀπεχθανόμενος, reluctante nexu, uti poſt in μεγαλορρημονήσαντα, etſi ita etiam dederunt Ven. 1. 2. Aldus, Hopperus (hi duo ſimplici praeterea ϱ) et Xylander.

1) Medic. 3. 4. εἰ γάρ; Moſcov. ᾗ; alii cum edd. ad Caſaubonum ᾗ; nam ed. Pariſ. ſine accentu dimiſit, Amſtelod.

ceptam, aut ſimilem cauſam Ajaci naufragium et interitum attuliſſe dicit: ſed hunc, ut et Graecos reliquos omnes, Minervae inviſum fuiſſe refert: quae omnes odiſſet Graecos, polluto ab omnibus ſuo templo: eosque a Neptuno ob verborum jactantiam fuiſſe perditos. Locrides puellae Perſis demum obtinentibus mitti coeperunt.

§. 41.

Ita quidem Ilienſes narrant. Homerus autem diſerte urbis deletionem exprimit.

Tempus erit, ſacra cum delebitur Ilios olim:

et,

Si Priami celſam noſtris everſimus urbem

Con-

Εἴπερ βουλῇ καὶ μύθοισι, Troas.

Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.

Καὶ τὰ τοιαῦτα [2] δὲ τοῦ αὐτοῦ τίθενται τεκμήρια, οἷον, ὅτι τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ξόανον νῦν μὲν ἑστηκὸς ὁρᾶται, Ὅμηρος δὲ καθήμενον ἐμφαίνει· πέπλον γὰρ κελεύει

Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν. —

[ὡς καὶ,

Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέζεσθαι φίλον υἱόν.]

Βέλτιον

lod. dedit male ἡ. Homerus Odyss. 3, 130. diverso nexu: Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο π. — Tum Moscov. μύθοισι νετο forte pro μύθοισι σίνετο. Pro πέρθετο Paris. Medic. 4. ed. Aldi θέτο. Ceterum verba versuum αἰπὴν — ἐνιαυτῷ desunt in Medic. 3. ut in Medic. 4. αἰπὴν — μύθοισι.

2) Particula δὲ deest in Medic. 4. Post pro τοῦ αὐτοῦ Medic. 4. Ven. 1. τούτου. Verba ὡς καὶ adjuncto versu cum aliena sint ab ipsa hac disputatione, sine dubio ex margine irrepserunt, etsi Eustathius jam hic legit, quare etiam delenda censuit Heyne ad Homer. Il. 6, 92. et 9, 455. Equidem uncis inclusi. In MSStis hac variatione leguntur, quod Medic. 4. omisit ὡς, Ven. 1. καί. Pro ἐφέζεσθαι Paris. dat ἐφέξεσθαι.

Consiliis. —

et,

Urbs Priami decimo cecidit cum funditus anno.

Et sic alia ejusdem rei accedunt argumenta: veluti, quod Minervae simulacrum stans hodie conspicitur, quod Homerus sedere indicat: jubet enim ille peplum

Palladis in genibus poni. —

[ut alias,

Ne quondam in genibus proles sibi nostra sederet.]

Sic

Troas. Βέλτιον γὰρ οὕτως, ἢ ὥς τινες δέχονται, ἀντὶ τοῦ, παρὰ τοῖς [3] γόνασι θεῖναι, παρατιθέντες τό·

Ἡ δ' ἧςαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ·

ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ· τίς γὰρ ἂν νοηθείη πέπλου ἀνάθεσις παρὰ τοῖς γόνασι; Καὶ οἱ τὴν προσῳδίαν δὲ διαςρέφοντες, γουνάσιν, ὡς [4] θυιάσιν, ὁποτέρως ἂν δέξωνται, ἀπεραντολογοῦσιν, [5] εἶθ' ἱκετεύοντές τε

3) Venet. 1. Medic. 4. γούνασι, proxime respicientes versum Homericum. Alteram formam cum aliis MSStis agnoscit hic etiam Eustath. ad Homer. Il. 6, 92. p. m. 481, 32. Post παρατιθέντες in Paris. deest τό. In Medic. 3. vitiose scriptum exstat αἰσχάρῃ. Tum παρὰ τοῖς γόνασι posui cum Moscov. ut antea pro γούνασι.

4) Venet. 1. Medic. 3. 4. Paris. υἱάσιν; edd. Aldi, Hopperi ὑᾶσιν; Xyl. υἱάσιν; reliquae θυάσιν, quod unice probat Casaubonus, cum et sic in epitome legatur. Nempe eandem prosodiam esse contendebant vocis γουνὰς, qualis sit in θυάς. Corruptionis viam ostendit Moscov. in quo legitur ὡςθ' υἱάσιν. Secutus sum codices in scriptura θυιάσιν, quam et praetulit epitome. Post προσῳδίαν Heyne ad Homer. Il. 6, 92. delet δέ.

5) Verba εἶθ' — φρένας desunt in Medic. 3, 4. Venet. 1. Locum mutilum esse atque alteram explicationem excidisse, monuerunt jam Xylander et Casaubonus. Nec Eustathius hanc lacunam explet. Ex sententia Heynii c. l. excidit εἶ — εἶτε, et in ultimis fuit τεφρείας vel τέφρας.

Sic enim melius habet, quam, ut nonnulliex ponunt, pro *juxta genua poni*, adducentes hoc:

Inque foco sedet illa ad flammas protinus ignis.

pro, juxta focum: qui enim intelligatur peplum juxta genua deponi? Qui vero accentu trajecto γουνάσιν legunt, ut θυιάσιν, utro ii modo accipiant, exitum non inveniunt, sive supplicationem . . . Antiquo-

τε φρένας. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀθηνᾶς ξοάνων καθήμενα δείκνυται, καθάπερ ἐν [6] Φωκαίᾳ, Μασσαλίᾳ, Ῥώμῃ, Χίῳ, καὶ ἄλλαις πλείοσιν. Ὁμολογοῦσι δὲ καὶ οἱ νεώτεροι τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως, ὧν ἐστι καὶ Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ. Μνησθεὶς γὰρ τῆς Ἰλιέων πόλεως φησί· τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, ἀοίκητον οὖσαν; Troas.

§. 42.

Εἰκάζουσι δὲ, τοὺς ὕστερον ἀνακτίσαι διανοουμένους οἰωνίσασθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἴτε διὰ τὰς συμφορὰς, εἴτε καὶ καταρασαμένου τοῦ Ἀγαμέμνονος [1] κατὰ παλαιὸν ἔθος· (καθάπερ καὶ ὁ Κροῖσος ἐξελὼν

6) Moscov. Medic. 3. 4. Φωκέᾳ, edd. Aldi, Hopperi Φωκείᾳ. Nota confusio. V. ad Melam V. 2. P. 1. p. 537. Ante ἄλλαις Moscov. Medic. 3. 4. Paris. omittunt καί. Post Paris. κατεσκάφθη.

1) Eustath. ad Homer. Il. 4, 163. p. m. 350, 21. ubi nostrum

tiquorum Minervae simulacrorum multa sedentia videntur: ut Phocaeae, Massiliae, Romae, in Chio, aliisque locis pluribus. Recentiores etiam testantur, Ilium deletum fuisse: e quibus Lycurgus orator, mentione ejus urbis illata: *Quis*, inquit, *non auditu percepit, eam, postquam semel a Graecis eversa fuit, habitationibus carere?*

§. 42.

Conjiciunt porro, eos, qui postmodo instaurare Ilium intenderunt, locum antiqui Ilii abominatos fuisse, sive ob calamitates, sive quod Agamemno in reparatorem pristini Ilii exsecratus fuisset veteri quadam consuetudine (quo modo etiam Croesus, Side-

na

Troas. ἐξελὼν τὴν Σιδηνὴν, εἰς ἣν ὁ τύραννος κατέφυγε Γλαυκίας, ἀρὰς ἔθετο κατὰ τῶν τειχισάντων πόλιν τὸν τόπον) ἐκείνου μὲν οὖν ἀποσπάσαι τοῦ χωρίου, ἕτερον δὲ τείχισαι. [2] Πρῶτοι μὲν οὖν Ἀσυπαλαιεῖς, οἱ τὸ Ῥοίτειον κατασχόντες, συνῴκισαν πρὸς τῷ Σιμόεντι Πόλιον, ὃ νῦν καλεῖται Πόλισμα· οὐκ ἐν εὐερ-

κεῖ

noſtrum locum repetit, κατά τι παλαιὸν ἔθος, uti epitome. Tum in Medic. 4. ſcribitur Κροίσσος. Poſt pro ἐξελὼν Caſaubonn. Venet. 2. (quem ſic innuere ſolet) ἐξελθών. Reliqui cum Euſtathio c. l. ἐξελὼν, probante id nexu. Pro Σιδηνὴν Euſtathius refert Σαρδιανὴν, quod cum Strabone in Σιδηνὴν tranſire jubet etiam Politus T. 3. p. 1004. quia de Sardibus, Croeſi regia, verum id eſſe non poſſit. Praeiverat Caſaubonus. Cf. Creuzer in fragm. hiſtor. p. 222. Ante ἀρὰς Venet. 1. Medic. 4. ponunt καὶ, et proximum ἔθετο omiſit Medic. 3. ut paullo poſt οὖν Pariſ.

2) Sic Caſaubonn. Venet. 1. 2. Moſcov. Pariſ. Medic. 4. cum vetere interprete (*Primi*). Edd. omnes πρότερον. Tum Ἀσυπαλιεῖς volunt Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. edd. Aldi, Hopperi, ut vetus interpres *Aſtypalienſes*. Vulgatam recte inſtituit Xylander, uti docet Stephanus et ibi Berkelius p. 189. probantque numi. Sic deinceps male Moſcov. Pariſ. Medic. 3. Ven. 2. edd. Aldi, Hopperi Ῥοίτιον, pejus Medic. 4. Ven. 1. Ῥότιον, de quo ſupra dictum eſt. Sic infra variatur. Pro Πόλιον Medic. 3. male Πόλιν. Cf. Stephanus h. v. et ad eum Holſten. p. 258. ubi etiam de accentu. Poſt pro καλεῖται Medic. 4. Venet. 1. καλεῦσι, ſenſu eodem. Tum Venet. 1. edd. Aldi, Hopperi prave ἐν εὐφυεῖ τόπῳ.

na diruta, in quam tyrannus Glaucias confugerat, diris eos devovit, qui muris rurſus locum cingerent) itaque iſto loco omiſſo, urbem alio poſuiſſe. Primi adeo Aſtypalaeenſes, qui Rhoeteum occupaverunt, oppidulum ad Simoentem condidere, quod nunc Polisma dicitur: loco non ſatis firmo,

unde

κεῖ τόπῳ· διὸ κατεσπάσθη ταχέως. Ἐπὶ δὲ τῶν Τρωϊκ. Λυδῶν ἡ νῦν ἐκτίσθη κατοικία, καὶ τὸ ἱερόν· οὐ μὴν πόλις γε ἦν· ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον, καὶ κατ' ὀλίγον, ὡς εἴρηται, τὴν αὔξησιν ἔσχεν. Ἑλλάνικος p. 602. δὲ χαριζόμενος τοῖς Ἰλιεῦσιν, [3] οἷος ὁ ἐκείνου μῦθος, συνηγορεῖ τῷ τὴν αὐτὴν εἶναι πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε. Τὴν δὲ χώραν, ἀφανισθείσης τῆς πόλεως, οἱ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Ῥοίτειον ἔχοντες διενείμαντο, καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἕκαστοι τῶν πλησιοχώρων, ἀπέδοσαν [4] δ' ἀνοικισθείσης.

§. 43.

3) Medic. 3. οἷος ὁ ἐκείνου addito articulo, quem ab eo excepi. Pro μῦθος (vulgo μύθως) Xylander reponi malit θυμὸς, quia sit particula Homerici versus. Certe hae voces invicem commiscentur, ut docuit Ruhnken. in epist. crit. 2. p. 48. At hic nulla urget necessitas, cum cupiditatis signum narratione expresserit. Tantum distinctionem mutavi, rejecto inciso post μῦθος. Ceterum Eustathius c. l. οἷος ὁ ἐκείνου μῦθος praeteriit, uti post τῷ, pro quo Moscov. substituit τό. De corruptionibus nominum Σίγειον et Ῥοίτειον, quae et hic objiciuntur, antea et alibi dictum est.

4) Particulam δ', suadente nexu in hac obpositione, ex Casauboni monito interserui.

unde et mox dirutum est. Sub Lydis ea, quae hodie exstat, domorum exstructio facta est et templum: neque tunc urbs fuit, sed multo post tempore, cum, ut diximus, paulatim crevisset. Hellanicus, Ilienses gratiam captans more suo, affirmat, recentem cum antiqua urbem eandem esse. Agrum vero Ilienses, urbe subversa, Sigei et Rhoetei incolae, aliique, prout erant contermini, diviserunt inter se, instaurata urbe reddiderunt.

§. 43.

Troas.

§. 43.

Πολυπίδακον δὲ τὴν Ἴδην ἰδίως οἴονται λέγεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐξ αὐτῆς ῥεόντων ποταμῶν· καθ' ἃ μάλιστα ἡ Δαρδανικὴ ὑποπέπτωκεν αὐτῇ, καὶ μέχρι Σκήψεως· καὶ τὰ περὶ Ἴλιον. Ἔμπειρος δ' ὢν τῶν τόπων, ὡς ἂν ἐπιχώριος ἀνὴρ ὁ Δημήτριος, [1] τότε μὲν οὕτως λέγει περὶ αὐτῶν. Ἔστι γὰρ λόφος τις τῆς Ἴδης Κότυλος· ὑπέρκειται δ' οὗτος ἑκατόν που καὶ εἴκοσι σταδίοις Σκήψεως· ἐξ οὗ ὅ, τε Σκάμανδρος ῥεῖ καὶ ὁ Γρανίκος, καὶ Αἴσηπος· οἱ μὲν πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν Προποντίδα, ἐκ πλειόνων πηγῶν συλλειβόμενοι, ὁ δὲ Σκάμανδρος ἐπὶ δύσιν ἐκ μιᾶς πηγῆς· πᾶσαι δ' ἀλλήλαις πλησιάζουσιν ἐν εἴκοσι σταδίων περιεχόμεναι διαστήματι· πλεῖστον δ' ἀφέστηκεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸ τοῦ Αἰσήπου τέλος. σχε-

1) Medic. excludit voces τότε μὲν, quae et ſalvo ſenſu abeſſe poſſunt. Tum Moſcov. περὶ αὐτῆς, ut ad Idam referatur. Sed ſubjuncta plura complectuntur.

§. 43.

Fontoſam praeterea Idam proprie dictam exiſtimant, ob multitudinem ex ea delabentium amnium, maxime ubi Dardania ei ſubjacet usque ad Scepſin, et Ilio vicina loca. Demetrius homo locorum peritus (quippe ibi natus) ſic deſcribit. *Collis quidam Idae eſt, nomine Cotylus, ſupra Scepſin ſtadia circiter CXX ſitus. Ex eo manant Scamander, Granicus, et Aeſepus: hi quidem verſus ſeptentrionem et Propontidem e pluribus fontibus confluentes: Scamander ex unico, verſus occaſum. Omnes hi fontes inter ſe vicini, ambitu XX ſtadiorum continentur. Plurimum ab initio ſuo abeſt exitus Aeſepi, fere*

σχεδόν τι ἡμῖν πεντακοσίους σταδίους. Παρέχει δὲ Τροικὸν λόγον, ὡς φησιν ὁ ποιητὴς,

[2] Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, (ὅσσ' ἐστὶ θερμῷ)
ἐπιφέρει δὲ·

ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρός —.
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ —.

Οὔτε γὰρ θερμὰ νῦν ἐν τῷ τόπῳ εὑρίσκεται, οὐδ' ἡ τοῦ Σκαμάνδρου πηγὴ ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐν τῷ ὄρει·

καὶ

2) Moſcov. κρουνῷ; Pariſ. Medic. 3. 4. καλλιῤῥόῃ; alii cum edd. καλλιῤῥόῃ; Medic. 4. ἀναΐσσωσι; Moſcov. Καμάνδρου; δ' ante ὕδατι in Moſcov. deeſt, ut δὲ in Medic. 3. 4. ante πηγαί; Pariſ. ὅ ἔστι θερμῷ. Tum Medic. 3. ἑτέρωθι ῥέει εἰκυῖα; Medic. 4. Pariſ. edd. Aldi, Hopperi προῤῥέει; Moſcov. edd. Aldi, Hopperi εἰκυῖα, Medic. 4. ἐικυῖα; ed. Aldi ψυχρῇ. Alia, vel ſimilia ex Homeri codicibus conlecta dabit Heyne ad Il. 22, 148 ſqq. Vol. 8. p. 268 ſqq. Cf. etiam Strabo lib. 1. p. m. 156.

re ad LX ſtadia. Caeterum iſta Homeri verba diſquirendi praebent materiam:

Sunt gemini fontes, laticum qui divite fluxu
Labentem efficiunt per Troica culta Scamandrum.
Horum alter calidos fumi cum vortice nigri
Emittit lacies: alter, certare ſub ipſam
Aeſtatem qui cum glacie, aut cum grandine poſſint,
Aut nive, nec gelido ſuperentur frigore, promit.

Nam neque calidae aquae ibi nunc locorum inveniuntur: et Scamandri fons non iſthic, ſed in

Troas. καὶ μία, ἀλλ' οὐ δύο. Τὸ μὲν οὖν θερμὰ ἐκλελεῖφθαι εἰκός· τὸ δὲ ψυχρὸν [3] κατὰ διάδυσιν ὑπεκρέον, ἐκ τοῦ Σκαμάνδρου κατὰ τοῦτο ἀνατέλλειν τὸ χωρίον, ἢ καὶ, διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ τοῦτο τὸ ὕδωρ λέγεσθαι τοῦ Σκαμάνδρου πηγήν· οὕτω γὰρ λέγονται πλείους πηγαὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ.

§. 44.

3) Casaubonn. Ven. 2. κατὰ διάδοσιν; reliqui cum edd. κατὰ διάδοσιν, uti et legitur in Eustathio ad Homer. Il. 22, 149. p. m. 1362, 17. Nec aliter legit vetus interpres, qui reddidit: *per derivationem.* Xylander, etsi in ipso contextu Graeco retinuit διάδοσιν, suspicatus tamen est aptiorem lectionem διάδυσιν, quam tuetur Heyne ad Lechevalier p. 86. et ad Homer. Vol. 8. p. 270. Nempe interpretatus ille est *per alveum subterraneum.* Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 3. p. 490. haec verba non integra ad nos perveniſſe arbitratur. Tum Casaubonus ex ſuis codicibus adfert ὑπεκρέοντος, uti legitur in Venet. 2. quem ſic ille innuere ſolet. Alii codices cum Euſtathio c. l. habent ὑπεκρέον; recte. Pro κατὰ τοῦτο Medic. 3. 4. κατὰ τοῦτ'.

monte eſt: atque unus is, non duo. Sane probabile eſt, calidas aquas defeciſſe, frigidas autem, quia e Scamandro per alveum ſubterraneum effluentes illic emergant, aut etiam, quia vicinae ſint Scamandro, ejus fontes dici: uti plures fontes ejusdem fluminis commemorantur.

§. 44.

§. 44. Troas.

Συμπίπτει δ' εἰς αὐτὸν ὁ [1] Ἄνδριος ἀπὸ τῆς Καρησηνῆς, ὀρεινῆς τινος πολλαῖς κώμαις [2] συνῳκισμένης, καὶ γεωργουμένης καλῶς, παρακειμένης τῇ Δαρδανικῇ μέχρι τῶν περὶ Ζέλειαν καὶ Πιτύειαν τόπων· ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν φασὶν ἀπὸ τοῦ Καρήσου ποταμοῦ, ὃν ὠνόμασεν ὁ ποιητής·

Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε·

τὴν δὲ [3] πόλιν κατεσπάσθαι τὴν ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ.

1) Medic. 3. 4. Ἄνδριος; Moſcov. Ἀνδρίειος; alii omnes, ut edd. Ἄνδριος. Quae ſit vera ſcriptura, equidem dicere non habeo. At Καρησηνῆς recte habet, pro quo Ven. 1. 2. Moſcov. edd. Aldi, Hopperi praeferunt Καρισηνῆς, ut vetus interpres *Cariſene*.

2) Pariſ. Moſcov. Medic. 3. 4. (hic poſtea correctus) edd. ante Caſaubonum συνοικουμένης, qui poſuit συνῳκισμένης. Tum Moſcov. Pariſ. edd. Aldi et Hopperi Πιτυίαν, Moſcov. etiam ὀνομάσθαι et Καρισοῦ, ut edd. Aldi et Hopperi. Sic ſupra Καρισηνή. At Καρησοῦ per η recte ſcribitur in aliis MSStis et in edd. a Xylandro, etſi Καρήσου rectius ſcribendum monet Euſtathius ad Homer. Il. 12, 20. p. m. 844, 19. uti exhibetur ſupra lib. 12. p. m. 117. et lib. 13. p. 595. Caſ. Cf. etiam Heyne ad Homer. Vol. 6. p. 275.

3) Caſaubonn. Venet. 1. 2. χώραν, ut vetus interpres *regionem*.

§. 44.

In Scamandrum Andrius influit e Careſena. Eſt haec montana regio, multis pagis habitata, et probe culta, Dardaniae adjacens usque ad loca Zeleiae et Pityeiae vicina: nomen habere a Careſo flumine ajunt, quem Homerus nominat:

Rheſusque, Heptaporusque, Careſusque, Rhodiusque:

urbem fluvio cognominem eſſe everſam. Porro Demetrius

Troas. ταμῶ. Πάλιν δ' οὗτός φησιν· ὁ μὲν Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοείτης· εἰ μὴ ἄρα ὁ εἰς τὸν Γρά-
νικον ἐμβάλλων Ῥῆσός ἐστιν. Ἑπτάπορος δὲ, ὃν καὶ
p. 603. Πολύπορον λέγουσιν, ἑπτάκις διαβαινόμενος [4] ἐκ τῶν περὶ τὴν Καλὴν πεύκην χωρίων ἐπὶ Κελαιναὶς κώμην ἰοῦσι, καὶ τὸ Ἀσκλήπιον, ἵδρυμα Λυσιμάχου. Περὶ δὲ τῆς Καλῆς πεύκης Ἄτταλος ὁ πρῶτος βασιλεύσας οὕτως γράφει· τὴν μὲν περίμετρον εἶναί φησι ποδῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι, τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ [5] μὲν

gionem. Nempe retulerunt ad Careſenam, cum tamen hic diſerte ejus urbs indicetur. Tum Euſtathius p. m. 844, 12. c. l. Ῥοίτης ſcribit, ut epitome in ed. Baſil. cum hic omnes libri efferant per *ει*.

4) Euſtath. ad Homer. Il. 12, 20. p. m. 844, 14. ubi hunc locum repetit, exhibet ἐν τοῖς — χωρίοις. Codices omnes cum epitome in vulgata lectione recte conſpirant. Pro Ἀσκληπίειον Medic. 3. 4. Ἀσκληπεῖον, Pariſ. Ἀσκληπιὸν, Moſcov. et edd. ante Caſaubon. Ἀσκληπίον. De forma horum nominum cf. Fiſcher. ad Theophraſti char. 21, 3. et ad Welleri Gramm. Gr. T. I. p. 286. Cf. etiam ad lib. 9. p. m. 540. Equidem revocavi Ἀσκλήπιον. Paullo ante Pariſ. adſert μιλαινὰς, ut ed. Aldi; epitome in ed. Baſil. μελαίνας.

metrius ita perhibet: Rheſus amnis nunc Rhoeites dicitur: niſi is forte Rheſus eſt, qui in Granicum exit. Heptaporus, quem et Polyporum dicunt, ſepties tranſitur via, quae a Pulcra picea ad pagum Celaenas ducit, et Aeſculapii templum a Lyſimacho dedicatum. De Pulcra iſta picea Attalus, qui primus regnavit, ſic ſcribit: ambitum ejus eſſe pedum XXIV: altitudinem a radice ad LXVII. deinde ſci-

di

[5] μὲν ῥίζης διήκειν καὶ ἕως ἐπὶ ἑξήκοντα καὶ ἑπτὰ πόδας· εἶτ' εἰς τρία σχιζομένην ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, εἶτα πάλιν συναγομένην εἰς μίαν κορυφὴν, ἀποτελοῦσαν τότε πᾶν ὕψος δυοῖν πλέθρων, καὶ πεντεκαίδεκα πηχῶν· [6] Ἀδραμυττίου δὲ διέχει πρὸς ἄρκτον ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα σταδίους. Κάρησος δ' Troas.

5) Particula μὲν abest in Medic. 3. Verba proxima διήκειν καὶ ἕως, quae in editionibus ante Casaubonum non adparebant, primus hic addidit ex vet. lib. Mei codices parum sibi constant. Venet. 1. Medic. 4. ἀπὸ ῥίζης ἕως, Moscov. ἀπὸ ῥίζης ἐὰν ἐπὶ — Paris. ἀπὸ ῥίζης ἐᾶν ἐπὶ — Medic. 3. illa verba non agnoscit, quae et ignorat epitome, nec reddidit vetus interpres. Retinui tamen lectionem Casauboni tamquam nexui aptam. Post pro ἴσον Paris. dat ἴσων; Medic. 3. 4. τὸ πᾶν pro τότε πᾶν; Moscov. Paris. δυεῖν pro δυοῖν, de quo aliquoties dictum est. Cf. ad lib. 8. p. m. 140. et 9. p. m. 586. Denique epitome p. 171. ed. Huds. tantum πηχῶν δέκα refert.

6) Medic. 3. Ἀδραμυτίου, Eustath. c. l. Ἀδραμυτείου, qui et proxima verba sic reperit: ἀπέχει σταδίους ἐγγύς που διακοσίους. Pro Ἀχαιίου, de quo supra p. 596. Moscov. Ἀχαιοῦ, ut edd. Aldi, Hopperi, alii cum edd. Paris. et Amstelod. Ἀχαΐου, ut epitome; Medic. 4. cum Xylandro et Casaubono Ἀχαιΐου. Pro Κλεανδρίας, quod tuentur libri omnes, forte legendum Νεανδρίας, natum ex aliorum scriptura Λεανδρίας, uti docent Stephanus et Svidas s. v. Νεάνδρεια et quae alibi Noster de Rhodio et Neandria tradit. Adtigit Wesseling. ad Hieroclem p. 664. Sic in Γόρδου forte latet Γεργίθου.

di in tres truncos aequaliter a se invicem distantes, qui rursus in unum coëunt cacumen: ut tota ejus altitudo sit jugerum duorum cubitorumque XV: abesse ab Adramyttio versus septentrionem stadia CXXC. Care-

Troas. ἀπὸ Μαλοῦντος ξεῖ, τόπου τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Ἀχαιίου τῆς Τενεδίων περαίας· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴσηπον. Ῥοδίος δὲ ἀπὸ Κλεανδρίας καὶ Γόρδου, ἃ διέχει τῆς Καλῆς πεύκης ἑξήκοντα σταδίους· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴνιον.

§. 45.

Τοῦ δ' αὐλῶνος τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον ἐν [1] τῇ ἀριστερᾷ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ πρῶτον ἐστὶ Πολίχνα, τειχῆρες χωρίον, εἶθ' ἡ Παλαίσκηψις, εἶτ' [2] Ἀλιζώνιον, τοῦτ' ἤδη πεπλασμένον πρὸς τὴν τῶν Ἀλιζώνων

1) Articulus τῇ abeſt in Medic. 3. 4. et Moſcov. In edd. Aldi, Hopperi ἐν γὰρ ἀριστερᾷ. Παλαίσκηψις modo conjuncte, modo diviſe editiones ſcribunt, ut in ſimilibus variatur. Cf. ad Melam 2, 7, 5.

2) Medic. 3. Moſcov. Ἀλαζόνιον; Medic. 4. Ἀλιζόνιον; vetus interpres *Halizonium*. Poſt Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. cum vetere interprete Ἀλιζόνων. Victorius in margine ed. Aldinae adſcripſerat Ἀμαζόνιον. Cf. quae ſupra diſputavit Strabo lib. 12. p. m. 94. Forte hic latet Ἀλαζονία, uti legitur in codicibus lib. 12. p. m. 105. Ceterum ſecutus hic ſum eandem ſcripturam libri 12. propter codices etiam, cum

Careſus a Malunte fluit, loco quodam ſito inter Palaeſcepſim et Achaeium in continente Tenedo oppoſita: in Aeſepum autem exit. Rhodius a Cleandria et Gorda labitur, qui a Pulcra picea abſunt LX ſtadia: influit in Aenium.

§. 45.

In convalle circa Aeſepum, ad laevam fluminis partem initio eſt Polichna, muris aptum oppidulum: deinde Palaeſcepſis et Alizonium, confictum jam gratia argumenti de Alizonibus, de quibus ſupra dixi-

νων ὑπόθεσιν, περὶ ὧν εἰρήκαμεν· εἶτα Κάρησος ἐρήμη, καὶ ἡ Καρησηνὴ, καὶ ὁμώνυμος ποταμὸς, ποιῶν καὶ αὐτὸς αὐλῶνα ἀξιέλογον, ἐλάττω δὲ τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον. Τὰ δ' ἑξῆς ἤδη τὰ τῆς Ζελείας ἐςὶ πεδία, καὶ ὀροπέδια καλῶς γεωργούμενα· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ Αἰσήπου μεταξὺ Πολίχνας τε καὶ Παλαισκήψεως ἡ Νέα Κώμη, καὶ [3] ἀργύρια, καὶ τοῦτο πάλιν τακτέον πλάσμα [τὰ ἀργύρια] πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὅπως σωθείη τό· Troas.

Z 4 — ὅθεν

cum vulgo scribatur Ἀλλαζόνιον et Ἀλλαζόνων. Tum Moscov. Aldus, Hopperus Καρασηνὴ, quod hic vel praecedente voce Κάρησος coarguitur. Ante Αἴσηπον articulus deest in Medic. 4.

3) Sic Medic. 3. 4. Venet. 1. ut lib. 12. p. m. 103. Cf. de scriptura ad lib. 9. p. m. 382. Post vulgo in edd. exstat πάλιν τάγματα τὰ ἀργύρια. In codd. Casaubonn. Medic. 3. 4. Venet. 1. τακτέον. Tum pro vulgato ἀργύρια Venet. 1. Medic. 4. ἀργυρεῖα; Casaubonn. ἀργυρᾶ. In notis tamen Casaubonus ex suis codicibus adfert: καὶ τοῦτο πάλιν τακτέον πλάσμα τὰ ἀργύρια. Xylander emendat πλάσματα, uti levi mutatione antea; Medic. 3. plane rejicit ἀργύρια; et sic vetus interpres: *quod etiam ad eandem materiam ponendum est.* Equidem ex iis codicum indiciis concinnavi lectionem, quae sensui proxime esset accommodata, et τὰ ἀργύρια, explicationis causa in margine antea positum, uncis inclusi.

diximus: tum Caresus deserta, et Caresena, ac fluvius Caresus, ipse etiam convallem faciens memorabilem, sed Aesepea minorem: sequuntur jam Zeleiae campi, et plani colles pulcre culti. Ad dextram Aesepi inter Polichnam et Palaescepsin Novus est pagus, et fodinae argenti: hae quoque confictae ejusdem argumenti causa, ut servari possit illud:

— ar-

Troas. — ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Ἡ οὖν Ἀλύβη [4] ποῦ, ἢ Ἀλόπη, ἢ ὅπως βούλονται παρονομάζειν; ἐχρῆν γὰρ καὶ τοῦτο πλάσαι παρατριψαμένους τὸ μέτωπον, καὶ μὴ χωλὸν ἐᾶν, καὶ ἕτοιμον πρὸς ἔλεγχον ἅπαξ ἤδη ἀποτετολμηκότας. Ταῦτα μὲν οὖν ἔνστασιν ἔχει τοιαύτην. [5] Τἄλλα δὲ ὑπολαμβάνομεν, ἢ τά τε πλεῖστα δεῖν προσέχειν, ὡς ἀνδρὶ ἐμπείρῳ καὶ ἐντοπίῳ, φροντίσαντί τε περὶ τούτων τοσοῦτον, ὥστε τριάκοντα βίβλους συγγράψαι στίχων ἐξήγησιν μικρῷ πλειόνων ἑξήκοντα, τοῦ κατα-

4) Vulgo ποῦ, quod praeterea deest in Medic. 4. Post in omnibus libris et editionibus ante Casaubonum exstat μέτωπον, quod et hinc refert Eustathius ad Homer. Il. 2, 856. p. m. 275, 17. quod cum ineptum judicasset Casaubonus, reposuit πρόσωπον, ideo castigatus a Polito ad Eustath. c. l. Tom. 2. p. 789. Inlustravit hanc dicendi formam Victorius in var. lectt. 8, 6. Aeschines de falsa legat. p. 230. ed. Reisk. dixit τρίψας τὴν κεφαλήν.

5) Ante Casaubonum ταῦτα, qui ex codicibus suis rescripsit τἄλλα, quod etiam probant mei. Tum ex Moscov. Venet. 1. 2. dedi ὑπολαμβάνομεν pro ἀπολαμβάνομεν. Post mutato ordine Medic. 3. 4. τοσοῦτον περὶ τούτων; Ven. 2. περὶ πάντων τοσοῦτον.

— *argenti qua vena secatur.*

Ubi ergo est Alyba illa, aut Alopa, vel quocunque tandem modo placet nominare? nam et hanc oportuit eos, semel jacta jam alea, perfricta fronte comminisci, neque mancum relinquere ac reprehensioni obnoxium, quod finxerant. Haec ergo sic contradicuntur. Caetera autem probamus, censemusque in plerisque Demetrio animum esse advertendum, homini perito, et iis in locis nato, ac cui res ea tantae fuerit curae, ut interpretandis LX paulo

καταλόγου τῶν Τρώων. Φασὶ [6] γοῦν τὴν Παλαί- Troas.
σκηψιν τῆς μὲν Αἰνείας διέχειν πεντήκοντα σταδίους, τοῦ δὲ ποταμοῦ τοῦ Αἰσήπου τριάκοντα· ἀπὸ δὲ τῆς Παλαισκήψεως ταύτης διατεῖναι τὴν ὁμωνυμίαν καὶ εἰς ἄλλους πλείους τόπους. Ἐπάνιμεν δὲ ἐπὶ τὴν παραλίαν, ὅθεν περ ἀπελίπομεν.

§. 46.

Ἐξῆς δ' ἡ μετὰ τὴν [1] Σιγειάδα ἄκραν καὶ τὸ p. 604.
Ἀχίλλειον ἡ Τενεδίων περαία, τὸ Ἀχαιΐον καὶ αὐτὴ

6) Moſcov. Medic. 3. 4. δ' οὖν. Tum diviſe aliqui πάλαι σκῆψιν, ut Moſcov. et Aldus, de quo ſupra. Sic poſtea. Pro Αἰνείας Medic. 3. νείας, Medic. 4. Αἰνέας, cum edd. Aldi et Hopperi. Cf. ad Melam 2, 2, 8. In ſequentibus Caſaubonn. et mei omnes ἀπὸ δὲ τῆς Π. pro τῆς δὲ Π. Pariſ. ἐκάνιμεν, de quo ad lib. 9. p. m. 335. Moſcov. παρελίπομεν.

1) Stephanus per ει recte effert, cum vulgo hic praeferatur ι. Priorem ſcripturam recte jam recepit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 101. Inter utrumque fluctuantur codices p. 595. f. Tum pro Ἀχαιὸν ſcripſi, ut ſupra, Ἀχαΐον, quod et hic praeiit Medic. 4. et volebat Caſaubonus. Cf. paullo poſt. De variis formis cf. Siebelis in obſervatt. ad Ἑλληνικὰ p. 33. Poſt pro αὕτη Moſcov. ponit αὐτὴ, uti dedit Siebelis.

paulo amplius Homeri verſibus de Troum recenſione xxx libros conſcripſerit. Palaeſcepſin is ab Aenea diſtare ait L ſtadia, ab Aeſepo flumine xxx: atque hujus Palaeſcepſis nominis ambiguitatem etiam ad alia plura loca extendi. Sed nos ad oram [illegible]ramur maritimam, unde ſumus digreſſi.

§. 46.

Poſt Sigeum promontorium et Achillis monumentum continens eſt Tenedo oppoſita, et Achaeium: tum

Troas. ἡ Τένεδος, οὐ πλείους τῶν τετταράκοντα σταδίων διέχουσα τῆς ἠπείρου· ἔχει δὲ τὴν περίμετρον ὅσον ὀγδοήκοντα σταδίων, καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος· καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖ·

Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ.

Περίκειται δ' αὐτῇ [2] νησία πλείω, καὶ δὴ καὶ δύο, ἃ καλοῦσι Καλύδνας, κειμένας κατὰ τὸν ἐπὶ Λέκτον πλοῦν· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Τένεδον Καλυδναίαν τινες εἶπον, ἄλλοι δὲ Λευκόφρυν· εἰσὶ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτήν. Μυθεύουσι δ' ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τὸν [3] Τέννην, ἀφ'

2) Casaubonn. Venet. 1. Medic. 4. omittunt verba πλείω καὶ δὴ καὶ, quae nec vetus interpres in suo codice legit. Tum Moscov. mutato accentu vult Λεύκοφρυν, ut alibi etiam scribitur. Cf. Sylburg. ad Pausan. p. 831. Verba proxima εἰσὶ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτὴν melius absunt in Medic. 3. Moscov. et Venet. 2. Interpellant enim nexum.

3) Medic. 3. ut infra 4. Τένης; *Tene* vetus interpres. V. ad lib. 8. p. m. 275 sq.

tum ipsa Tenedus, non amplius XL stadiis a connente dissita: ambitus est ad XXC stadiorum: urbem habet Aeolicam, et portus duos, templumque Apollinis Sminthei, quod et Homerus testatur:

Sminthee, qui Tenedum regis —.

Circa hanc minutae insulae multae jacent, de quibus duae sunt, quas Calydnas dicunt, sitas, qua ad Lectum a Tenedo navigatur: sunt, qui ipsam Tenedon Calydnam nominent: alii eam Leucophryn vocant: sunt et aliae circa eam exiguae insulae. Ibi fabu-

ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα τῇ νήσῳ, καὶ τὰ περὶ τὸν Κύ- Troas.
κνον, Θρᾷκα τὸ γένος, πατέρα δ', ὥς τινες, τοῦ Τέννου, βασιλέα δὲ Κολωνῶν.

§. 47.

Ἦν δὲ τῷ Ἀχαιΐῳ συνεχὴς ἥ τε Λάρισσα, καὶ Κολωναὶ, τῆς Δίας οὖσαι πρότερον, καὶ ἡ νῦν Χρύσα, ἐφ' ὕψους τινὸς πετρώδους ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένη, καὶ ἡ Ἀμαξῖτος, ἡ τῷ Λεκτῷ ὑποκειμένη συνεχής· νῦν δ' ἡ Ἀλεξάνδρεια συνεχής ἐστι τῷ Ἀχαιΐῳ· τὰ δὲ πολίσματα ἐκεῖνα συνῳκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν Φρυγίων, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν· ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεάνδρια ἐστὶ, καὶ τὴν χώραν ἔχουσιν ἐκεῖνοι· ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ νῦν κεῖται ἡ Ἀλεξάνδρεια, Σιγία ἐκαλεῖτο.

§. 48.

1) Sic Medic. 4. hic et infra. Vulgo Ἀχαιῷ, de quo ſupra dictum. Poſt Δίας ſpatium vacuum unius vocis relictum eſt in Moſcov. Tum Aldus falſo Ἀμαξητὸς, uti poſt promiſcue per η et ι. In Σιγία conſentiunt libri omnes. Forte leg. Σίγεια.

fabulantur res Tennis geſtas, a quo nomen habet inſula, et Cygni Thracis, patris (ut quidam volunt) Tennis, regis Colonarum.

§. 47.

Achaeio contigua fuit Lariſſa, et Colonae, quae ante ad Diam pertinuerunt, et quae nunc eſt Chryſa, poſita in ſaxoſa quadam ſummitate ſupra mare: et Hamaxitus, continenter Lecto ſubjecta. Alexandrea nunc Achaeium attingit: oppidula autem quae circum erant, aliaque plura caſtella, eorum cives Alexandream translati ſunt: de quibus Cebrena fuit et Neandria: agrum ipſi habent. Locus, in quo nunc Alexandria ſita eſt, Sigia vocabatur.

§. 48.

Troas.

§. 48.

Ἐν δὲ τῇ Χρύσῃ ταύτῃ καὶ τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερὸν, καὶ τὸ σύμβολον, τὸ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος σῶζον, ὁ μῦς ὑπόκειται τῷ ποδὶ τοῦ ξοάνου. Σκόπα δ' ἐστὶν ἔργα, τοῦ Παρίου· [1] συνοικειοῦσι δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν εἰς τὸν μῦθον τούτῳ τῷ τρόπῳ τὴν περὶ τῶν μυῶν. Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις (οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλῖνος, ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής· ἠκολούθησαν δὲ πολλοὶ) χρησμὸς ἦν, αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονὴν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ'

1) Vulgo *συνοικιοῦσι*, quod ab Aldo eſt invectum. Sic infra p. 626. f. et alibi. Deinde *ἱστορίαν εἰς τὸν μῦθον τούτῳ τῷ τρόπῳ τὴν περὶ μυῶν*. Caſaubonn. Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. *εἴτε μῦθον τούτῳ τῷ τόπῳ*. Vetus interpres: *hiſtoria, ſive fabula, quae de muribus narratur, huic loco congruit.* In codicum lectione offendit *εἴτε*, deinde *τὴν περὶ* — An Aldus pro *εἴτε* ex codice receperit *εἰς*, ignoro; at minus ſic ſenſus impeditur. Τρόπος et τόπος ſaepe commiſcentur, ut docuerunt Menagius ad Diog. Laert. 9, 79. p. m. 432. Weſſeling. ad Diodor. Sic. 1, 57. in. Cf. ad Strabon. lib. 8. p. m. 4. Caſaubonus nihil aliud, quam a Xylandro mirifice locum perturbatum eſſe notat, dum ſic vertit: *fabulae hiſtoriam de muribus accommodant hoc modo.* Forte tamen id valet de proximis.

§. 48.

In Chryſa autem iſta templum eſt Apollinis Sminthei: ac ſignum nominis veritatem rationemque conſervans, mus ſub pede eſt ſimulacri: opus eſt Scopae Parii: et fabulae hiſtoriam de muribus accommodant hoc modo. Teucris, quos primus Callinus, elegiarum conditor, multis ſequentibus, e Creta adduxerat eo, fuit oraculo praeceptum, ut ſedes ibi ponerent, ubi ipſos terri-

τοῦτ' αὐτοῖς φασι περὶ Ἀμαξίτον· νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος τῶν ἀρουραίων μυῶν ἐξανθῆσαν διαφθεῖραι, ὅσα σκύτινα τῶν τε ὅπλων καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺς δὲ αὐτόθι μεῖναι· τούτους δὲ καὶ τὴν Ἶδην ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ [2] κατονομάσαι. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς πληθύοντάς φησι μύας περὶ τὸ ἱερὸν νομισθῆναί Troas.

2) Medic. 3. Moscov. Paris. Ven. 2. προσονομάσαι; Medic. 4. Venet. 1. Casaubonn. quidam cum Eustathio ad Homer. Il. 1, 39. p. m. 26, 38. παρονομάσαι; edd. κατονομάσαι. Ex melioribus libris praeferendum sit προσονομάσαι. Si ipsam rem spectes, parum discrepant. In sequentibus πλυθύοντας ex ed. Casauboni migravit in ceteras; priores recte πληθύοντας. Pro Ἡρακλείδης Eustathius c. l. scripsit Ἡραλέων. Idem τοὺς παρὰ τὸ ἱερὸν μῦας. Τοὺς ante μύας addunt etiam Moscov. Paris. Medic. 3. 4. contra περὶ τὸ ἱερὸν servant omnes, tantum quod Moscov. omittit τό. Ἱερὰς pro ἱεροὺς vitium est ed. Casauboni ab aliis exceptum. Tum Moscov. Medic. 3. 4. conjuncte ὀξυπετῶν, edd. Aldi, Hopperi ὀξυπετέων; inde a Xylandro duce divise scribitur ὁ Ξυπετέων; Paris. ὁ Ξυπετῶν. Nempe coaluit articulus cum ipso nomine, cum Xypeteonem Atticae δῆμον fuisse constet. Cf. Corsini fasti Attici T. 1. dissert. 5. p. 238. Hinc vero suspecta habet Casaubonus verba ἐκ δήμου Τρώων legendumque judicat ἐκ δήμου τινός, ὃς νῦν Ξυπετῶν; locum enim esse mendosum, argui ex verbis ὃς νῦν. Quae huc ex Dionysio Halic. 1, 61. adferuntur, ambigua faciunt librorum lectiones et virorum doctorum sententiae.

terrigenae essent adorti: id eis apud Hamaxitum eveniisse; nam noctu magnam terrestrium murium multitudinem erupisse, quae, quidquid armorum, aut utensilium e corio factum aderat, corroserit: ita eos ibi mansisse: eosdem Idam quoque a Cretensi denominasse. Heraclides Ponticus ait mures; cum

Troas. σθῆναί τε ἱερούς, καὶ τὸ ξόανον οὕτω κατασκευασθῆναι βεβηκὸς ἐπὶ τῷ μυΐ. Ἄλλοι δ' ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀφῖχθαί τινα Τεῦκρόν φασιν ἐκ δήμου Τρώων, ὃς νῦν ὁ Ξυπετεὼν λέγεται· Τεύκρους δὲ μηδένας ἐλθεῖν ἐκ τῆς Κρήτης. Τῆς δὲ πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς ἐπιπλοκῆς τῶν Τρώων τιθέασι σημεῖον, καὶ [3] τὸ παρ' ἀμφοτέροις Ἐριχθόνιόν τινα γενέσθαι τῶν ἀρχηγε-
p. 605. τῶν. Λέγουσι μὲν οὖν οὕτως οἱ νεώτεροι. Τοῖς δ' Ὁμήρου μᾶλλον ἕπεσι συμφωνεῖ τὰ ἐν τῷ Θήβης πεδίῳ, καὶ τῇ αὐτόθι Χρύσῃ ἱδρυμένῃ ποτὲ δεικνύμενα ἴχνη· περὶ ὧν αὐτίκα ἐροῦμεν. Πολλαχοῦ δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Σμινθέως ὄνομα· καὶ γὰρ περὶ αὐτὴν τὴν Ἁμαξιτὸν χωρὶς

3) Medic. 4. τὸ καὶ παρ'. Idem poſt cum Ven. ἀρχηγέτην. Tum mutato ordine Medic. 4. ἱδρυμένῃ χρύσῃ. Pro Σμινθίου Medic. 4. ξμιθίου, Medic. 3. Σμινθείου, quod ex Stephani auctoritate omnino damnari nequit. Poſt Moſcov. Λαρισαίᾳ. Καλούμενον probant Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Pariſ. quale exemplum ſupra adfuit. Vulgo καλούμενα. Λύκῳ vitioſe Moſcov. Medic. 3. 4.

cum circa templum abundarent, ſacros eſſe habitos, atque ita ſimulacrum factum, quod muri inſiſteret. Alii veniſſe ex Attica quendam Teucrum narrant, e pago Troum, ſive curia, quae nunc Xypeteon dicatur: nullos e Creta veniſſe Teucros: et Troianorum cum Cretenſibus conjunctionis eo

utuntur indicio, quod apud utrosque Erichthonius fuerit gentis princeps. Sic ergo recentiores dicunt. Homeri verſibus magis conſentiunt veſtigia, quae in Thebes campo, et ibi poſita Chryſa oſtenduntur: de quibus mox dicemus. Nomen Sminthei multis in locis exſtat. Nam et apud ipſam Hamaxitum extra

χωρὶς τοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν Σμινθίου, δύο τόποι καλοῦν- Troas.
ται Σμίνθια· καὶ ἄλλοι δ' ἐν τῇ πλησίον Λαρισσαίᾳ· καὶ ἐν τῇ Παριανῇ δ' ἐστὶ χωρίον τὰ Σμίνθια καλούμενον, καὶ ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐν Λίνδῳ, καὶ ἄλλοθι δὲ πολλαχοῦ· καλοῦσι δὲ νῦν τὸ ἱερὸν Σμίνθιον. Χωρὶς [4] δὲ καὶ τὸ Ἀλήσιον πεδίον οὐ μέγα ἐν τοῖς τοῦ Λεκτοῦ, καὶ τὸ Τραγασαῖον ἁλοπήγιον αὐτόματον τοῖς ἐτησίαις πηγνύμενον πρὸς Ἀμαξιτῷ. Ἐπὶ δὲ τῷ Λεκτῷ βωμὸς τῶν δώδεκα θεῶν δείκνυται· καλοῦσι δ' Ἀγαμέμνονος ἵδρυμα· ἐν [5] ἐπόψει δὲ τῷ Ἰλίῳ ἐστὶ τὰ

4) Pro δὲ Medic. 3. 4. Moſcov. Ven. 1. Pariſ. γοῦν. Niſi aliquid ſupra excidit, illud videtur aptius. Tum Medic. 3. Moſcov. Pariſ. Ἀλλήσιον; Medic. 4. edd. Aldi, Hopperi Ἀλύσιον. Sic vetus interpres *Halyſius campus*. Quod libri ſubminiſtrant, dedi; quid rectum ſit, in aliorum etiam variatione ignoro. Pro ἐν τοῖς τοῦ Λεκτοῦ Tyrwhittus in Strabon. p. m. 52. reponit ἐντὸς τοῦ Λεκτοῦ, ut infra p. 106. in. Poſt Moſcov. Τραγισαῖον, alii cum edd. Τραγασαῖον. Heyne ad Lechevalier p. 6. emendat Τρασαγαῖον, ut olim Caſaubonus, quod probat Stephanus h. v. et alii. V. Holſten. ad Stephan. p. 326. viri docti ad Heſychium T. 2. p. 1405. et quos memorant.

5) Caſaubonn. Moſcov. Pariſ. ἐν ἐπόψι. Tum Caſaubonn.

extra templum Sminthium, duo alia loca Sminthia uſurpantur, et alia in Lariſſaeo agro: ſed et in Pariano locus eſt, Sminthia dictus, itemque in Rhodo et Lindo, ac alibi multa. Nunc templum appellant Sminthium. Seorſum eſt campus, Haleſium, non magnus, circa Lectum, et ſalinae Tragaſaeae apud Hamaxitum, ubi ſal ſponte ſua cogitur ſpirantibus Eteſiis. Apud Lectum ara oſtenditur XII deorum, quam Agamemnon dicitur poſuiſſe. Haec

Troas. τὰ χωρία ταῦτα, ὡς ἐν διακοσίοις σταδίοις, ἢ μικρῷ πλείοσιν· ὡς δ' αὕτως καὶ τὰ περὶ Ἄβυδον ἐκ θατέρου μέρους, μικρὸν δ' ὅμως ἐγγυτέρω ἡ Ἄβυδος.

§. 49.

Κάμψαντι δὲ τὸ Λεκτὸν, [1] ἐλλογιμώταται πόλεις τῶν Αἰολέων, καὶ ὁ Ἀδραμυττηνὸς κόλπος ἐκδέχεται, ἐν ᾧ τοὺς πλείους τῶν Λελέγων κατοικίζων ὁ ποιητὴς φαίνεται, καὶ τοὺς Κίλικας διττοὺς ὄντας. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ τῶν Μιτυληναίων ἐστὶν αἰγιαλὸς, κώμας τινὰς ἔχων τῶν κατὰ τὴν ἤπειρον τῶν Μιτυληναίων. Τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ ῥάχις, ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἴδην, ὑπέρκειται τῶν πρώτων τοῦ κόλπου μερῶν· ἐν οἷς

bonn. Ven. 1. Medic. 4. τοῦ Ἰλίου. Cauſa patet. At vulgata excludi non debet. Ἐστὶ deeſt in Pariſ.

1) Medic. 3. ἐλλογιμώτατοι. Tum τῶν ante κατὰ deeſt in Moſcov.

Haec omnia ſunt in conſpectu Ilii, intra CC aut paulo plura ſtadia: itemque ab altera parte, quae circa Abydum: tamen paulo propinquior eſt Abydus.

§. 49.

Ubi Lectum circumflexeris, urbes Aeolenſium nobiliſſimas videbis, excipietque ſinus te Adramyttenus: ad quem Homerus majorem Lelegum partem collocat, et Cilices: qui quidem ſunt gemini. Ibi etiam Mitylenaeorum eſt litus, Mitylenaeorum quosdam pagos habens in continente poſitos. Eundem ſinum etiam Adramyttenum appellant. Nam dorſum, quod a Lecto ad Idam porrigitur, ſupra primas ſitum

οἷς πρῶτον τοὺς Λέλεγας ὁ ποιητὴς ἱδρυμένους πε- Troas.
ποίηκεν.

§. 50.

Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ πρότερον· καὶ νῦν δὲ προσληπτέον, ὅτι Πήδασόν τινα λέγει πόλιν αὐτῶν ὑπὸ Ἄλτῃ [1] τεταγμένην·

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ ὑπὸ Σατνιόεντι, ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδέν δ' ἐστὶν ὄρεως ἐνταῦ-

1) Sic pro vulgato τεταγμένην mavult Caſaubonus, idemque comprobant Medic. 4. Venet. 1. et Euſtathius ad Homer. Il. 20, 96. p. m. 1271, 33. *Poſitam* etiam vertit vetus interpres. Pro Ἄλτῃ et Ἄλτεω Aldus Ἄλτῃ et Ἄλτεω. Idem deinceps Λελέγεσι, uti Medic. 3. 4.

ſitum eſt ſinus partes: in quibus primum poſitos Lelegas poëta facit.

§. 50.

De his quanquam dictum eſt ſupra: nunc tamen addamus, Pedaſum urbem ab Homero quandam nominari, quae Altae paruerit:

Altae, qui Lelegum rex eſt in bella ferocum;
Pedaſon excelſam prope Satnioënta gubernans.

Et hodieque oſtenditur locus, urbe vacuus. Quidam non recte ſcribunt, ſub Satnioënte: quaſi urbs ſub monte Satnioënte ſita eſſet: neque enim ullus

Troas. ἐνταῦθα [2] Σατνιόεις προσαγορευόμενον, ἀλλὰ ποταμὸς, ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη. Ὀνομάζει δὲ τὸν ποταμὸν ὁ ποιητής·

Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μεταλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηὶς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθαις Σατνιόεντος.

Καὶ πάλιν,

p. 606. [3] Ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋῤῥείταο παρ' ὄχθας,
Πήδασον αἰπεινήν. —

[4] Σατιό-

2) Pro Σατνιόεις ex Medic. 3. 4. Σατνιόεις excepi, quod nomen hic agitur. Voces ὁ ποιητὴς desunt in Medic. 4. In versibus Homericis ex Il. 14, 443 sqq. referendis varie discrepant codices. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. edd. Aldi, Hopperi Σάτνιον γάρ. Tum Moscov. οὔτασεν. Verba μεταλμενος ὀξυόεντι absunt in Moscov. Paris. Medic. 3. 4. et ed. Aldi. Post Moscov. Οἴνοπι et Ἄνοπι. Medic. 3. 4. Οἰνοπίδην et Οἴνοπι, ut in Homero variatur. Sic edd. Aldi, Hopperi Οἰνοπίδην, post illa Οἴνοπι, haec Οἴνοπι. Porro Medic. 3. 4. παρ' ὄχθας, ut infra p. 619. f. ubi iidem versus leguntur, et in ipso Homero.

3) Medic. 3. 4. (ante correctionem) Paris. edd. Aldi, Hopperi Καῖε. Tum Medic. 4. παρ' ὄχθας, ut in Homero Il. 6, 34. Cf. proxime antea.

ibi mons eo nomine extat, sed fluvius, ad quem urbs fuit condita, quae nunc est deserta. Fluvium poëta hominat:

Satnion insiliens rigida tum perculit hasta
Enopidem: Nais peperit quem candida quondam
Enope nympha gravis: cum bucera pascens ille
Armenta ad ripas undosi Satnioentis.

Et rursum:

Ad ripas habitabat aquosi Satnioëntis,
Pedasum excelsam —.

Satio-

[4] Σατιόεντα δ' ὕστερον εἶπον· οἱ δὲ Σαφνιόεντα· ἔστι δὲ χείμαῤῥος μέγας· ἄξιον δὲ μνήμης πεποίηκεν ὀνομάζων ὁ ποιητὴς αὐτόν. Οὗτοι δ' οἱ τόποι συνεχεῖς εἰσι τῇ Δαρδανίᾳ καὶ τῇ Σκηψίᾳ, ὥσπερ ἄλλη τις Δαρδανία, [5] ταπεινοτέρα δέ. Troas.

4) Σατνιόεντα cum editionibus adferunt libri tantum non omnes, at omnes in Σαφνιόεντα consentiunt, quod etiam Eustathius, priori parte omissa, hinc refert ad Homer. Il. 6, 34. p. 476, 17. Cum tamen aperte Strabo duplicem prioris nominis mutationem factam indicet, Σατνιόεντα stare nequit. Occurrunt Medic. 3. 4. quorum ille Σατηόεντα exhibet, hic Σατιόεντα, unde aliquatenus Strabonis narratio sustinetur. Vetus interpres: *Postea Satnioenta dixit, alii vero Saphioenta.* Xylander: *Satnioentem, qui posterius illa loca incoluerunt Saphnioentem appellaverunt.* Uterque arbitrario et sine Graecis.

5) Xylander cum prioribus verba ταπεινοτέρα δὲ uno tenore prolata cum Ἀσσίων connectit. Recepta distinctio debetur Casaubono. Nempe duplex fuit Dardania s. Dardanus, uti monent Scholiastes Villois. ad Homer. Il. 20, 215. et ipse Strabo supra p. 595. Cas. ubi εὐκαταφρόνητον κτίσμα vocat. Cf. etiam ad Mel. 1, 18, 5. Sic paullo inferius ταπεινοί.

Satioëntem posterius, quidam Saphnioëntem appellaverunt: magnus est torrens: memorabilem fecit Homerus, dum nominavit.

Haec loca contermina sunt agro Dardanio et Scepsio, uti alia quaedam Dardania, exilior tamen.

§. 51.

Troas.

§. 51.

Ἀσσίων δ' ἐστὶ νῦν καὶ Γαργαρέων ἕως τῆς κατὰ Λέσβον θαλάττης περιεχόμενα [1] τῇ τε Ἀντανδρίᾳ, καὶ τῇ Κεβρηνίων, καὶ Νεανδριέων, καὶ Ἁμαξιτέων. Τῆς μὲν γὰρ Ἁμαξιτοῦ Νεανδρίεις ὑπέρκεινται, καὶ αὐτοὶ ὄντες [2] ἐντὸς Λεκτοῦ μεσογαιότεροί τε καὶ πλησιαίτεροι τῷ Ἰλίῳ· διέχουσι γὰρ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους. Τούτων δὲ καθύπερθε Κεβρήνιοι· τούτων δὲ Δαρδάνιοι μέχρι Παλαισκήψεως καὶ αὐτῆς τῆς Σκήψεως. Τὴν δὲ Ἀντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ [3] Λελέγων πόλιν·

Πρῶτα

1) Casaubonn. Ven. 1. Medic. 3. τῇ τότε. Pro Ἀντανδρίᾳ Moscov. Αὐτανδρίᾳ. Νεανδριέων tuentur omnes libri, etsi Stephanus commemorat tantum Νεάνδρεια, Νεανδρεύς. Attamen sic v. c. ab Ἐρετρία ducitur etiam apud eundem Ἐρετριεύς. Et sic pro Νεανδρέων in Antigono c. 137. Holsten. ad Stephanum p. 220. emendat Νεανδριέων.

2) Medic. 3. 4. Moscov. ἐντὸς Λεκτοῦ, ex quibus recepi pro Λεκτοῦ ἐντός. Tum Moscov. Medic. 3. 4. μεσογειότεροί τε, quod perinde valet. Sic alibi et, ubi praeceritum a me vidi, Mosc. lib. 12. p. m. 113.

3) Moscov. negligenter Λέγων. In Alcaei versu Paris. Medic.

§. 51.

Assiorum nunc sunt et Gargariorum, usque ad mare, prope Lesbum, quae continentur Antandria, Cebreniorum, Neandriensium et Hamaxitensium limitibus. Supra Hamaxitum quidem Neandria sita est: cujus incolae ipsi quoque intra Lectum sunt, magis in mediterranea, et versus Ilium vergentes: distant enim CXXX stadiis. Supra hos Cebrenii sunt: inde Dardanii usque ad Palaescepsin et ipsam Scepsin. Antandrum certe Alcaeus Lelegum urbem vocat:

Prin-

Πρῶται μὲν καὶ Ἀνταν δρος Λελέγων πόλις. Troas.
Ὁ δὲ Σκήψιος ἐν ταῖς παρακειμέναις τίθησιν, ὥστ' ἐκπίπτοι ἂν εἰς τὴν τῶν Κιλίκων· οὗτοι γάρ εἰσι συνεχεῖς τοῖς Λέλεξι μᾶλλόν πως, τὸ νότιον πλευρὸν τῆς Ἴδης ἀφορίζοντες· ταπεινοὶ δ' ὅμως καὶ οὗτοι, καὶ οἱ τῇ παραλίᾳ συναπτοντες μᾶλλον τῇ κατὰ Ἀδραμύττιον. Μετὰ [4] γὰρ τὸ Λεκτὸν τὸ Πολυμήδιόν ἐστι χωρίον τι ἐν τετταράκοντα σταδίοις· εἶτ' ἐν ὀγδοήκοντα [5] Ἄσσος, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης· εἶτ'

Medic. 3. 4. omittunt καὶ. In sequentibus nostrae editiones interpungunt post μᾶλλον, quod sensum turbat, et πως scribunt. Equidem, quod ex Paris. diserte notatum erat, projeci post πως. Ipsa vox μᾶλλον desideratur in Medic. 4. Tum Medic. 3. Ἀδραμύτιον, de cujus vocis scriptura aliquoties est dictum.

4) Medic. 3. 3ε. Post χωρίον ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. recepi τι. Pro εἶτ' ἐν Medic. 4. εἶτα ἐν, Medic. 3. εἶτα ἐν.

5) Turpe hinc mendum eluit Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 420. dum reponit Ἄσσος. Vulgo enim hic in omnibus libris legebatur ἄλσος μικρὸν, quod adtigisse non erat dignum gravitate Strabonis. Paris. etiam distinctionem post ἄλσος interponit. Omnino Ἄσσος optime hic locum habet, quod ex Mela, Plinio, aliis atque ex ipso Strabone infra p. 610.

Principio Antandrus Legum urbs est. Scepsius eam in circumjacentibus numerat, ita ut in Cilicum regionem excidere videatur: hi enim quodammodo magis contigui sunt Lelegibus, australium maxime litus definientes. Humiles tamen sunt et hi, et qui ad oram maris Adramyttio vicinam propius accedunt. Nam post Lecton est Polymedium vicus quidam, intra XL stadium: post alia XXC Assus paulum supra

Troas. ἐν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα τὰ Γάργαρα· κεῖται δὲ τὰ Γάργαρα ἐπ' ἄκρας, ποιούσης τὸν ἰδίως Ἀδραμυττηνὸν καλούμενον κόλπον. Λέγεται γὰρ καὶ πᾶσα ἡ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τούτῳ ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ ὁ [6] Ἐλαϊτικὸς περιλαμβάνεται· ἰδίως μέντοι φασὶ τοῦτον Ἀδραμυττηνὸν, τὸν κλειόμενον ὑπὸ ταύτης τε τῆς ἄκρας, ἐφ' ἧ τὰ Γάργαρα, καὶ τῆς Πυῤῥᾶς ἄκρας προσαγορευομένης· ἐφ' ἧ καὶ Ἀφροδίσιον ἵδρυται. Πλάτος δὲ τοῦ στόματός ἐστιν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν ἄκραν, διάρμα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων. Ἐντὸς δὲ ἥ τε Ἀντανδρός ἐστιν,

p. 610. m. adparet. Posui igitur. Ante Γάργαρα omittitur τὰ in Paris. Medic. 3. 4. Ἀδραμυττηνὸν, ut semper, Medic. 3. qui etiam proximum καλούμενον rejicit. Reliqui tuentur cum Eustathio ad Homer. Il. 14, 292. p. m. 978, 43. etsi hic antea ponit Γάργαρον.

6) Omnes libri Ἐλεάτικος, qui est Ἐλαϊτικὸς, uti supra p. m. 252. et alibi saepius. Ita vero et hic scribendum luculentissime docet ipse Strabo infra p. 615. Cas. ubi idem adfirmat, et ex eo Eustathius ad Homer. Odyss. 23, 204. p. m. 810, 13. Pro φασὶ τοῦτον Medic. 3. 4. Moscov. τοῦτον φασίν. Tum Paris. Ἀδραμυττηνόν.

supra mare: deinde intra CXL Gargara. Sita sunt Gargara in promontorio, quod sinum efficit, qui proprie Adramyttenus dicitur. Etenim hoc nomine dicitur etiam tota maris ora, quae a Lecto est usque Canae, etiam Elaiticum complectens sinum: peculiariter autem Adramyttenum sinum nuncupant, qui promontorio, cui insita sunt Gargara, et alio, Pyrrha, includitur, cui etiam impositum est Veneris templum. Latitudo oris a promontorio ad promontorium est trajectus CXX stadiorum. Intus

ἐστιν, ὑπερκείμενον ἔχουσα ὄρος, ὃ καλοῦσι Ἀλεξάν- Troas.
δρειαν· ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναί φασιν ὑπὸ τοῦ Πά-
ριδος· καὶ ὁ Ἀσπανεύς, τὸ ὑλοτόμιον τῆς Ἰδαίας
ὕλης· ἐνταῦθα γὰρ διατίθενται κατάγοντες τοῖς
δεομένοις. [7] Εἶτα Ἄσυρα, κώμη καὶ ἄλσος τῆς
Ἀσυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἅγιον. Πλησίον δ' εὐθὺς τὸ
Ἀδραμύττιον, Ἀθηναίων ἄποικος πόλις, ἔχουσα
καὶ λιμένα, καὶ ναύσταθμον· ἔξω δὲ τοῦ κόλπου καὶ
τῆς Πυῤῥᾶς ἄκρας ἡ τε Κισθήνη ἐστὶ πόλις ἔρημος,
ἔχουσα λιμένα. Ὑπὲρ αὐτῆς ἐν τῇ μεσογαίᾳ τό, p. 607.

7) Medic. 3. 4. Paris. εἶτ'. Medic. 4. Ἀτυρηνῆς, alii recte cum Stephano, qui etiam hunc locum adtingit, per η. Ante λιμένα deest καὶ in Medic. 3. Post omnes Περκερήνα, cui Ortelius in thes. Geogr. s. v. *Parparon* substituit minus bene Περήνα. Vulgatam satis vindicant ea, quae notavit Holsten. ad Ortelium p. 148. et ad Stephan. p. 246. Pro κώμη, quod praeferunt editiones, Casaubonn. Venet. 1. Medic. 4. κατοικία. Sic κατοικία Μακεδόνων infra p. 625. m. et alibi similia. Meliores tamen codices vulgatam praeferunt. Alterutra explicationi locum debet. Κῶμαι est etiam in epitome p. 173. Hudf.

tus est · Antandrus cum monte superne imminente, cui Alexandrea nomen: ubi controversiam dearum a Paride aiunt esse disceptatam. Tum Aspaneus, caedua sylvae Idaeae pars: materiam enim eo devehentes requirentibus divendunt. Sequitur Astyra pagus, et lucus Astyrenae Dianae sacer. Hinc est Adramyttium, Athenienſium colonia, portum habens et navium stationem. Extra sinum et Pyrrham promontorium Cisthena est oppidum desertum, portum habens. Supra in mediterraneis

Troas. τε τοῦ χαλκοῦ μέταλλον, καὶ Περπερήνα καὶ Τράριον, καὶ ἄλλαι τοιαῦται κατοικίαι. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἐφεξῆς αἱ τῶν Μιτυληναίων κῶμαι, Κορυφαντίς τε καὶ Ἡράκλεια· [8] καὶ μετὰ ταῦτα Ἄττεα· εἶτ' Ἀταρνεὺς, καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τοῦ Καΐκου ἐκβολαί· ταῦτα δ' ἤδη τοῦ Ἐλαϊτῶν κόλπου· καὶ ἔστιν ἐν τῇ περαίᾳ ἡ [9] Ἐλαία, καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι Κανῶν κόλπος. Λέγωμεν δὲ ἀναλαβόντες περὶ τῶν καθ' ἕκαστα πάλιν, εἴ τι παραλέλειπται μνήμης ἄξιον, καὶ πρῶτον περὶ τῆς Σκήψεως.

§. 52.

8) Καὶ deest in Medic. 4. Tum idem corr. εἰταρνεὺς, Medic. 3. εἶτ' ἀρνεύς. Paris. Πιττάνη. Pro Ἐλαϊτῶν Casaubonn. Ven. 2. (quem sic saepe solum innuere Casaubonus videtur) Ἐλαΐτου, uti infra p. 615. in. Ἐλαΐτης et Ἐλαϊτικὸς variantur. Nolo propter unum codicem illum a vulgata forma recedere.

9) Moscov. Μελήα, Paris. Μηλαία, Medic. 3. 4. Μελαία, edd. Μηλέα. Vetus interpres *Malia*. Atque haec una scriptura vera esse debet, si Strabonem sibi constare velis. Ita enim infra p. 617. Cas. aliquoties adpellat. Atque hinc intelligitur, cur in Ptolemaeo 5, 3. et Scholiaste Aristophanis ad Ran. v. 33. Μανία corrupte legatur. Apud Thucydidem tamen 3, 4. et Xenophontem in hist. Gr. 1, 6, 19. est Μαλέα. Ita et olim suspicatus erat Casaubonus. At paratiorem

raneis aeris fodina est, et Perperena, Trarium, aliique id genus pagi. Deinceps in litore sunt Mitylenaeorum pagi Coryphantis, Heraclea: post Attea: inde Atarneus, Pitana, et Caici ostia: quae jam ad Elaiticum sinum pertinent loca: et in ulteriori regione est Elaea, sinusque usque ad Canas reliquus. Sed nos de singulis rursum differamus, quae memoratu digna praeterivimus: ac primum de Scepsi.

§. 52.

§. 52. Troas.

Ἔστι δ' ἡ μὲν Παλαίσκηψις ἐπάνω Κεβρῆνος κατὰ τὸ μετεωρότατον τῆς Ἴδης ἐγγὺς Πολίχνης· ἐκαλεῖτο δὲ τότε Σκῆψις, εἴτ' ἄλλως, εἴτ' ἀπὸ τοῦ περίσκεπτον εἶναι τὸν τόπον· εἰ δεῖ τὰ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐν τῷ τότε ὀνόματα ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐτυμολογεῖσθαι φωναῖς· ὕστερον δὲ κατωτέρω σταδίοις ἑξήκοντα εἰς τὴν νῦν Σκῆψιν μετωκίσθησαν ὑπὸ Σκαμανδρίου τε τοῦ Ἕκτορος, καὶ Ἀσκανίου τοῦ

tiorem poſt admovit medicinam ex ipſo Strabone infra p. 615. in. legitque Ἑλλία. Παραλία vero tum eſt ultra Caicum; ut vetus interpres: *in ulteriore regione.* Docet id progreſſio narrationis.

1) Moſcov. Κεβρῆνος, reliqui cum edd. Κίβρηνος. Supra Noſter urbem p. 596. f. Caſ. adpellat Κεβρηνίν. Aut igitur variat terminationem, uti paſſim ſolet, et Demoſthenes contra Ariſtocrat. p. 671, 9. ed. Reisk. Κίβρηνα vocat, aut intellexit fluvium, cujus caſus obliquus eſt Κεβρῆνος apud Herodianum teſte Stephano h. v. et Apollodor. 3, 12, 5. et 6. ubi cf. notata ab Heynio. Praefero tamen prius, quia ποταμοῦ non additum eſt, et ſic urbs ſpectatur ſupra memorata. In ſequentibus περίσκεπτον non congruit etymo.

2) Caſaubonn. Ven. 2. (ut alibi) Σκαμάνδρου; alii, ut infra,

§. 52.

Antiqua Scepſis, id eſt enim Palaeſcepſis, ſupra Cebrenem ſita fuit juxta excelſiſſimam Idae partem ad Polichnam: nomen hoc habuit, ſive alias, ſive quod e loco illo longiſſime poſſet circumſpici, ſi quidem barbarica ejus aetatis nomina ſunt ad Graeci ſermonis exigendà rationem. Deinde urbs XL ſtadia deorſum translata eſt in eam, quae nunc eſt Scepſis, a Scamandrio Hectoris,

Troas. Αἰνείου παιδός· καὶ δύο γένη ταῦτα βασιλεῦσαι πολὺν χρόνον ἐν τῇ Σκήψει λέγεται· μετὰ ταῦτα δ' εἰς ὀλιγαρχίαν μετέστησαν, εἶτα Μιλησίοις συνεπολιτεύθησαν αὐτοῖς, καὶ δημοκρατικῶς ᾤκουν· οἱ δ' ἀπὸ [3] τοῦ γένους οὐδὲν ἧττον ἐκαλοῦντο βασιλεῖς, ἔχοντες τινὰς τιμάς· εἶτ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν συνεπόλισε τοὺς Σκηψίους Ἀντίγονος· εἶτ' ἀπέλυσε Λυσίμαχος, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκείαν.

§. 53.

fra, recte Σκαμανδρίου, quod indubium reddit Homerus Il. 6, 401. Cf. etiam Dionyſ. Halic. 1, 47. Pro vulgato Μιλήσιοι Caſaubonn. Moſcov. Pariſ. Medic. 4. Ven. 1. 2. dant Μιλησίοις et Medic. 4. Ven. 1. αὐτοὶ pro αὐτοῖς. Priorem formam ob tot codicum conſenſum excepi. Poſt Caſaubonus ex libris ſuis adfert ᾤκουντο, quod ex meis et hic ſubminiſtrat Ven. 2.

3) Interpoſui τοῦ ex Moſcov. Medic. 3. 4. vel potius revocavi, a Xylandro omiſſum. Vetus interpres *ex eo genere*. Nempe ſuperiora reſpicit. Tum οἰκείαν praeponendum putavi ex Pariſ. Medic. 3. 4. pro οἰκίαν, quorum commiſtio eſt frequens.

ctoris, et Aſcanio Aeneae F. ac duae hae familiae diu Scepſi regnaſſe traduntur: venit poſtea urbs in paucorum poteſtatem: ſecundum haec cum Mileſiis in civitatem coaluerunt et popularis reip. adminiſtratio eſt inſtituta: nihilominus tamen, qui ex iſtis erant familiis, reges ſunt appellati, ac ſuos peculiares habuerunt honores. Poſtmodo Antigonus Scepſios Alexandream traduxit: dimiſit deinde in ſuam eos rurſum patriam Lyſimachus.

§. 53.

§. 53. Troas.

Οἴεται δ' ὁ Σκήψιος καὶ βασίλειον [1] τοῦ Αἰνείου γεγονέναι τὴν Σκῆψιν, μέσην οὖσαν τῆς τε ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ καὶ Λυρνησσοῦ, εἰς ἣν φυγεῖν εἴρηται διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως· φησὶ γοῦν ὁ Ἀχιλλεύς·

Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε, βοῶν [2] ἄπο, μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι,
Κεῖθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
Πέρσα, μεθορμηθείς —.

Οὐχ ὁμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λόγῳ τῷ λεχθέντι νῦν τὰ περὶ τοῦ Αἰνείου θρυλ-

1) Moſcov. γεγονέναι τοῦ Αἰνείου. Pro μέσην Medic. 3. μέσου. Proxime poſt inſerto τε Moſcov. Medic. 3. 4. τῆς τε ὑπὸ, quod vulgo abeſt.

2) Sic Moſcov. cum vulgo ſcribatur ἀπό. Cf. Heyne ad Homer. Il. 20, 188. Ante μέμνῃ Medic. 3. Poſt κεῖθεν habent omnes libri, qui in Homero dant ἔνθεν. Pro εἰς Moſcov. Medic. 3. ἐς, ut in Homero, reliqui εἰς. Tum Λυρνησσὸν unico σ Medic. 3. ut ſupra.

§. 53.

Arbitratur Demetrius Scepſius, patriam ſuam fuiſſe Aeneae regiam, medio ſitam loco inter Aeneae ditionem et Lyrneſſum, in quam dicatur fugiſſe, Achille perſequente. Sic enim loquitur Achilles:

Non venit in mentem tibi, quo te tempore ſolum
Idaeis inſtans de montibus exagitarim,
Veloci te calce premens —
Hinc te Lyrneſſum fuga pertulit: hanc ego cepi.

Caeterum huic de Scepſis auctoribus ac principibus ſermoni non conſonant ea, quae de Aenea vulgo memoran-

Troas. θρυλλούμενα. Περιγενέσθαι γὰρ δὴ τοῦτόν φασιν ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τὴν πρὸς Πρίαμον δυσμένειαν·

Ἀεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὔ τι τίεσκε.

Τοὺς δὲ συναρχόντας Ἀντηνορίδας καὶ αὐτὸν τὸν Ἀν-
p. 608. τήνορα διὰ τὴν Μενελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν. Σοφοκλῆς [3] γοῦν ἐν τῇ ἁλώσει τοῦ Ἰλίου παρδαλέαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀντήνορος προτεθῆναι σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἐαθῆναι τὴν οἰκίαν. Τὸν μὲν οὖν

3) Γοῦν deeſt in Medic. 3. Tum idem et 4. Pariſ. praeferunt παρδαλαίαν, Moſcov. παρδαλείαν, Euſtath. ad Homer. Il. 3, 207. p. 307, 22. παρδαλήν, edd. παρδαλέαν. Πρὸ omittit Euſtathius ante verba τῆς θύρας. Tum idem ἅμα παισὶ pro καὶ τοὺς παῖδας. Poſtea παραγενομένων deeſt in quibusdam Caſaubonn. in Ven. 1. Medic. 4. in aliis Caſaubonn. legitur λεγομένων, ut in Medic. 3. At agnoſcunt Moſcov. Pariſ. in cuius tantum vacuo ſpatio priores duae ſyllabae deſiderantur, cum Euſtathio. Pro διατεσεῖν Euſtathius διατεσσεῖν, et ἐν τῷ Ἀδείῳ. Pro Ἐνετικὴν Moſcov. Ἀνετικὴν, Medic. 3. 4. (hic poſtea corr.) Ἐλνετικήν. Tum τὸν δ' Ἀλνείαν Medic. 3. 4.

morantur. Hunc quidem bello ſuperſtitem fuiſſe perhibent, propter inimicitias, quae ei cum Priamo erant.

(Nam Priamo graviter
ſemper ſuccenſuit iſte,
Quod ſibi praeclaro nul-
lum deferret honorem
Eximium. —)

etiam collegas ejus Antenoridas, et ipſum Antenorem, propterea quod Menelaum hoſpitio is excepiſſet. Sophocles quidem in exſcidio Ilii ait pardi pellem fuiſſe foribus Antenoris appoſitam, qua teſſera domum ejus immunem a direptione eſſe ſignifi-

σὺν Ἀντήνορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν παραγενο- Troas.
μένων Ἑνετῶν εἰς τὴν Θρᾴκην περισωθῆναι· κἀκεῖθεν διαπεσεῖν εἰς τὴν λεγομένην κατὰ τὸν Ἀδρίαν Ἑνετικήν· τὸν δὲ Αἰνείαν μετ' Ἀγχίσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παιδὸς Ἀσκανίου λαὸν ἀθροίσαντα πλεῦσαι· καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὸν Μακεδονικὸν Ὄλυμπόν φασιν· οἱ δὲ περὶ [4] Μαντίνειαν τῆς Ἀρκαδίας κτίσαι Καπύας, ἀπὸ Κάπυος θέμενον τοὔνομα τῷ πολίσματι· οἱ δ' εἰς Αἰγέσταν καταῖραι τῆς Σικελίας σὺν Ἐλύμῳ Τρωΐ, καὶ Ἔρυκα, καὶ Λιλύβαιον κατασχεῖν, καὶ ποταμοὺς περὶ Αἰγέσταν προσαγορεῦσαι, Σκάμανδρον καὶ Σιμόεντα· ἔνθεν δ' εἰς τὴν Λατίνην ἐλθόν-

4) Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Μαντινίαν. De ſcriptura nominis Καπύας v. Holſten. ad Steph. p. 166. Tum vulgo Ἐλύμῳ, pro quo Xylander et Caſaubonus ſubſtituunt Ἐλύμῳ, uti eſt in Dionyſ. Halic. 1, 52. ubi idem narratur, probante id metro apud Virgil. Aen. 5, 73. ubi plures dabit Heyne. Poſt pro Λιλύβαιον Medic. 3. 4. In Moſcov. prima ſyllaba Λι erat inſerta. Tum pro ἔνθεν δ' Medic. 4. ἔνθεν δὲ, ut ſolet, Euſtath. ad Homer. Il. 20, 307. p. m. 1285. f. ἐκεῖθεν δέ. Porro Medic. 4. καταφάγη.

gnificaretur: proinde Antenorem cum filiis et Henetis ſibi adjunctis in Thraciam evaſiſſe: indeque in Venetiam, quae nunc dicitur, apud Adriam perveniſſe: Aeneam cum Anchiſa patre et Aſcanio filio, hominum collecta multitudine, enavigaſſe. Alii eum ſedes poſuiſſe ajunt apud Olympum Macedoniae: alii apud Mantineam Arcadiae Capuas condidiſſe, nomine oppido a Capy facto: alii ad Aegeſtam Siciliae cum Elymo Troë trajeciſſe, et occupaſſe Erycem ac Lilybaeum: fluviosque circa Aegeſtam denominaſſe Scamandrum et Simoentem.

Troas. ἐλθόντα μεῖναι κατά τι λόγιον τὸ κελεῦον μένειν, ὅπου ἂν τὴν τραπεζαν καταφάγοι· συμβῆναι δὲ [5] τῆς Λατίνης περὶ τὸ Λαουίνιον τοῦτο, ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντὶ τραπέζης κατὰ [6] ἀπορίαν, καὶ ἅμα ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέασιν. Ὅμηρος μέντοι συνηγορεῖν οὐδετέροις ἔοικεν, οὐδὲ τοῖς περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λεχθεῖσιν. Ἐμφαίνει γὰρ μεμενηκότα τὸν Αἰνείαν ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ διαδεδεγμένον τὴν ἀρχήν, καὶ παραδεδωκότα παισὶ παί-

5) Vulgo τοῖς Λατίνοις, quod in Pariſ. et Ven. 2. etiam fuiſſe videtur. Caſaubonn. τῇ Λατίνῃ; Moſcov. τῇ Λατίνῃ et τοῖς Λατίνοις; Medic. 3. τῆς Λατίνης; Medic. 4. Venet. 1. ἐν τῇ Λατίνῃ, uti emendabat Caſaubonus. Xylander volebat ἐν τοῖς Λατίνοις. Utrumque recte, quia id non Latinis, ſed Aeneae comitibus accidit. Tyrwhitt. in Strabon. p. m. 52. τῆς Λατίνης, quod et ipſum fert Graecitas et nexus.

6) Ad Caſaubonum edd. ἀπειρίαν, uti et legitur in Medic. 3. 4. Moſcov. Poſt ἀπορίαν, quod dant alii et jam olim reponendum notaverat ad Aldi editionem Victorius. Sic et Xylander emendaverat. Conſentit Meurſius ad Lycophron. v. 1250. non ſine hiſtoriae fabularis ſuffragio. Pro οὐδετέροις Xylander emendat οὐδὲ τούτοις.

tem. Veniſſe inde in Latium, monituque oraculi ibi conſediſſe, quod manere ibi jubebat, ubi menſam comediſſet: id ei in Latio apud Lavinium uſu veniſſe, cum ob inopiam magnus panis loco menſae poſitus, una cum injectis ei carnibus eſſet devoratus. Homerus neque his adſtipulari videtur, neque iis, quae de Scepſis auctoribus dicta ſunt. Innuit enim, Aeneam manſiſſe in Troia, inque regnum ſucceſſiſſe, et id per ſucceſſionem ad filiorum filios propa-

παίδων τὴν διαδοχὴν αὐτῆς, ἠφανισμένου τοῦ τῶν Troas.
Πριαμιδῶν γένους·

[7] Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων.
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Οὕτω δ' οὐδ' ἡ τοῦ Σκαμανδρίου διαδοχὴ σώζοιτ' ἄν. Πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς ἑτέροις διαφωνεῖ τοῖς μέχρι καὶ Ἰταλίας αὐτοῦ τὴν πλάνην λέγουσι, καὶ αὐτόθι ποιοῦσι τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. Τινὲς δὲ γεάφουσιν·

[8] Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει,
Καὶ

7) In versibus Homericis haec discrepant. Moscov. Αἰνείας, ut veteres editiones. Medic. 3. 4. ἀνάσσει. Tum, ut editur in Homero Il. 20, 308. Moscov. Medic. 3. 4. veteres editiones παίδων παῖδες; vulgo παῖδες παίδων, quod propter constantiorem in sequentibus repetitionem reliqui. Denique pro τοί κεν Moscov. τοὶ καὶ, ut et in Homero Moscov. 2. Aliter versus leguntur in Eudociae violario p. 76. ed. Villoiſ. Sed cf. Heyne ad Homeri c. l.

8) Verba νῦν δὲ δὴ desunt in Moscov. Pariſ. Medic. 3. 4. et prioribus editionibus. Pro Αἰνείαο Moscov. Αἰνεία et Medic. 3. πάντεσσιν ἀνάσσει.

propagaſſe: cum ſtirps Priami eſſet abolita.

Nunc etenim Priami ſtirpem Saturnius odit.
Fortis at Aeneas in Troës ſceptra tenebit,
Et nati natorum, qui naſcentur ab illis.

Hoc pacto ne Scamandrii quidem ſucceſſio ſervabitur. Multo magis haec diſcrepant ab iis, qui usque in Italiam vagatum eum dicunt, et ibi vitam cum morte commutaſſe. Quidam ſcribunt:

At genus Aeneae cunctis dominabitur oris,
Et

Ariſtot. ſcripta. Καὶ παῖδες παίδων —. τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες.

§. 54.

Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως αἵ τε Σωκρατικαὶ γεγόνασιν, Ἔραστος καὶ Κορίσκος, καὶ ὁ τοῦ Κορίσκου υἱὸς Νηλεύς, ἀνὴρ καὶ Ἀριστοτέλους ἠκροαμένος καὶ Θεοφράστου, διαδεδεγμένος δὲ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεοφράστου, ἐν ᾗ ἦν καὶ ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους· ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης τὴν ἑαυτοῦ Θεοφράστῳ παρέδωκεν· ὅπερ καὶ τὴν σχολὴν ἀπέλιπε, πρῶτος, ὧν ἴσμεν, συναγαγὼν βιβλία, καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης σύνταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ
p. 609. παρέδωκεν· ὁ δ' εἰς Σκῆψιν κομίσας τοῖς μετ' αὐτὸν παρέ-

1) Ex Medic. 3. 4. Moſcov. interpoſui καί. Poſt Moſcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. ὁ γοῦν Ἀριστοτέλης. Tum ἐπὶ δὲ Medic. 3. Voces τὴν σπουδὴν omiſit Moſcov. Pro ὑπὲρ Ven. 1. Medic. 3. 4. ὑπό. Tum Moſcov. Ἀπελλίκωνι, ut epitome.

Et nati natorum —: ad Romanus id referentes.

§. 54.

Protulit Scepſis Socraticos Eraſtum et Coriſcum, et Neleum Coriſci F. qui auditor fuit Ariſtotelis et Theophraſti: et huius etiam bibliothecam ſucceſſione nactus eſt, in qua Ariſtotelis etiam fuit bibliotheca: nam Ariſtoteles ſuam Theophraſto tradidit, cui et ſcholam reliquit. Primus omnium, qui nobis ſunt noti, Ariſtoteles bibliothecam conductis libris compoſuit, idque Aegypti reges facere docuit. Theophraſtus bibliothecam Neleo tradidit. Hic libros Scepſin translatos poſteris ſuis reliquit,

παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἱ κατάκλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἤσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι· ὑπὲρ δὲ νοτίας καὶ σητῶν κακωθέντα, ὀψέ ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλικοντι τῷ Τηΐῳ πολλῶν ἀργυρίων τά τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία· ἦν δὲ ὁ [2] Ἀπελλικων φιλόβιβλος μᾶλλον, ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν Aristot. scripta.

2) Medic. 3. Ἀπελλικων, uti poſt. Verba τοῖς ἐκ περιπάτου in Ven. 2. abſunt. Tum mutato verborum ordine Moſcov. Medic. 3. 4. οὐκ ἔχουσιν ὅλως. Poſt Medic. 3. λυκνιζειν, editiones ante Xylandrum λιχνιζειν, quod in Aldina Victorius in ſuo exemplari correxerat. Ante πολλὰ articulus in Moſcov. deeſt. Tum pro εἰκότως, uti praeivit Aldus, omnes libri cum epitome volunt εἰκότα. Pro προσελάβετο Ven. 1. Medic. 4. προσεβάλετο, quae verba commutantur et alibi. Illud hic eſt aptius. Porro Venet. 1. Medic. 3. 4. ἦρε pro εἶλε. Δὲ poſt δεῦρο deeſt in Venet. 1. et Medic. 3. et pro διεχειρίσατο Caſaubonn. Medic. 4. Ven. 1. 2. dant ἐνεχειρίσατο. Denique Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. Περὶ μὲν οὖν pro Περὶ μὲν δή.

liquit, ineruditis hominibus: qui incurie poſitos ſub clavibus retinuerunt, cumque Attalicorum regum ſtudium intellexiſſent, quibus Scepſis parebat, conquirentium libros ad inſtruendam Pergami bibliothecam: ſub terra ſuos in foſſa quadam occultaverunt. Ibi ab humore et blattis vitiatos tandem, qui ex ea erant ſtirpe, Ariſtotelis Theophraſtique libros Apelliconti Teio magna pecunia vendiderunt. Tenebatur is Apellico librorum amo-

Ariſtot. ſcripta. τῶν ἐπανορθωσιν τῶν διαβρωμάτων, εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν ἁμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. Συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον, ὅλως οὐκ ἔχουσι τὰ βιβλία, πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις λεκυθίζειν· τοῖς δ' ὕστερον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν, ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ Ἀριστοτελίζειν, ἀναγκάζεσθαι μέντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν. Πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ῥώμη προσελάβετο. Εὐθὺς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλίκοντος τελευτὴν, Σύλλας εἶλε τὴν Ἀπελλίκοντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἑλών· δεῦρο δὲ κομισθεῖσαν Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαρι-

amore, quam philoſophiae ſtudio majore: itaque eroſarum particularum quaerens inſtaurationem, in nova libros transtulit exempla, lacunas non recte implens, ediditque libros mendorum plenos. Uſu venit peripateticis antiquis, qui poſt Theophraſtum vixerunt, cum omnino libris carerent paucosque duntaxat, praecipue exotericos haberent, ut nulla de re exquiſite pertractando eam philoſopha-

ri poſſent, ſed tantum de propoſitis artificioſe disputarent. Poſterioribus ab eo tempore, quo libri iſti ſunt editi, facilius fuit philoſophari et Ariſtotelem imitari: quanquam ob mendorum multitudinem cogerentur, multa probabiliter modo dicere. Multum huc etiam Roma contulit. Statim enim a morte Apellicontis Sylla, cum Athenas cepiſſet, bibliothecam illius recepit: quae cum huc eſſet allata,

Tyran-

λαριστοτέλης ὢν, θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθή- Ariſtot.
κης· καὶ βιβλιοπῶλαί τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώ- ſcripta.
μενοι, καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πράσιν γραφομένων βιβλίων καὶ ἐνθάδε, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόχρη.

§. 55.

Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως καὶ ὁ Δημήτριός ἐστιν, οὗ μεμνήμεθα πολλάκις, ὁ τὸν Τρωϊκὸν διάκοσμον ἐξηγησάμενος γραμματικὸς, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγονὼς Κράτητι καὶ Ἀριστάρχῳ· καὶ μετὰ τοῦτον Μητρόδωρος, ἀνὴρ ἐκ τοῦ φιλοσόφου μεταβεβληκὼς ἐπὶ τὸν πολιτικὸν βίον, καὶ ῥητορεύων τὸ πλέον ἐν τοῖς συγγράμμασιν· ἐχρήσατο δὲ φράσεώς τινι

Tyrannio a bibliothecae praefecto obtinuit, ut ſibi eorum uſus permitteretur, homo Ariſtotelis ſtudioſus, et librorum venditores nonnulli ineptis uſi librariis, neque cum exemplari deſcripta comparantes: quod et aliis accidit libris, qui exſcribuntur vendendi cauſa et Romae, et Alexandreae. De his quidem ſatis.

§. 55.

Scepſi natus eſt et Demetrius grammaticus, cujus ſaepe mentionem fecimus, qui Catalogum Homeri enarravit, aequalis Cratetis et Ariſtarchi. Et poſt hunc Metrodorus, qui e philoſopho in civilem mutatus hominem, in ſuis ſcriptis plerumque rhetorum more differit: nova utens quadam dicendi forma, quae ei apud multos admi-

Troas. χαρακτῆρι καινῷ, καὶ [1] κατεπλήξατο πολλούς· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν Χαλκηδόνι γάμου λαμπροῦ πένης ὢν ἔτυχε, καὶ ἐχρημάτιζε Χαλκηδόνιος· Μιθριδάτην δὲ θεραπεύσας τὸν Εὐπάτορα, συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον ἐκείνῳ μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐτιμήθη διαp. 610. φερόντως, ταχθεὶς ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἐφ' ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι [2] βουλὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα. Οὐ

admirationem peperit: idque ſua fama conſecutus eſt, ut opulentam uxorem, Chalcedone pauper duceret, ac Chalcedonius appellaretur. Mithridatem autem colens Eupatorem, eum cum uxore in Pontum eſt comitatus, et ad ſummum ab eo honorem evectus: nam judicis ei officium hic demandavit, a cujus ſententia non liceret ad regem provocare. Non

1) Medic. 3. 4. Ven. 1. cum Caſaubonn. κατέπληξε. Tum pro Καρχηδόνι, quod inde ab Aldo ferunt editiones, Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. 2. ſubminiſtrant Χαλκηδόνι, uti poſt Medic. 3. 4. Ven. uterque Χαλκηδόνιος, quam commutationem notarunt multi, commemorati ad Melam V. 2. P. 1. p. 574 ſq. Nempe Καλχηδών olim ſcribebatur, ut numi probant; cum auctores fere alteram ſcripturam praeferant. In noſtro loco ideo praecipue ſequendi ſunt codices, quod Metrodori aetate Carthago nulla fuit, dudum deleta. V. Weſſeling. ad Hieroclem p. 691. qui olim hanc lectionem vindicavit. Ἐκείνῳ poſt Πόντον, quod antea aberat, ſuffragantibus MSStis, addidit Caſaubonus. In praecedentibus Medic. 3. vult ἐχρημάτισε.

2) Nemo non facile videt, locum eſſe corruptum. Puto autem legendum ἀφ' ἧς οὐκ ἦν ἀναβολὴ τῆς δίκης. Eſt enim ἀναβολὴ τῆς δίκης ſic dictum, ut ἀναβάλλειν τὴν δίκην, quod ſignificat provocare et, ut loquuntur Iuriſconſulti, appellare ab inferiore judice ad ſuperiorem. *Caſaubonus.* Omnes codices in vulgata lectione perſtant, cujus eundem, qui

Οὐ μέντοι διηυτύχησεν, ἀλλ' ἐμπεσὼν εἰς ἔχθραν Troas.
ἀδικωτέρων ἀνθρώπων, ἀπέτη τοῦ βασιλέως κατὰ
τὴν πρὸς Τιγράνην τὸν Ἀρμένιον πρεσβείαν· ὁ δ'
ἄκοντα ἀνέπεμψεν αὐτὸν [3] τῷ Εὐπάτορι, φεύγοντι
ἤδη τὴν προγονικὴν βασιλείαν· κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν κα-
τέτρεψε τὸν βίον, εἴθ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἴθ' ὑπὸ
νόσου· λέγεται γὰρ ἀμφότερα. Περὶ μὲν τῶν Σκη-
ψίων ταῦτα.

qui latet, ſenſum ante Xylandrum perſpexit etiam vetus interpres. Nolui tamen ſine libris recipere alteram. Tantum Venet. 2. dat ἀφ' οἷς et Venet. 1. βουλῇ. In ſequ. διηυτύχησεν recte ex codicibus poſuit Caſaubonus, cum antea legeretur διηυτύχησεν, quod ad marginem Aldinae editionis emendaverat etiam Victorius.

3) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. praeponunt articulum, vulgo abſentem. Contra βασιλείαν deeſt in codicibus meis omnibus, duriori ellipſi. Vetus interpres *e paterno regno fugienti* vertit.

Non tamen ad finem vitae fortuna permanſit ſecunda: ſed iniquorum hominum inimicitiis intricatus, defecit a rege, cum ab eo legatus ad Tigranem Armenium miſſus eſſet, qui eum invitum Eupatori remiſit, jam ex avito fugienti regno: in itinere autem mortuus eſt Metrodorus, ſive regis opera, ſive e morbo: vtrumque enim fertur. Haec quidem hactenus de Scepſiis.

§. 56.

Leleges.

§. 56.

Μετὰ δὲ Σκῆψιν [1] Ἀνδειρα καὶ Πιονίαι, καὶ ἡ Γαργαρίς. Ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ἀνδειρα, ὃς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινευθεὶς ἀποσάζει ψευδάργυρον, ἢ προσλαβοῦσα χαλκὸν [2] τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὅ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι· γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τμῶλον. Ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία, ἃ οἱ Λέλεγες κατεῖχον· ὡς δ' αὕτως καὶ τὰ περὶ Ἄσσον.

§. 57.

1) Moſcov. et epitome in ed. Baſil. Ἀνδηρα; ſed per ει codices reliqui cum Stephano. Tum Pariſ. Medic. 3. 4. Πιονίαι, ut vetus interpres; Moſcov. et edd. ante Xylandrum Πιονίας. Sed Πιονία vocatur etiam ab Hierocle p. 663. Tum Medic. 3. προσλαβών.

2) Quis hanc battologiam in optimo ſcriptore ferat: τὸ καλούμενον, ὅ τινες καλοῦσι. Equidem non dubito, vel poſt καλούμενον aliquod deeſſe verbum, vel tollenda certe eſſe haec τὸ καλούμενον. Stephanus ſic locum expreſſit: εἶτα κραθεὶς χαλκῷ ὀρείχαλκος γίγνεται. *Caſaubonus.* Codices cum epitome in vulgata conſentiunt omnes, nec conjecturis proficitur.

§. 56.

Poſt Scepſin Andeira ſunt, et Pionia, et Gargaris. Lapis eſt apud Andeira, qui uſtus in ferrum tranſit: deinde cum quadam terra in camino excoctus, pſeudargyrum ſeu falſum argentum ſtillat: cui ubi eſt aes additum, temperamentum fit, quod vocant, et nonnulli orichalcum dicunt: naſcitur pſeudargyrus etiam apud Tmolum. Haec ſunt loca, quae Leleges tenuerunt: ut et quae circa Aſſum.

§. 57.

§. 57. Leleges.

Ἔστι δὲ ἡ Ἄσσος ἐρυμνὴ καὶ εὐτειχὴς ἀπὸ θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος, ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀναβασιν ἔχουσα· ὥστ' ἐπ' αὐτῆς οἰκείως εἰρῆσθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κιθαριστοῦ·

Ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.

Ὁ δὲ λιμὴν χώματι κατεσκεύασται μεγάλῳ. Ἐντεῦθεν ἦν Κλεάνθης, ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, ὁ διαδεξάμενος τὴν Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως σχολήν, καταλιπὼν δὲ Χρυσίππῳ [1] τῷ Σολεῖ· ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον κηδείαν. Ἦν δὲ Ἑρμείας εὐνοῦχος, τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης· γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἠκροάσατο καὶ Πλάτωνος

1) Τῷ deeſt in Ven. 1. ut δὲ abeſt in Medic. 4. Pro Σολεῖ Ven. 2. dat βασιλεῖ. In Ἑρμείαν receptam ſcripturam tuentur omnes libri, ut alibi in aliis auctoribus, etſi diſerte per ι efferri monent Harpocration et Etymol. M. h. v. V. Weſſeling. ad Diodor. Sic. 16, 52.

§. 57.

Natura et arte munita eſt Aſſus, a mari et portu rectam et longam habens adſcenſionem: ut convenire ei videatur Stratonici citharoedi:

Aſſon eas, propere exitium ſi tu tibi quaeris.

Portus magno aggere conſtructus eſt. Hinc natus fuit Cleanthes, ſtoicus philoſophus, qui Zenoni Citienſi in ſchola ſucceſſit, et eam Chryſippo Solenſi reliquit. Ibidem etiam Ariſtoteles commoratus eſt ob adfinitatem cum Hermea tyranno. Fuit is Hermeas Eunuchus, cujusdam menſarii famulus: cumque veniſſet Athenas, Plato-

Leleges. τωνος καὶ Ἀριστοτέλους· ἐπανελθὼν δὲ, τῷ δεσπότῃ συνετυράννησε, πρῶτον ἐπιθεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεῖνον, καὶ μετεπέμψατο τόν τε Ἀριστοτέλην καὶ Ξενοκράτην, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει καὶ [2] θυγατέρα ἀδελφοῦ συνῴκισε. Μέμνων δὲ ὁ Ῥόδιος ὑπηρετῶν τότε τοῖς Πέρσαις καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν, καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν [3] ξενίας τε ὀνόματι καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν· συλλαβὼν δ' ἀνέπεμψεν ὡς τὸν βασιλέα, κἀκεῖ κρεμασθεὶς

2) Casaubonn. Medic. 4. Venet. 1. *τὴν θυγατέρα.* Pro ἀδελφιδοῦ editionum codices exhibent ἀδελφοῦ cum et sine articulo praemisso, idque, quia verosimiliùs videtur, probavi. Auctores, qui Aristotelis vitam scripserunt, aut historiam adtigerunt, valde inter se discrepant. V. Meursius ad Hesychium Milesium p. 124. Post pro τότε Moscov. ποτέ.

3) Casaubonn. Moscov. Paris. Medic. 3. Ven. 2. ξυνίας τε ἅμα καὶ. Vulgatam adferunt Medic. 4. Venet. 1. cum vetere interprete. Cum non urgeat necessitas, hanc retinui.

Platonem audivit et Aristotelem. Reversus inde, tyrannidem in Atarnenses et Assios machinanti domino socium se praebuit: post ei successit, accivitque Aristotelem et Xenocratem, eorumque curam habuit: Aristoteli etiam filiam fratris nuptum dedit. At Memnon Rhodius, Persarum eo tempore administer atque dux, simulata amicitia Hermeam ad se vocavit, sub nomine hospitii et simulatorum negotiorum: comprehensumque ad regem misit: ibi Hermeas suspendio adfectus periit: philosophi evase-

σθεὶς ἀπώλετο· οἱ Φιλόσοφοι δ' ἐσώθησαν, φεύγον- Leleges.
τες τὰ χωρία, ἃ οἱ Πέρσαι κατέσχον.

§. 58.

Φησὶ δὲ Μυρσίλος Μηθυμναίων κτίσμα εἶναι τὴν Ἄσσον· Ἑλλάνικος δὲ Αἰολίδα φησίν· ὥς τε καὶ τὰ Γάργαρα καὶ ἡ Λαμπωνία Αἰολέων. Ἀσσίων γάρ ἐσι κτίσματα τὰ Γάργαρα, οὐκ εὖ συνοικούμενα· ἐποίκους γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰσήγαγον ἐκ Μιλήτου πό- p. 611.
λεως, ἐρημώσαντες ἐκείνην, ὥστε ἡμιβαρβάρους γενέσθαι φησὶ Δημήτριος αὐτοὺς ὁ Σκήψιος ἀντὶ Αἰολέων. Καθ' Ὅμηρον μέντοι ταῦτα πάντα ἦν. Λελέγων, οὓς τινὲς μὲν Κᾶρας ἀποφαίνουσιν, Ὅμηρος δὲ χωρίζει.

1) Ante Casaubonum legebatur Ἑλλάνικός τε καὶ, uti extat in Medic. 3. Paris. Venet. 2. et remoto καὶ in Medic. 4. et Moscov. Casaubonus posuit Καὶ Ἑλλάνικος δὲ Αἰολίδα — Post pro ἐκείνην Moscov. ἐκεῖναι.

evaserunt, fugientes e locis, quae Persae obtinebant.

§. 58.

Myrsilus Assum a Methymnaeis conditam ait: Hellanicus Aeolicam facit urbem: ut Gargara quoque et Lamponia Aeolidis. Nam ab Assiis condita sunt Gargara, non satis bene habitatoribus instructa: nam e Mileto colonos eo miserunt reges, eam evacuantes: itaque Demetrius Scepsius ait eos de Aeolensibus semibarbaros factos. Homeri aetate omnia ista Lelegum fuerunt: quos Cares nonnulli appellant. Homerus distinxit.

Ad

Leleges. Πρὸς μὲν ἄλλος Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες.

Ἕτεροι μὲν τοίνυν τῶν Καρῶν ὑπῆρξαν· ᾤκουν δὲ μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Κιλίκων· ἐκπορθηθέντες δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως μετέσησαν εἰς τὴν Καρίαν, καὶ κατέσχον τὰ περὶ τὴν νῦν [2]Ἁλικαρνασσὸν χωρία. Ἡ μέντοι νῦν [3]ἐκλειφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν πόλις Πήδασος οὐκέτ' ἐστίν.

§. 59.

2) Simplici σ efferunt hic et poſtea Moſcov. Medic. 3. 4. de qua promiſcua ſcriptura cf. ad Melam V. 2. P. 1. p. 493. Tum Medic. 3. 4. ἡ μὲν τοίνυν, ut antea Medic. 4. μέντοι pro μὲν τοίνυν.

3) Medic. 3. Moſcov. ἐκληφθεῖσα; Ven. 1. Medic. 4. et Caſaubonn. ἐξαλειφθεῖσα. Poſt πόλις ſubjiciunt codices omnes Πήδασος, uti etiam ex hoc loco refert Euſtath. ad Homer. Il. 6, 21. p. m. 476, 20. qui et habet ἐκλειφθεῖσα. Sic ἐν Πιδαίῳ (leg. Πηδάσῳ ſ. Πιδάσῳ) Cariae habitaſſe, notat Schol. Villoiſ. ad Il. 10, 429. Nempe turbavit, quod deinceps τὰ Πήδασα legitur. At duplicem fuiſſe urbem, ſatis docuit Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 286. ſ. Addidi igitur tot vocibus admonitus.

Ad mare ſunt Cares, et curvo Paeones arcu,
Et Leleges, et Caucones. — Diverſi ergo a Caribus Leleges, habitabant autem inter Aeneae ditionem et Cilices poëtae: ab Achille autem evaſtati, in Cariam tranſiverunt, et occuparunt quae circa Halicarnaſſum ſunt loca. Urbs, qua exceſſerunt, Pedaſus, non exſtat.

§. 59.

§. 59. Leleges.

Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῶν Ἁλικαρνασσέων τὰ Πήδασα ὑπ' αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις, καὶ ἡ νῦν χώρα [1] Πηδασὶς λέγεται. Φασὶ δ' ἐν αὐτῇ καὶ ὀκτὼ πόλεις ᾠκῆσθαι ὑπὸ τῶν Λελέγων πρότερον εὐανδρησάντων, ὥστε καὶ τῆς Καρίας κατασχεῖν τῆς μέχρι Μύνδου καὶ Βαργυλίων· καὶ τῆς Πισιδίας ἀποτεμέσθαι πολλήν. Ὕστερον δ' ἅμα τοῖς Καρσὶ στρατευόμενοι κατεμερίσθησαν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἠφανίσθη τὸ γένος· τῶν δ' ὀκτὼ πόλεων τὰς ἓξ [2] Μαύσωλος εἰς μίαν τὴν Ἁλικαρνασσὸν συνήγαγεν, ὡς

1) Ven. 1. Πήδασος. Pro ᾠκεῖσθαι, quod ferunt editiones, Moſcov. ᾠκῖσθαι; Medic. 3. 4. ᾠκῆσθαι, quod recepi, ut εὐανδρησάντων ex codicibus et editionibus ante Caſaubonianam, in quam irrepſit εὐανδρησάνσαν, quod poſteriores in εὐανδρήσασαν mutandum putarunt. Sequens κατασχεῖν pro μετασχεῖν dedi item libris, ut ἀποτεμέσθαι pro ἀποτέμνεσθαι. Μίνδου minus recte Medic. 4. hic et infra.

2) Moſcov. mutata accentus ſede vult Μαυσωλὰς, ut lib. 14. p. 656. At recte vulgo ſignatur, ut docet Euſtath. ad Homer. Il. 2, 638. p. m. 235, 32. Poſt idem Moſcov. σὺν ἀγέλαι,

§. 59.

In mediterraneis autem Halicarnaſſi Pedaſa urbs fuit ab ipſis nominata, et nunc regio Pedaſis dicitur. Octo urbes ajunt in ea a Lelegibus frequentatas civibus: cum olim illi multitudine hominum florerent, ita ut etiam Cariae partem tenerent, quae Myndum usque et Bargylia porrigitur: bonam etiam Piſidiae partem occuparent. Poſtea cum Caribus in bellum profecti diviſi ſunt per totam Graeciam, et gens ipſa deleta eſt: de octo autem urbibus ſex Mauſolus in unam Hali-

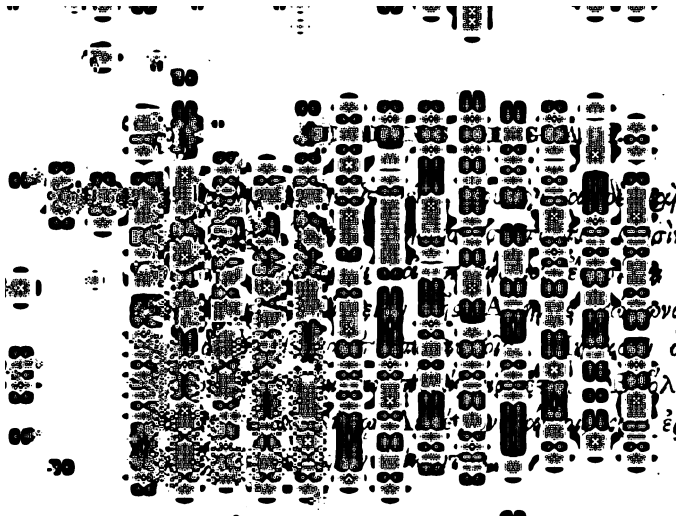

§. 60.

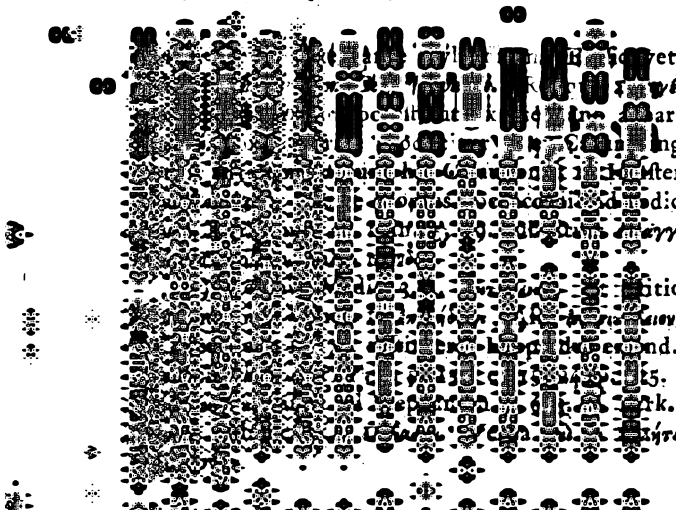

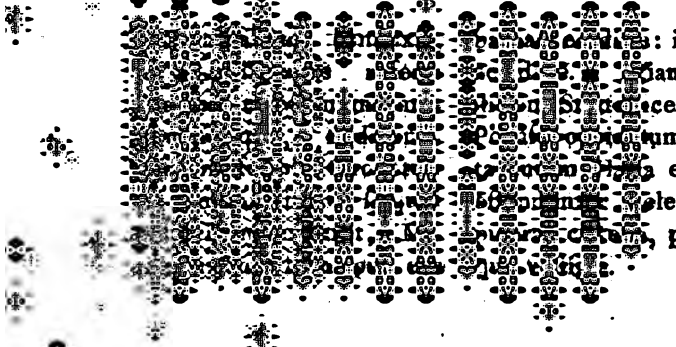

§. 60.

§. 60. Troas.

Μετὰ δὲ τοὺς Λέλεγας τὴν ἑξῆς παραλίαν ᾤκουν Κίλικες καθ' Ὅμηρον, ἣν δὴ νῦν ἔχουσιν Ἀδραμυττηνοί τε καὶ Ἀταρνεῖται, καὶ Πιτανᾶοι μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Καΐκου. Διῄρηντο δ' εἰς δύο δυναστείας οἱ Κίλικες, καθάπερ εἴπομεν, τήν τε ὑπὸ τῷ Ἠετίωνι, καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μύνητι.

§. 61.

1) Per η dedi pro ι, ut alibi. V. Stephanus h. v. Ita etiam diſerte legitur in Moſcov. et Pariſ. in quibus et Medic. 3. 4. antea deeſt δή. Poſt Ἀταρνεῖται praeeunt Moſcov. Pariſ. Medic. 3. (tantum hic Ἀταρνεῖται) pro quo Medic. 4. et epitome Ἀταρνῖται. Vulgo editiones Ἀταρναῖται. Priorem formam probat Stephanus ſ. v. Φελλεύς auctoresque alii, quos producit Holſten. ad Stephan. p. 56. et Valckenar. ad Herod. I, 160. Sequitur Πιτανάι, quam vocem non admittit Medic. 3. in Πιτανάται mutavit Medic. 4. Vetus interpres *Pitanei*. Repoſui ex epitome Πιτανᾶοι. Pro Καΐκου Pariſ. vitioſe Καΐου. Τῷ ante Μύνητι deeſt in Medic. 3. 4.

§. 60.

Proximum poſt Lelegas litus Cilices Homerici tenebant: quod nunc habent Adramytteni, Atarnaei, Pitanaei usque ad Caici oſtia. Diviſi fuerunt Cilices in duas, ut dixi, provincias: quarum una Eetioni, altera Myneti pareret.

§. 61.

Troas.

§. 61.

Τοῦ μὲν οὖν Ἠετίωνος λέγει πόλιν Θήβην·

Ὠιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος.

[1] Τούτου καὶ τὴν Χρύσαν τὴν ἔχουσαν τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος ἐμφαίνει, εἴπερ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς Θήβης ἐάλω.

[2] Ὠιχόμεθα γάρ (φησιν) ἐς Θήβην·

Τὴν δὲ διεπραάθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.

p. 612. Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,

Ἓκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον.

Τοῦ

1) Casaubonn. Medic. 3. 4. Moscov. Τούτου δὲ καὶ; alii cum editionibus consentiunt. Post Χρύσαν Casaubonn. Venet. 2. Medic. 4. addunt τὴν ἔχουσαν, quod non temere natum excepi. Probaverat etiam olim Casaubonus. Scilicet τὴν Χρύσαν absorpsit τὴν ἔχουσαν.

2) Medic. 3. ᾠχόμεθ' ἐς. Tum Moscov. διαπραάθομεν, qui et omittit proximum τε. Porro Medic. 3. 4. δάσαντο. Verba υἷες Ἀχαιῶν desunt in iisdem (in priori etiam praeterea μετὰ σφίσιν) in Moscov. et Paris. qui et omnes excludunt καλλιπάρῃον.

§. 61.

Eetionis urbem Thebam Homerus appellat:

Nos Theben, sacram urbem venimus Eetionis.

Huic etiam Chrysam adscribit, ubi templum Sminthei Apollinis, siquidem Thebae capta fuit Chryseis: addit enim:

Atque e direpta praedam asportavimus omnem,
Inter se recte quam divisere Pelasgi,
Atridae eximium dantes Chryseida munus.

Urbem

Τοῦ δὲ Μύνητος τὴν Λυρνησσόν· ἐπειδὴ Troas.
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
τόν τε Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον ἀνείλεν Ἀχιλλεύς· ὥστε, ὅταν φῇ ἡ Βρισηΐς·

Οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
[3] Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος·

οὐ τὴν Θήβην λέγοι ἄν· αὕτη γὰρ Ἠετίωνος· ἀλλὰ τὴν Λυρνησσόν· ἀμφότεραι δ' ἦσαν ἐν τῷ κληθέντι μετὰ ταῦτα Θήβης πεδίῳ, ὃ διὰ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον γενέσθαι φασὶ Μυσοῖς μὲν καὶ Λυδοῖς τοῖς πρότερον, τοῖς δ' Ἕλλησιν ὕστερον, τοῖς ἐποικήσασιν ἐκ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Λέσβου. Ἔχουσι δὲ νῦν Ἀδραμυττηνοὶ τὸ πλέον· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ Θήβη καὶ ἡ Λυρνησσὸς, ἐρυμνὸν χωρίον· ἔρημοι δ' ἀμφότεραι.

3) Medic. 3. 4. ἔκτεινε, πέρσε, ut Heyne dedit Il. 19, 296. Cf. supra p. m. 266.

Urbem autem Mynetis Lyrneſſum nominat: ſiquidem Achilles Mynetem et Epiſtrophum interfecit

Lyrneſſum evaſtans, et clarae moenia Thebes.

Itaque cum dicit Briſeis:

— neque me plorare ſinebas,
Cum meus a forti eſt occiſus Achille maritus,
Atque evaſtata urbs clari miſeranda Mynetis:

non intelligi debet Thebe, quae Eetionis fuit, ſed Lyrneſſus: ambae autem fuerunt in campo, qui deinde Thebes dictus fuit campus: de quo ob ejus praeſtantiam certamina fuerunt Lydis et Myſis ante, poſtea Graecis, qui eo e Lesbo et Aeolide migraverunt. Nunc Adramytteni majorem partem obtinent: ibi enim Theba eſt et Lyrneſſus, munitum natura caſtellum: ambae ſunt

Troas. ραι· διέχουσι δὲ [4] Ἀδραμυττίου σταδίους ἡ μὲν ἑξήκοντα, ἡ δὲ ὀγδοήκοντα ὀκτὼ, καὶ ἐπὶ θάτερα.

§. 62.

Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυττηνῇ ἐστι καὶ ἡ Χρύσα [1] καὶ ἡ Κίλλα· πλησίον οὖν τῆς Θήβης ἐστὶ νῦν Κίλλα τις τόπος

4) Sic Medic. 3. (tantum ſimplex τ) 4. Moſcov. Pariſ. Cf. ſupra p. m. 252. Vulgo enim Ἀδραμυττείου. Verba καὶ ἡ ἐπὶ θάτερα ignorant Medic. 3. 4. Ven. cum epitome et vetere interprete. Utique ſic turbant. Acute igitur emendavit Tyrwhittus p. m. 53. ὀγδοήκοντα καὶ ἡ octoginta et octo. Quod quidem tam apto ſenſu verba connectit, ut recipere auſus ſim.

1) Locus hic laborabat prava diſtinctione, quam ſic emendavit Caſaubonus. Nempe Xylander punctum poſuerat poſt νῦν, prioribus uno tenore connexis. Ante Xylandrum poſt Κίλλα et νῦν diſtinguebatur. Cf. etiam quae monuit de diſtinctione Politus ad Euſtath. in Homerum T. 1. p. 73. Ἐστὶ ante νῦν deeſt in Medic. 3. Pro λεγόμενος, quod primus poſuit Caſaubonus, in Medic. 3. Pariſ. Moſcov. Ven. 2. legitur, ut in prioribus editionibus, λέγεται. Tum pro Κιλλαίου Medic. 3. 4. et edd. ante Caſaubonum Κιλλέου; Ven. 1. Κιλέου; Venet. 2. Moſc. Κιλλέους; Pariſ. Κιλλεύς. Euſtathius ad Homer. Il. 1, 38. p. 25, 49. refert Κιλλαίου; et ſic producit Stephanus ſ. v. Ἑκατόννησοι. Forte codices quidam Κιλλέως dare voluerunt. Sed illud melius habet. Sic in ſequentibus per ε et αι verſatur nomen. Poſt pro αὐτῷ Medic. 4. Venet. 1. non male αὐτὸν, ut alibi Noſter, veluti lib. 9. p. m. 451. et pro vulgato Κίλλεως Venet. 2. et

ſunt deſertae: diſtant ab Adramyttio haec LX, illa LXXXVIII. ſtadiis, in diverſam partem.

§. 62.

In Adramyttena eſt et Chryſa et Cilla, nunc Thebae vicina. Locus eſt Cilla,

τόπος λεγόμενος, ἐν ᾧ Κιλλαίου Ἀπόλλωνός ἐστιν Trans.
ἱερόν· παραῤῥεῖ δ' αὐτῷ ἐξ Ἴδης φερόμενος ὁ Κίλλος ποταμός· ταῦτα δ' ἐστὶ κατὰ τὴν Ἀνταν δρίαν· κεῖται τὸ ἐν Λέσβῳ δὲ Κίλλαιον ἀπὸ ταύτης τῆς Κίλλης ὠνόμασται· ἔστι δὲ κατὰ Κίλλαιον ὄρος μεταξὺ Γαργάρων καὶ Ἀντάνδρου. Φησὶ δὲ Δάης ὁ [2] Κολωνεὺς ἐν Κολωναῖς ἱδρυθῆναι πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλευσάντων Αἰολέων τὸ τοῦ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· καὶ ἐν Χρύσῃ δὲ λέγουσι Κίλλαιον Ἀπόλλωνα ἱδρύσθαι· ἄδηλον, εἴτε τὸν αὐτὸν τῷ Σμινθεῖ, εἴθ' ἕτερον.

§. 63.

et Euſtathius c. l. ex Noſtro, etſi antea ex Porphyrio ſcribit Κίλλαιος, forſitan adjective. Conſentit Politus ad Euſtath. in Homer. T. I. p. 72. Equidem probo Κίλλος cum Caſaubono. In ſequentibus in hac voce αι conſtanter praefert Euſtathius ex Noſtro, ubi inter ε et αι fluctuantur codices et editiones, de quo antea monui. Pro Ἀνταν δρίαν Holſten. ad Stephan. p. 36. malit Ἀνταν δρείων, quia ſic alibi Strabo loqui ſoleat. Sed et illud rectum eſt.

2) Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. Κολωναεύς; alii cum edd. Κολωνεύς. Proprie, ni fallor, dici debebat Κολωναιεὺς, ut Φαραιεὺς et ſimilia, ſive ab ipſo nomine, ſive ab alio gentili Κολωναῖος

Cilla, in quo Apollinis Cillaei eſt fanum, ac praeterfluit ex Ida delapſus Cillus fluvius: ſunt haec juxta Antandriam. Sed et in Lesbo Cillaeum ab hac Cilla nomen habet. Eſt et Cillaeus mons inter Gargarum et Antandrum. Daës Colonenſis ait, Cillaei Apollinis templum primum Colonis fuiſſe poſitum e Graecis advectis Aeolenſibus. Chryſae quoque Cillaeum Apollinem dedicatum fuiſſe ferunt: idemne ſit cum Smintheo, an alius ab eo, incertum.

Troas. §. 63.

Ἡ δὲ Χρύσα ἐπὶ θαλάττῃ πολίχνιον ἦν, ἔχον λιμένα· πλησίον δὲ ὑπέρκειται ἡ Θήβη· [1] ἐνταῦθα δὲ ἦν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος καὶ ἡ Χρυσηΐς· ἠρήμωται δὲ νῦν τὸ χωρίον τελέως· εἰς δὲ τὴν νῦν Χρύσαν τὴν κατὰ Ἁμαξιτὸν μεθίδρυται τὸ ἱερὸν τῶν Κιλίκων, τῶν μὲν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπεσόντων, τῶν δὲ εἰς Ἁμαξιτόν. Οἱ δ' ἀπειρότεροι τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν ἐνταῦθα τὸν Χρύσην καὶ τὴν Χρυσηΐδα γεγονέναι φασὶ, καὶ τὸν Ὅμηρον τούτου τοῦ τόπου μεμνῆσθαι. Ἀλλ' οὔτε λιμήν ἐστιν ἐνταῦθα· ἐκεῖνος δέ φησιν·

Οἱ

λωναῖος derives, ut a Κρηταῖος Κρηταιεύς. Talis variatio Κορωνεῖς notata est ad lib. 9. p. m. 459. Vulgatam igitur formam et hic reliqui.

1) Medic. 3. 4. ἐνταῦθα δ', ut in simili nexu alibi. Verba ἐνταῦθα — Ἀπόλλωνος desiderantur in Ven. 2. Tum Medic. 3. 4. Moscov. exhibent ἠρήμωται δὲ νῦν τὸ — uti in suo codice legit vetus interpres. Vulgo abest νῦν, quod proximum

§. 63.

Chrysa oppidulum fuit ad mare situm, portum habens: paulo supra jacet Thebe: ibi erat Sminthei delubrum Apollinis et Chryseis. Locus nunc plane desertus est: fanum Cilicum translatum in eam, quae nunc est, Chrysam ad Hamaxitum: cum Cilicum alii in Pamphyliam emigrassent, alii Hamaxitum. Qui imperitiores sunt priscarum historiarum, hic fuisse Chrysam et Chryseidem putant, Homerumque ejus loci facere mentionem. Atqui hic nullus est portus. Homerus autem dicit:

Illi

Οἱ δ' ὅτε [2] δὴ λιμένος πολυβένθεος ἐντὸς ἵκοντο. Troas.

Οὔτ' ἐπὶ θαλάττῃ τὸ ἱερόν ἐστιν· ἐκεῖνος δ' ἐπὶ θαλάττῃ ποιεῖ τὸ ἱερόν·

Ἐκ δὲ Χρυσηΐς νηὸς βῆ ποντοπόροιο·
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς, p. 613.
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει.

Οὐδὲ Θήβης πλησίον· ἐκεῖνος δὲ πλησίον· ἐκεῖθεν γοῦν ἁλοῦσαν λέγει τὴν Χρυσηΐδα. Ἀλλ' οὐδὲ Κίλλα τόπος οὐδεὶς ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων χώρᾳ δείκνυται, οὐδὲ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· ὁ δὲ ποιητὴς συζεύγνυσιν.

mùm νῦν videtur moviſſe. Paullo inferius ante Ἀμαξιτὸν articulum addunt Medic. 3. 4. Pariſ. et pro εἰς Moſcov. ponit κατά.

2) Xylander δὲ, et hinc Caſaubonianae editiones, unde in Amſtelod. rediit δή, quod et eſt in Homero Il. 1, 432. Poſt pro ἐστὶν Caſaubonn. Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. ἔνεστιν: Melius aliorum ἐστίν. Pro Κιλλαίου Medic. 3. 4. ut ſupra, Κιλλαίου. Tum iidem cum Moſcov. ὁ ποιητὴς δέ.

Illi intra portum cum pervenere profundum.

Neque templum hic ad mare eſt: poëta autem ad mare ponit:

Pontivaga egreditur Chryſeis pulcra carina.
Iuxta aram quam Dulichius perduxit Ulyſſes,
Inque manus caro patri dedit. —

Neque prope Thebam: at Homerica prope fuit: nam inde abductam ait Chryſeidem. Sed neque Cilla in Alexandrino agro ulla oſtenditur, neque Cillaei templum Apollinis: at poëta conjunxit:

Qui

Troas. — Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην. —

Ἐν δὲ τῷ Θήβης πεδίῳ δείκνυται πλησίον· ὅ, τε πλοῦς ἀπὸ μὲν τῆς Κιλικίου Χρύσης ἐπὶ [3] τὸν ναύσταθμον, ἑπτακοσίων που σταδίων ἐστὶν ἡμερήσιός πως, ὅσον φαίνεται πλεύσας ὁ Ὀδυσσεύς. Ἐκβὰς γὰρ εὐθὺς παρίστησι τὴν θυσίαν τῷ θεῷ, καὶ τῆς ἑσπέρας ἐπιλαβούσης μένει αὐτόθι· πρωῒ δὲ ἀποπλεῖ· [4] ἀπὸ Ἁμαξιτοῦ δὲ τὸ τρίτον μόλις τοῦ λεχθέντος διασήματός

3) Medic. 4. neutrum τὸ praefert, reliqui τόν. Post pro vulgato ἑξήκοντα, quod reddit vetus interpres, omnes codices et Casaubonn. et mei praeferunt recte ἑπτακοσίων, quia subjicit ἡμερήσιος, unde hanc lectionem adseruit etiam Casaubonus. Ita et in suo codice legit Eustathius, qui ad Homer. Il. 1, 432. p. m. 98, 31. nostrum locum repetit. Cf. ad eum Politus et Salvinus T. 1. p. 249. et quae de diurna navigatione notavi ad Melam V. 3. P. 2. p. 646. Post pro σπους Medic. 3. πλοῦς, quod ex superioribus huc valet, et pro τοῦδε uterque εὐθὺς, quippe de tempore. Quod quia praesunt codices, secutus sum praeceptionem Phrynichi p. 42. de qua cf. notata a Wesselingio ad Diodor. 2, 12. Et sic recte Noster lib. 8. p. m. 192.

4) Post ἀπὸ Medic. 3. Moscov. ponunt δὲ, Medic. 4. idem projicit post Ἁμαξιτοῦ, et hinc iidem in sequentibus excludunt, ubi in edd. adparet demum post τρίτον. Adparet hinc, quo-

Qui Chrysam Cillamque tenes. —

At in Thebes campo propinqua visitur. Et navigatio a Cilicia Chrysa ad Naustathmon, DCC fere est stadiorum, unius adeo diei: quantam videtur Ulysses confeciſſe. Nam navem egressus, statim sacrificium deo praebet: deinde vesperâ occupante, ibi pernoctat: mane avehitur. Ab Hamaxito autem vix

ματός ἐστιν, ὥστε παρεῖν τῷ Ὀδυσσεῖ αὐθημερὸν Troez.
ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τελέσαντι τὴν θυσίαν.
Ἔστι δὲ καὶ Κίλλου μνῆμα περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Κιλλαίου
Ἀπόλλωνος χῶμα μέγα· ἡνίοχον δὲ τοῦτον Πέλο-
πός φασιν ἡγησάμενον τῶν τόπων, ἀφ' οὗ ἴσως ἡ
Κιλικίᾳ, ἢ ἔμπαλιν.

quomodo codices locum distinctum voluerint. Editiones enim ante Casaubonum distinguunt post ἀποτλεῖ, inde ab hoc post Ἀμαξιτοῦ. Secutus sum libros illos. Τὸν ναύσταθμον ex Medic. 3. pro τὸ ν. propter superius recepi.

5) Moscov. τὸν τόπον. Pro ἔμπαλιν, quod constanter servant omnes libri, Eustathius ad Homer. Il. 1, 38. p. m. 25, 48. ex hoc loco repetit ἀνάπαλιν. Xylander male asteriscum hic adposuit, quod putaret, aliquid deesse, nisi quis fortasse Ciliciam quandam cognomento ἔμπαλιν noverit. Certe inauditum nomen. Casaubonus sine causa invitis libris probat Eustathii ἀνάπαλιν, at rectius monet ex eodem, nihil deesse. Cf. Politus ad Eustathium T. 1. p. 72.

vix tertium ejus intervalli est: itaque sic licuisset Ulyssi sacris operato eadem die ad naustathmum redire. Est etiam tumulus magnus prope fanum Cillaei Apollinis, monumentum Cilli cuiusdam: quem ferunt Pelopis fuisse aurigam, ac principem in ea duxisse loca, a quo fortasse Ciliciae nomen est, aut e contrario.

Troas.

§. 64.

Τὰ οὖν περὶ τοὺς Τεύκρους καὶ τοὺς μύας, ἀφ' ὧν ὁ Σμινθεὺς, ἐπειδὴ [1] σμίνθιοι οἱ μύες, δεῦρο μετενεκτέον. Παραμυθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπίκλησιν τοιούτοις τισί. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν [2] παρνόπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κόρνοπας λέγουσι, Κορνοπιῶνα τιμᾶ-

1) Sic libri omnes. Aliis ſunt σμίνθοι, ut docent notata ad Heſychium V. 2. p. 1230. Atque ita hic vult Caſaubonus, uti Villoiſonius ad Apollonium in Lex. ſ. v. Σμινθεῦ, ubi etiam exſtat σμίνθιοι. Ante μικρῶν Moſcov. ponit τῶν.

2) Moſcov. παρμπῶν. Tum idem, Medic. 3. 4. Pariſ. ut vetus interpres, editiones ante Xylandrum Ὀτέοι, hic Οἰτταῖοι, Caſaubonus et reliqui Οἰταῖοι, uti hinc legitur in Euſtathio ad Homer. Il. 1, 39. p. m. 26, 17. Poſt pro κόρνοπας Medic. 4. κώνωπας et proxime poſt Κωνωπίωνα, uti vetus interpres; priores editiones ante Xylandrum κωνωπῶν — κώνωπας — Κωνωπιῶνα; formam hodiernam loco adfinxit Xylander, adhibito Euſtathio c. l. qui ita refert: Οἰταῖοι Κορνωπίωνα λέγονται τιμᾷν Ἡρακλέα χάριν ἀκρίδων ἀπαλλαγῆς, ἤτοι παρνόπων, οὓς ἐκεῖνοι κόρνοπας λέγουσι. Ad quem locum legenda eſt diſputatio Politi T. 1. p. 74. qui verba ſic conſtituit: καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν κωνώπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κώρνωπας λέγουσι, Κορνωπιῶνα — ἀπαλλαγῆς χάριν; nempe inſerto ρ ex ipſorum dialecto, quia, ſi κών. dixiſſent, non opus fuiſſet peculiarem eorum

§. 64.

Enimvero quae de Teucris et muribus traduntur, unde Smintheo nomen ſit, quando Sminthii ſunt mures, huc ſunt transferenda. Excuſant autem hanc a parvis denominationem talibus quibusdam exemplis. Nam Oetaei Herculem a locuſtis, quas Parnopes Graeci, Kornopes ipſi nominant, Cornopionem appellatum veneran-

tur,

Troas.

μᾶσθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν· Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν Μελιοῦντα οἰκοῦσιν· ὅτι φθαρτικὸς τῶν ἀμπελοφάγων ἵππων· καὶ δὴ παρ' ἐκείνοις μόνοις τῶν Ἐρυθραίων τὸ

eorum dialectum notare; πάρνοπας huc transiisse putat ex subjecta de Boeotiis narratione, in qua de locustis agat, ut hic tantum de culicibus. Codices tamen refragantur, quorum vero plerique sequentem vocem ἀκρίδων omittunt. Politus c. l. eandem etiam rejicit et ab Eustathio c. l. explicationis causa adjectam putat, unde in Strabonem migraverit. At agnoverunt Venet. 1. Moscov. Paris. Medic. 3. et Hesychius παρνόπας etiam explicat ἀκρίδας, ut alii, qui ad Hesychium T. 2. p. 883. memorantur. Quare non movi. Ceterum Atticis dicebatur Παρνόπιος. V. Pausan. 1, 24, 8. unde hic illa vox probatur.

3) Μελιοῦντα tenent libri omnes, tantum vetus interpres praebet *Miliuntem*. Cum ignotum sit Μιλιοῦς, Xylander emendat Μηλιοῦς, et intelligit de Erythraeis, quorum urbis in Boeotia meminit Plinius 4, 7. qui a Maliaco sinu non ita procul abfuerunt. Sed ipse parum huic conjecturae tribuit, dum infirmam vocat. Propius metam ferit Holsten. ad Ortelium p. 119. qui emendat Μίμαντα, qui mons Erythris Ioniae imminebat, ut ex ipso Strabone lib. 14. p. 645. in. discitur. Quod enim narrat Pausanias 7, 5, 3. Erythris fuit templum Herculis, quare etiam in illorum numis idem saepe ejusque insignia expressa conspiciuntur. V. Bayeri opusc. p. 46. ed. Klotz. et Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 523. Ante φθαρτικὸς articulum ponit Medic. 4. Tum ἱππῶν habet et ex corr. ἵππων, Venet. 2. ἱππῶν, ut Parif. qui et antea dat Εἰποκτόνον.

tur, quo a locustis ipsos liberaverit. Ipoctonum Herculem Erythraei, ad Meliunta accolentes, colunt, quia ipes (vermes sunt, a quibus vites corroduntur) exsciderit: nam apud solos Erythraeos ea vitium

Troas. θηρίον τοῦτο μὴ γενέσθαι. Ῥόδιοι δὲ [4] Ἐρυθιβίαι Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὸν, τὴν ἐρυσίβην καλοῦντες ἐρυθίβην· παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ [5] μείς τις καλεῖται Πορνοπίων, οὕτω τοὺς πάρνοπας καλούντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία συντελεῖται Πορνοπίωνι Ἀπόλλωνι.

§. 65.

4) Ven. 1. Ἐρυθιβίου; Pariſ. Ἐριθιβίου; Ven. 2. Ἐριβίου; edd. ante Xylandrum Ἐριθιβοίου, Xylander Ἐρυθιβοίου, poſt. Ἐρυθιβίου. Poſt Pariſ. ἐρεθίβην, ut Medic. 4. qui et antea dat ἐρεσίβην. Receptam ſcripturam in ſingulis probat etiam Euſtathius c. l. ut aliorum ſcriptura eadem, ſi addideris Romanorum *Robigum* inde dictum, et *Robigalia*. Per ε enim in ſecunda rarius legitur. V. Heſychius T. 1. p. 1434.

5) Vulgo μισὶς, quod tamquam corruptum damnarunt Xylander et Caſaubonus. Ille nihil remedii tentavit; hic primum ex MSStis ſuis notavit μῆς τις, uti legitur etiam in Medic. 3. 4. Venet. 1. pro quo Moſcov. μόσων τις, Pariſ. et Ven. retinent μισὶς; deinde leg. ſuſpicatur μείς τις Π. quemadmodum apud Athenienſes fuit *Sciropborion* menſis a Scirade Minerva ſic dictus; μεὶς autem eſſe μὴν apud Aeoles. Occurrit tamen ſic etiam apud alios. Cf. Horrei obſerv. ad Herodot. p. 330. Adridet undique haec conjectura. In ſequentibus Caſauboniani quidam, Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. pro vulgato πόρνοπας dant πάρνοπας, quod Caſaubonus probabiliter tuetur, quum videatur Strabo ſignificare, Boeotos aliquid in hac voce ab aliis differre, certumque

vitium peſtis non naſcitur. Rhodii in ſua regione Erythibii Apollinis templum habent, ab rubigine frugum averſa ſic dictum, quae ipſis erythiba, alias eryſibe dicitur. Ab Aeolenſibus, qui in Aſia ſunt, menſis quidam Pornopion dicitur, cum Boeoti ſic appellent parnopas: et ſacrificatur Pornopioni Apollini.

§. 65.

§. 65. Troas.

Μυσία μὲν οὖν ἐστιν ἡ περὶ τὸ Ἀδραμύττιον· ἦν δέ ποτε ὑπὸ Λυδοῖς, καὶ νῦν Πύλαι Λύδιαι καλοῦνται ἐν Ἀδραμυττίῳ, Λυδῶν, ὥς φασι, τὴν πόλιν ἐκτικότων. Μυσίας δὲ Ἄσυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν. Ἦν δὲ πολίχνη ποτὲ, ἐν ᾗ τὸ τῆς [1] Ἀσυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει, προσατούμενον μεθ' ἁγισείας ὑπ' Ἀντανδρίων, οἷς μᾶλλον γειτνιᾷ· διέχει δὲ τῆς παλαιᾶς Χρύσης εἴκοσι σταδίους, καὶ αὐτῆς ἐν ἄλσει τὸ ἱερὸν ἔχούσης. Αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀχίλλειος χάραξ· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων ἐστὶν ἡ Θήβη [2] ἔρημος, ἣν φησιν ὁ ποιητὴς p. 614.

que ſit Athenienſes πάρνοπας dicere ſolitos fuiſſe. Poſt pro Παρνοπίῳ editionum Caſaubonn. Pariſ. Moſcov. Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. cum vetere interprete exhibent Παρνοπίαν, quod repoſui. Παρνόπιος a πάρνοψ erat Atticorum, ut ſupra notavi.

1) Moſcov. Ἀσυρινῆς. Cf. ſupra p. 606. f. Tum Pariſ. μετὰ, uti paſſim. Pro ᾗ μᾶλλον rectius Pariſ. Moſcov. Medic. 3. 4. οἷς μᾶλλον.

2) Deeſt haec vox in Venet. 1. et Medic. 3. Tum Medic.

§. 65.

Myſia ergo eſt circa Adramyttium. Ea urbs aliquando ſub Lydis fuit: et nunc portae Lydiae viſuntur Adramyttii: quod Lydi urbem eam condiderint. Myſiae autem propinquum pagum dicunt Aſtyra, olim oppidum, in cujus luco templum Aſtyrenae Dianae eſt, cui Antandrii religioſe praeſunt, quibus id eſt vicinius: diſtat ab antiqua Chryſa ſtadia xx.: cujus et ipſius in luco templum. Ibidem eſt et Achillis vallum. Inde ad quinquageſimum ſtadium Thebe eſt, deſerta,

Troas. ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ· οὔτε δὲ Πλάκος, ἢ Πλαξ ἐκεῖ τι λέγεται, οὐδ' ὕλη ὑπέρκειται· κεῖται δὲ πρὸς τῇ Ἰδῃ. Ἀσυρων δ' ἡ Θήβη διέχει εἰς ἑβδομήκοντα σταδίους, [3] Ἀνδείρων δὲ ἑξήκοντα· πάντα δὲ ταῦτά ἐστι τὰ ὀνόματα τόπων ἐρήμων, ἢ φαύλως οἰκουμένων, ἢ ποταμῶν χειμάῤῥων· τεθρύλληται δὲ διὰ τὰς παλαιὰς ἱστορίας.

§. 66.

Πόλεις δ' εἰσὶν ἀξιόλογοι Ἄσσος τε καὶ Ἀδραμύττιον. Ἠτύχησε δὲ τὸ Ἀδραμύττιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ· τὴν γὰρ βουλὴν ἀπέσφαξε τῶν πολι-

dic. 3. 4. conjuncte ὑποπλάκῳ, et pro Πλάκος iidem cum Venet. 1. et Caſaubonianis ὑπόπλακος. Et ſic utrumque refert vetus interpres. Proximum nomen vulgatum tuetur. Plura in varias partes diſputata dabunt ad Homer. Il. 2, 691. et 6, 396. Euſtathius et Scholiaſtae cum interpretibus.

3) Edd. ante Xylandrum Ἀνδήρων, uti poſt. V. ſupra ad p. 610. in. Tum Pariſ. Medic. 3. 4. ταῦτ' ἐστί. Poſterior τεθρύλληται, de quo paſſim monui.

ta, quam Homerus ſub Placo ſitam ait, Sylvoſa. At neque Placos, aut Plax (*tabulam, aut ei ſimilem planitiem interpretere*) ulla ibi eſt, neque ſylva ſuperne imminet loco, quanquam ſit ad Idam. Ab Aſtyris Thebe abeſt ſtadia ad LXX, ab Andeiris ad LX. Haec autem omnia ſunt nomina locorum deſertorum, aut male habitatorum, aut fluminum torrentium: celebrata tamen ſunt ob antiquas hiſtorias.

§. 66.

Urbes ſunt memorabiles Aſſus et Adramyttium. Bello Mithridatico male acceptum fuit Adramyttium.

πολιτῶν Διόδωρος στρατηγὸς, χαριζόμενος τῷ βασι- Troas.
λεῖ· προσποιούμενος δ' ἅμα τῶν τε ἐξ ἀκαδημίας φιλοσόφων εἶναι, καὶ δίκας λέγειν, καὶ σοφιστεύειν τὰ ῥητορικά· καὶ δὴ καὶ συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον τῷ βασιλεῖ· καταλυθέντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν· ἐγκλημάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἅμα πολλῶν, ἀπεκαρτέρησεν αἰσχρῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἀνὴρ δὲ [2] Ἀδραμυττηνὸς ῥήτωρ ἐπιφανὴς γεγένηται Ξενοκλῆς, τοῦ μὲν Ἀσιανοῦ χαρακτῆρος, ἀγωνιστὴς δὲ, εἴ τις ἄλλος, καὶ εἰρηκὼς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, καθ' ὃν καιρὸν αἰτίαν εἶχε Μιθριδατισμοῦ.

§. 67.

1) Alterum καὶ abeſt in Medic. 3. Poſt Medic. 4. τόπον pro Πόντον, inepte, ut Venet. 2. αἴτησε, et pro δυσφημίαν Moſcov. βλασφημίαν. Idem deinde πόλει inſertum tulit. Praeterea editiones ante Caſaubonum δυσφημίην, ſine cauſa.

2) Edd. ante Xylandrum Ἀδραμυττινὸς, ut ſupra. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Venet. 1. 2. cum Caſaubonn. poſt ἀγωνιστὴς apte inſerunt δὲ, quod vulgo in edd. abeſt.

tium. Nam praetor Diodorus in gratiam regis ſenatum occidit, cum quidem ſe Academicum philoſophum, et cauſidicum, et rhetorem profiteretur interim: et quidem in Pontum etiam cum rege abiit: eo autem dejecto, poenas ille dedit maleficio affectis: nam cum multa ſimul ei crimina intentarentur, turpiter ſe ipſum inedia confecit, non ferens dedecus tantum: idque in noſtra patria. Orator inſignis Adramyttenus exſtitit Xenocles, Aſiaticae formam orationis ſectatus, et, ſi quis alius, vehemens. Is pro Aſia ad ſenatum oravit, quo tempore ea Mithridatis partibus favere infimulata fuit.

§. 67.

Troas.

§. 67.

Πρὸς δὲ τοῖς Ἀσύροις λίμνη καλεῖται Σάπρα [1] βαραθρώδης εἰς ξαχιώδη τῆς θαλάττης αἰγιαλὸν τὸ ἔκρηγμα ἔχουσα. Ὑπὸ δὲ τοῖς [2] Ἀνδείροις ἱερόν ἐστι μητρὸς θεῶν Ἀνδειρηνῆς ἅγιον, καὶ ἄντρον ὑπόνομον μέχρι Παλαιᾶς. Ἔστι δ' ἡ Παλαιὰ κατοικία τις

1) In editionibus legitur Σαγαραθρώδης, cujus ſenſum ſe ignorare faſſus eſt Xylander, et mendum agnovit. Tollunt codices aliqui Caſauboniani, ex quibus alii vulgatam praeferunt, et mei omnes, qui ſubſtituunt bene βαραθρώδης, quod et probavit facile Caſaubonus. Antea pro πρὸς δὲ in Ven. 2. eſt παρὰ δέ.

2) Medic. 3. Ἀνδειρίοις; Pariſ. Ἀδείοις. Poſt Moſcov. Ἀνδειρηνοῖς; edd. ante Xyl. Ἀνδηρινῆς. In voce χειμαῤῥόος nullum ſubeſſe ſenſum idoneum, acute vidit Caſaubonus. Unde enim conligere potuit paſtor eundem eſſe torrentem, et quae commodi ſpes movere poterat eum, ut in cavernam delapſus eum inquireret? Emendat igitur χίμαρος. Et ecce adſunt Medic. 3. et Moſcov. qui eam emendationem tueantur, a quibus prope abſunt Pariſ. Ven. 2. in quibus exſtat χείμαρος. Ἄνδειρα habet Pariſ. Moſcov. et pro Ἔρμειον, de quo ſupra, Moſcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. Pariſ. et edd. ante Caſaubonum Ἔρμινον, qui repoſuit Ἔρμειον, ut in margine Aldinae ed. emendaverat Victorius, et ex noſtro loco refert Euſtath. ad Homeri Il. 2, 628. p. m. 269, 37. etſi Grammatici quidam per ι malunt Ἔρμινα. V. ad Heſychium T. 2. p. 1349. et Valckenar. ad Herodot. 1, 160.

§. 67.

Apud Aſtyra lacus eſt, nomine Sapra, voraginoſus, qui erumpit in litus maris, aſperis ſaxis in dorſi ſpeciem porrectis aſperum. Sub Anderis delubrum eſt Matris deorum Anderenae ſacrum, et antrum cuniculi in morem ſub terra, usque ad Palaeam pertinens. Palaea vicus quidam

τις οὕτω καλουμένη, διέχουσα τῶν Ἀνδείρων ἑκατὸν Troas.
καὶ τριάκοντα σταδίους· ἔδειξε δὲ τὴν ὑπονομὴν χίμαρος ἐμπεσοῦσα εἰς τὸ στόμα, καὶ ἀνευρεθεὶς τῇ ὑστεραίᾳ κατὰ Ἄνδειραν ὑπὸ τοῦ ποιμένος κατὰ τύχην ἐπὶ θυσίαν ἥκοντος. Ἀταρνεὺς δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Ἑρμείου [3] τυραννεῖον· εἶτα Πιτάνη, πόλις Αἰολική, δύο ἔχουσα λιμένας· καὶ ὁ παραῤῥέων αὐτὴν ποταμὸς Εὔηνος, ἐξ οὗ τὸ ὑδραγωγεῖον πεποίηται τοῖς Ἀδραμυττηνοῖς. Ἐκ δὲ τῆς Πιτάνης ἐστὶν Ἀρκεσίλαος, ὁ ἐκ τῆς ἀκαδημίας, Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως συσχολαστὴς παρὰ Πολέμωνι. Καλεῖται δὲ καὶ ἐν τῇ Πιτάνῃ τὶς

τόπος

3) Pariſ. τυραννίων. Pro Εὔηνος Medic. 4. Εὔοινος. Tum pro verbis ὕδωρ ὑδραγωγεῖται, quae adferunt editiones, Caſaubonn. Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. 2. ὑδραγωγεῖον πεποίηται. Caſaubonus nec illam lectionem improbat, nec hanc ſibi diſplicere addit. Cum vulgata Aldum habeat auctorem, altera omnibus codicibus fulciatur, hanc praeferendam putavi. Tum, ut alibi, Ἀδραμυττιωῖς, ut edd. ante Xylandrum. Poſt Medic. 3. 4. Ἀρχιλίλαος. In ed. Caſauboni irrepſit Ἀρκεσίλαιρος, quod male repetierunt poſteriores. V. ad Melam V. 2. P. 1. p. 541 ſq. de ſcriptura. Κιττιέως in edd. ante Xylandrum legebatur, de quo ſupra p. 610.

dam eſt, ab Anderis CXXX ſtadiis diſſitus. Eum ſubterraneum ſpecum demonſtravit caper, cum incidiſſet in os ejus, et poſtridie juxta Andera a paſtore repertus eſſet, forte fortuna ad ſacrificium eunte. Atarneus regia fuit Hermeiae tyranni. Sequitur Pitane, urbs Aeoliſtica, duos habens portus: et fluvius Evenus eam praeterfluens, e quo per aquaeductus Adramytteni aquam ſibi comparant. Pitane patria fuit Arceſilai, academici, qui cum Zenone una Citieo audivit Polemonem. Vocatur

etiam

Troas. τόπος [4] ἐπὶ θαλάττῃ Ἀταρνεὺς ὑπὸ τῇ Πιτάνῃ, κατὰ τὴν καλουμένην νῆσον Ἐλαιοῦσσαν. Φασὶ δ' ἐν τῇ Πιτάνῃ τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ [5] Τυρρηνίᾳ νησὶς πέπονθε· κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατός ἐστιν, ὥστ' ἐπέχεῖσθαι. Ἐν Ἰβηρίᾳ δὲ φησιν ἰδεῖν Ποσειδώνιος
p. 615. ἔκ τινος γῆς ἀργιλώδους, ᾗ τὰ ἀργυρώματα ἐκμάττεται,

4) Sic, probante praeter Caſaubonum ipſa re, ex Caſaubonn. et meis omnibus repoſui pro ἐν τῇ θαλάττῃ. Prius reddidit etiam vetus interpres. Cf. Herodot. 1, 160. In voce ἔχουσαν, quem Medic. 4. et Ven. 1. omiſerunt, recte haerent interpretes. Xylander ſic: „Lego, dum quid melius offeratur, ἐνέχων νησίς. Forte νησίς τις.“ Sic. Caſaubonus omnino ſuſpectam vocem pronuntiat. Tentavit Palmerius in emendatt. ad Gr. auctor. p. 341. et emendavit Ἐλεούσαν, [Ἐλαιοῦσσαν] quae inſula a Plinio 5, 38. ſ. 31. in Aeolide commemoretur. Satis apte, cum inſulae nomen deſideretur. Quam conjecturam recepi, cum et rei et librorum ſcripturae ſit accommodata.

5) Moſcov. Τυρανίᾳ; Pariſ. Τυρανίᾳ. In diverſam partem corruptio notata eſt ad lib. 10. p. m. 246. Pro ἐπισόγκου, quod cum epitome habent omnes libri, Xylander malebat ἐπεισόγκου; ſine cauſa, Schneider in Lex. Gr. h. v. ἰσόγκου. Tum Moſcov. Medic. 3. Pariſ. ἀργιλλώδους; Medic. 4. ἀργυλώδους. Alii per ſimplex λ; utrumque ex uſu promiſcuo. Pro ᾗ recte Moſcov. ᾗ.

etiam apud Pitanen quidam juxta mare locus Atarneus, ad inſulam, quae Elaeuſſa vocatur. Ajunt apud Pitanam lateres coctos in aqua non ſubſidere: quod et in quadam parva Etruſci maris inſula evenit: levior enim eſt terra, quam aqua, cui injicitur: ideoque ea innatat. Poſidonius in Hiſpania ſe vidiſſe affirmat e quadam terra argillacea,

qua

τεται, πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεούσας. Με- Troas.
τὰ δὲ τὴν Πιτάνην ὁ Καΐκος εἰς τὸν [6] Ἐλαΐτην καλούμενον κόλπον ἐν τριάκοντα σταδίοις ἐκδίδωσιν. Ἐν δὲ τῷ πέραν τοῦ Καΐκου, δώδεκα διέχουσα τοῦ ποταμοῦ σταδίους, [7] Ἐλαία πόλις Αἰολικὴ, καὶ αὕτη Περγαμηνῶν ἐπίνειον, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους διέχουσα τοῦ Περγάμου.

§. 68.

6) Sic dedi, ſecutus exempla codicum omnium et Caſaubonianorum et meorum. Aldus invexit Ἐλαϊτικὸν, quod quidem eſt uſitatius. Attamen nec altera forma ſperni propter codices poteſt, cum ab Ἔλαια deſcendat Ἐλαΐτης, ut docent multi numi, etſi Stephanus vult Ἐλαίτης, ubi tamen Holſtenius p. 108. ex MSSto Regio producit Ἐλαΐτης. Cf. idem ad Ortelium p. 73. et quae ſupra notata ſunt ad Strabon. p. m. 376. in. Sic infra c. 4, 2. Nec obſtat, quod paullo poſt Ἐλαϊτιδος vocatur, quia Strabo talia variat.

7) Pariſ. Medic. 3. Ἐλάα πόλις; Medic. 4. Ἐλάπολις. At Ἔλαια fuit urbs Italiae a noſtra ſic diſtincta, ut diſerte monet Stephanus h. v. et ex eo Euſtathius ad Homer. Odyſſ. 23, 190. p. m. 810, 11. Pro αὕτη Moſcov. αὐτή. In ſequentibus ex codicibus ſuis Caſaubonus adfert σταδίοις δ. τῆς Περγάμου, quibus adſentiuntur Venet. 1. levi diſcrimine Ven. 2. σταδίοις δ. σταδίοις δ. τοῦ Π. Medic. 4. τῆς Περγάμου. Ceteri in vulgata conſentiunt cum Euſtathio ad Homer. Odyſſ. 11, 519. p. m. 452, 48. et 23, 190. p. 810, 12. Et ſic epitome p. 177. Hudſ. tantum quod crebra variatione habet στάδια pro σταδίους. Et ſic alibi διέχειν conſtruitur, uti τὸ Πέργαμον infra apud Noſtrum occurrit.

qua argenteâ detergent vaſa, lateres concretos et aquae innatantes. Poſt Pitanam Caicus ſtadiis xxx in Elaiticum ſinum ſe effundit. Trans. Caicum xii a flumine ſtadiis Elaea eſt urbs Aeolica, eademque Pergamenorum navale, cxx ſtadiis diſtans a Pergamo.

§. 68

Aeolis.

§. 68.

Εἶτ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ, καὶ ποιοῦν τὸν [1] Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστι. Κάναι δὲ πολίχνιον Λοκρῶν, τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα, κείμενον ἐν τῇ Καναΐτιδι· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινουσσῶν διήκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν [2] Αἰγᾶ τινὲς ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως

1) Paris. Ἀδραμυττηνὸν, ut Eustath. ad Homer. Odyss. 23, 190. p. m. 810, 12. de quo aliquoties monitum. Pro Κύνου Medic. 3. 4. et edd. ante Xylandrum Κύνιου, qui recte Κύνου reposuit. Deinceps Moscov. καὶ τὰ ἄκρα, nota confusione. Cf. ad lib. 10. p. m. 153. et alibi passim. Pro Καναΐτιδι Medic. 3. Moscov. Paris. Κανίτιδι. Tum dedi Ἀργινουσσῶν, ut alibi haec efferuntur in libris.

2) Medic. 4. αἰγὰ, corr. αἰγάν. Longius aberrat Eustathius ad Homer. Il. 2, 447. p. m. 191, 13. qui ex hoc loco ita refert: αἰγὶς ὄρος καὶ ἄκρα κατὰ ἔκτασιν τῆς δευτέρας συλλαβῆς περί που τὰ κατὰ Λέσβον. Sic et Schol. Wassenb. ad Homer. a. l. Αἰγάτης Stephanus, in quo male coaluit τῆς, quod ad sequens nomen pertinet, cum Αἶγα. Tum de accentu justa movetur dubitatio. Nempe ab Αἶγα non potest descendere Αἰγᾶν, immo ab Αἰξ, quod ab Artemidoro factum reprehendit Stephanus, unde ejus causa haec a Strabone notata fuisse

§. 68.

Hinc intra centum stadia Cana est, promontorium Lecto oppositum, Adramyttenumque conficiens sinum, cujus pars est Elaiticus. Canae autem oppidulum est Locrensium, e Cyno eo profectorum, juxta extremas Lesbi versus meridiem partes, situm in regione Canaea: ea regio usque ad Arginussas pertinet, iisque imminens promontorium, quod Aega nonnulli appel-

μως τῷ ζώῳ· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν Aeolis.
ἐκφέρειν Αἰγᾶν, ὡς Ἀκτᾶν, καὶ Ἀρχᾶν· οὕτω γὰρ
καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν Κάνην καὶ Κάνας
λέγουσι. Κύκλῳ δὲ περὶ τὸ ὄρος πρὸς νότον μὲν καὶ
[3] δύσιν ἡ θάλασσα· πρὸς ἕω δὲ τὸ Καΐκου πεδίον ὑπό-
κειται, πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Ἐλαΐτις· αὐτὸ δὲ καθ'
αὑτὸ ἱκανῶς συνέσταλται· προσνεύει δὲ [4] καὶ ἐπὶ τὸ
Αἰγαῖον πέλαγος, ὅθεν αὐτῷ καὶ τοὔνομα· ὕστερον δὲ
αὐτὸ

fuiſſe diſcitur. Cf. etiam Conſtantinus Porphyrog. de them. 1, 17. ubi hunc Strabonis locum repetit. Scribendum igitur eſt Αἰγᾶ, ut Ἀθηνᾶ. Cf. de hoc Politus ad Euſtathium in Homer. T. 1. p. 485.

3) Moſcov. δύσεος et δύσιν; Pariſ. edd. ante Caſaubonum δύσεως.

4) Editiones καὶ καθ' αὑτό. Codices Caſaubonn. omnesque mei cum Euſtathio ad Homer. Il. 2, 447. p. m. 191, 14. προσνεύει δὲ ſ. δ' ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον π. Videntur verba καθ' αὑτὸ incuria librarii temere ex ſuperiori verſu irrepſiſſe, uti etiam exiſtimat Politus ad Euſtath. T. 1. p. 483. Et ſic vertus interpres. Caſaubonus ita probat codicum lectionem, ut retineat αὐτὸ mutatum in αὐτό. Equidem preſſius reddidi codices. Poſt ἑαυτῷ Caſaubonus ex ſuis MSStis adjecit φησὶ, quod deeſt in Moſcov. Medic. 3. Ven. 2. et edd. ante Caſaubonum. Agnovit cum aliis codicibus vetus interpres.

appellant, quaſi capram: eſt autem Aegan pronunciandum, ut archan et actan: ſic enim totus mons appellatur, quem nunc Canen et Canas appellant. Circa eum montem in orbem, verſus meridiem et occaſum ſolis mare eſt; verſus orientem Caici campeſtria ſubjacent: verſus ſeptentrionem Elaitis regio. Ipſe mons pro ſe ſatis eſt contractus: ad mare autem Aegaeum inclinat: unde et nomen ei:

Aeolis. αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγᾶ κεκλῆσθαι, ὡς Σαπφώ φησι· τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι.

§. 69.

Μεταξὺ δὲ Ἐλαίας τε καὶ Πιτάνης, καὶ Ἀταρνέως δὲ, καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστὶ, διέχουσα οὐδὲ μιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα σταδίους ἐντὸς τοῦ Καΐκου· καὶ ὁ Τεύθρας Κιλίκων καὶ Μυσῶν ἱστόρηται βασιλεύς. Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου φησὶ, τοῦ τῆς Αὔγης πατρὸς εἰς λάρνακα καὶ τὴν Αὔγην κατατεθεῖσαν ἅμα τῷ παιδὶ Τηλέφῳ καταποντωθῆναι, φωράσαντος τὴν ἐξ Ἡρακλέους φθοράν. Ἀθηνᾶς δὲ

1) Pariſ. Medic. 3. 4. Ἐλέας. Poſt Ἀταρνέως in Medic. 3. 4. deeſt δὲ. Tum editiones διέχουσα μιᾶς ἑκάστης αὐτῶν, pro quo codices Caſaubonn. Venet. 2. Medic. 3. Moſcov. Pariſ. exhibent οὐδὲ μιᾶς αὐτῶν. Vulgatam adferunt Ven. 1. Medic. 4. et expreſſit vetus interpres. Si ſequentia conſiderentur, aptior eſt codicum plerorumque lectio, quam poſui. Pro Ἀλέου, quod recte habere docent alii, Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. edd. ante Xylandrum Ἀλαίου. Φωράσαντες vitium eſt edit. Pariſ. ex qua in Amſtelodam. transiit.

poſtea ipſum promontorium Aega appellatum, vt Sappho: ac deinde Canen et Canas.

§. 69.

Inter Elaeam ac Pitanen, Atarneumque et Pergamum, intra Caicum Teuthrania eſt, diſtans ab nulla dictarum ſtadia amplius LXX. Hiſtoriae ferunt Teuthrantem Cilicum fuiſſe et Myſorum regem. Euripidem auctorem habeo, Augen cum filio Telepho in ciſtam incluſos, inque mare dejectos fuiſſe ab Alea patre Auges, cum is vitiatam ab Hercule filiam deprehendiſſet: ſed providen-

δὲ προνοίᾳ τὴν λάρνακα περαιωθεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς Aeolis.
τὸ σόμα τοῦ Καΐκου· τὸν δὲ Τεύθραντα, ἀγαλλαβόντα τὰ σώματα, τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χρήσασθαι, τῷ δ' ὡς ἑαυτοῦ παιδί. Τοῦτο μὲν οὖν μῦθος· ἄλλην δέ τινα δεῖ γεγονέναι συντυχίαν, δι' ἣν [2] ἡ τοῦ Ἀρκάδος θυγάτηρ τῷ Μυσῶν βασιλεῖ συνῆλθε, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς διεδέξατο τὴν ἐκείνου βασιλείαν. Πεπίστευται δ' οὖν, ὅτι καὶ ὁ Τεύθρας καὶ ὁ Τήλεφος ἐβασίλευσαν τῆς χώρας τῆς περὶ τὴν Τευθρανίαν καὶ τὸν Καΐκον· ὁ δὲ ποιητὴς ἐπὶ τοσοῦτον μέμνηται μόνον τῆς ἱστορίας ταύτης·

Dd 2 Ἀλλ'

2) Ex Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. inſerui ἡ. Tum Pariſ. Moſcov. Μυσῷ, Medic. 4. τῶν Μυσῶν. In ſequ. verba αἴνιγμα — εἶναι δοκεῖν incluſa ab eadem librarii manu in margine habet Moſc. adſcripto vocabulo κείμενον. Idem poſt αἴνιγμα cum Pariſ. et Medic. 3. 4. omittit τί. Tum Κητίους habet, ut Pariſ. hic etiam cum Medic. 3. 4. in verſu Homerico. Poſt verba δίξασθαι δεῖ Euſtathius, qui ad Homerum Odyſſ. 11, 518. p. m. 453, 12. hunc locum refert, addit ἤτοι πεῖσαι.

videntia Minervae factum, ut ciſta mari transmiſſo in oſtium Caici exciperet: corporibus exemtis Tenthrantem in uxorem accepiſſe Augen, et Telephum pro filio adoptaviſſe. Haec quidem fabula eſt: et alio aliquo fortuito caſu factum oportuit, ut filia Arcadis a Myſorum rege uxor duceretur, mulierisque ejus filius in regnum patri adoptanti ſuccederet. Id quidem creditum eſt, Teuthrantem et Telephum regnaſſe ea in regione, quae circa Teuthraniam eſt et Caicum. Homerus hoc modo meminit ejus hiſtoriae:

Qualis

Aeolis. Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
Ἥρῳ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων·

p. 616. αἴνιγμά τι τιθεὶς ἡμῖν μᾶλλον, ἢ λέγων τὶ σαφές. Οὔτε γὰρ τοὺς Κητείους ἴσμεν, οὔστινας δέξασθαι δεῖ, οὔτε τὸ γυναίων εἵνεκα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ γραμματικοὶ μυθάρια παραβάλλοντες, [3] εὑρεσιλογοῦσι μᾶλλον, ἢ λύουσι τὰ ζητούμενα.

§. 70.

Ἐάσθω [1] δὲ ταῦτα· ἐκεῖνο δ', ὅπερ ἐστὶ μᾶλλον ἐν φανερῷ, λαβόντες λέγωμεν· ὅτι ἐν τοῖς περὶ τὸν Καί-

3) Moscov. εὑρησιλογοῦσι. Vulgatam eamque usitatiorem formam cum codicibus tenet Eustathius. Idem tamen pro τὰ ζητούμενα scribit τὰ ζητούμενον.

1) Moscov. Medic. 3. 4. ἀή. Tum editiones ante Casaubonum ὅπερ ἐστὶ δοκεῖ. Codices cum Casauboni lectione con-

Qualis, Telephidem telo
cum ſtravit acuto
Heroem Eurypylum: ſo-
ciorum maxima cujus
Turba una periit, mulie-
bria dona ſecuti
Ceteii. —

quibus quidem verbis aenigma potius nobis proponit, quam ut diſerte aliquid exponat. Nam neque conſtat quos Ceteios intelligere debeamus: neque quid ſibi velint muliebria illa dona. Grammatici etiam, dum fabellas adducunt, non tam ſolvunt quaeſtiones, quam rationes comminiſcendo indulgent.

§. 70.

Iſtis ergo miſſis, loquamur de magis perſpicuis. Circa loca vicina Caico appa-

Καΐκον τόποις φαίνεται βεβασιλευκὼς καθ' Ὅμηρον ὁ Εὐρύπυλος· ὥστ' ἴσως καὶ τῶν Κιλίκων μέρος τι ἦν ὑπ' αὐτῷ, καὶ οὐ δύο δυνασεῖαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τρεῖς ὑπῆρξαν ἐν αὐτοῖς. Τῷ δὲ λόγῳ τούτῳ συνηγορεῖ, τὸ ἐν τῇ Ἐλαΐτιδι χειμαῤῥῶδες ποτάμιον [2] δεικνυσθαι Κήτειον· ἐμπίπτει δ' οὗτος εἰς ἄλλον ὅμοιον, εἶτ' ἄλλον· καταφέρουσι δὲ εἰς τὸν Καΐκον· ὁ δὲ Καΐκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης· οὐδ' ὡς Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ τὰς διωνομασμένας

Aeolis.

consentiunt. Pro βεβασιλευκὼς Eustathius ad Homer. Odyss. 11, 519. p. m. 452, 39. ad sensum βασιλεύειν. Sed et epitome cum MSStis prius exhibet. Post μέρος voculam τι omittunt Moscov. Medic. 3. 4. Deinde edd. ante Casaubonn. ἐν ἑαυτοῖς pro αὐτοῖς, et ante Xylandrum Ἐλαΐδι.

2) Deest in Medic. 4. Ven. 1. 2. Refer ad τό. Κήτειον ex hoc loco refert Eustathius ad Homerum Odyss. 11, 518. p. m. 453, 14. rectius, puto, et probante epitome. Οὗτος, quod sic respicit Κήτειος, deest in Medic. 4. Μαρσίαν ex corr. idem. In verbo διωνομασμένας sine causa haeret Xylander, illudque correctionis indigere dicit. At v. notata a Wesseling. ad Diodor. 4, 18. Sic redit infra p. 626. Paris. Attamen Valckenar. ad Euripidis Hippolyt. v. 1053. p. 277. malit legere τὰς μὲν ὠνομασμένας.

apparet fuisse regnum Eurypyli: ut fortasse aliqua etiam Cilicum pars ei paruerit: iique non in duas, sed in tres fuerint divisi praefecturas. Huic rationi id favet, quod in Elaitide torrens paene amnem aequans monstratur, nomine Ceteium: is in alium haud dissimilem, hic rursus in alium talem illabitur: denique Caicum augent suo influxu. Caicus non ex Ida fluit, quod Bacchylidi visum: neque, ut Euripides dicit, Marsyam nobiles

Habi-

Aeolis. Ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις·
πολὺ γὰρ τῆς Ἴδης ἄπωθεν αἱ Κελαιναί· πολὺ δὲ
καὶ αἱ τοῦ Καΐκου πηγαί· δείκνυνται γὰρ ἐν πεδίῳ.
[3] Τῆμνον δ' ἐστὶν ὄρος, ὃ διορίζει τοῦτό τε καὶ τὸ καλούμενον Ἀπίας πεδίον, ὃ ὑπέρκειται ἐν τῇ μεσογαίᾳ τοῦ Θήβης πεδίου· ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Καΐκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ· ἀφ' οὗ δέχονταί τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν [4] Μυρμιδόσι προλόγου·

Ἰὼ

3) Mosc. Medic. 3. 4. Paris. hic et post Τήμνον, ut edd. ante Xylandrum. Vetus interpres *Tegnum*. Xylander reposuit Τήμνον ex Ptolemaeo, puto, et quod inde *Temnos* urbs nomen traxit. Quod Paris. et Medic. 3. post dant Τημνῶν, alii auctores in casu recto Τῆμνος efferunt. Cf. Cellarius in Geogr. ant. 3, 3, 75. Apud Pausan. 5, 13, 4. transiit in Λῆμνος. Ἀπίας in Ἀσίας mutat Xylander atque sic adfert Ortelius in thes. Geogr. s. v. *Temnos*, etsi sub ipsa hac voce Apia retinet. Recte, ut codices, quod ex Polybio 5, 77, 9. adparet. At rectius ex usu quidem aliorum, per duplex *p* efferendum monet Wesseling. ad Hierocl. p. 668. qui etiam simplici defungitur.

4) Paris. male Μυρμηδόσι. Idem tamen in Aeschyli versu cum Medic. 3. 4. et edd. ante Xylandrum bene Μύσιαί τ'. Hic

Habitare Celaenas extrema Idae sub loca.

procul enim ab Ida absunt Celaenae, procul etiam Caici fontes: quae in campo quidem ostenduntur. Temnus mons est, qui et hunc, et qui Asiae dicitur, campum definit, supra Thebae campum in mediterraneis situm. E Temno fluit amnis Mysius, in Caicum infra ejus illabens fontes. Hinc quidam putant dictum Aeschylo, in primordio prologi Myrmidonum:

Io

Ἰὼ Καΐκε Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί. Lesbus.
Ἔγγυς δὲ τῶν πηγῶν κώμη Γέργηθά ἐστιν, εἰς ἣν μετῴκισεν Ἄτταλος τοὺς ἐν τῇ Τρωάδι, τὸ χωρίον ἐξελών.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Ἐπεὶ δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν ἀντιπαρατέταται ἡ νῆσος Λέσβος, λόγου ἀξίαν πλείσου· περίκειται δὲ αὐτῇ καὶ νησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ μεταξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς ἠπείρου·

Dd 4

Hic enim repoſuit M. τε. Μετώκισεν pro μετώκησεν ex libris omnibus, addicente nexu, dedi. Ἄτταλος contra uſum Moſcov.

1) Sic Medic. 4. ex correctione quidem; alii cum edd. ἐστὶ, quod Caſaubonus in hoc nexu recte mutat in ἐστί. Tum inverſo ordine Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Moſcov. ἡ νῆσος Λέσβος. Pro αὐτοῦ, quod quidem poteſt intelligi, Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. αὐτῇ, quod propius Lesbum adficit. Poſt καιρὸς

Io Caice, Io fluenta Myſia.
Prope fontes Caici eſt pagus Gergetha, in quem Attalus Gergethios e Troade traduxit, oppido eorum ſublato.

CAP. II.

§. 1.

Cum vero e regione litoris a Lecto ad Canas inſula Lesbus porrigatur, plurimo digna ſermone, et circumjaceant ibidem etiam minutae inſulae, aliae exterius, aliae intra Lesbum

Lesbus. ρου· καιρὸς ἤδη περὶ τούτων εἰπεῖν· καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν Αἰολικὰ, σχεδὸν δέ τι καὶ μητρόπολις ἡ Λέσβος ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων. Ἀρκτέον δ', ἀφ' ὧνπερ καὶ τὴν παραλίαν ἐπήλθομεν τὴν κατ' αὐτήν.

§. 2.

Ἀπὸ Λεκτοῦ τοίνυν ἐπὶ Ἄσσον πλέουσιν ἀρχὴ τῆς Λεσβίας ἐστὶ, κατὰ Σίγριον τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς ἄκρον. Ἐνταῦθα δέ που καὶ Μήθυμνα πόλις Λεσβίων ἐστὶ ἀπὸ ἑξήκοντα σταδίων τῆς ἐκ Πολυμηδίου πρὸς τὴν Ἄσσον παραλίας. Οὔσης δὲ τῆς περιμέτρου σταδίων χιλίων ἑκατὸν, ἣν ἡ σύμπασα ἐκπληροῖ νῆσος, τὰ καθέκαστα οὕτως ἔχει· ἀπὸ Μηθύμνης

καιρὸς Moscov. inserit δ'; nempe quia praepositum erat ἐπὶ supra. Σχεδὸν δέ τι Medic. 4. de qua commutatione aliquoties est dictum.

1) Casaubonus ex suis libris adfert Σιγεῖαν, ut in Moscov. Paris. In Venet. 1. legitur Σίγεια. Alii Σίγριον; recte, ut diserte vocat Arrian. de exped. Alex. 2, 1, 3. Σίγγειον Ptolemaeus. Pro τῆς ἐκ Π. vitiose Medic. 4. τοῖς ἐκ Π.

bum et continentem sitae, de iis tempus jam est dicendi, cum Aeolica sint haec omnia: et Lesbus quodammodo mater sit Aeolicarum urbium: inde autem ordiemur, unde et ipsum litus describere coepimus.

§. 2.

Qua a Lecto Assum navigatur, Lesbia terra incipit a Sigrio, ejus versus septentrionem promontorio. Atque ibi est Methymna Lesbiorum urbs, LX stadiis a litore, quod est inter Polymedium et Assum. Cum autem ambitus totius insulae impleat stadia CIↃ C: singula sic habent. A Methymna

Θύμνης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ Lesbus.
[2] ἔχουσι τὴν νῆσον, καθ' ὃ αἱ Κάναι μάλιστα ἀντίκειν-
ται τῇ νήσῳ καὶ συναπαρτίζουσι, σταδίοι εἰσὶ τρια- p. 617.
κόσιοι τετταράκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Σίγριον, ὅπερ
ἐστὶ [3] τῆς νήσου τὸ μῆκος, πεντακόσιοι ἑξήκοντα· εἶτ'
ἐπὶ τὴν Μηθυμναίαν, διακόσιοι δέκα. Μιτυλήνη δὲ
κεῖται μεταξὺ Μηθύμνης καὶ τῆς Μαλίας ἡ μεγίστη
πόλις, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑβδομήκοντα σταδίων,
τῶν δὲ Κανῶν ἑκατὸν εἴκοσιν, ὅσων καὶ τῶν Ἀργι-

2) Vulgo ante Caſaubonum ἔχουσι, uti legitur in Medic. 3. 4. Venet. 1. Moſcov. Pariſ. Editiones illae praeterea ſubjiciunt τὴν παραλίαν νῆσον praeter Xylandrum, qui dedit τὴν παραλίαν νήσου. Caſaubonus ex vett. libris, quos praedicat, reſtituit ἔχοντι τὴν νῆσον. Equidem, cum mei omnes praeter ſolum forte Ven. 2. quem ſic Caſaubonus innuit, praecipiant ἔχουσι et in his pluralem Noſter adhibere ſoleat, revocavi ἔχουσι, at παραλίαν priori de cauſa omiſi etiam. Tum Moſcov. vult καθὸ et ἀντίκεινται.

3) Medic. 3. 4. Moſcov. τὸ μῆκος τῆς νήσου. Poſt Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. ὅσους καὶ pro ὅσων καὶ, quod ſpectat praecedens σταδίων; at Moſcov. et Pariſ. antea pro σταδίων habent σταδίους. Sic alibi inter utrumque caſum pro varia ſtructura lectio fluctuatur, ut lib. 9. p. m. 535. Ante μεγάλαι omiſſum eſt οὐ in edd. ante Xylandrum.

mna ad Maliam maxime auſtrinum inſulae promontorium, qui ad dextram habeant inſulam, iuxta quod maxime Canae opponuntur et reſpondent, inſulae ſtadia ſunt CCCXL. Hinc ad Sigrium IↃLX, quae eſt inſulae longitudo: hinc ad Methymnaeam CCX. Mitylenae inter Methymnam et Maliam ſita eſt, urbium maxima: abeſt a Malia LXX ſtadiis, a Canis CXX, totidemque ab Arginuſſis.

Argi-

Lesbus. γουσσῶν· αἱ τρεῖς μέν εἰσιν οὐ μεγάλαι νῆσοι, [4] πλησιάζουσι δὲ τῇ ἠπείρῳ, παρακείμεναι δὲ ταῖς Κάναις. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ τῆς Μηθύμνης κατὰ κώμην τῆς Μηθυμναίας, καλουμένην Αἰγειρον, στενωτάτη ἐστὶν ἡ νῆσος, ὑπέρβασιν ἔχουσα εἰς τὸν Πυῤῥαῖον Εὔριπον σταδίων εἴκοσιν. Ἵδρυται δ' ἡ Πύῤῥα ἐν τῷ ἑσπερίῳ πλευρῷ τῆς Λέσβου, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑκατόν. Ἔχει δ' ἡ Μιτυλήνη λιμένας δύο· ὧν ὁ νότιος κλειστὸς [5] τριήρεσι, καὶ ναυσὶ πεντήκον-

4) Sic pro πλησιάζουσαι propter nexum dedi ex Mosc. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. uti deinceps ex Medic. 3. 4. Mosc. Paris. παρακείμεναι, quod et expressit vetus interpres. Vulgo πέρα. Alias quidem plura participia sic nectuntur. Cf. Reitzius ad Luciani Toxar. c. 2. Proximum δὲ ante ταῖς Κάναις deest in Medic. 4. Pro Μηθυμναίας Mosc. Paris. Medic. 3. 4. Μηθυμνίας.

5) Casaubonn. Medic. 3. Mosc. Paris. Ven. 2. τριήρει; alii cum edd. τριήρεσι. Illud conlective dictum. Sed quid facias verbis proximis ἐν ναυσὶ, quae in omnibus adferuntur, tantum quod Medic. 4. omittit ἐν, ut connectantur ναυσὶ et τριήρεσι; minus obportune. Vetus interpres: *clausus est et* 50 *triremium et navium capax.* Tentavit hunc locum Wessel. ad Diodor. 13, 79. suasitque legendum καὶ ναύσταθμον ναυσὶ πεντήκοντα, nixus simili loco lib. 14. p. 656. in. ubi λιμένα

Arginussae tres sunt insulae non magnae, continenti appropinquantes, circum Canas sitae. Inter Mitylenam et Methymnam, juxta pagum agri Methymnaei Aegeirum, arctissima est insula, transitum habens usque ad Pyrrhaeum Euripum stadiorum xx. Sita est Pyrrha in occiduo Lesbi latere, a Malia stadiis. Mitylena portus habet duos: quorum austrinus conclusus est triremibus, et navibus

τήκοντα· ὁ δὲ Βόρειος μέγας καὶ βαθὺς, χώματι Lesbus.
σκεπαζόμενος· πρόκειται δ' ἀμφοῖν νησίον, μέρος τῆς πόλεως ἔχον αὐτόθι συνοικούμενον· κατεσκευάσαι δὲ τοῖς πᾶσι καλῶς.

§. 3.

Ἄνδρας δὲ ἔσχεν ἐνδόξους τὸ παλαιὸν μὲν Πιττακὸν, ἕνα τῶν ἑπτὰ σοφῶν, καὶ τὸν ποιητὴν Ἀλκαῖον, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀντιμενίδαν, ὃν φησιν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα, τελέσαι μέγαν ἆθλον,

μίνα κλειτὸν dicit τριηρικὸν καὶ ναύταθμον ναυσὶν εἴκοσι. Equidem intactum reliqui aliis, ejecto tantum ἐν. Sed unde Xylander 90 duxerit, ignoro, cum omnes libri habeant πεντήκοντα.

1) Medic. 3. 4. ut saepe alibi, δ'. Tum Medic. 4. Ἀντιμενίδην. Post Moscov. et Paris. φασὶν, ille etiam Ἀλκαῖον. Pro κτείνοντα editionum Medic. 3. 4. Moscov. κτείναντα, quod ad ἀπολιπόντα propius valet. Pro μαχαίταν, quod habent omnes, et Xylander ut nomen proprium accepit, posui μαχάταν, i. e. μαχητήν. Μαχάτας sic habet diversa dialecto Hesychius, Μαχάτας Suidas de viri nomine. Vetus interpres recte: *viro pugnacissimo.* Tum Moscov. παλασάν, et cum Paris. ἀνίαν παχέον. Ἀποπέμπων omnes, quod difficultatem adstruit. Forte ἀποπέμπτων. Neque tamen expedire audeo.

bus L: septentrionalis magnus et profundus, aggere septus: ante utrumque jacet exigua insula, in qua pars civitatis habitat. Omnibus rebus bene est apparata Mitylena.

§. 3.

Viros tulit praeclaros, quondam Pittacum, unum de VII sapientibus, et Alcaeum poëtam, ejusque fratrem Antimenidam: hunc Alcaeus scribit auxilio in pugna Babyloniis veniisse,

Lesbus. ἆθλον, καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι, κτείναντα ἄνδρα μαχάταν, ὥς φησι, βασιλήων παλαιτὰν, ἀπολιπόντα μόνον ἀνίαν τ' ἀχέων ἀποπέμπων. Συνήκμασε δὲ τούτοις καὶ ἡ Σαπφὼ, θαυμασίόν τι χρῆμα· οὐ γὰρ ἴσμεν ἐν τῷ τοσούτῳ χρόνῳ τῷ μνημονευομένῳ φανεῖσάν τινα γυναῖκα ἐναμιλλον, οὐδὲ κατὰ μικρὸν, ἐκείνῃ ποιήσεως χάριν. Ἐτυραννήθη δὲ ἡ πόλις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ὑπὸ πλειόνων διὰ τὰς διχοστασίας· καὶ τὰ στασιωτικὰ καλούμενα τοῦ Ἀλκαίου ποιήματα περὶ τούτων ἐστίν· ἐν δὲ τοῖς τυράννοις καὶ ὁ Πιττακὸς ἐγένετο. Ἀλκαῖος μὲν οὖν

2) Vulgo ante Caſaubonum τοιούτῳ, uti exſtat in Moſcov. Ven. 1. 2. Poſt Ven. 2. omittit γυναῖκα et Medic. 3. conjungit ἐναμιλλον ἐκείνῃ, ſic. ut in ſequ. poſterius verbum omittat. Pro διχοστασιωτικὰ Caſaubonn. Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. στασιωτικὰ, quam vocem uſu etiam, non aeque alteram, probatam, recepi. Tum vulgo ποιήματα τοῦ Ἀλκαίου. Mutatum hunc ordinem praecunt Ven. 1. 2. Moſcov. Medic. 3. 4. qui etiam poſt στασιωτικὰ inſerunt καλούμενα.

veniſſe, magnumque confeciſſe certamen, eosque e difficultatibus liberaſſe, occiſo viro pugnace, ut ait, regum luctatore, relinquentem ſolum, et moleſtiam dolorum amolitum eſſe. Floruit eodem tempore Sappho, femina admirabilis: nam in tali tempore, quod memoratum eſt, nullam novimus mulierem, quae vel aliquo modo cum ea poſſit comparari, poëſeos cauſa. Multi ea tempeſtate tyrannidem in ea urbe tenuerunt, ob diſſidia: de quibus etiam exſtant Alcaei carmina. E tyrannis unus fuit etiam Pittacus, quem, ut et caeteros, Myrſi-

οὖν ὁμοίως ἐλοιδορεῖτο καὶ τούτῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, Lesbus.
Μυρσίλῳ καὶ [3] Μεγαλαγύρῳ, καὶ τοῖς Κλεανακτίδαις, καὶ ἄλλοις τισὶν, οὐδ' αὐτὸς καθαρεύων τῶν τοιούτων νεωτερισμῶν. Πιττακὸς δ' εἰς μὲν τὴν τῶν δυναστειῶν κατάλυσιν ἐχρήσατο τῇ μοναρχίᾳ καὶ αὐτός· καταλύσας δὲ ἀπέδωκε τὴν αὐτονομίαν τῇ πόλει. Ὕστερον δ' ἐγένετο χρόνοις πολλοῖς Διοφάνης ὁ ῥήτωρ· καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων, καὶ Λεσβοκλῆς, καὶ Κριναγόρας, καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης. Οὗτος δὲ καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ ὑπῆρξε, καὶ Πομπηίῳ τῷ Μάγνῳ κατέστη φίλος, μάλιστα διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν, καὶ πάσας συγκατώρθωσεν αὐτῷ τὰς πράξεις· ἀφ' ὧν τήν τε πατρίδα ἐκόσμησε, τὰ μὲν δὲ

3) Sic omnes libri. Simſon tamen ad Olymp. 42, 1. reponit Μελάγχρῳ. Cf. Dorville in Vanno crit. p. 461. Pro Κλεανακτίδαις Medic. 4. dat Κλεανατίδαις. Tum Medic. 3. 4. Pariſ. καταλύσας δ', ut ſic alibi. Pro ὕστερον Medic. 4. ὕστερος. Tum Moſcov. πάντων τῶν Ἑλλήνων.

Myrſilum, Megalagyrum, et Cleanactidas, aliosque nonnullos, inſectatus eſt Alcaeus: ne ipſe quidem purus ſtudii eiusmodi novandarum rerum. Pittacus, ut dominationes multorum tolleret, omnem poteſtatem penes ſe unum poſitam uſurpavit: re confecta, libertatem civibus reddidit. Multo poſt tempore Mitylena protulit Diophanem rhetorem: noſtra aetate Potamonem, Lesboclem, Crinagoram, et hiſtoriae ſcriptorem Theophanem. Hic in rep. etiam verſatus eſt, et uſus Pompeji Magni amicitia ſuam ob virtutem, in omnibus praeclaris facinoribus ſocium ſe ei praebuit: ac partim Pompeji, partim ſua

Lesbus. δι' ἐκείνου, τὰ δὲ δι' ἑαυτοῦ· καὶ ἑαυτὸν πάντων
p. 618. Ἑλλήνων ἐπιφανέστατον ἀνέδειξεν· [4] υἱόν τε ἀπέλιπε
Μάρκον Πομπήϊον, ὃν τῆς Ἀσίας ἐπίτροπον κατέστησέ ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός· καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ἐξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων. Ἀθηναῖοι δ' ἐκινδύνευσαν μὲν ἀνηκέστῳ ψόγῳ περιπεσεῖν, ψηφισάμενοι Μιτυληναίους ἡβηδὸν ἀποσφαγῆναι· μετέγνωσαν δὲ, καὶ ἔφθη μιᾷ θάττον ἡμέρᾳ τὸ ψήφισμα ἀφιγμένον ὡς τοὺς στρατηγούς, πρὶν ἢ πρᾶξαι τὸ προσταχθέν.

§. 4.

4) Viſconti in lettera ſu due monumenti — p. 36. vult υἱωνὸν, nepotem, et putat Pompejum eſſe juniorem, cuius duo exſtant epigrammata in Analect. T. 2. p. 105. ſ. T. 2. p. 92. Iac. Tum pro Μάρκον Ryckius ad Tacit. Annal. 4, 18. emendat Μάκρον. Quidam etiam Macrum poetam, Ovidio et Tibullo familiarem, huc referunt refutati a Brouckhuſio ad Tibull. 2, 6. in. Contra epigrammata illa libri adſcribunt Pompejo ſ. Marco juniori, ut docet Iacobs in animadverſ. ad Anthol. Gr. Vol. 2. P. 1. p. 276. *Macer* recepit Penzel. Equidem haec verba, codices reveritus, ſine muta-

ſua ipſius opera patriam ornavit, ſeque omnium Graecorum illuſtriſſimum praeſtitit. Filium reliquit M. Pompeium, quem quondam Auguſtus Caeſar Aſiae procuratorem conſtituit: hodie inter primos Tib. Caeſaris amicos cenſetur. Parum abfuit, quin Athenienſes in immedicabilem ſeſe conjeciſſent infamiam, cum decretum feciſſent de trucidandis a puero usque omnibus Mitylenaeis: reſciderunt tamen tum, unaque die ad imperatores citius poſterius hoc decretum perlatum eſt, quam ii mandatum exſequi inciperent.

§. 4.

§. 4. Lesbus.

Ἡ δὲ Πύῤῥα κατέσραπται· τὸ δὲ προάσειον οἰκεῖται, καὶ ἔχει λιμένα, ὅθεν εἰς Μιτυλήνην ὑπέρβασις σαδίων ὀγδοήκοντα. Εἶτ' Ἐρεσσός ἐσι μετὰ τὴν [1] Πύῤῥαν· ἵδρυται δ' ἐπὶ λόφου, καθήκει τε ἐπὶ θάλατταν· εἶτ' ἐπὶ τὸ Σίγριον ἐντεῦθεν σάδιοι εἰκοσιὀκτώ· ἐξ Ἐρεσσοῦ δ' ἦσαν Θεόφρασός τε, καὶ Φανίας, οἱ ἐκ τῶν περιπάτων φιλόσοφοι, Ἀριστοτέλους γνώριμοι. Τύρταμος δ' ἐκαλεῖτο [2] ἔμπροσθεν ὁ Θεό-

mutatione dimisi. Post pro ἐπὶ τοὺς τρ. quod ferunt editiones, omnes libri scripti, etiam Casauboniani, exhibent ἐς τοὺς τρ. quod recepi, cum ἐπὶ sit ejus explicatio inserta.

1) Medic. 4. Πύραν. Post pro ὀγδοήκοντα editionum libri mei omnes cum Casaubonianis praecipiunt scribi εἰκοσιοκτώ. In sequentibus editiones ante Casaubonum omittunt Φανίας, quod agnoscunt omnes libri cum epitome et vetere interprete. Probat Suidas h. v.

2) Sic libri scripti omnes. Aldus per explicationem intulit πρότερον. Nempe ἔμπροσθεν Noster sic passim ponit, ut idem valeat, atque hinc commutatur etiam in libris cum πρόσθεν, vel promiscue utrumque ponitur. Cf. quae notavi ad lib. 9. p. m. 334. et quae adtulerunt viri docti, Manso ad Meleagr. 8, 1. et in primis Sturz in Lex. Xenoph. T. 2. p. 159. ubi docet, etiam cum πρότερον commutari. De significatione illa cf. etiam Dorville in Vanno crit. p. 657.

Ante

§. 4.

Pyrrha eversa est: suburbium autem habitatur, habetque portum: a quo Mitylenam transitus est stadiorum XXC. Ereſſus Pyrrham sequitur, in colle sita, et ad mare pertinens: inde ad Sigrium stadia XIIX. Ereſſius fuit Theophrastus, itemque Phanias, philosophi peripatetici, auditores Aristotelis. Theophrasto antea nomen

Lesbus. Θεόφραστος, μετωνόμασε δ' αὐτὸν ὁ Ἀριστοτέλης Θεόφραστον· ἅμα μὲν φεύγων τὴν τοῦ προτέρου ὀνόματος κακοφωνίαν, ἅμα δὲ τὸν τῆς φράσεως αὐτοῦ ζῆλον ἐπισημαινόμενος· ἅπαντας μὲν γὰρ λογίους ἐποίησε τοὺς μαθητὰς Ἀριστοτέλης, λογιώτατον δὲ Θεόφραστον. Ἄντισσα δ' ἐφεξῆς ἐστι τῷ Σιγρίῳ πόλις, ἔχουσα λιμένα. Ἔπειτα Μήθυμνα. Ἐντεῦθεν δ' ἦν Ἀρίων, ὁ ἐπὶ τῷ δελφῖνι μυθευόμενος ὑπὸ τῶν περὶ Ἡρόδοτον εἰς Ταίναρον σωθῆναι, καταπονηθεὶς ὑπὸ τῶν λῃστῶν· οὗτος μὲν οὖν κιθαρῳδός. Καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς τεχνίτην γεγονέναι φασὶ καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν πρῶτον ἀντὶ τῆς τετραχόρδου λύρας ἑπταχόρδῳ χρησάμενον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται·

Σοὶ

Ante Ἀριστοτέλης articulum rejiciunt Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Post Τίναρον male Moscov. et Paris.

nomen fuit Tyrtamo: sed Aristoteles hoc ei nomen fecit, simul ut prioris asperitatem fugeret, simul ut dictionis Theophrasteae praestantiam commendaret, tanquam divinae: omnes enim suos discipulos facundos, hunc facundissimum fecit Aristoteles. Post Sigrium urbs Antissa sequitur, portum habens. Deinde Methymna. Haec patria fuit Arionis, ejus quem Herodotus delphino vectum in Taenarum evasisse fabulatur, cum a praedonibus esset in mare abjectus: atque hic citharoedus fuit. Terpandrum quoque ejusdem musicae artificem Lesbium praedicant, qui primus lyram, ante quatuor contentam fidibus, septem nervis instruxit: sicut in versibus, qui illi tribuuntur, dicitur:

Consen-

Σοὶ δ' ἡμεῖς [3] τετράγηρυν ἀποτρέψαντες ἀοι- Lesbus.
δὴν,
Ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

Καὶ Ἑλλάνικος δὲ Λέσβιος συγγραφεὺς, καὶ Καλλίας, ὁ τὴν Σαπφὼ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἐξηγησάμενος.

§. 5.

Κατὰ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λέσβου νησία ἐστὶ περὶ εἴκοσι· ὡς δὲ Τιμοσθένης φησὶ, τετταράκοντα· καλοῦνται δ' Ἑκατόννησοι συνθέτως, ὡς Πελοπόννησος, κατὰ ἔθος τι [1] τοῦ Ν γράμματος πλεονάζοντος ἐν τοῖς τοιούτοις, ὡς Μυόννησος,

3) Mosc. τετρέγυριν. Tum Casaubonus ex suis notat ἀποτρέψαντες, uti est in Ven. 2. Porro Mosc. ἑούς. Idem, Medic. 3. Paris. hic ex corr. κελαδήσομεν. Utrum praestet, simpliciter et praeter nexum dici non potest. Cum tamen alterum velint codices optimi, pro κελαδήσαμεν reposui.

1) Male dissectis vocibus ante Xylandrum edebatur π' οὖν, quod vitium sustulerat Victorius in margine Aldinae et Leopardus in emend. 20, 18. in Gruteri thes. crit. T. 3. p. 401.

Contento nervis quatuor nos carmine misso:
Instructa septem fidibus tibi nobile carmen
Dicemus cithara. —

Lesbii etiam fuerunt Hellanicus historiae conditor, et Callias, qui Sapphus et Alcaei versus interpretatus est.

§. 5.

In freto, quod inter Lesbum est atque Asiam, insulae parvae sunt ad XX: Timosthenes XL dicit: eae uno nomine Hecatonnesi vocantur, voce, ut Peloponnesus, composita: abundante ex quadam consuetudine in his altero N,

Lesbus. νησος, καὶ Προκόννησος λέγεται, καὶ Ἁλόννησος· ὥστε Ἑκατόννησοι εἰσὶν, οἷον Ἀπολλώννησοι. Ἕκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων· παρὰ πᾶσαν γὰρ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐκτετίμηται μέχρι Τενέδου, Σμινθεὺς, ἢ Κιλλαῖος καλούμενος, ἢ Γρυνεὺς, ἤ τινα ἄλλην ἐπωνυμίαν ἔχων. Πλησίον δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ·
p. 619. καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος μείζων αὐτῆς, καὶ πόλις ὁμώνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἔχουσα Ἀπόλλωνος.

§. 6.

p. 401. Recte poſt ſcripſit Xylander. Pro Ἀπολλόννησοι Medic. 4. Ἀπολόννησοι, Moſcov. Ἀπολλωνόννησοι. Poſt γὰρ Moſcov. Medic. 3. 4. inſerunt δή. Pro Κιλλαῖος Medic. 4. Κυλλαῖος. Tum Pariſ. Moſc. Medic. 4. Γυνεύς. Sed ſatis notum eſt Γρυνεὺς, pro quo et Γρύνειος. Cf. Schweighaeuſer ad Athen. 4, 149. De Κιλλαῖος ſupra p. m. 400. Ceterum verba Σμινθεὺς — ἔχων deſunt in Medic. 3.

2) Moſcov. Medic. 3. 4. (hic poſtea correctus) edd. Aldi, Hopperi Παρδοσελήνη; alienum ab indicio obſcenitatis. Tum Moſcov. ἐν αὐτῇ. Idem verba καὶ πόλις ante μείζων ponit et poſt omittit; idem poſt ἱερὸν inſerit ἅγιον. Verba καὶ πόλις plane deſunt in Pariſ. καὶ abeſt in edd. ante Caſaubonum.

ut in Myonneſus etiam, et Proconneſus, Halonneſus. Sunt ergo Hecatonneſi, quaſi Apollinis inſulae, qui Hecatus uſurpatur, et in tota iſta ora colitur usque ad Tenedum, cognomento Sminthei, Cillaei, Grynei, aut aliquo alio. His vicina eſt etiam Pordoſelena, urbem in ſe habens cognominem: atque ante urbem alia major, cum urbe ejusdem nominis deſerta, in qua templum Apollinis.

§. 6.

§. 6. Lesbus.

Τὰς δὲ δυσφημίας τῶν ὀνομάτων φυγόντες τινὲς, ἐνταῦθα μὲν Πορροσελήνην [1] δεῖν λέγειν φασί· τὸ δ' Ἀσπόρδηνον ὄρος τὸ περὶ Πέργαμον, τραχὺ καὶ λυπρὸν ὄν, Ἀσπόρηνον· καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐνταῦθα τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Ἀσπορηνῆς. Τί οὖν φήσομεν τὴν Πόρδαλιν, [2] καὶ τὸν Σαπέρδην, καὶ τὸν Περδίκκαν, καὶ τὸ Σιμωνίδου·

[3] Σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἱμάσιν·

Ee 2 ἀντὶ

1) Medic. 3. δεῖ. Inde Caſaubonn. Venet. 1. Medic. 4. λέγεσθαι. Sed vulgata bene habet. Poſt Ἀσπόρδηνον Moſc. Medic. 3. 4. Ven. 1. Pariſ. cum epitome et vetere interprete inſerunt ὄρος, et ante Πέργαμον Moſcov. τήν. Alias τὸ Πέργαμον. Prius recepi.

2) Moſcov. κατὰ, quae voces paſſim commiſcentur. Medic. 4. τὸ Σαπέρδην. Porro Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Περδίκαν. Vulgo κ duplici. Illud probat epitome, in qua eſt Πέρδιξ.

3) Moſcov. conjuncte Συνπορδάκοισιν. Pro vulgato ἱμάσιν idem, Medic. 3. 4. ἱμάσιν. Si Ariſtophanis Schol. ad Pac. v. 1148. audiamus, παρδάκοισιν legendum videatur. At vulgata forma ad nexum propius valet, uti recte vidit Palmerius in exercitt. ad Gr. auctores p. 341. et contra Caſaubonum monet, et ſic ille emendandus potius ſit. Vocem ἱμάσιν ſollicitat Tyrwhittus ad Strabon. p. 53. et reponit εἵμασι.

§. 6.

Quidam nominum foeditatem fugientes, hic Porofelenam dici debere aiunt: et Aſpordenum, qui eſt mons apud Pergamum ſterilis et aſper, Aſporenum: et fanum, quod ibi eſt Matris deum Aſporenae. Quid faciemus ergo Pordali, Saperdae, Perdiccae, et Simonidis πορδάκοισιν ἱμάσιν, id eſt madidis: et in veteri comoedia

Leleges. Cilices. ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις· καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ που κωμῳδίᾳ·

Πόρδακον τὸ χωρίον,

τὸ λιμνάζον. Διέχει δ' ἡ Λέσβος τὸ ἴσον ἀπὸ τῆς Τενέδου καὶ Λήμνου, καὶ Χίου σχεδόν τι τῶν πεντακοσίων ἐνδοτέρω σταδίων.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Τοιαύτης δὲ τῆς πρὸς τοὺς Τρῶας οἰκειότητος ὑπαρχούσης τοῖς τε Λέλεξι, καὶ τοῖς Κίλιξι, ζητοῦσιν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ συγκαταλέγονται καὶ οὗτοι ἐν τῷ

μασι. Recte forsitan, dummodo nexus constaret. Post ἀρχαίᾳ Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. 2. inserunt που. In proximo versu codices mei χωρίον τὸ λιμνάζον, ubi in editionibus legitur χωρίον λιμνιάζον. Casaubonus emendabat χ. τὸ λιμνιάζον, et posteriora verba a praecedentibus separanda putabat, quia esset glossa Strabonis, qua explicat priora πόρδακον τὸ χωρίον, quae occurrunt apud Aristophanem c. l. De glossa adsentior, sed cum MSStis usitatius λιμνάζον retinui. Pro σχεδόν τι Medic. 3. 4. σχεδόν τοι, ut saepe.

moedia πόρδακον τὸ χωρίον de stagnanti. Abest Lesbus a Tenedo, Lemno, et Chio aequali spatio fere 10 interius stadiis.

CAP. III.

§. 1.

Caeterum cum tanta fuerit Lelegum et Cilicum cum Trojanis familiaritas, causa quaeritur, cur non hi quoque in catalogo recenseantur,

τῷ καταλόγῳ. Εἰκὸς δὲ διὰ τὴν τῶν ἡγεμόνων [1]διαφθορὰν καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐκπόρθησιν, ὀλίγους ὑπολειφθέντας τοὺς Κίλικας ὑπὸ τῷ Ἕκτορι τάττεσθαι. Ὅ, τε γὰρ Ἠετίων καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ λέγονται πρὸ τοῦ καταλόγου διαφθαρῆναι· Leleges. Cilices.

Ἦτοι μὲν πατέρ' [2]ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάωσαν,
Θήβην ὑψίπυλον. —
Οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι εἶδος εἴσω.
Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ee 3 Ὡς

1) Medic. 3. 4. Pariſ. διαφορέν. Τὴν ante τῶν πόλεων omittit Moſcov. Pro vulgata ὑπολιφθέντας recte Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. ὑπολειφθέντας, uti jam emendaverat Caſaubonus. Cf. ſupra p. m. 394. n. 3. infra p. 622. ed. Pariſ. et ſaepe alibi.

2) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. pro ἀμὸν volunt ἐμόν. Prius prolixe tuetur Heyne ad Homer. Il. 6, 414. uti poſt ἐκτεινα-

ſeantur. Probabile eſt, interfectis ducibus, oppidisque evaſtatis, paucos quosdam ſuperſtites Cilices ſub Hectore militaſſe. Nam Eetion et filii ejus dicuntur ante recenſionem periiſſe:

Noſtrum verò patrem velox occidit Achilles,
Et Theben Cilicum bene cultam diruit urbem.
Et ſeptem fratres, mea quos domus ampla tenebat,
Vna dies omnes letho dedit: impiger omnes
Vulneribus diris Pelides miſit ad Orcum.

Itidem

Leleges. Cilices.

Ὡς δ' αὕτως καὶ οἱ ὑπὸ Μύνητι τούς τε ἡγεμόνας ἀποβεβλήκασι, καὶ τὴν πόλιν.

Καὶ δὴ Μύνητ' [3] ἔβαλε καὶ Ἐπίστροφον, —
— πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος.

Τοὺς δὲ Λέλεγας τοῖς μὲν ἀγῶσι παρόντας ποιεῖ, ὅταν τε οὕτω λέγῃ,

[4] Πρὸς μὲν ἅλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες. —

Καὶ

ἀπέκτανε, pro quo Etymologus posuerat, ut hic Medic. 3. 4. Moscov. ἀπέκτεινε; Paris. male ἀπέκτεινα. Πέρσε, ut est in Homero Heynii, pro πέρσεν dant Medic. 3. 4. Verba εὖ ναιετάουσαν (sic vulgo) desunt in Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Ex Venetis enim variationes notatae non erant. Paris. male ὑψήκυλον, uti post Medic. 4. οἵῳ pro ᾧ τε et Medic. 3. προδέρκης.

3) Moscov. ἔβαλεν, uti dedit Heyne Il. 2, 692. Sic pro πέρσεν, ut legitur p. 584. et 612. ed. Paris. Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum obferunt πέρσε. Post versus Medic. 3. 4. Venet. 1. Paris. ὅταν δὲ οὕτως; Moscov. δὲ; et pro λέγῃ Medic. 3. 4. Venet. 1. λέγει.

4) Medic. 3. 4. πρό. Moscov. Καύκονες. Tum Medic. 3. 4. Moscov. Paris. ut edd. ante Xylandrum hic et post Ὀλυσσίδην habent per οι, ut codices quidam apud Homer. Il. 14, 444. Cf. supra p. m. 370. ubi eadem objicitur variatio, item παρ' ὄχθαις usitatiori forma legitur. Porro hic Moscov. ἀμύνων.

Itidem Cilices, qui sub Mynete fuerant, duces urbesque amiserant:

Occiditque Myneta, et Epistrophon —
— clarique Mynetis diruit urbem.

Lelegas etiam pugnis interfuisse ostendit, cum sic dicit:

Ad mare sunt Cares, et curvo Paeones arcu,
Et Leleges, et Caucones. —

item:

Καὶ πάλιν,

Leleges. Cilices.

Σάτνιον οὔτασε δουρὶ —
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηὶς ἀμύμων
Ἠνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.

Οὐ γὰρ οὕτως ἐξελελοίπεσαν τελέως, ὥστε μὴ καὶ καθ' αὑτοὺς ἔχειν τὶ σύσημα, ἅτε τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἔτι περιόντος,

[5] Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει·

καὶ τῆς πόλεως οὐ τελέως ἠφανισμένης· ἐπιφέρει γάρ,

5) Ἄλτεω signat Moſcov. Tum Medic. 3. Λελεγέσι. In proximo verſu Medic. 3. αἰχμήσαν. Sequens verbum ἔχειν, pro quo edd. ante Xylandrum et Caſaubonianae dant ἔχει, deſideratur in Medic. 4. Qui proxima verba ex Strabone repetit, Euſtathius ad Homer. Il. 21, 86. p. m. 1308, 48. mutatis verbis ſenſum exprimit ſic: ὡς εἰς καταλογον — Ἕκτορι τούτους καταλέγων, ὡς ὄντας Λυκίους, quam lectionem explicatione ſubjecta probat. In ipſo verſu Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum bis Ἄλτεω. Cf. Heyne ad Homer. Il. 21, 86. Tum Moſcov. γένητο poſuit ante μήτης et poſt omiſit.

item:

Satnion inſiliens rigida tum perculit haſta
Enopidem: Nais peperit quem candida quondam
Enope nympha gravis, cum bucera paſceret ille
Armenta ad ripas undoſi Satnioenſis.

Non enim ita omnino defecerant, ut non corpus ipſi quoque aliquod per ſe conſtituerent: cum adhuc regem haberent incolumem,

Alten, qui Lelegum rex eſt in bella ferocum:

neque urbs plane eſſet everſa: ſubjungit enim:

Peda-

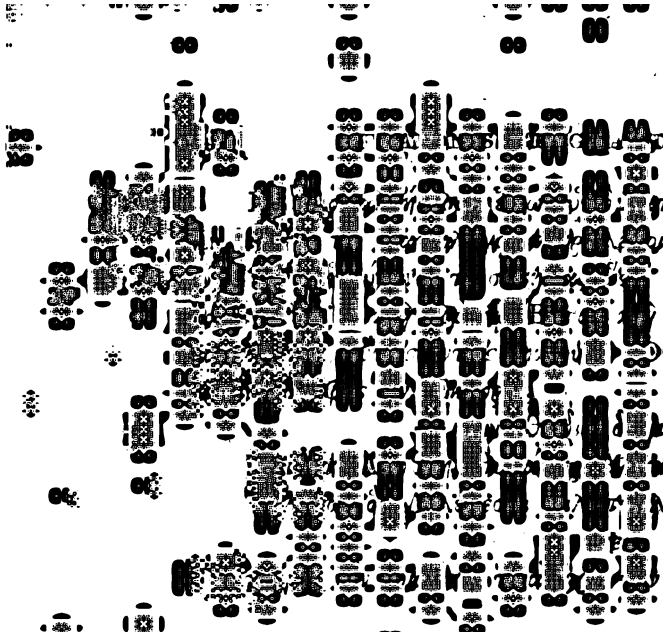

[illegible]

[illegible] τνιόεντι.

[illegible] ιπεν αὐτοὺς,

[illegible] ἐν καταλόγῳ

[illegible] τούτους συγ-

[illegible] γὰρ Λυκάων

[illegible] ε μήτηρ

[illegible] ο γέροντος,

[illegible] λέμοισιν ἀνάσ-

[illegible] εἰκοτολογίαν.

[illegible] ὸν ἀκριβῆ ' ζη-

[illegible] οἱ Κίλικες διέ-

τεινον

[illegible] Κήτιοι. Tum Ve-

[illegible] m Εὐρύπυλον. Pro

[illegible] aec variantur, et

[illegible] ntea ἐκ Medic. et

[illegible] *parvo victurum*

[illegible] *re mater*

[illegible] *peperit, senis Al-*

[illegible] *lia regis.*

[illegible] go haec possunt

[illegible] biliter.

[illegible] 2.

[illegible] etiam, si quae-

[illegible] ententia Home-

[illegible] verus limes, ad

[illegible] ces desierint et

Pela-

τεινον καὶ οἱ Πελασγοὶ, καὶ ἔτι οἱ μεταξὺ τούτων Leleges. Cilices.
Κήτειοι λεγόμενοι, οἱ ὑπὸ τῷ Εὐρυπύλῳ. Περὶ μὲν οὖν τῶν Κιλίκων καὶ τῶν ὑπ' Εὐρυπύλῳ τὰ ἐνόντα εἴρηται, καὶ διότι τὰ περὶ τὸν Καΐκον μάλιστα περατοῦνται. Τοὺς δὲ Πελασγοὺς εὔλογον τούτοις ἐφεξῆς τιθέναι, ἔκ τε τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας. Ὁ μὲν γὰρ οὕτω φησίν·

Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν [2] ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύο Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Ἐξ ὧν πλῆθός τε ἐμφαίνει ἀξιόλογον τὸ τῶν Πε-

 λα-

2) Medic. 4. ἐγχεσιμώεων. Proximum τῶν deeſt in Medic. 3. Pro Πελασγοῦ Medic. 4. πελαγοῦ. Poſt τελάως Medic. 3. 4. Moſcov., Ven. 1. addunt ἐγί. In utramque partem poteſt quaeri. Sic ante μεταξὺ Medic. 4. ponit τὰ cum Venet. 1.

Pelasgi, et qui inter eos ſunt Cetei Eurypylo ſubditi. De Cilicibus quidem et Eurypyli ditione diximus, quantum licuit: et quod, quae ad Caicum ſunt, maxime determinantur. Conſentaneum autem eſt his continenter deinceps poni Pelasgos, cum ex Homeri dictis, tum ex reliqua hiſtoria. Homeri ſunt haec:

Hippothous gentes ducebat in arma Pelasgas,
Has quae Lariſſae ſubigebant fertilis arvo.
Dux his Hippothous, forti cum fratre Pylaeo,
Teutamidae Lethi proles bona utrique Pelasgi.

Haec verba memorabilem Pela-

Leleges. Cilices. λασγῶν· οὐ γὰρ φῦλον, ἀλλὰ φῦλα ἔφη, καὶ τὴν οἴκησιν ἐν Λαρίσσῃ φράζει. Πολλαὶ μὲν οὖν αἱ Λάρισσαι· δεῖ δὲ τῶν ἐγγύς τινα δέξασθαι· μάλισα δ' ἂν τὴν περὶ Κύμην ὑπολάβοι τις ὀρθῶς· τριῶν γὰρ οὐσῶν, ἡ μὲν καθ' Ἁμαξιτὸν ἐν ὄψει τελέως τῷ Ἰλίῳ, καὶ ἐγγὺς σφόδρα ἐν διακοσίοις που σταδίοις· ὥστ' οὐκ ἂν λέγοιτο πιθανῶς ὁ Ἱππόθοος πεσεῖν ἐν τῷ ὑπὲρ Πατρόκλου ἀγῶνι

Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης. —

ταύτης γε· ἀλλὰ μᾶλλον τῆς περὶ Κύμην· χίλιοι γάρ που στάδιοι μεταξύ· [3] τρίτη δὲ Λάρισσα, κώμη τῆς Ἐφεσίας ἐν τῷ Καϋστρίῳ πεδίῳ· ἣν φασι πόλιν ὑπάρξαι πρότερον, ἔχουσαν καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Λαρισ-

3) Venet. 1. Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. τρίτη δ' ἐστί. Τὸ ante ἱερὸν cum Moſcov. Medic. 3. 4. abjeci. Moſcov. Λαρισηνοῦ, ut infra. Pro ἄν τις Medic. 4. ἄν τι, et poſt idem πολλὴν τὴν τῶν. Moſcov. τάττει.

Pelasgorum multitudinem indicant: non enim gentem, ſed gentes dicit, et Lariſſae illis ſedes adſcribit. De multis autem Lariſſis oportet intelligere aliquam vicinam: quod rectiſſime de ea, quae Cumae propinqua, conjeceris. De tribus enim Lariſſis ea, quae juxta Hamaxitum, plane in conſpectu Ilii, nimisque vicina erat, intra ducenteſimum fere ſtadium: ut non probabiliter dici videatur, Hippothoum in certamine de cadavere Patrocli cecidiſſe

Longe a Lariſſa. —

hac quidem. Magis hoc Lariſſae juxta Cumam ſitae convenit: nam ad CIↃ ſtadia interveniebant. Tertia Lariſſa eſt pagus agri Epheſii in campo Cayſtrio: quam olim fuiſſe urbem ajunt, et habuiſſe templum Lariſ-

Λαρισσηνοῦ, πλησιάζουσαν τῷ Τμώλῳ μᾶλλον, ἢ τῇ Ἐφέσῳ· ταύτης γὰρ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα διέχει σταδίους, ὥστε ὑπὸ τοῖς Μήοσιν ἂν τις τάττοι ταύτην. Ἐφέσιοι δ' αὐξηθέντες ὕστερον πολλὴν τῆς τῶν Μηόνων, οὓς νῦν Λυδούς φαμεν, ἀπετέμοντο· ὥστ' οὐδ' αὕτη ἂν ἡ τῶν Πελασγῶν Λάρισσα εἴη· ἀλλ' ἐκείνη μᾶλλον. Καὶ γὰρ τῆς μὲν ἐν τῇ [4] Καυστριανῇ Λαρίσσης οὐδὲν ἔχομεν τεκμήριον ἰσχυρὸν, ὡς ἦν ἤδη τότε· οὐδὲ γὰρ τῆς Ἐφέσου. Τῆς δὲ περὶ τὴν Κύμην μαρτύριόν ἐστι πᾶσα ἡ Αἰολικὴ ἱστορία, μικρὸν ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν γενομένη. Leleges. Cilices. p. 621.

§. 3.

4) Casaubonn. Medic. 4. Ven. 1. Καϋστρινῇ, quod etsi non aspernor, cum plerisque tamen alteram formam retineo, quae in Strabone passim occurrit. V. infra §. 4. Ante Κύμην deest τὴν in Medic. 3.

Lariſſaei Apollinis, Tmolo, quam Epheſo viciniorem, cum ab hac abſit CXXC ſtadia, et Maeonibus ideo adſcribi poſſit. Epheſii autem poſtmodo aucti, multum regionis Maeonibus, qui nunc Lydi uſurpantur, abſtulerunt: ut ne haec quidem ſit Pelasgorum Lariſſa, ſed iſthaec potius. Nullum enim de Cayſtriana Lariſſa habemus certum argumentum, eam tempore belli Troiani jam fuiſſe: cum ne de Epheſo quidem habeamus. De Cumis vicina autem Lariſſa teſtimonium fert omnis Aeolica hiſtoria, paulo poſt Troiae exſcidium geſtarum rerum.

§. 3.

Pelasgi.

§. 3.

Φασὶ γὰρ τοὺς ἐκ τοῦ Φρικίου [1] τοῦ ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικοῦ ὄρους ὁρμηθέντας, κατᾶραι μὲν εἰς τὸν τόπον, ὅπου νῦν ἡ Κύμη ἐστὶ· καταλαβόντας δὲ τοὺς Πελασγοὺς, κεκακωμένους ὑπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, κατέχοντας δ' ὅμως ἔτι τὴν Λάρισσαν, διέχουσαν τῆς Κύμης ὅσον ἑβδομήκοντα σταδίους; ἐπιτειχίσαι αὐτοῖς τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον Νέον τεῖχος, ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς Λαρίσσης· ἐλθόντας δὲ κτίσαι τὴν Κύμην, καὶ τοὺς περιγενομένους ἀνθρώπους ἐκεῖσε ἀνοικίσαι· ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους τήν τε Κύμην Φρικωνίδα καλοῦσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Λάρισσαν· ἐρήμη δ' ἐστὶ νῦν. Ὅτι δ' οἱ Πελασγοὶ μέγαν ἦν

1) Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. τοῦ ὑπέρ; nempe ut accommodarent ad Λοκρικοῦ ὄρους. Caſaubonus τῷ retinet. Sed tum emendat Λοκρικῷ ὄρει; eſt enim in adpoſitione. Magis tamen adridet emendatio Tyrwhitti in conjecturis in Strabonem p. m. 53. legentis: ἐκ τοῦ Φρικίου τοῦ — pro ἐν τῷ Φρ.

§. 3.

Narrant enim Graecos, a Phricio Locrico monte ſupra Thermopylas profectos, conſediſſe iis in locis, ubi nunc Cyme eſt. Cumque offendiſſent Pelasgos, adflictos quidem bello Troiano, Lariſſam tamen adhuc tenentes: adverſus eos exſtruxiſſe, quod etiamnum dicitur Neontichos, xxx a Lariſſa ſtadiis: rediiſſe deinde ac Cymen condidiſſe, eoque ſuperſtitum hominum coloniam deduxiſſe: a monte Locrico et Cymen Phriconidem dicunt, et Lariſſam, quae nunc eſt deſerta. Fuiſſe autem Pelasgos magnam gentem,

ex

ἦν ἔθνος, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας [2] οὕτως ἐκμαρ- Pelasgi.
τυρεῖσθαί φασι. Μενεκράτης γοῦν ὁ Ἐλαίτης ἐν
τοῖς περὶ κτίσεων φησὶ τὴν παραλίαν τὴν νῦν Ἰωνι-
κὴν πᾶσαν, ἀπὸ Μυκάλης ἀρξαμένην, ὑπὸ Πελα-
σγῶν οἰκεῖσθαι πρότερον, καὶ τὰς πλησίον νήσους.
Λέσβιοι δ' ὑπὸ Πυλαίῳ τετάχθαι λέγουσι σφᾶς,
τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένῳ τῶν Πελασγῶν
ἄρχοντι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ὄρος ἔτι Πύ-
λαιον καλεῖσθαι. Καὶ Χῖοι δὲ οἰκισθὲς ἑαυτῶν Πε-
λασγούς φασι, τοὺς ἐκ τῆς Θετταλίας. Πολύπλα-
γον δὲ καὶ ταχὺ τὸ ἔθνος πρὸς ἐπαναστάσεις, ηὐξή-
θη τε ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀθρόαν ἔλαβε τὴν ἔκλειψιν,
καὶ

2) Paris. οὕτω; Moscov. τοῦτο ἐκμαρτυρεῖσθαι. Ante Θετταλίας Moscov. omittit τῆς, ut Eustath. ad Homer. Il. 2, 840. p. m. 270, 39. Paullo inferius ἔκλειψιν malunt Medic. 3. 4. Moscov. Paris. pro vulgato ἔλλειψιν. Dedi prius, quod magis est accommodatum, et ab ipso Strabone lib. 9. p. m. 608. explicatur. Eustathius etiam ex hoc loco mutata tantum forma refert ταχὺ ἐξέλιπε.

ex aliis etiam historiis ajunt testatum reddi posse. Etenim Menecrates Elaita in libro de origine urbium, oram maritimam universam, quae nunc Ionica dicitur, sumto a Mycale initio, itemque vicinas insulas, sedem fuisse Pelasgorum. Lesbii vero sub Pylaeo se ad Ilium militasse ajunt, quem Pelasgorum ducem facit Homerus, a quo etiamnum mons Pylaeus in Lesbo nomen habeat. Chii quoque a Pelasgis se conditos affirmant, e Thessalia profectis. Vaga autem gens fuit Pelasgorum et ad migrationes praeceps, et incrementa ac decrementa magna ac subita

Pelasgi. καὶ μάλιστα κατὰ τὴν τῶν Αἰολέων καὶ τῶν Ἰώνων περαίωσιν εἰς τὴν Ἀσίαν.

§. 4.

Ἴδιον δέ τι τοῖς Λαρισσαίοις συνέβη, τοῖς τε Καϋστριανοῖς, καὶ τοῖς Φρικωνεῦσι, καὶ τρίτοις, τοῖς ἐν Θετταλίᾳ· ἅπαντες γὰρ ποταμόχωστον τὴν χώραν ἔσχον· οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Καΰστρου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Ἕρμου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ. Ἐν δὲ τῇ Φρικωνίδι Λαρίσσῃ τετιμῆσθαι λέγεται Πίασος, ὃν φασιν, ἄρχοντα Πελα-

1) Moſcov. Λαρισαίους, ſimplici σ, ut ſupra. Τε poſt τοῖς ignorat Medic. 4. Tum pro Καϋστριανοῖς Medic. 3. et edd. ante Xylandrum Καϋστρωνοῖς. Medic. 4. Moſcov. Pariſ. Καϋστρηνοῖς, uti Euſtathius ad Homer. Il. 2, 461. p. m. 192, 50. per η effert Καϋστρηνὸν πεδίον, idemque ad Dionyſ. v. 837. et ad Il. 2, 841. p. m. 270, 52. Καϋστρηνοί. Καϋστριανὸς non adtigit Stephanus, etſi ita ex conjectura dedit Berkelius, qui hanc formam p. 463. acriter tuetur, at Καϋστρηνὸς novit, uti propter facilem et frequentem literae utriusque commutationem etiam in Euſtathio repoſuit Politus T. I. p. 488. etſi idem non rejicit Καϋστριανὸν, ut Σαρδιανὸν πεδίον dicitur. Revocavi igitur antiquam formam a Xylandro immutatam. Infra Pariſ. Φρικωνίδῃ.

ſubita tulit, maxime ſub Aeolenſium et Ionum tranſitum in Aſiam.

§. 4.

Peculiare aliquid omnibus Lariſſaeis uſu venit, Cayſtrianis, inquam, et Phriconenſibus, et Theſſalicis: quod nimirum ager eorum ingeſta a fluviis terra ſolet integi. Id faciunt Cayſter, Hermus, et Peneus. Lariſſa Phriconide ferunt cultum honoribus fuiſſe Piaſum, quem ferunt, cum Pelasgorum prin-

Πελασγῶν, ἐρασθῆναι τῆς θυγατρὸς Λαρίσσης· Pelasgi.
βιασάμενον δ' αὐτὴν, τίσαι τῆς ὕβρεως δίκην. Κύψαντα γὰρ εἰς πίθον οἴνου καταμαθοῦσαν, τῶν σκελῶν λαβομένην ἐξάραι, καὶ καθεῖναι αὐτὸν εἰς τὸν πίθον. Τὰ μὲν οὖν ἀρχαῖα τοιαῦτα.

§. 5.

Ταῖς δὲ νῦν Αἰολικαῖς πόλεσιν ἔτι καὶ τὰς Αἰγὰς προσληπτέον, καὶ τὴν Τῆμνον, ὅθεν ἦν Ἑρμαγόρας,

1) Moſcov. Αἰγᾶς, alii Αἰγάς. Theodor. Laurent. Gronovius in marmor. baſin c. 32. in Gronovii theſ. antiqu. Gr. T. 7. p. 502. neceſſario hic ſcribendum exiſtimat Αἰγαίας, at non evincit. Etſi enim ita adpellat Herodot. 1, 149. Scylax tamen p. 37. ed. Hudſ. aliique vulgatam omnium librorum formam ſollicitari vetant. Multa dabit Weſſeling. ad Hierocl. p. 660 ſq. Tum ex Medic. 3. 4. (qui quidem poſtea correctus fuit) Venet. 1. Moſcov. dedi δ' αἱ πόλεις. Vulgo δὲ πόλεις. Pro Φωκαίων Medic. 3. 4. Φωκίων, mutatione crebra. V. ad Melam V. 2. P. 1. p. 537. Tum Caſauboniani Μαγνησία πόλις, ex meis Ven. 2. quem ſic ſaepe innuit. Pro τάδιοι Medic. 3. 4. Moſcov. qui et hic habet Λαρίσης, τάδια, uti ipſe Strabo variat. Pro Γρύνιον Caſaubonus ex libris ſuis notat Γρώνιον. Intelligit et hic Venet. 2.

princeps eſſet, filiae, quam deperibat, ſuae, Lariſſae vim feciſſe: atque hujus contumeliae poenas dediſſe. Cum enim eum in dolium vini plenum deſpicientem Lariſſa deprehendiſſet, arreptis cruribus eum ſublimem erexit, inque dolium dejecit. Hujusmodi ſunt antiqua.

§. 5.

Aeolicis, quae nunc ſunt, urbibus Aegae etiam addendae ſunt, et Temnus patria Hermagorae, qui prae-

Pelasgi. ρας, ὁ τὰς ῥητορικὰς τέχνας συγγράψας· ἵδρυνται δ' αἱ πόλεις αὗται κατὰ τὴν ὀρεινὴν τὴν ὑπερκειμένην τῆς τε Κυμαίας, καὶ τῆς Φωκαέων καὶ Σμυρναίων γῆς, παρ' ἣν ὁ Ἕρμος ῥεῖ. Οὐκ ἄπωθεν δὲ τούτων τῶν πόλεων οὐδ' ἡ Μαγνησία ἐστὶν ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ, ἐλευθέρα πόλις ὑπὸ Ῥωμαίων κεκριμένη. Καὶ
p. 622. ταύτην δ' ἐκάκωσαν οἱ νεωστὶ γενόμενοι σεισμοί. Εἰς δὲ τἀναντία τὰ ἐπὶ τὸν Καΐκον νεύοντα, ἀπὸ Λαρίσσης μὲν διαβάντι τὸν Ἕρμον εἰς Κύμην, ἑβδομήκοντα στάδιοι· ἐντεῦθεν δ' εἰς Μύρινναν τετταράκοντα στάδιοι· τὸ δ' ἴσον ἐντεῦθεν εἰς Γρύνιον· κἀκεῖθεν εἰς Ἐλαί-

net. 2. At in ν consentiunt alii auctores, in quibus ipsi, qui Γρύνεια efferunt, uti Herodot. 1, 149. Cf. Stephanus h. v. Ἐλαίαν Medic. 3. mutat in Ἐλαίαν, uti correctus Medic. 4. Ceterum Xylandrum, qui verterit *Cuma* pro *Cyme*, reprehendit Gronovii thes. antiqu. Gr. Vol. 7. p. 486. Cum Geographi Latini pressius hic sequi soleant Graecos, ita reposui. Certe sibi non constitit Xylander, qui hic dedit *Cumanum*, post saepius *Cumaeus*. Κυμαῖος et Κυμαῖος quomodo discrepent, ex Stephano notum. Cf. Cellarius in Geogr. T. 2. lib. 3, 3, 71. et quae ipse notavi ad Melam V. 3. P. 1. p. 518.

praecepta artis rhetoricae scripsit. Sitae sunt urbes eae ad montana, quae supra agrum Cymaeum, Phocaeum, et Smyrnaeum jacent, praeter quem Hermus fluit. Non procul ab his urbibus Magnesia abest, sub Sipylo sita, a Romanis libera judicata. Hanc etiam laeserunt terrae motus nuper facti. In contrariam partem, quae ad Caicum inclinant, a Lariſſa, si Hermum transeas usque Cymen, LXX stadia sunt, hinc Myrinam XL, inde Gryniam tantundem,

Ἐλαίαν· ὡς δ' Ἀρτεμίδωρος, ἀπὸ τῆς [2] Κύμης εἰσὶν Ἄδαι, εἶτ' ἄκρα μετὰ τετταράκοντα σταδίους, ἣν καλοῦσιν Ὕδραν, ἡ ποιοῦσα τὸν κόλπον τὸν Ἐλαϊτικὸν, πρὸς τὴν ἀπεναντίον ἄκραν Ἁρματοῦντα. Τοῦ μὲν οὖν στόματος τὸ πλάτος περὶ ὀγδοήκοντα σταδίους ἐστὶν [3] ἐγκολπίζοντι· Μυρίνα ἐν ἑξήκοντα σταδίοις Αἰολὶς Pelasgi.

2) Sic omnes mei codices cum vetere interprete, ad narrationem accommodate; Aldus corrupit in Ἴδης, quod reddiderunt editiones omnes. Μετὰ ex suis libris addidit Casaubonus, cum antea abesset. Suffragantur item mei. Tum ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. posui ἀπεναντίον pro ἀπεναντίαν. Ἁρματοῦντα, quod tenent omnes libri, vetus interpres reddidit *Hermatuntem*. Eadem variatio notatur ex libris in Thucyd. 8, 101. Holstenius tamen ad Stephan. p. 43. ex hoc malit reponere Ἀργεννοῦντα, apud Ptolemaeum Ἀργεννὸν, quae nomina ad unum locum referat Stephanus. At v. Stephanus h. v. et Thucyd. c. l.

3) Moscov. Venet. 1. Medic. 3. 4. subjiciunt δέ. Post Moscov. Μυριναίων et Γρύμνιον. Venet. 2. νεὼς πολυτελοῦς. Ad verba ἱερὸν Ἀπόλλωνος in codicis Medic. 4. margine haec adscripserat Cyriacus Anconitanus, quae etiam in ejus scholiis MSStis Leidensibus leguntur: Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτὸς μεταξὺ Μυρίνης καὶ Κύμης εἰς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐρείπια ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης μεγίστοις καὶ καλλίστοις γράμμασι παλαιοῖς τόδε ἐπίγραμμα εὗρον· ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΥΣΤΗΡΙΩΙ — ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ — ΑΤΤΑΛΟΥ.

tundem, deinde Elaeam. Ut autem Artemidorus, a Cyme sunt Adae: tum promontorium post XL stadia, quam Hydram vocant: ea sinum efficit Elaiticum opposito promontorio Harmatunte. Si a sinus faucibus per latum in sinu naviges LX stadia, ad Myrinam venies urbem Aeolicam portu aptam. Inde

Aeolis. λὶς πόλις, ἔχουσα λιμένα· εἶτ' Ἀχαιῶν λιμὴν, ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν δώδεκα θεῶν· εἶτα πολίχνιον Μυρι-ναῖον, Γρύνιον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον, καὶ νεὼς πολυτελὴς λίθου λευκοῦ· σάδιοι δ' ἐπ' αὐτὴν τετταράκοντα· εἶθ' ἑβδομήκοντα εἰς [4] Ἐλαίαν, λιμένα ἔχουσαν καὶ ναύσταθμον τῶν Ἀτ-ταλικῶν βασιλέων, Μενεσθέως κτίσμα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀθηναίων, τῶν συστρατευσάντων ἐπὶ Ἴλιον. Τὰ δ' ἑξῆς εἴρηται τὰ περὶ Πιτάνην, καὶ Ἀταρνέα, καὶ τἄλλα τὰ ταύτῃ.

§. 6.

Μεγίστη δέ ἐστι τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη Κύμη, καὶ σχεδὸν μητρόπολις αὕτη τε καὶ ἡ Λέσβος τῶν ἄλλων

4) Medic. 3. Ἐλιάων; 4. Ἐλίαν. Cf. paullo ſuperius. Poſt Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. ἔχουσα, ut antea de Myrina. Elaeae portus etiam ex Livio 36, 43, 12. notus eſt. In fine paragraphi omnes editiones habent τὰ τοιαῦτα, pro quo omnes codices conſulti melius ſubminiſtrant τὰ ταύτῃ, quod et probavit antea Caſaubonus.

de Achaeorum portus, ubi arae ſunt XII deorum: oppidulum deinde Myrinaeum, Grynium, et fanum Apollinis, vetusque oraculum, et templum ſumtuoſum ex albo: eo usque ſtadia ſunt XL. Hinc LXX ad Elaeam, quae urbs Atalicorum regum, portum habet et ſtationem navium: condita eſt a Meneſtheo et Athenienſibus, qui cum eo ad Ilium fuerunt profecti. De Pitana, Atarneo ac reliquis deinceps, dictum eſt ſuperius.

§. 6.

Aeolicarum urbium maxima eſt et praeſtantiſſima Cyme: eaque et Lesbus reli-

ἄλλων πόλεων περὶ τριάκοντά που τὸν ἀριθμὸν, ὧν Aeolis.
ἐκλελοίπασιν οὐκ ὀλίγαι. Σκώπτεται δ' εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη κατὰ τοιαύτην τινὰ, ὡς φασιν ἔνιοι, δόξαν, ὅτι τριακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον τῆς κτίσεως ἀπέδαντο τοῦ λιμένος τὰ τέλη· πρότερον δ' οὐκ ἐκαρποῦτο τὴν πρόσοδον ταύτην ὁ δῆμος· κατέσχεν οὖν δόξα, ὡς ὀψὲ ἠσθημένων, ὅτι ἐπὶ θαλάττῃ πόλιν οἰκοῖεν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ὅτι δανεισάμενοι χρήματα δημοσίᾳ, τὰς στοὰς ὑπέθεντο· εἶτ' οὐκ ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, εἴργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἴη, κατ' αἰδῶ τινὰ κηρύττοιεν οἱ δανεισταὶ, κελεύοντες ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέρχεσθαι· τοῦ δὴ κήρυκος οὕτω φθεγγομένου·

Ff 2 Ὑπὸ

1) Sic rectius ſcribi jubet Caſaubonus. Vulgo δημόσια. Tum ἀποδιδόντες praeeunt libri omnes, cum in edd. legatur ἀποδόντες. Pro ὑπέρχεσθαι minus apte Medic. 4. εἰσέρχεσθαι, et pro τοῦ δὴ idem τοῦ δέ.

reliquarum Aeolicarum urbium quaſi matres ſunt, quae fere xxx numero fuerunt: nam earum haud paucae interierunt. Cymaeos ſtoliditatis notant, ob hanc (ut nonnulli putant) opinionem: quod ccc ab urbe condita demum anno portorium conduxerint, neque ante eum reditum populus percepe-rit: itaque opinio obtinuit, ſero admodum eos ſenſiſſe, maritimam ſe urbem habitare. Alia etiam fertur ratio. Publico Cymaeos nomine pecuniam mutuam cepiſſe, pignori oppoſitis porticibus, quam cum non reddidiſſent ad diem dictum, prohibitos fuiſſe ambulationibus: imbribus tamen accidentibus creditores, verecundia ductos, praeconis voce eos invitaſſe, ut ſub porticus ſubirent: proinde cum praeco

Aeolis. Ὑπὸ τὰς ϛοὰς ὑπέλθετε· ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς ϛοὰς ὑπελθετέον, ἂν μὴ σημάνῃ τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Ἀνὴρ δ' ἄξιος [2] μνήμης ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀναντιλέκτως μέν ἐϛιν Ἔφορος, τῶν Ἰσοκράτους γνωρίμων, τοῦ ῥήτορος, ὁ τὴν ἱϛορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εὑρημάτων· καὶ ἔτι πρότερος τούτου Ἡσίοδος ὁ ποιητής· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δῖος μετῴκησεν εἰς Βοιωτοὺς, Κύμην Αἰολίδα προλιπών·

Νάσσατο δ' ἀγχ' Ἑλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὁμη-

2) Medic. 4. praeteriit. Poſt ἀναντιλέκτως ſubjicitur μὲν in Medic. 3. 4. Moſcov. In verſibus Heſiodeis Medic. 3. et Pariſ. νάσσατο. Poſt Moſcov. Medic. 4. τεθῆσθαι, et pro Βατιείᾳ Medic. 3. 4. Βαττίᾳ.

praeco clamaret: Sub porticus ſubite: diditum ſermonem, neſcire Cymaeos imbribus decidentibus ſubeundum eſſe ſub porticus, niſi praeconio admonerentur. Citra controverſiam eſt, virum memoria dignum hac in urbe natum fuiſſe Ephorum, Iſocratis rhetoris diſcipulum: qui hiſtoriam conſcripſit, et de inventionibus. Ante hunc ibidem editus eſt Heſiodus poëta: ipſe enim narrat Dium, patrem ſuum, Aeolica relicta Cyme, in Boeotos commigraſſe: ubi quidem

In miſero pago conſedit, pone Heliconem,
Aſcra: non ullo quae tempore commoda praebet,
Tempore non minus hyberno, quam aeſtate moleſta.

Home-

Aeolis. p. 623.

Ὅμηρος δ' οὐχ ὁμολογουμένως· πολλοὶ γὰρ ἀμφισβητοῦσιν αὐτοῦ· τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ Ἀμαζόνος τῆ πόλει τεθεῖσθαι· καθάπερ καὶ τῆ Μυρίνη ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῆ Βατιείᾳ·

Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.

Σκώπτεται δὲ καὶ ὁ Ἔφορος, [3] διότι τῆς πατρίδος οὐκ ἔχων ἔργα φράζειν ἐν τῆ διαριθμήσει τῶν ἄλλων πράξεων, οὐ μὴν οὐδ' ἂν ἀμνημόνευτον αὐτὴν εἶναι θέλων, οὕτως ἐπιφωνεῖ· Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν Κυμαῖοι τὰς ἡσυχίας ἦγον. Ἐπεὶ δὲ διεληλύθαμεν τὴν Τρωϊκὴν ἅμα καὶ τὴν Αἰολικὴν παραλίαν, ἐφεξῆς ἂν εἴη τὴν μεσόγαιαν ἐπιδραμεῖν μέ-

3) Medic. 3. ut ſupra et alibi, ὅτι. Deinde idem Medic. 4. Moſcov. alio ordine ἔργα οὐκ ἔχων. In ſeqq. pro ἐπειδὴ δὲ Moſcov. Pariſ. Medic. 4. ἐπειδὴ, ut alibi variatur. Cf. ad lib. 10. p. m. 218. Tum vulgo inde a Caſaubono μεσογαίαν; Moſcov. μεσόγαιαν. V. ad lib. 7. p. m. 319.

Homerum fuiſſe Cymaeum non eſt in confeſſo apud omnes. Nomen ajunt urbi factum ab Amazone, ut et Myrinae ab ea, quae ſepulta eſt in Troiano campo ſub Batieia:

Sane homines illam Batieiam nomine dicunt,
At divi celeris curſu monumenta Myrinae.

Ephorus notatur falſe, quod in rerum geſtarum enumeratione, cum nihil haberet, quod a ſuis diceret actum, et tamen patriae vellet mentionem facere, ita acclamaverit: *Eo tempore quieti erant Cymaei.* Poſtquam litus Troianum et Aeolicum peragravimus: reſtat, ut medi-

Pergam. χρι τοῦ Ταύρου. Φυλάσσοντας τὴν αὐτὴν τῆς ἐφόδου τάξιν.

ΚΕΦ. Δ.

§. 1.

Ἔχει δέ τινα ἡγεμονίαν πρὸς [1] τοὺς τόπους τούτους τὸ Πέργαμον, ἐπιφανὴς πόλις, καὶ πολὺν συνευτυχήσασα χρόνον τοῖς Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι· καὶ δὴ καὶ ἔνθεν ἀρκτέον τῆς ἐξῆς περιοδείας· καὶ πρῶτον περὶ τῶν βασιλέων, ὁπόθεν ὡρμήθησαν, καὶ εἰς ἃ κατέτρεψαν, ἐν βραχέσι δηλωτέον. Ἦν μὲν δὴ τὸ Πέργαμον Λυσιμάχου γαζοφυλάκιον τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἑνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων, αὐτὴν

1) Sic Medic. 3. 4. Moſcov. Vulgo τοὺς abeſt. Ad verba τὸ Πέργαμον leve hoc ſcholion adlitum fert Moſcov. σημείωσαι τὸ Πέργαμον οὐδετέρως. Poſt pro ἔνθεν Medic. 3. 4. Ven. 1. edd. ante Caſaub. ἐντεῦθεν. Sic ἐνθένδε et ἐντεῦθεν lib. 1. p. m. 5. et alibi. Pro ὁπόθεν Medic. 4. πόθεν.

mediterranea etiam usque ad Taurum percurramus, eodem ſervato ordine.

CAP. IV.

§. 1.

In his locis principatum tenet Pergamum, urbs illuſtris, et quae multo tempore rebus fecundis floruit ſub Attalicis regibus. Hinc ergo peragrationis ducemus principium: primoque loco breviter oſtendemus, unde reges iſti orti, et quis eorum fuerit finis. Pergami gazam ſuam adſervabat unus de Alexandri Magni ſucceſſoribus, Lyſima-

τὴν τὴν ἄκρεαν τοῦ ὄρους [2] συνοικουμένην ἔχον· ἔστι δὲ Pergam.
στροβιλοειδὲς τὸ ὄρος εἰς ὀξεῖαν κορυφὴν ἀπολῆγον. Ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐρύματος τούτου καὶ τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἐννακισχίλια) Φιλέταιρος ἀνὴρ [3] Τυανεὺς θλιβίας ἐκ παιδὸς· συνέβη γάρ ἔν τινι ταφῇ θέας οὔσης, καὶ πολλῶν παρόντων, ἀποληφθεῖσαν ἐν τῷ ὄχλῳ τὴν κομίζουσαν

2) Sic codices mei omnes. Vulgo συνοικημένην, prò quo Casaubonus volebat aut συνοικουμένην, aut συνηκημένην. Prius codices tuentur. Tum Medic. 3. Moscov. Paris. Editiones cum aliis MSStis στρεβολοειδές. Ἐρύματος adferunt libri mei omnes, contra omnes editiones ἐρύγματος, quod jam ita in margine ed. Xyland. cujus illud exemplar servatur in bibl. Vindobonensi, emendaverat Scaliger, probante post id ipsum Casaubono. Cf. paullo post. Tum Medic. 4. ἐνακισχ.

3) Casaubonn. Ven. 1. Τιανεύς; Medic. 4. Τυανεύς; Medic. 3. Τυανός; Paris. Τίανός; Τιανὲς cum aliis epitome, uti et vulgo editur. Vetus interpres *vir Tyanensis*. Dedi igitur Τυανὲς, quod gentile adfert Stephanus, et probant numi. Paullo post Moscov. et edd. ante Casaubonum ἀπολειφθεῖσαν. Vulgata aptior. Tum Moscov. συντρίβῃναι, quod nimis auget. Pro τοσοῦδε Casaubonn. Ven. 2. τοσούτου. Porro Medic. 3. 4. διέμενε. Moscov. Paris. Ven. 1. 2. pro ὅ, τι dant ὅτι, et pro ἐπελθὼν Venet. 1. Medic. 4. ἐπανελθών. Antea Venet. 2. tantum κατέλυσε καὶ αὐτὸς κεφαυνοῦται.

Lysimachus, Agathoclis F. erat autem conditum in ipso montis vertice: qui mons coni forma in acutum cacumen definit. Hujus munitionis et thesauri custodia commissa fuit Philetaero Tyanensi, qui a puero contusis testiculis eviratus fuerat: nam spectaculo quodam funebri, in magna hominum frequentia, nutrix eum gestans etiamnum infantem

in

Pergam. τροφὸν τὸν Φιλέταιρον ἔτι νήπιον, συνθλιβῆναι μέχρι τοσοῦδε, ὥστε πηρωθῆναι τὸν παῖδα. Ἦν μὲν δὴ εὐνοῦχος, τραφεὶς δὲ καλῶς ἐφάνη τῆς πίστεως ταύτης ἄξιος. Τέως μὲν οὖν εὔνους διέμεινεν τῷ Λυσιμάχῳ· διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, διαβάλλουσαν αὐτὸν, ἀπέστησε τὸ χωρίον, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς ἐπολιτεύετο, ὁρῶν ἐπιτηδείους πρὸς νεωτερισμόν· ὅ, τε γὰρ Λυσίμαχος κακοῖς οἰκείοις περιπεσὼν, ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλευκός τε ἐπελθὼν ὁ Νικάτωρ, ἐκεῖνόν τε κατέλυσε, καὶ αὐτὸς κατελύθη δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ. Τοιούτων δὲ θορύβων ὄντων, διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος ὁ εὐνοῦχος, καὶ πολιτευόμενος [4] δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας οἷς πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόν-

4) Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. μεθ' ὑποσχέσεων.

in turba hominum deprehensa, adeo fuit compressa, ut pueri etiam collidérentur genitalia. Erat ergo eunuchus: sed liberaliter educatus, videbatur isto munere dignus. Ac fuit is Philetaerus aliquandiu fidelis Lysimacho: sed odio Arsinoës correptus, quae eum falsis criminationibus detulerat, castellum a fide Lysimachi abduxit, et pro temporum opportunitate rem gessit, quae rebus novandis sentiebat idonea. Etenim Lysimachus domesticas in calamitates illapsus, coactus erat filium Agathoclem necare. Superveniens autem Seleucus Nicator eum everterat, atque ipse etiam per dolum a Ptolemaeo Cerauno necatus perierat. In his turbis Philetaerus suo in castello mansit, semper potentiorem ac sibi propiorem pollicendo demerendoque

παρόντα· διετέλεσε γοῦν ἔτη εἴκοσι κύριος ὢν τοῦ Pergam.
Φρουρίου καὶ τῶν χρημάτων.

§. 2.

[1]Ἦσαν δὲ αὐτῷ δύο ἀδελφοὶ, πρεσβύτερος μὲν p. 624.
Εὐμένης, νεώτερος δὲ Ἄτταλος· ἐκ μὲν οὖν τοῦ Εὐ-
μένους ἐγένετο τῷ πατρὶ ὁμώνυμος Εὐμένης, ὅστερ
καὶ διεδέξατο τὸ Πέργαμον, καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν
κύκλῳ χωρίων· ὥστε καὶ περὶ Σάρδεις ἐνίκησε μάχῃ

Ff 5 συμ-

1) Pariſ. Medic. 3. 4. ἦσαν δ', uti deinceps Medic. 3. 4. πρότερος δ'. Tum alio ordine Moſcov. Medic. 3. 4. ὁμώνυμος τῷ πατρὶ, uti mox Moſcov. τῶν χωρίων τῶν κύκλῳ. Poſt ἐνίκησε ſubjiciunt Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. 2. μάχῃ, quod vulgo abeſt. Parui codicibus. Verba διεδέξατο τὴν ἀρχὴν deſunt in Ven. 2. Poſt pro πρῶτος Cuperus in obſerv. lib. 4. p. 125. malit πρώτου, quia ante eum Philetaerus βασιλεὺς in numis vocetur itemque Eumenes illius ſucceſſor a Iuſtino 31, 8, 5. rex vocetur. At de numorum Goltziana fide cf. Spanhem. de praeſt. et uſu numiſm. T. 1. diſſ. 8. p. 511. et Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 474. Tum Polybius 18, 24, 7. ubi male numis illis nititur Valeſius, et Livius 33, 21, 3. Attalum noſtrum victis demum Gallis regium nomen adſciviſſe narrant. Igitur non a ſuperioribus traditum accepit. Cf. etiam Sevin ſur les rois de Pergame in Memoires des inſcrr. — de Paris T. 18. p. 316 ſqq. ed. Hag. Quod praecedit οὗτος, omiſit Venet. 1. cum Medic. 3. 4.

doque lactans: atque ita per annos XX dominus manſit caſtelli ac pecuniae.

§. 2.

Duo ei fratres fuerunt: de his natu major Eumenes filium Eumenem genuit, qui haereditario Pergamum accepit, jamque in orbem circumſita loca in ſua poteſtate habuit: adeo,

Pergam. συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου· δύο δὲ καὶ εἴκοσιν ἄρξας ἔτη, τελευτᾷ τὸν βίον. Ἐκ δὲ Ἀττάλου καὶ Ἀντιοχίδος, τῆς Ἀχαιοῦ, γεγονὼς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχήν, καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς οὗτος πρῶτος, νικήσας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ. Οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος, καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· γηραιὸς δὲ [2] ἐτελεύτα βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τετταράκοντα, κατέλιπε δὲ τέτταρας υἱοὺς ἐξ Ἀπολλωνίδος

2) Casaubonn. Medic. 4. Ven. 1. ἐτελεύτησε. Post τετταράκοντα in edd. Casaubonn. et Amstelod. exciderunt verba κατέλιπε δὲ τέτταρας, quae habent cum codicibus editiones priores. Deinde editiones omnes male Εὐμενῆ, cum scribendum sit aut Εὐμένη aut Εὐμένην; illud habet Moscov. hoc Medic. 3. 4. Εὐμενῆ tamen probari posse argute magis, quam vere putat Kuhn. ad Pausan. p. 19. Sic prave post editiones Ἀθηναῖον pro Ἀθήναιον, de quo diserte monuit Eustathius ad Il. 2, 648. p. m. 237, 10. Δὲ ante οὗτος melius omittunt Moscov. Paris. Medic. 3. 4. quod addunt editiones. Sic editiones dant ἔλαβεν ὑπὸ, pro quo Casaubonn. meique codices scribi volunt ἔλαβε παρά. At ἐντὸς tantum Medic. 3. 4. Venet. 1. cum Casaubonianis pro τὴν ἐντός. Plenius epitome τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ γῆν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου.

adeo, ut etiam apud Sardes proelio congressus Antiochum Seleuci F. fuderit: mortuus est, cum imperium per annos XXII tenuisset. Et successit Attalus, Attali (qui minor natu frater Philetaeri fuit) et Antiochidis Achaeo natae F. Hic primus rex salutatus est, cum magna pugna Galatas vicisset: socius Romanorum fuit, eosque in bello contra Philippum juvit, Rhodiae conjunctus classi. Regnavit annos XLIII, et senex e vita decessit: relictis ex Apollo-

λωνίδος Κυζικηνῆς γυναικὸς, Εὐμένη, Ἄτταλον, Φι- Pergam
λέταιρον, Ἀθήναιον. Οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται· τῶν δ' ἄλλων ὁ πρεσβύτερος Εὐμένης ἐβασίλευσε· συνεπολέμησε δὲ οὗτος Ῥωμαίοις πρός τε Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσέα· καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Πρότερον δ' ἦν τὰ περὶ Πέργαμον οὐ πολλὰ χωρία μέχρι τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸν Ἐλαΐτην κόλπον καὶ τὸν Ἀδραμυττηνόν. Κατεσκεύασε δ' οὗτος τὴν πόλιν, καὶ τὸ Νικηφόριον [3] ἄλσος κατεφύτευσε, καὶ ἀναθήματα, καὶ βιβλιοθήκας,

3) Mosc. ἄλσει. Inter βασιλεύσας et ἔτη inserui ex Medic. 3. δὲ, uti solet Strabo. Medic. 4. τε. In verbis τεττεράκοντα καὶ ἐννέα, quod tuentur libri omnes, aut librarios, aut Strabonem errasse putant viri docti, et emendant τριάκοντα καὶ ἐννέα ex ratione chronologica. Cf. Iacobs in exercitt. crit. T. 2. p. 142. et in primis Sevin p. 444. c. l. et Simson in Chron. ad an. mundi 3847. p. 1408. ed. Wesseling. Τῷ ante υἱῷ expellunt Mosc. Paris. et reliqui omnes, quorum auctoritatem reveritus omisi. Tum Mosc. Καππαδοκῶν, ut alibi variatur. V. ad lib. 12. p. m. 6.

Apollonide Cyzicena muliere filiis quatuor, Eumene, Attalo, Philetaero, Athenaeo. De his tres natu minores privati vixerunt: Eumenes natu maximus regnavit. Hic quoque Romanorum socius fuit in bellis adversus Antiochum Magnum et Perseum: accepitque a Romanis, quidquid Asiae intra Taurum Antiochus possederat: cum ante sub Pergami ditione fuissent pauca quaedam loca usque ad mare, juxta sinum Elaiticum et Adramyttenum. Hic urbem adornavit Pergamum, et lucum Nicephorium consevit: urbemque ita, ut nunc est, auctam dona-

Pergam. θήκας, καὶ τὴν ἐπὶ τοσόνδε κατοικίαν τοῦ Περγάμου τὴν νῦν οὖσαν ἐκεῖνος προσεφιλοκάλησε· βασιλεύσας δὲ ἔτη τετταράκοντα καὶ ἐννέα, ἀπέλιπεν υἱῷ τὴν ἀρχὴν Ἀττάλῳ, γεγονότι ἐκ Στρατονίκης τῆς Ἀριαράθου θυγατρὸς τοῦ Καππαδόκων βασιλέως. Ἐπίτροπον δὲ κατέστησε καὶ τοῦ παιδὸς νέου τελέως ὄντος καὶ τῆς ἀρχῆς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον. Ἐν δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτη βασιλεύσας γέρων οὗτος τελευτᾷ, κατορθώσας πολλά· καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου· καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφίλιππον· ἐχειρώσατο δὲ καὶ [4] Διήγυλιν τὸν Καινῶν

4) Sic libri omnes cum vetere interprete; tantum epitome in ed. Basil. Δηίγυλιν. Prius etiam ex codicibus repositum Schweighaeuser in Appiano de bello Mithr. c. 6. ubi antea in editis erat duplex λ. Corrupte *Diogiris* in Valer. Max. 9, 2, 4. Contra mox libri omnes prave dant ἐκείνων βασιλέα, quod vitium odoratus Palmerius in exercitt. in Gr. auctor. p. 342. bene sustulit. Quem enim vox ἐκείνων commode indicet? Immo Thracum regem vocant Valer. Max. c. l. et Diodor. Sic. de virtut. et vitiis T. 2. p. 595. ed. Wess.

donariis et bibliothecis exornavit: et cum regnum per annos XL gessisset, id filio Attalo reliquit, quem sustulerat e Stratonica filia Ariarathis Cappadocum regis. Tutorem regni reliquit et filii admodum parvo natu fratrem suum Attalum. Hic Attalus cum regnum per annos XXI administrasset, aetate gravis obiit diem suum, magnis multis gestis rebus: nam et Alexandrum Antiochi F. adjuvit in debellando Seleuco: et Romanos contra Pseudophilippum: et in Thraces expeditione facta, regem Caeno-

νῶν βασιλέα στρατεύσας εἰς τὴν Θράκην· ἀνεῖλε δὲ Pergam.
καὶ Προυσίαν, ἐπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδη τὸν υἱόν· κατέλιπε δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῷ ἐπιτροπευθέντι Ἀττάλῳ· βασιλεύσας δὲ οὗτος ἔτη πέντε, καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ τὸν βίον· κατέλιπε δὲ κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες, ὁμώνυμον τῇ ἠπείρῳ. Παραῤῥεῖ δ' ὁ Κάϊκος [5] τὸ Πέργαμον διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου προσαγορευομένου, σφόδρα εὐδαίμονα γῆν διεξιὼν, σχεδὸν δέ τοι καὶ τὴν ἀρίστην τῆς Μυσίας.

§. 3.

Weſſ. et hinc Θρᾴκα Appian. c. l. Iam vero cum in Thracibus numerentur *Caeni*, optime Palmerius reponit τὸν Καινῶν βασιλέα. Ita vero *Caeni* commemorantur a Stephano h. v. Livio 38, 40, 7. et pluribus aliis. Quare illi emendationi adſenſi ſunt viri docti, ut Berkel. ad Stephan. p. 435. Longuerue ad Iuſtini prolog. 36. Huc ducit epitome, in qua legitur Δ. τὸν καινὸν βασιλέα. Poſt Medic. 4. Ven. 1. altera forma malunt Νικομήδην. Cf. ſupra not. 2. Ante τὴν ἀρχὴν deeſt καὶ in Medic. 4. Deinde omnes codices verius cum epitome praecipiunt ἐπιτροπευθέντι pro ἐπιτροπευομένῳ.

5) Ita Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. omiſſo καὶ, quod in editio-

Caenorum Diegylin cepit: et Pruſiam interfecit, ſubſtituto ei filio Nicomede. Regnum Attalo, cujus tutelam gefferat, reliquit. Hic Attalus, cognomento Philometor, quinque annos regnavit: vitaque e morbo abiit, Romanis haeredibus nuncupatis. Hi ditionem illam in provinciae formam redegerunt, Aſiamque de continentis ejus nomine appellaverunt. Pergamum praeterfluit Caicus per campum valde opulentum, qui Caicus dicitur, ac fere optimam partem Myſiae.

§. 3.

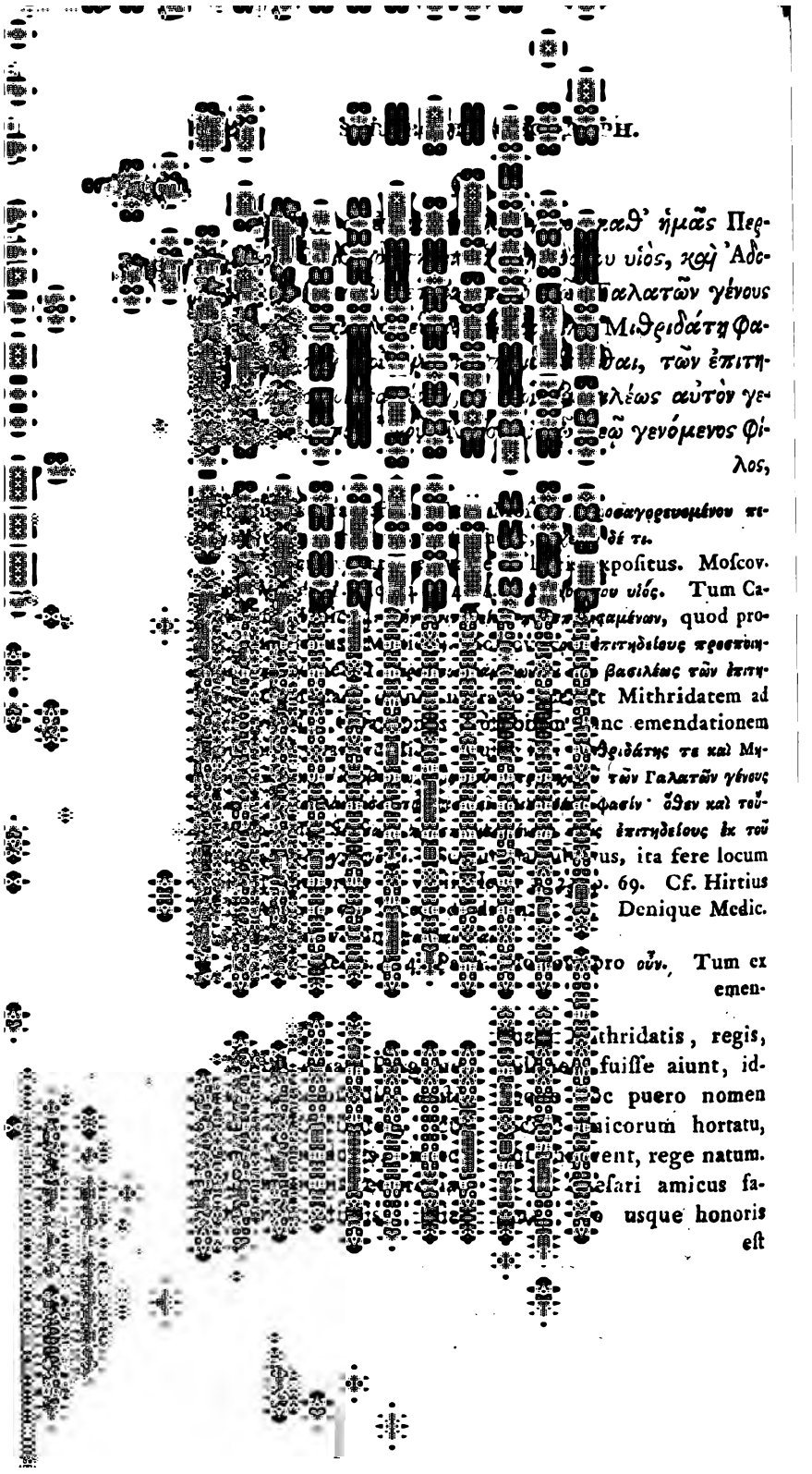

λος, εἰς τοσόνδε προῆλθε τιμῆς, ὥστε καὶ τετρά- Pergam.
χης ἀπεδείχθη ἀπὸ τοῦ μητρώου γένους, καὶ βα-
σιλεὺς ἄλλων τε καὶ τοῦ Βοσπόρου· κατελύθη δ'
ὑπὸ Ἀσάνδρου, τοῦ καὶ Φαρνάκην ἀνελόντος τὸν βα-
σιλέα, καὶ [3] κατασχόντος τὸν Βόσπορον. Οὗτος τε
δὴ ὀνόματος ἠξίωται μεγάλου· καὶ Ἀπολλόδωρος
ὁ ῥήτωρ, ὁ τὰς τέχνας συγγράψας, καὶ τὴν Ἀπολ-
λοδώρειον αἵρεσιν παραγαγών, εἴ τις ποτ' ἐστί· πολλὰ
γὰρ

emendatione Casauboni interposui ἀπὸ, quod vulgo deest. Nempe ex superioribus patet, tetrarchiam ei fuisse delatam, quae ad maternum genus pertinebat. Hinc Hirtius c. l. *jure gentis et cognationis.* Post Moscov. minus accommodate βασιλεύσας. Deinde pro Λυσάνδρου, quod occupat omnes libros, recte Casaubonus emendat Ἀσάνδρου ex aliis auctoribus. Cf. Dio 42, 48. Appianus in Mithridat. c. 20. Plures igitur nactus est suffragantes, ut Vaillant de Arsacidar. imperio T. 2. p. 209. Spanhem. de usu — num. T. 1. p. 488. et in epistola 3. ad Morellium p. 179. Reimarum ad Dion. c. l. Alia mutatio nominis in Κάσανδρος notatur in Diodor. Sic. 19, 62. in. ubi cf. Wesseling. et apud Strabonem lib. 11. p. m. 387. in Κάσανδρον, ubi plura adtuli.

3) Sic codices omnes, cum ante Casaubonum ederetur κατασχόντα. Ἀπολλοδώρειον hic et post praeeunt codices, uti Θεοδώρειος. At Ἐπικούρειος et similia. Tum pro ἥτις posui εἴ τις, quod etiam versione expressit vetus interpres cum Xylandro.

est provectus, ut etiam tetrarcha materni generis crearetur, rexque cum aliorum, tum Bospori: evertit eum Asander, qui et Pharnacem interfecit, ac Bosporum obtinuit. Hujus ergo nomen magnum fuit. Nec non Apollodori rhetoris, qui artis praecepta conscripsit, et sectae Apollodoreae auctor

Pergam. γὰρ ἐπεκράτει· μείζονα δὲ, ἢ καθ' ἡμᾶς, ἔχοντα τὴν κρίσιν· ὧν ἐστι καὶ ἡ Ἀπολλοδώρειος αἵρεσις καὶ ἡ Θεοδώρειος. Μάλιστα δὲ ἐξῆρε τὸν Ἀπολλόδωρον ἡ τοῦ Καίσαρος φιλία τοῦ Σεβαστοῦ, διδάσκαλον τῶν λόγων γενόμενον· μαθητὴν δ' ἔσχεν ἀξιόλογον Διονύσιον, τὸν ἐπικληθέντα Ἀττικὸν, πολίτην αὐτοῦ· καὶ γὰρ σοφιστὴς ἦν ἱκανὸς, καὶ συγγραφεὺς, καὶ λογογράφος.

§. 4.

Προϊόντι δ' ἀπὸ τοῦ πεδίου καὶ τῆς πόλεως ἐπὶ μὲν τὰ πρὸς ἕω μέρη, πόλις ἐστὶν Ἀπολλωνία, μετεώροις ἐπικειμένη τόποις· ἐπὶ δὲ τὸν νότον ὀρεινὴ ῥάχις ἐστὶν, ἣν ὑπερβᾶσι καὶ βαδίζουσιν ἐπὶ Σάρδεις,

1) Ῥάχις, ut alibi dedi, ſuaſit et hic Moſcov. Tum Caſaubonn. Ven. 1. Medic. 3. 4. praeferunt ἐπὶ Σάρδεις, quod tamquam uſitatius in ipſo Strabone pro Σάρδεων praetuli. Τοῦ

auctor fuit: ſi qua tamen ea eſt. Multa enim invaluerunt, quae majore, quam noſtro, diiudicanda ſunt arbitrio: de quibus ſunt etiam Apollodorea et Theodorea. Maxime extulit Apollodorum amicitia Auguſti Caeſaris, quem dicendi arte inſtituit. Diſcipulum habuit memorabilem, Dionyſium civem ſuum, cognomento Atticum: qui et ſophiſta fuit bonus, et hiſtoriae et orationum ſcriptor.

§. 4.

A Pergamo et planitie progreſſus verſus orientem ſolem, Apolloniam invenies, ſublimibus inſitam locis. Verſus auſtrum montoſum eſt dorſum: quo ſuperato, in itinere verſus

δεις, πόλις ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Θυάτειρα, κατοικία Μα- Pergam.
κεδόνων, ἣν Μυσῶν ἐσχάτην τινές φασιν. Ἐν δεξιᾷ
δ' Ἀπολλωνὶς, διέχουσα Περγάμου τριακοσίους στα-
δίους, τοὺς δὲ ἴσους καὶ τῶν Σάρδεων· ἐπώνυμος δ'
ἐστὶ τῆς Κυζικηνῆς Ἀπολλωνίδος· εἶτ' ἐκδέχεται τὸ
Ἕρμου πεδίον καὶ Σάρδεις· τὰ δὲ προσάρκτια τῷ
Περγάμῳ τὰ πλεῖστα ὑπὸ Μυσῶν ἔχεται τὰ ἐν δε-
ξιᾷ τῶν Ἀβλίτων λεγομένων, οἷς συνάπτει ἡ Ἐπί-
κτητος μέχρι Βιθυνίας.

§. 5.

Τοῦ Ἀβλήτων pro τῶν Ἀ. vitiose dedit ed. Amstel. uti ante Xylandrum prave edebatur ἴσχεται pro ἴσχεται. Pro Ἀβλήτων, uti efferunt omnes editiones, codices mei omnes dant Ἀβλίτων; et sic vetus interpres *Abliti*. Cum aliunde de iis nihil constet, eos reddidi.

sus Sardes, urbs est Thyateira, Macedonum colonia, quam ultimam Mysorum esse sunt qui dicant. Ad dextram est Apollonis, XXX stadiis a Pergamo, totidemque Sardibus: idem eum Cyzicena nomen gerens. Sequitur Hermi campus et Sardes: quae a Pergamo versus Aquilonem sunt, ad dextram pleraque a Mysis tenentur, qui Ablites nominantur: quibus contigua est Epictetus usque ad Bithyniam.

Sardes.

§. 5.

Αἱ δὲ Σάρδεις πόλις ἐσὶ μεγάλη, νεωτέρα μὲν τῶν Τρωϊκῶν, ἀρχαία δ' ὅμως, ἄκραν εὐερκῆ ἔχουσα· βασίλειον δ' ὑπῆρξε τῶν Λυδῶν, οὓς ὁ ποιητὴς καλεῖ Μήονας, οἱ δ' ὕσερον Μαίονας· οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς τοῖς Λυδοῖς, οἱ δ' ἑτέρους ἀποφαίνοντες· τοὺς δ' αὐτοὺς

1) Mutato ordine Moſcov. Medic. 3. 4. ἔχουσα εὐερκῆ. Tum Medic. 3. 4. τοὺς δ' αὐτοὺς, ut alibi. Vocem ἐξέδραν ſollicitat Palmerius in exercitt. in Gr. auct. p. 342. malitque ſubſtituere ἕξεδρον ex Ariſtophane in avibus v. 275. i. e. *ſex ſedilia habentem*, vel *ſex latera et capacem ſeptem virorum ſedentium*. Sed nec vulgata lectio, quam et tenet Euſtathius ad Homer. Il. 2, 866. p. m. 277, 19. ſenſum moratur commodum. Cf. notata ibi a Polito T. 2. p. 796. et Beckius ad Ariſtoph. c. l. In ſequ. Καϋστριανὸν repoſui pro Καϋστρινὸν, quia ſic volunt omnes codices, etiam Caſauboniani. Cf. ſupra ad cap. 3. §. 2. Quae praecedunt verba καὶ μάλιστα, praeteriit Moſcov. ut edd. Caſauboni et Amſtelod. καὶ Μυσοὶ poſt Λυδοὶ, quae agnoſcunt omnes codices. Μακεδόνες Caſaubonus non male mutat in Μαίονες. Poſt inverſo ordine Moſcov. Medic. 3. 4. ψῆγμα χρυσοῦ, ut Euſtathius ad Homer. Il. 2, 866. p. m. 277, 21. et ad Dionyſ. v. 830. et epitome cum ipſo Herodoto 5, 101. Pro αὐτοῦ Moſc. ἑαυτοῦ, et pro ἐκλέλοιπε Caſaubonn. et Venet. 2. ἐξέλιπε. Ceteri omnes ἐκλέλοιπε, uti etiam hinc refert Euſtathius ad Homer. c. l. et epitome. Φωκέαν male hinc reddit Euſtathius c. l. quem ad veram ſcripturam revocavit Politus T. 2. p. 796. Sed et verius habet Euſtathius ad Homer. Il. 20, 392. p. m. 1291, 32. τὴν τῆς Φωκαΐας θάλασσαν, ut Dionyſ. v. 830.

§. 5.

Sardes urbs eſt magna, recentior quidem rebus Troianis, antiqua tamen: arcem habet probe munitam: regia fuit Lydorum, quos Homerus Meonas *e longo*, poſteriores Maeonas dixerunt: alii cum Lydis eosdem, alii diverſos

αὐτοὺς ἄμεινόν ἐστι λέγειν. Ὑπέρκειται δὲ τῶν Σάρ- Sardes.
δεων ὁ Τμῶλος, εὔδαιμον ὄρος, ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ σκοπὴν
ἔχον ἐξέδραν λευκοῦ λίθου, Περσῶν ἔργον, ἀφ' οὗ
κατοπτεύεται τὰ κύκλῳ πεδία, καὶ μάλιστα τὸ
Καϋστριανόν· περιοικοῦσι δὲ Λυδοὶ, καὶ Μυσοὶ, καὶ
Μακεδόνες. Ῥεῖ δ' ὁ Πακτωλὸς ἀπὸ τοῦ Τμώλου,
καταφέρων τὸ παλαιὸν ψῆγμα χρυσοῦ πολύ, ἀφ' p. 626.
οὗ τὸν Κροίσου λεγόμενον πλοῦτον, καὶ τῶν προγό-
νων αὐτοῦ διονομασθῆναί φασι· νῦν δ' ἐκλέλοιπε τὸ
ψῆγμα. Καταφέρεται δ' ὁ Πακτωλὸς εἰς τὸν Ἕρ-
μον, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὕλλος ἐμβάλλει, Φρύγιος νυνὶ κα-
λούμενος· συμπεσόντες δ' οἱ τρεῖς καὶ ἄλλοι ἀσημό-
τεροι σὺν αὐτοῖς, εἰς τὴν κατὰ Φωκαίαν ἐκδιδόασι
θάλατταν, ὡς Ἡρόδοτός φησιν. [2] Ἅπτεται δὲ καὶ

2) Fluctuantur codices inter ἅπτεται et ἄρχεται. Posterius adferunt Casauboniani, Moscov. Paris. Medic. 3. 4. hic tamen postea correctus. Nec aliter legit vetus interpres, et hinc producit Eustathius c. l. qui etiam cum Medic. 3.

sos autumantes: praestat autem eosdem censere. Sardibus imminet Tmolus, mons dives, in fastigio speculam exedram albi lapidis habens, Persarum opus: unde conspici possunt in orbem circum siti campi, maxime Caystrianus. Circum accolunt Lydi, Mysi, Macedones. E Tmolo Pactolus defluit, qui antiquitus ramenta auri secum deferebat copiose: unde Croesi et ejus majorum divitias nomen celebre habuisse tradunt: nunc defecerunt ramenta. Defertur in Hermum Pactolus, ut et Hyllus: atque hi tres conjuncti, adsumtis etiam ignobilioribus aliis, in mare Phocaeae proximum effluunt, ut Herodo-

Sardes. Μυσίας ὁ Ἕρμος, ἐξ ὄρους ἱεροῦ τῆς Δινδυμήνης καὶ διὰ τῆς Κατακεκαυμένης εἰς τὴν Σαρδιανὴν φέρεται κατὰ τὰ συνεχῆ πεδία, ὡς εἴρηται, μέχρι τῆς θαλάττης. Ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό [3] τε Σαρδιανὸν πεδίον καὶ τὸ τοῦ Κύρου, καὶ τὸ τοῦ Ἕρμου, καὶ τὸ Καϋστριανὸν, συνεχῆ τε ὄντα, καὶ πάντων ἄριστα πεδίων. Ἐν δὲ σταδίοις τετταράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως ἐστὶν ἡ Γυγαία μὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένη, [4] Κολόη δ' ὕστερον μετονομασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερὸν

dic. 3. ſubjicit ἀπὸ Μυσίας, ut Medic. 3. pro καὶ M. Reliqui ἅπτεται, ut editiones, quod recte praefert Politus ad Euſtath. c. l. Cf. Plinius 5, 31. ſ. 29. Δινδυμίνης vitio adſperſo reddit Euſtathius. Τὰ poſt κατὰ abſorptum ignorat Pariſ.

3) Τε deeſt in Medic. 4. ut τὸ ante Ἕρμου. Tum ad Caſaubonum legebatur καὶ τὸ τοῦ Κόρου, καὶ τὸ τοῦ Ἕρμου, quod probant omnes mei codices, ille ſ. librarius neglexit. Hinc, cum ipſe ſitus nihil moretur, repetii. V. Strabo infra p. 629. in. ex quo loco ſcripſi Κύρου pro Κόρου.

4) Moſcov. Κολόν. At vulgatam probat cum codicibus etiam epitome. Κολοηνὴ, uti ſignavi, cum Moſcov. Euſtathius c. l. Vulgo retracto accentu. Poſt χορεύειν omnes edd. ſubjiciunt πιθήκους; Caſauboniani codices, Ven. 2. τοὺς καθ' ὅλου; Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. a manu poſteriori, Euſtathius

rodotus ait. Myſiam quoque attingit Hermus, e monte Dindymenae ſacro prolabens: et per Catakekaumenen in Sardianam fertur per continuos, ut diximus, ad mare usque campos. Sardibus ſubjecti ſunt, Sardianus, Cyſ, Hermi, Cayſtrique campi, contigui inter ſe, omniumque camporum optimi. Intra XL. ab urbe ſtadia lacus eſt, Gygaeus Homero, recentioribus Coloë dictus: ubi Coloë-

ἱερὸν τῆς Κολοηνῆς Ἀρτέμιδος, μεγάλην ἁγιστείαν ἔχον. Φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν καλάθους κατὰ τὰς ἑορτάς· οὐκ οἶδ' ὅπως ποτὲ παραδοξολογοῦντες μᾶλλον ἢ ἀληθεύοντες. Sardes.

§. 6.

Κειμένων δ' οὕτω πως τῶν ἐπῶν παρ' Ὁμήρῳ·

Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Υἱε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,

Gg 3 Οἳ

thius ad Homer. Il. 2, 865. p. m. 277, 5. καλάθους; Ven. 2. ex correctione πιθήκους; Caſaubonus praefert καλάθους, etſi, quomodo in πιθήκους tranſierit, dici vix poteſt. Tum Euſtathius minus bene περιδοξολογοῦντες.

1) In Homer. Il. 2, 865. eſt Παλαιμένεος. Hic editiones ante Caſaubonum exhibent Παλαιμένεος, qui repoſuit Πυλαιμένεος, cum quo conſentiunt omnes codices praeter Moſcov. in quo exſtat Παλαιμένεος. *Pylemon* reddidit vetus interpres. Proxime ad Homerum accedit Moſcov. niſi duo quis hoc nomine ſtatuat. Poſt pro ὑπὸ Moſcov. Pariſ. ἀπὸ; Medic. 3. ἀπὸ Τμώλου. Edd. ante Xyl. male γεγαότας. Proximum verſum ex Il. 20, 385. huc translatum, omiſſis verbis, quae interpoſita ſunt, περσεγράφουσι — ἔπος, deinceps ſubjungit Moſcov.

Coloënes Dianae templum eſt, magna cum ſanctimonia cultum. Ibi ferunt calathos diebus feſtis ſaltare: neſcio cur aliena a fide malint, quam vera dicere.

§. 6.

Iam cum Homeri verſus ita habeant:

Meonibus Meſthles atque Antiphus imperitabant:
Protulit boſce palus Gygaea, Pylaemene natos,
Meoni-

Sardes. Οἱ καὶ Μήονας ἤγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
προσγράφουσί τινες τούτῳ τέταρτον ἔπος·
Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, [2] Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.
Οὐδεμίαν δ' εὑρίσκεται Ὕδη ἐν τοῖς Λυδοῖς. Οἱ δὲ καὶ τὸν Τυχίον ἐνθένδε ποιοῦσιν, ὃν φησιν ὁ ποιητής·
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὕδῃ ἔνι. —
Προστιθέασι δὲ καὶ, [3] ὅτι δρυμώδης ὁ τόπος καὶ κερα-υ-

2) Moſcov. Medic. 3. 4. (poſtea correctus) Pariſ. Τλης uti poſt per λ, quod ferri nequit, quia poeta hic unice de Hyda diſputat. Τδης etiam ex hoc loco refert Euſtathius ad Homer. Il. 2, 866. p. m. 277, 16. cum Venetis MSS. vetere interprete et editionibus. *Hyda* enim fuit urbs Lydiae, *Hyla* Boeotiae, etſi parum ſibi conſtant ſcholia Villoiſoniana, quae ad Il. 20, 385. idem tradunt, ut Euſtath. ad Homer. Il. 7, 220. p. m. 551, 5. Sed ad Il. 2, 500. Τλην ad utramque regionem referunt. At diſtinguit diſerte Strabo lib. 9. p. m. 434. qui hic audiendus eſt. Quod enim ibi legitur Τλη ἔνι οἰκία ναίων, hic Τδη, facit ad diſſenſum interpretum. Cf. etiam quae diſputavit Heyne ad Homer. Il. 2, 500. 866. et Il. 7, 221. Tum Τυχίον ſcripſi et hic pro vulgato Τύχιον, monente Euſtathio ad Homer. Il. 3, 148. p. m. 299, 34. 7, 220. p. m. 551, 35. 9, 170. p. m. 642, 43. et ad Odyſſ. 11, 285. p. m. 436, 41. Verba, ὃν φησιν ὁ ποιητής, deſunt in Moſcov.

3) Medic. 3. ὅτι pro διότι, ut ſaepiſſime variatur. Idem, Medic. 4. Moſcov. Pariſ. bene abjiciunt proximum καί. In utro-

Meonibus natis, ſub Tmolo qui imperitabant.

quidam hunc quartum adſcribunt:

Pinguis Hydae in pagis, ſub Tmoli ſaxa nivoſi.

cum quidem nulla ſit in Lydis Hyda. Alii hanc etiam Tychio patriam tribuunt, de quo poëta dicat:

Cerdonum longe optimus hic habitabat Hydae —

Addunt locum ſylvoſum eſſe, et de coelo ſaepius tactum:

ραυνοβόλος, καὶ ὅτι ἐνταῦθα οἱ Ἄριμοι· καὶ οὕτως γὰρ, Sardes.

Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·

ἐπεισφέρουσι,

Χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.

Ἄλλοι δ' ἐν Κιλικίᾳ, τινὲς δ' ἐν Συρίᾳ πλάττουσι τὸν μῦθον τοῦτον. Οἱ δ' ἐν [4] Πιθηκούσσαις, οἵ καὶ τοὺς πιθήκους φασὶ παρὰ τοῖς Τυῤῥηνοῖς ἀρίμους καλεῖσθαι· οἱ δὲ τὰς Σάρδεις Ὕδην ὀνομάζουσιν, οἵ

utroque ſecutus ſum. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. καὶ γὰρ οὕτως. In verſu Homerico editiones ante Xylandrum male Τυφοέος, qui tamen ipſe erravit in Τυφωίας. Pro εἰσφέρουσι ex codicibus omnibus et Euſtathio ad Homer. Il. 2, 783. p. m. 262, 21. poſui ἐπεισφέρουσι. Praeterea Moſcov. ſubjungit τε. In verſu ipſo, quem ex Noſtro repetit Euſtathius ad Homer. Il. c. l. idem cum Medic. 3. et hic habet Ὕτλης. Alii Ὕδης. De vana emendatione vocis Ὕδης in Ἰούδης cf. Heyne ad Homer. Il. 2, 783. Ceterum in edd. ante Xylandrum male exſtat Χώρῳ ἐν ἰδρυόεντι.

4) Sic Moſcov. hic et poſt cum epitome et Euſtathio c. l. etſi ſimplex σ ibi praefert Politus T. 2. p. 751. uti efferunt alii libri. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. Πινδαρός τε, et deinceps cum Pariſ. recte συνοικισοῖ, cum in editionibus ſcribatur συνοικισῖ. Deinde Moſcov. τὰ ἐν Κιλικίᾳ; poſt Κιλικίᾳ Pariſ. pro Σικελίᾳ; Medic. 3. 4. et edd. ante Caſaubon. φασί.

tactum: ibique Arimos ponunt: nam canente Homero,

Pone Arimos, ubi habere cubile Typhoëa dicunt:

ſubjiciunt:

Ad pinguis quercetaque Hydae. —

Fabulam hanc alii in Ciliciam, quidam in Syriam rejiciunt. Sunt, qui Pithecuſſis adſcribant, et pithecos (*hoc eſt ſimias*) Etruſca lingua arimos dici tradant: alii Sardes Hydam nominant, alii arcem

Sardes. δὲ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς. Πιθανωτάτους δ' ὁ Σκήψιος ἡγεῖται τοὺς ἐν τῇ Κατακεκαυμένῃ τῆς Μυσίας τοὺς Ἀρίμους τιθέντας. Πίνδαρος δὲ συνοικειοῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ τὰ ἐν Σικελίᾳ· καὶ γὰρ τῇ Αἴτνῃ φησὶν ὑποκεῖσθαι τὸν Τυφῶνα·

— [5] τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώ-
νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
p. 627. Ταὶ Ϝ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
Στέρνα λαχνάεντα.

Καὶ

5) Verſus Pindarici, in quibus reddendis recentiores ſecutus ſum interpretes, plane abſunt in Medic. 3. Quae in codicibus diſcrepantia objiciuntur, haec ſunt: Moſcov. Pariſ. τεῦϑ'; Ven. 2. μαντεύεϑ'; Moſcov. κῦμ'; Medic. 4. κεύϑει κύμ' ἁλιερκὲς, ut Venet. 1. tantum hic κύμα; Ven. 2. κύμα ἁλιερκεσῖς ὄχθεσι καὶ λίαν δ' αὐτοῦ; editiones ante Xylandrum ὑπὲρ κύμ' ἁλιερκέες ὄχθαις; Pariſ. ὄχθεσικελία δ'; Moſcov. Medic. 4. Σικελία δ'; Moſcov. Medic. 4. λαχνήεντα. Tum Moſcov. ἀλλοῖος; Pariſ. Medic. 4. Ζεὺς πατὴρ, εἰν.

cem ejus. Scepſius maxime eos probat, qui Arimos in Myſia combuſta (*id enim eſt Catacecaumene*) ponunt. Pindarus cum Ciliciis miſcet ea, quae Pithecuſſarum ſunt, ante Cymas ſitarum, et quae in Sicilia. Ait enim Typhonem Aetnae ſubjectum:

Quem quondam Cilicium
Nobile protulit antrum:
modo
Litora ſupra Cumas mare quae profligant,
Et Trinacria premit ejus
Hirſutum inſula pectus.

et

Καὶ πάλιν, Sardes.

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
Ἀμφίκειται.

Καὶ πάλιν,

Ἀλλ' οἷος ἄπλατον κεραΐζες θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ
πάτερ,
Ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

Οἱ δὲ τοὺς Σύρους Ἀρίμους δέχονται, οὓς νῦν [6] Ἀραμαίους λέγουσι· τοὺς δὲ Κιλικας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ μεταναστ-

Gg 5

6) Casaubonus malit Ἀραμαίους, probante Polito ad Eustath. in Homer. T. 2. p. 751. Nempe ab Aramo Syri, de quo Ioseph. antiqu. 1, 6. Probat etiam ipse Strabo lib. 16. extr. Quare sic posui, etsi omnes libri cum Eustathio praeferunt Ἀράμους. Ante Τροίᾳ articulus abest in Moscov. Medic. 3. 4. Tum ἐκτετμῆσθαι reddidi ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. pro ἐκτέτμησθαι; Venet. 2. περιτεμ. περί. Λεγομένην omittit hic Eustathius ad Homer. Il. 2, 856. p. m. 275, 1. ubi tamen suo modo locum effingit. At pro λεγομένην Moscov. dat καλουμένην, uti κληθῆναι et λεχθῆναι variantur lib. 8. p. m. 304. Καλικάδνου revocavi ex Moscov. et Paris. ipsoque Strabone lib. 14. p. 670. Cf. Cellarius in Geogr. ant. 3, 6, 42. Vulgo Καλυκάδνου. Post Ἀρίμους Medic. 3. apte quidem subjungit φησὶ, et pro Ἄριμα Venet. 1. ponit Ἄριμοι.

et alibi:

Huic Aetna immane vinculum superincumbit.

ac rursus:

Solus immensum Iupiter Typhonem
Quinquaginta moventem capita prostrasti
In Arimis quondam.

Sunt, qui Arimorum nomine Syros intelligant, qui nunc Aramaei dicuntur: et affirment, Cilices, e Troia pulsos, in Syriam migras-

Lydia. ταναξάντας εἰς Συρίαν ἀνῳκισμένους, ἀποτεμέσθαι παρὰ τῶν Σύρων τὴν νῦν λεγομένην Κιλικίαν. Καλλισθένης δ' ἐγγὺς τοῦ Καλυκάδνου καὶ τῆς Σαρπηδόνος ἄκρας παρ' αὐτὸ τὸ Κωρύκιον ἄντρον εἶναι τοὺς Ἀρίμους, ἀφ' ὧν τὰ ἐγγὺς ὄρη λέγεσθαι Ἄριμα.

§. 7.

Περίκειται δὲ τῇ λίμνῃ Κολόη τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. Πρὸς δὲ ταῖς Σάρδεσίν ἐστι τὸ τοῦ Ἀλυάττου ἐπὶ κρηπίδος ὑψηλῆς χῶμα μέγα, ἐργασθὲν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὗ τὸ πλεῖον ἔργον αἱ παιδίσκαι συνετέλεσαν· λέγει δ' ἐκεῖνος, καὶ πορνεύεσθαι πάσας· τινὲς δὲ καὶ πόρνης μνῆμα λέγουσι τὸν τάφον. Χειροποίητον δὲ

1) Medic. 3. 4. Moscov. Venet. 1. 2. praeponunt τῇ. Tum Medic. 3. 4. Ἀλυάττου. Sed τὸ τ geminat etiam Herodotus 1, 93. et alibi, tantum quod sine adspiratione effert, quod et hic feci, cum Herodotum ducem sequatur.

migrasse, Syrisque eam ademisse, quae nunc est, Ciliciam. Callisthenes prope Calycadnum et Sarpedonium promontorium ad ipsum Corycium antrum Arimos ponit, a quibus et vicini montes Arimi dicantur.

§. 7.

Circa lacum Coloën monumenta sunt regum. Ad ipsas Sardes tumulus est Halyattis, agger magnus, in sublimi positus crepidine: factus, ut ait Herodotus, a multitudine oppidana, ita ut puellae majorem partem operis confecerint: eas idem omnes prostituisse corpora sua tradit: quidam etiam scorti id sepulcrum esse dicunt. Non desunt, qui lacum manu

δὲ τὴν λίμνην ἔνιοι ἰσορροῦσι τὴν Κολόην πρὸς τὰς ἐκ- Lydia.
δοχὰς τῶν πλημμυρίδων, αἳ συμβαίνουσι τῶν ποτα-
μῶν πληρουμένων. Ὕπαιπα δὲ πόλις ἐστὶ καταβαί-
νουσιν ἀπὸ τοῦ Τμώλου πρὸς τὸ τοῦ Καΰστρου πεδίον.

§. 8.

Φησὶ δὲ Καλλισθένης, ἁλῶναι τὰς Σάρδεις ὑπὸ
Κιμμερίων πρῶτον, εἶθ' ὑπὸ Τρηρῶν καὶ Λυκίων, ὅπερ
καὶ Καλλῖνον δηλοῦν, τὸν τῆς ἐλεγείας ποιητήν·
ὕστατα δὲ τὴν ἐπὶ Κύρου καὶ Κροίσου γενέσθαι ἅλω-
σιν. Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἔφοδον τῶν Κιμ-
μερίων ἐπὶ τοὺς Ἡσιονῆας γεγονέναι, καθ' ἣν αἱ Σάρ-
δεις ἑάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σκήψιον ἰαχὶ
λέγεσθαι Ἡσιονεῖς τοὺς Ἀσιονεῖς· τάχα γὰρ ἡ
Μηονία

1) Medic. 3. Ἀσιανούς. Post pro ἔλεγεν omnes codices, excepto Moscovienſi, dant εἶρηκεν, quod ſic poſui, et ne repetatur verbum idem. Pro σεισμῶν Caſaubonn. i. e. Venet. 2. σεισμοῦ. Vulgatam recte probat cum codicibus Euſtathius ad Homer. Il. 2, 783. p. m. 262, 12.

manu factum affirment Coloën, ut exciperet abundantem fluminum eluvie aquam. Hypaepa urbs eſt, qua deſcenditur a Tmolo ad Cayſtrium pratum.

§. 8.

Captas ait Sardes Calliſthenes primum a Cimmeriis, deinde a Treribus et Lyciis: idque etiam Callinum, elegiarum ſcriptorem, oſtendere: poſtremo in Croeſi et Cyri poteſtatem veniſſe. Cum autem Callinus dicat, Cimmerios in Eſioneas impreſſionem feciſſe, qua Sardes ceperunt: conjicit Scepſius Ionice eum Eſioneas pro Aſioneas dixiſſe, id

Lydia. Μηονία, φησὶν, Ἀσία ἐλέγετο· καθ' ὃ καὶ Ὅμηρος εἴρηκεν,

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

Ἀναληφθεῖσα δ' ἀξιολόγως ὕστερον διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας ἡ πόλις, καὶ οὐδεμιᾶς λειπομένη τῶν ἀστυγειτόνων, νεωστὶ ὑπὸ σεισμῶν ἀπέβαλε πολλὴν τῆς κατοικίας. Ἡ δὲ τοῦ Τιβερίου πρόνοια, τοῦ καθ' ἡμᾶς ἡγεμόνος, καὶ ταύτην καὶ τῶν ἄλλων συχνὰς ἀνέλαβε ταῖς εὐεργεσίαις, ὅσαι περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐκοινώνησαν τοῦ αὐτοῦ πάθους.

§. 9.

[1] Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασι τοῦ αὐτοῦ γένους, Διόδωροι δύο οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο

1) Verba Ἄνδρες — γένους negligenter omisit Moscov. Tum ante πόλεις Moscov. Ven. 1. 2. omittunt τάς; Medic. 4. sic: τὰς παρ' αὐτοῦ πόλεις. In seqq. Ven. 2. ἱστορικὰ καὶ συγγράμματα, et pro ἐμφαίνοντα Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. adferunt ἐπιφαίνοντα — Denique vox παλαιὰς deest in Medic. 3.

id est Asios: quod nimirum Meonia dicta esset Asia: quomodo et Homerus loquitur:

Asius est ubi campus, ad alta fluenta Caystri.

Urbs haec deinde ob virtutem soli praeclare refecta, ut nulli vicinarum gloria cederet, nuper magnam domiciliorum partem terrae motibus amisit. Tiberii autem Caesaris, qui nostra aetate rerum potitur, providentia et hanc et complures alias beneficiis reparavit, eodem tempore eadem calamitate adflictas.

§. 9.

Viri memorabiles Sardibus nati sunt Diodori, oratores duo ejusdem generis, quorum major cognomen-

λεῖτο Ζωνᾶς, ἀνὴρ πολλοὺς ἀγῶνας ἠγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσίας· κατὰ δὲ τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως ἔφοδον αἰτίαν ἐσχηκὼς, ὡς ἀφισὰς παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησάμενος· τοῦ δὲ νεωτέρου φίλου ἡμῖν γενομένου καὶ ἱστορικὰ συγγράμματά ἐστι, καὶ μέλη, καὶ ἄλλα ποιήματα, τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐμφαίνοντα ἱκανῶς. Ξάνθος δὲ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς Λυδὸς μὲν λέγεται· εἰ δὲ ἐκ Σάρδεων, οὐκ ἴσμεν. Mysia. p. 623.

§. 10.

Μετὰ δὲ Λυδούς εἰσι οἱ Μυσοὶ, καὶ πόλις Φιλαδέλφεια σεισμῶν πλήρης. Οὐ γὰρ διαλείπουσιν. οἱ τοῖχοι διϊσάμενοι, καὶ ἄλλοτ' ἄλλο μέρος τῆς πόλεως κακοπαθοῦν· οἰκοῦσι οὖν ὀλίγοι τὴν πόλιν διὰ τοῦτο· οἱ δὲ πολλοὶ καταβιοῦσιν ἐν τῇ χώρᾳ γεωρ-

1) Medic. 3. 4. Moſcov. διὰ τοῦτο τὴν πόλιν.

gnomento fuit Zonas, qui vir multa certamina obivit pro Aſia, et invadente eam Mithridate rege, cum ei ſolicitatarum ad defectionem ab eo urbium crimen eſſet intentatum, purgavit ſe, ac crimina diluit. Iunioris, quo uſi ſumus amico, exſtant hiſtoriarum volumina, odae, et alia carmina, antiquam formam ſcribendi ſatis referentia. Xanthus, antiquus hiſtoriae ſcriptor, Lydus perhibetur: an Sardibus natus fuerit, neſcimus.

§. 10.

Poſt Lydos Myſi ſunt, et urbs Philadelpheia, crebris vexata terrae motibus. Nunquam enim deſinunt muri ruinam minari, aliasque alia pars urbis labefactari: ea de cauſa pauci urbem inhabitant: pleri-

Myſia. γεωργοῦντες, ἔχοντες εὐδαίμονα γῆν· ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλίγων θαυμάζειν ἔξιν, ὅτι οὕτω φιλοχωροῦσιν, ἐπισφαλεῖς τὰς οἰκήσεις ἔχοντες· ἔτι δ' ἄν τις μᾶλλον θαυμάσειε τῶν κτισάντων αὐτήν.

§. 11.

Μετὰ δὲ ταῦτ' ἐξὶν ἡ Κατακεκαυμένη λεγομένη χώρα, μῆκος μὲν καὶ πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τετρακοσίων, εἴτε Μυσίαν χρὴ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· ἄπασα ἄδενδρος, πλὴν ἀμπέλου, τῆς τὸν Κατακεκαυμενίτην φερούσης οἶνον, οὐδενὸς τῶν ἐλλογίμων ἀρετῇ λειπόμενον. Ἔστι

1) Sic Medic. 3. 4. Venet. 1. et ex hoc loco Euſtathius ad Homer. Il. 2, 783. p. m. 262, 14. et Stephanus ſ. v. Κατακεκαυμένη, et editiones ante Caſaubonum, quod quidem praetuli. Vulgo inde a Caſaubono ἅπαντα. In ſequ. Medic. 3. 4. Moſcov. pro διεστῶτας ſubſtituunt διεστῶτες, quod cum ad βάθροι, tamquam primarium, pertineat, recipiendum putavi. Pro τραχεῖς Moſcov. exhibet τρεῖς. Paullo inferius τῶν ante τοιούτων deeſt in Medic. 3. 4.

plerique ruri vivunt, agrosque, quos habent optimos, colunt: ſed et paucos iſtos mirere licet, quod tanto loci ſtudio tenentur, cum habitent periculoſe: magis etiam mirari licet, quid conditoribus urbis in mentem venerit.

§. 11.

Sequitur regio, quae Catacecaumene, *id eſt combuſta*, dicitur, longitudine etiam 1ɔ ſtadiorum, latitudine cccc: ſive ea Myſia eſt, ſive Meonia appellanda: utrumque enim traditur. Arboribus prorſus caret, demta vite, quae vinum Catacecaumenites gignit, nullo nobilium vinorum deterius. Camporum

Ἔστι δὲ ἡ ἐπιφάνεια τεφρώδης τῶν πεδίων· ἡ δ' ὀρεινὴ καὶ πετρώδης, μέλαινα, ὡς ἂν ἐξ ἐπικαύσεως. Εἰκάζουσι μὲν οὖν τινες, ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ πρηστήρων συμβῆναι τοῦτο· καὶ οὐκ ὀκνοῦσι τὰ περὶ τὸν Τυχῶνα ἐνταῦθα μυθολογεῖν. Ξάνθος δὲ καὶ Ἀριμοῦν τινα λέγει τῶν τόπων τούτων βασιλέα. Οὐκ εὔλογον δὲ, ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοσαύτην χώραν ἐμπρησθῆναι ἀθρόως, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός· ἐκλιπεῖν δὲ νῦν τὰς πηγάς· δείκνυνται δὲ καὶ βόθροι τρεῖς, οὓς φύσας καλοῦσιν, ὅσον τεττεράκοντα ἀλλήλων διεχῶντες σταδίους· ὑπέρκεινται δὲ λόφοι τραχεῖς, οὓς εἰκὸς ἐκ τῶν ἀναφυσηθέντων σεσωρεῦσθαι μύδρων. Τὸ δ' εὐάμπελον τὴν τοιαύτην ὑπάρχειν γῆν, λάβοι τις ἂν καὶ ἐκ τῆς Καταναίας τῆς χωσθείσης τῇ σποδῷ, καὶ νῦν ἀποδιδούσης οἶνον ἀψιλῆ καὶ καλόν. Ἀσείζόμενοι δὲ τινες, εἰκότως πυρι- Mysia.

rum ſuperficies eſt cineritia: montana et ſaxoſa nigri ſunt coloris, veluti ex aduſtione. Itaque ſunt, qui a fulminibus et coelitus immiſſis ignis procellis id accidiſſe dicant, neque dubitent, eo referre fabulam Typhonis. Xanthus etiam Arimun quendam iſtorum regem locorum ponit. Non eſt autem conſentaneum, tantum regionis tali caſu fuiſſe confertim aduſtum, ſed ab igni potius e terra enato, cujus nunc defecerint fontes: quin et tres foſſae monſtrantur, quas Phyſas, *hoc eſt folles*, appellant, invicem ad XL ſtadia diſtantes: quibus aſperi imminent colles, quos accumulatos e glebis ſurſum efflatis probabile eſt. Vitiferam vero probe hanc regionem eſſe, intelligi ex agro poteſt Catanenſi, qui cinere oppletus, nunc vini boni large ſuppeditat copiam.

Mysia. πυριγενῆ τὸν Διόνυσον λέγεσθαί φασιν, ἐκ τῶν τοιούτων χωρίων τεκμαιρόμενοι.

§. 12.

Τὰ δ' ἑξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις, [1] ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὥστε καὶ τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν, δυσδιάκριτα εἶναι, παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα· εἰς δὲ τὴν σύγχυσιν ταύτην οὐ μικρὰ συλλαμβάνει τὸ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κατὰ φῦλα διελεῖν αὐτοὺς, ἀλλὰ ἕτερον τρόπον διατάξαι τὰς διοικήσεις, ἐν αἷς τὰς [2] ἀγοραίους ποιοῦνται καὶ τὰς

p. 629.

1) Sic omnes codices, etiam ad regionis tractum apte. Vulgo ἐμπλοκήν. Mox ὥστε in ed. Caſauboni tranſiit in ὡς τὰ, quod inde haeſit. Porro Medic. 3. Καρικὰ, καὶ Λύδια. Tum edd. ante Caſaubon. τὸ τῶν Μυσῶν, in quibus τῶν omittit Medic. 4. Pro διατάξαι Ven. 1. Medic. 4. repetunt διελεῖν.

2) Medic. 3. 4. Ven. 1. ἀγορὰς. Vulgatum recte tuetur Caſaubonus. Nempe ἀγοραίους, ſc. ἡμέρας, συνόδους, ποιεῖσθαι de conventibus dicitur, quales ſaepe in Plinio commemorantur. Cf.

copiam. Et quidam facete jocantes, convenienter ajunt Bacchum ignigenam dici, argumento ex his locis ducto.

§. 12.

Quae deinceps ab his locis verſus meridiem ſunt usque ad Taurum, implicata ſunt: cum Phrygiae, Lydiae, Cariae, Myſiaeque partes inter ſe concurrentes diſcerni nequeant: ad quam confuſionem haud parum fecit, quod non per gentes Romani loca iſta diviſerunt, ſed alio modo dioeceſes, ſeu praefecturas, inſtituerunt, in quibus fora ſunt et

τὰς δικαιοδοσίας. Ὁ μέν γε Τμῶλος ἱκανῶς συνῆπται, καὶ περιγραφὴν ἔχει μετρίαν, ἐν αὐτοῖς ἀφοριζόμενος τοῖς Λυδίοις μέρεσιν· ἡ δὲ Μεσσωγὶς εἰς τὸ ἀντικείμενον μέρος διατείνει μέχρι Μυκάλης, ἀπὸ Κελαινῶν ἀρξάμενον, ὥς φησι Θεόπομπος· ὥστε τὰ μὲν αὐτοῦ Φρύγες κατέχουσι, τὰ πρὸς ταῖς Κελαιναῖς καὶ τῇ Ἀπαμείᾳ· τὰ δὲ Μυσοὶ καὶ Λυδοὶ, τὰ δὲ Κᾶρες καὶ Ἴωνες. Οὕτω δὲ καὶ οἱ ποταμοὶ, καὶ Mysia.

Cf. etiam Casaubon. ad Theophr. c. 6, 1. et Gronov. in observatt. 3, 22. p. 483. ubi plura invenies. Igitur τοὺς, quod hic praeponit Paris. ferri nequit, nec διοικήσεις, quod pro δικαιοδοσίας repetit. Post Medic. 4. τοῖς Λυδίας, Venet. 1. τοῖς τῆς Λυδίας. Tum Medic. 3. 4. Moscov. μεσόγειος; alii cum editt. μεσόγαιος, uti supra p. 606. Recte autem vidit Palmerius in exercitt. in Gr. auctores p. 343. legendum esse Μέσσαγις, ut in seqq. emendavit Casaubonus. Series enim narrationis aperte desiderat vicini montis nomen, sic ut inter utrumque concludantur loca indicata. Docet id ipse Strabo lib. 14. p. 630. in. Cf. paullo post. Et sic infra pro μεσογαίᾳ in quibusdam Codd. legitur vere μεσογίδι. Ἀρξάμενος deinceps legitur in Medic. 4. Pro φερόμενοι Casaubonn. Medic. 4. Ven. 1. substituunt φέρονται, cuius causa adparet. At cf. notata ad Thomam Mag. p. 2. Pro οὔθ' Medic. 3. ponit οὐδ'. Tum Moscov. περιγραπτέον, qui et cum Paris. ante ἡμῶν omittit πρό.

et jus dicitur. Tmolus quidem satis est determinatus, mediocrem habet circumscriptionem in ipsis Lydiae partibus: Messogis autem in oppositam partem porrigitur usque ad Mycalen, à Celaenis sumto initio, ut auctor est Theopompus. Eorum partem Phryges tenent, juxta Celaenas et Apameam: alias Mysi et Lydi, alias Cares et Iones. Sic et fluvii,

Mysia. καὶ μάλιστα ὁ Μαίανδρος, τὰ μὲν διορίζοντες τῶν ἐθνῶν, δι' ὧν δὲ μέσοι φερόμενοι, δύσληπτον ποιοῦσι τὰκριβὲς· καὶ περὶ τῶν πεδίων δὲ τῶν ἐφ' ἑκάτερα τῆς τε ὀρεινῆς καὶ τῆς ποταμίας ὁ αὐτὸς λόγος. Οὔθ' ἡμῖν ἴσως ἐπὶ τοσοῦτον φροντιστέον, ὡς ἄρα κενῇ χωρομετροῦσιν, ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον ὑπογραπτέον, ὅσον καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν παραδεδώκασι.

§. 13.

Τῷ δὴ Καϋστριανῷ πεδίῳ μεταξὺ πίπτοντι τῆς τε Μεσσωγίδος καὶ τοῦ Τμώλου, συνεχές ἐστι πρὸς ἕω,

1) Medic. 4. uti fit saepe, dd. Pro μεσογειότητος, quod exstat in ceteris MSStis et editionibus, Moscov. et Paris. adferunt μεσογειώτιδος. At et hic vocem corruptam et in Μεσσωγίδος mutandam esse, recte monuit Casaubonus. Nempe hunc Lydiae montem fuisse, discitur ex Stephano h. v. et ipso Strabone lib. 14. p. 650. in. Probant hanc emendationem etiam Politus ad Eustathium in Homer. T. 1. p. 488. ubi prolixius de eo disserit, et Schneiderus in Lex. Gr. s. v. μεσογειότης, uti ipsam scripturam Μεσσωγὶς Stephanus per literarum seriem, cum Eustathius ad Homer. Il. 2, 461. p. m. 192, 47. scribat simplici σ.

fluvii, maxime Maeander, partim distinguunt gentes, in aliis, per quas medii fluunt, certum discrimen ambiguum faciunt: eadem est ratio camporum in utroque montium et fluviorum latere. Neque nobis etiam usque adeo horum cura habenda, aut inanis regionum dimensio instituenda est: sufficerit ea descripsisse, quae ab aliis ante nos tradita sunt.

§. 13.

Caystriano itaque campo, qui medio loco inter Messogida et Tmolum incidit,

ἕως τὸ [2] Κιλβιανὸν πεδίον, πολύ τε καὶ συνοικούμενον εὖ, καὶ χώραν ἔχον σπουδαίαν. Εἶτα τὸ Ὑρκάνιον πεδίον, Περσῶν ἐπονομασάντων, καὶ ἐποίκους ἀγαγόντων ἐκεῖθεν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Κύρου πεδίον, ὃ Πέρσαι κατωνόμασαν· εἶτα τὸ Πελτινὸν πεδίον, ἤδη Φρύγιον, καὶ τὸ Κιλλάνιον, καὶ τὸ [3] Ταβηνόν, ἔχον τὰς πολίχνας μιξοφρυγίους, ἐχούσας τι καὶ Πισιδικόν, ἀφ' ὧν αὐτὰ κατωνομάσθη. Mysia.

§. 14.

[1] Ὑπερβάλλουσι δὲ τὴν Μεσσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ τῆς Νυσαΐδος, ἣ ἐστὶ χώρα κατὰ

2) Sic omnes libri. Euſtathius tamen ad Homer. c. l. et ad Dionyſ. v. 837. ſcribit Κιλβανόν. At ſic *Cilbiana juga*, *Cilbiani agri* in Plinio occurrunt, et in plurimis numis Κιλβιανων legitur.

3) Medic. 4. Ταβινόν. Alii Ταβηνόν, ut Ταβηνὸς apud Suidam ſ. v. Μαρσύας. Tum Moſcov. μιζοφρυγίους.

1) Medic. 3. ὑπερβαλοῦσι. Pro μεσσογίδα poſui, uti Caſaubonus volebat, Μεσσωγίδα, de quo cf. ſupra ad §. 2. In ſeq.

cidit, verſus orientem conterminus eſt Cilbianus campus magnus et habitationibus probe aptus, agrique fertilis. Sequitur Hyrcanius campus, quem ſic Perſae nominaverunt a colonis ex Hyrcania eo adductis. Tum Cyri campus ita a Perſis denominatus: inde Peltinus, Phrygiae jam, et Cillanius, ac Tabenus, oppida habens ſemi-Phrygia, Piſidicum etiam quidpiam habentia, unde iis nomen.

§. 14.

Superato Meſſogide monte inter Cares et Nyſaidem, quae eſt regio trans

Hierapolis. τοῦ Μαιάνδρου πέραν μέχρι τῆς Κιβυρᾶτιδος καὶ τῆς [2] Καβαλίδος, πόλεις εἰσὶ, πρὸς μὲν τῇ [3] Μεσσωγίδι καταντικρὺ Λαοδικείας, Ἱεράπολις, ὅπου τὰ θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτώνιον, ἄμφω παραδοξολογίαν τινὰ ἔχοντα. Τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ [4] εἰς πῶρον οὕτω

seq. Medic. 3. omittit κατὰ et Medic. 4. auctius praefert κατὰ τὰ τοῦ, et Moscov. κατὰ τὸ τοῦ. Pro Κιβυρᾶτιδος Medic. 4. Ven. 1. 2. Κυβιρᾶτιδος; Moscov. Κυβυρᾶτιδος. V. ad finem libri.

2) Medic. 4. Καβαλίδος simpli λ, uti effertur ab aliis Geographis, et diserte ex Strabone a Stephano; quare sic dedi. V. Cellar. in Geogr. ant. 3, 3, 188. Quae subjicitur proxime distinctio major, in incisum minus mutavi, et cum Medic. 3. δ' post πόλεις ejeci.

3) Vulgo in editionibus μεσογαίᾳ, pro quo Casauboniani, Ven. 2. Medic. 3. Paris. subministrant μεσογίδι, adprobante per nexum Casaubono. Eadem variatio notata ad lib. 9. p. m. 651. Dedi, ut antea, Μεσσωγίδι.

4) Medic. 3. 4. Moscov. inverso ordine οὕτω ἁλίσιος εἰς πῶρον. Ante Xylandrum legebatur πιττόμενον. Tum Medic. 3. 4. Moscov. Paris. βεβάθυνται. Post πρόκειται δὲ in Medic. 3. deest τούτου. Moscov. dat δρυφάκτωμα, ut alii scribunt. V. Piersonus ad Moeridem p. 127. Sic paullo post in Moscov. Paris. Medic. 3. 4. (hic τὸ) epitome δρύφακτον; Casauboniani, Ven. 2. δύφακτον. Proximum ὥστε ante μόγις deest in Ven. 1. et pro καθορᾶν Casaubonn. Venet. 1. Medic. 4. omnino quidem non male dant καθορᾶσθαι. Prius reperit etiam epitome.

trans Maeandrum usque ad Cybiratidem et Cabalidem, urbes sunt ad Messogidem ex adverso Laodiceae Hierapolis, ubi aquae sunt calidae, et Plutonium: quorum utrumque insolens aliquid atque mirum habet. Aqua enim ita facile in callum coit

atque

οὕτω ῥᾳδίως μεταβάλλει πηττόμενον, ὥστ' ὀχετοὺς ἐπάγοντες, φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους. Hierapolis.
Τὸ δὲ Πλουτώνιον ὑπ' ὀφρύϊ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης ὀρεινῆς τόμιόν ἐστι σύμμετρον, ὅσον ἄνθρωπον δέξασθαι δυνάμενον, βεβάθυται δ' ἐπὶ πολύ· πρόκειται δὲ τούτου δρυφράκτωμα τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλέθρου τὴν περίμετρον· τοῦτο δὲ πλῆρές ἐστιν ὁμιχλώδους παχείας ἀχλύος, ὥστε μόγις τοὔδαφος καθορᾶν. Τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν δρύφρακτον ἄλυπός ἐστιν ὁ ἀὴρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος ἐν ταῖς νηνεμίαις· συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου· τῷ δ' εἴσω παριόντι ζώῳ θάνατος παραχρῆμα ἅπαντα· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πίπτουσι, καὶ [5] ἐξέλκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ στρουθία p. 630.

5) Caſauboniani i. e. Ven. 2. ἐξέρχονται, quod nemo probet. Γάλλοι ſimplici λ efferunt Medic. 3. 4. ut editiones ante

atque induratur, ut rivis deductis ſepes e ſolido lapide conſtantes operentur. Plutonium ſub parvo ſupercilio montis ſupra incumbentis foramen eſt modicum, quanto poſſit homo recipi, admodum profundum: incluſum eſt cancellis quadrangulis, ambitu dimetrii circiter jugeri. Id foramen oppletum eſt nebuloſa et craſſa caligine, ut ſolum vix poſſit conſpici. Enimvero qui in orbem ad cancellos accedunt, nihil incommodi aër adfert, qui novilunio rempore ab ea caligine eſt purus, et intra cancellos ſe continet. Intro autem accedens animal illico mors excipit: tauri quidem intro adducti, mortui extrahuntur: et nos paſſeres immiſimus, qui

Hierapolis. θίαι ἐπέμψαμεν, καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντες· οἱ δ' ἀπόκοποι Γάλλοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τοῦ στομίου πλησιάζειν, καὶ ἐγκύπτειν, καὶ καταδύνειν μέχρι ποσοῦ συνέχοντας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα· ἑωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως, ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς πάθους ἔμφασιν, εἴτε πάντων οὕτω πεπηρωμένων τοῦτο, εἴτε μόνον τῶν περὶ τὸ ἱερὸν, καὶ

ante Xylandrum. Verior ſcriptura, quam exhibent alii, nota. Tum Caſauboniani i. e. Venet. 2. κατὰ δύναμιν pro καταδύνειν, quod etiam habet epitome. Medic. 3. μέχρι στολῆς pro μέχρι ποσοῦ. Συνέχοντας, quod in συνέχοντα vitiavit editio Caſauboniana, praeferunt omnes libri, et poſtulat nexus.

6) Medic. 3. 4. πεπειρωμένων; Venet. 1. πεπειρωμένων; Moſcov. in quo etiam praecedens οὕτω deſideratur, πεπηρωμένων poſt inſerto λ. Editiones omnes cum aliis MSStis πεπληρωμένων. *Tzſchucke.* Emendavimus hunc locum, niſi vehemente fallimur, admodum feliciter. Sic autem legimus, εἴτε πάντων τῶν οὕτω πεπηρωμένων τοῦτο: dubitare ſe indicat, quod dixit modo letalem hunc aliis ſpiritum Gallis ἀποκόποις eſſe innoxium, ſitne id commune omnibus ea parte mutilatis et πεπηρωμένοις, an iis tantum, qui Magnae Matris ſunt ſacerdotes. Hoc Plinius [2, 95. f. 93.] ſenſiſſe videtur, illud Dio [68, 28.] et Ammianus [23, 6.] *Caſaubonus.* Sic Euſtathius ad Dionyſ. v. 1143. πλὴν τῶν τὸν εὐνούχων,

qui extemplo exanimati concíderent: at exſecti Galli ſine damno accedunt, etiam usque ad foramen, inque id introſpiciunt, et aliquantiſper compreſſo plurimum ſpiritu ſubeunt: nam ex aſpectu deprehendimus ſuffocatricis cujusdam affectionis ſpeciem: ſive commune id eſt omnibus hac parte mutilatis: ſive iis duntaxat, qui circa templum agunt: et ſive divina

καὶ εἴτε θείᾳ προνοίᾳ, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκὸς, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι τούτου συμβαίνοντος. Τὸ δὲ τῆς ἀπολιθώσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν [7] Λαοδικείᾳ ποταμῶν φασι συμβαίνειν, καίπερ ὄντων ποτίμων. Ἔστι δὲ καὶ πρὸς βάφὴν ἐρίων θαυμασίως σύμμετρον τὸ κατὰ τὴν Ἱεράπολιν ὕδωρ, ὥστε τὰ ἐκ τῶν ῥιζῶν βαπτόμενα ἐναμίλλας εἶναι τοῖς ἐκ τῆς κόκκου καὶ ταῖς ἀλουργέσιν· οὕτω δ' ἐστὶν ἄφθονον τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος, ὥστε ἡ πόλις μεστὴ τῶν αὐτομάτων βαλανείων ἐστί. Hierapolis.

καὶ, quocum consentit Apulejus de Mundo p. 65. Nihil ipsa hac emendatione, ad quam ipsi codices ducunt, certius. Pro τοῦτο Medic. 3. τούτου, et pro μένον idem, 4. et Moscov. μέν. Tum Moscov. ἐπὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν et δυνάμεσιν οὕτω.

7) Medic. 3. Λαοδικίᾳ. Tum idem et 4. καὶ τοῖς ἀλουργέσιν, nempe omnino.

divina id fit providentia, ut par est in divinis furoribus: sive remediis quibusdam adversantibus pesti ei. Aquae autem in lapidem mutationem aiunt etiam Laodiceae fluviis accidere, quamquam potabilibus. Est et ad lanas tingendas mirum in modum accommodata aqua Hierapolitana: ita ut e radicibus facta tinctura coccinam et purpuream aequet: tanta autem aquae copia est, ut tota urbs plena sit balneorum sponte sua ortorum.

Cibyra.

§. 15.

Μετὰ δὲ τὴν Ἱεράπολιν τὰ πέραν τοῦ Μαιάνδρου, τὰ μὲν περὶ Λαοδίκειαν, καὶ Ἀφροδισιάδα, καὶ τὰ μέχρι Καρούρων, εἴρηται. Τὰ δ' ἑξῆς ἐστὶ τὰ μὲν πρὸς δύσιν, ἡ τῶν Ἀντιοχέων πόλις τῶν ἐπὶ Μαιάνδρῳ, τῆς Καρίας ἤδη· τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ Κίβυρά ἐστιν ἡ μεγάλη, καὶ ἡ Σίνδη, καὶ ἡ Καβαλὶς, μέχρι τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Λυκίας. Ἡ μὲν οὖν Ἀντιόχεια μετρία πόλις ἐστὶν, ἐπ' αὐτῷ κειμένη τῷ Μαιάνδρῳ κατὰ τὸ πρὸς τῇ Φρυγίᾳ μέρος· ἐπέζευκται δὲ γέφυρα· χώραν δ' ἔχει πολλὴν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ πᾶσαν εὐδαίμονα· πλείστην δὲ φέρει τὴν

1) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. τὰ μὲν πρὸς δύσιν, ex quibus μὲν inſerui. Pro Σίνδη Medic. 3. 4. Pariſ. Σίνδα, uti lib. 12. p. m. 194. etſi ibi rectius ſcribi debebat Ἴσινδα, quae ſic ſaepe confunduntur, ut in fine hujus libri. Cf. Holſten. ad Caroli a S. Paulo Geographiam ſacram p. 151. et Weſſeling. ad Hierocl. p. 680. De diſcrimine utriusque cf. Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 151. Tum Moſcov. Καβαλαὶς, alii cum edd. Καβαλαίς. Sed Καβαλὶς ſcribendum eſſe ex Stephano ad hunc monuit recte Holſten. p. 153. V. ſupra §. 14. et paullo inferius §. 16. In fine mutato accentu ſcripſi Διστρέφης, ut Εὐμένης et alia.

§. 15.

Poſt Hierapolin trans Maeandrum ſita, ut Laodicaea Aphrodiſias, et Carura, ſunt jam explicata. Verſus occaſum ſequitur Antiochea ad Maeandrum, Cariae jam: verſus meridiem Cibyra magna, Sinda, Cabalis, usque ad Taurum et Lyciam. Antiochea mediocris urbs eſt, ad ipſum ſita Maeandrum ab ea parte, qua is Phrygiam ſpectat: ponte iunctus eſt fluvius: ad utramque ejus ripam ager eſt urbi, omnis locuples: plurima

τὴν

τὴν καλουμένην Ἀντισχικὴν ἰσχάδα· τὴν δὲ αὐτὴν τρίφυλλον ὀνομάζουσιν· εὔσεισος δὲ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τόπος· σοφιστὴς δὲ παρὰ τούτοις ἔνδοξος γεγένηται Διοτρέφης, οὗ διήκουσεν Ὑβρέας, ὁ καθ' ἡμᾶς γενόμενος μέγιστος ῥήτωρ. Cibyra.

§. 16.

Σολύμους δ' εἶναί φασι τοὺς [1] Καβαλεῖς· τῆς γοῦν Τερμησσέως ἄκρας ὁ ὑπερκείμενος λόφος καλεῖται Σόλυμος· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Τερμησσεῖς Σόλυμοι καλοῦνται. Πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ὁ τοῦ Βελλεροφόντου χάραξ, καὶ ὁ [2] Ἰσάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ, πεσόν-

1) Medic. 4. recte Καβαλεῖς pro Καβαλλεῖς. Herodoto 7, 77. Ionice Καβηλέες. Cf. Holſten. c. l. Larcher ad Herodot. c. l. et quae antea notavi. Pro Τερμησσέως Caſauboniani i. e. Venet. 2. Τελμησσέως et poſt Τελμησσεῖς. Alii inconſtanter efferunt. Medic. 3. 4. hic Τερμησέως, poſt 3. Τελμησσεῖς, 4. Τερμησεῖς; Moſcov. Pariſ. Τερμησέως, poſt Τελμησσεῖς, ut editiones ante Xylandrum. Cf. notata ad lib. 12. p. m. 194.

2) Vulgo cum codicibus Πισάνδρου, ut lib. 12. p. m. 210.

rima ibi ficus naſcitur, unde caricis Antiochenis nomen, quae et triphylla, *quaſi trifolia*, nominantur: is quoque locus obnoxius eſt terrae motibus. In hac urbe natus fuit nobilis ſophiſta Diotrephes, quem audiit Hybreas, oratorum noſtra aetate coryphaeus.

§. 16.

Solymos eſſe dicunt Cabalenſes: et ſane tumulus, qui ſupra Termeſſium jacet promontorium, Solymus appellatur: ipſi Termeſſii vocantur Solymi. Prope eſt et vallum Bellerophontis, et Iſandri tumu-

Cibyra. τος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ. Ταῦτα δ' ἑκάτοις ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένοις ὁμολογεῖται· περὶ μὲν γὰρ τοῦ Βελλεροφόντου φησὶν οὕτω·

Δεύτερον αὖ Σολύμοισι [3] μαχέσσατο κυδαλίμοισι·

περὶ δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

p. 631. Ἰσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης, ἄτος πολέμοιο, Μαρναμένον Σολύμοισι κατέκτανεν.

Ἡ δὲ Τερμησσός ἐστι Πισιδικὴ πόλις, ἡ μάλιστα καὶ ἔγγιστα ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρας.

§. 17.

210. ubi pro *Sic* ſcribendum eſt Πείσανδρου. Dedi et hic cum Homero Ἰσάνδρου, de quo cf. Heyne ad Homer. Il. 6, 203. Ante Βελλεροφόντου (Medic. 3. Βελερωφ.) idem et 4. cum Pariſ. omittunt τοῦ. Poſt υἱοῦ Medic. 4. Venet. 1. ſubjiciunt αὐτοῦ, uti additum legitur lib. 13. p. m. 210. Sequens ἑκάτοις deeſt in Medic. 4. in δὲ τοῖς mutant Caſaubonn. et Venet. 1. Medic. 3. 4. e quibus tamen Medic. 3. ἑκάτοις ſimul retinet. Poſt pro οὕτω Pariſ. Medic. 3. 4. οὗτος.

3) Medic. 3. 4. μαχέσατο.

tumulus, filii ejus, qui in pugna adverſus Solymos cecidit. Singula haec Homeri conſentiunt dictis: nam hic de Bellerophonte haec habet:

Poſt illam Solymis illuſtribus intulit arma.

et de filio eius:

Iſandrum Solymos contra dum proelia miſcet,
Mars ſtravit natum generoſo Bellerophonte.

Termeſſus urbs eſt Piſidica, maxime et proxime ſupra Cibiram ſita.

§. 17.

§. 17. Cibyra.

Λέγονται δὲ ἀπόγονοι Λυδῶν οἱ Κιβυρᾶται τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλίδα· ὕστερον δὲ Πισιδῶν τῶν ὁμόρων οἰκισάντων καὶ μετακτισάντων εἰς ἕτερον τόπον εὐερκέστατον ἐν κύκλῳ σταδίων περὶ ἑκατόν.

1) Medic. 3. Κιβυρέται, Mosqov. Κιβυρᾶται, Paris. Κυβυρέται, Medic. 4. obscurioribus literis vel Κιβυρίται vel Κιβυριῶται, Casaubonn. Κυβυρεῖται, Venet. 1. Κιβυριῶται, Venet. 2. Κιβυρῆται, editiones ante Casaubonum Κιβυριόται, inde ab eo Κιβυριῶται. Inter utramque formam pendent etiam codices Stephani, monente Berkelio ad v. Καβαλίς p. 432. At fine scribendum esse, docent plures numi, in quibus Κιβυρατων legitur. Cf. Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 144. Post pro Καβαλλίδα melius Venet. 1. Medic. 3. 4. Mosqov. Paris. Καβαλλίδα, quod etiam dare voluit Ven. 2. in quo Καλλίδα. Atque ita emendarant Berkelius et Holsten. ad Stephanum c. l. qui ita refert ex Strabonis hoc loco; tantum simplici λ, de quo dictum. Tum Πισιδῶν mutavi in Πισιδῶν. In Mosqov. ὁμορόντων.

2) Sic recte emendavit Casaubonus, suffragantibus omnibus MSStis, quod antea legebatur εὐχερέστατον. Ita pro Ῥόδων editionum melius Medic. 3. 4. Paris. Mosqov. Ῥοδίων. Antea pro Μιλυάδος, quod occupat codices, scripsi Μιλυάδος, ut lib. 12. p. m. 192. Probat hanc scripturam, alibi etiam vitiatam, Stephanus. Cf. Berkel. p. 561. et Holsten. p. 209. Sic Herodot. 1, 173. et nunc Arrian. de exp. Alex. M. 1, 24, 8.

§. 17.

Cibyratae dicuntur prognati a Lydis, qui Cabalidem obtinuerunt: urbem Pisidiae finitimam transtulerunt et condiderunt munito loco, cujus circulus stadiorum fere c. Crevit ob

Cibyra. ἑκατόν. Ηὐξήθη δὲ διὰ τὴν εὐνομίαν· καὶ αἱ κῶμαι παρεξέτειναν ἀπὸ Πισιδίας καὶ τῆς ὁμόρου Μιλυάδος ἕως Λυκίας καὶ τῆς Ῥοδίων περαίας· προσγενομένων δὲ τριῶν πόλεων ὁμόρων, [3] Βουβῶνος, Βαλβούρων, Οἰνοάνδων, τετράπολις τὸ σύσημα ἐκλήθη, μίαν ἑκάστης ψῆφον ἐχούσης, δύο δὲ τῆς Κιβύρας· ἔστελλε γὰρ αὕτη πεζῶν μὲν τρεῖς μυριάδας, ἱππέας δὲ δισχιλίους· ἐτυραννεῖτο δ' ἀεί· σωφρόνως δ' ὅμως· ἐπὶ [4] Μοαγέτου δ' ἡ τυραννὶς τέλος ἔσχε, κατα-

3) Vulgo Βουβάνων, Βαλβούρων, Οἰνοάνδων. Codices nihil proficiunt, tantum quod in Paris. est Βουβούνων, in Ven. 2. Οἰνοάδων. At si compares Plin. 5, 28. f. 27. Ptolemaeum 5, 3. et Stephanum his vocibus, adparet legendum esse, uti edidi. Multa dabit de his oppidis eorumque scriptura Harduinus ad Plin. c. l. et Cellarius in Geogr. ant. 3, 3, 188. Cf. infra.

4) Moscov. Μαγέτου. At bene habet vulgata aliorum scriptura, quod praeter auctores comprobant etiam numi apud Eckhelium in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 145. Multa etiam huc congessit Belley sur l' ere de Cibyre p. 121 sqq. in Memoires — de Paris Tom. 24. In terminatione

ob legum bonitatem, et pagi ejus porrecti a Pisidia conterminaque Milyade usque ad Lyciam et Rhodo oppositam continentem. Accedentibus autem tribus finitimis urbibus, Bubone nempe, Balburis, et Oenoandis, conventui huic nomen Tetrapolis est factum: una quaevis urbs suum habuit suffragium, Cibyra duo: quippe quae mitteret xxx. peditum, duo equitum millia. Semper eam tyranni, sed modeste tamen tenuerunt. In Moagete desiit

καταλύσαντος αὐτὴν Μουρηνᾶ, καὶ Λυκίοις προσο- Cibyra.
ρίσαντος τὰ Βάλβουρα καὶ τὴν Βουβῶνα· οὐδὲν δ' ἧττον ἐν ταῖς μεγίσαις ἐξετάζεται διοικήσεσι τῆς Ἀσίας ἡ Κιβυρατική. Τέτταρσι δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, τῇ Πισιδικῇ, τῇ Σολύμων, τῇ Ἑλληνίδι, τῇ Λυδῶν· [5] ταύτης δὲ οὐδ' ἴχνος ἐστὶν ἐν Λυδίᾳ· ἴδιον δ' ἐστὶν ἐν Κιβύρᾳ τὸ τὸν σίδηρον τορεύεσθαι ῥᾳδίως. [6] Μιλύα δ' ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν κατὰ Τερ-

ne nominis Βαλβούραν praemisso τὴν consentiunt omnes libri, invito, opinor, Strabone, qui adeo sui non poterat esse immemor. Tum Stephanus diserte monet, οὐδετέρως nomen efferri. Προσορισαντος antea habet Moscov. Tum Medic. 4. Κυβιρατικὴ, de quo dictum.

5) Ταύτης deest in Medic. 3. Paris. Moscov. uti omnino in Medic. 4. verba ταύτης — ἐν Λυδίᾳ. Ante Κιβύρᾳ ἐν, quod vulgo abest, praeponunt Paris. Medic. 3. 4. Moscov.

6) Medic. 4. Μιλία et post Τερμισσόν; Moscov. Τέλμησσον. V. supra. Pro Σίνδα Medic. 3. 4. recte hic Ἴσινδα, pro quo Moscov. corrupte Εἴσινδα. Ἡ Σίνδη s. Σίνδα igitur et Ἴσινδα etiam genere discrepant. V. supra ad §. 15. Praecedens ι hic absorpsit. Denique Medic. 4. Σαγαλασσοῦ. In fine hujus libri post χώρας in Medic. 3. leguntur haec: Τὸ γοῦν τρισκαιδέ-

desiit tyrannis, quem Murena dejecit, et Balbura ac Bubonem Lyciae adjecit. Nihilo secius inter maximas Asiae praefecturas Cibyratica habetur. Quatuor linguis usi sunt Cibyratae, Pisidia, Solymorum, Graeca, Lydia: cujus ne vestigium quidem in Lydia supereſt. Id Cibyra habet peculiare, quod ferrum facile apud eos tornatur. Milyas est, quae ab

Cibyra. Τερμησσὸν στενῶν, καὶ τῆς εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὑπερθέσεως δι' αὐτῶν ἐπὶ Ἴσινδα παρατείνουσα ὀρεινὴ μέχρι Σαγαλασσοῦ καὶ τῆς Ἀπαμέων χώρας.

καιδέκατον περιέχει Τρωάδα, Αἰολίδα, Λέσβον, Μυσίαν κατακεκαυμένην, Κιβυριάτιδα, Μυλιάδα.

ab anguſtiis apud Termeſſum et tranſitum Tauri ad interiora per eas anguſtias porrigitur ad Iſinda, montana regio usque ad Sagalaſſum et Apameam ditionem.

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον [1] περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν ἀντίκειμεν χώραν, ἐν ᾗ Παμφυλία, Ἰσαυρία, Κιλικία, Λυκία, Πισιδία ἕως Σελευκείας τῆς Συρίας, καὶ τῆς Ἀσίας τῆς ἰδίως λεγομένης Ἰωνίας.

1) Moscov. Medic. 3. 4. περὶ. In iisdem Κιλικία projicitur post Πισιδία. Certe Noster extremo loco describit. At ejus ordo in aliis etiam negligitur. Tum Medic. 3. καὶ τῆς ἰδίως. Denique inverso ordine Medic. 3. 4. Moscov. Ἰωνίας λεγομένης. Quod praefert Moscov. Σελευκείας, recepi pro Σελευκείας.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRI DECIMIQUARTI CAPITA.

Quartus decimus liber complectitur Cycladas insulas et adversam regionem, in qua est Pamphylia, Isauria, Cilicia, Lycia, Pisidia usque ad Seleuciam Syriae et Asiam, quae proprie Ionia appellatur.

ΣΤΡΆΒΩΝΟΣ Ionia.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΊΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΈΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Λοιπὸν δ' ἐςὶν εἰπεῖν περὶ Ἰώνων καὶ Καρῶν, καὶ τῆς p. 632.
ἔξω τοῦ Ταύρου παραλίας, ἣν ἔχουσι Λύκιοί τε καὶ
Παμφύλιοι, καὶ Κίλικες· [1] οὕτω γὰρ ἂν ἔχοι τέλος
ἡ πᾶσα τῆς χερρονήσου περιήγησις, ἧς ἰσθμὸν ἔφα-
μεν

VARIANTES LECTIONES.

1) Hinc, quod dolendum est, omnia exciderunt in Cod. Moscov. quae leguntur ad verba Ληθαῖος ὁ ἐν Γερτύνῃ p. 647. in.

STRABONIS RERUM GEOGRAPHICARUM LIBER DECIMUSQUARTUS.

CAP. I.

§. 1.

Superest, ut de Ionibus dicamus et Caribus, oraque extra Taurum maritima, quam tenent Lycii et Pamphylii ac Cilices: sic enim absolverimus tandem peninsulam, cujus isthmum dixi-

Ionia. Φωκαίας, καὶ Χίου, καὶ Σάμου, ἧς Ἀγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας· ἐκβληθῆναι δ' ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. Ἄρξαι δέ φησιν Ἀνδροκλον τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ Βασι-
p. 633. λέως Ἀθηνῶν· γενέσθαι τοῦτον Ἐφέσου κτίστην· διόπερ τὸ βασίλειον τῶν Ἰώνων ἐκεῖ συστῆναί φασι· καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμὰς, προεδρίαν τε ἐν ἀγῶσι, καὶ πορφύραν ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους, σκίπωνα ἀντὶ σκήπτρου, καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος. Καὶ Μίλητον δ' ἔκτισεν Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὤν· οἵ τε [2] Μεσσήνιοι, καὶ οἱ Πύλιοι συγγένειάν τινα πρὸς-

Del. v. 50. Tum Medic. 3. 4. Ἀθηνῶν βασιλίως, et iidem cum Ven. 1. γενέσθαι δέ.

2) Medic. 3. 4. Μεσήνιοι hic et poſt unico σ. Deinde mutato

Cares quondam tenuiſſe, reliquam usque ad Phocaeam, Chium et Samum oram, cui Ancaeus praefuit, Leleges: utrosque autem ab Ionibus ejectos in reliquas Cariae partes demigraſſe. Ducem coloniae Ionum ait fuiſſe Androclum, Codri Athenienſium regis F. legitimum: qui eam poſt Aeolicam deduxerit, Epheſumque condiderit. Itaque ibi regiam Ionum fuiſſe poſitam tradunt: et qui ex ea ſunt progenie, etiamnum reges appellantur, habentque ſuos honores: primum ſcilicet in conſeſſu locum, quando ſpectantur certamina, purpuramque, inſigne regii generis, ſcipionem loco ſceptri, et ſacra Cereris Eleuſiniae. Miletum etiam condidit Neleus, domo Pylius: Meſſenii autem et Pylii quandam

προσποιοῦνται, καθ' ἣν καὶ Μεσσήνιον τὸν Νέστορα οἱ Ionia.
νεώτεροί φασι ποιηταὶ, καὶ τοῖς περὶ Μέλανθον τὸν
Κόδρου πατέρα πολλοὺς καὶ τῶν Πυλίων συνεξᾶραί
φασιν εἰς τὰς Ἀθήνας· τοῦτον δὴ πάντα τὸν λαὸν
μετὰ τῶν Ἰώνων κοινῇ στεῖλαι τὴν ἀποικίαν· τοῦ δὲ
Νηλέως ἐπὶ τῷ Ποσειδίῳ βωμὸς ἵδρυμα δείκνυται. Κυ-
δρῆλος δὲ νόθος υἱὸς Κόδρου Μυοῦντα κτίζει. [3] Ἀνδρό-
πομπος δὲ Λέβεδον, καταλαβόμενος τόπον τινὰ
Ἄρτιν. Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος, ὡς φησι
καὶ Μίμνερμος ἐν Ναννοῖ. Πριήνην δ' [4] Αἴπυτος ὁ

mutato ordine vulgari iidem ποιηταὶ φασι. Qui poſt in noſtris libris commemoratur Κυδρῆλος, a Pauſania 7, 2, 7. Κυδρηνος vocatur. Utrum rectius, non conſtat.

3) Caſaubonn. Medic. 3. 4. Ven. 1. Pariſ. cum vetere interprete Ἀνδρόπομπος; Ven. 2. Ἀνδρόποδος; edd. Ἀνδρόκομος. Pauſaniae 7, 3, 2. eſt Andraemon. Secutus ſum codices, quos deſeruit Aldus, etſi de vero nomine nihil certi poteſt adferri. Pro Λέβεδον Medic. 3. 4. Ven. 1. Λέβενδον; pro Ἄρτιν Caſaubonn. Ven. 1. Ἄρτην, unde Ἀστὴν conjicit Palmerius in exercitt. p. 843. et pro Ἀνδραίμων Medic. 3. Pariſ. Ἀνδρέμων. Ναννοῖ deeſt in Medic. 3. et Venet. 1. et in lacuna oſtendit Medic. 4.

4) In Αἴπυτος conſentiunt libri cum vetere interprete et

dam inter ſe cognationem perhibent, propter quam etiam recentiores poëtae Neſtorem Meſſenium faciunt, et cum Melantho, Codri patre, multos Pyliorum Athenas profectos ajunt: qui totus populus communiter cum Ionibus in coloniam abiverit: ara in Poſidio viſitur, a Neleo poſita. Cydrelus, Codri F. ſpurius, Myuntem condidit. Andropompus Lebedon, occupato loco, cui nomen Artis. Colophonem Andraemon Pylius: ut et Mimnermus in Nannone ſcribit. Prienam Aepytus Nelei F. poſtea Philo-

Ionia. Νηλέως, εἶθ' ὕστερον Φιλώτας ἐκ Θηβῶν λαὸν ἀγαγών. [5] Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον, διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων· κατὰ δὲ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν, [6] Ναῦκλος υἱὸς Κόδρου νόθος, καὶ μετὰ τοῦτον Ἀποικος καὶ Δάμασος Ἀθηναῖοι· καὶ Γέρης ἐκ

et Euſtathio ad Dionyſ. v. 823. Contra Αἴγυπτον vocat Pauſanias 7, 2, 7. quod et hic reponendum cenſet, arbitrariae opinionis teſtem, Bryant in Abhandlung über den Trojaniſchen Krieg ex interpr. Nochdenii p. 196. Utramque vocem certe commiſceri monuerunt Kuhn. ad Pauſan. 7, 2. p. 526. Sylburg. ad eundem 8, 27. p. 654. 8, 34. p. 670. et Heyne ad Apollodor. 2, 8. extr. p. 670. ubi eadem eſt confuſio.

5) Medic. 3. Τέων, ut Pauſan. 7, 3, 3. Sic inter Ἄθω et Ἄθων fluctuantur libri in auctoribus. Cf. ad Melam V. 3. P. 2. p. 142. Pro διὸ Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. διόπερ, ex quibus repetii. Sic antea ſcripſit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 126. Stephanus ſ. v. Τέως ad ſenſum ὅθεν.

6) Sic libri. Contra in Pauſania 7, 3, 3. Νάσκλος, qui etiam omnino in hac parte aliquid diſſentit. Tum μετὰ τοῦτον pro τοῦτο Medic. 3. 4. Pariſ. Venet. 1. 2. Etiam ſic recte, prout referas. Secutus igitur ſum plerosque. Proxima ſic habent in editis: Πολυνης, καὶ Δάμασος Ἀθηναῖοι· καὶ γὰρ ἦν ἐκ Βοιωτῶν. Codices nihil variant, tantum quod Medic. 3. dat Πόνυης. Qualis nunc adparet locus, effictus eſt a Caſaubono Pauſaniae ope 7, 3, 3. qui illis nominibus conditores producit. Probavit ejus emendationem Vindingius in Hellene p. 448. in Gronovii theſ. Vol. 11. et reddiderunt Penzel in interpretatione Strabonis et Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 127.

Philotas, populo ſecum Thebis adducto. Teum Athamas ante, unde et Athamantidem eam Anacreon vocat: poſt tempore Ionicae coloniae Naucius Codri F. ſpurius: ac deinde Apoecus et Damaſus

ἐκ Βοιωτῶν. Ἐρύθρας δὲ, [7] Κνῶπος· καὶ οὗτος υἱὸς Ionia.
Κόδρου νόθος. Φωκαίαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθη-
ναῖοι. Κλαζομενὰς δὲ Πάραλος. Χίον δὲ [8] Ἐγέ-
τιος, σύμμικτον ἐπαγόμενος πλῆθος. Σάμον δὲ
Τεμβρίων, εἶθ' ὕστερον Πρακλῆς.

7) Vulgo καὶ Νῶπος. Medic. 3. 4. Venet. 1. Κνῶπος; vetus interpres *Gnopus*. Κνῶπος probat Holſten. ad Stephan. p. 118. ex Polyaeno 8, 43. in. ubi narrat, Cnopum ex Codridarum gente oriundum cum Erythris tempore Ionicae coloniae bellum geſſiſſe. Cf. etiam Athen. 6, 74. Probavit hanc emendationem Meurſius in Attic. lectt. 5, 8. p. 259. et repetierunt Penzel et Siebelis c. l. Hinc ipſa urbs, ut adfirmat Stephanus ſ. v. Ἐρυθρὰ, dicta eſt Κνωποῦπολις. Corruptio fuit facilis et in ſimili connexu in utramque partem uſitata. Magis igitur probandum, quam quod initio volebat ex Pauſania 7, 3, 4. Κλέοπος Caſaubonus.

8) Caſaubonn. i. e. Venet. 2. Ἐγέτιλος. Cum nihil aliunde ſubſidii feratur, ſtandum eſt in plerisque codicibus. Tum Medic. 3. Τυμβρίων. Contra omnes codices lib. 10. p. m. 97. exhibent Τεμβρίων. In utro loco rectius, dubium videtur. Τεμβρίων ex pronunciatione facile tranſire potuit in Τυμβρίων et hoc in Τυμβρίων edd. Cum tamen Themiſtagoras apud auctorem Etymol. M. ſ. v. Ἀσυκέλαια Τεμβρίων ſcribat, praeferendum hoc videtur, ut Strabo ſecum conſentiat. Cf. Schneider ad Nicandri Alexipharm. v. 150. Πατροκλῆς, quod in editionibus legebatur ante Caſaubonum, hic mutavit in Πρωκλῆς. Prius tamen tuentur etiam Medic. 3. 4. et Venet. 1. cum vetere interprete. Sic et alii de hac narratione

ſus Athenienſes, et Geres Boeotus. Erythras Canopus, ſpurius ipſe etiam Codri filius. Phocaeam Athenienſes cum Philogene. Clazomenas Paralus. Chium Egertius, promiſcuam adducens multitudinem. Samum Tembrio, ac poſtmodo Procles.

Ionia.

§. 4.

Αὗται μὲν δώδεκα Ἰωνικαὶ πόλεις· προσελήφθη δὲ χρόνοις ὕστερον καὶ Σμύρνα, εἰς τὸ Ἰωνικὸν ἐναγαγόντων Ἐφεσίων· ἦσαν γὰρ αὐτοῖς σύνοικοι τὸ παλαιὸν, ἡνίκα καὶ Σμύρναι ἐκαλεῖτο ἡ Ἔφεσος· καὶ Καλλῖνός που οὕτως ὠνόμασεν αὐτὴν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ πρὸς Δία λόγῳ·

Σμυρναίους δ' ἐλέησον.

καὶ πάλιν·

Μνῆσαι δ' εἴποτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

Σμύρ-

ratione discrepant. Pausanias 7, 4, 3. habet Πρωκλῆς, Themistagoras c. l. Πατροκλῆς. Sed cf. quae de hac frequentiori commutatione notata sunt ad lib. 8. p. m. 188. et 10. p. m. 285.

1) Medic. 3. 4. Paris. praeponunt voci ὕστερον; Ven. 1. χρόνον pro χρόνοις, quo remotum tempus etiam alibi indicatur, ut lib. 8. p. m. 137. et alibi, etiam addito πολλοῖς. His codicibus monitus addidi. Post pro ἐναγαγόντων Medic. 3. ἐναγόντων, et pro ὠνόμασεν Medic. 3. 4. et Venet. 1. ὀνόμασεν. Ante Δία Medic. 3. 4. ponunt τόν. Verba καὶ πάλιν — βοῶν desunt in Medic. 3. 4. Casaubonus deesse in posteriori versu putat Σμυρναῖσι κατέκυραν aut similia. Prius antea subpleverat Scaliger ad marginem ed. Xyl.

§. 4.

Hae ergo sunt XII urbes Ionicae: postea temporis adsumta in eum conventum est etiam Smyrna, auctoribus Ephesiis: nam una habitaverunt antiquitus, ita ut Ephesus etiam Smyrnae nomen gesserit: et Callinus quodam loco sic eam appellat, Ephesios Smyrnaeorum vocabulo intelligens, in oratione ad Iovem:

Smyrnaeos miserare. —

ac rursum:

Si taurorum illi pulcra sibi femora.

Smyr-

Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζὼν, ἡ κατασχοῦσα τὴν Ἔφεσον· Ionia.
ἀφ' ἧς τοὔνομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῇ πόλει,
[2] ὡς καὶ ἀπὸ Σισύρβης Σισυρβῖταί τινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο· καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἱππώναξ·

Ὤικει δ' ὄπισθε τῆς πόληος ἐν Σμύρνῃ
Μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριὼν, [3] ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς·

2) Paris. καὶ ὡς. Vulgata rectius. Idem Σισυρβῆται. At gentile Σισυρβίτης probat etiam Stephanus sub h. v. Tum Medic. 3. 4. Paris. ὄπισθε. Ceterum qui hic subsunt versus Hipponactis Iambici, in formam redegerunt Leo Allatius ad Philonem de 7 orbis spectaculis p. 88. Salmasius ad Solinum p. m. 568. Holsten. ad Stephan. p. 122. ex quibus hic πόλιος minus bene retinuit, reliqui in πόληος mutarunt.

3) Ὁ inserui ex Medic. 3. 4. Paris. qui praeterea inter Πριὼν et Πρηὸν fluctuatur, uti post inter Πρηῶνος et Πρεῶνος. Idem etiam dat ὄπισθε. Ὀπισθολεπρία contra codices et priores editiones per ει scripserunt edd. Paris. et Amstelodam. Deinde Κορησσὸν exhibent Medic. 3. 4. pro Κορισσὸν; Paris. utrumque. Prius praetuli, cujus causas adtuli ad lib. 10. p. m. 325. Cf. etiam de scriptura Schweigh. ad Athenaeum 8, 62. Tum dedi παρώρειος, ut alibi legitur in simili etiam passim variatione.

Smyrna Amazon fuit, a qua nomen hominibus urbique factum: sicut et a Sisyrba quidam Ephesiorum Sisyrbitae dicuntur. Sed et locus quidam Ephesi Smyrna vocatur, ut Hipponax docet his verbis:

Postrema in urbe, Smyrna tunc, morabatur
Dicam Trachean inter et Lepren acten.

Lepre acta enim dicebatur Prion, qui nunc supra urbem est situs, partemque muri occupat: et quae post

Ionia. τῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ Πριώνος κτήματα ἔτι
p. 634. νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίᾳ. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. Ἡ δὲ πόλις ἦν τὸ παλαιὸν [4] παρὰ τὸ Ἀθήναιον, τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὄν, κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον· ὥστε ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον· ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τραχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς. Ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι, στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς,

4) Medic. 3. Ven. 1. παρὰ, quod reddidi. In Medic. 3. verba edd. περὶ τὸ Ἀθ. plane desunt. Ad vocem Ὑπέλαιον deesse forte κρήνην putat Salmasius ad Solinum p. m. 570. Cf. infra p. 640. Paris. Post Λεπρίης editiones, pro quo superiori narratione suffulti Casaubonn. Venet. 1. ponunt Λεπρῆς, uti in margine edit. Xylandr. olim emendaverat Scaliger. Ante verba τῶν Ἐφεσίων codines mei ponunt παρὰ, praeter Ven. 2. qui ex usitata commistione habet περὶ, uti editiones ante Xylandrum, qui simpliciter τ. Ἐφεσίων dedit. Quod cum non temere natum nexu etiam probetur, inserui. Paullo inferius omnes mei codices cum Casaubonianis exhibent κατέφυγεν. Vulgo ἔφυγον.

post Prionem sunt possessiones, etiamnum in posteriore Lepra sive Opistolepria dicuntur. Aspera dicebatur, quae ad montes est supra Coressum. Ipsa urbs fuit antiquitus circa Athenaeum, seu Minervium, quod nunc est extra urbem, ad locum qui Hypelaeus appellatur: ut fuerit Smyrna juxta id, quod nunc exstat, gymnasium, retro urbem, quae hodie est, inter Asperam et Lepram actam. Discessione deinde ab Ephesiis facta, Smyrnaei eo profecti sunt, ubi nunc Smyrna est, quem tum Leleges tene-

τοὺς, ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν, διέχουσαν τῆς Ionia.
νῦν περὶ εἴκοσι ϛαδίους. Ὕϛερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα, καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπιόντες, τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει, μνησθεὶς τῆς Σμύρνης, ὅτι περιμάχητος ἀεί·

5 Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλον Νηλήϊον ἄϛυ λιπόντες,
Ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα.
Ἐς δ' ἄρα τὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες,
Ἑζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.
Κεῖθεν δ' Ἀϛύεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο,

Θεῶν

5) Medic. 3. 4. Paris. ἡμεῖς αἰπύ τε. Tum Medic. 4. κεῖθεν et corr. κεῖθε. Deinceps Medic. 3. δ' ἀναϛάντες; Medic. 4, et Paris. διαϛήεντος. Desideratur nomen fluvii, de cujus tamen vera scriptura nihil aliunde constat. Pausanias 8, 28, 2. et Tzetzes ad Lycophr. v. 868. Ἄλεντα Colophonis fluvium commemorant. V. interpretes ad Pausan. c. l. ubi Ἀνελόντος vulgo legitur. Forte verum nomen fuit Ἀλήεις, et hinc legendum Ἀλήεντος. Denique ante Casaubonum in editis legebatur βουλήν.

tenebant locum: quibus ejectis, veterem condiderunt Smyrnam, ab ea, quae nunc est, stadiis circiter xx dissitam. Postea temporis ab Aeolensibus expulsi, Colophonem fugerunt, cumque Colophoniis reversi suam urbem recuperaverunt. Id Mimnermus quoque Nannone indicat, Smyrnae facta mentione, ut de qua semper fuerit certatum:

Nos Pylon excelsam linquentes Neleos urbem,
Iucundam oram Asiae navibus attigimus:
Vi nostra freti consedimus et Colophone,
Castum armis princeps ius violare manus.
Pergentes fluvio sed ab Astyente, deorum

Consi-

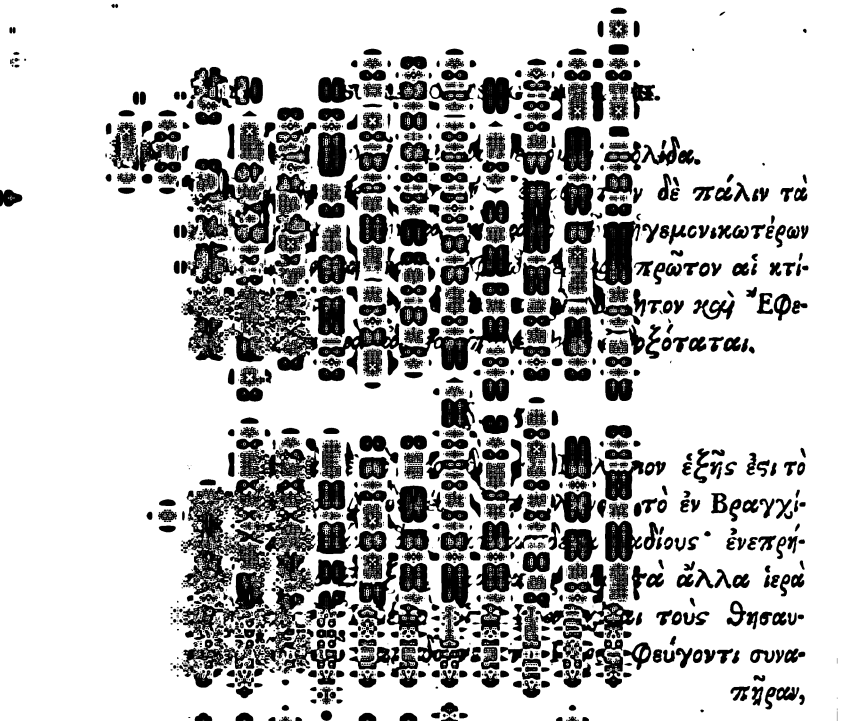

[illegible] ...λίδα.

[illegible] ...ν δὲ πάλιν τὰ [illegible] ...ἡγεμονικωτέρων [illegible] ...πρῶτον αἱ κτί- [illegible] ...ητον καὶ Ἐφε- [illegible] ...ὀξόταται.

[illegible] ...ον ἑξῆς ἐστι τὸ [illegible] ...τὸ ἐν Βραγχί- [illegible] ...αδίους· ἐνεπρή- [illegible] ...τὰ ἄλλα ἱερὰ [illegible] ...ι τοὺς θησαυ- [illegible] ...φεύγοντι συνα- πῆραν,

[illegible] ...ost σαδίους. Tum [illegible] ...nuit Casaubonus, [illegible] ...itore numerat 20 [illegible] ...3. 4. omisi. Pro [illegible] ...Casaubonum ede- [illegible] ...n Paris. ed.

[illegible] ...§. 5.

[illegible] ...sidium seu Ne- [illegible] ...ilesiorum dein- [illegible] ...raculum Didy- [illegible] ...nis in Branchi- [illegible] ...versus circiter [illegible] ...a. Incensum est [illegible] ...t et alia omnia [illegible] ...aeter Ephesium. [illegible] ...e cum fugienti [illegible] ...tauros dei tradi- dissent,

πῆρεν, τοῦ μὴ τῖσαι δίκας τῆς ἱεροσυλίας καὶ τῆς προδοσίας. Ὕστερον δ' οἱ Μιλήσιοι μέγιστον νεὼν τῶν πάντων κατεσκεύασαν· διέμεινε δὲ χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος· κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται, καὶ ἄλσος ἐντός τε καὶ ἐκτὸς πολυτελές· ἄλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερὰ συνέχουσιν. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Βράγχον, καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀπόλλωνος. Κεκόσμηται δ' ἀναθήμασι τῶν ἀρχαίων τεχνῶν πολυτελέστατα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν πόλιν οὐ πολλὴ ὁδός ἐστιν, οὐδὲ πλοῦς. Ionia.

§. 6.

Φησὶ δ' Ἔφορος, τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικὸν, ὑπὲρ τῆς θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ

1) Sic, vel Κρητῶν emendabat Siebelis ad Ἑλληνικὰ p. 41. pro Κρητικῶν. Prius tuetur Paris. Pro ὑπὲρ ante Xylandrum

diſſent, una abiverunt, ne poenas cogerentur dare ſacrilegii et proditionis. Poſtea temporis Mileſii templum omnium maximum conſtruxerunt, quod ob magnitudinem ſine culmine manſit: nam ambitus delubri pagi amplitudinem aequat: eſtque intus et extra lucus pretioſus: alia delubra oraculum et ſacra continent. Ibi fabulae Branchum fuiſſe dicunt et amorem Apollinis. Ornatum eſt templum donariis antiquorum operum ſumtuoſiſſime: inde ad urbem via et navigatio eſt non longa.

§. 6.

Ephorus narrat, Miletum principio a Cretenſibus ad mare fuiſſe conditam,

Ionia. κὸν καὶ παιωνικόν· τὸ γὰρ οὔλειν, ὑγιαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλὴ, καὶ τό·

Οὔλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. —

Ἰατικὰς γὰρ ὁ Ἀπόλλων· καὶ ἡ Ἄρτεμις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέας ποιεῖν· καὶ ὁ Ἥλιος δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικειοῦνται τούτοις, ὅτι τῆς περὶ τοὺς ἀέρας εὐκρασίας αἴτιοι· καὶ τὰ λοιμικὰ δὲ πάθη καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτοις ἀναπτοῦσι τοῖς θεοῖς.

§. 7.

Ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ Θαλῆς τε εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἄρξας ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ μαθηματικῆς· καὶ ὁ τούτου μαθητὴς Ἀναξίμανδρος, καὶ ὁ τούτου πάλιν

Paris. καὶ τό· Οὔλε. Vulgo καὶ οὔλε. Illud probat orationis forma. Ante μέγα Medic. 4. omittit καὶ, ut edd. ante Casaubonum. V. Homer. Odyss. 24, 401. Pro ἀέρας Medic. 4. Ven. 1. ἀτέρας.

enim *ulein*, sanum esse: unde *ule* cicatrix, et *ule* pro salve. Etenim Apollo sanator est, et Diana Artemis dicitur, quod *artemeas*, id est integros incolumesque faciat. His Sol et Luna accommodantur, quia penes eos est potestas aëris temperandi: quin et pestilentias et mortes, sponte accidentes iis imputant.

§. 7.

Memorabiles viros Miletus protulit, qui sequuntur. Thales de VII sapientibus unus, qui princeps Graecorum indagationem causarum naturalium et mathematicarum rerum instituit. Anaximander hujus

λιν Ἀναξιμένης· ἔτι δ' Ἑκαταῖος, ὁ τὴν ἱστορίαν συν- Ionia.
τάξας· καθ' ἡμᾶς δὲ Αἰσχίνης, ὁ ῥήτωρ, ὃς ἐν Φυ-
γῇ διετέλεσε, παῤῥησιασάμενος πέρα τοῦ μετρίου
πρὸς Πομπήϊον Μάγνον. Ἠτύχησε δ' ἡ πόλις, ἀπο-
κλεισασα Ἀλέξανδρον, καὶ βίᾳ ληφθεῖσα, καθά-
περ καὶ Ἁλικαρνασσός· ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ Περ-
σῶν· καί φησί γε Καλλισθένης, ὑπ' Ἀθηναίων χι-
λίαις δραχμαῖς ζημιωθῆναι Φρύνιχον, τὸν τραγικὸν,
διότι δρᾶμα ἐποίησε Μιλήτου ἅλωσιν ὑπὸ Δαρείου.
Πρόκειται δ' ἡ Λάδη νῆσος πλησίον, καὶ περὶ τὰς
Τραγαίας νησία, ὑφόρμους ἔχοντα λῃστῶν.

§. 8.

1) Sic Caſaubonn. Venet. 1. 2. Pariſ. pro πέραν, uti lib. 8. p. m. 193. Nihil differt. Poſt omnes et Caſaubonn. et mei praeeunt ἐποίησε, quod hinc repoſui pro πεποίηκε. Τραγαίας, quod hic dant libri omnes, tantum Medic. 3. 4. Τραγίας cum vetere interprete, (*Trageas*) reliqui. Alii Τραγιλίαν, Τραγίλιν et Τραγίλας efferunt, et *Tragias* pro *Aegeas* poſuit in Plinio 5, 37. f. 31. Harduinus. V. ad Thucyd. I, 116. Gottleber. Pro ἔχοντα prave Pariſ. ἔχουσα.

hujus diſcipulus, rurſumque hujus Anaximenes: tum Hecataeus, qui hiſtoriam conſcripſit. Noſtra aetate Aeſchines orator, qui in exſilio mortuus eſt, quod libertate dicendi immodica Pompejum Magnum perſtrinxiſſet. Infortunium habuit Miletus, cum excluſo Alexandro vi eſt capta: ut et Halicarnaſſus. Sed ante a Perſis fuit capta: et quidem ſcribit Calliſthenes, Phrynichum, Tragoedum, CIↃ drachmis multatum fuiſſe ab Athenienſibus, quod de capta a Dario Mileto fabulam condidiſſet. Ante Miletum non procul ſita eſt Lade inſula, et circum Tragaeas exiguae inſulae, ſtationes praedonum habentes.

Ionia.

§. 8.

Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια, ἡ ὑπὸ Λάτμῳ λεγομένη πολίχνιον, ὕφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος ὁμωνύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει· ὅπερ Ἑκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Φθιρῶν ὄρει λεγομένῳ, (ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθιρῶν ὄρος κεῖσθαι) τινὲς δὲ τὸ Γρίον φασὶν, ὡς ἂν παραλλη-
p. 636. λον τῷ Λάτμῳ, ἀνῆκον ἀπὸ τῆς Μιλησίας πρὸς ἕω, διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρώμου καὶ Χαλκητόρων· ὑπέρκειται δὲ ταύτης ἐν ὕψει. Μικρὸν δ' ἄπωθεν διαβάν-

1) Venet. 1. Medic. 3. 4. editt. ante Xylandrum Λατμικὸς; vetus interpres *Lamicus*. Vulgatam a Caſaubono probant ſubjecta et olim Holſten. ad Ortel. p. 103. Sequens Φθιρῶν per ι in penultima efferunt Medic. 3. 4. Pariſ. uti in Homero Il. 2, 868. libri variant, in quo Heyne praetulit ι, quod et ego hic ex MSStis recepi. V. quae ad Homeri c. l. notavit Heyne. Poſt Medic. 3. ut alibi in ſimili nexu, μέχρις. Χαλκητόρων hic omnes, contra p. 658. Pariſ. Χαλκήτωρ, ubi α excidiſſe puto.

§. 8.

Sequitur Latmicus ſinus, in quo Heraclea ſub Latmo dicta, oppidulum cum ſtatione: id ante Latmos ab imminente ſupra monte appellatum fuit. Latmum Hecataeus innuit eundem ſe putare cum eo, quem Phthiron montem Homerus nominat: (ait enim ſupra oppidum Latmum eſſe Phthiron montem:) alii Grium intelligunt, qui aequalibus undique ſpatiis a Latmo diſtans a Mileſio agro verſus orientem porrigatur per Cariam usque ad Euromum et Chalcetores, ſublimisque dicto incumbat oppidulo. Haud longe inde, ubi fluviolum quen-

διαβάντι [2] πρὸς τῷ Λάτμῳ ποταμίσκον δείκνυται τάφος Ἐνδυμίωνος ἔν τινι σπηλαίῳ· εἶτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύρραν πολίχνην πλοῦς ἑκατόν που σταδίων. Ionia.

§. 9.

Μικρὸν δὲ πλέον τὸ ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡράκλειαν ἐγκολπίζοντι· εὐθυπλοΐα δ' εἰς Πύρραν ἐκ Μιλήτου τριάκοντα, τοσαύτην ἔχει μακροπορίαν ὁ παρὰ γῆν πλοῦς. Ἀνάγκη δ' ἐπὶ τῶν ἐνδόξων τόπων ὑπομένειν τὸ περισκελὲς τῆς τοιαύτης γεωγραφίας.

2) Lubens ſequerer ordinem, quem monſtrant Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. ποταμίσκων πρὸς τῷ Λάτμῳ, ni Strabo talia amaret. At ſecutus ſum in ſequentibus Medic. 3. 4. Pariſ. Venet. 1. ubi vulgo ἀπὸ Μιλησίας, uti τοιαύτην poſui ex Pariſ. Ven. 1. 2. et Caſaubonn. pro τοιαύτης, uti cum Caſaubonn. Pariſ. Ven. 1. 2. ἐπὶ τῶν pro ὑπὸ τῶν. Περισκελλὲς dat Medic. 3.

quendam tranſieris, quadam in ſpelunca Endymionis ſepulcrum cernes.

§. 9.

Inde ab Heraclea ad oppidum Pyrrham navigatio eſt c circiter ſtadiorum: paulo autem amplius a Mileto Heracleam verſus, ſi intrentur ſinus: recta tantum xxx. tantum ſpatii producitur in litore. Neceſſe eſt autem, ut de inſignibus locis deſcriptionem tam exilem boni conſulat lector.

§. 10.

Ionia.

§. 10.

Ἐκ δὲ Πύῤῥας ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Μαιάνδρου, πεντήκοντα· τενάγωδης δ' ὁ τόπος καὶ ἕλώδης· ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς σκάφεσι τριάκοντα σταδίους πόλις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν δώδεκα, ἣ νῦν δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται. Ταύτην ὄψον λέγεται Θεμιστοκλεῖ δοῦναι Ξέρξης, ἄρτον δὲ Μαγνησίαν, οἶνον δὲ Λάμψακον.

§. 11.

Ἔνθεν [1] ἐν σταδίοις τέσσαρσι κώμη Καρικὴ Θυμβρία, παρ' ἣν ἄορνόν ἐστι σπήλαιον ἱερὸν, Χαρώνιον λεγόμενον, ὀλεθρίους ἔχον ἀποφοράς. Ὑπέρκειται δὲ Μαγνησία ἡ πρὸς Μαιάνδρῳ, Μαγνήτων ἀποικία τῶν

1) Casaubonn. i. e. Venet. 2. ὄψου et ἄρτου. Vulgata recte habet, qua reddidit Thucyd. 1, 138.

1) Ven. 1. Medic. 4. omittunt ἐν.

§. 10.

A Pyrrha ad Maeandri ostia stadia sunt L. locus vadosus et paludosus est: per stadia XXX adverso flumine scaphis ad ministeria paratis navigatur ad Myuntem, quae una de XII Ioniae urbibus, nunc ob defectum virorum Mileto est adjuncta. Hanc pro opsonio Xerxes Themistocli fertur dedisse, panem Magnesiam, vino Lampsacum.

§. 11.

Quatuor a Myunte stadiis pagus est Cariae Thymbria: apud quam sacra est spelunca Charonium nomine, quae pestilentibus exhalationibus etiam aves necat. Supra sita est Magnesia, quae ad Maeandrum usurpatur, colonia Magnetum Thessalicorum

τῶν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Κρητῶν, περὶ ἧς αὐτίκα ἐροῦμεν. Ionia.

§. 12.

Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου ὁ κατὰ Πριήνην ἐστὶν αἰγιαλός· ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριήνη, καὶ ἡ Μυκάλη τὸ ὄρος, εὔθηρον καὶ εὔδενδρον. Ἐπίκειται δὲ τῇ Σαμίᾳ, καὶ ποιεῖ πρὸς αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς [1] Τρωγιλίου καλουμένης ἄκρας, ὅσον ἑπτασταδίων πορθμόν. Λέγεται δ' ὑπό τινων ἡ Πριήνη Κάδμη, ἐπειδὴ Φιλῶτας, ὁ ἐπικτίσας αὐτήν, Βοιώτιος ὑπῆρχεν· ἐκ Πριήνης δ' ἦν Βίας, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἱππώναξ· Καὶ δικάσασθαι [2] Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

Kk 3 §. 13.

corum et Cretenſium: de qua mox dicemus.

§. 12.

Poſt oſtia Maeandri litus eſt Prienenſe, et ſupra Priene, ac Mycale, mons venationibus aptus atque arboribus. Immi-net hic Samio agro, et adverſus eum ultra Trogilium promontorium facit fretum VII circiter latum ſtadia. Priena quibusdam Cadme dicitur, quia Philotas ejus inſtaurator Boeotius fuit. Patria fuit Biantis, unius de VII ſapientibus, de quo Hipponax: Iuſtior in iudicando, quam Bias Prienaeus.

§. 13.

1) Caſaubonn. Venet. 1. Pariſ. Medic. 3. ex corr. 4. cum vetere interprete Στρωγιλίου. Nempe adhaeſit praecedens ς, ut ſequentia docent et Stephanus h. v. Aliàs ſcribendi varietates, quae huc non pertinent, adtigit Cellarius in Geogr. ant. 3, 3, 96. Poſt ἐπτὰ δὴ omnes libri, quod in ἑπτα-δὲν mutavit ed. Amſtelod. et pro φησὶν edd. ante Caſaubonum, ut alibi ſaepe, φασὶν.

2) Edd. ante Caſaubonum ἐκ Βίαντος, quam vocalem ἐκ, ſatis

Ionia.

§. 13.

[1] Τῆς δὲ Τρωγιλίου πρόκειται νησίον ὁμώνυμον· ἐντεῦθεν δὲ τῷ ἐγγυτάτῳ δίαρμά ἐστιν ἐπὶ Σούνιον σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, κατ' ἀρχὰς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν, καὶ Κορασσίας· τοὺς δὲ [2] Μελαντίους σκοπέλους ἐξ εὐωνύμων· τὸ λοιπὸν δὲ διὰ

satis molestam, ignorant codices et Casaubonus exegit. Pro κρέσσων, κρεόσων vitiose ed. Casauboni. Casauboniani aliqui, Venet. 1. 2. κρέσσον. Casaubonus, quod Hipponax videatur de aliquo dixisse ὑπερβολικῶς, probat ὁ καὶ — κρέσσων. Qui hos versus commemorant Suidas et Diogenes Laertius, ille Tom. 1. p. 432. habet δικάζεσθαι — κρείσσων, hic in Biantis vita 1, 5, 3. s. 84. ἃ καὶ δικάζεσθαι — κρεῖσσον. Si plerisque et melioribus libris hic standum est, vulgata moveri non debet. Menagius ad Diogen. c. l. versum sic explet:

ὁ καὶ δικάζεσθαι.

Δίκαν Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

Quae habet Erasmus in adagiis p. m. 751. parum ad κρίσιν faciunt.

1) Ven. 2. Μετὰ δὲ τὴν Τρωγιλίου καλουμένην ἄκραν. Tum Ven. 1. Medic. 4. et Casaubonn. τὸ ἐγγύτατον. In nomine Κορσίας, quod vulgo fertur in omnibus, excidit α, quod adparet ex lib. 10. p. m. 339. et Plinio 4, 23. s. 12. qui tamen habet ſ simplex. Κορσίας etiam vocat Agathemer. 1, 4. Sed omnino duplex illa scriptura in auctoribus usum obtinuisse videtur, et hinc Κορσέαι (Κορσίαι) in Stephano h. v. et Plinio 5, 37. s. 31. nisi quis velit discrimen etiam insularum statuere, uti Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 3. p. 303. Equidem in eodem situ Strabonem a se dissentire nolui.

2) Etiam hic libri consentiunt in vulgata scriptura Μελανθίους.

§. 13.

Ante Trogilium sita est insula minuta ejusdem nominis. Inde ad Sunium brevissimus trajectus est stadiorum CIↃ IↃC. ab initio Samus ad dextram est et Icaria et Corassiae: ad sinistram Melantii scopuli: deinde per medias navigatur

διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων. Καὶ αὐτὴ δ' ἡ Τρω- Samus.
γίλιος ἄκρα πρόπους τις τῆς Μυκάλης ἐστί. Τῇ
Μυκάλῃ δ' ὄρος ἄλλο πρόσκειται τῆς Ἐφεσίας Πα-
κτύης. Καὶ ἡ Μεσσωγὶς δὲ εἰς αὐτὴν καταφέρει.

§. 14.

Ἀπὸ δὲ τῆς Τρωγιλίου σάδιοι τετταρακόντα
εἰς τὴν Σάμον· βλέπει δὲ πρὸς νότον καὶ αὐτὴ καὶ
ὁ λιμὴν, ἔχων ναύσταθμον. Ἔστι δ' αὐτῆς ἐν ἐπιπέ- p. 637.
δῳ τὸ πλέον ὑπὸ τῆς θαλάττης κλυζόμενον· μέρος

Λανθίους. Alii tamen auctores praecipiunt Μελαντίους, in quibus Apollon. Rh. 4, 1707. Scylax p. 55. Hudſ. Heſychius h. v. Diſerte etiam ſcribit Schol. Apollonii ad c. l. ἀπὸ Μίλαντος, qui olim hanc regionem tenuerit, nomen eſſe ſortitos. Et ſic emendat hic Voſſius ad Scyl. p. 130. in Gronovii Geogr. antiquis. Quae quidem impediunt, quo minus ad Melanthum confugias, qui dictus eſt Neptunus apud Lycophron. v. 767. et ex eo apud Euſtath. ad Homer. Il. 1, 350. p. m. 87, 27. Tum edd. ante Caſaubonum μεσογύς. In Medic. 3. 4. Μεσωγίς. Vetus interpres, ut ſupra, *mediterranea* vertit. At montem intelligi in manifeſto eſt, de cujus ſcriptura cf. ad lib. 13. c. 4. §. 2.

1) Venet. 2. μέρος ἐπί. In ſequ. verba πρὸς τὴν Μυκάλην exci-

gatur Cyclades. Ipſum Trogilium promontorium quaſi pes quidam Mycales procurrens eſt. Mycalae autem alius adjacet mons Pactyes, agri Epheſii, in quem et Meſſogis terminatur.

§. 14.

A Trogilio in Samum ſunt ſtadia XL. Auſtrum inſula reſpicit, et portus ejus, ſtatione navium praeditus. In planitie major ejus pars mari proluitur: pars quaedam etiam in mon-

Samus. δέ τι καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνέχει τὸ ὑπερκείμενον. Ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν πλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ τὸ Ποσείδιον, ἄκρα ἡ ποιοῦσα πρὸς τὴν Μυκάλην τὸν ἑπτασάδιον πορθμόν· ἔχει δὲ νεὼν Ποσειδῶνος· πρόκειται δ' αὐτοῦ νησίδιον ἡ Ναρθηκίς. Ἐπ' ἀριστερᾷ δὲ τὸ προάστειον τὸ πρὸς τῷ Ἡραίῳ, καὶ ὁ Ἴμβρασος ποταμὸς, καὶ τὸ Ἡραῖον, ἀρχαῖον ἱερὸν, καὶ νεὼς μέγας, ὃς νῦν πινακοθήκη ἐστί· χωρὶς δὲ τοῦ πλήθους τῶν ἐνταῦθα κειμένων πινάκων, ἄλλαι πινακοθῆκαι, καὶ ναΐσκοι τινές εἰσι, πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν· τό, τε ὕπαιθρον ὁμοίως μεστόν ἐστι τῶν ἀρίστων ἀνδριάντων· ὧν τρία Μύρωνος ἔργα κολοσσικὰ ἱδρυμένα ἐπὶ μιᾶς βάσεως· ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ εἰς τὴν αὐτὴν

exciderunt in Medic. 9. Paullo poſt alio ordine Medic. 3. 4. ἀνδριάντων ἐστὶ τῶν ἀρίστων. Tum pro ἐπὶ μιᾶς Medic. 3. ἐκ μιᾶς.

montem ſupra imminentem adſurgit. Ad dextram, qua intro navigatur ad urbem, eſt Poſidium promontorium, quod cum oppoſita Mycala fretum includit VII ſtadiorum: templum habet Neptuni: ante id exigua ſita eſt inſula Narthecis. Ad laevam eſt ſuburbium ad Heraeum ſeu Iunonium, et Imbraſus fluvius, atque Iunonis antiquum fanum, ac magnum templum, quod nunc reponendis tabulis uſurpatur. Extra multitudinem tabularum ibi poſitarum alia ſunt etiam tabularum repoſitoria, et ſacella quaedam plena antiquorum artificiorum: ſimiliter locus ſub dio patens plenus eſt optimarum ſtatuarum: inter has tria Myronis opera coloſſica, uni inſiſtentia baſi: quae cum ſuſtuliſſet Antonius omnia, Auguſtus Caeſar

αὐτὴν βάσιν τὰ δύο, τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἡρακλέα· τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Καπετώλιον μετήνεγκε, κατασκευάσας αὐτῷ ναΐσκον. Samus.

§. 15.

Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σταδίων ἑξακοσίων. Ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενία πρότερον οἰκούντων Καρῶν· εἶτα Ἀνθεμὶς, εἶτα Μελάμφυλος,

1) Vetus interpres *ſtadiorum trecentorum*, ut legiſſe videatur τριακοσίων. At in ἑξακοσίων conſentiunt libri alii omnes. Caſaubonus tamen ſuſpicatur ἑπτακοσίων, quod probavit ad Plin. 5, 37. f. 3[illegible] Harduinus, reddidit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 128. et ante eum in verſione Penzel. Nempe Plinius c. l. commemorat ſtadia 77. quae efficiunt ſtadia 696. At Agathemerus 1, 5. tantum adfert ſtadia 630. ſic ut numerum rotundum adhibuerit Strabo. Cf. ad Melam Vol. 3. P. 2. p. 609.

2) Παρθενιὰς hic libri omnes, qui eadem conſtantia adferunt Παρθενία lib. 10. p. m. 95. Cum pro poſteriori terminatione pugnent auctores alii etiam, nolui Strabonem a ſe diſſidere. Eadem de cauſa dedi et hic Ἀνθεμὶς pro Ἀνθεμοῦς, quod, etſi hic codices obtrudunt, locum tamen habere nequit propter terminationis formam, et quod ab aliis vocatur Ἀνθεμοῦσα. Cum vero Ἀνθεμὶς dicatur lib. 10. c. l. quod et confirmat Euſtath. ad Dionyſ. v. 533. probabilius eſt, ὶς mutatum tranſiiſſe in οῦς, quam α excidiſſe. Vid. ad lib. 10. c. l. notata.

ſar duo repoſuit in baſin eandem, Minervam ſcilicet atque Herculem: Iovem in Capitolium tranſtulit, ſacello ei parato.

§. 15.

Sami inſulae ambitus eſt ſtadiorum 1DC. Olim dicta fuit Parthenia, Cariſbus eam tenentibus, deinde

Samus. εἶτα Σάμος, εἴτ' ἀπό τινος ἐπιχωρίου [3] Ἥρωος, εἴτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικίσαντος. Καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τις Ἄμπελος βλέπουσά πως πρὸς τὸ τῆς Ἰκαρίας Δρέπανον· ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρος ἅπαν, ὃ ποιεῖ τὴν ὅλην νῆσον ὀρεινὴν, ὁμωνύμως λέγεται. Ἔστι δ' οὐκ εὔοινος, καίπερ εὐοινουσῶν τῶν κύκλῳ νήσων, καὶ τῆς ἠπείρου σχεδόν τι τῆς προσεχοῦς πάσης τοὺς ἀρίστους ἐκφερούσης οἴνους· οἷον Χίου, καὶ Λέσβου, καὶ Κῶ. Καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος καὶ Μητροπολίτης ἀγαθοὶ, ἥ τε Μεσσωγὶς, καὶ ὁ Τμῶλος, καὶ ἡ Κατακεκαυμένη, καὶ Κνίδος, καὶ Σμύρ-

3) Medic. 4. ἥρως, in quo d[illegible]ceps abest εἴτ', quod et ignorat Venet. 1. Tum Medic. 3. 4. et edd. ante Casaubonum dant Κεφαληνίας. Cf. ad lib. 8. p. m. 19. Post Medic. 4. σχεδόν τοι notata saepe variatione. Pro ἐκφερούσης Medic. 3. ἐκφερουσῶν, ut editiones ante Casaubonum. Nempe retulerunt ad prius. Οἴνου pro οἴνους in Medic. 3. 4. ferri nequit. Tum invitis libris dedi Μεσσωγὶς, ut supra, pro Μεσωγίς. In fine Paris. qui et τὰ ante τῶν omittit, Medic. 3. 4. αὐτῇ κατέστη, ut editiones ante Casaubonum, unde revocavi.

inde Anthemis, post Melamphylus, tandem Samus: sive ab heroë aliquo indigena, sive quod incolae ex Ithaca et Cephallenia eo sunt traducti. Promontorium habet Samus, quod Ampelos dicitur (vitem vox haec notat) obversum Drepano Icariae: eodemque nomine totus mons dicitur, qui totam insulam facit montosam. Non est autem a vino laudabilis Samus, quamquam insulae circumpositae et vicina continens omnis optimum vinum dent: ut Chius, Lesbus, Cos. Quin et Ephesium et Metropolites vina praestantia sunt: et Messogis, Tmolus, Catacecaumene, Cnidus, Smyrna, aliaque obscuriora

Σμύρνα, καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι τόποι διαφόρως χρη- Samus.
σοινοῦσιν, ἢ πρὸς ἀπόλαυσιν, ἢ πρὸς διαίτας ἰατρικάς. Περὶ μὲν οἴνους οὐ πάνυ εὐτυχεῖ Σάμος· τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι, καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὀκνεῖν, ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη. Τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῶν τυραννίδων αἴτιον αὐτῇ κατέστη, καὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἔχθρας.

§. 16.

Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἤκμασαν κατὰ [1] Πολυκράτην μάλιστα, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Συλοσῶντα· ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχῃ καὶ δυνάμει λαμπρὸς, ὥστε

1) Vulgo Πολυκράτη. Medic. 3. 4. Ven. 3. Πολυκράτην, ut alibi variatur utraque terminatio. Reddidi codices illos. Post pro τοῦτο Medic. 4. τοῦτον. Tum ante Xylandrum φησὶ, ut alibi.

ra loca vino excellunt, ſive ad jucunditatem, ſive ad uſus medicos requiras. Sed vino ut non eſt felix Samus, ita aliis omnibus rebus dives: quod et hinc apparet, quia certatim eſt expetita: et quod, eam laudantes, non verentur, accommodare ei proverbium vulgatum: ferre eam etiam gallinarum lac: ſicut alicubi dixit Menander. Haec etiam cauſa fuit, cur tyranni eam poſſiderent, et inimicitiarum cum Athenienſibus.

§. 16.

Tyrannides maxime viguerunt ſub Polycrate, et fratre ejus Syloſonte. Polycrates fortuna et potentia ita floruit, ut etiam maris

Samus. p. 638. τε καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' εὐτυχίας αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι ῥίψαντος εἰς τὴν θάλατταν ἐπίτηδες τὸν δακτύλιον λίθου καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀνήνεγκε μικρὸν ὕστερον τῶν ἁλιέων τις τὸν καταπιόντα ἰχθῦν αὐτόν· ἀνατμηθέντος δ' εὑρέθη ὁ δακτύλιος· πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα φασὶ μαντικῶς πως ἀποφθέγξασθαι, ὡς ἐν βραχεῖ καταστρέψει τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχὲς τέλος ὁ τοσοῦτον ἐξηρμένος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι τοῦτο· ληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Περσῶν κρεμασθῆναι. Τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων, ὁ μελοποιὸς, καὶ δὴ

2) Medic. 3. τως οὕτως. Tum Medic. 4. Pariſ. Ven. 1. καταστρέψοι. Εὐπραγίαις pro εὐστραγίαις vitium eſt ed. Caſaubonianae, quod in reliquas manavit. Tum Medic. 3. 4. Pariſ. Venet. 1. pro καταληφθέντα praecunt ληφθέντα, uti legitur lib. 12. p. m. 191. In ſeq. mutato ordine Medic. 3. 4. volunt ἰδόντα φυομένην, et φιλομαθείας, quod nec uſus damnat.

maris tenuerit imperium. Et hoc argumentum proſperitatis ejus ferunt, quod, cum annulum lapide et ſculptura ſumtuoſum admodum induſtria in mare abjeciſſet, paulo poſt piſcatorum quidam extraxit piſcem, qui deglutierat eum: et aperto piſce annulus inventus eſt. Ferunt Aegyptiorum regem, cum hoc ei nunciatum eſſet, veluti vaticinantem pronunciaſſe, brevi Polycratem vitam infelici exitu claufurum, qui eo usque laetis elatus eſſet ſucceſſibus, idque eventum comprobaſſe: nam a Perſico ſatrapa dolo circumventum atque captum, et in crucem ſublatum fuiſſe Polycratem. Cum hoc vixit Anacreon Lyricus, et mentione ejus opplevit ſua car-

δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης. Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ Πυθαγόραν ἰσοροῦσι φυομένην ἰδόντα τὴν τυραννίδα, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα, φιλομαθίας χάριν. Ἐπανιόντα δ' ἐκεῖθεν, ὁρῶντα ἔτι συμμένουσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν, ἐκεῖ διατελέσαι τὸν βίον. Περὶ Πολυκράτους μὲν ταῦτα. Samus.

§. 17.

Συλοσῶν[1] δ' ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. Δαρείῳ δὲ τῷ Ὑστάσπεως χαρισάμενος ἐσθῆτα, ἣν ἐπεθύμησεν ἐκεῖνος φοροῦντα ἰδὼν (οὔπω δὲ ἐβασίλευε τότε) βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δῶρον, τὴν τυραννίδα. Πικρῶς δ' ἦρξεν, ὥστε καὶ ἐλιπάνδρησεν

1) Medic. 3. 4. δὲ, ut alibi, contra poſt οὔπω δ' et in edd. ante Caſaubonum οὔπω δή. Iidem Ὑστάσπεω, uti quidam in Herodoto 3, 70. pro Ὑστάσπεως. Ante Caſaubonum vitioſe φοροῦντα, ut in Medic. 3. ἐλιπάνδρησεν.

carmina. Ejusdem aetate ferunt Pythagoram, cum gliſcentem in patria videret tyrannidem, Samo exceſſiſſe, inque Aegyptum et Babylonem diſcendi ſtudio abiviſſe, cumque reverſus eam videret durare, in Italiam navigaſſe, atque ibi vitae reliquum confeciſſe. Haec de Polycrate.

§. 17.

Syloſontem frater privatum reliquerat. Hic cum Dario Hyſtaſpis dono dediſſet veſtem, quam ipſo geſtante ille expetiverat nondum ad regnum evectus: ab eo regnum adepto tyrannidem pro dono recepit. Imperavit autem acerbe: quo factum eſt, ut viri urbem deferent,

Samus. ἔρηται ἡ πόλις· κἀκεῖθεν ἐκπεσεῖν συνέβη τὴν παροιμίαν·

Ἔκπτωσις Συλοσῶντος εὐρυχωρίη.

§. 18.

Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περικλέα, καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα, τὸν ποιητὴν, πολιορκίᾳ κακῶς διέθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους· ὕστερον δὲ καὶ κληρούχους ἔπεμψαν δισχιλίους ἐξ ἑαυτῶν, ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς, ὁ Ἐπικούρου τοῦ φιλοσόφου πατὴρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὥς φασι· καὶ δὴ καὶ τραφῆναί φασιν ἐνθάδε, καὶ ἐν Τέῳ, καὶ ἐφηβεῦσαι Ἀθήνῃσι· γενέσθαι δ' αὐτῷ συνέφηβον Μένανδρον, τὸν κωμικόν· Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασι δεξάμενον ξενίᾳ ποτὲ Ὅμη-

ρον,

1) In edd. ante Casaubon. tantum καὶ τραφῆναι. Post vitiose λαβὴν Medic. 4. pro λαβεῖν. Λεγομένην deest in Medic. 3.

rent, indeque proverbium exciderit:

Syloſontis opera vaſtitas regionem habet.

§. 18.

Athenienſes prius quidem, miſſo Pericle praetore, et una Sophocle poëta, rebellantes Samios obſidione gravi adflixerunt. Poſt etiam duo civium millia eo in coloniam miſerunt, e quibus fuit Neocles, Epicuri philoſophi pater, ludi magiſter litterarii. Et Epicurum aiunt Sami educatum ac in Teo, ad pubertatem acceſſiſſe Athenis, et aequalem habuiſſe Menandrum, Comicum. Samius fuit etiam Creophylus. Hunc aiunt Home-

ρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τοὐναντίον ἐμφαίνει, δι' ἐπιγράμματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγομένου δ' Ὁμήρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν. Samus.

[2] Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὁμηρον
Δεξαμένου· κλαίω δ' Εὐρυτον, ὅσσ' ἔπαθεν,
Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
Γεάμ-

2) Sic omnes libri cum Euſtathio ad Homer. Il. 2, 730. p. m. 250, 33. At Sextus Empir. adverſ. math. 1, 2. p. 225. ubi idem epigramma adfertur, ſcribit Κρεωφύλου πόνος εἰμὶ, quod magis placet Bentleio et expreſſum eſt a Iacobſio in Anthol. Gr. T. 1. p. 220. etſi contra metrum eſſe opinatur Salvinus ad Euſtathium c. l. et melius patriam adferri. Tum pro κλαίω Medic. 3. 4. Pariſ. et edd. ante Xylandrum καίω, quod et reddidit vetus interpres. Deinde edd. Aldi et Hopperi Ὁμήρου δὲ καλεῦμαι, uti ante Fabricium legebatur in Sexto Empirico, inſerto tantum νῦν ante δέ. Sed vulgatam tuentur codices cum Euſtathio et Etymol. M. auctore ſ. v. γεάμμα, ubi hanc particulam refert. Alia, ſi quæ ſunt, dabunt Fabricius ad Sextum p. 225. et Iacobs ad Anthol. V. 1. P. 2. p. 286 ſq. Extra verſus Medic. 3. edd. ante Caſaubonum Ἀριστέᾳ, Pariſ. Ἀριστεῖα, Medic. 4. et Euſtath. c. l. Ἀριστεῖον; alii Ἀριστέαν, ut in Euſtathio repoſuit Politus. Cf. ſupra lib. 13. p. m. 286.

Homero hoſpitium aliquando praebuiſſe, donoque ab eo accepiſſe inſcriptionem poëmatis de capta Oechalia. Callimachus contra quodam epigrammate indicat auctorem fuiſſe Creophylum, ſed Homero ob hoſpitium fuiſſe attributum.

Me Samius fecit, qui quondam excepit Homerum
Hoſpitio: caſus, Euryte, ploro tuos,
Formoſamque Ioleian. Homero ſcripta feruntur
Iſta:

Samus. p. 639. Γράμμα· Κρεωφύλᾳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα. Τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τοῦτόν φασιν· οἱ δ' οὐ τοῦτον, ἀλλ' Ἀριστέαν τὸν Προκοννήσιον.

§. 19.

Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος [1] ἡ Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος. Αὕτη δ' ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρου, παιδὸς τοῦ Δαιδάλου, ὃν φασι τῷ πατρὶ κοινωνήσαντα τῆς φυγῆς, ἡνίκα ἀμφότεροι πτερωθέντες ἀπῆραν ἐκ Κρήτης, πεσεῖν ἐνθάδε, μὴ κρατήσαντα τοῦ δρόμου· μετεωρισθέντι γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἐπὶ πλέον, περιῤῥυῆναι τὼ πτερὰ, τακέντος τοῦ κηροῦ. Τριακοσίων δ' ἐστὶ τὴν περίμετρον σταδίων ἡ νῆσος ἅπασα, καὶ ἀλίμενος, πλὴν ὑφόρμων, ὧν ὁ καλλι-

1) Deeſt articulus in Medic. 3. 4. Pariſ. et hinc male ante Xylandrum ἡ Καρία. In ſeq. Medic. 3. 4. τοῦ Δαιδάλου παιδός. Deinde ἀπῆραν excidit in ed. Aldina, quam ſic reddiderunt Hopperus et Xylander.

Iſta: Creophylo, Iuppiter, hocce leve eſt? Quidam hunc Homeri fuiſſe magiſtrum tradunt: alii non hunc, ſed Ariſteam Proconneſium.

§. 19.

Samo adjacet Icaria inſula, a qua nomen Icario mari. Ipſa nomen habet ab Icaro Daedali F. quem ferunt patri fugae comitem, quo tempore e Creta ſumtis alis avolavit, cum non teneret curſum, eo decidiſſe: nimis enim ad ſolem elati alas cera liquefacta deſluxiſſe. Inſulae totius ambitus eſt ſtadiorum ccc. portu caret, habet tamen ſtationes, qua-

κάλλιστος Ἰσοὶ λέγονται· ἄκρα δ' ἐστὶν ἀνατείνουσα Samus.
πρὸς ζέφυρον. Ἔστι δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν, καλούμενον Ταυροπόλιον, ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολισμάτιον Οἰνόη, καὶ ἄλλο Δράκανον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ, ἐφ' ᾗ ἵδρυται, πρόσορμον ἔχον· ἡ δὲ ἄκρα διέχει τῆς Σαμίων ἄκρας, τῆς Κανθαρίου καλουμένης, ὀγδοήκοντα σταδίους, ὅπερ ἐστὶν ἐλάχιστον διάρμα τὸ μεταξύ. Νυνὶ μέντοι λειπανδρούσαν Σάμιοι νέμονται τὰ πολλὰ βοσκημάτων χάριν.

§. 20.

2) Venet. 1. Medic. 4. λέγεται, ut adficeret vocem κάλλιστος. Tum codices omnes et editiones exhibent Δράκανον, quod Xylander tacite mutavit in Δράκοντον ex Stephano, opinor, in quo ante Berkelium sic legebatur, qui reposuit Δράκανον, cum tamen prius defendant gentilium exempla subjecta. Nec spernendam esse hanc formam ex Nonno Dionys. 9, 16. docet Hemsterhus. ad Luciani Dialogos Deor. 9, 2. At Δράκανον Dorica forma dicitur pro Δρακανίη, quod supra adtigit §. 15. Sed plura dabunt Palmerius in auctores Gr. p. 343. Berkel. ad Stephan. p. 310. Holstenius ad eundem p. 104. Wesseling. ad Diodor. 3, 65. Hemsterhus. l. c. et Matthiae ad Homeri hymnum in Bacch. in. In sequ. Casaubonus ex suis codicibus notat ἀφ' ἧς, cum mei omnes tueantur ἀφ' ἧ, quod retinui, etsi alter etiam casus in Nostro sic additur. Λειπανδρούσαν denique dat Paris.

quarum optima Histi appellantur: promontorium est versus Favonium porrectum. Est etiam templum Dianae, nomine Tauropolium, in insula ea, et oppidulum Oenoë, et aliud Dracanum, ejusdem cum promontorio nominis, cui incumbit, et habet locum appellentibus aptum navibus: promontorium abest a Canthario, Sami promontorio, stadiis XXC, quod est angustissimum inter eas insulas fretum. Nunc quidem Samii, penuria civium laborantes, pecoris pascendi maxime causa incolunt.

Ionia.

§. 20.

Μετὰ δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν, τὸν πρὸς Μυκάλῃ, πλέουσιν εἰς Ἔφεσον ἐν δεξιᾷ ἔστιν ἡ Ἐφεσίων παραλία· μέρος δέ τι ἔχουσιν αὐτῆς καὶ οἱ Σάμιοι. Πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερκείμενον τῆς θαλάσσης, ὅπου τὸ Πανιώνιον, κοινὴ πανήγυρις τῶν Ἰώνων, συντελεῖται τῷ Ἑλικωνίῳ Ποσειδῶνι καὶ θυσίᾳ· ἱερῶνται δὲ Πριηνεῖς· εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. Εἶτα Νεάπολις, ἡ πρότερον μὲν ἦν Ἐφεσίων, νῦν δὲ Σαμίων· διαλλαξαμένων πρὸς τὸ Μαραθήσιον, τὸ ἐγγύτερω πρὸς τὸ ἀπωτέρω· εἶτα Πύγελα πολίχνιον,

1) Haec verba μέρος — παραλία desunt in Medic. 4. Post εἴρηται ex Medic. 3. 4. interposui δέ. Tum pro ἡ πρότερον Medic. 3. 4. Paris. et edd. ante Casaubonum ἃ πρότερον.

2) Sic Casauboniani et mei omnes, quod ex obposita voce et Strabonis usu probavit in notis Casaubonus. Vulgo ἀπώτερον. Tum Πύγελλα volunt Medic. 3. 4. Paris. uti deinceps πυγελλίας. Πάνορμος, quod sequitur, sine gravi causa lacef-

§. 20.

Cum a Samio freto, quod est ad Mycalen, navigatur Ephesum, ad dextram est Ephesiorum ora: partem ejus habent etiam Samii. Primum in ora maritima illa est Panionium, tribus stadiis supra mare situm, ubi Iones solennem conventum agitant, et Heliconio Neptuno sacrificant: sacrificio praesunt Prienenses: de hoc in rebus Peloponnesiacis dictum est. Sequitur Neapolis, quondam Ephesiorum, nunc Samiorum, qui Marathesium pro ea in permutatione dederunt remotioris cum vicinore. Post Pygela oppidulum, inque eo tem-

χνίον, ἱερὸν ἔχον Ἀρτέμιδος Μουνυχίας, ἵδρυμα Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν· πυγαλίας γάρ τινας καὶ γενέσθαι, καὶ κληθῆναι· καμόντας δ' ὑπὸ τοῦ πάθους καταμεῖναι, καὶ τυχεῖν οἰκείου τοῦδε τοῦ ὀνόματος τὸν τόπον. Εἶτα λιμὴν Πάναρμος καλούμενος, ἔχων ἱερὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος· εἶθ' ἡ πόλις. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ παραλίᾳ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐστὶ καὶ ἡ Ὀρτυγία, διαπρεπὴς ἄλσεσι παντοδαπῆς ὕλης, κυπαρίττου δὲ τῆς πλείστης. [3] Διαῤῥεῖ δὲ ὁ Κέγχριος ποταμός, οὗ φασι νίψασθαι τὴν Λητὼ μετὰ τὰς ὠδῖνας. Ἐνταῦθα γὰρ μυθεύουσι τὴν λοχείαν καὶ τὴν τρο- Ionia.

Ll 2

templum Munychiae Dianae, conditum ab Agamemnone, et a parte eorum, qui ipſi fuerant, habitatum: nam quosdam morbo dolore correptos, inde Pygalias vocatos fuiſſe ajunt, qui morbo defatigati ibi manſerint, locoque a ſe id nomen fecerint. Poſt portus Panormus cum templo Epheſiae Dianae: deinde ipſa urbs Epheſus. In eadem ora paululum ſupra mare Ortygia eſt, lucus elegans omnis generis arboribus, plurima tamen cupreſſo. Per eum Cenchrius labitur fluvius, quo ſe abluiſſe a partu Latonam perhibent. Iſtis enim in locis partum

---

luceſſit Salmaſ. ad Solin. p. m. 570. et in Σάμορνα mutat, ſed ex conjectura ducta ex Stephano, in quo legitur: Σάμορνα, ἡ Σάμορνος ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο. At ſi vel ſana eſt illa lectio, valet id nomen de urbe, cum hic portus ſpectetur, cui vox Πάνορμος eſt accommodatior, ut pluribus docuit Palmer. ad Graecos auctor. p. 344.

3) Medic. 3. 4. διαῤῥεῖ δ' nota. in ſimili nexu variatione. Tum ex Pariſ. pro νίψασθαι repoſui νίψασθαι, at Λητὼ eidem reliqui.

Ionia. τροφὸν, τὴν Ὀρτυγίαν, καὶ τὸ ἄδυτον, ἐν ᾧ ἡ λοχεία, καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν, ἧ πρῶτον ἐπαναπαύσασθαι φασι τὴν θεὸν ἀπολυθεῖσαν τῶν ὠδίνων.
p. 640. Ὑπέρκειται δὲ τοῦ ἄλσους ὄρος, ὁ Σολμισσὸς, ὅπου φάντας φασὶ τοὺς Κουρῆτας τῷ ψόφῳ [4] τὴν Ἥραν τῶν ὅπλων ἐκπλῆξαι, ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσαν, καὶ λαθεῖν συμπράξαντας τὴν λοχείαν τῇ Λητοῖ. Ὄντων δ' ἐν τῷ τόπῳ πλειόνων ναῶν, τῶν μὲν ἀρχαίων, τῶν δ' ὕστερον γενομένων, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαῖαί εἰσι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὑστερον σκολιὰ ἔργα· ἡ μὲν Λητὼ, σκῆπτρον ἔχουσα, ἡ δ' Ὀρτυγία παρέστη-

4) Medic. 3. 4. alio ordine τῶν ὅπλων ἐκπλῆξαι τὴν Ἥραν. Pro σκολιὰ ἔργα, in quibus explicandis defudant viri docti, Tyrwhittus in Strabon. p. m. 53. ſubſtituit σκόπα ἔργα, qualia commemorantur lib. 13. p. m. 364. recte enim ab operibus antiquis diſtingui opera Scopae, qui inter ſummos aevi Alexandrei artifices floruerit. Multa certe ejus opera in Ionia novit Pauſan. 8, 45, 4. Σκολιὰ tamen tuentur omnes libri. Quae fuerint, cf. Winckelmann in Geſch. der Kunſt T. 1. p. m. 9. et Ilgen in opuſc. philolog. T. 1. p. 317. In ſequ. δὲ καὶ Venet. et Medic. 4. omittunt, et Pariſ. pro ἀρχαῖων dat ἀρχαῖα.

partum Latonae ponunt fabulae, et Ortygiam nutricem, et adytum, in quo enixa fuerit, et proximam oleam, in qua primum ſoluta doloribus dea acquieverit. Supra lucum mons eſt ſitus Solmiſſus: in quo ſtantes ajunt Curetas armorum ſonitu Iunonem, rivalitatis cauſa inſidiantem, abſterruerint, et, ut occulte pareret, Latonae adjumento fuerint. Cum autem plura ſint ibi templa, antiqua alia, alia recentia: in antiquis vetuſta ſunt ſimulacra, in novis opera prava: Iuno ſceptrum tenens, et adſtans Orty-

ρέστηκεν, ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ παιδίον ἔχουσα. Πανήγυρις δ' ἐνταῦθα συντελεῖται κατ' ἔτος· ἔθει δέ τινι οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περὶ τὰς ἐνταῦθα εὐωχίας λαμπρυνόμενοι· τότε δὲ καὶ τῶν Κουρήτων ἀρχεῖον συνάγει συμπόσια, καὶ τινὰς μυστικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ. Ionia.

§. 21.

Τὴν δὲ πόλιν ᾤκουν μὲν Κᾶρές τε καὶ Λέλεγες· ἐκβαλὼν δ' ὁ Ἄνδροκλος τοὺς πλείστους, ᾤκισεν ἐκ τῶν συνελθόντων [1] αὐτῷ περὶ τὸ Ἀθήναιον καὶ τὴν

 Ὑπέ-

1) Αὐτῷ primus ex cdd. adjecit Casaubonus. Post Ὑπέλαιον aut deesse vocem κρήνην, aut subplendam censet Palmerius in auctores Gr. p. 344. ut supra §. 4. Salmasius. Tum Medic. 3. Κορησσὸν, 4. Κορησὸν; vetus interpres *Caresso*. Vulgo Κοῤῥησὸν, quod Casaubonus mutabat in Κορισσὸν, uti posuit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 129. Dedi et hic Κορησσὸν, de quo cf. ad lib. 10. p. m. 325. Pro παρωρίας Medic. 3. 4. volunt παρωρείας, quod reddidi. Vulgo παρωρίας, uti post παρωρίου, quod vitiose expressit ed. Amstel. πρωρίου. Casaubonus ex libris suis i. e. Ven. 2. notat παρωρίας, quod reddidit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 129. Cum codices alii omnes exhibeant τῆς παρω-

Ortygia, et utraque manu infantem gestans. Quotannis ibi solennis celebratur festivitas: et consuetudine quadam adolescentes in splendide adornandis istis conviviis operam collocant. Sed et Curetum collegium tunc convivia agitat, et mystica quaedam sacrificia peragit.

§. 21.

Urbem initio habuerunt Cares et Leleges, quorum plerosque cum ejecisset Androclus, cum iis, quos secum adduxerat, domicilia posuit circa Athe-

Ionia. Ὑπέλαιον, προσπεριλαβὼν καὶ τῆς περὶ τὸν Κορησσὸν παρωρείας. Μέχρι μὲν δὴ τῶν κατὰ Κροῖσον οὕτως ᾠκεῖτο· ὕστερον δ' ἀπὸ τῆς παρωρείου καταβάντες, περὶ τὸ νῦν ἱερὸν ᾤκησαν μέχρι Ἀλεξάνδρου. Λυσίμαχος δὲ τὴν νῦν πόλιν τειχίσας, ἀηδῶς τῶν ἀνθρώπων μεθισταμένων, τηρήσας καταῤῥάκτην ὄμβρον, συνήργησε καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς ῥινούχους ἐνέφραξεν, ὥστε κατακλῦσαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι. Ἐκάλεσε δὲ Ἀρσινόην ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν· ἐπεκράτησε μέντοι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα. Ἦν δὲ γερουσία καταγραφομένη· τούτοις δὲ συνῄε-

παρωρείου, etsi per ι aliqui, discedere inde nolui. Deinceps pro τῶν κατὰ Medic. 3. τῶν περὶ, et Paris. μέχρις Ἀλ. Medic. 4. Κροῖσον, 3. τὸν Κροῖσον. Καταῤῥάκτην duplici ρ dedi cum Medic. 3. 4. et Paris. Cf. Strabo infra p. 667. m. et notata ad lib. 11. p. m. 437. Pro ἐνέφραξεν Medic. 3. 4. ἔφραξεν, et pro ἐκάλεσε δὲ iidem ἐκάλεσε δ'.

Athenaeum et Hypelaeum, occupatis etiam locis ad Coressum montibus adjacentibus. Ita habitatum fuit usque ad Croesi tempora. Deinde a montanis degressi, circa templum, quod nunc est, sedes habuerunt usque ad Alexandrum. Lysimachus autem cum urbem, ut hodie exstat, muris circumvenisset, et videret, oppidanos non libenter e prioribus sedibus migrare: exspectato praecipiti imbre, ipse eum adjuvit, obstructis, per quas aqua effluere solebat, cloacis, ita ut, diluvio urbem infestante, non gravate cives transirent, quo volebat. Urbi nomen Arsinoam fecit ab uxore sua, sed vetus obtinuit. Erat ad regendam civitatem senatus conscriptus: qui

συνήεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι, καὶ διώκουν Ionia.
πάντα.

§. 22.

Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων ἠρχιτεκτόνησεν, εἶτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὡς δὲ τοῦτον Ἡροστράτός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατεσκεύασαν, συνενέγκαντες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον, καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας, διαθέμενοι δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας· τούτων δὲ μαρτυρία ἐσὶ τὰ γενηθέντα τότε ψηφίσματα· ἅπερ ἀγνοοῦντά φησιν ὁ Ἀρτεμίδωρος τὸν Ταυρομενίτην Τίμαιον, καὶ ἄλλως

Ll 4 βάσκα-

1) Medic. 4. Ven. 2. et Casauboniani cum vetere interprete Ἀρχίφρων; Paris. Χαρσίφρων. Nihil tamen mutandum esse, ex Plinio 36, 21. s. 14. docet Casaubonus, etsi 7, 38. s. 37. Ctesiphon etiam vocatur. Sed cf. notata ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 492 sq. et quae disseruit Salmas. ad Solin. p. m. 571 sq. ubi hic leg. censet Χρησιφῶν vel Κρισιφῶν, quia passim a Vitruvio adpelletur *Cresiphon* et a Plinio 7, 38. s. 37. *Ctesiphon*. Deinceps ἄλλον volunt Medic. 3. 4. et edd. ante Xylandrum, minus quidem hic apte.

2) Abest δὲ in Medic. 4. Post pro κληθῆναι Medic. 3. ex corr. βουληθῆναι.

qui adjunctis, quos Adsciricios vocabant, omnia gubernabant.

§. 22.

Templum Dianae primus architectatus est Chersiphron: alius deinde majus fecit. Quod cum Herostratus quidam combussisset, aliud praestantius exstruxerunt, collato ad hoc mundo muliebri et suis facultatibus, prioribus etiam columnis venditis. Testantur hoc, quae tum facta sunt decreta: quae ignorantem ait Artemidorus Timaeum Tauromeni-

Ionia. βάσκανον ὄντα, καὶ συκοφάντην (διὸ καὶ [3] Ἐπιτίμαιον κληθῆναι) λέγειν, ὡς ἐκ τῶν Περσικῶν παρακαταθηκῶν ἐποιήσαντο τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπισκευήν· οὔτε δὲ ὑπάρξαι παρακαταθήκας τότε, εἴτε ὑπῆρξαν, συνεμπεπρῆσθαι τῷ ναῷ· μετὰ δὲ τὴν ἔμπρησιν τῆς ὀροφῆς ἠφανισμένης, ἐν ὑπαίθρῳ τῷ σηκῷ τινὰ ἂν ἐθελῆσαι παρακαταθήκην κειμένην ἔχειν. Ἀλέξανδρον [4] δὴ τοῖς Ἐφεσίοις ὑποσχέσθαι τὰ γε-
p. 641. γονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ᾧ τε τὴν ἐπιγρα-

3) Ἐπιτίμιον libri omnes. Casaubonus tamen emendat Ἐπιτίμαιον; nec id temere. Ita enim diserte veri nominis ratione habita scribunt Diodor. Sic. 5, 1. Athenaeus 6, 20. s. 103. et Suidas T. 3. p. 472. Cf. Meursius ad Hesych. Miles. p. 203. Schol. Platonis p. 200. ed. Ruhnk. Recte igitur hanc Casauboni emendationem probat Wesseling. ad Diodor. c. l. Post pro ἐποιήσαντο Medic. 3. 4. Paris. ἐποίησαν, et pro συνεμπρησθῆναι, quod ferunt editiones, Casauboniani omnesque mei συνεμπεπρῆσθαι, unde reddidi. Post τὴν ἔμπρησιν τῆς in ed. Casauboni excidit vox ὀροφῆς, quae hinc in ceteris abest.

4) Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum δὲ τοῖς, crebra permutatione, ut saepe de alterutro dubitare possis. Post Medic. 4. Ven. 1. ἐφ' ᾧ τήν, et πρέπει pro πρέπει.

menitam, hominem alioqui invidum et calumniatorem, ac cui propterea nomen Epitimaei, *id est reprehensoris*, factum sit, scripsisse, id templum eos e depositis Persarum condidisse. Atqui neque ulla tum fuisse deposita, et si qua fuissent, cum templo conflagrasse: cumque post incendium culmine careret, quemnam voluisse sub divo depositum suum in templo condere? Porro Alexandrum promisisse Ephesiis, et factos sumtus se compensaturum, per facto-

rum

ἐπιγραφὴν αὐτὸν ἔχειν· τοὺς δὲ μὴ ἐθελῆσαι· πολὺ μᾶλλον οὐκ ἂν ἐθελήσαντας ἐξ ἱεροσυλίας καὶ ἀποσεσήσεως φιλοδοξεῖν· ἐπαινεῖ τε τὸν εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς οὐ πρέπει θεῷ θεοῖς ἀναθήματα κατασκευάζειν. Ionia.

§. 23.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ νεὼ συντέλειαν, ὃν φησιν εἶναι Χειροκράτους ἔργον· (τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀλε-

Ll 5 ξαν-

1) Casaubonianae partim Χειροκράτους, partim Δεινοκράτους. Prius adferunt mei omnes. Vetus interpres *Chinocrates*. Vulgo Χειρομοκράτους. Sic et variant in ejus nomine alii auctores. Cum eundem etiam de Atho commemoret, hic a Plutarcho in Alex. c. 72. et in orat. 2. de fortuna Alexandri p. 344. ed. Reisk. vocatur *Stasicrates*, a Vitruvio 2, 1. *Dinocrates*, quem Alexandriae architectum faciunt Valerius Max. 1, 4. ext. 1. Plinius 7, 38. f. 37. Solinus c. 32. etsi idem Plinius 5, 11. f. 10. in libris quidem scribit *Dinocharen*. Salmasius ad Solin. p. m. 337. b. Χειρομοκράτης, quod Graecum non sit, repudiat et Δεινοκράτης accipit. Cf. idem p. 571. a. et 576. a. In hac auctorum ambiguitate dedi quod codices hic praeeunt, etsi, an verum sit nomen, statuere non audeo. Post Medic. 3. Paris. non male τὸν δ' αὐτὸν, cum vulgo δ' absit. Tum pro αὐτῷ editionum codices qui omnes volunt εἰς αὐτὸν, quod et praetuli.

rum de suo reliquos, ea lege, ut ipsum operi inscriberent: id renuisse Ephesios: qui multo minus utique voluissent e sacrilegio et rapto gloriam sibi quaerere. Laudatque eum Ephesium, qui Alexandro dixerit: Non esse conveniens, ut deus diis donaria apparet.

§. 23.

Templum ait Cheirocratis opus esse, qui etiam Alexan-

Ionia. ξανδρείας κτίσιν) τὸν δ' αὐτὸν ὑποσχέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἄθω διασκευάσειν εἰς αὐτὸν, ὡσανεὶ ἐκ πρόχου τινὸς εἰς φιάλην καταχέοντα σπονδὴν, ποιήσαντα πόλεις δύο, τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους, τὴν δ' ἐν ἀριστερᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν ῥέοντα ποταμόν. Μετὰ δ' οὖν τὸν νεὼν τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πλῆθος εὑρέσθαι τῇ [2] ἐκτιμήσει τῶν δημιουργῶν· τὸν δὲ δὴ βωμὸν εἶναι τῶν Πραξιτέλους ἔργων

2) Suspectum locum recte putat Casaubonus, ad quem tamen sanandum nulla libri adferunt remedia; nec eo valet, quod in Venet. 2. distinguitur post εὑρέσθαι. In sequentibus expressi distinctionem a Tyrwhitto ad Strabon. p. m. 54. signatam. Vulgo enim conjungitur κρίνη Πηνελοπεία, uti cum Xylandro scripsit Casaubonus; antea Πηνελοπία. Spectare haec posteriora videntur narrationem Homeri Odyss. 19, 467 sqq. vividis coloribus declaratam, quam etiam adtigit auctor vitae Homeri p. 402. in Galei opusculis mythol. Pro Πηνελόπεια, forma Homerica, Medic. 3. 4. Πηνελοπὴ, quod priorem distinctionem confirmat, et pro μετιόντας iidem μετιόντες, quod praeferendum, judice etiam Hemsterhusio ad Luciani Timon. c. 23. Sensus enim est: aliunde saepe quaerendi erant, qui virilitatis damno hunc honorem redimerent. Cf. etiam Larcher ad Herodot. 3, 15. ubi eandem et lectionem et interpretationem sustinet.

Alexandriam condiderit: eundem promisisse Alexandro, velle se Atho montem ita ad ipsius similitudinem effingere, ut tanquam libans e gutto quodam effunderet in pateram fluvium, qui ex una urbium (duas enim se facturum, unam ad dextram, alteram ad sinistram montis) in alteram laberetur. Post templum reliquorum donariorum multitudinem inventam esse aestimatione artificum: aram vero totam ferme oppletam esse operibus Praxitelis. Nobis

ἔργων ἅπαντα σχεδόν τι πλήρη. Ἡμῖν δ' ἐδείκνυτο Ionia.
καὶ τῶν Θρᾳξωνός τινα, οὗπερ καὶ τὸ Ἑκατήσιόν
ἐστι καὶ ἡ κρήνη. Πηνελόπειά τε καὶ ἡ πρεσβῦτις ἡ Εὐ-
ρύκλεια. Ἱερέας δ' εὐνούχους εἶχον, οὓς ἐκάλουν
Μεγαλοβύζους, καὶ ἀλλαχόθεν μετιόντες αἰεί τι-
νὰς ἀξίους τῆς τοιαύτης προσασίας· καὶ ἦγον ἐν τι-
μῇ μεγάλῃ· συνιερᾶσθαι δὲ τούτοις ἐχρῆν παρθέ-
νους. Νυνὶ δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ
δ' ἧττον. Ἄσυλον δὲ μένει τὸ ἱερὸν καὶ νῦν, καθ' πρό-
τερον· τῆς δ' ἀσυλίας τοὺς ὅρους ἀλλαγῆναι συνέβη
πολλάκις· Ἀλεξάνδρου μὲν ἐπὶ στάδιον ἐκτείναντος·
Μιθριδάτου δὲ τόξευμα [3] ἀφέντος ἀπὸ τῆς γωνίας

τοῦ

3) Sic codices Casauboniani meique omnes praecipiunt. Vulgo ἀφιέντος. Quod sequitur δέξαντα, Casaubonus in δέξαντος mutatum velit, quam emendationem praeter nexum sustinet etiam Paris. Idem etiam egregie dat διπλασιάσαντες τοῦτο, cum vulgo in edd. et in reliquis codicibus feratur sine sensu πλησιάσαντες τούτῳ. Iam Xylander conjecerat διπλησιάσαντος τούτῳ. Prius magis accommodate ad praecedens δὲ, quod absorpsit verbi initium. Συμπαραλαβόντες praeferunt minus recte Casauboniani i. e. Venet. 2. At magis sorpi

bis etiam Thrasonis quaedam monstrata sunt, cujus est Hecatesium et fons: Penelope et anus Euryclea. Sacerdotes habuit templum illud eunuchos, qui Megalobyzi vocabantur, aliunde alios arcessentes isto honore dignos: hi in magno erant honore, et collegas eis esse oportebat virgines. Hodie istorum institutorum alia servantur, alia negliguntur. Asyli ius templum habuit et olim et nunc. Sed istius libertatis fines ut saepius mutarentur, usu venit. Alexander asylo stadium largitus est: Mithridates quan-

Ionia. τοῦ κεράμου καὶ δόξαντος ὑπερβαλέσθαι μικρὰ τὸ στάδιον· Ἀντωνίου δὲ διπλασιάσαντος τοῦτο, καὶ συμπεριλαβόντος τῇ ἀσυλίᾳ μέρος τι τῆς πόλεως, ἐφάνη δὲ τοῦτο βλαβερὸν, καὶ ἐπὶ τοῖς κακούργοις ποιοῦν τὴν πόλιν, ὥστ' ἠκύρωσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ.

§. 24.

Ἔχει δ' ἡ πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα· βραχύστομον δ' ἐποίησαν οἱ ἀρχιτέκτονες, συνεξαπατηθέντες τῷ κελεύσαντι βασιλεῖ. Οὗτος δ' ἦν Ἄτταλος, ὁ Φιλάδελφος. Οἰηθεὶς γὰρ οὗτος, βαθὺν τὸν εἴσπλουν ὁλκάσι μεγάλαις ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸν τὸν λιμένα τεναγώδη ὄντα πρότερον, διὰ τὰς ἐκ τοῦ Καΰστρου [1] προσχώσεις, ἐὰν παραβληθῇ χῶμα τῷ στόμα-

ferri possis, quod habent Ven. 1. et Medic. 4. ὑπὸ τοῖς κακούργοις.

1) Sic Casauboniani, et ex meis Venet. 1. uti in simili nexu

quantum sagitta ab angulo tecti emissa contingeret, quod stadio paulo longius spatium putaret: Antonius id duplicavit, partemque urbis asylo adjecit. Visum fuit hoc damnosum, et maleficis urbem in potestatem hoc pacto dedi: itaque abrogavit Augustus Caesar.

§. 24.

Urbs et navalia habet et portum: sed ejus os breve fecerunt architecti, una cum rege jubente decepti. Is fuit Attalus Philadelphus. Opinatus enim cum putaret, profundum aditum navibus onerariis fore in ipsum portum, qui vadosus alias erat ob aggestum a Caystro limum, si adjice-

στόματι, πλατεῖ τελέως ἔστι, ἐκέλευσε γένεσθαι τὸ Ionia.
χῶμα. Συνέβη δὲ τοὐναντίον. Ἐντὸς γὰρ ἡ χοῦς
εἰργομένη, τεναγίζειν μᾶλλον ἐποίησε τὸν λιμένα
σύμπαντα μέχρι τοῦ στόματος· πρότερον δ' ἱκανῶς
αἱ πλημμυρίδες καὶ ἡ παλίῤῥοια τοῦ πελάγους
ἀφῄρει τὴν χοῦν, καὶ ἀνέσπα πρὸς τὸ ἐκτός. Ὁ μὲν
οὖν λιμὴν τοιοῦτος. Ἡ δὲ πόλις τῇ πρὸς τὰ ἄλλα
εὐκαιρίᾳ τῶν τόπων αὔξεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
ἐμπόριον οὖσα μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν ἐν- p. 642.
τὸς τοῦ Ταύρου.

§. 25.

nexu lib. 12. p. m. 22. omnes, at cum variatione lib. 1. p. m. 159. et ipsum verbum προχόω apud Diodor. Sic. 1, 39. extr. et alibi. Tum περιβλῃθῇ Casauboniani, i. e. Ven. 2. Non sequor. Quod in sequentibus editur τὸν χοῦν, repugnat praecedentibus non solum, sed et omnibus MSStis. Ἐμπορεῖον dat Medic. 4. ut passim aliis variatur.

adjiceretur agger ori portus omnino lato, fieri jussit aggerem. Sed contrarium evenit. Intus enim coartatus limus fecit, ut universus portus vadosior ad ipsum usque os fieret: cum ante aestus maris reciprocans limum satis auferret, ac foras evelleret. Talis ergo portus est. Urbs ipsa ob opportunitatem locorum ad alias res quotidie augetur, estque emporium Asiae eorum, quae sunt intra Taurum, maximum.

Ionia.

§. 25.

Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασιν ἐν αὐτῇ· τῶν μὲν παλαιῶν Ἡράκλειτός τε, ὁ σκοτεινὸς καλούμενος, καὶ Ἑρμόδωρος· περὶ οὗ ὁ αὐτὸς οὗτος φησιν Ἄξιον Ἐφεσίοις ἡβηδὸν ἀπάγξασθαι, οἵτινες Ἑρμόδωρον ἄνδρα ἑωυτῶν ὀνήϊστον ἐξέβαλλον, φάντες, Ἡμέων μηδεὶς ὀνήϊστος ἔστω· εἰ δὲ μή, ἄλλῃ τε καὶ μετ' ἄλλων. Δοκεῖ δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμους τινὰς Ῥωμαίοις συγγράψαι. Καὶ Ἱππώναξ δ' ἐστὶν ὁ ποιη-

1) Sic Medic. 3. 4. et editiones ad Amſtelodamenſem, quae mutavit in ἑαυτῶν. At priorem formam ponit etiam Diogenes Laërt. 9, 2. qui etiam in ſequentibus magis Ionice dat μηδὲ εἷς. Codices tamen hic in μηδεὶς conſentiunt, tantum quod Medic. 4. inverſo ordine exhibet μηδεὶς ἡμέων. Ipſam interpretationem retuli ex Cicerone in Tuſcul. Qu. 5, 36. Xylander ſatis incommode: *Nemo noſtrum frugi eſto, aut alibi id eſto, et inter alios.* Cf. quae prolixius de hoc loco diſputat Heyne in opuſc. academ. Vol. 4. p. 510.

2) Sic dedi ex Medic. 4. cum in aliis aeque atque in editionibus legatur Ῥωμαίους. Nempe quod refert Pomponius in lib. 2. §. 4. D. de origine juris, ubi de legibus 12. tabula-

§. 25.

Viri in ea memorabiles nati ſunt, antiquis temporibus Heraclitus, qui Scoteinus, *id eſt tenebricoſus*, fuit ob obſcuritatem ſermonis cognominatus: et Metrodorus, de quo ſic Heraclitus: Digni ſunt Epheſii, qui ad puerum usque omnes ſtrangulentur, quod Hermodorum, virum inter ipſos frugi, ejecerunt, addito: Nemo de nobis unus excellat; ſed ſi quis exſtiterit, alio in loco et apud alios ſit. Is Hermodorus videtur quasdam leges Romanis ſcripſiſſe. Hipponax etiam poëta Epheſius fuit:

ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου, καὶ Παρράσιος ὁ ζωγράφος καὶ Ἀπελλῆς. Τῶν δὲ νεωτέρων Ἀλέξανδρος ῥήτωρ, ὁ Λύχνος προσαγορευθεὶς, ὃς καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ συνέγραψεν ἱστορίαν, καὶ ἔπη κατέλιπεν, ἐν οἷς τά τε οὐράνια διατίθεται, καὶ τὰς ἠπείρους γεωγράφει, καθ' ἑκάστην ἐκδοὺς ποιήματα. Ionia.

§. 26.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καϋστρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ πελάγους ἀναχεομένη· καλεῖται δὲ Σελινουσία· καὶ ἐφεξῆς ἄλλη σύῤῥους αὐτῇ, μεγάλας ἔχου-

fuit: et Parrhasius atque Apelles, pictores. De recentioribus Alexander fuit orator, cognomento Lychnus: is et remp. gessit, et historiam conscripsit: ac versus reliquit de rerum coelestium ac orbis terrestris partium descriptione, editis de singulis earum poëmatibus.

§. 26.

Secundum Caystri ostia lacus est a mari effusus, nomine Selinusia: aliaque deinceps in hanc influens: amplos eae habent redi-

tus:

tabularum: *Quarum ferendarum auctorem fuisse decemviris Hermodorum quendam Ephesium, exulantem in Italia, quidam restularunt.* Hinc Plin. 34, 11. s. 5. *legum, quas decemviri scribebant*, eum *interpretem* vocat. Recte igitur olim Victorius in margine edit. Aldinae adscripserat Ῥωμαίοις et nuper Siebelis ad Ἑλληνικὰ p. 41. scribendum conjecerat. Mox Παράσιος efferunt cum edd. ante Xylandrum Medit. 3. 4. iidem etiam ante ῥήτωρ articulum addunt, quem tamen hic propter sequentia non admisi.

1) Σελινουσία scribitur in omnibus libris, nec viderur improbare Plinius 5, 31. s. 29. qui refert: *templum Dianae com-*

Ionia. ἔχουσαι προσόδους· ἃς οἱ βασιλεῖς μὲν, ἱερὰς οὔσας, ἀφείλοντο τὴν Θεόν· Ῥωμαῖοι δ' ἀπέδοσαν· πάλιν δ' οἱ δημοσιῶναι βιασάμενοι [2] περιέσησαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ τέλη· πρεσβεύσας δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος, ὡς φησι, τάς τε λίμνας ἀπέλαβε τῇ θεῷ· ᾗ τὴν Ἡρακλεῶτιν ἀφισαμένην ἐξενίκησε κριθεὶς ἐν Ῥώμῃ· ἀντὶ δὲ τούτων εἰκόνα χρυσῆν ἀνέσησεν ἡ πόλις ἐν τῷ ἱερῷ. Τῆς δὲ λίμνης ἐν τῷ κοιλοτάτῳ βασιλέως ἐστὶν ἱερόν· φασὶ δ' Ἀγαμέμνονος ἵδρυμα.

§. 27.

complexi e diverſis regionibus duo Selenuntes, uti pro *Selinuntes* poſuit Harduinus ex Xenophonte de exped. Cyri 5, 3, 9. probante Spanhemio ad Callim. in Dian. v. 249. At obſtat Strabo lib. 8. p. m. 309. ubi ſcriptura per ε confirmatur, quam etiam quidam in Xenophonte praetulerunt. Adſentior igitur Salmaſio in Solin. c. 40. p. m. 570. qui emendat Σελινουντα λίμνη, et ſic repoſui. Poſt vidi idem praeire Pariſ.

2) Addidit hanc vocem a prioribus neglectam Caſaubonus, comprobantibus etiam libris omnibus. Particulam ἃς minus bene omittunt Medic. 3. 4.

tus: easque deae conſecratas cum ſuas feciſſent reges, Romani reſtituerunt: publicani autem vi rurſum ad ſe vectigalia rapuerunt. Artemidorus vero miſſus (ut ipſe narrat) legatus, cum lacus deae recuperavit, tum Heracleotidem deſciſcentem Romae dicta cauſa evicit Epheſiorum eſſe: pro quibus meritis ei civitas auream in templo poſuit ſtatuam. In caviſſima lacus parte fanum eſt regis, dedicatum (ut ajunt) ab Agamemnone.

§. 27.

§. 27. Ionia.

Εἶτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος καὶ ἡ Κολοφών, πόλις Ἰωνική, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῇ δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρον, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρινεὸς [a] ὀλύνθους

Οὗτος

1) Simplici λ producit Parif. Tum pro Κλαρίου Medic. 3. prave Κραρίου. Poſt pro Ἀμφιλόχου omnes mei codices dant Ἀντιλόχου cum editt. ante Xylandrum. Vulgatam aliunde confirmatam adferunt epitome et vetus interpres. Cf. in primis Homer. Odyſſ. 15, 248. In ſequ. Medic. 3. 4. praeferunt τοιοῦτον.

2) Sic dedi cum Pariſ. Alii ὀλίνθους cum editionibus et

§. 27.

Sequitur Galleſius mons et Colophon, urbs Ionica, anteque hanc Clarii Apollinis lucus, in quo antiquitus oraculum fuit. Memoriae proditum eſt, Calchantem cum Amphilocho, Amphiarai F. a Troia pedeſtri itinere eo veniſſe: cumque apud Clarum in ſe meliorem vatem incidiſſet, Mopſum, Mantus F., quae Tireſiae fuit filia, prae moerore vita exceſſiſſe. Heſiodus fabulam ſic refert: Mopſo Calchantem hoc propoſuiſſe:

Dic mihi, (nam noſtram tenet admiratio mentem)

Ionia. Οὗτος ἔχει, μικρός περ ἐών, εἴποις ἂν ἀριθμόν·
τὸν δ' ἀπεκρίνασθαι·
Μύριοί εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
Εἰς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἂν δύναιο.
Ὡς φάτο· καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἴδετο μέτρου.
Καὶ τότε δὴ Κάλχαντ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

Φερε-

et Eustathio ad Homer. Il. 1, 69. p. m. 38, 29. At per Tzetzes ad Lycophr. v. 426. et 980. ubi eadem variatio et saepe in scriptorr. Geopon. Sed ipse versus, qualis vulgo prodit, ἐρινεὸς ὅσους ὀλύνθους, claudicat. Codices minime in hoc discrepant. Epitome tantum in ed. Basil. scribit ὅσσους, etsi ne sic quidem proficitur. Xylander emendabat ὅσσον ὀλύνθων. Nunc in epitome repositum exstat ὅσους ἐρινεὸς ὀλύνθους, uti etiam ex fragm. Hesiodi adlegat Schneiderus in Lex. s. v. ἐρινεός. Malui igitur sequi hanc rationem, quae servatis verborum formis metrum adstringit. In sequ. Medic. 3. οὐκ ἐδύνας, Paris. οὐκ ἐδύναιο. Tum ante Xylandrum verba sic erant disjecta: περισσεύει ὥς φατο — μέτρου. Τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἂν δύναιο. Item pro εἴδετο Medic. 3. ἤδετο et μέτρου pro μέτρου. Epitome cum vulgata lectione in omnibus congruit.

Quot numero grossos parva haec habeat caprificus:
respondisse autem Mopsum:
Mille tibi decies numerus, mensura medimnus:
Unus adhuc superat, quem non comprendere possis.
Dixit: et inventus numerus mensuraque certa est.
At tunc Calchantem subito mors occupat aira.

Phere-

Φερεκύδης δὲ φησιν, ὗν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, [3] καὶ ἐρωτῆσαι, πόσους ἔχει χοίρους· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἕνα θῆλυν· ἀληθεύσαντος δ' ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης. Οἱ δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα προβαλεῖν τὴν ὗν φασι· τὸν δὲ, ἐρινεόν· καὶ τὸν μὲν εἰπεῖν ταληθὲς, τὸν δὲ μή· ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης καὶ κατά τι λόγιον. Λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς εἱμαρμένον εἴη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχῃ· οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. Τὰ μὲν παλαιὰ τοιαῦτα. Ionia. p. 643.

Mm 2 §. 28.

3) Voces καὶ ἐρωτῆσαι desunt in Medic. 3. 4. et Paris. epitome uncis includit. Tum Medic. 4. πόσου ἔχοι. In sequ. mutato vulgari ordine Medic. 3. 4. τὴν ὗν προβαλεῖν, et addito articulo uterque τὸν ἐρινεόν. Ἔγγυον male edd. ante Xylandrum. Proxima verba ὑπὸ λύπης. praeteriit epitome, quae et antea scripsit σῦν pro ὗν.

Pherecydes ait, a Calchante porcam gravidam fuisse propositam, et de fetus numero quaestionem: Mopsum respondisse, tres catulos, et de his unam femellam: idque re comprobante, aegritudine animi exstinctum fuisse Calchantem. Alii Calchantem de sue, de caprifico Mopsum quaesiviſse: et hunc verum respondisse, illum non: ideoque moerore exanimatum periisse: quod oraculo fuerit praedictum. Oraculum id Sophocles in Repetitone Helenae commemorat: in fatis Calchanti fuisse, ut moreretur, ubi in se meliorem vatem incidisset: idem hanc concertationem et mortem Calchantis in Ciliciam transfert. Atque prisca quidem talia sunt.

§. 28.

Ionia.

§. 28.

Ἐκτήσαντο δέ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν Κολοφώνιοι καὶ ἱππικήν, ἐν ᾗ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων, ὥσθ', ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἱππικὸν τῶν Κολοφωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ καὶ τὴν παροιμίαν ἐκδοθῆναι [1] τὴν λέγουσαν· Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, ὅταν τέλος ἐπιτεθῇ βέβαιον τῷ πράγματι. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο Κολοφώνιοι τῶν μνημονευομένων, Μίμνερμος αὐλητὴς ἅμα καὶ ποιητὴς [2] ἐλεγείας· καὶ Ξενοφάνης, ὁ φυσικὸς, ὁ τοὺς σίλλους ποιή-

1) Verba τὴν λέγουσαν omisit Medic. 4. Paullo post Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 130. tacite edidit τὸν Κολοφώνιον. At Κολοφῶνα non solum hic habent omnes libri, sed et alii auctores probant. Et sic Κολοφὼν Grammatici, ut Hesychius, Suidas, Etymologicum M. explicant πέρας, ut hic epitome. Cf. proverbiorum scriptores, Schol. Platonis ed. Ruhnk. p. 18. et Heindorf ad Platon. Theaetetum p. 319.

2) Ita ex MSStis reposuit Casaubonus, cum antea ederetur ἐλεγεῖον. Adsentiuntur mei libri omnes. Verba ὁ τοὺς ποιήματα desunt in Medic. 3. Versus proximos Pindaricos eo

§. 28.

Quondam et nauticas copias memorabiles habuerunt et equitatum, quo ita aliis praestabant, ut, ubicunque bellum aliquod ambiguum esset, Colophonio equitatu superveniente id dirimeretur: unde etiam ortum ferunt adagium, Colophonem imposuit: quando res stabili fine aliqua absolvitur. Colophonii viri, quorum memoria vivit, fuerunt Mimnermus, tibicen juxta et elegiae scriptor: Xenophanes physicus, qui illos, mordax

παήσας διὰ ποιημάτων· λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πο- Ionia.
λύμναστόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνω —
καὶ Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός·

καὶ Ὅμηρον δέ τινες ἐντεῦθεν εἶναί φασιν. Εὐθυπλοίᾳ μὲν οὖν ἑβδομήκοντα σταδιοί εἰσιν ἐξ Ἐφέσου· ἐγκολπίζοντι δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

§. 29.

Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρος Κορακήιον, καὶ νησίον ἱερὸν Ἀρτέμιδος, εἰς ὃ διανηχομένας τίκτειν τὰς ἐλάφους πεπιστεύκασιν. Εἶτα Λέβεδος, διέχουσα Κολοφῶνος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους· ἐνταῦθα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἡ σύνοδος καὶ κατοικία

Mm 3 τῶν

eo, quo posui modo, ad metrum redegit Hermannus. V. Pindarus ed. Heynii Vol. 3. p. 89. In ipsis MSS. Medic. 3. 4. volunt divise τῶν κοινόν.

1) Medic. 3. Λέβενδος, uti mox. Post in eodem et Venet. 2. deest σταδίους. Tum Medic. 3. 4. ut alibi, μέχρις.

mordax poëma, scripsit. Pindarus etiam Polymnastum quendam refert musica arte clarum:

Commune dictum Polymnasti audivisti, viri Colophonii.

Quidam Homerum quoque natum Colophone autumant. Ab Epheso Colophonem recta naviganti iter est LXX stadiorum: sinus intranti CXX.

§. 29.

Post Colophonem mons Coracius sequitur, et parva insula, Dianae sacra, in quam transnatare cervas, ut pariant ibi, ajunt. Deinde Lebedus, a Colophone distans stadia CXX. Ibi scenicorum artificum con-

Ionia. τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ᾗ πανηγυρίς τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ. Ἐν Τέῳ δὲ ὤκουν πρότερον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων· ἐμπεσούσης δὲ στάσεως, εἰς Ἔφεσον κατέφυγον. Ἀττάλου δ' εἰς Μυόννησον αὐτοὺς καταστήσαντος μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου, πρεσβεύονται Τήϊοι, δεόμενοι Ῥωμαίων, μὴ περιιδεῖν ἐπιτειχιζομένην σφίσι τὴν Μυόννησον· οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον, δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς

2) Paris. Μυόνησον. At vulgatam formam tuetur ipse Strabo lib. 13. p. m. 433. Tum Λέσβου posuit Casaubonus, cum antea legeretur Λεβέδου, uti est in reliquis codicibus et vetere interprete, tantum quod Medic. 3. adfert Λεβένδου, ut antea et deinceps. Λεβέδου recte, quod docent sequentia et ejus litoris notitia, quibus accedit Hecataei testimonium in Stephano s. v. Μυόννησος, ubi vid. Berkel. p. 573. Idem etiam monuerat Palmer. in auctorr. Gr. p. 345. Sic in Ptolemaeo 5, 3. pro Λέσβος cod. Palat. habet Λέβεδος, et deinceps hic Casaubonn. i. e. Ven. 2. Λέσβου et Λεσβίων. Pro Τήϊοι Medic. 3. Τεῖοι i. e. Τέϊοι, quod et ipsum recte habet. Cf. ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 506. Post ante Λεβέδου Medic. 4. ponit τῆς, et pro τάδια, quod in Paris. abest, uterque adfert ταδίους.

conventus et domicilium est, qui in Ionia sunt ad Hellespontum usque: ibique solennis conventus, et annua certamina in honorem Bacchi agitantur. Teos, proxima deinceps Joniae urbs, ante eorum fuerat sedes. Sed cum incidisset seditio, Ephesum confugerunt: eosque Attalus eos in Myonnesum traduxisset, quae est inter Teon et Lebedum: missis legatis Teii a Romanis petiverunt, ne contra se ii paterentur muniri Myonnesum: ita illi Lebedum commigraverunt; Lebedii ob hominum penuriam,

αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. Καὶ Τέως δὲ Λεβέδου διέχει Ionia.
ἑκατὸν εἴκοσι σταδίοις. Μεταξὺ δὲ νῆσος Ἀσπὶς· οἱ δὲ
Ἀρκόννησον [3] καλοῦσι· καὶ ἡ Μυόννησος δὲ ἐφ' ὕψους
χερρονησιάζοντος κατοικεῖται.

§. 30.

Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρυται, λιμένα p. 644.
ἔχουσα· ἔνθεν δ' ἐστὶν Ἀνακρέων, ὁ μελοποιὸς, ἐφ' οὗ
Τήϊοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπῴκη-
σαν, Θρᾳκίαν πόλιν, οὐ φέροντες τὴν [1] τῶν Περσῶν
ὕβριν· ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται·

3) Vulgo in editionibus καυκιῶν, quod monſtrum lectionis peperit incuria Aldinarum operarum. Omnes enim codices cum vetere interprete habent: οἱ δ' Ἀρκόννησον καλοῦσι. Pro χερρονησιάζοντος Medic. 3. 4. Pariſ. χερρονησίζοντος. Inter utramque formam ſaepe fluctuantur codices. Cf. notata ad lib. 11. p. m. 360.

1) Articulus deeſt in Pariſ. Medic. 3. 4. Tum Ἀπαλίκοντος libri Caſauboniani et mei, ut lib. 13. p. m. 385. quare eos ſequi non piget. Contra in Athenaeo 5, 53. conſen-

nuriam, qua tum premebantur, eos perlibenter recipientibus. Teos a Lebedo diſtat ſtadia CXX. In medio eſt inſula Aſpis, aliis Arconneſus dicta: tum Myonneſus in excelſo loco peninſulam referente habitatur.

§. 30.

Teos quoque ſita eſt in peninſula, et portum habet, patria Anacreontis, lyrici poëtae: cujus aetate Teii, urbe relicta, Abderam migraverunt, Thraciae urbem, non tolerantes Perſarum contumelias: unde et hoc dictum manavit:

Abdera

Ionia. Ἄβδηρα, καλὴ Τηίων ἀποικία.
Πάλιν δ' ἐπανῆλθόν τινες αὐτῶν χρόνῳ ὕστερον· εἴρηται δὲ καὶ περὶ Ἀπελλίκοντος, ὅτι Τήϊος ἦν καὶκεῖνος· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἑκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἔστι καὶ ἄλλος λιμὴν ὁ πρόσβορος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως, Χερραιίδαι.

§. 31.

Εἶτα Χαλκιδεῖς, καὶ ὁ τῆς Χερρονήσου ἰσθμὸς τῆς Τηίων καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ οἰκοῦ-

sentiunt in Ἀπελλικῶντα, quam formam comprobat Suidas h. v. In Plutarchi Sulla c. 26. legitur Ἀπελλίωνος, quod hic editiones ferunt inde a Xylandro, ante quem legebatur Ἀπελλίωνος.

2) Ven. 1. Medic. 4. Γερραιίδαι; Medic. 3. Γερραίδαι; vetus interpres *Gereide*; Paris. cum editionibus in Χερραίδαι consentit. In Livio 37, 27. extr. vocatur *Geraesticus*, etsi vitiose id editum censet Mannert in Geogr. ant. V. 6. P. 3. p. 317. Si vera esset lectio infra objecta Γέρραι, posset et huc referri. Sed nihil in re dubia statuo.

1) Cum aperte in sequentibus Chalcides ab ipso isthmo distinguat Noster, minime rejicienda videtur conjectura, quam proposuit ad Ἑλληνικὰ Siebelis p. 41. ut post Χαλκιδεῖς inse-

Abdera, pulchra Teiorum colonia.

Inferioribus tamen temporibus quidam in patriam rediverunt. De Apelliconte Teio dictum est supra. Teius fuit etiam Hecataeus, historiae scriptor. Est et alius portus septentrioni obversus, Cherraeidae.

§. 31.

Deinde Chalcides et peninsulae isthmus Teiorum et Erythraeorum. Hi intra isthmum habitant:

in

οἰκοῦσιν οὗτοι· ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσθμῷ Τήϊοι καὶ Κλα- Ionia.
ζομένιοι· τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τήϊοι, τοὺς Χαλκιδέας· τὸ δὲ πρόσβορον Κλαζομένιοι, καθὸ συνάπτουσι τῇ Ἐρυθραίᾳ. Κεῖται δ' ὑπόκρημνος ὁ τόπος ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐντὸς μὲν ἀπολαμβάνων τὴν Ἐρυθραίαν, ἐκτὸς δὲ τὴν τῶν Κλαζομενίων. Ὑπέρκειται δὲ τῶν Χαλκιδέων ἄλσος καθιερωμένον Ἀλεξάνδρῳ, τῷ Φιλίππου· καὶ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰώνων Ἀλεξάνδρεια καταγγέλλεται, συντελούμενος ἐνταῦθα. Ἡ δ' ὑπέρβασις τοῦ ἰσθμοῦ, τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείου

inseratur καί. Si enim, ut Methana lib. 8. p. m. 243. idem et locus et isthmus nomen habuissent, quod ibi facit, monuisset. Ita magis omnia expedita procedunt.

2) Praecedit vulgo Κλαζομενίων, vox molesta, quae sensum turbat, et recte a Medic. 3. 4. et Paris. rejicitur, quorum auctoritate omisi, quod antea fecit Penzelius. Nec eam agnoscit vetus interpres. In sequentibus reddidi Parisiensem codicem. Vulgo τὸ ἀπὸ Ἀλεξανδρείου. Medic. 4. omittit τό. Tum idem cum 3. habet τοῦ Ἀλεξ. . . *Alexandria* reddidit vetus interpres. At Ἀλεξανδρείου de luco videtur esse intelligendum.

in ipso autem isthmo Teii et Clazomenii: nam australem latus isthmi occupaverunt Teii, Chalcidea, septentrionale Clazomenii, qua Erythraeos attingunt. Locus est nonnihil praeceps sub initium isthmi, intus Erythraeum agrum, extra Clazomenium habens. Supra Chalcides jacet lucus Alexandro, Philippi F. consecratus: et certamen communitati Ionum indicitur, ibique peragitur, quae Alexandrea nominantur. Transitus isthmi ab Alexandrio et Chal-

Ionia. καὶ τῶν Χαλκιδέων μέχρι τοῦ ὑποκρήμνου πεντήκοντά εἰσι σταδίοι· ὁ δὲ περίπλους πλείους, ἢ χίλιοι. Κατὰ μέσον δέ πως τὸν περίπλουν αἱ Ἐρυθραὶ, πόλις Ἰωνικὴ, λιμένας ἔχουσαι, καὶ νησίδας προκειμένας τέτταρας Ἵππους καλουμένας. Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθράς, πρῶτον μέν γ' Ἔραι πολίχνιόν ἐστι Τηΐων.

§. 32.

Εἶτα Κώρυκος ὄρος ὑψηλὸν, καὶ λιμὴν ὑπ' αὐτῷ Κασύστης, καὶ ἄλλος [1] Ἐρυθρᾶς λιμὴν καλούμενος,

3) Sic Medic. 3. Pariſ. Venet. 2. cum editionibus ante Caſaubonum, qui male repoſuit Γίραι. Γίρραι etiam adferunt Venet. 1. Medic. 4. et vetus interpres. At Ἔραι ſatis tuetur Thucydides 8, 19. quod et docuit Palmerius in auctor. Gr. p. 345. et ad Scylacem p. 89. in Gronovii Geogr. ant. Nempe praecedens γ' adhaeſit voci. Nec, quod idem monuit, εἶτα Τηΐων, uti vulgo nunc ferebatur, aptum eſt, ut adparet ex iis, quae ſupra de hac urbe narravit Strabo. Mutaverat etiam haec Caſaubonus, ante quem legebatur ἐπὶ Τηΐων, quod confirmant Pariſ. Medic. 3. et Ven. 2. Levi inverſione dedi Τηΐων, uti eſt apud Thucyd. c. l.

1) Vulgo Ἐρύθρᾳ, quod in Ἐρυθρᾶς mutant Ven. 1. 2. Pariſ.

Chalcidenſibus usque ad praecipitium illud L ſunt ſtadia: circumnavigatio CIↃ eoque amplius. In media fere haec ſunt: Erythrae, urbs Ionica, porrum habens, et quatuor inſulas ante eum, quae Hippi (*id eſt equi*) vocantur. Antequam Erythras veniatur, primum Erae ſunt, Teium oppidum.

§. 32.

Deinde Corycus, mons ſublimis, et ſub eo portus Caſyſtes, alinsque Erythras,

νος, καὶ ἐφεξῆς πλείους [2] ἕτεροι. Φασὶ δὲ, τὸν παράπλουν τοῦ Κωρύκου πάντα [3] λῃστήριον ὑπάρξαι τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, εὑραμένων τρόπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλοϊζομένων· [4] κατεσπαρμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι τοῖς καθορμιζομένοις ἐμπό- Ionia.

Paris. et Medic. 3. et reddit vetus interpres, pro quo reponere malit Palmerius in auctor. Gr. p. 345. quia alias non repetiisset vocem λιμὴν, Ἐρυθραίων λιμήν. At hoc remotius distat a codicibus, nec, quod ille putat, casus est quartus, sed primus. Ejusdem vocis repetitio in Strabone offendere non debet.

2) Vocabulum ἕτεροι prioribus adpendunt Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Paris. et editiones ante Casaubonum, et sequentia reddunt φασὶ δὲ, quam distinctionem secutus etiam est vetus interpres, et ego nunc tot vocibus monitus revocavi, etsi Casaubonus, illa rejecta, aliam constituit: Ἕτεροι δέ φασι.

3) Omnes mei codices obferunt λῃστήριον pro vulgato λῃστήρια, quod Erasmus in adag. p. m. 77. mutatum vult in λῃστῶν, renitente tamen H. Stephano ad collectionem adagiorum Frf. 1656. ad p. 157. qui πάντα non cum Erasmo ad λῃστήρια referendum esse monet, sed ad παράπλουν. Hoc quidem recte. Attamen ne sic quidem loci sensus commode fluit, quem expediunt codices, adnuente Eustathio ad Dionys. v. 855. Vitium εὑραμένον ex ed. Cas. transierat in reliquas. In Medic. 3. et Paris. εὑρομένων, ut alibi. V. Fischer. ad Welleri Grammat. T. 3. P. 1. p. 95.

4) Ita reposui ex Paris. tamquam aptius, cum omnes alii cum edd. exhibeant κατεσπασμένους. Post Casaubonus ex

thras, ac deinceps complures. Alii totum Coryci litus ajunt insessum fuisse a praedonibus, qui Corycaei dicerentur, ac novum navigantibus insidiandi modum invenissent; nam in portibus eos dispersos appellentibus eo mercatoribus se applicuisse,

Ionia. ἐμπόροις προσφοιτᾶν καὶ ὠτακουστεῖν, τί φέροιεν, καὶ ποῦ πλέοιεν· εἶτα συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρπάζειν· ἀφ' οὗ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα, καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορρήτῳ διαλεγομένων, Κωρυκαῖον καλοῦμεν· καὶ ἐν παροιμίᾳ φαμέν·

Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο,

ὅταν δοκῇ τις πράττειν δι' ἀπορρήτων, ἢ [5] λαλεῖν; μὴ λανθάνῃ δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας, καὶ φιλοπευστοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα.

§. 33.

ex ſuis i. e. Ven. 2. notat ἐν ἀπορρήτοις. Tum Eraſmus c. l. locum mutilum ſic explendum putat: ἐν ἀπορρήτῳ πραττομένων καὶ διαλεγομένων, praeter codices et rem ipſam. Cf. quae contra monuit Stephanus c. l. Poſt ἐπιχειροῦντα vitium eſt ed. Aldinae, notatum a Victorio in margine ſui exemplaris, ab Hoppero et Xylandro negligenter redditum.

5) Caſaubonn. i. e. Venet. 2. λαθεῖν, quam lectionem ipſe ita ferri poſſe cenſet, ut vulgatam malit. Poſt λανθάνῃ deeſt δὲ in Medic. 3. Pariſ. eo ſervato vult λανθάνει. Vulgata bene habet.

ſe, et aufcultaſſe clanculum, quid ii veherent, ac quo navigarent: deinde in unum coiviſſe, ac navigantes adortos, praedam abſtuliſſe. Hinc receptum, ut curioſus quisque et qui ſibi ſtudio duceret, clanculum et in occulto colloquentes inaudire, Corycaeus appellaretur: et in proverbio dicamus,

Nimirum et hocce Corycaeus inaudiit:

cum quis arcanum ſe aliquid agere, aut dicere opinans, non fallit eos, qui ad ſe nihil pertinentia explorare ſtudent.

§. 34.

§. 33. Ionia.

Μετὰ δὲ Κώρυκον Ἁλόννησος νησίον· εἶτα τὸ [1]Ἀργέννον, ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας, πλησιάζουσα μάλιστα τῷ Χίων Ποσειδίῳ, ποιοῦντι πορθμὸν ὅσον ἑξήκοντα σταδίων. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ ὑποκειμένου Μίμας ἐστὶν ὄρος ὑψηλὸν, εὔθηρον, πολύδενδρον· εἶτα κώμη Κυβελία καὶ ἄκρα Μέλαινα καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιον. p. 645.

§. 34.

1) Paris. Ἄργενον, quod reddit vetus interpres. Et sic Thucyd. 8, 34. mutata etiam litera scribit Ἀργινον. Ἀργεννον tamen scribunt etiam Stephanus et Ptolemaeus. Tum Κυβελία volunt Medic. 3. 4. Paris. uti et scribit vetus interpres; editiones Κυβελλία; a Stephano commemoratur Κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Cum penultima in his saepe variari soleat, secutus tantum sum codices in simplici λ. Plura dabit Hemsterhus. ad Luciani judicium vocalium c. 7.

§. 33.

Corycum Halonnesus sequitur, parva insula: deinde Argennum est, promontorium Erythraeae, accedens maxime ad Chiorum Posidium, et fretum cum eo conficiens LX circiter stadiorum. Inter Erythras et praecipitem, quem dixi, locum, Mimas est, mons excelsus, feris abundans et arboribus: inde pagus Cybelia, et promontorium Melaena, (*nigrum*) ubi molares lapides exscinduntur.

§. 34.

Ionia.

§. 34.

Ἐκ δ' Ἐρυθρῶν [1] Σίβυλλά ἐστιν ἔνθους καὶ μαντικὴ γυνὴ τῶν ἀρχαίων τις· κατ' Ἀλέξανδρον δὲ ἄλλη ἦν τὸν αὐτὸν τρόπον μαντικὴ, καλουμένη Ἀθηναΐς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ καθ' ἡμᾶς Ἡρακλείδης Ἡρόφιλος [1] ἰατρὸς, συσχολαστὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Μυός.

§. 35.

Ἡ δὲ Χίος τὸν μὲν περίπλουν ἐστὶ σταδίων [1] ἐνακοσίων παρὰ γῆν φερομένῳ· πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον καὶ ναύσταθμον ναυσὶν ὑγδοήκοντα. Ἐν δὲ τῷ περί-

πλῳ

1) Parif. Σύβυλλα. Tum Medic. 3. 4. Parif. Ἡρόφιλος, uti ex fuo codice retulit vetus interpres. Quam nominis fcripturam veram evincunt Plin. 11, 88. f. 37. et alibi, Plutarchus de placitis philof. 4, 22. 5, 2. Celfus 5, 1. alii. Cf. Schweighaeufer. ad Athen. 15, 38. et Sprengel Beyträge zur Gefch. der Medicin T. 1. P. 2. p. 80. Vulgo Ἡροφίλειος, quod tamen invexit editio Cafauboni.

1) Medic. 3. ἐννακοσίων, Medic. 4. ἐνακοσίων. Tum Venet. 1. 2. δεξιᾷ, quod vulgatam non tollit.

§. 34.

Erythris nata fuit prifcis temporibus Sibylla, mulier fatidica et divino furore incitata. Alexandri etiam tempore alia fuit ibidem orta, et itidem vates: noftro tempore Heraclides Herophilus medicus, fcholae focius Apollonio, qui Mys (*id eft Mus*) cognominabatur.

§. 35.

Chii ambitus, fi quis litus legat, ftadiorum eft ıɔcccc. urbem habet bono portu inftructam, et ftationem navium xxc. capacem. Si

ab

πλῳ δεξιὰν τὴν νῆσον ἔχοντι ἀπὸ τῆς πόλεως, πρῶ- Chius.
τον μέν ἐστι τὸ Ποσειδιον, εἶτα [2] Φάναι, λιμὴν βαθὺς, καὶ νεὼς Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλσος φοινίκων· εἶτα Νότιον, ὕφορμος αἰγιαλός· εἶτα Λαίους, καὶ οὗτος ὕφορμος αἰγιαλὸς, ὅθεν εἰς τὴν πόλιν ἑξήκοντα σταδίων ἰσθμός· περίπλους δὲ τριακοσίων ἑξήκοντα, ὃν ἐπήλθομεν. Εἶτα Μέλαινα ἄκρα, καθ' ἣν τὰ Ψύρα νῆσος ἀπὸ [3] πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας, ὑψηλὴ,

2) Quod a Stephano, Ptolemaeo (Phanaea) Chii promontorium ſic vocatur, Strabonem forte ſcripſiſſe putat Caſaubonus Φάναι καὶ λιμήν. Poterat addere Livium 44, 28, 8. At quo minus laceſſatur vulgata lectio, prohibet idem Livius, qui 36, 43, 11. Phanas Chiorum portum vocat, ubi cf. Drakenborchius de explicatione, qui hinc etiam Caſauboni lectionem rejicit. Pro Νότιον Medic. 4. adfert Νότιος. Verba ſequentia εἶτα — αἰγιαλὸς ex codicibus ſuis addidit Caſaubonus, quibus et mei adſentiuntur. At vocem Λαίους ſuſpectam habet. Vetus interpres, qui haec etiam agnoſcit, *Leus*.

3) Vetus interpres legit, certe vertit ἑξήκοντα. Sed in πεντήκοντα perſtant omnes codices. Antea τάψης conjuncte et vitioſe adfert Pariſ. Quod poſt ſequitur ἀλίμενος, tuentur omnes codices et ex Noſtro aperte refert Stephanus ſ. v. Ἀργυσία, uti in ſuo codice legiſſe videtur. Aliquantum ab his

ab urbe inſulam circumvehare, eam ad dextram habens, primo eſt Poſidium: deinde Phanae, portus profundus, et templum Apollinis, ac palmarum lucus: deinde Notium, litus ſtationi aptum: deinde Laius, litus pariter ſtationi aptum, unde ad urbem iſthmus eſt LX ſtadiorum, circumnavigatio (quam diximus) CCC. Poſt Melaena, promontorium, juxta quod Pſyra, inſula ſublimis, ſtadia diſtans L. urbem

Chius. λὴ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου τετταράκοντα σταδίοι. Εἶθ' ἡ Ἀριουσίας χώρα, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, σταδίων ὅσον τριακοσίων, οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν Ἑλληνικῶν. Εἶτα τὸ Πελιναῖον ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ νήσῳ. Ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ Λατόμιον μαρμάρου λίθου. Ἄνδρες δὲ Χῖοι γεγόνασιν ἐλλόγιμοι, Ἴων τε ὁ τραγικὸς, καὶ Θεόπομπος ὁ συγγραφεὺς, καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής· οὗτοι δὲ καὶ ἀντεπολιτεύσαντο ἀλλήλοις. Ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ [4] Ὁμήρου Χῖοι, μαρτύριον μὲν τοὺς Ὁμηρίδας

his recedit conjectura, quam in notis ad Ἑλληνικὰ p. 350. propoſuit Siebelis, ἡμιόβολος. Nec habet vulgata lectio, quod huic regioni repugnet. Rectius in proxima voce τριακοσίων haeſit Berkelius ad Stephanum p. 173. quia totum Chii ambitum antea fecit Strabo 900 ſtadiorum. Aptius eſt, quod Stephanus refert, τριάκοντα, et parum abeſt, quin recipiam. Paullo inferius lepido errore Aldus Χίλιοι, quod ſerva opera repetiit Hopperus.

4) Medic. 3. Χῖοι Ὀμήρου. In ſeq. pro μὲν Pariſ. edd. Aldi, Hopperi μετὰ, Caſauboniani κατά. Totum locum Venet. 2. ſic exhibet: ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ ἀλλήλοις Χῖοι περὶ Ὁμήρου· μαρτύριον κατὰ τοὺς Ὁμηρίδας. Tractavit hunc locum olim

bem ejusdem nominis habens, ambitum ſtadiorum XL. Deinde Ariuſius ager, aſper et importuoſus, ſtadiorum fere CCC. vinum ferens omnium Graecanicorum optimum. Tum Pelinaeus mons, omnium ejus inſulae altiſſimus. Habet haec inſula etiam ſecturam marmoris. Viri illuſtres Chii fuerunt Ion, tragoediae, Theopompus, hiſtoriae ſcriptor, et Theocritus ſophiſta: hi quidem etiam de rep. gerenda concertaverunt. Homerum quoque Chii ſibi vindicant,

δὲ καλουμένους, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκείνου γένους, περὶ χειριζόμενοι, ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται· Chius.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι
Ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοί.

Ἐκέκτηντο δὲ καὶ ναυτικόν ποτε Χῖοι, καὶ ἀνθήπτοντο τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς καὶ ἐλευθερίας. Ἐκ Χίου δ' ἐς Λέσβον νότῳ τετρακόσιοί που στάδιοι.

§. 36.

Ἐκ δὲ τοῦ ἀποκρήμνου Χύτριόν ἐστι τόπος, ἐν ᾧ πρότερον ἵδρυντο Κλαζομεναί· εἶθ' ἡ νῦν πόλις, νησίδι

olim Salmaſius ad Solinum p. m. 607. poſt Politus ad Euſtathium in Homerum T. 1. p. 9. a quo haec verba repetuntur, omiſſo tamen μέν. Ille κατὰ τοὺς Ὁμ. mutat in καὶ τοὺς Ὁμ. hic vulgatam μὲν τ. Ὁ. retinendam cenſet, cui et ego adſentior. Senſus enim eſt, a Chiis Homeridas ex genere et familia Homeri proferri. In verſu Pindarico ἔπη omittit Medic. 4. ut antea δὲ poſt ἀπὸ Medic. 3. 4. Pariſ. hic etiam in ſequ. poſt ἀνθήπτοντο. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. mollius καὶ ἀνθήπτοντο τῆς, quod reddidi. Denique Medic. 3. 4. εἰς Λέσβον. Sed nec ἐς reſpuit uſus Strabonis.

1) Sic omnes libri. Ariſtoteles tamen politic. 5, 3. vocat

dicant, argumento Homeridarum, qui e ſtirpe Homeri ſunt: horum et Pindarus meminit:

Unde et Homeridae
Sutilium cantores carminum.

Claſſem quoque aliquando habuerunt Chii, et impe-

rium matris libertatemque attentaverunt. A Chio ad Lesbum navigatio eſt cccc fere ſtadiorum.

§. 36.

Pone praeruptum illum locum Chytrium eſt, ubi quondam ſitae fuerunt Clazomenae. Hae, ut nunc

Chius. νησίας ἔχουσα προκείμενας ὀκτὼ γεωργουμένας. Κλαζομένιος δ' ἦν ἀνὴρ ἐπιφανὴς Ἀναξαγόρας ὁ Φυσικὸς, Ἀναξιμένους ὁμιλητὴς τοῦ Μιλησίου· διήκουσαν δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ Φυσικὸς, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. Εἶθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ θερμὰ ὕδατα· καὶ ὁ Σμυρναίων κόλπος, καὶ ἡ πόλις.

§. 37.

p. 646. Ἑξῆς δὲ ἄλλος κόλπος, ἐν ᾧ ἡ παλαιὰ Σμύρνα, ἀπὸ εἴκοσι σταδίων τῆς νῦν. Λυδῶν δὲ καταστρεψαμένων τὴν Σμύρναν, περὶ τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν· εἶτα ἀνήγειρεν αὐτὴν Ἀντίγονος, καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ νῦν ἔστι καλλίστη πα-

cat Χότρον, Stephanus Χυτρός. Pro ἐν ᾧ Medic. 3. et Paris. dant ἃ, Medic. 4. οὗ, edd. ante Casaubonum simpliciter ᾧ. In sequ. ἦν ante ἀνὴρ deest in Medic. 4. Tum secutus Medic. 3. 4. et veterem interpretem pro διήκουσαν dedi διήκουσαν.

sunt, sequuntur: sitaeque ante urbem octo minutae insulae, quarum ager colitur. Clazomenius illustris vir fuit Anaxagoras Physicus, Anaximenis Milesii discipulus: hunc audiverunt Archelaus Physicus, et Euripides poëta. Sequitur Apollinis fanum, et aquae calidae: tum sinus Smyrnaeus, et ipsa Smyrna.

§. 37.

Inde alius sinus, in quo vetus Smyrna, xx stadiis a nova. Cum Lydi Smyrnam diruissent, per cccc exinde annos per pagos habitatum ibi fuit: instauravit deinde urbem Antigonus, ac postea Lysimachus.

[1] πασῶν· μέρος μέν τι ἔχουσα ἐπ' ὄρει τετειχισμέ- Smyrna.
νον, τὸ δὲ πλέον ἐν πεδίῳ πρὸς τῷ λιμένι, καὶ πρὸς τῷ Μητρῴῳ, καὶ πρὸς τῷ γυμνασίῳ. Ἔστι δ' ἡ ξυμμετρία διάφορος ἐπ' εὐθειῶν εἰς δύναμιν· καὶ αἱ ὁδοὶ λιθόστρωτοι, στοαί τε μεγάλαι τετράγωνοι, ἐπίπεδοί τε, καὶ ὑπερῷοι· ἔστι δὲ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ τὸ Ὁμήρειον, στοὰ τετράγωνος, ἔχουσα νεὼν Ὁμήρου καὶ ξόανον· [2] μεταποιοῦνται γὰρ καὶ οὗτοι διαφερόντως τοῦ ποιητοῦ· καὶ δὴ καὶ νόμισμά τι χαλκοῦν παρ' αὐτοῖς Ὁμήρειον λέγεται. Ῥεῖ δὲ πλησίον τοῦ τείχους ὁ Μέλης ποταμός. Ἔστι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ

1) Medic. 3. 4. Paris. τῶν πασῶν. Sic Medic. 4. postea ἐν τῷ πεδίῳ. Paullo post Ὁμήρειον hic et infra volunt Medic. 3. et Paris.

2) Medic. 3. Ven. 2. Paris. μεταποιοῦνται, quod pro ἀντιποιοῦνται dedi his codicibus, uti τερενύντες Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. 2. et Casaubonn. pro τρωνύντες. Post ὑπερῷοι Medic. 3. 4. Casaubonus παρασκευῶν ex frequentiori linguae usu commutat in ἀποσκευῶν, sed codices reluctantur omnes.

chus. Hodie omnium est pulcherrima: pars ejus in monte est aedificata, major in planitie ad portum et Magnae Matris templum et gymnasium. Vici praeclare sunt, quantum ejus fieri potuit, ad rectos angulos diducti: viae lapidibus instratae: porticus magnae et quadratae, inferae et superae: est et bibliotheca, et Homerium, scilicet porticus quadrata templum habens Homeri et simulacrum. Nam Smyrnaei quoque Homerum sibi acriter vindicant: et nomisma quoddam aereum apud eos Homereum vocatur. Prope muros labitur Meles fluvius. Praeter reli-

Smyrna. κατασκευῇ τῆς πόλεως καὶ λιμὴν κλειστός. Ἓν δ' ἐλάττωμα τῶν ἀρχιτεκτόνων οὐ μικρὸν, ὅτι τὰς ὁδοὺς στρεννύντες, ὑποῤῥύσεις οὐκ ἔδωκαν αὐταῖς, ἀλλ' ἐπιπολάζει τὰ σκύβαλα, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὄμβροις ἐπαφιεμένων τῶν παρασκευῶν. Ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐκπολιορκήσας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα, τὸν θεὸν, καὶ τῆς πόλεως παρέλυσε πολλὰ μέρη.

§. 38.

Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεῦκαι πολίχνιον, ὃ ἀπέστησεν Ἀριστόνικος μετὰ τὴν Ἀττάλου, τοῦ Φιλομήτορος, τελευτὴν, δοκῶν τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν βασι-

1) Deeſt τοῦ in Medic. 4. Pro Ἐφεσίων Venetus uterque ponit Ἐφεσίας et pro ἰὼν Medic. 3. 4. ἀνιὼν, quod non diſplicet. Tum διὰ ταχέων Venet. 2. mutat in διὰ ταχέως. Cum Medic. 3. 4. repoſui ἀπόρων τε ἀνθρώπων καὶ δούλων. Alii, ut vulgo, ἀπόρων καὶ δούλων ἀνθρώπων, etſi poſterius etiam recte dici poſſe ſcio, ut apud Andocidem p. 86. ed. Reiſk.

reliquum urbis apparatum portus etiam eſt, qui claudi poteſt. Unum hoc non leve eſt architectorum peccatum, quod, cum vias ſternerent, non fecere cloacas: quo factum, ut ſtercora ſuperfluitent, maxime imbribus decidentibus, repoſitoriis ea dimittentibus. Ibi Dolabella Trebonium obſidione captum interfecit, unum de percuſſoribus divi Caeſaris: multasque urbis partes dejecit.

§. 38.

Poſt Smyrnam ſunt Leucae oppidulum, quod ad defectionem pertraxit Ariſtonicus poſt Attali Philometoris mortem, regia ſe ſtirpe natum autumans, et ſibi

βασιλέων, καὶ διανοούμενος εἰς ἑαυτὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν· ἐντεῦθεν μὲν οὖν ἐξέπεσεν ἡττηθεὶς ναυμαχίᾳ περὶ τὴν Κυμαίαν ὑπὸ Ἐφεσίων· εἰς δὲ τὴν μεσόγαιαν ἰὼν, ἠθροίσατε διὰ ταχέων πλῆθος ἀπόρων τε ἀνθρώπων καὶ δούλων, ἐπ' ἐλευθερίᾳ κατακεκλημένων, οὓς Ἡλιοπολίτας ἐκάλεσε. Πρῶτον μὲν οὖν παρεισέπεσεν εἰς [2] Θυάτειρα, εἶτ' Ἀπολλωνίδα ἔσχεν, εἶτ' ἄλλων ἐφίετο φρουρίων. Οὐ πολὺν δὲ διεγένετο χρόνον, ἀλλ' εὐθὺς αἵ τε πόλεις ἔπεμψαν πλῆθος, καὶ Νικομήδης ὁ Βιθυνὸς ἐπεκούρησε, καὶ οἱ τῶν Leucae.

Καπ-

2) Sic recte libri omnes, et errat Glareanus ad Liv. 37, 44, 4. qui malit Θυάτειραν. Contra Ἀπολλωνίδα omnes codices cum vetere interprete flagitant, quod rejicere non potui. Vulgo edd. Ἀπολλωνιάδα. In sequ. Medic. 4. ex correctione quidem Πεφτίνας, uti post; edd. ante Casaubonum Πεφτίνας in utroque loco. Prius expressit vetus interpres et Latinorum auctorum libri ferunt. At recte alii codices efferunt, de quo cf. notata ad Eutropium 4, 20. 4, 9. et praeterea Dukerus ad Flor. 2, 20, 6. et Oudendorp. ad Frontin. 2, 5, 32. Pro ζωγείᾳ ex Medic. 3, 4. Paris. dedi, ut alibi, ζωγείῳ. V. ad lib. 12. p. m. 223. Κρέσσος hic et infra exhibet Medic. 3. Tum edd. ante Casaubonum εἰς μάχην.

sibi regnum vindicare studens. Inde autem est ejectus, cum eum Ephesii apud Cumam navali pugna vicissent. Profectus autem in mediterranea, celeriter multitudinem pauperam et servorum, ad libertatem evocatorum, coëgit, quos Heliopolitas appellavit. Ac primum Thyatira invasit, deinde Apollonidem occupavit, post alia adortus est castella. Non duravit autem diu, sed statim contra eum urbes copias miserunt, et Nicomedes Bithynus ac

Cappa-

Leucae. Καππαδόκων βασιλεῖς. Ἔπειτα πρέσβεις Ῥωμαίων πέντε ἦκον, καὶ μετὰ ταῦτα στρατεία καὶ ὕπατος Πόπλιος Κράσσος· καὶ μετὰ ταῦτα Μάρκος Περπέρνας, ὃς καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον, ζωγρίᾳ λαβὼν τὸν Ἀριστόνικον, καὶ ἀναπέμψας εἰς Ῥώμην. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέστρεψε τὸν βίον, Περπέρναν δὲ νόσος διέφθειρε. Κράσσος δὲ περὶ Λεύκας, ἐπιθεμένων τινῶν, ἔπεσεν ἐν μάχῃ. [3] Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος, ἐπελθὼν ὕπατος μετὰ δέκα πρεσβευτῶν, διέταξε τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸ νῦν ἔτι συμμένον
p. 647. τῆς πολιτείας σχῆμα. Μετὰ δὲ Λεύκας [4] Φώκαια

ἐν

3) Sic libri omnes ſcripti et ante Caſaubonum editi, qui male mutavit in Μάρκος. Μάνιος enim probant faſti Capitolini et praeterea auctores multi Latini, etſi utriusque vocis commutatio valde eſt frequens. Cf. quae de Aquillio monuerunt Voſſius ad Vellej. 2, 4. qui ſimul Caſaubonum reprehendit, et viri docti ad Iuſtin. 36, 4, 10. ut praeteream alios. Pro δέ, ut ſolet, Medic. 3. 4. δ', ſed male Xylander *nat.*

4) Medic. 3. 4. Pariſ. et edd. ante Xylandrum Φωκία, quae eſt antiquior ſcriptura in numis obvia, ſed a Strabonis

Cappadocum reges contra eum auxilia tulerunt. Quinque deinde Romani venerunt legati, et poſt hos exercitus cum P. Craſſo conſule: et poſt hunc M. Perperna, qui et bellum conſecit, capto et Romam miſſo Ariſtonico. Hic quidem in carcere mortuus eſt, Perperna morbo exſtinctus, Craſſus, juxta Leucas inſidiis quorundam exceptus, in pugna cecidit. Supervenit M'. Aquillius, conſul, cum decem legatis, et provinciam in hanc, quae nunc exſtat, formam redegit. Poſt Leucas Phocaea eſt in ſinu: de

qua

ἐν κόλπῳ. Περὶ δὲ ταύτης εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγῳ. Εἶθ' οἱ ὅροι τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Αἰολέων. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τούτων. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας λοιπά ἐστι τὰ περὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπ' Ἐφέσου μέχρι Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Μαιάνδρου. Ἔστι δὲ καὶ τὰ χωρία ταῦτα Αὐδοῖς καὶ Καρσὶν ἐπίμικτα καὶ τοῖς Ἕλλησι. Magnesia.

§. 39.

Πρώτη δ' ἐστὶν ἐξ Ἐφέσου Μαγνησία, πόλις Αἰολὶς, λεγομένη δὲ ἐπὶ Μαιάνδρῳ· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἵδρυται· πολὺ δὲ πλησιαίτερον ὁ Λήθαιος ἐμβάλλων εἰς τὸν Μαίανδρον, τὴν δ' ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Πακτύου, τοῦ τῶν Ἐφεσίων ὄρους· ἕτερος δ' ἐστὶ Λη-

nis usu aliena. Ne acta agam, cf. notata ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 537. In sequ. ut alibi, Medic. 3. 4. μέχρις.

1) Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum Πακτίου; alii, ut supra p. 636. extr. Πακτύου. A voce Λήθαιος Moscov. lacuna interpellatus narrationem instaurat, et primum Τείμης adfert ex iis, quae diversa habet.

qua diximus in descriptione Massiliae. Sequuntur confinia Ioniae et Aeolidis: ea quoque explicata. Iam in mediterraneis Ioniae maritimae restant, quae in via sunt ab Epheso Antiocheam usque ad Maeandrum. Hanc quoque regionem Lydi, Cares et Graeci permixtim habent.

§. 39.

Prima ab Epheso est Magnesia, Aeolica urbs, quae ad Maeandrum cognomento dicitur: vicina est enim Maeandro: sed vicinior urbi Lethaeus fluvius, qui a Pactya, Ephesiorum monte, ortus in Maeandrum influit. Alius

est

Magnesia. Θαῖος ὁ ἐν Γορτύνῃ, καὶ ὁ περὶ Τρίκκην, ἐφ' ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς γεννηθῆναι λέγεται, καὶ ἔτι ἐν τοῖς [2] Ἑσπερίταις Λίβυσι. Κεῖται δ' ἐν πεδίῳ, πρὸς ὄρει καλουμένῳ Θώρακι ἡ πόλις, ἐφ' ᾧ σαυρωθῆναί φασι [3] Δαφίταν τὸν γραμματικὸν, λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ στίχου.

Πορ-

2) Sic omnes libri. Cum verò Ἑῶοι, quod inde conſequatur, nusquam occurrant, at Iberes alii occidui dicantur, alii orientales, Caſaubonus emendat τοῖς Ἑσπερίταις Ἴβηρσι, etſi poſt in viam redit, memor Libyum Heſperiorum ad Atlantem montem. Nempe Ἑσπερῖται Λίβυες, etiam paſſim Ἐσπέριοι, ſunt Heſperidum incolae et Λήθαιος fluvius idem eſt, quem alii vocant Λήθωνα, ſeu Λάθωνα, uti diſcitur ex ipſo Strabone lib. 17. p. 836. f. Hinc recte viri docti plures hanc Caſauboni emendationem repulerunt et veram rationem vulgatae lectionis expoſuerunt. Cf. Kuhn. ad Pauſan. 4, 26. p. 342. Voſſius ad Melam 1, 8, 2. Harduin. ad Plin. 5, 5. Weſſeling. ad Herodot. 4, 171. et quae notavi ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 209.

3) Caſaubonus ex veteribus quibusdam libris adfert Δαφιτᾶον, ex meis Ven. 2. Δαφίτανον, reliqui cum epitome p. 187. ed. Hudſ. in Δαφίταν conſentiunt, quod ſua auctoritate tuetur Cicero de fato c. 3. et Anthologia T. 2. p. 39. ed. Iac. ubi exſtat ejus programma. Non igitur morantur Suidas h. v. Heſychius Mileſius p. m. 10. h. v. Eudocia in Violario p. 132. ed. Villoiſ. et Valer. Max. 1, 8. ext. 8. qui per δ efferunt. In fine Θώρακα vult Moſcov.

eſt Lethaeus amnis, apud Gortynam, alius apud Trikcam, ad quem Aeſculapius dicitur natus, et alius apud Heſperitas, ſeu occiduos, Afros. Urbs ſita eſt in campo ad montem, cui nomen Thorax, in quo ferunt in crucem actum Daphitam grammaticum, quòd hoc carmine Pergamena reges inceſſiſſet:

Purpu-

Πορφύρεοι μώλωπες, ἀποξύσματα γαίης Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης. Καὶ λόγιον δ' ἐκπεσεῖν αὐτῷ λέγεται, φυλάττεσθαι τὸν Θώρακα. Magnesia.

§. 40.

Δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι, τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησὶν Ἡσίοδος·

[1]Ἢ οἵη Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολωνούς,
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἄντ' Ἀμύρου,
Νίψατο Βαιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἁδμής.

Ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ τῆς [2]Δινδυμήνης ἱερὸν μητρὸς

Nn 5 θεῶν·

1) Medic. 3. 4. οἵη. Moscov. Paris. Ἀκταμύρειο. Tum Paris. βαίδος amputata prima syllaba. Alias varietates notavi ad lib. 9. p. m. 665. ubi iidem versus adpositi leguntur.

2) Medic. 4. Δινδυμίνης. Tum Moscov. ἱερέασθαι et τοῦ Θεμιστοκλέους, et pro οὐκ ἔτι Paris. οὐκέτι. Quod postea monet Casaubonus, Xylandrum dedisse Λιμνοφρύνης, spectat unice ejus interpretationem. Pro αὐτῷ in seq. Medic. 3. αὖθι.

Purpureae vibices, scobs limataque gazae
Lysimachi, Lydos et Phrygiam regitis.

Et ferunt oraculum excidisse, quo jubebatur sibi a Thoracé cavere.

§. 40.

Magnetes videntur posteritas esse Delphorum, qui Didymos montes in Thessalia habitaverunt, de quibus Hesiodus:

Aut qualis sacros Didymos colit inclyta colles
Dotium apud campumque,
feracem Amyrumque
Lyaei
Virgo intacta, pedes Boebeide quae lavit unda.

Hic fuit etiam Dindymenes templum matris deum: ejus

Magnesia.

θεῶν· ἱερᾶσθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμιστοκλέους γυναῖκα, οἱ δὲ θυγατέρα παραδιδόασι· νῦν δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερὸν, διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετῳκίσθαι τόπον· ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρυήνης ἱερόν, ἔσω Ἀρτέμιδος, ὃ τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ναοῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων λείπεται τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· τῇ δ' εὐρυθμίᾳ καὶ τῇ τέχνῃ τῇ περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σηκοῦ πολὺ διαφέρει· καὶ τῷ μεγέθει [3] ὑπεραίρει πάντας τοὺς ἐν Ἀσίᾳ πλὴν δυοῖν, τοῦ ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τοῦ ἐν Διδύμοις. [4] Καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνη-

3) Sic omnes libri ſcripti, pro quo Aldo auctore locum obtinuerat ὑπερφέρει. Tum alio ordine Moſcov. πάντας ὑπεραίρει et deinceps cum Pariſ. ut alibi δυσῖν.

4) Καὶ deeſt in Medic. 4. Poſt ἀνακωθῆναι Caſauboniani i. e. Ven. 2. pro ἀναιρεθῆναι. Poſt Moſcov. τὸ δ' ἐξῆς ἔτι. Voci Ἐφεσίους articulum praemittunt Medic. 3. 4. et Pariſ. In proximo Archilochi verſu vocem θάασσον, quam objiciunt editiones, recte ſuſpectam habet Caſaubonus, uti omnino ille verſus aperte claudicat, quod jam notaverat Xylander. Codices pro θάασσον ſubminiſtrant Medic. 3. θάσσων, Ven. 2. Moſcov. Pariſ. θάσσων, quibus adjuvatur emendatio Tyrwhitti

ejus antiſtitam fuiſſe quidam uxorem, alii filiam Themiſtoclis tradunt. Nunc templum non exſtat, urbe alio translata. In ea, quae hodie eſt, Smyrna fanum Dianae Leucophryenes: magnitudine quidem templi et multitudine donariorum Epheſio cedens: concinnitate autem et artificioſa delubri ſtructura longe ſuperius, magnitudine etiam omnia Aſiatica ſuperat, duobus exceptis, Epheſio et quod Didymis eſt. Antiquitus evenit Magnetibus, ut funditus

Μαίγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἀρδην ἀναιρεθῆναι, Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχήσαντος πολὺν χρόνον· τῷ δ' ἑξῆς ἔτει Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται, καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ. Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν.

Magnesia.

Κλαίειν τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρεστιν. Ἄλλης δέ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρεσβυτέρας ὁ Καλλῖνος, ἐπὰν φῇ·

p. 648.

Νῦν

whitti in conjecturis in Strabonem p. m. 55. κλαίειν τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακὰ, quam quidem excepi. Videtur tamen excidiſſe quod verſum indicet, ὅταν φῇ, vel ſimile aliquid. Poſt pro νεώτερον Medic. 4. νεώτερα, et τοῦ Καλλίνου idem cum Moſcov. et Pariſ. τὸν Καλλῖνον Medic. 3. Addidi igitur τοῦ. Poſt Moſcov. Καλλῖνον, parum ſibi conſtans.

ditus a Treribus delerentur, gente Cimbrica, quae diu laetis uſa eſt ſucceſſibus. Deinceps Mileſii locum obtinuerunt. Callinus quidem ita meminit Magnetum, ut qui rebus adhuc ſecundis uterentur, et in bello contra Epheſios rem feliciter gererent. Archilochus videtur jam cognitam habuiſſe eorum calamitatem:

Plorare Thaſiorum, mala haud Magneſiae:

unde etiam colligi poteſt, fuiſſe eum Callino poſteriorem. Aliam, antiquiorem impreſſionem Cimmeriorum Callinus memorat, his verbis:

Ae

Magnesia. Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται [5] ὀβριμοέργων·
ἐν ᾗ τὴν Σαρδέων ἅλωσιν δηλοῖ.

§. 41.

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Μάγνητες, Ἡγησίας τε ὁ ῥήτωρ, ὃς ἤρξε μάλιστα τοῦ Ἀσιανοῦ λεγομένου [1] ζήλου, παραφθείρας τὸ καθεστηκὸς ἔθος τὸ

5) Medic. 3. ὀμβριμοεργής; Medic. 4. et ante Xylandrum editiones ὄμβριμος ἔργων; Pariſ. Moſcov. ὄβριμος ἔργων; inde a Xylandro edd. ὀμβριμοέργων, quam vocem Homericam ſic retinui, ut eliderem μ, quam veriorem ſcripturam cenſent. V. Villoiſon. ad Apollonii Lex. Homer. p. 488. ed. Tollii. Sic in Homero variatur Il. 5, 403.

1) Sic codices mei omnes, et editiones ante Xylandrum, qui mutavit in ϛύλου, uti vertit vetus interpres. At ſatis docet verbum λεγομένου, ſingulari rem nomine fuiſſe notatam, ſi vel uſus admittat ϛύλου. Confirmat id etiam Plutarchus in Anton. c. 2. ubi plenius ἐχρῶτο δὲ τῷ καλουμένῳ μὲν Ἀσιανῷ ζήλῳ. Quare non haeſitavi hanc vocem excipere, immo revocare. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. παραφθείρας καὶ αὐτός. In terminatione nominis Σίμων ipſe Strabo moram injicit, quia mox ſcribit Σῖμος. Cum in hac etiam conſentiat Athenaeus 14, 3. f. 13. et ex eo Euſtathius ad Homer. Odyſſ. 23, 143. p. m. 806. f. ne Strabo a ſe diſcrepet, ita dedi. Λυσιφδοὶ pro Λισιφδοὶ reposuit Xyſander. Pro ὃς

At nunc Cimmeriorum exercitus immanes atrox:

in qua et de Sardibus capris docet.

§. 41.

Magneres viri illuſtres fuerunt Hegeſianax, princeps dicendi generis, quod Aſianum dicitur: cum corrupiſſet receptam conſuetudinem

τὸ Ἀττικόν· καὶ Σῖμος ὁ μελοποιὸς, καὶ αὐτὸς παραφθείρας τὴν τῶν πρότερων μελοποιῶν ἀγωγὴν, καὶ τὴν Σιμῳδίαν εἰσαγαγών· καθάπερ ἔτι μᾶλλον Λυσιῳδοὶ καὶ Μαγῳδοί· καὶ Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὃς εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν κιναίδου τινὸς καὶ παιδίσκης, ὑπὸ κιναίδῳ τρεφομένης, ἀπεμιμήσατο τὴν ἀγωγὴν τῶν παρὰ τοῖς κιναίδοις διαλέκτων καὶ τῆς ἠθοποιίας· ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιδολογεῖν· ἔπειτα Ἀλέξανδρός ὁ Αἰτωλός· ἀλλ' οὗτοι μὲν ἐν ψιλῷ λόγῳ· μετὰ μέλους [2] δὲ Λύσις, καὶ ἔτι πρότερος τούτου ὁ Σῖμος. Ἀναξήνορα δὲ, τὸν κιθαρῳδὸν, ἐξῆρε μὲν καὶ τὰ θέατρα· ἀλλ' ἔτι μάλιστα Ἀντώνιος, ὃν γε καὶ τεττάρων πόλεων ἀπέδειξε φορολό- Magnesia.

ὃς εἰς Paris. 1. Medic. 4. ὁ εἰς. Tum Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Venet. 1. παρὰ τοῖς, unde pro περὶ τοῖς recepi.

2) Medic. 3. μὲν Λύσις, et pro πρότερος τούτου Casauboniani i. e. Ven. 2. πρότερος τούτων. Post Medic. 3. Moscov. ἀφεμένων. Proxime post ante ἐν τῇ in Medic. 3. deest ἡ, et in Moscov. exciderunt verba ἐν τῷ θεάτρῳ.

tudinem Atticam. Tum Simus tibicen, qui et ipse, vitiata priorum lyricorum consuetudine, Simodiam introduxit, sicut etiam adhuc magis Lysiodi et Magodi. Cleomachus etiam pugil, cum in amorem incidisset cinaedi cujusdam et ancillae, quam ille enutriebat, imitatus est cinaedorum voces atque gestus; primus auctor cinaedici sermonis fuit Sotades: eum secutus est Alexander Aetolus: atque hi quidem soluta oratione. Lysis autem carmine, et ante hunc Simus. Porro Anaxenorem, citharoedum, extulerunt quidem theatra: sed multo magis Antonius, qui milites stipatores dedit, et tributi exacto-

Magnesia. ρολόγον, στρατιώτας αὐτῷ συσήσας. Καὶ ἡ πατρὶς δ' ἱκανῶς αὐτὸν ἠὔξησε, πορφύραν ἐνθύσασα ἱερωμένην τοῦ Σωσιπόλιδος Διός· καθάπερ καὶ ἡ γραπτὴ εἰκὼν ἐμφανίζει ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἔστι δὲ καὶ χαλκῆ εἰκὼν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα·

Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῇ.

Οὐ στοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συνεξαρκοῦντος· ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὴν παρὰ τὴν γραφήν, εἴτε τὴν ὀνομαστικὴν δέχοιτο πτῶσιν τῆς ἐσχάτης προσηγορίας, εἴτε τὴν δοτι-

3) Ita volunt cum Homero Odyſſ. 9, 4. Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Editiones, ut epitome, Τοίου γ'. At in αὐδῇ omnes recte conſentiunt, cum in Homero legatur αὐδήν. Tum, ut alibi, Medic. 3. 4. τοιχασάμενος δὲ, et pro μὴ συνεξαρκοῦντος Caſauboniani i. e. Ven. 2. οὐκ ἐξαρκ. Epitome cum edd. conſentit.

exactorem e quatuor urbibus fecit. Patria quoque ipſum haud mediocriter ornavit, purpura amiciens Iovi Soſipolidi (urbis ſervatori) conſecrata: ſicut picta in foro ejus oſtendit imago. Eſt etiam aereum ejus ſimulacrum in theatro, cui inſcripti ſunt hi verſus Homeri:

Eſt operae pretium, tales audire canentes,
Qualis hic eſt, qui voce Deos exaequat et arte.

Scriptor autem, ſpatio non ſatis conſiderato, ultimam litteram poſterioris verſus praetermiſit, cum baſis latitudo eam non admitteret: itaque civitatis inſcitiam prodidit ſcripturae ambiguitate: cum non liqueat

δοτικήν· πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ ι γράφουσι τὰς δοτι- Tralles.
κὰς, καὶ ἐκβάλλουσί γε τὸ ἔθος φυσικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχον.

§. 42.

Μετὰ δὲ Μαγνησίαν ἡ ἐπὶ Τράλλεις ἐστὶν ὁδὸς, ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὴν [1] Μεσσωγίδα ἔχουσιν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὁδῷ καὶ ἐν δεξιᾷ τὸ Μαιάνδρου πεδίον, Λυδῶν ἅμα καὶ Καρῶν νεμομένων καὶ Ἰώνων, Μιλησίων τε καὶ Μυουσίων, ἔτι δὲ Αἰολέων τῶν ἐν Μαγνησίᾳ· ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ τῆς τοποθεσίας καὶ μέχρι Νύ-

σης

1) Sic dedi et hic pro Μεσσωγίδα, ut et infra volunt codices quidam p. 651. Tum Medic. 3. 4. Mosc. τοῦ Μαιάνδρου. Deinceps παιδίον Paris. male. Μυουσίων deprāvant Mosc. Paris. Medic. 4. Ven. 1. 2. edd. ante Xylandrum in Μυησίων. Cf. Stephanus s. v. Μυοῦς et Strabo infra p. 651. in. Tum praeciso καὶ, quod nec absens desideretur, Medic. 3. 4. τῆς τοποθεσίας. Sed τόπος pro τρόπος vitiose Mosc. Nec ferri potest Νύσσης in Medic. 3. 4. et Mosc. si, neglecto Stephano aliisque, vel solos numos respicias, etsi per σσ posteriores Graeci efferunt. Pejus Νίσης hic et post ante Xylandrum.

queat, rectone an dandi casu accipiendum sit αὐδῇ: multi enim absque ι dativos scribunt, moremque a nulla naturali causa profectum tollunt.

§. 42.

Post Magnesiam iter est Tralles versus: ad laevam ejus Messogis est, ad dextram Maeandri campus, quem incolunt simul Lydi, Cares, Iones, Milesii, et Myusii, atque Aeolenses Magnesii: eadem est ratio situs locorum Nysam

usque

Tralles. σης καὶ Ἀντιοχείας. Ἵδρυται δ' ἡ μὲν τῶν [2] Τραλλιανῶν πόλις ἐπὶ τραπεζίου τινὸς, ἄκραν ἔχοντος
p. 649. ἐρυμνήν· καὶ τὰ κύκλῳ δ' ἱκανῶς εὐέρκη· συνοικεῖται δὲ καλῶς, εἴ τις ἄλλη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὑπὸ εὐπόρων ἀνθρώπων, καὶ ἀεί τινες ἐξ αὐτῶν εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὓς Ἀσιάρχας καλοῦσιν· ὧν Πυθόδωρός τε ἦν ὁ ἀνὴρ [3] Νυσαεὺς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐκεῖθε μεταβεβηκὼς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ

2) Medic. 4. Τραλιανῶν contra alios auctores et numos. Antea recte Τράλλεις. Post idem πύκλῳ δέ. Ἐξ αὐτῆς pro ἐξ αὐτῶν dant Medic. 3. 4. Moſcov. In ſequ. pro ἐπαρχίαν, quod tenent omnes libri, van Dalen diſſert. 3, 3. p. 274. malebat ἱεραρχίαν, praeeunte quidem Caſaubono, qui verius ἱερωσύνην eam ſ. ἱερωσύνην dicendam fuiſſe monuerat in notis, renitente tamen Prideaux ad marmora Oxon. n. 28. p. 93. Nempe Ἀσιάρχαι, Λυκιάρχαι (infra p. 665. in.) qui ludis, ſpectaculis in honorem Deorum editis praeſidebant; ſic dicti a dignitate praecipua, qui a ſanctitate ludorum dicebantur ἱερεῖς.

3) Moſcov. Νυσσαεὺς, Pariſ. Νησαεύς. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. ἐκεῖσε δὲ. Pro διοχιλίων Venet. 1. χιλίων. Verba τοῦ θεοῦ, quae antea deerant, e veteribus libris primus addidit Caſaubonus. Παραθεῖσαν pro παραθεῖναν correxit recte Xylander, et in margine Aldini exemplaris notaverat Victorius. In ſequ. Caſaubonus vult Οὗτός τε δὴ, ut lib. 13. p. m. 463.

usque et Antiocheam. Tralles urbs eſt ſita in trapezio quodam, quod verticem habet natura munitum, ſicut et circum loca ſunt ſatis probe munita. Civibus optime frequentata eſt, ut nulla Aſianarum urbium alia, opulentis: et ſemper aliqui eorum ſunt principe in provincia loco, quos Aſiarchas appellant: de quorum numero fuit Pythodorus, qui Nyſae natus, eo commigravit ob claritatem, interque Pom-

καὶ ἐν τῇ πρὸς Πομπήϊον φιλίᾳ διαπρέπων μετ' ὀλίγων· περιεβέβλητο δὲ καὶ οὐσίαν βασιλικὴν πλειόνων, ἢ δισχιλίων ταλάντων, ἣν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ πραθεῖσαν διὰ τὴν πρὸς Πομπήϊον φιλίαν ἐξωνησάμενος, οὐχ ἥττω τοῖς παισὶ κατέλιπε· τούτου δ' ἐστὶ θυγάτηρ Πυθοδωρὶς, ἡ νῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῳ, περὶ ἧς εἰρήκαμεν. Οὗτος δὴ καθ' ἡμᾶς ἤκμασε· καὶ Μηνόδωρος, ἀνὴρ λόγιος καὶ ἄλλως σεμνὸς, καὶ βαρὺς, ἔχων τὴν ἱερωσύνην τοῦ Διὸς τοῦ Λαρισσαίου· κατεστασιάσθη δ' ὑπὸ τῶν Δομιτίου τοῦ Ἀηνοβάρβου φίλων, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐκεῖνος, ὡς ἀφιστάντα τὸ ναυτικὸν, πιστεύσας τοῖς ἐνδει-

Tralles.

4) Mutato ordine vulgari Medic. 4. Λαρισσαίου Διός. In numis Ζεὺς Λαράσιος. V. Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 124. At Λαρισσαίου tenent constanter nostri libri. Tum Venet. 2. Δομητίου, alii cum edd. Δομετίου. Dedi aliorum etiam Graecorum exemplis confirmatus Δομιτίου. Nempe ι transiit in η, et hoc in ε. In Ἀνοβάρβου peccat praeterea Moscov. Pro μετὰ τοῦτον, uti vulgo exstat, Medic. 3. 4. Moscov. Paris. μετὰ ταῦτα. Pro Κρατίππου Medic. 3. 4. Κρατίστου, Moscov. Κρατίσκου.

Pompeji amicos cum paucis floruit: regiae ei fuerunt opes, ampliores duobus talentum millibus: quas cum Caesar publicasset propter ejus cum Pompejo amicitiam, redemit Pythodorus, et non minores liberis suis reliquit. Hujus filia est Pythodoris, quae nunc in Ponto regnat: de qua dictum supra. Is ergo nostra claruit aetate. Menodorus etiam, vir disertus, modestus, ac gravis, sacerdotio fungens Iovis Larissaei. Hic a factione amicorum Domitii Aënobarbi circumventus, et ab hoc necatus est, cum credidisset delatoribus, navales ab eo copias ad defectio-

Nysa. ἐνδειξαμένοις. Ἐγένοντο δὲ καὶ ῥήτορες ἐπιφανεῖς, Διονυσοκλῆς τε, καὶ μετὰ τοῦτα Δάμασος ὁ Σκόμβρος. Κτίσμα δὲ φασιν εἶναι τὰς Τρᾴλλεις Ἀργείων καὶ τινῶν Θρᾳκῶν, ἀφ' ὧν τοὔνομα. Τυραννηθῆναι δ' ὀλίγον συνέπεσε χρόνον τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Κρατίππου παίδων κατὰ τὰ Μιθριδατικά.

§. 43.

Νύσα δ' ἵδρυται πρὸς τῇ Μεσωγίδι τὸ πλέον τῷ ὄρει προσαναπεκλιμένη· ἔστι δ' ὥσπερ δίπολις· διαιρεῖ γὰρ αὐτὴν χαράδρα τις, ποιοῦσα φάραγγα, ἧς τὸ μὲν ἕτερον ἐπιπεμένην ἔχει, συνάπτουσαν τὰς δύο πόλεις· τὸ δ' ἀμφιθεάτρῳ κεκόσμηται, κρυπτὴν ἔχον τὴν ὑπόῤῥυσιν τῶν χαραδρωδῶν ὑδάτων· τῷ δὲ

1) Medic. 3. Moſcov. Νύσσα, de quo dictum. Μεσωγίδι poſt, ut alibi, poſui pro Μεσωγίδι. Moſcov. Μεσογίδι, Medic. 3. ut ſupra, μεσογαία. Cf. ad lib. 13. p. m. 481.

2) Caſauboniani ἔχοντα et ἔχοντι; illud ex meis habet Venet. 2.

fectionem ſolicitari. Oratores etiam ibi exſtiterunt inſignes Dionyſocles, et poſtea Damaſus, cognomento Scombrus. Conditam urbem ab Argivis ajunt, et quibusdam Thracibus, a quibus ei nomen: Paululum temporis eam tyrannide preſſerunt Cratippi filii, ſub tempus belli Mithridatici.

§. 43.

Nyſa ſub Meſſogide ſita eſt, majori parte ad montem eum acclinata. Eſt quaſi in duas diviſa urbes: nam convalle quadam torrentis alveus eam diſtinguit: cujus una pars pontem habet, duas urbes coniungentem: altera amphitheatro ornata eſt, habetque cloacam, per quam occulte, declivis torrentis aqua.

δὲ θεάτρῳ δύο ἄκραι, ὧν τῇ μὲν ὑπόκειται τὸ γυ- Nyſa.
μνάσιον τῶν νέων, τῇ δ' ἀγορᾷ καὶ τὸ γεροντικόν· πρὸς δὲ νότον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει τὸ πεδίον, κεῖν θάπερ καὶ ταῖς Τράλλεσιν.

§. 44.

Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ τῇ μεταξὺ [1] τῶν Τραλλέων καὶ τῆς Νύσης, κώμη τῶν Νυσαέων ἐστὶν οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως Ἀχαράκα, ἐν ᾗ τὸ Πλουτώνιον, ἔχον καὶ ἄλσος πολυτελὲς, καὶ νεὼν Πλούτωνός τε, καὶ [2] Κόρης, καὶ τὸ Χαρώνιον ἄντρον ὑπερκείμενον τοῦ ἄλσους

 θαυ-

Venet. 2. hoc reliqui.... Proximum τὴν adpendicem arceſſivit.

1) Moſcov. τῆς Τράλλεως, ipſe ſecum pugnans. Deinceps Medic. 3. 4. Moſcov. Νύσσης, uti mox Moſcov. Medic. 4. Νυσσαέων; edd. ante Xylandrum Νισαέων. Sed de hoc ſupra dictum eſt.

2) Probabilis eſt conjectura Spanhemii in epiſtola 2. ad Morellium p. 113. qua ſubſtituit Κόρης, ex nexu quidem proprer praecedens Πλουτώνιον, et confirmat ad Callimach. in Cer. v. 9. probantibus Eckhelio in doctrina numor. P. I. Vol. 2. p. 586. et Ilgenio in opuſc. philol. T. I. p. 282. Ita enim Πλούτων καὶ Κόρη ſaepe conjunguntur, ut apud Pauſan.

aqua. Theatrum duo habet faſtigia: quorum alteri ſubjicitur gymnaſium juniorum, alteri forum et ſenaculum. Verſus auſtrum ſub urbem eſt campus, ut et Trallibus.

§. 44.

In via inter Tralles et Nyſam pagus eſt Nyſaeorum haud procul urbe, nomine Acharaca: in eo Plutonium eſt lucum habens pretioſum, et templum Plutonis ac Proſerpinae, et

Nyſa. θαυμαστὸν [3] τῇ φύσει· λέγουσι γὰρ δὴ καὶ τοὺς νοσώδεις καὶ προσέχοντας τοῖς τῶν θεῶν τούτων θεραπείαις, φοιτᾶν ἐκεῖσε, καὶ διατρίβεσθαι ἐν τῇ κώμῃ πλησίον τοῦ ἄντρου παρὰ τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων, οἱ ἐγκοιμῶνταί τε ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ διατάττουσιν ἐκ τῶν ὀνείρων τὰς θεραπείας. Οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκαλοῦντες τὴν τῶν θεῶν ἰατρείαν· ἄγουσι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἄντρον, καὶ ἱδρύουσι μένοντας καθ' p. 650. ἡσυχίαν ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φωλεῷ σιτίων χωρὶς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἰδίοις ἐνυπνίοις οἱ νοση-

Pauſan. 2, 18, 3. et commune utriusque templum commemoratur v. c. apud Gruter. p. 97. n. 3. quibus reſpicitur θεογαμία. Hinc etiam in Nyſaeorum numis Pluto Proſerpinam rapiens adparet. Plura dabunt laudati auctores. Codices in vulgata quidem conſentiunt praeter Medic. 3. in quo legitur Ἥρης, et Pariſ. in quo ex correctione quidem, ſatis tamen obportuna, κόρης. Sic igitur dedi. Praecedens καὶ peperit vitiatam lectionem.

3) Verba τῇ φύσει primus ex ſuis libris addidit Caſaubonus, quibuscum praeter veterem interpretem concinunt mei. Τε poſt ἐγκοιμῶνται deeſt in Venet. 2. Μένοντας dedi ex conjectura Tyrwhitti in Strabonem p. m. 55. quam confirmat praecedens ἄγουσι.

et Charonium antrum ſuperne loco imminens, admirabile. Aiunt morbis gravatos, et qui horum deorum curationi aliquid tribuunt, eo commeare, et victitare in pago prope antrum apud peritos ſacerdotes: hos pro iis excubare, et ex ſomniis praeſcribere curationes. Hi ſunt, qui etiam invocant. Adducunt autem ſaepius in antrum, ibique tanquam in fovea per complures dies morari jubent absque cibo. Interdum aegroti propriis ſomniis animum adver-

νοσηλευόμενοι προσέχουσι, μυσταγωγοῖς δ' ὅμως καὶ Nysa.
συμβούλοις ἐκείνοις χρῶνται, ὡς ἂν ἱερεῦσι· τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυτός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ὀλέθριος. Πανήγυρις δ' ἐν τοῖς Ἀχαράκοις συντελεῖται κατ' ἔτος· καὶ τότε μάλιστα ὁρᾷν ἐστι καὶ ἀκούειν περὶ τῶν [4] τοσούτων τοὺς πανηγυρίζοντας· τότε δὴ καὶ περὶ μεσημβρίαν ὑπολαβόντες ταῦρον οἱ ἐκ τοῦ γυμνασίου νέοι καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ [5] ὑπαληλιμμένοι, μετὰ σπουδῆς ἀνακομίζουσιν εἰς τὸ ἄντρον· ἀφεθεὶς δὲ, μικρὸν προσελθὼν πίπτει, καὶ ἔκπνους γίνεται.

4) Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. τοιούτων. Tum Medic. 3. 4. Moscov. τότε δὲ, et cum Moscov. Paris. περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἐκ ante τοῦ γυμνασίου abest in Ven. 1.

5) Hoc verbum varie vitiant libri. Medic. 3. ἀπαλλειμένοι; edd. ante Casaubonum ἀπαλειμμένοι; Medic. 4. ἀπαληλειμένοι; reliqui cum edd. inde a Casaubono ἀπαληλειμμένοι, ut simplex apud Plutarch. in Anton. c. 12. At usus aliorum vult ἀπαληλιμμένοι, de quo v. Fischer. ad Welleri Grammat. P. 2. p. 309. et quae adtulit. Sed ne sic quidem nexus hoc verbum admittit, quippe qui desiderat contrarium. Dedi igitur ὑπαληλιμμένοι, ex facili praepositionum commutatione. Tum pro προσελθὼν, quod apte dicitur, Casaubonn. Paris. Moscov. Venet. 1. 2. προελθών. Deinceps Moscov. non male προπίπτει; at male Venet. 2. πίπνους γίνεται.

advertunt: tamen illis, utpote sacerdotibus, initiatoribus et consiliariis utentes. Aliis locus iste inaccessus est et exitiosus. Quotannis festivitas conventu hominum agitur Acharacis, et tunc maxime videre est et audire eos de his rebus, qui eo confluunt. Atque tunc circa meridiem iuvenes et ephebi e gymnasio nudi et uncti, taurum arreptum in antrum studiose inducunt: qui dimissus, ubi paulum accessit, exanimatus concidit.

§. 45.

Nyſa.

§. 45.

Ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης ὑπερβᾶσι Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσσωγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη, καλεῖται τόπος Λειμών, εἰς ὃν ἐξο-

1) Medic. 3. Moſcov. ut poſt geminato σ cum Pariſ. Νυσσασῆς; edd. ante Xylandrum hic et in ſequ. Νίσης, Νισαεῖς. Sed hoc notum ex ſuperioribus. Proxima ſunt graviora et vario conatu ſollicitata. Contra Tmolum inſurgit Xylander, quem hinc alienum et cum Ptolemaicis parum conſentire putat. Palmerius in auctor. Gr. p. 347. haeret in verbis πρὸς τὸν νότον. Meſſogis enim mons, inquit, erigitur inter Maeandrum et Cayſtrum fluvios, et habet Maeandri campum ad meridiem, et Cayſtri campum ad ſeptemtrionem, et Λειμὼν ille ab Homero Il. 2, 461. ponitur ad Cayſtrum. Tum paullo ſupra Strabo, ponit euntibus Magneſia Tralles, procedendo adverſus curſum Maeandri, Meſſogin ad ſiniſtram, Maeandri campum ad dextram. Primum igitur reponebat πρὸς ἕρκτον, vel πρὸς Καΰστρον. Sed adhibitis ſecundis curis ſubſtituit πρὸς Ἰτωνάτων μέρη, quia Itoana ex Ptolemaei ordinibus non longe abſit a Nyſa. Hinc totum locum ſic conſtituit: Ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης, ὑπερβᾶσι ὅλον τὸ ὄρος τὴν Μεσσωγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς Ἰτωνάτων μέρη. Hinc cum Caſaubono Xylandrum refutat ex ipſo Strabone lib. 13. p. m. 482. ubi Cayſtri campum inter Meſſogida et Tmolum diſerte ponit. Palmerium refutat validis uſus argumentis Politus ad Euſtathium in Homerum T. 1. p. 487. Nempe Palmerius alienum a Strabonis mente fingit reſpectum. Strabo enim dicit, Λειμῶνα prope a Nyſa abeſſe 30 ſtadia meridiem verſus, videlicet iis, qui ex obpoſita ad ſeptemtriones parte profecti, ſuperato monte

§. 45.

A Nyſa xxx ſtadiis verſus meridiem, ſuperato monte Meſſogide, locus eſt, qui Lemon, *id eſt pratum*, dicitur, in quem ſole-

ἐξοδεύουσι πανηγυριοῦντες Νυσαεῖς τε καὶ οἱ κύκλῳ Nyſa.
πάντες· οὐ πόρρῳ δὲ τούτου τόμιόν ἐστιν ἱερὸν τῶν
[2] αὐτῶν θεῶν, ὃ φασι καθῆκειν μέχρι τῶν Ἀχαραά-

Oo 4 κων.

monte Tmolo et Meſſogide, in planitiem devenerint; iis ergo ab utroque illo monte deſcendentibus ad 30 ſtadia ab urbe Nyſa meridiem verſus occurrit Cayſtrius λειμών. Sita eſt enim Nyſa πρὸς τῇ Μεσσωγίδι τὸ πλέον τῷ ὄρει προσπαρεκτεινομένη, ut ſupra Strabo, ſub quam paullo ante πρὸς νότον jacere τὸ πεδίον dixerat. Perinde igitur eſt, ac ſi diceret, ſub Tmolum et Meſſogida 30 a Nyſa urbe ſtadiis locum illum jacere ad meridiem, quem vocant Λειμῶνα. Alii Meſſogida diſerte ponunt inter Hermum et Cayſtrum fl. Hoc igitur reſpectu Meſſogis trans Cayſtrum eſt poſita et habet Cayſtrium campum ad meridiem et ſimul ipſa et Cayſter ad ſiniſtram jacent euntibus Magneſia Tralles. Tum a Tmolo ad Cayſtrium campum deſcendi, et Tmolum ad meridiem habere Cayſtrum adparet ex Strabone lib. 13. p. m. 468. ſqq. Quod Palmerius ſubſtituit πρὸς Ἰτωνέτων, cum longe recedat a codicum veſtigiis, tum, ſi praeferebat gentile, debebat efferri Ἰτωναταῶν, aut magis ex uſu et analogia Ἰτωνίων. Alias Strabonis orationi aptius fuerit ἐπὶ τὰ πρὸς Ἰτώνα μέρη. Ceterum καὶ ante τὴν Μεσσωγίδα deſunt Venet. 1. 2. Pariſ. Moſcov. Medic. 3. 4. et Μεσωγίδα volunt iidem et reliqui, ut ſupra Νυσαεῖς, et antea aliquotics et paullo poſt Medic. 3. 4. Moſcov. Νυσαεῖς Pariſ.

2) Medic. 3. τῶν αὐτόθι; Medic. 4. Ven. 1. 2. Moſcov. Pariſ. Caſaubonn. τῶν αὐτῶν; et ſic vetus interpres *iisdem Diis*. Vulgo, auctore Aldo, τῶν τοιούτων. Poſt Medic. 4. φασὶ τὸν τοιοῦτον, ut Euſtath. ad Homer. Il. 2, 461. p. m. 192, 48. Tum Medic. 3. Pariſ. Moſcov. ἱερέων; voluerunt dare ἱερῶν, uti refert hinc Euſtathius ad Homer. c. l.

ſolemnibus conventibus Nyſaei et vicini circum exeunt. Nec procul inde foramen quoddam eſt, iisdem diis ſacrum, quod usque ad Acharaca dicitur perti-

Nyſa. κων. Τοῦτον δὲ τὸν λειμῶνα ὀνομάζειν τὸν ποιητὴν φασιν, ὅταν φῇ,

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, —

δεισαύντες Καϋστρίου καὶ Ἀσίου τινὸς ἠρῶα, καὶ τὸν Καΰστρον πλησίον ἀποῤῥέοντα.

§. 46.

Ἱστοροῦσι δὲ τρεῖς ἀδελφοὺς, Ἄθυμβρόν τε, καὶ Ἀθύμβραδον, καὶ Ὕδρηλον, ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμονος, τὰς ἐπωνύμους ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις· λειπανδρῆσαι δ' ὕστερον· ἐξ ἐκείνων δὲ συνοικισθῆναι τὴν Νύσαν· καὶ νῦν Ἄθυμβρον ἀρχηγέτην νομίζουσιν οἱ Νυσαεῖς.

§. 47.

1) Articulum, qui in edd. deeſt; addidi ex Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ.

pertinere. Pratum autem illud ab Homero putant innui, quando Aſii lemnis facit mentionem, oſtenduntque Cayſtrii et Aſii cujusdam herqum ſacella, ac propter ea fluentem Cayſtrum.

§. 46.

Memoriae traditum eſt, veniſſe Lacedaemone tres fratres, Athymbrum, Athymbradum atque Hydrelum, et urbes condidiſſe ſibi cognomines: quas homines deinde defecerint, atque ex iis Nyſa fuerit condita: et quidem Nyſaei Athymbrum ſuae urbis auctorem perhibent.

§. 47.

§. 47. Nysa.

Περίκεινται δὲ ἀξιόλογοι κατοικίαι πέραν τοῦ Μαιάνδρου, [1]Κοσκινία, καὶ Ὀρθωσία· ἐντὸς δὲ Βέβουλα, Μόσαυρα, Ἀχάραακα, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῷ ὄρει τὰ [2]Ἀρόματα, συμβάλλοντες τὸ ο γράμμα· ὅθεν ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἀρομεύς.

1) Mutato accentu Κοσκίνια malit Casaubonus, ut alibi se legisse dicit; vellem locum indicasset. In Plinio 5, 29. vocatur *Coscinus*. In sequ. omnes codices cum vetere interprete Βολουλα, vulgo Βίουλα; utrumque vitiose, prius tamen ita, ut ad veram lectionem propius ducat. Nempe ο pro ϱ positum, uti mox ϱ pro ο. Non enim solum auctores Βέϊουλα habent, etsi quidam male per Π, et inde gentile producunt Briullitae, sed et ita in numis exstat. Cf. Harduin. ad Plin. 5, 31. s. 29. Wesseling. ad Hieroclem p. 659. et Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 961. Tot igitur testibus acclamantibus ita posui.

2) Paris. Ἀϱώματα, quod convincunt subjecta, etsi ϱ (Medic. 3. 4. Moscov. Paris. ϱᾶ, Venet. 1. ϱᾶ) ferri nullo modo potest, et hinc recte in notis a Casaubono in ο mutatum est. Accedit quod vetus interpres ο legit. Sic paullo post per ω efferunt Ἀϱωμιεῦς Moscov. Paris. Venet. 2. cum Stephano h. v. et s. v. Μεσσωγίς. Alii, ut Venet. 1. Medic. 3. 4. articulum simpliciter omittunt, alii eo omisso praecedens σ adnectunt, unde exstitit Σαϱωμιεῦς, quod legitur in Ven. 2. Paris. Moscov. Ipsam vero vocem Ἀϱομεῦς sollicitavit Berkelius ad Stephan. p. 554. et Ἀϱοματεῦς scribi jubet, quod ab Ἀϱόματα unice derivari recte possit. At, quod

§. 47.

Circumjacent trans Maeandrum memorabiles pagi Coscinia et Orthosia, citra autem Bebula, Masaura, Acharaca, et supra urbem in monte Aromata; ὁ brevi: unde optimum de vinis Messogiticis Aromense.

§. 48.

Nyſa.

§. 48.

Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἔνδοξοι Νυσαεῖς, Ἀπολλώνιός τε ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος, τῶν Παναιτίου γνωρίμων ἄριστος, καὶ Μενεκράτης, Ἀριστάρχου μαθητής· καὶ Ἀριστόδημος, ἐκείνου υἱὸς, οὗ διηκούσαμεν ἡμεῖς ἐσχατόγηρω νέοι παντελῶς ἐν τῇ Νύσῃ· καὶ Σώστρατος δὲ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀριστοδήμου, καὶ ἄλλος Ἀριστόδημος, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδεύσας Μάγνον τὸν

quod Caſaubonus monuit, dicitur idem etiam ſic Ἀρομίτης. Μεσσωγίτης diſerte edunt Pariſ. cum Stephano. Alii Μεσογίτης.

1) Medic. 3. ſubſtituit ἄριστοι. Tum idem et Moſcov. Νυσσαεῖς, uti poſt iidem cum Medic. 4. Νύσσῃ, de quo ſupra. Poſt διηκούσαμεν vox ἡμεῖς excidit in ed. Pariſ. et hinc in Amſtelod. Pro ἐσχατόγηρω Ven. 2. diviſe ἐσχάτῳ γήρᾳ, uti in Diod. Sic. 20, 72. Δὲ poſt Σώστρατος addidit Caſaubonus. Ante ἀδελφὸς deeſt ὁ in Medic. 4. et in Moſcov. Medic. 3. 4. τὸν ante Παιδεύσας. Pro ἐρητόρευε Venet. 2. ἐρητόρευσε. At de ſua aetate loquitur ſuoque adſpectu, et ſic in ſeqq. Ex Moſcov. autem pro ἐρητόρευε recepi ἐξερητόρευε, uti diſerte hanc formam adfert Thomas Mag. ſ. v. ἐξέρανται. Et ſic Lucianus quomodo hiſtoria ſit conſcr. cap. 26. ἐπεξερητόρευσεν. Sic in compoſitis, ut ἀντιεξερητορεύσαν Max. Tyr. 9, 3. Sed vid. d' Orville ad Chariton. 6, 1. p. m. 503. Attica autem Strabo non ſpernit. Τῇ ante γραμματικῇ deeſt in edd. Caſauboniana prioribus; praeterea Aldus et Hopperus dederunt ἡρκεῖ τό.

§. 48.

Nyſa illuſtres protulit viros, Apollonium Stoicum philoſophum, Panaetii auditorum optimum, Menecratem, Ariſtarchi diſcipulum, et Ariſtodemum, ejus filium, (quem nos jam decrepitum audivimus Nyſae, admodum adoleſcentes) item Soſtratum, hujus filium: item alium Ariſtodemum,

τὸν Πομπήϊον, ἀξιόλογοι γεγόνασι γραμματικοί· ὁ Rhodus.
δ' ἡμέτερος καὶ ἐρρήτορευε καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι δύο σχολὰς συνεῖχε, πρωὶ μὲν τὴν ῥητορικήν, δείλης δὲ τὴν γραμματικὴν σχολήν· ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τῶν Μάγνου παίδων ἐπιστατῶν ἠρκεῖτο τῇ γραμματικῇ σχολῇ.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Τὰ δὲ πέραν ἤδη τοῦ Μαιάνδρου, τὰ λειπόμενα τῆς περιοδείας, πάντα ἐστὶ Καρικά, οὐκέτι τοῖς Λυδοῖς ἐπιμεμιγμένων ἐντεῦθα τῶν Καρῶν, ἀλλ' ἤδη P. 651.
καθ' αὑτοὺς ὄντων· πλὴν εἴ τι Μιλήσιοι καὶ Μυούσιοι τῆς παραλίας ἀποτέτμηνται. Ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς

1) Medic. 3. 4. οἱ τῆς παρ. . . Pariſ. εἰ τῆς παραλίας; editio-

demum, hujus conſobrinum, qui docuit Pompeium Magnum. Hi omnes egregii fuerunt grammatici: noſter etiam rhetoricam docuit, et in Rhodo atque in patria duas ſcholas habuit: ita ut mane rhetoricam, veſperi grammaticam tractaret: ſed Romae filiis Pompeii praefectus, grammatica ſchola fuit contentus.

CAP. II.

§. 1.

Quae ultra Maeandrum reſtant nobis peragranda, omnia Carum jam ſunt: non, ut ante, Lydis permixtorum, ſed ſeorſim degentium, niſi ſi quid orae maritimae Mileſii et Myuſii ad ſe rapuerunt. Hujus orae maritimae initium eſt

Rhodus. τῆς παραλίας ἐστὶν ἡ τῶν Ῥοδίων περαία πρὸς θαλάττης· τέλος δὲ τὸ Ποσείδιον τῶν Μιλησίων· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τὰ ἄκρα τοῦ Ταύρου μέχρι Μαιάνδρου. Λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων νήσων, αἵπερ ἐν μεθορίῳ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Λυκίας πρόκεινται· ἐντεῦθεν γὰρ ἐξαίρεται πρὸς ὕψος ὁ Ταῦρος· τὸ δ' ἀληθὲς καὶ τὴν Λυκίαν ἅπασαν ὀρεινὴ ῥάχις τοῦ Ταύρου διείργει πρὸς τὰ ἐκτὸς, καὶ τὸ νότιον μέρος ἀπὸ τῶν Κιβυρατικῶν μέχρι τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων. Καὶ-

editiones ante Xylandrum οἱ τῇ παραλίας. Scilicet male repetita est syllaba οἱ in Μυσίου. Tum Medic. 4. πρὸς θαλάττῃ et ex correctione Medic. 3.

2) Sic dedi ex Paris. et Moscov. uti legitur infra in edd. etiam p. 663. et in MSStis p. 666. Supra tamen lib. 11. p. 534. omnes libri praebant per ε, quos forte nimis facilis secutus sum. Cf. ad Melam 2, 7, 5. Post ante ῥάχις (vulgo ῥᾶχις) deest ἡ in Medic. 3. 4. Paris. Moscov. quorum auctoritate excluſi. Ῥάχις, ut alibi, signat Moscov. V. ad lib. 9. p. m. 345. Quod antea legebatur Κυβιρατικῶν, emendavit Xylander. In versione retineri poterat *Perasa*, uti est in Livio 32, 33. et 35. Cf. Wesseling. ad Diodor. 20, 97.

est continentis Rhodo oppositae litus: finis Posidium Milesiorum: in mediterraneis terminatur regio extremitatibus Tauri usque ad Maeandrum. Nam Tauri principium faciunt montes Chelidoniis insulis imminentes, quae jacent ante confinia Lyciae et Pamphyliae: inde enim in altum assurgit Taurus: et re vera universam Lyciam dorsum montis Tauri dirimit ab exterioribus, et australem latus a Cibyraticis, usque ad objectam Rhodo continentem. Atque

Καὶ ἐνταῦθα δ' ἐστὶ συνεχὴς ὀρεινὴ πολὺ μέντοι ταπει- Rhodus.
νοτέρα, καὶ οὐκ ἔτι τοῦ Ταύρου νομίζεται· οὐδὲ τὰ μὲν ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντὸς, διὰ τὸ σποράδας εἶναι τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς εἰσοχὰς, ἐπίσης τε πλάτος καὶ μῆκος τῆς χώρας ἁπάσης, καὶ μηδὲν ἔχειν ὅμοιον διαστειχίσματι. Ἔστι δ' ἅπας μὲν ὁ περίπλους καταλαμβάνοντι σταδίων τετρακισχιλίων ἐνακοσίων· αὐτὸς δὲ ὁ τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων ἔγγυς χιλίων καὶ πεντακοσίων.

§. 2.

Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαίδαλα τῆς Ῥοδίας χωρίον· πέρας δὲ τὸ καλούμενον ὄρος Φοινιξ, καὶ αὕτη τῆς Ῥοδίας. Πρόκειται δ' Ἐλαιοῦσσα νῆσος ἔχουσα τῆς

3) Moſeov. καὶ μῆκος πλάτος. Tum Medic. 3. 4. ἐνακοσίων.

1) Caſaubonn. i. e. Ven. 2. χώρας; Venet. 1. χωρίων; alii cum edd. χωρίον. Ῥοδία hic, ut deinceps, dicitur. Mutato vulgari ordine Medic. 3. 4. ὄρος τὸ καλούμενον.

2) Caſaubonus ex vett. libris adfert: πρόκειται δὲ τῷ καλούμε-

que ibi continui ſunt montes, multo tamen humiliores: unde etiam Tauri non putantur eſſe, neque exteriora ab interioribus diſtinguere, quia eminentiae et depreſſiones ſparſim iis accidunt, et aequalis eſt regionis latitudo atque longitudo: ut ſepti ſimile nihil habeant. Totus orae circuitus, ſi quis intret ſinus, eſt ſtadiorum quater mille ɔɔcccc: ſin Rhodiam continentem praeternaviges, cɔɔɔ.

§. 2.

Initium ſunt Daedala, Rhodiae continentis: finis mons Phoenix, et ipſe Rhodiae. Ante hunc ſita eſt Elaeuſſa inſula, ſtadiis

cxx

Rhodus. τῆς Ῥόδου σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι. Μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἀπὸ Δαιδάλων πλέουσιν [3] ἐπὶ τὴν δύσιν ἐπ' εὐθείας τῇ ἐκ Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας παραλίᾳ, κόλπος ἐστὶν εὐλίμενος, Γλαῦκος καλούμενος· εἶτα τὸ Ἀρτεμίσιον ἄκρα καὶ ἱερόν· εἶτα τὸ Λητῶον ἄλσος· ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ καὶ τῆς θαλάττης ἐν ἑξήκοντα σταδίοις [4] Κάλυμνα πόλις· εἶται Καῦνος,

λούμενον ἄλσος Φοίνιξ καὶ Λέουσα. In Venet. 2. desunt verba καὶ τοῦτο τῆς Ῥοδίας περάτεται, ex hinc ita fingitur locus: Φοίνιξ καὶ Λέουσα νῆσος διέχουσα τῆς Ῥόδου. In Venet. 1. extat etiam Λέουσα, in Moscov. Medic. 3. δὲ Λέουσκα, in Paris. et Medic. 4. δὲ Λέουσα. Veram, quam puto, scripturam revocavi Ἐλαιοῦσσα, de qua cf. ad lib. 12. p. m. 715. Quod enim Vossius ad Melam 1, 16. vult Ἐλάεσσα vel Ἐλοῦσα, frustra contenditur.

3) Verba haec ἐπὶ τὴν δύσιν primus ex MSStis addidit Casaubonus. Agnoscit ea cum meis etiam vetus interpres. Antea Paris. dedit πρῶτα, alii recte πρῶτον, quod respicit sequens εἶτα. Tum pro κόλπος Moscov. τόπος.

4) Pertinaciter sic contendunt omnes libri cum vetere interprete, contra quos renititur Casaubonus, cum alii prope Caunum ponant *Calynda*, per ι prave Ptolem. 5, 3. Κάλινδα. Accedunt Berkel. ad Stephan. p. 440. Harduin. ad Plin. 5, 29. f. 27. Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 196. Vix contineor ipse, quin emendem. In fine Casaubonn. i. e. Ven. 2. Πιλεῖς.

CXX a Rhodo distans. In medio autem, si ad rectam lineam a Daedalis navigando legas oram Ciliciae, Pamphyliae et Lyciae, primum est Glaucus, sinus bene portu aptus: hinc Artemisium, *seu Dianium*, promontorium cum fano: deinde Latonae lucus: super eum et mare ad LX stadia urbs Calymna, post Caunus, inque vicinia Calbis, flumen profundum, quo adver-

νος, καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις βαθὺς, ἔχων εἰς- Rhodus.
αγωγὴν· καὶ μεταξὺ Πίσιλις.

§. 3.

Ἔχει δ' ἡ πόλις νεώρια καὶ λιμένα κλειστόν· ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει Φρούριον, Ἴμβρος. Τῆς δὲ χώρας εὐδαίμονος οὔσης, ἡ πόλις [1] τοῦ θέρους ὁμολογεῖται παρὰ πάντων εἶναι δυσάερος, καὶ τοῦ μετοπώρου, διὰ τὰ καύματα καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὡραίων· καὶ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα [2] διηγήματα θρυλ-

1) Casaubonus, offensus hoc narrationis forma, inferendam censet vocem νοσερὰ vel νοσώδης ex Eustathio, qui ad Dionys. v. 533. hunc locum ita describit: Ἐφ' ᾗ δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος οὐκ ἀγαθὸν, ἔν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ διὰ τὰ καύματα καὶ τῶν ὡραίων καρπῶν ἀφθονίαν. Equidem nostram lectionem intactam relinquo. Verba καὶ τ. μετοπώρου ex Strabonis more divelluntur a verbis τοῦ θέρους, et quae deinceps sequuntur, utrumque anni tempus complectuntur. In δυσάερος latet vox νοσώδης. At potius haeserit aliquis in ἀφθονίαν τῶν ὡραίων, etsi ad Strabonis experientiam referri debent. Διά τε καύματα ob sequens τὴν melius mutat Medic. 4. in διὰ τὰ καύματα. Τε retinet ita Coray ad Hippocr. de aeribus T. 2. p. 208. ut deinceps inserat τά.

2) Medic. 3. 4. Moscov. Paris. praeeunt διηγημάτια, quod pro διηγήματα recepi. Θρυλεῖται, ut alibi, dant Medic. 4. Moscov.

adverso naves possunt subvehi: in medio Pisilis interjacet.

§. 3.

Caunus navalia habet et portum, qui claudi potest: supra eam situm est castellum Imbrus. Quanquam autem regio ea felix est, tamen id apud omnes in confesso est, per aestatem et autumnum aërem ibi esse incommodum, ob aestum et abundantiam nimi-

Rhodus. θρυλλεῖται· ὅτι Στρατόνικος ὁ κιθαρισὴς ἰδὼν ἐπιμελῶς χλωροὺς τοὺς Καυνίους, τοῦτ' εἶναι ἔφη τὸ τοῦ ποιητοῦ

Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Μεμφομένων δὲ, ὡς σκώπτοιτο [3] αὐτῷ ἡ πόλις ὡς νοσερᾷ· ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θαῤῥήσαιμ' ἂν λέγειν νοσεράν,

Moſcov. Στρατόνικος ſcripſi pro Στρατονικὸς cum Moſcov. Euſtathio c. l. Stephano v. Καῦνος et Athen. 6, 40. Sequens ἐπιμελῶς parum apte dictum videtur, etſi in eo omnes libri conveniunt. F. ἐπιεικῶς, *admodum*, de qua vocis ſignificatione vid. Niclas ad Antigonum p. 159. Sic Max. Tyr. 8, 7. in. ἄρος ἐπιεικῶς ὑψηλοῦ, de Atlante; et ſic alia.

3) Omnes mei codices cum Planude et Caſaubonn. libris volunt αὐτῶν. At ſalva eſt vulgata. Tum pro μέσοι editionum Planudes, Medic. 3. 4. Moſcov. cum Caſaubonn. ταύτην. Pariſ. ita conſentit, ut in margine adſcriptum ferat: μήποτε ταύτῃ δεῖ γράφειν. Leopardus emend. 12, 11. in Gruteri Theſ. crit. Tom. 3. p. 253. per interrogationem haec accipit, et prioribus praeciſis legit: θαῤῥήσαιμ' ἄν. Adſentitur Caſaubonus, recepto tamen ex libris ταύτην, uti legitur in epitome p. 188. ed. Hudſ. Et ſic Euſtath. c. l. πῶς ἂν ἐγὼ νοσερὸν εἴποιμι τόπον. Illam igitur rationem ingreſſus ſum. Poſt Moſcov. inepte ἐπελαφθῆναι ex crebra confuſione. Idem mox Μώλωνος et Καυναίων. Infra fine mora p. 661. in, Μόλων. Cf. Meurſius in Rhod. cap. 2. p. 101. Poſterius ipſum ſe refutat.

nimiam pomorum. Quin et hoc vulgatum eſt, Stratonicum citharoedum, cum videret Caunios admodum pallere, dixiſſe: hoc erat illud poëtae:

Naſcuntur foliorum inſtar mortalia quippe
Corpora —

ac culpantibus eum, quod urbem tanquam morbis obnoxiam ſubſannaret: Equidem, reſpondiſſe, eam urbem

σεραὶν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν; Ἀπέστησαν δέ ποτε Καύνιοι τῶν Ῥοδίων· κριθέντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπελήφθησαν πάλιν· καὶ ἔστι λόγος Μόλωνος κατὰ Καυνίων. Φασὶ δ' αὐτοὺς ὁμογλώττους μὲν εἶναι τοῖς Καρσὶν, ἀφῖχθαι δὲ Κρῆτας, καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίοις. Rhodus. p. 652.

§. 4.

Ἑξῆς δὲ Φύσκος πολίχνη, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄλσος Λητῶον· εἶτα Λώρυμα, παραλία τραχεῖα, καὶ ὄρος ὑψηλότατον τῶν ταύτῃ· ἐπ' ἄκρῳ δὲ Φρούριον ὁμώνυμον τῷ ὄρει Φοίνιξ· πρόκειται δ' ἡ Ἐλαιοῦσσα νῆσος ἐν τέτρασι σταδίοις κύκλον ἔχουσα ὅσον ὀκτωσταδίου.

§. 5.

1) Moscov. Ἐλέουσα, Medic. 3. Λέουσα, reliqui, ut editiones, Ἐλέουσα. Vid. supra. Ὅσον deest in Medic. 3. et ὀκταστάδιον altera forma malunt Medic. 4. Moscov. Paris.

urbem morbosam dixerim, in qua mortui etiam ambulant? Defecerunt aliquando a Rhodiis Caunii: sed judicio Romanorum ab iis sunt recepti: et exstat oratio Molonis adversus Caunios. Aiunt eos eadem lingua cum Caribus usos: venisse autem e Creta, et usos suis legibus.

§. 4.

Sequitur Physcus, oppidum cum portu et luco Latonae. Deinde Lorymа, litus asperum, et mons eorum, qui isthic sunt, altissimus: in summo autem castellum Phoenix, eiusdem cum urbe nominis. Ante eum jacet Elaeussa insula, IV stadia distans, ambitu IIX stadiorum.

Rhodus.

§. 5.

Ἡ δὲ τῶν Ῥοδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τοῦ ἐωθινοῦ [1] ἀκρωτηρίου· λιμέσι δὲ, καὶ ὁδοῖς, καὶ τείχεσι, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων, ὥστ' οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν ἑτέραν, ἀλλ' οὐδὲ πάρισον, μή τί γε κρείττω ταύτης τῆς πόλεως. Θαυμαστὴ δὲ καὶ ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρός τε τὴν ἄλλην πολιτείαν, [2] καὶ τὰ ναυτικά, ἀφ' ἧς ἐθαλασσοκράτησε πολὺν χρόνον, καὶ τὰ λῃστήρια καθεῖλε, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένετο φίλη, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φιλέλλησιν· ἀφ' ὧν

1) Casaubonn. i. e. Venet. 2. addunt post hanc vocem μέλιτου. Voces καὶ τείχεσι ignorat Medic. 3. Idem cum Medic. 4. Moscov. et Paris. voci ἄλλῃ praeponit τῇ, quod vulgo abest. Pro μή τί γε Paris. Medic. 4. Moscov. μή τι δὲ, Medic. 3. μή τοι δέ. Porro mutato ordine Moscov. ταύτης κρείττω.

2) Venet. 1. 2. Moscov. Medic. 3. 4. καὶ τὴν περὶ τὰ ναυτικά. Vulgatam servat Paris. Hinc Planudes haec adfert: ἐθαλασσοκράτησε καὶ ηὐξήθη μεγάλως.

§. 5.

Rhodiorum urbs sita est in promontorio versus ortum porrecto: portubus, viis, muris, alioque apparatu tantum aliis praestat urbibus, ut non modo meliorem nullam, sed ne parem quidem ullam ei dicere possimus. Admiranda est etiam legum optimarum conservatio, et industria cum aliis reipub. partibus, tum navalibus rebus impensa: quibus freti Rhodii, maris imperium diu obtinuerunt, piratas sustulerunt, Romanorumque et regum, Graecis Romanisque cupientium, amicitiam coluerunt: qui

ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε, καὶ πολλοῖς ἀναθήμα- Rhodus.
σιν ἐκοσμήθη· ἃ κεῖται τὰ μὲν πλείστα ἐν τῷ Διονυσίῳ καὶ τῷ γυμνασίῳ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις. Ἄριστα δὲ, ὅ, τε τοῦ ἡλίου κολοσσὸς, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ [3] ἰαμβεῖον, ὅτι·

— Ἑπτάκις δέκα
Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

Κεῖται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεσὼν, περικλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονάτων· οὐκ ἀνέσησαν δ' αὐτὸν κατά τι λάγιον· τοῦτο [4] δὲ δὴ τῶν ἀναθημάτων κρατίστον τῶν

γοῦν

3) Pariſ. ἰαμβίον. Tum Moſcov. Χάρις, ut editiones ante Xylandrum, qui recte repoſuit Χάρης, ſequente Caſaubono, quod nomen inde in edd. Pariſ. et Amſtelod. corruptum tranſiit in Κάρης. Cf. Plinius 34, 18. ſ. 7. et quos memoravi ad Melam V. 3. P. 2. p. 612. Meurſius tamen in Rhodo 1, 15. Λάχης emendat, uti eſt in Anthologia. Hic nempe perfecit, ille inchoavit. In ἑπτάκις δέκα conſentiunt noſtri libri et Euſtathius ad Dionyſ. v. 504. cum apud Conſtantin. Porphyrog. de adminiſtr. imperii P. 2. c. 21. et in anthol. Gr. T. 1. p. 75. legatur ἑκτάκις δέκα. Sed priorem numerum confirmat praeterea Plinius c. l. V. Iacobs ad Anthol. Gr. V. 1. P. 1. p. 258.

4) Δὲ abeſt in Medic. 4. poſt τὸ ante κράτιστον et καὶ ante τῶν

qui et liberam eam conſervaverunt, et multis donariis exornarunt. Horum pleraque in Bacchi ſacrario, et gymnaſio, alia alibi repoſita. Praeſtantiſſima ſunt coloſſus ſolis: quem, ut ait auctor Iambici carminis,

— *ſepties decem*
Chares cubitorum eſt fabricatus Lindius.

Iacet nunc, terrae motu proſtratus, a genibus confractus: oraculo prohibiti Rhodii, non inſtauraverunt: ſane omnium donariorum praeclariſſimum, in

ſepte-

Rhodus. γοῦν ἑπτὰ θεαμάτων ὁμολογεῖται. Καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαί· ὅ, τε Ἰάλυσος καὶ ὁ Σάτυρος παρεσὼς σύλῳ· ἐπὶ δὲ τῷ σύλῳ πέρδιξ ἐφεστήκει· πρὸς ὃν οὕτως [5] ἐκεχήνεσαν, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι, νεωστὶ ἀνακειμένου τοῦ πίνακος, ὥστ' ἐκεῖναν ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Σάτυρος παρεωρᾶτο, καίτοι σφόδρα κατωρθωμένος· ἐξέπληττον δ' ἔτι μᾶλλον οἱ περδικοτρόφοι, κομίζοντες τοὺς τιθασσούς, καὶ τιθέντες καταντικρύ· ἐφθέγγοντο γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν αἱ πέρδικες, καὶ ὠχλαγώγουν. Ὁρῶν δὲ ὁ Πρωτογένης τὸ ἔργον πάρεργον γεγονὸς, ἐδεήθη τῶν τοῦ τεμένους προεστώτων ἐπιτρέψαι, παρελθόντα ἐξαλεῖψαι τὸν ὄρνιν, καὶ ἐποίησε. Δημοκηδεῖς δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι,

τῶν γοῦν in omnibus, quos non ſpernere debui. In Medic. 4. et Ven. 1. excidit γοῦν. Pro Ἰάλυσος Medic. 3. Ἰάλυσ. Tum Pariſ. ἱφεστήκει. Cf. ad lib. 10. p. m. 322.

5) Ex Pariſ. Moſcov. Venet. 1. Medic. 3. 4. et epitome ita poſui pro ἐκεκχήνασιν. In τιθασσοὺς prima ſyllaba ante Xylandrum exciderat. Tum, ut alibi, Medic. 3. 4. ὁρῶν δ'.

ſeptenario eorum, quae ſpectanda mundus habet, collocatur. Tum Protogenis picturae, Ialyſus et Satyrus, columnae adſtans, cui perdix inſiſtebat columnae. Perdici, cum tabula recens eſſe poſita, ita inhiaverunt homines, ut illius admiratione Satyrus, quanquam elaboratiſſimus, negligeretur: et auxerunt admirationem ab iis, qui perdices alebant, allatae cicures perdices et e regione poſitae: nam adverſus picturam pipiebant, multitudinemque ſpectantium oblectabant: et Protogenes cum animadverteret, additamentum ipſum pluris, quam ipſum opus, haberi, a templi praefectis impetrata venia

Ῥόδιοι, καίπερ οὐ δημοκρατούμενοι, συνέχειν δ' ὅμως Rhodus.
βουλόμενοι τὸ τῶν πενήτων πλῆθος. [6] Σιταρκεῖται
δὲ δὴ ὁ δῆμος, καὶ οἱ εὔποροι τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβά- p. 653.
νουσιν ἔθει τινὶ πατρίῳ· λειτουργίαι τέ τινές εἰσιν
ὀψωνιαζόμενοι, ὥσθ' ἅμα τόν τε πένητα ἔχειν τὴν
διατροφὴν, καὶ τὴν πόλιν τῶν χρειῶν μὴ καθυστε-
ρεῖν, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ναυτολίας. Τῶν δὲ ναυ-
τάθμων τινὰ καὶ κρυπτὰ ἦν, καὶ ἀπόρρητα τοῖς
πολλοῖς· τῷ δὲ κατοπτεύσαντι, ἢ παρελθόντι εἴ-
σω, θάνατος ὥριστο ἡ ζημία. Καὶ ταῦθα δὲ, ὥσπερ
ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Κυζίκῳ, τὰ περὶ τοὺς ἀρχιτέκτο-
νας καὶ τὰς ὀργανοποιίας καὶ θησαυροὺς ὅπλων τε

καὶ

Pp 3

6) Ita repoſuit Caſaubonus, cum ante eum legeretur σιταρχεῖται, quod etiam ferri poſſit ex Ven. 1. 2. Moſcov. et Pariſ. Particulam δὲ delent Venet. 1. Pariſ. Moſcov. Medic. 4. δὴ Medic. 3. Ὀψωνιαζόμενοι melius adferunt Medic. 4. Moſcov. Pariſ. cum in editionibus ſcribatur ἐψωνιαζόμενοι. Ipſa vox abeſt in Medic. 3. Ante μάλιστα vage praecurrit τοὺς in Moſcov.

nia acceſſit, et avem delevit. Rhodii quanquam populari imperio non reguntur, tamen curam populi gerunt, ut pauperum multitudinem continere poſſint. Itaque et frumentum in eam diſtribuitur, et majorum quodam inſtituto opulenti tenues excipiunt, ac ſunt miniſteria quaedam publica cibos dividentium, ut et alimenta egeni habeant, et ad uſus publicos, maxime claſſem, operae non deſint. In navalibus etiam occulta quaedam habentur, et multitudinem celantur, quae ſi quis introſpiceret, aut intro ingrederetur, morte multabatur. Hic quoque, ut et Maſſiliae, et Gyzici, de architectis,

arma-

Rhodus. καὶ τῶν ἄλλων ἐσπούδασαι διαφερόντως· καὶ ἔστι γε τῶν παρ' ἄλλοις μᾶλλον.

§. 6.

Δωριεῖς δ' εἰσὶν, ὥσπερ καὶ [1]Ἁλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῶοι. Οἱ γὰρ Δωριεῖς, οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες μετὰ τὴν Κόδρου τελευτὴν, οἱ μὲν ἔμειναν αὐτόθι, οἱ δὲ σὺν [2]Ἀλθαιμένει τῷ Ἀργείῳ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκοινώνησαν, οἱ δ' εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὰς λεχθείσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν.

1) Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum Ἁλικαρνησεῖς, ut alibi ſimplici σ prodit. Numi tuentur σσ, quae forma propius videtur ad Strabonis aetatem valere. Sed cf. notata ad Melam V. 2. P. 1. p. 493. Pro Μέγαρα, vulgo Μεγάρα, iidem codices cum Moſcov. Pariſ. et edd. ante Xylandrum ſubſtituunt μέγαλα.

2) Medic. 3. 4. Pariſ. Ἀλθεμένει; pejus corrupit Moſcov. in ἄλλοις θέμενοι. A ex aliis etiam probatur, ex quibus unum hic nominaſſe ſufficiat Cononem in narr. 47. ubi eadem prolixius leguntur. Cf. ad lib. 10. p. m. 269. Poſt Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. μὲν γὰρ καὶ, pro μὲν δὴ καὶ. Prius alibi apud Noſtrum occurrit, et hic aptius videtur. Tum Ven. 2. corrupte Ῥόδος δ' ἣν καὶαὶς.

armamentariis aliisque, maxime tamen illis, ſumma eſt adhibita procuratio.

§. 6.

Porro autem Rhodii, itidem ut Halicarnaſſii, Cnidii, et Coi, ſunt Dorienſes. Nam qui Megara condiderunt Dorienſes, poſt mortem Codri partim ibi manſerunt: partim cum Althaemene Argivo ſocios ſe deducendae in Cretam coloniae adjunxerunt: partim in Rhodum et modo dictas urbes diſperſi ſunt.

σαν. Ταῦτα δὲ νεώτερα τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων Rhodus.
ἐστί. Κνίδος μὲν γὰρ καὶ Ἁλικαρνασσὸς οὐδ' ἦν πω.
Ῥόδος δ' ἦν καὶ Κῶς, ἀλλ' ὠκεῖτο ὑφ' Ἡρακλειδῶν.
Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθείς·

Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
Ἤδη γηραάσκοντα, Λικύμνιον. —
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας
Βῆ φεύγων.

Εἶτά φησιν·

[3] Εἰς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν. —

3) In Homero Il. 2, 667. ἧς. Medic. 4. ἦεν. Verba ἄλγεα πάσχων Paris. Moscov. Medic. 3. 4. hic repudiant. Ἰήλυσόν volunt Medic. 3. 4. Moscov. ut edd. ante Xylandrum, etsi hae omnes infra scribunt Ἰαλύσιοι. Hic tamen metri lex dominatur, etsi et sic in Homero Il. 2, 656. libri variant. Ἰηλυσσὸν ὀξυτόνως scripsi, uti scribendum diserte monet Schol.

sunt. Haec autem Homericis sunt recentiora. Nam ejus quidem aetate Halicarnassus et Cnidus nondum exstiterant: Rhodus et Cos erant, sed ab Heraclidis tenebantur. Tlepolemus sane ut virilem attigit aetatem,

Iam confectum aetate Licymnion interfecit.
Carum, fratrem aviae:
tum naves protinus altas
Construxit, turbaque hominum comitatus amoenam
Ingenti fugit patriam —.

Addit deinde:

Inde Rhodum venit, variis erroribus actus:
Atque tribus posuere locis sibi tecta domosque.

Urbes

Rhodus. Καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,

Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον,

τῆς Ῥοδίων πόλεως οὔπω συνῳκισμένης. Οὐδαμοῦ δὴ ἐνταῦθα Δωριέας ὀνομάζει, ἀλλ' ἢ ἄρα Αἰολέας ἐμφαίνει καὶ Βοιωτούς, εἴπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Λικυμνίου· εἰ δ', ὥσπερ καὶ ἄλλοι φασὶν, ἐξ Ἄργους καὶ Τίρυνθος ἀπῆρεν ὁ Τληπόλεμος, οὐδ' οὕτω Δωρικὴ γίνεται ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία· πρὸ γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου γεγένηται. Καὶ

Τῶν

Schol. ad Dionyſ. v. 505. Pro ἀργινόεντα Caſaubonus ex vett. libris enotat ἀργυρόεντα, quod ad Ven. 2. et hic pertinet. Infra tamen ἀργινόεντα cum Homero.

4) Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. prave οὔτω, Moſcov. οὔτως. Poſt Medic. 4. Ven. 1. Λυκιμνίου; alii recte Λικυμνίου, quod poſt Caſaubonum depravatum abiit in Λικομνίου. Poſt γεγένηται Caſauboni codices ſubjiciunt ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία. In ipſo verſu Homerico pro τῶν δ' αὖ Moſcov. adfert τῶν κώων, Pariſ. Medic. 4. Ven. 1. 2. τῶν κώων δὲ, neſcio unde, cum in Homero plures inſulae praecedant. Tum Moſcov. δύο. Integri verſus ad verbum ἐμφαίνοντες omiſſi ſunt in Medic. 3.

Urbes etiam nominat,

Lindon, Ialyſſumque, argilloſamque Camirum:

cum Rhodiorum urbs nondum fuiſſet in unam contracta. Nusquam igitur ibi Dorienſes nominat, ſed Aeolenſes innuit fuiſſe ac Boeotos: ſiquidem ibi Herculis et Licymnii fuit domicilium. Si vero, quae aliorum eſt opinio, Argis et Tirynthe profectus fuit Tlepolemus, ne ſic quidem Dorica fuerit colonia, cum ſit ante Heraclidarum deductа reditum. Sed et haec:

Tum

Τῶν δ' αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην, Rhodus.
Θεσσάλοιο υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος·
καὶ οὗτοι τὸ Αἰολικὸν μᾶλλον, ἢ τὸ Δωρικὸν γένος ἐμφαίνοντες.

§. 7.

Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Ῥόδος πρότερον Ὀφιοῦσσα καὶ Στάδια, εἶτα Τελχινὶς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὓς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταῤῥαίνοντας τὸ τῆς τυγὸς ὕδωρ, ζώων τε καὶ φυτῶν, ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ τέχναις διαφέροντας τοὐναντίον ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων βασκανθῆναι, καὶ τῆς δυσφημίας τυχεῖν ταύτης· ἐλθεῖν δ' ἐκ p. 654.

Pp 5 Κρή-

1) Vulgo Ὀφίουσα. Medic. 4. Moſcov. epitome propius Ὀφιουσσα. Tum Moſcov. Pariſ. καταῤῥέοντας, epitome in ed. Baſil. καταῤῥέοντας. Τέχναις repoſui ex Medic. 3. 4. Moſcov. cum vulgo ſcribatur τέχνας. Vitium δημιουγῆσαι ex ed. Xyl. in Caſaubonianam tranſiit. Καὶ ante πρότερον et πάλιν ante ἀναπλησοῦντας deſunt in Moſcov. Tum Ven. 2. ὅ τι παραλιπομεν.

Tum duo Theſſalidae, tibi, magne Alcida, nepotes,
Phidippus Cois atque Antiphus imperitabant:
Aeolicum potius, quam Doricum genus deſignant.

§. 7.

Rhodus initio dicta fuit Ophiuſſa atque Stadia: deinde Telchinis, ab inhabitantibus eam Telchinibus. Hos alii faſcinatores et praeſtigiatores, qui ſulfure admixtam ſtygis aquam inſtillarent rebus, ad perdendum animalia et ſtirpes: alii cum excellerent artibus, inviſum iis ab earundem aemulis

Rhodus. Κρήτης εἰς Κύπρον πρῶτον, εἶτ' εἰς Ῥόδον· πρώτους δ' ἐργάσασθαι σίδηρόν τε καὶ χαλκόν· καὶ δὴ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ δημιουργῆσαι. Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον περὶ αὐτῶν· ἀλλὰ ποιεῖ τὸ πολύμυθον, ἀναλαμβάνειν πάλιν, ἀναπληροῦντας, εἴ τι παρελίπομεν.

§. 8.

Μετὰ δὲ τοὺς Τελχῖνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον, ὧν [1] ἔνιοι Κερκάφου καὶ Κυδίπ-

1) Omnes libri cum epitome ἔνιοι, quod recte Casaubonus mutatum vult in ἔνιοι, cui idem in obpositione post respondet. Repugnat etiam, quod sequitur καὶ Κυδίππης. Quod enim Meursius in Rhodo 1, 4. vertit: *quorum unus Cercaphus ex Cydippa* — alienum est a nexu, etsi historia concinit. In ipso versu, ut supra, posui Ἡλιαδῶν τε. Cf. ad §. 6. Pro αὐτῶν Moscov. dat. αὐτῶν. Tum Κάμιρος emendat Meursius ad Macrob. 1, 17. cui adsentitur hic Casaubonus. Certe ita ex literarum ordine producitur a Stephano et diserte monet Eustathius ad Homer. Il. 2, 656. p. m. 238, 43. et Dionys. v. 504. Κάμιρος scribi nomen urbis, Κάμιρος nomen conditoris. Ita certe multi libri in Homero Il. 2, 656. Suidas

mulis ajunt, et hoc infamiae retulisse. E Creta eos primum in Cyprum, deinde Rhodum veniisse: primosque ferrum et aes fabricatos, atque etiam Saturno falcem fecisse. Sane de his etiam ante dictum fuit: sed multitudo fabularum facit, ut revocemus, et si quid praetermissum est, adjiciamus.

§. 8.

Post Telchinas Heliadae (ut fabulae tradunt) insulam occupaverunt: quorum, ut aliqui, Cercaphi et Cydip-

Κυδίππης γενέσθαι παῖδας, τοὺς τὰς πόλεις κτί- Rhodus.
σαντας, ἐπωνύμους αὐτῶν·

Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·

ἔνιοι δὲ τὸν Τληπόλεμον κτίσαι φασὶ, θέσθαι δὲ τὰ ὀνόματα ὁμωνύμως τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τισίν.

§. 9.

Ἡ δὲ νῦν πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος, ὥς φασιν, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς· οὐ συμμένει δ' ὁ Πειραιεὺς, κακωθεὶς ὑπό τε Λακεδαιμονίων πρότερον τῶν τὰ σκέλη καθελόντων, καὶ ὑπὸ Σύλλα, τοῦ Ῥωμαίων ἡγεμόνος.

§. 10.

Suidas per ι utrumque efferri ait. Usus vulgaris auctorumque exempla parum constant et plerumque de utroque ει usurpant. Cf. infra ad §. 12.

1) Ex ed. Casaub. in reliquas manavit Πειραιές. Male etiam antea Venet. 2. σημαίνει.

Cydippae filii urbes condiderint, ac de se denominaverint:

Lindon, Ialyſſumque, argilloſamque Camirum.

Alii conditas a Tlepolemo ajunt: et eum nomina imposuisse a quibusdam filiis Danai.

§. 9.

Urbs, quae nunc est, Peloponnesiaci belli tempore exstructa est ab eo ipso architecto, qui Piraeeum aedificavit. Piraeeus non perduravit, cum a Lacedaemoniis ante adflictus, qui longa crura, sive muros dejecerunt: tum a Sulla Romanorum imperatore.

§. 10.

Rhodus.

§. 10.

Ἱστοροῦσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ῥοδίων, ὅτι οὐ μόνον, ἀφ' οὗ χρόνου συνῴκησαν τὴν νῦν πόλιν, εὐτύχουν κατὰ θάλατταν· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς θέσεως συχνοῖς ἔτεσιν ἔπλεον πόρρω τῆς οἰκείας ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ καὶ μέχρι Ἰβηρίας ἔπλευσαν, καὶ κεῖ μὲν τὴν [2] Ῥόδην ἔκτι-

1) Paris. συνῴκησαν, frequenti commutatione. Tum Medic. 3. 4. Paris. εὐτύχουν; Moscov. εὐτυχοῦσαν inepto additamento. Vulgo ὥστ. Utram formam Strabo ipse secutus fuerit, cum in his libri parum inter se in multis locis consentiant, dictu est difficile. Cf. ad lib. 9. p. m. 371. et alibi passim, et quae monuit Fischerus ad Welleri Gramm. T. 2. p. 280. et 295. Visum est sequi hic codices majori numero. Pro Ὀλυμπιακῆς Medic. 3. (hic ex correctione) 4. Moscov. exhibent Ὀλυμπικῆς, quae formae parum sunt constantes. Exempla plura adtuli ad lib. 8. p. m. 261. Sic in hac ipsa voce fluctuantur codices lib. 8. p. m. 152. et in Diodoro Sic. notante Wesseling. ad lib. 1, 95. Utrumque adfert Thomas M. etsi Ὀλυμπιὰς falso magis Atticum adfirmat, ut docent exempla Xenophontis, et quae ad eum notavit Sallier.

2) Ῥόδον vocant omnes libri, contra lib. 3. p. m. 427. Ῥοδόπην, ubi Siebenkees ex nostro loco posuit Ῥόδος, cum Casaubonus vellet in utroque Ῥόδη, uti vocatur a Marciano v. 203.

§. 10.

Narrantur et haec de Rhodiis: res eorum mari secundas fuisse, non ab eo demum tempore, quo urbem, quae exstat hodie, condiderunt, sed etiam ante Olympiorum institutionem permultis annis eos procul a patria classem eduxisse hominum servandorum causa. Ita et usque ad Hispaniam eos navigasse, et Rhodam condidisse,

ἔκτισαν, ἣν ὕστερον Μασσαλιῶται κατέσχον· ἐν δὲ Rhodus.
τοῖς Ὀπικοῖς τὴν Παρθενόπην· ἐν δὲ [3] Δαυνίοις μετὰ Κώων Ἐλπίας. Τινὲς δὲ μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἔφοδον τὰς [4] Γυμνησίας νήσους ὑπ' αὐτῶν κτισθῆναι λέγου-

v. 203. et Stephano h. v. *Rhoda* a Mela 2, 6, 5. et aliis. Ῥόδον tamen ſcribit etiam ex hoc loco Euſtath. ad Dionyſ. v. 504. Cum facilis eſſet lapſus, malui dare Ῥόδην. Probat hanc lectionem etiam Marca in marca Hiſpan. 2, 18, 19. nec rejicit Meurſius in Rhodo 1, 28.

3) Medic. 3. male Καυνίοις. In proximis verbis haeret Meurſius c. l. eaque mutila, nec cum aliis cohaerere cenſet. Nempe in voce Ἐλπίας agnoſcit conditorem et hinc recte quidem deſiderat nomen urbis, quam Salapiam fuiſſe ex Vitruvio 1, 4. refert, ubi ejus conditor Elpias Rhodius vocatur. Locum igitur ſic ſubplet: μετὰ Κώων Σαλαπίαν ἔκτισεν Ἐλπίας. Adſentitur de Elpia Heyne in opuſc. acad. V. 2. p. 261. At cum omnia, quae hic commemorantur, pendeant a ſuperiori verbo ἔκτισαν, Ἐλπίας nominativus eſſe non poteſt, qui potius in hac tota narratione ſunt Rhodii, ſed eſſe debet nomen urbis, obſcurae quidem, quam tamen in ſingulari producit Stephanus, et eodem numero hic efferri velit Berkelius p. 343. Tum hic exſiſtit ſenſus: Elpias ſui nominis urbem condidit. Codices pertinaciter vulgatam lectionem tuentur, et certe, ſi vitium latet, fuit inveteratum. Poterat utique pro Elpiis Salapiam Strabo commemorare.

4) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Γυμναλίας. Recte hoc quidem. Sed cum Strabo alteram formam non ſemel, ſed ſaepius in libro 3. praetulerit et ſic Stephanus produxerit, eam removere dubitavi. Latini etiam, ut Liv. in epitome lib. 9.

didiſſe, poſtmodo a Maſſilienſibus occupatam: et in Opicis Parthenopen; in Dauniis Coum auxilio Elpias. Quidam poſt reditum e bello Troiano Gymnaſias ab iis ferunt conditas. Harum quae eſt gran-

Rhodus. λέγουσιν· ὧν τὴν μείζω φησὶ Τίμαιος μεγίστην εἶναι μετὰ τὰς ἑπτὰ, Σαρδὼ, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὔβοιαν, Κύρνον, Λέσβον· οὔτ' ἀληθῆ λέγων· πολὺ γὰρ ἄλλαι μείζους. Φασὶ δὲ τοὺς Γυμνήτας ὑπὸ Φοινίκων Βαλεαρίδας λέγεσθαι, [5] διὰ τὸ τὰς γυμνασίας βαλεαρίδας λεχθῆναι. [6] Τινὲς δὲ τῶν Ῥοδίων

lib. 9. *Gymneſiae*, alii, ut Plin. 3, 11. ſ. 5. *Gymnaſiae*. Sic in Graecis variant libri in Diodoro 5, 17. Γυμνητὰς mutavi in Γυμνήτας, uti effert Heſychius T. 1. 865. ubi cf. notata. Poſſit tamen etiam Γύμνητας cum Moſcov. ſcribi, ſi cum Suida a Γύμνης derives, qui tamen etiam alterum habet, quod certe eſt uſitatius.

5) Aptius hoc, quod exhibet Medic. 3. putavi quam vulgatum διότι. Tum idem et 4. dant Βαλεαρίδας, Moſcov. Βαελιδας et ex corr. Βαλεαρίδας, uti legitur in editionibus ad Caſaubonum, unde in Pariſ. et Amſtel. tranſiit in Βαλεαρίδας, quod agnoſcunt alii. Neque rejicio, quod Βαλιαρεῖς ab indigenis vocabantur σφενδονῆται, ut adfirmat Euſtath. ad Dionyſ. v. 457. quare nec de exercitationibus τὸ α elidi poſſe videtur. Praecedens autem Βαλεαρίδας Caſaubonus ex Polybio 3, 33. quia Γυμνῆτες ad inſtitutum ſermonem nil valeant. Vellem codices addicerent. Idem nempe etiam confirmat Euſtath. c. l. Sic etiam ſubſequens aptius dicitur.

6) Sic volunt codices mei. Vulgo Ἔνιοι, uti poſt Χαονίαν, tantum Moſcov. et Pariſ. Χαονίων, quod tamen Caſaubonus

grandior, eam Timaeus omnium inſularum maximam aſſerit poſt ſeptem has: Sardiniam, Siciliam, Cyprum, Cretam, Euboeam, Corſicam, Lesbum: ſed falſum dicit, cum ſint aliae multo majores. Gymnetas ajunt a Phoenicibus Balearides vocatos, quod gymnaſias (*exercitationes corporis*) ii dicant balearidas. Quidam Rhodiorum etiam circa

Ῥοδίων καὶ περὶ Σύβαριν ᾤκησαν κατὰ τὴν Χωνίαν. Rhodus.
Ἔοικε δὲ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖν, τὴν ἐκ παλαιοῦ παροῦσαν τοῖς Ῥοδίοις εὐδαιμονίαν, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης κτίσεως τῶν τριῶν πόλεων.

Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἦδ' ἐφίλησεν
Ἐκ Διὸς, [7] ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

Οἱ δ' εἰς μῦθον ἀνήγαγον τὸ ἔπος, καὶ χρυσὸν ὑσθῆναί φασιν ἐν τῇ νήσῳ κατὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς γένεσιν ἐκ p. 655.

bonus mutat in Χώνην, Heyne in opuſc. acad. V. 2. p. 261. in Χωνίαν, uti vocat ipſe Strabo lib. 6. p. m. 221. etſi et ibi Caſaubonus emendat Χώνην, ſequente Siebenkeeſio, ex Stephano, qui Χώνην urbem et regionem ex Strabone commemorat. Subjicit tamen idem locum Lycophronis v. 983. ubi Χωνία dicitur, quod, cum nihil moretur, excipere propter alterum etiam Strabonis locum non dubitavi. Ex eodem vero etiam adparet, Chones cum Oenotriis iſta loca tenuiſſe.

7) Moſcov. ὅτε — ἀνάσσειν. Tum idem, Medic. 3. 4. edd. ante Xylandr. ut Schol. Pindari ad Olymp. 7, 36. σφι. Poſt ante Ἀθηνᾶς articulum omittit Moſcov. cum Pariſ. Pro ἀναχοσίων Medic. 4. ἀναχοσίων.

ca Sybarin ſedes poſuerunt juxta Choniam. Videtur Homerus teſtari, antiquitus Rhodios fuiſſe fortunatos, jam inde a conditis tribus urbibus.

Ternae illis ſedesque, tribusque: et Iuppiter ipſe,
In ſuperos qui ſceptra gerit mortale genusque,
Dilexit, magnaque illos cumulavit opum vi.

Quidam hos verſus fabulae accommodant, quod ſcilicet auro pluerit Iupiter in hac

Rhodus. ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, ὡς εἴρηκε Πίνδαρος. Ἡ δὲ νῆσος κύκλον ἔχει σταδίων ἐννακοσίων εἴκοσιν.

§. II.

Ἔστι δὲ πρώτη μὲν Λίνδος ἀπὸ τῆς πόλεως πλέουσιν ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, πόλις ἐπὶ ὄρους ἱδρυμένη, πολὺ πρὸς μεσημβρίαν ἀνατείνουσα, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν μάλιστα· [1] ἱερὸν δὲ ἔστιν Ἀθηνᾶς Λινδίας αὐτόθι ἐπιφανὲς, τῶν Δαναΐδων ἵδρυμα. Πρότερον μὲν οὖν καθ' αὑτοὺς ἐπολιτεύοντο οἱ Λίνδιοι, καθάπερ καὶ Καμειρεῖς καὶ Ἰαλύσιοι· μετὰ ταῦτα δὲ συνῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ῥόδον. Ἐντεῦθεν δ' ἐστὶν εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλος.

§. 12.

1) Medic. 3. 4. ut ſic alibi, *ἱερὸν δ'*.

hac inſula, cum Minervam peperiſſet: idque eſt apud Pindarum. Inſulae ambitus eſt ſtadiorum ɔɔcccxx.

§. II.

Prima occurrit Lindus, ſi a Rhodiorum urbe naviges, inſula ad dextram relicta: urbs monti impoſita, admodum verſus meridiem vergens et Alexandream maxime: templum eſt ibi Minervae Lindiae nobile, a Danaidibus poſitum. Primum Lindii pro ſe remp. geſſerunt, ut et Camirenſes et Ialyſii: poſtea autem in unam urbem Rhodum coiverunt. Lindius fuit Cleobulus, unus de VII ſapientibus.

§. 12.

§. 12. Rhodus.

Μετὰ δὲ Λίνδον [1] Ἰξία χωρίον καὶ Μνασύρειον· εἶθ' ὁ Ἀταβύριος, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου· [2] εἶτα Κάμειρος· εἶτ' Ἰαλυσὸς κώμη, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἀκρόπολίς ἐστιν Ὀχύρωμα καλουμένη· εἶθ' ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις ἐν ὀγδοήκοντά που

1) Sic omnes libri. Caſaubonus malit ex Stephano Ἴξιαι, qui diſerte monet πληθυντικῶς dici. Hinc, quod notat Morellius in bibl. MSta T. 1. p. 445. Meurſius ad Rhodum ſuam 1, 8. adſcripſerat, hic leg. Ἴξιαι. Haud tamen temere, ut utrumque conciliet, Berkelius p. 418. ſuſpicatur, Ἰξία pro plurali hic accipi poſſe. Tum vero ſic etiam in Stephano legendum, at Ἴξια ſcribendum. Ex aliis nihil liquet. Voces ἐν ᾧ, quae ante ἱερὸν leguntur in edd. omnibus, delent contra omnes mei codices, nec agnoſcit vetus interpres. Tum retulit Strabo ad ipſum montem, quem Ἀζάβυριον vocant alii. Cf. notata ad Diodor. 5, 59. Sed et Ἀτάβυριος vocatur, conſentientibus MSStis, lib. 10. p. m. 74.

2) Transpoſitis verbis Meurſius in Rhod. 1, 9. p. 25. legit εἶτα Κάμειρος κώμη· εἶτ' Ἰάλυσος, καὶ ὑπὲρ α. Sed vulgatus ordo in Strabone ferri, libris etiam probantibus, poteſt. Idem porro conſentiunt in ſcriptura nominis Κάμειρος, etſi eam de conditore tantum uſurpari poſſe adfirmat Euſtath. ad Dionyſ. v. 504. de urbe Κάμιρος dici; quem tamen errare cenſet Staveren. ad Hygin. 275. p. 394. Cf. Heyne ad Homer. T. 4. p. 353. Auctores fere promiſcue ea ponunt, etſi plura locorum nomina a conditoribus paullum diſcrepant, de quo v. ad lib. 8. p. m. 276. Cf. ſupra ad §. 8.

§. 12.

Poſt Lindum Ixia ſequitur, et Mnaſyrium pagus: inde Atabyris, mons iſtorum ſane locorum altiſſimus: Iovi Atabyrio ſacer. Poſt Camirus: hinc pagus Ialyſus, et munitio ſupra, ſive arx, Ochyroma hinc nomen habens. Sequitur poſt ſtadia circiter xxc Rhodiorum urbs. Dein-

Rhodus. που ϛαδίοις. Μεταξὺ δ' ἐϛὶ τὸ Θοάντιον, ἀκτή τις, ἧς μάλιϛα [3] πρόκεινται αἱ Σποράδες αἱ περὶ τὴν Χαλκίαν, ὧν ἐμνήσθημεν πρότερον.

§. 13.

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο μνήμης ἄξιοι πολλοὶ ϛρατηλάται τε καὶ ἀθληταὶ, ὧν εἰϛὶ καὶ οἱ Παναιτίου τοῦ φιλοσόφου πρόγονοι· τῶν δὲ πολιτικῶν καὶ τῶν περὶ λόγους καὶ φιλοσοφίας ὅ, τε Παναίτιος [1] αὐτὸς, καὶ Ϛρατοκλῆς, καὶ Ἀνδρόνικος ὁ ἐκ τῶν περιπά-

των,

3) Medic. 3. πρόκειται; Ven. 2. πρότερον ſubſtituit. Poſt pro ἐπὶ Caſauboniani meique περὶ, quos negligere nolui. Tum Χαλκίδα (non Καλκίδα, uti exſtat in ed. Amſtel.) Caſauboniani i. e. Ven. 2. Sed cf. lib. 10. p. m. 341. unde rejicit Caſaubonus, cui accedit Palmerius in auctor. Gr. p. 347. qui et alias nominis formas commemorat, in quibus tamen omnibus abeſt δ.

1) Medic. 3. praeponit καὶ. Tum Λεωνίδης pro Λεωνίδας praeſcribunt Moſcov. Medic. 3. 4. uti vocatur ab Heſychio ſ. v. Ἐκτορεῖς et Tzetze ad Lycophr. v. 755. ſiquidem idem ille eſt, ut putat Meurſius in Rhodo 2, 10. p. 100. Ita certe hanc formam paretuli. Ante Ἱερώνυμος particulam καὶ omittunt editiones Caſaub. priores. Ceterum alio ordine haec ponunt Moſcov. Medic. 3. 4. καὶ Ἱερώνυμος καὶ Εὔδημος.

ceps eſt Thoantium, acta quaedam, ante quam potiſſimum ſitae ſunt Sporades Chalciam verſus, quarum ſupra eſt facta mentio.

§. 13.

Viros memorabiles re bellica et certaminibus multos tulit Rhodus: de quibus fuerunt etiam Panaetii majores. Tum civiles et in litteris ac philoſophia verſatos, cum ipſum Panaetium, tum Stratoclem, Andronicum peripa-

-τωϊ, καὶ Λεωνίδης ὁ στωϊκός· ἔτι δὲ πρότερον Πραξι- Rhodus.
φάνης, καὶ Εὔδημος, καὶ Ἱερώνυμος. Ποσειδώνιος
δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίστευσεν· ἦν δ'
Ἀπαμεὺς ἐκ τῆς Συρίας· καθάπερ καὶ Ἀπολλώ-
νιος ὁ Μαλακὸς [2] καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβαν-
δεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος. Ἐπεδήμη-
σε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὀψὲ δ' ἦκεν ὁ Μόλων,
καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· Ὀψὲ μολών· ἀντὶ τοῦ
ἐλθών· καὶ Πείσανδρος δ' ὁ τὴν Ἡρακλειαν γράψας,
ποιητὴς Ῥόδιος, καὶ Σιμμίας ὁ γραμματικὸς, καὶ
Ἀριστοκλῆς, ὁ καθ' ἡμᾶς. Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ, καὶ
Ἀπολλώνιος, ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξαν-

2) Verba καὶ Μόλων ignorat Moſcov. Tum edd. ante Caſaubonum diviſa voce μὲν Εὐκλέους, qui veram lectionem revocavit ex codicibus et ipſo Strabone infra p. 661. in. De Molone narrationem auctam ſic reddit Planudes: ὀψὲ δ' ἦκεν ὁ Μόλων, ὁ τοιούτου συμμαθητής. In fine Medic. 3. cum augmento ἡμῖν εἴρηται.

peripateticum, Leonidem Stoicum: et his priores Praxiphanem, Eudemum, Hieronymum. Poſidonius in Rhodo quidem geſſit remp. et docuit: Apamea autem Syriae patria ejus fuit. Apollonius quoque cognomento mollis et Molon, Meneclea doctorem habuerunt, rhetorem, domo Alabandenſes. Prior Rhodum ſe contulit Apollonius, Molon ſerius: cui et dixit ille, Sero Molon: id eſt, tarde adveniſti. Piſander quoque, Heracleae carminis ſcriptor, Rhodius fuit: et Simmias grammaticus, et noſtra aetate Ariſtocles. Dionyſius vero Thrax, et Apollonius Argonauticorum conditor, Alexandrini fuerunt,

Caria. ὀρεῖς μέν· ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. Περὶ μὲν Ῥόδου ἀποχρώντως εἴρηται.

§. 14.

Παλιν δὲ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ Ἐλεοῦντος καὶ τῶν [1] Λωρύμων, καμπτήρ τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐστὶ, καὶ λοιπὸν ἐπ' εὐθείας ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προποντίδος, ὡς ἂν μεσημβρινήν τινα ποιῶν γραμμὴν ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων, ἢ μικρὸν ἀπολείπουσαν. [2] Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῆς Καρίας, καὶ Ἴωνες, καὶ Αἰολεῖς, καὶ Τρωϊκὰ, καὶ
p. 656. τὰ περὶ Κύζικον καὶ Βυζάντιον. Μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστι, καὶ Σύμη νῆσος.

§. 15.

1) Medic. 3. et edd. ante Xylandrum Λειμῶν, uti mox Medic. 4. et eaedem editiones. Post Casaubonus malit καμπὴ, a Strabone frequentatum, atque id enotat ex MSStis suis i. e. Ven. 2. Alii tamen omnes καμπτὴρ, quod ad idem redit, et ad variatas a Strabone formas referri debet. Proxima verba hoc ordine producit Moscov. τίς ἐστι ἐπὶ τὰς ἄρκτους.

2) Medic. 3. 4. ex more ἐνταῦθα δέ. Λώϊμα antea notavi. Cf. ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 498. sq.

runt, sed nominati sunt Rhodii. De Rhodo dictum est satis.

§. 14.

Proinde a Cariae litore, quod post Rhodum est, ab Eleunte et Lorymis, flexus quidam est versus septentrionem, ac deinde ad rectam lineam navigatio usque ad Propontidem, veluti meridianum quendam referens, ad ɪɔɔ stadiorum longitudinem, aut paulo minus: ad eam sunt reliqua Cariae, Ionia, Aeolis, Troia, Cyzicum, Byzantium. Ergo post Loryma sequitur Cynos sema, *quod canis monumentum significat*; et Syme insula.

§. 15.

§. 15. Caria.

Εἶτα Κνίδος, δύο λιμένας ἔχουσα, ὧν τὸν ἕτερον κλειστὸν τριηρικὸν καὶ ναύσταθμον ναυσὶν εἴκοσι. Πρόκειται δ' ἡ νῆσος ἑπτασταδιός πως τὴν περίμετρον, ὑψηλὴ, θεατροειδὴς, συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἤπειρον, καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον· πολὺ γὰρ [1] μέρος αὐτῆς οἰκεῖ τὴν νῆσον, σκεπάζουσαν ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας. Κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ Νίσυρος πελαγία. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι, πρῶτον μὲν Εὔδοξος, ὁ μαθηματικὸς, τῶν Πλάτωνος ἑταίρων· εἶτ' Ἀγαθαρχίδης, ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεύς· καθ' ἡμᾶς δὲ Θεόπομπος, ὁ Καίσαρος τοῦ θεοῦ φίλος, τῶν μεγά-

Qq 3 λω

1) Moſcov. Medic. 3. 4. αὐτῆς μέρος. Tum pro νῆσον Pariſ. in contextu ipſo habet Κνίδον, inter lineas νῆσον. Porro Medic. 3. 4. Pariſ. Νίσυρος, uti in ſuo codice legit vetus interpres. Atque hoc praetuli ex libro etiam 10. p. m. 345. in primis cum Homerum ſequi ſoleat. Vulgo Νίσυρα.

§. 15.

Mox Cnidus, duos habens portus: quorum alter claudi poteſt, triremibus recipiendis aptus: et navium ſtatio capax XX. Ante Cnidum inſula jacet, ambitu fere VII ſtadiorum, excelſa et theatri forma, aggeribus continenti adjuncta, ipſamque Cnidum in duas quaſi dividens urbes: magna enim Cnidiorum pars inſulam habitat, quae utrumque portum integit. Pone eam in alto jacet Niſyrus inſula. Cnidii viri memoria digni fuerunt Eudoxus mathematicus, unus de ſociis Platonis: praeterea Agatharchides peripateticus, unus de amicis divi Caeſaris, qui multum potuerunt, ejusque

Caria. λα δυναμένων, καὶ υἱὸς Ἀρτεμίδωρος. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ Κτησίας, ὁ ἰατρεύσας μὲν Ἀρταξέρξην, συγγράψας δὲ τὰ [2] Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ Περσικά. Εἶτα μετὰ Κνίδον Κέραμος καὶ Βάργασα, πολίχνια ὑπὲρ θαλάττης.

§. 16.

Εἶθ' [1] Ἁλικαρνασσός, τὸ βασίλειον τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, Ζεφύρα καλουμένη πρότερον. Ἐνταῦθα

2) Medic. 3. 4. Moſcov. Ἀσσυρικὰ; alii cum edd. Ἀσσυριακὰ praeter Xylandrum, qui dedit τὰ Συριακὰ, quod recte rejecit Caſaubonus, ut adparet ex Perſicorum initio apud Photium cod. 72. Utra vero forma praeferenda ſit, in horum gentilium variatione dubium. Cf. ſupra ad §. 10. n. 1. Βάργασα tuentur codices et Stephanus, etſi in numis quibusdam σ geminatur, ut in aliis Cariae numis conſonae. V. Eckhel in deſcr. numor. vett. p. 370. ſq.

1) Medic. 3. 4. Ἁλικαρνασὲς, alii per σ duplex, ut ſupra. In Ζεφύρα conſpirant omnes libri. Stephanus tamen ſub v. Ἁλικαρνασσὸς et Ζεφύριον hoc ipſum et Ζεφυρία de Halicarnaſſo adfert, et ſic Plin. 2, 91. ſ. 89. *Zephyrium* habet, unde Ζεφυρία hic reponere malit Siebelis in obſervat. crit. ad Ἑλληνικὰ p. 42. Contra Holſten. in Stephan. p. 26. in hoc ex Strabone emendat Ζεφύρια pro Ζεφυρίτις, quod et de Salmaſio teſtatur. Forma diverſa fuiſſe videtur, et Ζεφύρα primaria. Tum

que filius Artemidorus. Cnidius fuit etiam Cteſias, Artaxerxis medicorum princeps, qui Aſſyriaca ſcripſit et Perſica. Secundum Cnidum Ceramus eſt et Bargaſa, oppidula ſupra mare.

§. 16.

Deinde Halicarnaſſus, regia dominorum Cariae, quondam Zephyra dicta. Ibi

ταῦθαι δ' ἐστὶν ὅ, τὸ τοῦ Μαυσώλου τάφος, τῶν ἑπτὰ θεαμάτων ἔργον, ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασε· καὶ ἡ Σαλμακὶς κρήνη, διαβεβλημένη, οὐκ οἶδ' ὁπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πίνοντας ἀπ' αὐτῆς. Ἔοικε δ' ἡ τρυφὴ τῶν ἀνθρώπων αἰτιᾶσθαι τοὺς ἀέρας, ἢ τὰ ὕδατα· τρυφῆς δ' αἴτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος καὶ ἡ περὶ τὰς δίαιτας ἀκολασία. Ἔχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Ἁλικαρνασσός· πρόκειται δ' αὐτῆς ἡ Ἀρκόννησος. Οἰκισταὶ δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ Ἄνθης μετὰ Τροιζηνίων. Ἄνδρες Caria.

Qq 4

Tum Μαυσωλοῦ, accentu trajecto, praeit Mbſcov. uti infra. Non ſequor. Nempe id tantum valet de iis, quae ante ω in hac forma habent ο. Cf. Stephanus ſ. v. Αἰτωλία et Euſtathius ad Homer. Il. 2, 638. p. m. 235, 32. qui diſerte monet, hac de cauſa Μαύσωλος προπαροξύνεσθαι, quod vulgo in Stephano neglectum eſt, ut in Diodoro 15, 90. et hic in epitome.

2) Siebelis p. 42. c. l. excidiſſe poſt ἀκρόπολιν putat ἀξιόλογον, quod addat Diodor. 15, 90. Poterat utique et Noſter. At gravius eſt, quod infra p. 657. m. ἄστυ commemorat, plures etiam Diodor. 17, 23. Poſt pro ἄνδρες δὲ ἐγένοντο omnes mei codices flagitant κ. δὲ γεγόνασιν, quibus cedendum putavi.

Ibi Mauſoli ſepulcrum eſt, unum de ſeptem mirabilibus mundi ſpectaculis, quod marito ſuo Artemiſia aedificavit. Et Salmacis fons, neſcio qua de cauſa infamis, quod ex eo bibentes mollitiem contraherent. Enimvero luxuria hominum videtur in aëris et aquae temperiem culpam referre: atqui non haec cauſam luxuriae praebent, ſed divitiae, et victus intemperans ratio. Arcem habet Halicarnaſſus: et ante eam ſita eſt Arconneſus. Conditores urbis ſunt cum alii, tum Anthes cum Troezeniis. Viri

Caria. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐξ αὐτῆς Ἡρόδοτός τε ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν, διὰ τὸ προνοῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας· καὶ Ἡράκλειτος ὁ ποιητὴς, ὁ Καλλιμάχου ἑταῖρος· καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ συγγραφεύς.

§. 17.

Ἔπταισε δὲ καὶ αὕτη ἡ πόλις βίᾳ ληφθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. Ἑκατόμνῳ γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος, καὶ Ἰδριεὺς, καὶ Πιξώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μαύσωλος συνῴκησε· ὁ πρεσβύτατος τῶν ἀδελ-

1) Ita, praecipientibus MSStis omnibus, posui. Vulgo Ἑκατόμνου — βασιλέως. Idem feci in sequentibus, probante etiam Casaubono, nexuque adstruente, ubi in editionibus legitur: ὧν ἡ πρεσβυτέρα Ἀρτεμισία συνῴκησε τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Μαυσώλῳ. Tantum in singulis discrepant aliqui. Sic Medic. 3. ἡ πρεσβυτέρα Ἀρτεμισία, ᾗ συνῴκησε; Medic. 4. Ἀρτεμησία. Ceterum Medic. 3. 4. Ἰδρευὺς, ut infra. At recte alii Ἰδριεὺς, ut Diodor. Sic. 16, 45, 69. et epitome p. 190. ed. Hudf. adprobantibus etiam numis, in quibus Ἰδριως legitur. Tum Medic. 3. 4. βασιλευσε.

Viri illustres nati sunt ibi Herodotus, historiae scriptor, qui deinde Thurius est appellatus, quod socium se deducendae in Thurios coloniae praebuisset: tum Heraclitus poëta, Callimachi socius: et nostra aetate Dionysius historiae conditor.

§. 17.

Haec quoque urbs infortunium habuit, cum eam vi cepisset Alexander. Etenim Hecatomno, Cariae regi, tres fuerunt filii, Mausolus, Hidrieus et Pixodarus: filiae duae: quarum majorem natu Artemisiam duxit frater aetate primus

ἀδελφῶν· ὁ δὲ δεύτερος Ἰδριεὺς Ἀδᾳ τῇ ἑτέρᾳ ἀδελ- Cariæ
φῇ· ἐβασίλευσε δὲ Μαύσωλος· τελευτῶν δ' οὗτος, τὴν ἀρχὴν κατέλιπε τῇ γυναικὶ, ὑφ' ἧς αὐτῷ κατεσκευάσθη ὁ λεχθεὶς τάφος· φθίσει δ' ἀποθανούσης διὰ πένθος [2] τοῦ ἀνδρὸς, Ἰδριεὺς ἦρξε· καὶ τοῦτον ἡ γυνὴ Ἄδα διεδέξατο, νόσῳ τελευτήσαντα· ἐξέβαλε δὲ ταύτην Πιξώδαρος, ὁ λοιπὸς τῶν Ἑκατόμνου παίδων. [3] Περσίσας δὲ μεταπέμπεται σε p. 657.

2) Voces τοῦ ἀνδρὸς uncis inclusit Casaubonus, forte quia in Veneto codice non invenerat. Desunt certe in Venet. 2. At reliqui omnes agnoscunt cum vetere interprete. Praeterea Medic. 3. subjungit ὁ λοιπὸς τῶν ἀδελφῶν. Idem mox Ἑκατόμνῳ, uti infra. In Πιξώδαρος consentiunt hic libri, cum epitome, qui in aliis discrepant. Sic vulgo in Arriano de exp. Alex. I. 23, 10. Πιξόδαρος, ubi codex optimus praeit Πιξόδαρος; in Plutarchi vita Alex. c. 10. Πιξόδωρος. Sed de his cf. notata a viris doctis ad laudatos auctores et Diodor. 16, 74. Numi in prima tuentur ι, in altera inter α et ω fluctuantur. Nihil igitur mutavi. At mutato accentu pro Ἀδὰ recepi Ἄδα ex epitome, Arriano c. l. et Diodoro 16, 69. 74. etsi hic accentu nudatum relinquitur in ipso contextu, ex usitata forma similium.

3) Male mutavit in Περσίνας ed. Paris. quod inde Palmerius in auctor. Gr. p. 348. ad Περσίσας revocat. Recte. Sed

primus Mausolus: secundam in matrimonio habuit Adam Hidrieus. Mausolus regnum tenuit: qui sine prole decedens, id uxori reliquit, a qua est ei id, quod diximus, monumentum factum. Artemisia prae desiderio mariti tabe mortua, Hidrieo summa rerum obtigit: atque huic morbo exstincto in regnum successit Ada uxor. Eam Pixodarus ejecit, qui de Hecatomni filiis supererat: cumque Persi-

cas

Caria. τράπην ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπελθόντος δ' ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τούτου, κατεῖχεν ὁ σατράπης τὴν Ἁλικαρνασσόν. Ἐπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ὑπέμεινεν, ἔχων Ἄδαν γυναῖκα, ἥτις θυγάτηρ ἦν Πιξῳδάρου ἐξ Ἀφνηΐδος Καππαδοκίσσης γυναικός. Ἡ δὲ τοῦ Ἑκατόμνου θυγάτηρ Ἄδα, ἣν ὁ Πιξώδαρος ἐξέβαλεν, ἱκετεύει τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πείθει κατάγειν αὐτὴν εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βασιλείαν, ὑποσχομένη ἐπὶ τὰ ἀφεστῶτα συμπράξειν αὐτῷ· τοὺς γὰρ ἔχοντας οἰκείους ὑπάρχειν αὐτῇ· παρεδίδου δὲ καὶ τὰ Ἄλινδα, ἐν οἷς διέτριβεν αὐτή. Ἐπαι-

Sed operarum id esse vitium, ex prioribus editionibus discere poterat. Epitome μηδίσας. Post ante Casaubonum edebatur Ἄλινδα. Ἄλινδα scribunt etiam alii auctores Graeci. Post omnes libri pertinaciter obtrudunt ἐν ᾧ, cum tamen aperte referri debeat ad τὰ Ἄλινδα, quae sola tenui Ada, uti etiam narrat Arrianus c. 1. Hinc etiam Aldus mutavit in ἐν οἷς, quod ceteri amplexi sunt. Forte excidit χωρίον, ut vocat Arrianus. Post διέτριβεν Medic. 3. 4. Moscov. Paris. subjiciunt αὐτὴ, quod vulgo abest. Tum Moscov. πρὶν pro πλὴν, Medic. 3. διετὴν, Paris. ἔδωκε et ἑάλω δὲ δὲ, Moscov. ἑάλω δὲ ὀλίγῳ δέ.

cas res amplecteretur, satrapam arcessit ad societatem regni: hic, mortuo Pixodaro, Halicarnassum possedit, habuitque uxorem Adam, Pixodari filiam ex Aphneide, muliere Cappadocica, et Alexandro adventante, obsidionem sustinuit. Filia vero Hecatomni Ada, quam Pixodarus exturbaverat, supplex Alexandro facta obsecravit, ut se in vi ademtum sibi regnum restitueret: operam suam in recipiendis, quae defecerant, pollicens, quod ea a suis necessariis teneri ostenderet: simul et Alinda

Ἐπαινέσας δὲ, καὶ βασίλισσαν ἀναδείξας, ἁλούσης Caria.
τῆς πόλεως πλὴν τῆς ἄκρας, (διττὴ δ' ἦν ἐκείνη,) πολιορκεῖν ἔδωκεν· ἑάλω δὲ ἀλίγῳ ὕστερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὀργὴν ἤδη καὶ ἀπέχθειαν τῆς πολιορκίας γενομένης.

§. 18.

Ἐξῆς δ' ἐστὶν ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καθ' ἣν ἀντίκειται τῆς Κῴας [1] ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα τῆς ἠπείρου σταδίους τετταράκοντα· ἔστι δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κῴας.

§. 19.

1) Medic. 3. 4. Paris. ἄκρας Κανδαρία, ut edd. ante Xyl. Moscov. ἄκρας Κανδάρεια, et sic vetus interpres: *Candaria Coum promontorium.* Nempe adhaesit τὸ ε praecedens. Tum Casaubonus numerum proximum stadiorum suspectum habet, quod Plinius 5, 36. s. 31. dixerit, Con ab Halicarnasso quindecim milia passuum distare, unde vocem ἑκατὸν excidisse suspicatur. Refutat eum Palmerius in Gr. auctor. p. 348. quod Halicarnassus in recessu est, et longius distat a Co insula, quam plura promontoria, quae a continente versus

da dedens, ubi ipsa degebat. Alexander cum annuisset, eamque reginam declarasset, urbem usque ad arcem cepit, quae erat duplex: eam oppugnari jussit: brevique capta est, jam iratis animis et hostiliter eam impetente milite.

§. 18.

Deinceps est Termerium, Myndiorum promontorium, cui opponitur Coae insulae promontorium Scandarium, a continente distans stadia XL. Est et locus supra Coam, nomine Termerum.

§. 19.

Caria.

§. 19.

Ἡ δὲ τῶν Κῴων πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Ἀστυπάλαια, καὶ ᾠκεῖτο ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁμοίως ἐπὶ θαλάττῃ· ἔπειτα διὰ στάσιν μετῴκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν [1] περὶ τὸ Σκανδάριον, καὶ μετωνόμασαν [2] Κῶν ὁμωνύμως τῇ νήσῳ. Ἡ μὲν οὖν πόλις οὐ μεγάλη, καλλι-

sus Co extenduntur et prominent. At idem post sollicitat verba ὑπὲρ τῆς Κῴας, et emendat ὑπὲρ τῆς ἄκρας, sc. Τεμενίου, de qua sit sermo; promontorium enim nomen sumsisse a vicino oppido, non a Co. Parum tamen id valet ad mutandam librorum omnium lectionem, a qua aliquantum emendatio recedit. Κῴας autem νήσου, uti apud Agathemerum I, 4. cum jota subscripto dedi, de quo cf. ad Melam V. 3. P. 2. p. 604.

1) Casaubonn. Venet. 1. 2. Medic. 4. usitata commissione παρά. Post Σκανδάλιον habent libri omnes cum vetere interprete, nec aliter Xylander in editione, etsi Siebelis ad Ἑλληνικὰ p. 42. adfirmat, eum legisse Σκανδάριον; tantum in versione dedit *Scandarium*, uti postea Penzelius, quod etiam verum censeo ita, ut propter τὸ corruptum sit ʌ, ipsa terminatio ex praemissis varietur. Quod enim putat Ortelius in thes. Geogr. h. v. loca esse diversa, equidem non adsentior.

2) Deest αὐτὴν, quod editiones addunt ante Κῶν in Medic. 3. 4. Moscov. et Ven. 1. 2. quos secutus et ego omisi. Sic cum iisdem et Casaubonianis, quibus hic accedit Paris. pro

§. 19.

Coorum urbs antiquitus dicta fuit Astypalaea, et alio in loco habitata fuit, itidem ad mare: deinde ob seditionem transmigraverunt in eam, quae nunc est, urbem juxta Scandarium, eamque nomine insulae Con dixerunt. Urbs ipsa magna non est, sed optime condita,

κάλλιστα δὲ πασῶν συνῳκισμένη, καὶ ἰδέσθαι τοῖς καταπλέουσιν ἡδίστη. Τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος ὅσον πεντακοσίων σταδίων καὶ πεντήκοντα· εὔκαρπος δὲ πᾶσα, οἴνῳ δὲ καὶ ἀρίστη, καθάπερ Χίος καὶ Λέσβος· ἔχει δὲ πρὸς νότον μὲν ἄκραν τὸν [3] Λακητῆρα, ἀφ' οὗ ἑξήκοντα εἰς Νίσυρον· πρὸς δὲ τῷ Λακητηρίῳ χωρίῳ Ἁλίσαρνα· ἀπὸ δύσεως δὲ τὸ Δρέκανον, καὶ κώμην καλουμένην Στομαλίμνην· τοῦτο μὲν οὖν ὅσον διακοσίους ἀπέχει τῆς πόλεως σταδίους· ὁ δὲ Λακητὴρ Caria.

pro ὁμοίως reposui ὁμωνύμως, quod antea fecerat in Ἑλληνικοῖς p. 133. Siebelis. In seq. ante μέγεθος Medic. 3. contra ante ἀρίστη Medic. 4. omittit καί.

3) Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Λακητῆρα inserto η, ut in sequentibus, idemque reddit vetus interpres. (*Laceter*) Sic Λακτῆρα effert etiam Agathemer. 1, 4. at Λακητῆρα Plutarchus in Qu. Gr. p. 213. Vol. 7. ed. Reisk. In hac ambiguitate codices praetuli. In sequ. Paris. vult κώμη abjecto ν, ut in proximis. At pendent haec a superiori verbo ἔχει. Στομαλίμνην habent omnes libri cum vetere interprete; tantum Paris. ut antea monui, Στομαλίμνη. Editiones ante Casaubonum στόμα λίμνης, qui hoc nomine magni erroris incusat Xylandrum, priores quidem secutum. Pro ἀπέχει Medic. 3. 4. Venet. 1. διέχει. Tum Medic. 3. 4. τῆς πόλεως διέχει, Moscov. τ. πόλεως ἀπέχει.

dita, et appellentibus conspectu jucundissima. Insulae magnitudo stadiorum est circiter IϽL: tota frugum est ferax, vini etiam optimi larga, ut Chius et Lesbus. Habet versus meridiem promontorium Laceterem, unde ad Nisyrum stadia sunt LX: ad Laceterium illud Halisarna: ad occasum Drecanum, et pagum, qui Stomalimne dicitur: abest ab urbe ad CC stadia: Laceter ad XXXV stadia adji-

Caria. τὴς προσλαμβάνει πέντε καὶ τριάκοντα τῷ μήκει τοῦ πλοῦ. Ἐν δὲ τῷ [4] προαστείῳ τὸ Ἀσκληπιεῖόν ἐστι, σφόδρα ἔνδοξον καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μεστὸν ἱερὸν, ἐν οἷς ἐστι καὶ ὁ Ἀπελλοῦ Ἀντίγονος. Ἦν δὲ καὶ ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, ἣ νῦν ἀνάκειται τῷ θεῷ Καίσαρι ἐν Ῥώμῃ, τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ· φασὶ δὲ τοῖς Κώοις ἀντὶ τῆς γραφῆς ἑκατὸν τάλαντων ἄφεσιν γενέσθαι τοῦ προστεχθέντος φόρου. Φασὶ δ' Ἱπποκράτην μάλιστα ἐκ τῶν ἀνακειμένων [5] ἐνταῦθα θεραπειῶν γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας· οὗτος

4) Parif. προαστίῳ. Tum Medic. 3. 4. Ἀσκληπιεῖον, quod praefert cum Herodiano in Hermanni libro de emend. rat. Gr. Gr. p. 308. vel cum Suida Ἀσκλήπιειον f. v. Ἀσκληπιάδης Siebelis c. l. Sic in aliis variatur, ut in Pauſania 2, 10, 2. Ἀσκληπιεῖον 2, 11, 6. 4, 30, 1. Ἀσκληπίειον. Equidem vulgatam formam cum aliis codicibus praetuli, nec refragari videtur Herodianus, ſi illum ex adpoſita praeceptione judices.

5) Hunc ordinem praeeunt Medic. 3. 4. Moſcov. Parif. cum editiones ἐνταῦθα poſt θεραπειῶν projiciant. In ſequ. Moſcov. Κώων et κῶες; idem et Parif. φιλίτας, ut alibi paſſim;

adjicit navigationi. In ſuburbio Aeſculapii eſt aedes, celebre admodum et multis donariis plenum, in quibus eſt etiam Apellis Antigonus. Fuit ibi etiam Venus a mari emergens, (anadyomenen Graeci dicunt) quae nunc conſecrata eſt divo Caeſari ab Auguſto Caeſare, patri ſuo auctorem generis dedicante: ajunt Cois pro pictura ea de tributi imperati ſumma remiſſa fuiſſe c talenta. Narrant, Hippocratem maxime e dedicatis ibi curationibus exercuiſſe ea, quae ad victus rationem ſpectant. Cum

τός τε δή ἐστι τῶν ἐνδόξων Κῷος ἀνὴρ, καὶ Σῖμος ὁ ἰατρὸς, Φιλητᾶς τε ποιητὴς ἅμα καὶ κριτικός· καὶ καθ' ἡμᾶς Νικίας, ὁ καὶ τυραννήσας Κῴων· καὶ Ἀρίστων, ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικοῦ καὶ κληρονομήσας ἐκεῖνον· ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Θεόμνηστος, ὁ ψάλτης ἐν ὀνόματι, ὃς καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικίᾳ. Caria. p. 658.

§. 20.

sim; Pariſ. κριτικός; idem et Moſcov. et Medic. 4, Νικίας, uti poſt Νικίᾳ. At Νικίας ex numis etiam probatur, Philetas ex aliis auctoribus. Cf. Perizon. ad Aelian. V. H. 9, 14. Dedi tantum Φιλητᾶς, de quo cf. Schweighaeuſer. ad Athen. 13, 71. et in indice auctorum p. 166. et quae adfert.

6) Sic Moſcov. Medic. 3. 4. idque adriſit. Vulgo ὃ καὶ τυραννήσας. Καὶ et κατὰ commiſceri, notum eſt. Ex iisdem, item Pariſ. et Venet. 1. poſt κληρονομήσας addidi ἐκεῖνον. Sequens ἐντεῦθεν omittunt omnes et hoc ordine ſubjiciunt ἦν δὲ καὶ, pro ὅτις ponunt ſimpliciter ὅς, in quo auſcultavi. Venet. 2. cum vulgata lectione conſenſiſſe videtur. Θεόμνηστος tantum ex prioribus dat Pariſ. minus recte. Cf. Plutarch. in Bruto c. 24.

Cum hic unus fuit de nobilibus Cois, tum Simus medicus, et Philetas poëta juxta atque cenſor ſcriptorum: et noſtra aetate Nicias, qui in Coos tyrannidem invaſit: item Ariſto, qui peripateticum audivit, eique haeres ſucceſſit. Cous fuit etiam Theomneſtus, nobilis pſaltes, qui et in rep. ſe oppoſuit Niciae.

§. 20.

Geria.

§. 20.

Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῆς ἠπείρου κατὰ τὴν Μυνδίαν, [1] Ἀσυπάλαια ἐστιν ἄκρα, καὶ Ζεφύριον· εἶτ' εὐθὺς ἡ Μύνδος, λιμένα ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργύλια, καὶ αὐτὴ πόλις· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Καρύανδα [2] λιμήν, καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτῃ, ἣν ᾤκουν Καρυανδεῖς. Ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ, ὁ παλαιὸς συγγρα-

1) Moscov. Medic. 3. 4. Ἀσυπαλία, ut reddit etiam vetus interpres. Sed τὸ αι tuentur cum numis alii auctores et ipse Strabo lib. 10. p. m. 344. Verba καὶ Ζεφύριον desunt in Venet. 2. Tum Medic. 3. Μίνδος. Male. In Βαργυλίᾳ, uti vulgo, accentum retraxi, cujus causam dat forma Βαργυλίων paullo post et lib. 13. p. m. 395. Idem monuit Holsten. ad Stephanum p. 63. Cf. ad Melam V. 3. P. 1. p. 473. Δὲ ante τῷ deest in Moscov.

2) Omnes libri λίμνη, atque hinc Stephanus. At cum eadem insula vocetur, in continentis lacu sedem habere non potuit, immo in sinu maris. Quare etiam Berkelius in Stephano p. 453. uti, monente Holstenio, Salmasius, legunt λιμὴν, uti et hic emendat Cellarius in Geogr. ant. 3, 2, 25. Adparet id etiam ex Scylace p. 39. ed. Hudf. ubi πόλις καὶ λιμὴν additur. Nempe Καρύανδα pro vitiato Κρύανδα reposuit Vossius, etsi sententiam postea retractavit ad Melam 1, 16. et mavult Κάλυνδα, quae tamen in Scylace antea adpellatur Κάλυμνα. Ita igitur hic re ipsa connitente dedi. Post ἐντεῦθεν deest δ' in Medic. 4. Tum idem et 4. volunt πλησίον δέ.

§. 20.

In ora continentis juxta agrum Myndium Astypalaea est promontorium, et Zephyrium. Dehinc ipsa Myndus cum portu: ac mox Bargylia, ipsa quoque urbs. Interjacet Caryanda, sinus, et ejusdem nominis insula, quam incoluerunt Caryandenses: patria fuit haec Scylacis, anti-

συγγραφεύς. Πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαργυλίων τὸ τῆς Caria.
Ἀρτέμιδος ἱερὸν τῆς [3] Κινδυάδος, ὅπερ πεπιστεύκασι [4] περιῦσθαι· ἦν δέ ποτε καὶ χωρίον Κινδύη. Ἐκ δὲ τῶν Βαργυλίων ἀνὴρ ἐλλόγιμος ἦν ὁ Ἐπικούρειος Πρώταρχος, ὁ Δημητρίου καθηγησάμενος, τοῦ Λάκωνος προσαγορευθέντος.

§. 21.

3) Casaubonn. meique omnes Κυνδυάδος, et hinc vetus interpres *Dianae Cindiadis*, uti post *Cindia*, ubi Casaubonn. Venet. 1. Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Κυνδύη, tantum Ven. 2. Κυνδύς. Et sic diserte Diana vocatur a Polybio 16, 12, 3. etsi ad vulgatam Strabonis lectionem, quae est Μυνδυάδος et Μυνδύη, eum revocare velit Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 248. Sed mirum acciderit, si in priori nomine et hic et in Polybio codices temere consenserint. Tum si a Myndus hoc nomen traxisset, non solum Μυνδιάδος scribendum fuisset, quod quidem levius sit, sed et antea commemoranda, ubi de Myndo dixit.

4) Excidisse aliqua hic putat Casaubonus, quae obscuritatem adtulerint; quare sic supplet: ὅπερ πεπιστεύκασι μὲν θεσθαι, περιῦσθαι δέ. Polybius enim c. l. ἄγαλμα, καίπερ ὂν ἀναίδριον, οὔτε νίφεται τὸ παράπαν, οὔτε βρέχεται. Ita quidem lux adfunditur apertior. Proxime post Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ἐπικούριος. Non movent. Sic et Latinis *Epicurei* dicuntur.

antiqui historiae conditoris. Vicinum Bargyliis est Cindyadis Dianae templum, quod putant circumplui: fuit olim et vicus Cindya. Bargyliis natus fuit Protarchus, Epicureus secta, vir celeber, praeceptor Demetrii ejus, qui Lacon usurpatus fuit.

Caria.

§. 21.

Εἶτ' [1] Ἰασὸς ἐπὶ νήσῳ κεῖται προσκειμένη τῇ ἠπείρῳ· ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάττης· εὐοψεῖ γὰρ, χώραν τ' ἔχει παράλυπρον· καὶ δὴ καὶ διηγήματα τοιαῦτα πλάττουσιν εἰς αὐτήν. Κιθαρῳδοῦ γὰρ ἐπιδεικνυμένου, τέως μὲν ἀκροᾶσθαι πάντας· ὡς δ' ὁ κώδων ὁ κατὰ τὴν ὀψοπωλίαν ἐψόφησε, καταλιπόντας ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸ ὄψον, πλὴν ἑνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κιθαρῳδὸν προσιόντα εἰπεῖν, ὅτι, ὦ ἄνθρωπε, πολλήν σοι χάριν οἶδα τῆς [2] πρὸς ἐμὲ τιμῆς καὶ φιλο-

1) Moſcov. Ἰασσὸς, reliqui Ἰασσεῖς. Sic et alibi varitur. Cf. Weſſeling. ad Hierocl. p. 689. et ad Diodor. 19, 62. et quae notavi ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 514. ubi ſimplex σ propter numos plerosque et poetarum uſum in corripienda ſyllaba. Poſt προσκειμένη volebat Caſaubonus, idque confirmant omnes mei codices. Vetus etiam interpres adjacet. Vulgo προκειμένη. Nota commutatio. Ante θαλάττης articulum omittunt Moſcov. Medic. 3. 4. Tum Moſcov. ἀκροᾶσθαι.

2) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. πρός με. Tum Medic. 4. καὶ

§. 21.

Sequitur Iaſus in inſula ad continentem ſita: portum habet, et victum incolae fere e mari quaerunt: nam locus piſcibus abundat, et agrum habet ſterilem. Quin et talem de Iaſiis confingunt narrationem. Cum citharoedus quidam artem ſuam publice oſtentaret, tantiſper ab omnibus fuiſſe auditum, dum tintinnabulum ſignum venditionis piſcium daret: eo audito univerſos ad piſcium negotiationem diſceſſiſſe: uno excepto, qui erat ſurdaſter majorem in modum. Ad hunc acceſſiſſe citharoedum, maximasque egiſ-

ſe

Φιλομουσίας· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τῷ κώδωνος ἀκοῦσαι, ἀπιόντες οἴχονται· ὁ δέ· Τί λέγεις; ἔφη, ἤδη γὰρ ὁ κώδων ἐψόφηκεν; εἰπόντος δὲ, Ναὶ, εὖ σοι εἴη, ἔφη· καὶ ἀναστὰς, ἀπῆλθε καὶ αὐτός. Ἐντεῦθεν δ' ἦν ὁ διαλεκτικὸς Διόδωρος, ὁ Κρόνος προσαγορευθεὶς, κατ' ἀρχὰς μὲν ψευδῶς· Ἀπολλώνιος γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ὁ ἐπισατήσας ἐκείνου· μετήνεγκαν δ' ἐπ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου. Caria.

Rr 2 §. 22.

καὶ εἰπόντος. Particula καὶ deest in Planude, Medic. 3. Moscov. Paris. contra Hopperus et Xylander eam mutaverant in καὶ, quos reprehendit Casaubonus. Ven. 1. καὶ εἰπόντος· Ναί. Porro ante Casaubonum legebatur Θεόδωρος, qui recte ex MSStis mutavit in Διόδωρος. Adsentiuntur mei omnes. Cf. Diog. Laert. 2, 11. In sequ. mutilata voce Medic. 3. ὁ ἐπισ. . . . Articulum autem praeponunt etiam Ven. 1. 2. Moscov. quos secutus sum.

se gratias: qui tanto ipsum honore adfecisset, tantoque studio musicae faveret: cum reliqui ad primum sonitum tintinnabuli discessissent. Quid? illum respondisse: jamne signum datum est? cumque id affirmaret citharoedus: Tu ergo valeto, dixisse, ipsumque etiam surrexisse et abiisse. Inde fuit oriundus etiam Theodorus dialecticus, cognomento Cronus, quod ei ab initio tributum est falso, cum esset Apollonii, quo is usus fuit magistro: est autem translatum in Theodorum ob veri Croni obscuritatem.

§. 22.

Caria.

§. 22.

Μετὰ δ' Ἰασσὸν τὸ τῶν Μιλησίων [1] Ποσειδίον ἐστιν. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ κωμοπόλεις εἰσὶ πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατονίκεια, Ἀλάβανδα· [2] αἱ δὲ ἄλλαι περιπόλιοι τούτων, ἢ τῶν παραλίων, ὧν εἰσιν Ἀμυζών, Ἡράκλεια, Εὔρωμος, Χαλκήτορα· τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος.

§. 23.

1) Ante Caſaubonum edebatur πολίδιον, qui ex MSStis dedit Ποσειδιον, quod et ſubminiſtrant mei; tantum Medic. 4. Ποσειδιον. Vetus interpres etiam *Poſidium*. Sic corrupte ante Xylandrum edebatur δι' ἴσσου, uti deinceps Μύλεσα et Ἀλλάβανδα. Ille repoſuit Μύλασσα — Ἀλάβανδα. Ex codicibus meis Moſcov. Medic. 3. 4. ante τρεῖς omittunt καὶ, iidemque cum Pariſ. exhibent Μύλασα. Ita etiam variatur in aliis auctoribus, ut docuit Cellarius in Geogr. ant. 3, 3, 143. In numis praefertur σ ſimplex, qui et Ἀλάβανδα tuentur. At Στρατονίκια male Medic. 3. 4. ut ex aliis diſcitur et gentili in numis maxime. V. infra §. 25. Hinc Latini, ut Plin. 5, 29. *Stratonicea*.

2) Medic. 3. 4. ut alibi in ſimili nexu, αἱ δ'. Tum Caſaubonn. i. e. Ven. 2. παραπόλιοι. Alii recte περιπόλιοι, ut lib. 7. p. m. 461. Proximum Χαλκήτωρ, etſi cum vetere interprete obtrudunt omnes, ferri nequit, ne Strabo ſecum pugnet. Sic enim ſupra c. 1. §. 8. διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρυμένους καὶ Χαλκητόρων, unde Χαλκήτορα hic legi debet. Notaverat

§. 22.

Poſt Iaſum Mileſiorum Poſidium ſequitur. In mediterraneis autem urbes ſunt tres memorabiles: Mylaſa, Stratonicea, Alabanda; et circa has reliquae, aut maritimis vicinae: ut Amyzon, Heraclea, Euromus, Chalcetora: atque de his quidem minus eſt, quod ſimus ſoliciti.

§. 23.

§. 23. Caria.

Τὰ δὲ Μύλασα ἵδρυται ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι. Ὑπέρκειται δὲ κατὰ κορυφὴν ὄρος αὐτοῦ, λατόμιον λευκοῦ λίθου κάλλιστον ἔχον· τοῦτο μὲν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρὸν τὴν λιθίαν πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἄφθονον καὶ ἐγγύθεν ἔχον, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἔργων κατασκευάς· τοὶ γάρ τοι σοαῖς τε καὶ ναοῖς, εἴ τις ἄλλη, κεκόσμηται παγκάλως. Θαυμάζειν δ' ἐστὶ τῶν p. 659.

taverat id antea Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 286. Dedi igitur Χαλκήτορα.

1) Sic Moſcov. Medicei, Pariſ. ut ſupra. Vulgo Μύλασα, et ante Xylandrum Μύλισα. Poſt ἵδρυται Moſcov. inſerit μέν. Verba τοῦτο μὲν — ἔχον deſunt in Moſcov. Alii retinent, et in his Medic. 3. 4. Pariſ. poſt μὲν inſerunt οὖν. Λιθίαν dant Medic. 3. 4. ut alibi variatur. Cf. ad lib. 9. p. m. 626. Ante ἄλλων repetitionem articuli reſpuunt Medic. 3. 4. Iidem, Moſcov. Pariſ. τοὶ γάρ τοι ſcriptum exhibent, quod non temere natum excepi. Vulgo καὶ γάρ τοι. Poſt κτίσμα Planudes ſubjungit: ὑπερκείμενον γὰρ αὐτοῦ σύνεγγυς ὄρος ἔχει. Tum pergit cum aliis: καὶ δὴ τῶν ἔγγ. Repetita haec ſunt vel translata ex praecedentibus. In καὶ δὴ καὶ poſterius καὶ omittunt Medic. 3. 4. Moſcov. Poſt pro ἐφοβεῖτο ἄν ex Medic. 3. 4. (corr.) Moſcov. Pariſ. poſui ἐφ' ἑᾷ, ita ut cum Pariſ. poſt ἐφοβεῖτο diſtinguerem.

§. 23.

Mylaſa in campo jacent admodum opulento: ejusque vertici imminet mons, unde albus lapis optimus abunde exſcinditur. Neque vero exiguum eſt hoc emolumentum, lapidum ſuppeditare copiam amplam, idque de propinquo, ad aedificia et ſubſtructiones maxime templorum aliorumque publicorum operum. Nam ſi qua alia, profecto haec urbs pulcerrime eſt porticibus et templis

Caria. ὑποβαλόντων οὕτως ἀλόγως τὸ κτίσμα ἐρῥίῳ καὶ ὑπερδεξίῳ κρημνῷ· καὶ δὴ καὶ τῶν ἡγεμόνων τις εἰπεῖν λέγεται, θαυμάσας τὸ πρᾶγμα· ταύτην γὰρ ἔφη τὴν πόλιν ὁ κτίσας, εἰ μὴ ἐφοβεῖτο, ἄρ' οὐδ' ἠσχύνετο. Ἔχουσι δ' οἱ Μυλασεῖς ἱερὰ δύο, τοῦ Διὸς, τοῦ τε [2] Ὠσογὼ καλουμένου, καὶ Λαβρανδηνοῦ.

templis ornata. Mirari autem ſubit eos, qui eam tam abſurde ſubjecerunt recto ac ſublimi praecipitio: et quidem ferunt praefectorum provinciae quendam admiratione rei ductum dixiſſe: Qui hanc urbem condidit, ſi non metuit, profecto non erubuit. Mylaſenſes duo habent templa Iovis, unum ejus, quem Oſogo dicunt, alterum Labrandeni: illud

2) Sic omnes libri. Pauſanias tamen 8, 10, 3. patria lingua Ὀγώα dictum fuiſſe tradit. Hinc alterutrum emendandum cenſent Berkelius ad Stephanum p. 571. Spanhem. de uſu — num. T. 1. p. 518. An idem vero ſit, dubitat ad h. l. Penzelius; ſine cauſa, puto. Sed uter ſit corruptus, rectius dubitare licet. Hic omnes codices perſtant in ſcriptura Ὠσογὼ, tantum quod Pariſ. exhibet Ὀσογώ. Magis agitant alterum nomen. Moſcov. Medic. 3. Λαβρανδηνοῦ, quod expreſſit vetus interpres; Pariſ. Medic. 4. Λαβρανδηνοῦ; edd. ante Xylandrum Λαυρανδινοῦ, inde ab hoc Λαβρανδηνοῦ. Sic deinceps eaedem Λάβρανα et Λάβρανδα, hoc cum codicibus; tantum Medic. 4. et Pariſ. et hic Λάβραυνδα. Eadem variatio notatur in Herodoto 5, 119. Ipſe Iupiter a Plutarcho in Qu. Gr. p. 204. Vol. 7. ed. Reiſk. Λαβραΐδης adpellatur, quod Lydi, Caribus contermini, bipennim λάβρυν vocarent; quare ν eliſum videtur, uti jam monuit Berkelius ad Stephan. p. 503. etſi ſine ν etiam in Lactantio 1, 22, 23. ubi quidem nunc inſertum eſt. Λαβρανδεὺς in Aeliano hiſt. an. 12, 30. Cf. Stephanus h. v. Plura de illo praeter Gyraldum de diis gentium lib. 2. p. 134. viri docti ad laudatos auctores, in

θηνοῦ· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει· τὰ δὲ Λάβρανδα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τὴν ἐξ Ἀλαβάνδων εἰς τὰ Μύλασα, ἄπωθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα [3] Διός ἐστιν νεὼς ἀρχαῖος καὶ ξόανον Διὸς Στρατίου· τιμᾶται δ' ὑπὸ τῶν κύκλῳ καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων· ὁδός τε ἔστρωται σχεδόν τι ἑξήκοντα σταδίων μέχρι τῆς πόλεως, ἱερὰ καλουμένη, δι' ἧς πομποστολεῖται τὰ Caria.

in quibus Larcher ad Herodotum c. l. Sed quod codices quidam hic Λαβρανδηνὸν vocant, praeteriri non debet. Nempe Διὸς Λαβρανδίνδου καὶ Διὸς μεγίστου legitur in marmor. Oxon. P. 2. tab. 5, 12. et Chandler. in inscr. ant. p. 18. unde antiquior haec scriptura et vera fuisse videtur, cum ipsa urbs postea molliori sono fuerit prolata.

3) In Moscov. Medic. 3. 4. et Venet. 1. 2. deest Διός. Tum alio ordine Medic. 3. 4. Moscov. νεὼς ἐστιν. Post Medic. 3. 4. τιμᾶται δέ. Post vulgo legebatur ad Casaubonum ὁδός τε ἐστρ. σχεδόν τι ὁδὸς καὶ ἑξήκοντα, quae postrema verba mutata abierunt in edd. Paris. et Amstelod. in σχεδόν τι ἑκατὸν καὶ ἑξ. Codices parum consentiunt. ἑκατὸν deest in Medic. 3. 4. et Moscov. et hinc etiam ὁδὸς; utrumque etiam ignorat vetus interpres. Paris. et Ven. 1. 2. videntur tulisse ὁδὸς, quod tamen locum habere nequit, et a Xylandro mutatur in ὅσον ad Strabonis formam apte, modo ne praecederet σχεδόν τι. Tum hoc ejecto molestum sedet καί. Utrumque ὁδὸς et καὶ commode abest. Forte excidit ἑκατὸν, quod tamen longius a codicibus recedit.

lud in urbe: Labranda pagus est in monte, qua Alabandis Mylasa euntibus is superatur, longius ab urbe: ibi templum est Iovis antiquum et simulacrum Iovis Stratii, seu militaris: colitur is a circumjacentibus, et a Mylasensibus: via eo usque strata est ab urbe ad LX fere stadia, quae sacra dicitur, et per eam sacrae pompae ducuntur: sacerdotium

Caria. τὰ ἱερά· ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέσταται τῶν πολιτῶν ἀεὶ διὰ βίου. Ταῦτα μὲν οὖν [4] ἴδια τῆς πόλεως. Τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Καρίου Διὸς κοινὸν ἁπάντων Καρῶν, οὗ μέτεσι καὶ Λυδοῖς καὶ Μυσοῖς ὡς [5] ἀδελφοῖς. Ἱστορεῖται δὲ κώμη ὑπάρξαι τὸ παλαιὸν, πατρὶς δὲ καὶ βασίλειον τῶν Καρῶν τῶν περὶ τῷ Ἑκατόμνῳ· πλησιάζει δὲ μάλιστα τῇ κατὰ Φύσκον θαλάττῃ ἡ πόλις, καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτοῖς ἐπίνειον.

§. 24.

4) Sic repoſuit Xylander pro διὰ, quod ante eum ferebatur itemque a Medic. 4. Moſcov. Pariſ. et Ven. 1. obtruditur, ſatis quidem inepte.

5) Medic. 3. ἐν Ἀδελφοῖς. Antea Moſcov. Μυσοῖς καὶ Λυδοῖς, ſecutus ordinem Herodoti 1, 171. ex quo haec ſunt depromta. Poſt πατρὶς in Medic. 3. deeſt δὲ, ut deinceps in eodem, Medic. 4. Pariſ. et reliquis. Tum vero diſtinctio major delenda eſt, quod feci. Ante Ἑκατόμνῳ Medic. 3. articulum omittit.

dotium nobiliſſimi civium gerunt per omnem vitam. Atque haec ſunt urbis ejus propria. Tertium eſt Iovis Carii templum, commune omnium Carum: cujus etiam Lydi et Myſi participes ſunt, utpote fratres: narrant olim pagum fuiſſe. Mylaſa patria fuit et regia Carum, qui cum Hecatomno fuerunt: maxime mari, quod eſt apud Phyſcum, urbs appropinquat, atque hoc eſt ejus emporium.

§. 24.

§. 24. Caria.

Ἀξιολόγους [1] δ' ἔσχεν ἄνδρας καθ' ἡμᾶς τὰ Μύλασα, ῥήτορές τε ἅμα καὶ δημαγωγοὺς τῆς πόλεως, Εὐθύδημόν τε, καὶ Ὑβρέαν. Ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος [2] ἐκ προγόνων παραλαβὼν οὐσίαν τε μεγάλην καὶ δόξαν, προσθεὶς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ ἐν τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς πρώτης ἠξιοῦτο τιμῆς. Ὑβρέας δ' ὁ πατὴρ, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο ἐν τῇ σχολῇ, καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν ὡμολόγητο, ἡμίονον κατέλιπε ξυλοφοροῦντας, καὶ ἡμιονηγόν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τούτων ὀλίγον χρόνον,

Rr 5 Διότρε-

1) Medic. 3. 4. Moſcov. praemittunt δ', quod a Strabonis more non eſt alienum. Et ſic ſupra in ſimili nexu. Poſt Caſauboniani i. e. Ven. 2. Εὐθύμηδον. Alii recte Εὐθύδημον, quod etiam ex Planude et Vat. notatum hic erat. At minus recte Planudes ſcripſit Ὑβρίαν.

2) Hoc ordine verba procedunt in codicibus meis omnibus, excepto Ven. 1. Vulgo οὐσίαν ἐκ προγόνων παραλαβὼν μεγάλην. Praeterea ultima vox excidit in Moſcov. Ὡμολογεῖτο poſt Medic. 4. Tum Medic. 3. διοικούμενος δέ. Idem et Medic. 4. αὐτὸν pro ἑαυτόν.

§. 24.

Viros memorabiles noſtra aetate habuit ea urbs, rhetores ſimul, et qui populum ſuis orationibus ducerent, Euthydemum atque Hybream. Euthydemus cum magnas opes et exiſtimationem accepiſſet, adjecit iis vim dicendi, ac non in patria modo magnus fuit, ſed et in Aſia primarium honorem eſt conſecutus. Hybreae (ut ipſe in ſchola narravit, et apud cives ejus in confeſſo eſt,) pater mulum, ligna baiulantem, agaſonemque reliquit: quibus ſuſtentatus, cum Diotrephem aliquam

Caris. Διοτρεφοῦς τοῦ Ἀντιοχέως ἀκροασάμενος ἐπαινηλθε, καὶ τῷ ἀγορανομίῳ παρέδωκεν ἑαυτόν· ἐνταῦθα δὲ κυλινδηθεὶς καὶ χρηματισάμενος [3] μικρὰ, ὥρμησεν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τοῖς ἀγοραίοις συνακολουθεῖν. Ταχὺ δὲ αὔξησιν ἔσχε καὶ ἐθαυμάσθη, ἔτι μὲν Εὐθυδήμου ζῶντος, ἀλλὰ τελευτήσαντος μάλιστα, κύριος γενόμενος τῆς πόλεως. Ζῶν δ' ἐπεκράτει πολὺ ἐκεῖνος, δυνατὸς ὢν ἅμα καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, ὥστ', εἴ καί τι τυραννικὸν προσῆν, τοῦτ' [4] ἀπελύετο, τῷ παρακολουθεῖν τὸ χρήσιμον. Ἐπαινοῦσι

3) Uncos a Caſaubono voci μικρὰ adpoſitos removi, cum in omnibus libris exſtet, et a vetere interprete reddatur. Sic iidem omnes cum Caſaubonianis poſt ἐθαυμάσθη ſubjiciunt μάλιστα, quod in edd. abeſt. Quo minus exciperem, impedivit proxima ejus repetitio. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. ἔτι μὲν καὶ.

4) Vulgo ἀπελύετο, cum MSStis, exceptis Medic. 3. 4. Poſt ἀναγκαῖον Caſaubboniani i. e. Ven. 2. adjiciunt μέγα. Tum μετὰ σοῦ ed. Amſtel. male transmutavit in κατὰ σοῦ. Ante πολίτης abeſt καὶ in Medic. 4. In ſequ. mei codices omnes et edd. Aldi et Hopperi obferunt Ἀλβιήνου, editiones reliquae omnes cum vetere interprete Λαβιήνου. Recte, ut

quamdiu audiviſſet Antiocheae, reverſus in patriam, aedilitati ſe dedit. Quo in munere ſe cum voluiſſet aliquamdiu, et rem mediocriter feciſſet, remp. capeſſere et forenſibus ſe adjungere coepit. Celeriter autem crevit, et vivente etiam Euthydemo in admiratione fuit, maxime illo mortuo, cum urbem in ſua poteſtate haberet. Nam vivus ille longe praevaluit, potens juxta et utilis civitati, ut etiam, ſi nonnihil tyrannicum adfuerit, id utilitas conſe-

νοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ὑβρέου, ὅπερ δημηγορῶν ἐπὶ τελευτῆς εἶπεν· Εὐθύδημε, κακὸν εἶ τῆς πόλεως ἀναγκαῖον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν, οὔτ' ἄνευ σοῦ. Αὐξηθεὶς οὖν ἐπὶ πολὺ, καὶ δόξας καὶ πολίτης ἀγαθὸς εἶναι καὶ ῥήτωρ, ἔπταισεν ἐν τῇ πρὸς Λαβιῆνον ἀντιπολιτείᾳ. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι μεθ' ὅπλων ἐπιόντι καὶ Παρθικῆς συμμαχίας, ἤδη τῶν Παρθυαίων τὴν Ἀσίαν ἐχόντων, εἶξαν, ἄτε ὅπλοις καὶ εἰρηνικοί· Ζήνων δ' ὁ Λαοδικεὺς καὶ Ὑβρέας οὐκ Caria. p. 660.

ut adparet ex Dione lib. 48, 24. ſqq. qui cap. 26. etiam narrat, αὐτοκράτορα ſe jactitaſſe. Αα igitur tranſiit in Αλ. Notaverat hanc literarum trajectionem Victorius in margine ed. Aldinae et Xylander ad verum ordinem in ipſo contextu vocavit. Deinceps Medic. 4. corr. πολιτείᾳ.

5) Medic. 4. ἀλαδικεύς. Tum ante Caſaubonum edd. αὐξηθέντος, omnes autem poſt εἰκότος, pro quo codices Caſauboniani omnesque mei cum Planude ἀναπότος, quod facile iis tamquam aptum dedi. Tum Medic. 4. λέγω καὶγὼ, forte hoc ordine efficacius. Deinde Caſaubonn. et mei διαλυμένου, cum in editionibus ſimplex διαλυμένου legatur. Denique Moſcov. Μυλάσεων, edd. ante Xyl. Μυλέσεων.

conſequens diluerit: ac laudatur dictum Hybreae, qui in fine orationis pro concione habitae dixerit: Euthydeme, malum es civitati neceſſarium: nam neque tecum vivere poſſumus, neque ſine te. Cum autem Hybreas creviſſet plurimum, videreturque et civis et orator eximius eſſe, impegit, cum Labieno adverſaretur. Aliis enim armatum adducenti militem et auxilia Parthorum, quippe Aſiam Parthis tenentibus, cedebant, utpote inermes et pacis cupidi. Zeno autem Laodicenſis, et Hybreas oratores

Caria. οὐκ εἶξαν, ἀμφότεροι ῥήτορες, ἀλλὰ ἀπέστησαν τὰς ἑαυτῶν πόλεις· ὁ δ' Ὑβρέας καὶ προσπαρώξυνε φωνῇ τινι μειρακίου εὐερέθιστον καὶ ἀνοίας πλῆρες. Ἐκείνου γὰρ ἀνειπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα· οὐκοῦν, ἔφη, κἀγὼ λέγω ἐμαυτὸν Καρικὸν αὐτοκράτορα. Ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν ὥρμησε, τάγματα ἔχων ἤδη συντεταγμένα Ῥωμαίων, τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· αὐτὸν μὲν οὖν οὐ κατέλαβε, παραχωρήσαντα εἰς Ῥόδον· τὴν δ' οἰκίαν αὐτοῦ διελυμήνατο, πολυτελεῖς ἔχουσαν κατασκευάς, καὶ διήρπασεν· ὡς δ' αὕτως καὶ τὴν πόλιν ὅλην ἐκάκωσεν. Ἐκλιπόντος δ' ἐκείνου τὴν Ἀσίαν, ἐπανῆλθε, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν τε, καὶ τὴν πόλιν. Περὶ μὲν οὖν Μυλασέων ταῦτα.

§. 25.

tores non ceſſerunt, urbesque ſuas contra eum concitarunt. Hybreas etiam dicto quodam exaſperavit Labienum, adoleſcentem irritabilem et ſtolidiſſimum. Cum enim hic ſe Parthicum imperatorem appellaſſet: proinde, aiebat Hybreas, Caricum ego me imperatorem nuncupo. Exinde Labienus urbem invaſit, cohortes ſecum inſtructas ducens Romanorum, qui in Aſia erant: et Hybream quidem non arripuit, qui jam Rhodum conceſſerat, domum autem ipſius ſumtuoſe apparatam corrupit ac diripuit, totamque urbem male multavit: eo autem ex Aſia digreſſo rediit Hybreas, et ſeſe urbemque in integram reſtituit. Haec de Mylaſis.

§. 25.

§. 25. Caria.

Στρατονίκεια δ' ἐστὶ κατοικία Μακεδόνων· ἐκοσμήθη δὲ καὶ αὕτη κατασκευαῖς πολυτελέσιν ὑπὸ τῶν βασιλέων. Ἔστι δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονικέων δύο ἱεραὶ, [1] ἐν μὲν Λαγίνοις τὸ τῆς Ἑκάτης ἐπιφανέστατον, πανηγύρεις μεγάλας συνάγον κατ' ἐνιαυτόν· ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσαορέως Διὸς κοινὸν ἁπάντων Καρῶν, εἰς ὃ συνίασι θύσοντές τε, καὶ βουλευσόμενοι περὶ τῶν κοινῶν· καλεῖται δὲ τὸ σύσημα αὐτῶν Χρυσαορέον, συνεσηκὸς ἐκ κωμῶν· οἱ δὲ πλείσας παρεχόμενοι κώμας, προέχουσι τῇ ψήφῳ, καθάπερ [2] Κεραμιεῖται· καὶ Στρατονικεῖς δὲ

1) Xylander legit vertitque ἓν. Pro κοινὸν Pariſ. prave κοινῶν. Recte etiam poſtea pro θύσαντες καὶ βουλευσάμενοι, quod Aldus reliquis praeiverat, futurum ex uſu linguae reponi voluit Caſaubonus, idque etiam probant codices mei omnes, excepto Pariſienſi. Inde Moſcov. Ven. 1. 2. Χρυσαορέων.

2) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Κεραμῆται. Tum conſentientibus numis Medic. 3. 4. Pariſ. Στρατονικῆς. Latini etiam *Stratonicenſes*. Vulgo Στρατονικεῖς et ante Xyl. etiam Στρατονικαῖς.

§. 25.

Stratonicea Macedonum eſt colonia, ipſa quoque pretioſo apparatu a regibus exornata. In agro Stratoniceno duo ſunt templa: Laginis, Hecatae ſacrum, illuſtriſſimum, ubi quotannis magni agitantur conventus: prope ipſam autem urbem aedes Iovis Chryſaorei, communis Caribus omnibus: qui eo ad ſacrificia et deliberationes de rep. conveniunt. Ipſum conventum pagorum hunc vocant Chryſaoreum: et qui plures pagos praebent, ii ſuffragio antecellunt, ut et Ceramietae. In hos conven-

Caria. δὲ τοῦ συσήματος μετέχουσιν, οὐκ ὄντες τοῦ Καρικοῦ γένους, ἀλλ' ὅτι κώμας ἔχουσι τοῦ Χρυσαορικοῦ συσήματος. Καὶνταῦθα δ' ἀνὴρ ἀξιόλογος γεγένηται [3] ῥήτωρ Μένιππος κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, Κατόκας ἐπικαλούμενος, ὃν μάλιστα ἐπαινεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὧν ἠκροάσατο Κικέρων, ὡς φησιν ἔν τινι γραφῇ αὐτὸς, συγκρίνων Ξενοκλεῖ καὶ τοῖς κατ' ἐκεῖνον ἀκμάζουσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Στρατονίκεια, ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ καλουμένη, πολίχνιον προσκείμενον τῷ ὄρει.

§. 26.

3) Vox ῥήτωρ deeſt in Pariſ. et Moſcov. dat Μένιππος. Sed cf. Cicero in Bruto 91, 9. Tum ᾧ pro ὃν Pariſ. qui etiam dat Κατόκας, uti Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. cum Caſaubonianis; Moſcov. et vetus interpres cum editionibus Κατόκας. Aliunde nihil liquet. Mox pro αὐτοῦ ante Caſaubonum, et inde ab eo ἀύτοῦ Caſaubonn. et mei omnes cum vetere interprete αὐτὸς, quod ſic rejicere non debui. Verba πολίχνιον προσκείμενον τῷ ὄρει deſunt in Medic. 3.

conventu ſunt etiam Stratonicenſes, quanquam non ſunt Carici generis, quia tamen pagos habent Chryſaorici conventus. Inde fuit Menippus, rhetor praeclarus, cognomento Catocas, qui parentum noſtrorum aetate vixit: hunc Cicero quodam libro Xenocli, et qui una viguerunt, comparans, omnibus, quos ipſe audiviſſet, Aſianis oratoribus anteponit. Eſt et alia Stratonicea, quae ad Taurum nominatur, oppidum ad montem ſitum.

§. 26.

§. 26. Caria.

Ἀλάβανδα δὲ καὶ αὕτη μὲν ὑπόκειται λόφοις [1] δυσὶ συγκειμένοις οὕτως, ὥστ' ὄψιν παρέχεσθαι καινθηλίου κατεσκευασμένου. Καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος σκώπτων τὴν πόλιν εἴς τε ταῦτα, καὶ εἰς τὸ τῶν σκορπίων πλῆθος, ἔφη αὐτὴν εἶναι σκορπίων καινθήλιον κατεσκευασμένον· μεσὴ δ' ἐστὶ καὶ αὕτη καὶ ἡ τῶν [2] Μυλασέων πόλις τῶν θηρίων τούτων, καὶ

1) Sic Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. Planudes, nec aliter legit vetus interpres. Vulgo cum Pariſ. Venet. 2. τισί. Illud ad ſequentia aptius videtur. Deinceps vero libri omnes συγκειμένοις pro συγκαλυπτομένοις, tantum Ven. 2. συγκειμένη, quod magis adridet Caſaubono. Equidem potius ad λόφοις referendum puto, quam ad ὑπόκειται. Ceterum Alabanda hic feminino genere effert, cum alibi neutrum praeferat, ut lib. 13. p. m. 277. εἰς Ἀλάβανδα, et ſupra hoc libro Ἀλαβάνδων. At ſine mutatione multiplici componi id nequit. Nec κατεσκευασμένου muto in hoc nexu, etſi Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. velint κατεσκαμμένου, quod et reddidit vetus interpres.

2) Sic Medic. 3. 4. Pariſ. ut in ed. Xylandri, qua neglecta Caſaubonus hic duplex σ poſuit. Ante Xyl. olim Μυλασσέων. Ante οἱ μετοικήσαντες excidit in ed. Aldina καὶ, et hinc in ceteris abeſt. Recte addi juſſit Caſaubonus, ut patet ex iis, quae ſupra p. 655. m. narravit Strabo. Sed et addunt

§. 26.

Alabanda ipſa quoque ſubjecta eſt tumulis duobus ita conjunctis, ut ſpeciem inſtrati clitellis aſelli referat. Itaque Apollonius Malacus hoc nomine et ob ſcorpiorum multitudinem urbem facete notans, eſſe ajebat aſellum ſcorpiis onuſtum: plena autem eſt et haec urbs et Mylaſa iis beſtiolis, et tota inter eas montana regio.

Caria. p. 661. καὶ ἡ μεταξὺ πᾶσα ὀρεινή· τρυφητῶν δ' ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ καπυρισῶν, ἔχουσα ψαλτρίας πολλάς. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἄξιοι δύο ξήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημεν μικρὸν ἐπάνω, καὶ Ἱεροκλῆς καὶ οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ῥόδον, ὅ, τε Ἀπολλώνιος, καὶ ὁ Μόλων.

§. 27.

addunt omnes mei codices. Tum vero ſequentia difficultatem objiciunt. Nempe ſi Suetonium in Caeſare c. 4. audias et Quinctilian. 3, 1. 12, 6. Apollonius Molon unus fuit idemque. Quare etiam hic Meurſius in diſſ. de Apolloniis ante ed. Apollonii Dyſcoli p. 8. ed. Teucheri levi transpoſitione emendat: ὅτε Ἀπολλώνιος, ὁ καὶ Μόλων. At ſupra c. l. Apollonium Mollem et Molonem duos facit, nec hic aliter per nexum. Hinc alii diſtinguunt Apollonium Molonis, qui et Mollis eſt cognominatus, et Molonem. Priorem ſic producunt Plutarch. in Caeſ. c. 3. et Cicer. c. 4. libri aliqui in Suetonii Caeſ. c. 4. Caſaubonus ipſe ſupra ad p. 655. m. ubi Apollonius Molo legitur, leg. cenſet *Mollis*. Certe Cicero illum Apollonium Alabandenſem dicit or. 1, 28. Molonem ſemper Rhodium. Cf. in utramque partem diſputata a viris doctis ad Sueton. c. l. Rualdo ad Plutarch. c. l. Salmaſ. ad inſcrr. Herod. p. 90. Burmann. ad Quinctil. c. l. et Wetzel ad Cicer. Brutum c. 89. extr. In hac ambiguitate Straboni, ſervata lectione priori, ſuam opinionem ſervavi.

gio. Habitant eam homines luxurioſi et gulae dediti, multasque habent pſaltrias. Viri memorabiles Alabandenſes fuerunt oratores duo fratres, Menecles (de quo paulo ante diximus) et Hierocles, qui in Rhodum commigraverunt: item Apollonius et Molo.

§. 27.

Cares Βαρβαρόφωνοι.

Ὁ δ' Ἀλκαῖος,
Λόφον τε σείων Καρικόν.

§. 28.

Τοῦ ποιητοῦ δ' εἰρηκότος οὑτωσί·
Μάσθλης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων·
οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα, μόνους εἰρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, βαρβάρους

δια; Medic. 3. Καρικοῦ, Moscov. Καρικὰ ὀσγέος, Paris. Καρικὸν δ' ὀσγέος; edd. Καρικὸν εὐσγέος ὀχάνου χεῖρα τιθέμενα; in posterioribus verbis consentiunt etiam codices. Eustathius ad Homer. Il. 2, 867. p. m. 278, 14. Καρικοσγέος ὀχάνου, at idem ad Il. 8, 193. p. m. 592, 13. Καρικοσγέος ὀχάνοιο; Schol. Villois. ad eundem locum καρισγέος ὀχάνοιο, omnes auctoritate Anacreontis praelata. Politus ad Eustathium T. 2. p. 798. malit Καρικοῦ, ut Wesseling. ad Herodot. 1, 171. Καρικοῦ εὐσγέος, vel Καρικοσγέος ὀχάνου. Fischer. ad Anacr. p. 403. legit Καρικοῦ εὐσγέος ὀχάνοιο, aut certe Καρικοσγέος, et plura de hoc loco congessit. Equidem ex Medic. 3. posui Καρικοῦ, ut διὰ antea; cetera servavi.

1) Ita omnes libri, quod ἀμάρτημα μνημονικὸν censent Xylander in notis, Politus ad Eustathium in Homer. T. 2. p. 797. et Heyne ad Homer. Il. 2, 867. quod huc fluxit ex v. 864. ubi Μάσθλης Meonum dux commemoratur, uti hic Carum

Alcaeus autem:
Cristam quassans Caricam.

§. 28.

Cum autem Homerus dicat:

At Mastbles Cares ducebat barbarilingues:

quaestio oritur, cur, qui tam multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues dixerit, barbaros

ρους δ' οὐδένας; Οὔτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ λέγεσθαί φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τό, τε γὰρ μήτε Ἕλληνάς πω, ψευδὸς αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει. Cares Βαρβαρόφωνοι.

Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Καὶ πάλιν·

Εἴτ' ἐθέλῃς τερφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Carum Naſtes. Poſt Xylander malit παρέχει λόγον, ut alibi Noſter loqui ſoleat. Recte quidem. Sed et vulgata poteſt retineri. Tum verba ἀντίπαλον — ψευδὸς deſiderantur in Pariſ. Poſt ex Caſaubonn. meisque inſerui αὐτός.

2) Medic. 3. 4. Moſcov. ἐθέλεις. Poſt Moſcov. ταρφθῆναι; edd. τερφθῆναι, quod ſola Amſtelod. mutavit in τερφθῆναι, quod etiam Pariſ. Medic. 3. 4. exhibuiſſe videntur. Et ſic Homerus Odyſſ. 15, 18. εἰ δ' ἐθέλεις τερφθῆναι. Prius tamen reddidit etiam vetus interpres. Hinc ambigua efficitur Strabonis ſcriptura. In ſequentibus malim μὴ λεγομένων δέ.

baros nullos? Non recte hoc loco Thucydides, qui propterea negat, ab eo barbaros appellari, quia ne Hellenes quidem, id eſt Graeci, quorum nomen his opponitur, in unum nomen ſecreti erant. Quod de Graecis iſtis dicit, falſi ipſe Homerus convincit:

Gloria cujus ſumma per Helladaque, et medium Argos.

et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum

Cares βαρβαρόφωνοι.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἔμελλεν εὖ λεχθήσεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὔτε δὴ οὗτος εὖ· οὔτ' Ἀπολλόδωρος, ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδόρως ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας· ἐχρῆν γὰρ [3] οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδαμῶς. Ὅτι, φησὶ, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἴρηκε βαρβάρους. Ἀλλ' αὕτη

3) Medic. 3. ut ſic alibi, οὕτως. Paullo inferius Pariſ. διαφέροι. In verſu Homerico Moſcov. Medic. 4. omittunt voces καὶ Δάρδανοι; quae omitti nequeunt. Tum editiones cum codicibus tantum non omnibus ferunt βραχυτάτη, quod a cauſa hujus diſputationis eſt alienum, et a Xylandro in βραδυτάτη, a Caſaubono in τραχυτάτη mutatur. Poſterius cum nexui ſit aptiſſimum, et a cod. Moſcov. ſuſtineatur, recipere non dubitavi.

Tum ſi nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicebantur barbarilingues. Ne Apollodorus quidem grammaticus recte, qui ait, communi nomine peculiariter et conviciandi cauſa Graecos uſos, maxime Ionas adverſus Cares, quos odio haberent ob adſiduas inimicitias atque bella: etenim hac ratione fuerunt barbari nominandi. Nos autem cauſam quaerimus, cur, ne ſemel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguium meminerit. Ille ait, pluralem caſum Barbaros non recipi in verſum Heroicum, ideoque barbaros non eſſe nominatim expreſſos. Non admittitur quidem accuſativus pluralis: at rectus tam admittebatur, quam ille Dardani,

αὕτη μὲν ἡ πτῶσις οὐκ ἐμπίπτει· ἡ δ' ὀρθὴ οὐ διαφέρει τῆς Δάρδανοι· Cares Βαρβαρόφωνοι.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι. — p. 662.

Τοιοῦτον δὲ καὶ τό·

Οἷοι Τρωϊοι ἵπποι. —

Οὐδέ γε ὅτι τραχυτάτη ἡ γλῶττα τῶν Καρῶν· οὐ γάρ ἐσιν· ἀλλὰ καὶ πλεῖσα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμεμιγμένα, ὡς φησι Φίλιππος, ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. Οἶμαι δὲ, τὸ βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐπιφωνῆσθαι αὐτως κατ' ὀνοματοποιίαν ἐπὶ τῶν δυσεκφόρως, καὶ σκληρῶς, καὶ τραχέως λαλούν-

Ss 3 των·

4) Mosc. δή. Tum pro ματαρχὰς cum Mosc. dedi κατ' ἀρχὰς, ut alibi. Post Medic. 3. 4. βαταρίζειν, ut Eustath. ad Homer. Il. 2, 867. p. m. 278. 17. At ceteri codices βαττα-ρίζειν, uti effertur ab Hesychio et Etymol. M. atque hoc praefert etiam Politus ad Eustath. T. 2. p. 798. Nempe hoc et alia effinguntur ex onomatopoeia. Tum edd. ante Xyl. κελαρίζειν, qui recte et cum MSStis repositi κελαρύζειν, uti docent Hesychius h. v. aliique, in primis Homerus Il. 21, 261. Et hinc κελαρύσματα apud Oppian. Cyneg. 4, 325. Particula δὲ post κλαγγὴ deest in Medic. 3. In reliquis recte, opinor, propter mutatam formam adest.

ni, totidem et ejusdem quantitatis syllabarum: ac cum dicatur,

Quales Traii equi —,

itidem dici poterat:

Quales Barbari equi —.

Neque ea etiam vera est causa, quod Carum sit lingua aspera pronunciata: neque enim est, cum habeat plurima Graeca vocabula admixta, ut quidem testatur Caricarum scriptor Philippus. Existimo autem, vocem Barbarum ita fuisse ab initio attributum his, qui non nisi difficulter, durius asperequę possent

Cares Βαρβαρόφωνοι.

των· ὡς τὸ βαττα̃ρίζειν, καὶ τραυλίζειν, καὶ ψελλίζειν· εὐφυέστατοι γάρ ἐσμεν τὰς φωνὰς ταῖς ὁμοίαις φωναῖς καταχρᾶσθαι διὰ τὸ ὁμογενὲς ἤδη· καὶ πλεοναζούσι μὲν ἐνταῦθα αἱ ὀνοματοποιΐαι, οἷον τὸ κελαρύζειν, καὶ κλαγγὴ δὲ, καὶ ψόφος, καὶ βοὴ, καὶ ῥόθος· ὧν τὰ πλεῖστα ἤδη καὶ κυρίως ἐκφέρεται· [5] πάντων δὴ τῶν παχυτομούντων οὕτω βαρβάρων λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν ἀλλοεθνῶν σώματα τοιαῦτα· λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ Ἑλλήνων. Ἐκείνους οὖν ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, ἐν ἀρχαῖς μὲν κατὰ τὸ λοίδορον, ὡς ἂν παχυτόμους, ἢ τραχυτόμους· εἶτα καταχρησάμεθα, ὡς ἐθνικῷ κοινῷ ὀνόματι ἀντιδιαιρουν-

5) Venet. 2. πάντως δή. Pro παχυτομούντων, quod tuentur omnes libri, Euſtathius c. l. refert τραχυτομούντων, etſi idem poſt παχυτομίαν ἢ τραχυτομίαν ſcribit. Tum, ut alibi, Medic. 3. 4. οὕτως. Pro ἐκάλεσαν Medic. 3. 4. Pariſ. et edd. ante Xyl. dant ἐκάλεσε, quia referrent ad Homerum, cum tamen in univerſum haec diſſerat Strabo.

ſent pronunciare: cuiusmodi ſunt battarizein, traulizein, pſellizein: ſumus enim ad hoc ingeniosiſſimi, ut ſimiles voces ſimilibus exprimamus, quod jam ejusdem videntur eſſe generis: atque hic abundat uſus novorum nominum confictorum, qualia ſunt kelaryzein, clangor, pſophos, boë, pluſus: quorum nunc pleraque proprie uſurpantur. Cum ergo omnes, qui ſic craſſo ore loquuntur, barbari appellarentur, exiſtimatum eſt, alienigenarum ora eſſe talia: eorum, inquam, qui non eſſent Graeci. Hos igitur proprie vocaverunt barbaros, initio quidem tamquam diductionem aſperitatemque oris exprobrantes: deinde tamquam communi quodam gentili nomine abuſi ſumus, in nationum diviſione barba-

ros

φοῦντες πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ γὰρ δὴ [6] τῇ πολ- Cares
λῇ συνηθείᾳ καὶ ἐπιπλοκῇ τῶν βαρβάρων οὐκ ἔτι βαρβαρό-
ἔφαίνετο κατὰ παχυσομίαν καὶ ἀφυΐαν τινὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τοῦτο συμβαῖνον, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων ἰδιότητας. Ἄλλη δέ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοσομίᾳ καὶ οἷον βαρβαροσομίᾳ, εἴ τις ἑλληνίζων μὴ κατορθοίη, ἀλλ' οὕτω λέγοι τὰ ὀνόματα, ὡς οἱ βάρβαροι, οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸν ἑλληνισμὸν, οὐκ ἰσχύοντες ἀρτισομεῖν, ὡς οὐδ' ἡμεῖς ἐν ταῖς ἐκείνων διαλέκτοις. Τοῦτο δὲ μάλιστα συνέβη τοῖς Καρσί. Τῶν γὰρ ἄλλων οὐκ ἐπι-

 πλε-

6) Nominativum ἡ πολλὴ — ἐπιπλοκὴ praeferunt Medic. 3. 4. Moscov. Parisi. minus recte, ut editiones ante Xylandrum. Ἰδιότητας vitium est edd. Parisi. et Amstelod. Tum Medic. 4. ἀλλ' οὐ κατὰ, Parisi. βαρβαριοτομία. Post λέγοι propter connexum posui pro λέγει cum Medic. 3. 4. Moscov. et Parisi. contra post cum Medic. 3. 4. et Moscov. ante ἐκείνων ejeci τῶν. In sequ. ante ἐπιπλεκομένων Medic. 3. 4. Venet. 1. Moscov. volunt οὔτ'.

ros Graecis opponentes. Multa enim consuetudo et commercia cum barbaris effecerunt, ut jam non ob oris crassitiem, aut vitium aliquod instrumentorum, voci servientium, barbari censerentur, sed ob sermonis peculiarem formam, quas dialectos usurpamus. Alia porro in nostra lingua crassities vitiumque et quasi barbaries oris extitit, cum quis Graecum sermonem affectans, perfectam ejus pronunciationem non attingit, sed ita voces effert, ut barbari, quando ad Graecae linguae usum introducuntur, neque possunt perfecte vocabula exprimere: quod et nobis in illorum idiomatibus usu venit. Maxime autem Caribus hoc contigit. Nam cum reliquae gentes non mul-

Cares Βαρβαρόφωνοι.

πλεκομένων πως σφόδρα τοῖς Ἕλλησιν, οὐδ' ἐπιχειρούντων Ἑλληνικῶς ζῆν, ἢ μανθάνειν τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, πλὴν εἴ τινες σπάνιοι καὶ κατὰ τύχην ἐπεμίχθησαν, καὶ κατ' ἄνδρα ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων τισίν· οὗτοι δὲ καθ' ὅλην ἐπλανήθησαν τὴν Ἑλλάδα, μισθοῦ στρατεύοντες. Ἤδη οὖν τὸ βαρβαρόφωνον ἐπ' ἐκείνων πυκνὸν ἦν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτῶν στρατείας· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολὺ μᾶλλον, ἀφ' οὗ τάς τε νήσους μετὰ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν, κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπεσόντες, οὐδ' ἐνταῦθα χωρὶς Ἑλλήνων οἰκεῖν ἠδύναντο, ἐπιδιαβάντων τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Δωριέων. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ Βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς Ἑλληνιζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν Καρισὶ λαλούντων. Οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον, τοὺς

p. 663.

multum fere cum Graecis haberent commercii, neque operam darent, ut Graecam vivendi loquendique rationem discerent, nisi si qui pauci et forte fortuna ac singulatim Graecis quibusdam se permiscuerunt: per totam Cares Graeciam aere militando merentes sunt dissipati: itaque barbaries linguae apud eos fuit frequens, ab eorum in Graeciam profectionibus: multoque magis deinde increbuit, postquam una cum Graecis habitare insulas coeperunt: indeque in Asiam expulsi, ne ibi quidem incolere sine Graecis potuerunt, ingruentibus Ionibus et Dorienſibus. Eadem de causa barbarissare dictum est: quod usurpare solemus non de Carice, sed de male Graece loquentibus. Ita ergo etiam barbarilingues intelligendi sunt, qui prave

τοὺς κακῶς Ἑλληνίζοντας· ἀπὸ δὲ τοῦ Καρίζειν καὶ τὸ Βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ Ἑλληνισμοῦ τέχνας· καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένου. Caria.

§. 29.

Φησὶ δὲ [1] Ἀρτεμίδωρος, ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων Περαίας ἰοῦσιν εἰς Ἔφεσον μέχρι μὲν Λαγίνων ὀκτακοσίους εἶναι καὶ πεντήκοντα σταδίους· ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀλάβανδα πεντήκοντα ἄλλους καὶ διακοσίους· εἰς δὲ Τρᾴλλεις ἑκατὸν ἑξήκοντα· ἀλλ' ἡ εἰς Τρᾴλλεις ἐστὶ διαβάντι τὸν Μαίανδρον κατὰ μέσην που τὴν ὁδὸν, ὅπου τῆς Καρίας οἱ ὅροι. Γίνονται δ' οἱ πάντες ἀπὸ Φύσκου ἐπὶ τὸν Μαίανδρον κατὰ τὴν

εἰς

1) Moscov. Ἀρτεμίδωρον. Tum Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Moscov. Λαγγίων, uti legit etiam vetus interpres. At supra p. m. 660. Noster etiam dixit ἐν Λαγίνοις. Et sic omisso γ Stephanus Λαγγία, unde Berkelius p. 503. hic etiam malit Λαγγίων. Cf. tamen Holsten. p. 185.

prave Graeca loquuntur. Hinc etiam in artes Graece loquendi a Carissando barbarissare et traductum; et soloecissare, sive a Solis ea vox, sive ab alio efficta est nomine.

§. 29.

Artemidorus ait, a Physco, quae est in Rhodiorum Peraea, Ephesum versus tendentibus usque ad Lagina esse stadia CCLXXX. hinc ad Alabanda CCL. Tralles autem CLX. sed cum itur ad Tralles, medio fere itinere Maeander transitur, ubi sunt Cariae fines. A Physco ad Maeandrum usque

in

Caria. εἰς Ἔφεσον ὁδὸν, χίλιοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πάλιν ἀπὸ [2] τοῦ Μαιάνδρου τῆς Ἰωνίας ἐφεξῆς μῆκος ἐπιόντι κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἀπὸ μὲν τοῦ ποταμοῦ εἰς Τράλ-

2) Verba τοῦ Μαιάνδρου, quae obferunt libri omnes cum vetere interprete, inde ab Aldo in edd. aberant. Tum Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. et edd. ante Xylandrum Φωκέαν, uti vetus interpres reddidit *Phoceam*. Vera fcriptura nota. Pro κατὰ ταὐτὸ Mofcov. κατ' αὐτό. Tum Cafaubonus ex fuis libris enotat Κάρουκα, quibus agnofcitur Ven. 2. Τραλέων Medic. 3. qui antea recte dederat per λλ. Poft Medic. 3. 4. Mofcov. Νύσσης; edd. ante Xylandrum Νίσης. Ante τετταράκοντα Medic. 3. 4. Mofcov. ponunt καὶ, promifcuo ufu. Hinc Medic. Χελιδονέων; Mofcov. Χελιδόνων. At quavis forma fimili nomen corruptum eft, cum talem locum nemo hic commemoret. Quare Palmerius in Gr. auctor. p. 348. malit fubftituere Φιλομήλιον, quod tamen fubjecta non ferunt, non Φιλομήνον, uti legitur in ed. Amftelodamenfi; Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. Κελαινῶν. At certi aliquid conftitui nequit. Tum Medic. 3. ut infra 4. Mofcov. ut edd. ante Xylandr. πωρωρίου, etiam in fequ. Mofcov. ἐννακοσίων. Quod vulgo fequitur Τυριάριον, varia forma prodit in libris. Cafaubonus ex fuis libris adfert Τυριάϊον et Τυρίκιον. Ex meis Τυρίκιον dant Venet. 2. alii, ut Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. Τυριάϊον, Venet. 1. Τυρίαιον, vetus interpres *Tyriarium*. *Tetradium* ex Ptolemaeo fubftituebat Palmerius p. 349. c. l. At verum nomen adfertur a Xenophonte de exp. Cyri 1, 2, 14. Τυριαῖον; quod cum codicum fuffragia comprobent, fine mora repofui. Sic Ortelius h. v. idem oppidum in utraque fcriptura agnofcebat. Plura dabunt Weffeling. ad Hieroclem p. 672, et Hutchinfon in diff. ad Xenoph. de exped. Cyri p. 11.

in via, Ephefum ducente, in univerfum funt ftadia CIϽCXXC. Rurfum a Maeandro Ioniae deinceps longitudo, eidem itineri fi infiftas, a fluvio ad Tralles

Τράλλεις, ὀγδοήκοντα· εἶτ' εἰς Μαγνησίαν, ἑκατὸν τετταράκοντα· εἰς Ἔφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσιν· εἰς δὲ Σμύρναν, τριακόσιοι εἴκοσιν· εἰς δὲ Φώκαιαν καὶ τοὺς ὅρους τῆς Ἰωνίας ἐλάττους τῶν διακοσίων· ὥστε τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς Ἰωνίας εἴη ἂν κατὰ ταὐτὸ, ἢ μικρῷ πλέον τῶν ὀκτακοσίων. Ἐπεὶ δὲ κοινή τις ὁδὸς τέτριπται ἅπασι τοῖς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ὁδοιποροῦσιν ἐξ Ἐφέσου, καὶ ταὐτὴ μὲν ἔπεστιν. Ἐπὶ μὲν τὰ Κάρουρα τῆς Καρίας ὅριον πρὸς τὴν Φρυγίαν διὰ Μαγνησίας καὶ Τραλλέων, Νύσης Ἀντιοχείας ὁδὸς ἑπτακοσίων τετταράκοντα σταδίων. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ Φρυγία διὰ Λαοδικείας, καὶ Ἀπαμείας, καὶ Μητροπόλεως, καὶ Χελιδονίων· ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς παρωρείου, τοὺς Ὅλμους, στάδιοι περὶ ἐννακοσίους καὶ εἴκοσι ἐκ τῶν Καρούρων· ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ πέρας τῆς παρωρείου τὸ Τυριαῖον διὰ Φιλομηλίου μικρῷ πλείους τῶν πεντακοσίων. Εἶθ' ἡ

Caria.

les ſtadia xxc: Magneſiam cxl: Epheſum cxx: Smyrnam cccxx: Phocaeam et Ioniae fines pauciora, quam cc. quo pacto longitudo Ioniae in directum vel ıɔccc ſtadiorum, vel non multo major. Quoniam vero communis quaedam via trita eſt omnibus, qui ex Epheſo verſus orientem iter faciunt, eam hic quoque commemoremus. Ad Carura, qui Cariae et Phrygiae limes eſt, per Magneſiam, Tralles, Nyſam, Antiocheam, via eſt ıɔccxl ſtadiorum. Hinc Phrygia eſt: ibi per Laodiceam, Apameam, Metropolin, et Chelidonias ad montanorum quidem initium, qua ſunt Holmi, a Caruris ſtadia circiter ıɔccccxx. Ad Tyriaeum vero, qui eſt limes ad Lycaoniam, per Philomelium

Caria. ἡ Λυκαονία μέχρι [3] Κοροπασσοῦ διὰ Λαοδικείας τῆς Κατακεκαυμένης ὀκτακόσιοι τετταράκοντα· ἐκ δὲ Κοροπασσοῦ τῆς Λυκαονίας εἰς Γαρσαύρας, πολίχνιον τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ τῶν ὅρων αὐτῆς ἱδρυμένον, ἑκατὸν εἴκοσιν· ἐντεῦθεν δ' εἰς Μάζακα τὴν μητρόπολιν τῶν Καππαδοκῶν διὰ Σοάνδου καὶ Σαδακόρων ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Εὐφρά-

3) Medic. 3. hic et poſt Κορωπάσσου. Editio Pariſ. primum ο ſemel vitiavit in α, bis Amſtelodamenſis. V. lib. 12. p. m. 188. Tum Γαρσαύρα malit Caſaubonus. V. lib. 12. p. m. 10. Μάζακα in Μάζα καὶ disjicit Pariſ. Pro Σοάνδου Venet. 2. habet Σοάνδυ, Pariſ. Σοανδεύου, et pro Σαδακόρων Medic. 4. Σανδακόρων, Pariſ. Σαδρακόρων; prius etiam in ſuo codice legit vetus interpres; reliqui cum editt. conſentiunt. Certi aliquid de obſcuris his locis ſtatui nequit. Pro Τομισοῦ Medic. 3. prave Τελμισσοῦ; Pariſ. diviſe τὸ μισοῦ. Tum Moſcov. Σοφωνῆς. Edd. ante Xyl. Σοφώνης, qui repoſuit Σοφήνης, quod repetii, mutato tantum accentu. Sequens nomen varie efferunt libri. Moſcov. Ἠφῶν; Caſaubonn. i. e. Venet. 2. Ἐφῶν; reliqui Ἠφῶν; Edd. Aldi, Hopperi Ἠφῶν; Xyl. Ἠφώων; Caſaub. et reliquae Ἠφῶν. Supra lib. 12. p. m. 24. occurrebat Ἤφτα, quae tamen urbs ponitur in Cappadocia, haec in Armenia. Ante τετταράκοντα Moſcov. Medic. 3, 4. inſerunt τετρακόσιοι, quod et agnoſcit vetus interpres, editiones ante Caſaubonum τεττερακόσιοι, qui primus omiſit.

melium paulo plures quingentis. Deinde Lycaonia eſt usque ad Coropaſſum per Laodiceam combuſtam ιρcccccxl. A Coropaſſo Lycaoniae usque ad Garſaura oppidulum Cappadociae, in ipſis ejus finibus poſitum, cxx. Hinc ad Mazaca, primariam Cappadociae urbem, per Soandum et Sadacora ιρcxxc. Hinc usque ad Euphratem et Tomiſum Sophe-

Εὐφράτην μέχρι Τομισοῦ χωρίου τῆς Σωφηνῆς διὰ Caria.
Ἡρφῶν πολίχνης χίλιοι τετρακόσιοι τετταράκοντα. Τὰ δ' [4] ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμιδώρῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Λέγει δὲ καὶ Πολύβιος, περὶ τῶν ἐκεῖ μάλιστα δεῖν πιστεύειν ἐκείνῳ. Ἄρχε- p. 664.
ται δ' ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγηνῆς, ἡ πρὸς τῇ διαβάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κεῖται· εἰς δὲ Σαμόσατα ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῆς Καππαδοκίας τῶν περὶ Τόμισα ὑπερθέντι τὸν Ταῦρον σταδίους εἴρηκε τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα.

ΚΕΦ. Β.

4) Ἐπ' εὐθείας dedi pro ἀπ' ε. cum Medic. 4. ex more Strabonis, ut paullo ſuperius, eadem etiam ſtructura lib. 1. p. m. 86. Poſt pro παρὰ Venet. 2. bis περί. Ante μάλιστα Medic. 3. ponit καί. Tum, ut promiſcuo uſu ſolet, Medic. 3. 4. ἄρχεται δέ. Pro ὀρῶν Moſcov. edd. Aldi, Hopperi ἔρων, quam vocem etiam reddidit vetus interpres; Xyl. ὀρῶν, ut reliqui. Τόμισα adpenſo ν efferunt editiones, quod Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. rectius omittunt. V. lib. 12. p. m. 14.

Sophenae pagum, per Herphenſe oppidulum ſtadia CIↃCCCCXL. Quae hinc ad rectam ſunt lineam usque ad Indiam, eodem modo Artemidorus et Eratoſthenes tradunt: cui quidem iſtis de regionibus maxime adhibendam fidem cenſet Polybius. Incipit a Samoſatis Commagenae, urbe ad tranſitum et Zeugma (*quod pontem ſignificat*) ſita. Ad Samoſata a montibus Cappadociae, qui, ſuperato Tauro, ſunt apud Tomiſa, ſtadia perhibuit CCCL.

CAP. II.

Lycia.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Μετὰ δὲ τὴν Ῥοδίων Περαίαν, ἧς ὅριον τὰ Δαίδαλα, [a] ἐφεξῆς πλέουσι πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον, ἡ Λυκία κεῖται, μέχρι Παμφυλίας· εἶθ' ἡ Παμφυλία μέχρι Κιλίκων τῶν τραχέων· εἶθ' ἡ τούτων μέχρι τῶν ἄλλων Κιλίκων τῶν περὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον· ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη μὲν τῆς Χερρονήσου, ἧς τὸν ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἀμισοῦ, ἡ Σινώπης, ὥς τινες. Ἡ ἐκτὸς δὲ τοῦ Ταύρου ἐν ξενῇ παραλίᾳ

1) Casaubonn. i. e. Ven. 2. *αὖθις πλέουσι*, ex gloſſa. Cf. ad lib. 13. p. m. 404. Ante *ἥλιον* in Medic. 3. 4. Pariſ. deeſt articulus. Pariſ. etiam male dat *Ἴλιον*. Pro *μέχρι* ante *Ἀμισοῦ* Medic. 3. 4. *μέχρις*, itemque Medic. 3. cum Moſcov. et edd. ante Xylandrum *Ἀμισσοῦ*. Moſcov. praeterea *Παμφυλιόπολις*, et deinde *τὰ ἄλλα*. Prius *Παμφυλιούπολις*, conjuncte tamen, occurrebat lib. 12. p. m. 151. ut paullo poſt. De variata forma cf. ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 411.

CAP. II.

§. 1.

Poſt Rhodiorum Peraeam, cujus terminum Daedala diximus, deinceps verſus orientem Solem navigans ad Lyciam venies. Hanc ſubſequitur Pamphylia usque ad Ciliciam, quae vocatur apera: poſt hanc reliqua Cilicia circa ſinum Iſſicum. Atque hae ſunt partes peninſulae, cujus iſthmum dixeramus eſſe id, quod eſt in via ab Iſſo Amiſum usque, aut (ut alii volunt) Sinopen. Regio autem extra Taurum in arcto

ραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λυκίας μέχρι τῶν περὶ Σόλους τό- Lycia.
πων, τῇ νῦν Πομπηϊουπόλει. Ἔπειτα ἤδη εἰς πεδίαν ἀναπέπταται ἡ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον παραλία ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ ἀρξαμένη. Ταύτην οὖν ἐπελθοῦσιν ὁ πᾶς περὶ τῆς χερρονήσου λόγος ἔσται περιωδευμένος· εἶτα μεταβησόμεθα ἐπὶ τἄλλα μέρη τῆς Ἀσίας, τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. Τελευταῖα δ' ἐκθήσομεν τὰ περὶ τὴν Λιβύην.

§. 2.

Μετὰ τοίνυν Δαίδαλα [1] τὰ τῶν Ῥοδίων, ὄρος ἐστὶ τῆς Λυκίας ὁμώνυμον αὐτοῖς Δαίδαλα, ἀφ' οὗ λαμβά-

1) Medic. 3. τῆς Ῥοδίων περαίας. Λυκίας in Λυλίας prave mutat ed. Amſtelod. Quod poſt μὲν ſequitur οὖν, rejiciunt Medic. 3. (hic etiam μὲν) 4. Venet. 1. Caſaubonus legendum cenſet μὲν οὖν. Cum τὸ οὖν nihil habeat, cui in praecedentibus reſpondeat, aut conjectura Caſauboni excipienda, aut tollendum οὖν cum libris, niſi praeferendum ſit ὅσον, quod numeris addere ſolet Strabo. Equidem in hac ambiguitate librorum auctoritatem ſequendam putavi.

arcto litore eſt a Lycia ad Solos usque pertinente, quae urbs nunc Pompeiopolis vocitatur. Poſt haec ora maritima, quae ad ſinum Iſſicum eſt, a Solis et Tarſo initio ſumto, in planitiem panditur. Quam ſi deſcripſerimus, totam jam peninſulae dictae ambitum abſolverimus: ut deinde ad alias Aſiae partes extra Taurum ſitas transgreſſi, iis enarratis poſtremo loco ad Africam veniamus exponendam.

§. 2.

Poſt Rhodiorum Daedala mons Lyciae eſt Daedala, a quo litus Lyciae incipit, longitudine ſtadiorum

Lycia. λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ παραπλους ἄπας ὁ Λυκιακός· σταδίων μὲν χιλίων ἑπτακοσίων εἴκοσι. Τραχὺς δὲ καὶ χαλεπὸς, ἀλλ' εὐλίμενος σφόδρα, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συνοικούμενος σωφρόνων· ἐπεὶ ἥ γε τῆς χώρας φύσις παραπλησία καὶ τοῖς Παμφύλοις ἐστὶ, καὶ τοῖς [2] Τραχειώταις Κίλιξιν. Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὁρμητηρίοις ἐχρήσαντο τοῖς τόποις πρὸς τὰ ληστήρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες, ἢ τοῖς πειραταῖς λαφυροπώλια καὶ ναύσταθμα παρέχοντες. Ἐν Σίδῃ γοῦν πόλει τῆς Παμφυλίας τὰ ναυπήγια συνίστατο τοῖς Κίλιξιν· ὑπὸ κήρυκά τε ἐπώλουν ἐκεῖ τοὺς ἁλόντας ἐλευθέρους ὁμολογοῦντες. Λύκιοι δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ

2) Venet. 2. Τραχυῶτες Κίλ. Moſcov. Pariſ. Τραχιώτας; Venet. 1. Τραχειώτοις; Medic. 3. 4. Τραχειώταις; edd. ante Caſaubonum τραχυτάτοις, qui dedit Τραχυώταις. Stephano incolae vocantur Τραχεῶται, ab Euſtath. ad Dionyſ. v. 874. Τραχειῶται, ut infra a Noſtro p. 668. quod et hic codices recte probant. Cf. ad lib. 12. p. m. 186. Caſaubonn. Pariſ. ἐξ οὐδενός; Medic. 4. Ven. 1. ὑπ' οὐδενὸς ἐξ οὐδενός. Tum Medic. 4. ἐπῳδήσαν.

diorum CIↃIↃCCXX. Aſperum hoc eſt, et difficile: tamen bonis portubus admodum inſtructum, et a modeſtis habitatum hominibus. Locorum quidem natura Pamphyliis et aſperam habitantibus Ciliciam eſt eadem. Sed hi opportunitate locorum uſi ſunt ad receptacula praedonum, cum aut ipſi piraticam exercerent, aut marinis praedonibus forum divendendae praedae, et ſtationem navibus praeberent: nam Sidae quidem, quae Pamphyliae urbs eſt, fabricam navium habebant Cilices: et ſub praecone vendebant captos, quos interim fatebantur

καὶ σωφρόνως ζῶντες διετέλεσαν, ὥστ', ἐκείνων διὰ τοὺς εὐτυχίας θαλασσοκρατησάντων μέχρι τῆς Ἰταλίας, ὅμως ὑπ' οὐδενὸς ἐξήρθησαν αἰσχροῦ κέρδους, ἀλλ' ἔμειναν ἐν τῇ πατρίῳ διοικήσει τοῦ Λυκιακοῦ συστήματος. Lycia.

§. 3.

Εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ εἴκοσι πόλεις, αἱ τῆς ψήφου μετέχουσαι· συνέρχονται δὲ ἐξ ἑκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, ἣν ἂν δοκιμάσωσι πόλιν ἑλόμενοι· τῶν δὲ πόλεων αἱ μέγισται μὲν τριῶν ψήφων [1] ἐσὶν ἑκάστη κυρία· αἱ δὲ μέσαι δυοῖν· αἱ δ' ἄλλαι μιᾶς· ἀναλόγως δὲ καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσφέρουσι, καὶ τὰς ἄλλας p. 665.

1) Medic. 4. ἑκάστη κυρία ἐσὶν. Moscov. αἱ δ' αἱ μέσαι δυοῖν. Pro θάτερον Casaubonus malit ὑπέρθετον i. e. δύο. Sed et vulgata sensum adfert non incommodum. Tum κίβυρα neutro genere adfert Medic. 4. Sed et Nosser alibi cum aliis femininum tuetur.

bantur esse liberos. At Lycii ita civiliter ac modeste vitam, idque constanter, transegerunt, ut, illis ob secundos successus mare ad Italiam usque obtinentibus, ipsi nulla turpis lucri cupiditate impelli se fuerint passi, sed in patria administratione Lyciaci conventus permanserint.

§. 3.

Tres et viginti sunt urbes, quae in eo concilio jus habent suffragii: ad id coëunt e singulis urbibus in eam, quae ipsis commoda videtur, urbem. Maximae urbium jus habent trium suffragiorum, mediocres duorum, reliquae unius: eadem proportione et tributa pendunt, et reliqua

Lycia. ἄλλας λειτουργίας. Ἐξ δὲ τὰς μεγίστας ἔφη ὁ Ἀρτεμίδωρος, Ξάνθον, Πάταρα, Πίναρα, Ὄλυμπον, Μύρα, Τλῶν, κατὰ τὴν θέσιν τὴν εἰς Κίβυραν κειμένην. Ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρῶτον μὲν Λυκιάρχης [2] αἱρεῖται, εἶτ' ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ τοῦ συστήματος· δικαστήριά τε ἀποδείκνυται κοινῇ· καὶ περὶ πολέμου δὲ, καὶ εἰρήνης, καὶ συμμαχίας ἐβουλεύοντο πρότερον· νῦν δ' οὐκ εἰκὸς, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτ' ἀνάγκη

2) Ven. 2. αἱρεῖ. Post πολέμου in Medic. 3. 4. deest δὲ, contra paullo inferius post αὐτῶν additur ἐκείνων in omnibus, quod tamen, tamquam moleste repetitum, non reddidi. Tum Ven. 2. edd. ante Xyl. περὶ Ῥωμαίοις; Xyl. πατρὰ Ῥ.; Casaubonus cum codd. reposuit παρὰ Ῥ. In sequ. Moscov. Σέρου Ἰουλίου, Medic. 4. Εἰσαυρικοῦ. Pro χρόνον in Casaubonn. i. e. Venet. 2. legitur καιρὸν, et Paris. καταγαγόντας, Moscov. Σέλλους et Σολλοὺς, et Πομπηϊόπολιν, Medic. 3. 4. Σελούς. Pro Διδυμένην, quod exhibent editiones, a Casaubonn. codd. i. e. Venet. 2. adfertur Δυμήνην, quibus suffragantur Moscov. et Paris. at Medic. 3. 4. Δυδυμήνην, ut vetus interpres *Didymenam*. Casaubonus emendat Δύμην, quod fuit Achaica urbs, ut olim Victorius in margine editionis Aldinae, comprobante ipso Strabone lib. 8. p. m. 314. Nihilominus Διδύμην minus probabiliter praefert Holsten. ad Stephan. p. 99.

liqua obeunt munia. Artemidorus sex maximas recenset, Xanthum, Patara, Pinara, Olympum, Myra, Tlon, sitam in transitu montis versus Cibyram. In concilio primum creatur Lyciarcha, id est Lyciae princeps: tum reliqui ejus corporis magistratus: publica etiam judicia designabantur: nec non de bello et pace antiquitus consultabant: nunc, nisi Romanorum permissu, qui ad se eam transtulerunt

ἀνάγκη κεῖσθαι, πλὴν εἰ ἐκείνων ἐπιτρεψάντων, ἢ Lycia.
ὑπὲρ αὐτῶν εἴη χρήσιμον· ὁμοίως δὲ καὶ δικασταὶ καὶ
ἄρχοντες ἀνάλογον ταῖς ψήφοις ἐξ ἑκάστης προχει-
ρίζονται πόλεως. Οὕτω δ' εὐνομουμένοις αὐτοῖς συ-
έβη παρὰ Ῥωμαίοις ἐλευθέροις διατελέσαι, τὰ πά-
τρια νέμουσι, τοὺς δὲ λῃστὰς ἐπιδεῖν ἀρδὴν ἠφανισμέ-
νους, πρότερον μὲν ὑπὸ Σερουιλίου τοῦ Ἰσαυρικοῦ,
καθ' ὃν χρόνον καὶ τὰ Ἴσαυρα ἐκεῖνος καθεῖλεν·
ὕστερον δὲ Πομπηίου τοῦ Μάγνου, πλείω τῶν χιλίων
καὶ τριακοσίων σκαφῶν ἐμπρήσαντος, τὰς δὲ κατοι-
κίας ἐκκόψαντος· τῶν δὲ περιγενομένων ἀνθρώπων
ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς μὲν καταγαγόντος εἰς Σόλους,
ἣν ἐκεῖνος Πομπηϊούπολιν ὠνόμασε· τοὺς δ' εἰς Δύ-
μην λειπανδρήσασαν, ἣν νυνὶ Ῥωμαίων ἀποικία νέ-
μεται. Οἱ ποιηταὶ δὲ, μάλιστα οἱ τραγικοὶ, συγ-
χέοντες τὰ ἔθνη, καθάπερ τοὺς Τρῶας, καὶ τοὺς

Tt 2 Μυ-

runt poteſtatem, non licet eis, aut ſi in eorum commodum fiat: judices quoque et magiſtratus eadem ſuffragiorum proportione pro ſingulis deliguntur urbibus. Hoc modo illis bonas leges tenentibus evenit, ut perpetuo a Romanis libertas iis et ſuorum avitorum uſus bonorum concederetur: viderent piratarum internecionem, primum a Servilio Iſaurico iis illatam, quo tempore Iſaura demolitus eſt: deinde a Pompeio Magno, qui amplius crocea ſcaphas combuſſit, et praedonum diruit receptacula: et de hominibus, qui cladi ſuperfuerunt, alios transtulit Solos, quae nunc Pompeiopolis dicitur, alios Dymen, quae tunc incolis egens, nunc Romanorum frequentatur colonia. Poëtae autem, maxime tragici, confundere ſoliti nomina, ſicut Troibus, Myſis,

Lycii. Μυσοὺς, καὶ τοὺς Λυδοὺς, Φρύγας προσαγορεύουσι, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κᾶρας.

§. 4.

Μετὰ δ' οὖν τὰ Δαίδαλα ὁ τῶν Λυκίων ἐστὶν ὄρος, οὗ πλησίον ἐστὶ Τελμισσὸς, πολίχνη Λυκίων, καὶ Τελμισσὶς ἄκρα, λιμένα ἔχουσα. Ἑλαβε δὲ τὸ χωρίον τοῦτο παρὰ Ῥωμαίων Εὐμένης ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ πολέμῳ· καταλυθείσης δὲ τῆς βασιλείας, ἀπέλαβον πάλιν οἱ Λύκιοι.

§. 5.

1) Medic. 4. Μετὰ δὲ τὰ Δ. In sequentibus adsentior Mannerto in Geogr. Vol. 6. P. 3. p. 176. ubi emendat ὁ τῶν Λυκίων ὄρος, cum vulgo, codicibus minime adversantibus, legatur τὸ τῶν Λυκίων ὄρος. Eustathius ad Homer. Il. 6, 179. p. m. 492. in. hinc refert Δαίδαλος, Λυκίων ὄρος. Cf. Strabo supra 14. p. m. 589. Confirmat Stephanus s. v. Τελμισσός. Sequens οὗ omittunt Paris. Moscov. Medic. 3. 4. Venet. 1. Tum vero major distinctio interponi debet. Agnovisse tamen οὗ videtur Eustathius, quia reddit μετ' ὀ πλησίον. Pro Τελμισσεὶς Moscov. Τελμισσὶς, uti deinceps Τελμισσὶς. Sic Τελμίσσους in Caroli a S. Paulo Geogr. S. p. 15. A. Gronovius ad Melam p. 993. ex Mediceo suo notat Τελμισσὸς et Τελμισὶς, quod in meis excerptis non habui, etsi omnino solet in hoc nomine, varie etiam alias jactato. Cf. notata ad Melam V. 1.

fus, et Lydis Phrygum, ita etiam Lyciis Carum appellationem accommodant.

§. 4.

Post Daedala Lyciorum finis est, et ei vicina Telmissus, Lyciae oppidum ac promontorium eodem nomine, portu praeditum. Eumenes bello Antiochico id oppidum a Romanis accepit: cujus regno sublato, receperunt Lycii.

§. 5.

§. 5. Lycia.

Εἶθ' ἑξῆς ὁ Ἀντίκραγος, ὄρθιον ὄρος, ἐφ' ᾧ Καρμυλησσὸς χωρίον, ἐν φαραγγίῳ κείμενον, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Κράγος, ἔχων ἄκρας ὀκτὼ καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ τις, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. Ὑπόκειται δὲ τῷ Κράγῳ Πίναρα ἐν μεσογαίᾳ, τῶν μεγίστων αὖ

Tt 3 σαι

V. 2. P. 1. p. 481. seq. Τελμισεὶς in Τελμισσεὶς mutat. Eustath. ad Dionys. v. 659. ubi hunc locum repetit, ut editiones ante Casaubonum, qui dedit Τελμισεὶς adsentientibus codicibus cum vetere interprete et ipso Eustathio ad Homer. c. l. Cf. Stephanus h. v. In vulgato Εὐμενὶς accentum retraxi, cujus causa aperta. Monuit de eo etiam Schweighaeuser. ad Polyb. 6, 21. in.

1) Paris. Καρμυλησεὶς, ut similia variantur. Sic et vetus interpres. Post vulgo ante Casaubonum μετὰ τοῦτον, uti est in Venet. 2. et Paris. Medic. 3. habet μετὰ τοῦτο. Pro ἄκρας Medic. 3. 4. Venet. 1. Paris. Moscov. et edd. ante Xyl. κράνας, ex vicinia labe contracta. Pro ὀκτὼ Eustath. ad Homer. c. l. adfert δύο, qui tamen recte dedit antea ἄκρας, uti ad Dionys. v. 847. ex nostro loco repetit ὀκτὼ, quod et est in omnibus MSStis. Ante αἰγιαλοῦ articulus deest in Medic. 3. 4. Moscov. et Eustathio ad Homer. c. l.

§. 5.

Sequitur Anticragus, mons praeceps, et in eo Carmylessus, oppidulum in convalle haud magna situm. Postea Cragus, qui vertices habet octo, et urbem sibi cognominem. Huic monti fabula Chimaerae affingitur: neque procul distat Chimaera, convallis quaedam a litore sursum tendens. Infra Cragum jacent Pinara, una de

Lycia. σαι πόλεων ἐν τῇ Λυκίᾳ. Ἐνταῦθα δὲ Πάνδαρος τιμᾶται, τυχὸν ἴσως ὁμώνυμος τῷ Τρωϊκῷ·

Ὡς καὶ Πανδαρέου κούρη χλωρηὶς ἀηδών.

Καὶ γὰρ τοῦτον ἐκ Λυκίας φασίν.

§. 6.

Εἶθ' ὁ Ξάνθος ποταμὸς, ὃν Σίρβην ἐκάλουν οἱ πρότερον· ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς δέκα σα-
p. 666. δίοις, τὸ Λητῶόν ἐστιν· ὑπὲρ δὲ τοῦ ἱεροῦ προελθόντι ἑξήκοντα, ἡ πόλις ἡ τῶν Ξανθίων ἐστὶ, μεγίστη τῶν ἐν Λυκίᾳ. Μετὰ δὲ τὸν Ξάνθον Πάταρα, καὶ αὕτη μεγάλη πόλις, λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὰ πολλὰ, κτίσμα

1) Eustathius ad Homer. Il. 12, 313. p. m. 868, 23. legisse videtur Σίρμιν. Σίρμις enim ab eo vocatur, etsi ad Strabonis scripturam eum revocat Berkel. ad Stephan. p. 599.

2) Mirum, quod templum Apollinis celebre non adtigit, cum talia lubenter soleat indicare. Non temere igitur Barthius ad Statii Theb. 1, 696. suspicatur, eum scripsisse λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, quod vox πολλὰ adjuvare videtur; postea fuisse depravatum.

de Lyciae urbibus maximis: atque ibi Pandarus colitur, ejusdem fortasse nominis cum Troiano:

Qualis populea moerens
Philomela sub umbra,
Filia Pandarei. —

Nam et hunc Lycium faciunt.

§. 6.

Sequitur Xanthus fluvius, quondam Sirbes dictus. Ubi lembo ad decem stadia adverso amne fueris subvectus, Latonae est templum: et LX supra id stadiis Xanthus urbs, Lyciae urbium maxima. Post Xanthum Patara, ipsa quoque magna urbs, porta et templis multis instructa, a Pataro condita. Ptole-

maeus

κτίσμα Πατάρου. Πτολεμαῖος δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπισκευάσας Ἀρσινόην ἐκάλεσε τὴν ἐν Λυκίᾳ· ἐπεκράτησε δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς ὄνομα. Lycia.

§. 7.

Εἶτα [1] Μύρα ἐν εἴκοσι σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐπὶ μετεώρου λόφου. Εἶθ' ἡ ἐκβολὴ τοῦ Λιμύρου ποταμοῦ, καὶ ἀνιόντι πεζῇ σταδίους εἴκοσι τὰ Λίμυρα πολίχνη. Μεταξὺ δ' ἐν τῷ λεχθέντι παραπλῷ νησία πολλὰ καὶ λιμένες, ὧν καὶ [2] Μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος, ἡ Κισθήνη. Ἐν δὲ

Tt 4 τῇ

1) Moscov. effert Μῦρα. Μύρα tamen scribitur etiam alibi, ut in Lucae act. apostol. 27, 5. Pro Λιμύρου Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Moscov. et edd. ante Xylandrum Λιρύμου, vetus interpres *Lorymi* dedit. Vera et conveniens scriptura est Λιμύρου, quod ex pluribus discitur, a quibus etiam *Limyra* vocatur. Cf. notata ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 449. Λιρύμου etiam, priscam lectionem, recte ita emendavit Casaubonius ad Melam 1, 15. Alia corruptio occurrit in Stephano, ad quem cf. Holsten. p. 186.

2) Locum hunc corruptum censet Salmasius ad Solin. p. m. 552. et ita emendat: ὧν καὶ Μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος,

maeus Philadelphus cum eam auxisset, ab uxore Arsinoën Lyciae denominavit: verum antiquum nomen usum obtinuit.

§. 7.

Deinde Myra sunt XX stadiis supra mare in excelso colle. Sequuntur ostia Limyri amnis, et, si terra stadia XX ab iis adscenderis, Limyra oppidum. Interjacent in hac circumnavigatione multi portus, multae parvae insulae, quarum Megista insula, cum ejusdem nominis urbe, Cisthena eadem.

In

Lycia. τῇ μεσογαίᾳ [3]χωρία Φελλὸς, καὶ Ἀντίφελλος, καὶ ἡ Χίμαιρα, ἧς ἐμνήσθημεν ἐπάνω.

§. 8.

Εἶθ' Ἱερὰ ἄκρα καὶ αἱ [1]Χελιδόνιαι, τρεῖς νῆσοι τραχεῖαι, πάρισοι τὸ μέγεθος, ὅσον πέντε σταδίοις ἀλλήλων διέχουσαι· τῆς δὲ γῆς ἀφεστᾶσιν ἑξα-

σταδίοις·

νησος, καὶ Μηκίστη. Μηκίστη autem illi eſt, quae alias vocatur Δολιχίστη. Adſentitur Palmerius in auctores Gr. p. 349. quod Κιεθήνη de urbe inſulae cognomine minime poteſt intelligi. Recte hoc quidem omnino, ſed Μηκίστη nimis a vulgata lectione recedit, et hoc nomine Δολιχίστη minime notatur. Quae Berkelius ad Stephanum p. 307. contra Salmaſii emendationem monuit de Meciſtes inſulae ſitu, extra ictum ſunt poſita. Leniſſima videtur medicina, quam admovit Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 168. ut inſeratur καὶ, ſic ut *Megiſte* urbs, inſulae, quod et adfirmat Stephanus, cognominis, etiam Ciſthenae nomen geſſerit; etſi καὶ ſimpliciter hanc vim continet. Tum Μεγίστη majuſcula litera ſignari debet.

3) Ex codicibus Caſaubonianis meisque omnibus recepi χωρία, quam vocem excludunt editiones, ſed et addit Stephanus ſ. v. Ἀντίφελλος. Praeterea in Caſaubonianis fuit Φελλοί. Ἀντίφελλος omiſit Ven. 2.

1) Editiones Χελιδονέαι, ut paullo poſt et ſupra p. 651. in. Per ι efferunt Pariſ. Medic. 4. Moſcov. Cf. ſupra ad c. l. Poſt πεφαίας in Moſcov. omiſſum eſt ἐπί. Tum, ut ſupra, edd. Χελιδονέαι. Infra ante Ὀλυμπος in Medic. 3. 4. deeſt ὁ.

In mediterraneis ſunt Phellos et Antiphellos, et ſupra commemorata Chimaera.

§. 8.

Deinde Sacrum promontorium et Chelidoniae, tres inſulae aſperae, magnitudine fere aequales, inter ſe quinque, a continente ſex ſtadia diſſitae: una eorum etiam ſtationem

σάδιον· μία δ' αὐτῶν καὶ πρόσορμον ἔχει. Ἐντεῦ- Lycia.
θεν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ, τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν
Ταῦρον, διά τε τὴν ἄκραν ὑψηλὴν οὖσαν, καὶ καθή-
κουσαν ἀπὸ τῶν Πισιδικῶν ὀρῶν τῶν ὑπερκειμένων
τῆς Παμφυλίας, καὶ διὰ τὰς προκειμένας νήσους,
ἐχούσας ἐπιφανές τι σημεῖον ἐν τῇ θαλάττῃ, κρα-
σπέδου δίκην. Τὸ δ' ἀληθὲς ἀπὸ τῆς Ῥοδίων Πε-
ραίας ἐπὶ τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχής ἐστιν ἡ ὀρει-
νή· καλεῖται δὲ καὶ αὕτη Ταῦρος. Δοκοῦσι δὲ καὶ
αἱ Χελιδόνιαι κατὰ Κάνωβόν πως πίπτειν· τὸ δὲ
διάρμα λέγεται τετρακισχιλίων σταδίων. Ἀπὸ δὲ
τῆς Ἱερᾶς ἄκρας ἐπὶ τὴν Ὀλβίαν, λείπονται στάδιοι
τριακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτά· ἐν τούτοις δ' ἐστὶν ἥ τε
Κράμβουσα καὶ ὁ Ὄλυμπος, πόλις μεγάλη, καὶ
ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται· εἶτα Κώ-
ρυκος αἰγιαλός.

Tt 5 §. 9.

nem navium appulsui commodam habet. Hinc plerique putant, Taurum incipere, quia et sublimis est promontorii vertex, et producitur a Pisidicis montibus supra Pamphyliam sitis: et insulae ante id sitae in mari manifestum quoddam habent vestigium, fimbriae in modum. Sed re vera continui sunt montes a Rhodiorum Peraea usque ad Pisidiam, qui et ipsi gerunt Tauri nomen. Videntur Chelidoniae Canopo opponi; trajectu quater mille stadiorum. Caeterum a Sacro promontorio ad Olbiam stadia restant CCCLXVII. Interjacent Crambusa et Olympus urbs magna cum ejusdem nominis monte, qui etiam Phoenicus dicitur. Sequitur Corycus litus.

§. 9.

Lycia.

§. 9.

Εἶτα [1] Φασηλὶς, τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος καὶ λίμνη. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρος, καὶ [2] Τερμησσὸς, Πισιδικὴ πόλις, ἐπικειμένη τοῖς στενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστιν εἰς τὴν Μιλυάδα. Καὶ ὁ [3] Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν αὐτὴν, ἀνοῖξαι βουλόμενος τὰ στενά. Περὶ Φασηλίδα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ θάλατταν στενὰ, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε

1) Moscov. Paris. Ven. 1. 2. vitiose Φασιλίς. Tum Eustathius ad Dionys. v. 855. locum nostrum sic invertit: Φάσηλις λίμνη καὶ πόλις, ἀξιολόγους ἔχουσα τρεῖς λιμένας.

2) Edd. ante Casaubonum Τέρμησσος, inde Τέρμισσος. Medic. 3. 4. Moscov. Τέλμισος, ut vetus interpres. Eadem variatio et alibi notatur, de qua cf. ad Melam V. 2. P. 1. p. 482. Τερμησσὸς in Pisidia etiam ab aliis ponitur, et scripturam per η testantur etiam numi. Cf. Eckhel in doctrina num. P. 1. Vol. 3. p. 27.

3) Δὲ, quod vulgo additur post Ἀλέξανδρος, deest in Medic. 3. 4. Moscov. Venet. 1. 2. ut τὰ post ἐστὶ in Medic. 3. 4. Paris. et edd. ante Casaubonum. Tum Paris. et Moscov. Φασιλίδα. Porro pro στρατείαν Medic. 3. 4. Moscov. substituunt στρατιὰν, quod aptius est ex usu, etsi in crebra commutatione illud etiam sic ponitur, vel poni omnino potest. Pro ἀπολείπων Moscov. ἀπολεῖπον. Planudes sic locum refert: στενὴν ἀπολείπων πάροδον πρὸς τὴν θάλατταν ἐν ταῖς νηνεμίαις. Post pro ὕδασι Medic. 3. 4. Moscov. Paris. malunt ὕδατι.

§. 9.

Ac deinde Phaselis, tres habens portus, urbs memorabilis, et lacus. Supra hanc Solyma sunt mons, et Termessus, Pisidica urbs, angustiis montium imminens, per quas in Milyadem transitur. Atque Alexander etiam propterea eam diruit, ut fauces istas aperiret. Apud Phaselidem sunt ad mare angustiae, per quas exercitum tradu-

ρήγαγε τὴν στρατιάν. Ἔστι δ' ὄρος Κλίμαξ καλού- Lycia.
μενον· ἐπίκειται δὲ τῷ Παμφυλίῳ πελάγει, στενὴν
ἀπολείπων πάροδον ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ταῖς μὲν νηνε-
μίαις γυμνουμένην, ὥστε εἶναι βάσιμον τοῖς ὁδεύουσι·
πλημμύροντας δὲ τοῦ πελάγους, ὑπὸ τῶν κυμάτων
καλυπτομένην ἐπὶ πολύ· ἡ μὲν οὖν διὰ τοῦ ὄρους
ὑπέρβασις, περίοδον ἔχει καὶ προσάντης ἐστί, τῷ δ'
αἰγιαλῷ χρῶνται κατὰ τὰς εὐδίας. Ὁ δὲ Ἀλέ-
ξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεσὼν καιρὸν, καὶ τὸ πλέον
ἐπιτρέπων τῇ τύχῃ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα, ὥρμησε,
καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν ὕδασι γενέσθαι τὴν πορείαν p. 667.
συνέβη, μέχρι ὀμφαλοῦ βαπτιζομένων. Ἔστι μὲν
οὖν καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκιακὴ, ἐπὶ τῶν ὀρῶν ἱδρυμέ-
νη τῶν πρὸς Παμφυλίαν· τοῦ δὲ κοινοῦ τῶν Λυκίων
οὐ μετέχει, καθ' αὑτὴν δὲ συνέστηκεν.

§. 10.

traduxit Alexander. Eſt enim ibi mons Climax, Pamphylio incumbens mari, et propter litus arctum relinquens tranſitum, qui tranquillo mari nudatur, et a viatoribus perambulari poteſt: mari exundante, fluctibus admodum obtegitur: tranſitus montis circuitum facit, et arduus eſt; commoda tempeſtate litore utuntur. Alexander autem hybernam incidit in tempeſtatem, cumque fortunae maximam eventus partem crederet, antequam defluerent undae, profectus eſt: itaque contigit, ut totum diem milites per aquam iter facerent, usque ad umbilicum in eam demerſi. Urbs iſta Lyciae eſt, in confinio Pamphyliae ſita: ſed per ſe conſtat, neque communitatis Lyciorum eſt particeps.

§. 10.

Lycia.

§. 9.

Εἶτα [1] Φασηλὶς, τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος καὶ λίμνη. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρος, καὶ [2] Τερμησσὸς, Πισιδικὴ πόλις, ἐπικειμένη τοῖς στενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστιν εἰς τὴν Μιλυάδα. Καὶ ὁ [3] Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν αὐτὴν, ἀνοῖξαι βουλόμενος τὰ στενά. Περὶ Φασηλίδα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ θάλατταν στενὰ, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε

1) Moscov. Paris. Ven. 1. 2. vitiose Φασιλίς. Tum Eustathius ad Dionys. v. 855. locum nostrum sic invertit: Φάσηλις λίμνη καὶ πόλις, ἀξιολόγους ἔχουσα τρεῖς λιμένας.

2) Edd. ante Casaubonum Τέρμησσος, inde Τέρμισσος. Mediç. 3. 4. Moscov. Τέλμισος, ut vetus interpres. Eadem variatio et alibi notatur, de qua cf. ad Melam V. 2. P. 1. p. 482. Τερμησσὸς in Pisidia etiam ab aliis ponitur, et scripturam per η testantur etiam numi. Cf. Eckhel in doctrina num. P. 1. Vol. 3. p. 27.

3) Δὲ, quod vulgo additur post Ἀλέξανδρος, deest in Medic. 3. 4. Moscov. Venet. 1. 2. ut τὰ post ἐστὶ in Medic. 3. 4. Paris. et edd. ante Casaubonum. Tum Paris. et Moscov. Φασιλίδα. Porro pro στρατείαν Medic. 3. 4. Moscov. substituunt στρατιὰν, quod aptius est ex usu, etsi in crebra commutatione illud etiam sic ponitur, vel poni omnino potest. Pro ἀπολείπων Moscov. ἀπολεῖπον. Planudes sic locum refert: στενὴν ἀπολείπων πάροδον πρὸς τὴν θάλατταν ἐν ταῖς νηνεμίαις. Post pro ὕδασι Medic. 3. 4. Moscov. Paris. malunt ὕδατι.

§. 9.

Ac deinde Phaselis, tres habens portus, urbs memorabilis, et lacus. Supra hanc Solyma sunt mons, et Termessus, Pisidica urbs, angustiis montium imminens, per quas in Mi[illegible] dem transitur. At[illegible] xander etiam [illegible] eam diruit, ut [illegible] aperiret. A[illegible] dem sunt a[illegible] stiae, per

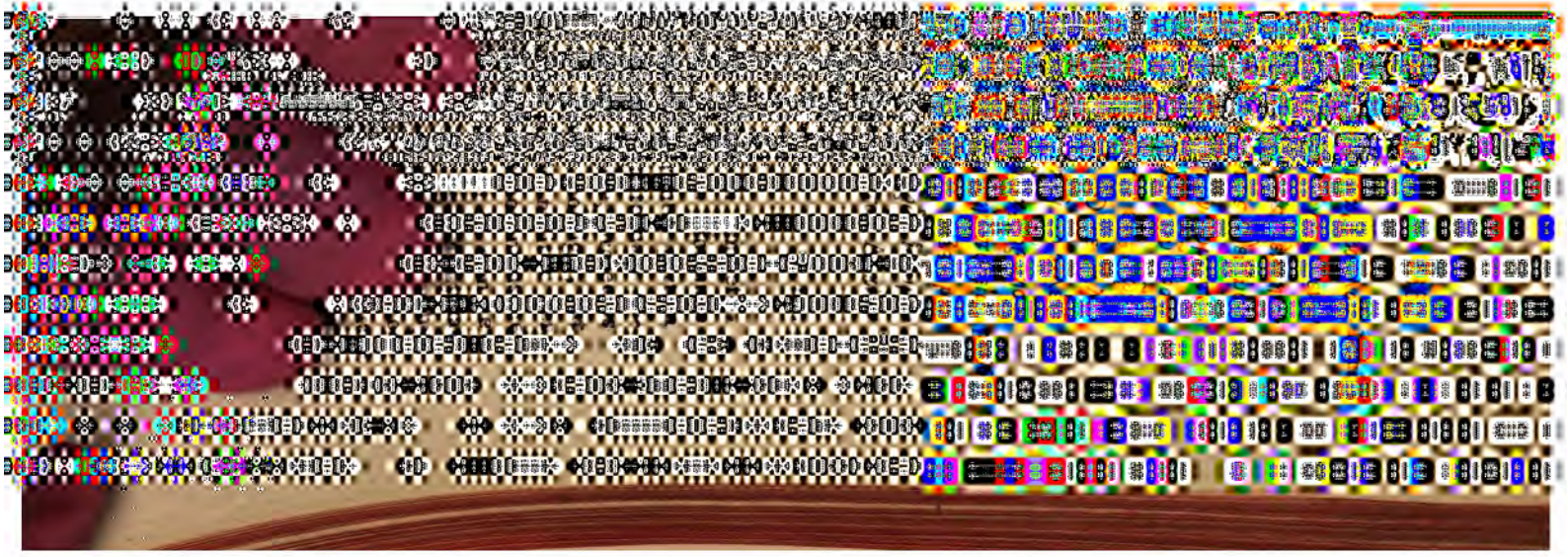

Lycia.

§. 10.

Ὁ μὲν οὖν ποιητὴς ἑτέρους τῶν Λυκίων ποιεῖ τοὺς Σολύμους· ὑπὸ γὰρ τοῦ τῶν Λυκίων βασιλέως πεμφθεὶς ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ δεύτερον τοῦτον ἆθλον,

— [1] Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισιν.

Οἱ δὲ τοὺς Λυκίους πρότερον Σολύμους καλεῖσθαι φάσκοντες, ὕστερον δὲ Τερμίλας, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῷ Σαρπηδόνι· μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους, ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος, ὃν ἐκπεσόντα τῆς οἰκείας ἐδέξατο Σαρπηδὼν ἐπὶ μέρει τῆς ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Ὁμήρῳ· βελτίους δ' οἱ φάσκον-

1) Editiones ante Caſaubonum integrum verſum ex Homero Il. 6, 184, repetunt; codices priora verba δεύτερον ἆθλ ignorant. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. Σολύμυις; iidem cum aliis ἐμαχέσατο, de quo cf. ad lib. 12. p. m. 219. Tantum Medic. 3. 4. μαχέσατο. Porro ordine inverſo Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. καλεῖσθαι Σολύμους. Sequens φασὶ recte et ſalvo ſenſu abeſt a codicibus meis omnibus, ab Aldo intruſum poſt Σαρπηδόνι. In ſequ. οἰκείας pro οἰκίας dedi ex Medic. 3. 4. Commutatio frequens et paſſim notata. Tum codices Caſaubonn. dederunt ἐπὶ μέρος, et Μυλύας edd. ante Xylandrum.

§. 10.

Enimvero Homerus Solymos a Lyciis diverſos facit: quando a Lyciorum rege Bellerophontes, ad ſecundum hoc miſſus certamen,

Adverſus Solymos claros tulit arma ſecundo.

Qui autem Lycios quondam Solymos dictos aſſerunt, deinde Termilas ab iis, qui cum Sarpedone e Creta venerunt; poſtea Lycios, a Lyco Pandionis F. quem extorrem domo Sarpedon in regni partem recepiſſet: non conſentanea

φάσκοντες, λέγεσθαι Σόλυμους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, τοὺς νῦν Μιλύας προσαγορευομένους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν. Pamph.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Μετὰ Φασηλίδα δ' ἐστὶν ἡ Ὀλβία, τῆς Παμφυλίας ἀρχή, μέγα ἔρυμα, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Κατάρρακτης λεγόμενος, ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας καταῤῥάττων ποταμὸς πολὺς καὶ χειμαῤῥώδης, ὥστε πόῤῥωθεν ἀκούεσθαι τὸν ψόφον. Εἶτα πόλις [2] Ἀττάλεια, ἐπω-

1) Moscov. Paris. edd. ante Xylandrum Καταράκτης et καταράττων. Cf. ad lib. 11. p. m. 437. et alibi, et quae dedi ad Melam V. 2. P. 1. p. 460. Pro ὥστε Medic. 4. ὡς.

2) Dedi cum aliis ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. hic et infra Ἀττάλεια. Vulgo Ἄτταλία. Confirmat priorem scripturam Ἀτταλεῖς apud Stephanum, et Ἀττάλειαν in numis. Atque ita antea hic correxerat Politus ad Eustath. in Homer.

nea Homericis tradunt. Melius, qui ab Homero Solymos dictos ajunt, qui nunc Milyae appellantur, de quibus supra actum est.

CAP. III.

§. 1.

Post Phaselidem Olbia est Pamphyliae initium, magna munitio: inde fluvius Catarrhactes, sic dictus, quia copiosus de excelso saxo se proruit torrentis in morem, ejusque decidentis fragor longe auditur. Sequitur Attalea urbs, nomen habens ab

Pamph. ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, καὶ [3] οἰκίσαντος εἰς Κώρυκον πολίχνιον ἄλλην κατοικίαν, ὅμορον καὶ μικρὸν περίβολον περιθέντος. Φασὶ δ' ἐν τῷ μεταξὺ [4] Φασηλίδος καὶ Ἀτταλείας δείκνυσθαι Θήβην τε καὶ Λυρνησσὸν, ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ Θήβης πεδίου τῶν Τρωϊκῶν Κιλίκων εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκ μέρους, ὡς εἴρηκε Καλλισθένης.

§. 2.

Εἶθ' ὁ [1] Κέστρος ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι σταδίους ἑξήκοντα Πέργη πόλις· καὶ πλησίον ἐπὶ μετεώρου

mer. Il. 2, 690. T. 2. p. 689. qui per ει hinc refert; nec aliter idem ad Dionyſ. v. 855.

3) Omnes libri ferunt per η, quod ſtare nequit, uti olim monuit Salmaſ. ad Solin. p. m. 545. Recte etiam ex Noſtro Euſtath. ad Dionyſ. c. l. reddit ἔκτισε. Commiſtio nota. Idem etiam cum libris noſtris ſcribit Κώρυκον, quod male in Κόρυκον mutat Moſcov. Idem etiam dat περιβόλαιον; Venet. 2. καὶ μείζω μικρὸν περίβολον.

4) Moſcov. Pariſ. ut ſupra cum edd. ante Xyl. per ι; recte alii cum aliis auctoribus per η, etſi mutato accentu, de quo cf. etiam ad Melam V. 3. P. 1. p. 433. Latini *Phaſelis*.

1) Ὄιστρος malit Vadianus ad Melam 1, 14. At vulgatam

ab Attalo Philadelpho conditore, qui et in Corycum oppidulum aliam coloniam deduxit, exiguumque ambitum adjecit. Ajunt inter Phaſelidem et Attaleam monſtrari Thebam et Lyrneſſum, cum e Thebano campo Troicorum Cilicum ejectorum pars in Pamphyliam veniſſet: auctor Calliſthenes.

§. 2.

Deinceps ſunt Ceſtrus fluvius: quo adverſo ſi ad LX. ſtadia quis ſubvehatur,

ad

πεώρου τόπου τὸ τῆς Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐν Pamph.
ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος συντελεῖται. Εἶθ' ὑπὲρ τῆς
θαλάττης ὅσον τετταράκοντα σταδίοις πόλις ἐστὶν
ὑψηλὴ, ὡς τοῖς ἐκ Πέργης ἔποπτος· εἶτα λίμνη εὐ-
μεγέθης Κασπρία· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων πο-
ταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι ἑξήκοντα σταδίους Ἄσπεν-
δος πόλις, εὐανδρεῦσα ἱκανῶς, Ἀργείων κτίσμα·
ὑπέρκειται δὲ ταύτης [2] Πεδνηλισσός· εἶτ' ἄλλος
ποταμὸς, καὶ νησία προκείμενα πολλά· εἶτα Σίδη,
Κυμαίων ἄποικος· ἔχει δ' Ἀθηνᾶς ἱερόν. Πλησίον

δ'

tam ſcripturam praeter codices tuentur etiam alii auctores. In ſequ. cum omnibus codicibus poſui ὑπὲρ τῆς θαλάττης, quod Aldus mutavit in ἐπὶ θ. τ. a quo alii exceperunt. At ὑπὲρ verum eſſe, docent praecedentia, et uſus particulae ὑπέρ. Ipſum urbis nomen excidit, quod eſt Σύλλιον. V. Arrian. de exp. Alex. 1, 26, 7. Tum Moſcov. vult σταδίοις, de qua caſuum variatione cf. ad lib. 8. p. m. 305. Deinde idem omittit ὅς cum Medic. 3. 4. quod et abeſſe poſſit.

2) Medic. 3. Πετνηλισὸς, reliqui, ut edd. Πετνηλισσός. At ſcribendum eſt Πεδνηλισσὸς, de quo cf. notata ad lib. 12. p. m. 193.

ad Pergam venit urbem: pone quam in ſublimi loco templum eſt Dianae Pergaeae, ad quod ſingulis annis ſacer eſt conventus: inde ſuper mare ad XL ſtadia eſt urbs celſa et Pergae conſpicua, ac lacus juſtae magnitudinis Capria. Poſt fluvius Eurymedon, quo adverſo ad LX ſtadia ſubvehuntur Aſpendum, urbem ſatis populoſam, ab Argivis conditam: ſupra hanc eſt Pedneliſſus: tum alius fluvius, et ante eum multae parvulae inſulae. Tum Side, Cumaeorum colonia, ubi Minervae eſt aedes.

Prope

Pamph. δ' ἐστὶ καὶ ἡ Κιβυρατῶν παραλία τῶν μικρῶν· εἶθ' ὁ Μέλας ποταμὸς καὶ ὕφορμος· εἶτα Πτολεμαὶς πόλις· καὶ μετὰ ταῦθ' οἱ ὅροι τῆς Παμφυλίας· καὶ τὸ Κορακήσιον, ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας. Ὁ δὲ παράπλους ἅπας ὁ Παμφύλιος σταδίοι εἰσὶν ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα.

§. 3.

p. 668. Φησὶ δὲ Ἡρόδοτος, τοὺς [1] Παμφύλους τῶν μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος εἶναι λαῶν, μιγάδων τινῶν ἐκ Τροίας συνακολουθησάντων· τοὺς μὲν δὴ πολλοὺς ἐνθάδε καταμεῖναι, τινὰς δὲ σκεδασθῆναι πολλαχοῦ τῆς γῆς. Καλλῖνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησί· τοὺς δὲ

1) Vox Παμφύλους excidit in editionibus. Pro Ἀμφιλόχου Aldus, ſequente Hopperi, dedit Ἀρχιλόχου, quod Victorius in margine mutat in Ἀντιλόχου. At non meminerat, Herodotea haec eſſe ex 7, 91. quae et ita adfert Euſtath. ad Dionyſ. v. 854.

Prope eſt etiam Cibyratarum minorum ora maritima: deinde Melas fluvius ac ſtatio, et urbs Ptolemais. Inde fines Pamphyliae, et Coraceſium, aſperae initium Ciliciae. Totius Pamphyliae ambitus navigando eſt ſtadiorum IↃCXL.

§. 3.

Herodotus ſcribit, Pamphylos eſſe gentem eorum, qui cum Amphilocho et Calchante eo venerint, a Troja convenis quibusdam comitati: horum pleroſque ibi conſediſſe, alios per varias terrae partes fuiſſe diſperſos. Callinus Calchantem Clari mortuum

δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ [2] μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ, μέχρι καὶ Φοινίκης. Cilicia.

ΚΕΦ. Δ.

§. 1.

Τῆς [1] δὲ Κιλικίας, τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου, ἡ μὲν λέγεται τραχεῖα, ἡ δὲ πεδιάς· τραχεῖα μέν, ἧς ἡ παραλία στενή ἐστι, καὶ οὐδὲν, ἢ σπανίως ἔχει τὶ χωρίον ἐπίπεδον· καὶ ἔτι ἧς ὑπέρκειται ὁ Ταῦρος, οἰκούμενος

2) Hanc vocem antea omiſſam ex MSStis ſuis ſubplevit Caſaubonus. Legitur eadem etiam in meis.

1) Moſcov. Medic. 3. 4. Τῆς Κιλικίας δέ. Pro καλῶς Caſauboniani i. e. Ven. 2. καλῆς. Prius unice convenit. Idem deinceps valet, ubi pro πλευρῶν idem enotat μερῶν. In Xyl. editione legitur Μονοδίας, operarum vitio. Τραχιῶται minus recte Moſcov. uti etymon docet. Ante Τραχειῶτις Medic. 3. praemittit καί.

tuum perhibet: ipſam illam gentem cum Mopſo Taurum ſuperaſſe, et in Pamphyliam ac Ciciliam ſe diviſiſſe, usque ad Syriam etiam Phoeniciamque.

CAP. IV.

§. 1.

Ciliciae, quae extra Taurum eſt, pars aſpera, altera campeſtris dicitur. Aſpera, cujus ora maritima angusta eſt, et aut nullum, aut raro habet locum aliquem planum, et cui imminet mons Taurus, male habitatus usque ad ſeptentrio-

Cilicia. μενος κακῶς μέχρι καὶ τῶν πρόσβορρων πλευρῶν τῶν περὶ Ἰσαυρας, καὶ τοὺς Ὁμοναδέας μέχρι τῆς Πισιδίας· καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ Τραχειῶτις, καὶ οἱ ἔνοικοῦντες Τραχειῶται. Πεδιὰς δὲ δὴ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρι Ἰσσοῦ, καὶ ἔτι ὧν [2] ὑπέρκειντα κατὰ τὸ πρόσβορρον τοῦ Ταύρου πλευρὸν Καππάδοκες· [3] αὕτη γὰρ ἡ χώρα τὸ πλέον πεδίων εὐπορεῖ καὶ χώρας ἀγαθῆς. Ἐπεὶ δὲ τούτων τὰ μὲν ἐστιν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὰ δ' ἐκτός· περὶ μὲν τῶν ἐντὸς εἴρηται· περὶ

2) Ante Casaubonum in editionibus exstat ὑπέρκειται, quod probat Paris. alii cum Casaubono ὑπέρκεινται. Tum vero luxatus est nexus, nec habet Καππαδόκας, (sic vulgo) unde pendeat. Immo aut Καππαδόκαι ex Medic. 3. 4. praeferri debet, aut Καππαδόκας in nominativum Καππάδοκες mutari, quam formam adhibere solet Noster. Ita etiam suadet vetus interpres. Quod Moscov. habet Καππαδοκίας, eandem objicit difficultatem, quippe quod quidem cum μέχρι componi potest, non item cum ὧν. Verba suo cursu sic fluunt: καὶ ἔτι τούτων, ὧν ὑ. Moscov. etiam antea dat πρὸς βόρρον. Casaubonus ex suis MSStis adnotat τὸ βορειὸν τοῦ T. μέρος.

3) Sic Moscov. Medic. 3. 4. Paris. et edd. ante Casaubonum, inde a quo αὕτη ἡ γάρ. Pro λέγωμεν, ut alibi, Moscov. λέγομεν; idem etiam Τραχιωτῶν, et edd. ante Casaubonum Τραχειῶν.

trionalia latera Isauris vicina, et juxta Homonadenses usque ad Pisidiam. Eadem ab asperitate Tracheotis dicitur, et incolae Tracheotae. Campestris a Solis est et Tarso usque ad Issum, et praeterea cui a septentrionali parte Tauri imminent Cappadoces: haec enim regio majori e parte campis bonoque agro abundat. Quoniam vero horum alia sunt intra, alia extra Taurum, diximus autem de iis, quae intra

περὶ δὲ τῶν ἐκτὸς λέγωμεν, ἀπὸ τῶν Τραχειωτῶν Cilicia ὁρμώμενοι.

§. 2.

Πρῶτον τοίνυν ἐστὶ τῶν Κιλίκων φρούριον τὸ Κορακήσιον, ἱδρυμένον ἐπὶ πέτρας ἀποῤῥῶγος, ᾧ ἔχρήσατο Διόδοτος, ὁ Τρύφων προσαγορευθεὶς, ὁρμητηρίῳ, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησε τὴν Συρίαν τῶν βασιλέων, καὶ διεπολέμει πρὸς ἐκείνους, τοτὲ μὲν κατορθῶν, τοτὲ δὲ πταίων. Τοῦτον μὲν οὖν Ἀντίοχος ὁ Δημητρίου κατακλείσας εἴς τι χωρίον, ἠνάγκασε διεργάσασθαι τὸ σῶμα. Τοῖς δὲ Κίλιξιν ἀρχὴ τοῦ τὰ πειρατικὰ συνίστασθαι Τρύφων αἴτιος κατέστη, ἐκ τῆς τῶν βασιλέων [1] εὐδένεια, τῶν τότε ἐκ διαδοχῆς

Vv 2 ἐπισα-

1) Paris. εὐδενία, reliqui per ει efferunt, uti et scribitur lib. 17. p. 797. f. etsi omnino prius rejici non potest. Ante ἄλλοι Moscov. ponit οἱ, contra ante ἐπιτιθεμένοις Paris. omittit τοῖς, et pro ἐπιτιθεμένοις Moscov. dat ἐπιθεμένοις; et

intra sunt: dicamus nunc de extra eum sitis, initio sumto ab aspera Cilicia.

§. 2.

Primum Ciliciae castellum est Coracesium, situm in petra praerupta: qua arce belli usus est Diodotus, cognomento Trypho, cum a regibus abalienaret Syriam, bellumque dubiae fortunae vicibus adversus eos gereret. Atque hunc quidem Antiochus Demetrii F. quodam in castello inclusum, ad mortem sibi conscisc endam adegit. Cilicibus autem, ut societates praedandi in mare coirent, Tryphon auctor fuit, et socordia regum, qui per successio-

Cilicia. ἐπισατούντων τῆς Συρίας ἅμα καὶ τῆς Κιλικίας· τῷ γὰρ ἐκείνου νεωτερισμῷ συνενεωτέρισαν καὶ ἄλλοι· διχοστατοῦντές τε ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους, ὑποχείριον ἐποίουν τὴν χώραν τοῖς ἐπιτιθεμένοις. Ἡ δὲ τῶν ἀνδραπόδων ἐξαγωγὴ προυκαλεῖτο μάλιστα εἰς τὰς κακουργίας, ἐπικερδεστάτη γενομένη· καὶ γὰρ ἠλίσκοντο ῥᾳδίως· καὶ τὸ ἐμπορεῖον οὐκ ἄπωθεν παντελῶς ἦν μέγα καὶ πολυχρήματον, ἡ Δῆλος, δυναμένη μυριάδας ἀνδραπόδων αὐθημερὸν καὶ δέξασθαι, καὶ ἀποπέμψαι· ὥστε καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο· Ἔμπορε, κατάπλευσον, ἔξελου, πάντα πέπραται. Αἴτιον δ', ὅτι πλούσιοι γενόμενοι Ῥωμαῖοι μετὰ τὴν Καρχηδόνος καὶ Κορίνθου [2] κα-

et Medic. 3. pro ἐμπορεῖον, ut alibi variatur, ἐμπόριον. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. οὐ παντελῶς ἄπωθεν, et pro διὰ ταῦτα omnes libri, etiam Caſauboniani, διὰ τοῦτο, cum in editionibus legatur διὰ ταῦτα. Auſcultavi libris ſcriptis. Deinde Caſaubonus ex ſuis i. e. Ven. 2. enotat πέπρακται. Vulgata melior.

ceſſiones tunc Syriae ſimul et Ciliciae praeerant; nam illo novas res moliente, idem etiam alii egerunt: et cum inter ſe diſſiderent fratres, ditionem inſidiantibus fecerunt obnoxiam. Maxime ad maleficia invitavit mancipiorum exportatio, cum eſſet lucroſiſſima: nam et facile mancipia capiebant, et non procul aberat maximum emporium Delus atque opulentum, quod uno die poterat ccıɔɔ mancipiorum accipere et amandare: ut etiam proverbium exſtiterit: Mercator, appelle navim, expone, omnia illico vendideris. Cauſam rei praebuit, quod, deletis Carthagine et Corintho, Romanis multorum

Cilicia. p. 669.

[2] κατασκαφὴν, οἰκετίαις ἐχρῶντο πολλαῖς· ὁρῶντες δὲ τὴν εὐπέτειαν οἱ λῃσταὶ ταύτην, ἐξήνθησαν αὐθρόως αὐτοὶ, καὶ ληΐζόμενοι, καὶ σώματ' ἐμπορούντες. Συνήργουν δ' εἰς ταῦτα καὶ οἱ τῆς Κύπρου καὶ οἱ τῆς Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐχθροὶ τοῖς Σύροις ὄντες· οὐδ' οἱ [3] Ῥόδιοι δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥστ' οὐδὲν ἐβοήθουν· ἅμα δὲ καὶ οἱ λῃσταὶ προσποιούμενοι σώματ' ἐμπορεῖν, ἄληκτον τὴν κακουργίαν εἶχον. Ἀλλ' οὐδὲ Ῥωμαῖοί πω τοσοῦτον ἐφρόντιζον τῶν ἔξω τοῦ Ταύ-

Vv 3 ρου,

2) Venet. 2. Medic. 4. cum. Caſaubonianis κατασφήν. At ſic κατασκάπτειν lib. 8. p. m. 172. In οἰκετίαις variatur ſic, ut et alii, ut Caſaubonn. quidam et Moſcov. per ις adferant; Caſaubonus praeterea ex aliis notat οἰκεταίαις. Ante λῃζόμενοι in Medic. 3. deeſt καὶ, ſalvo etiam ſic ſenſu.

3) Sic Caſauboniani et mei omnes cum vetere interprete. Editiones Σύροις, quod praecedentia etiam impugnant. Tum vicini Rhodii, qui tunc maris imperium tenebant, multum alias adjuvare poterant. Pro ἄλυτον Medic. ἄλυκτον vel, uti etiam legi potuit, ἄληκτον, et adfert Ven. 1. hoc quidem ſatis apte; ſed ἄλυτον minus placet.

torum mancipiorum uſus coepit eſſe: eam facilitatem praedones animadvertentes, confertim erupérunt, mancipia facientes atque vendentes. Huc conducebat etiam Cypriorum et Aegyptiorum regum conniventia, qui Syrorum erant inimici: neque Rhodii iis amici erant, ideoque non opitulabantur: ſimul et praedones, cum ſe vendere corpora tantum ſimularent, continua egerunt latrocinia. Ac ne Romanis quidem admodum curae erant ea, quae extra Taurum fiebant: ſed quamquam mi-

terent

Cilicia. ρου, ἀλλ' ἔπεμψαν μὲν καὶ Σκιπίωνα τὸν [4] Αἰμιλιάνον, ἐπισκεψόμενον τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν ἄλλους τινάς· ἔγνωσαν δὲ κακίᾳ τῶν ἀρχόντων συμβαῖνον τοῦτο, εἰ καὶ τὴν κατὰ γένος διαδοχὴν τὴν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, αὐτοὶ κεκυρωκότες, ἠδοῦντο ἀφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ συμβὰν τῆς μὲν χώρας ἐποίησε κυρίους Παρθυαίους, οἳ τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου κατέσχον· τὸ τελευταῖον δὲ καὶ Ἀρμενίους, οἳ καὶ τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου προσέλαβον μέχρι καὶ Φοινίκης· καὶ τοὺς βασιλέας κατέλυσαν εἰς δύναμιν, καὶ τὸ γένος αὐτῶν σύμπαν, τὴν

4) Moscov. Αἰμιλιανόν. Post in edd. ante Casaubonum κατά γε διαδοχήν, qui vel ingenio et conjectura, vel ex veteribus libris se restituisse ait εἰς τὴν κατὰ γένος διαδοχήν. Consentiunt mei, ex quibus tantum Medic. 3. εἰ τὴν, 4. εἰς τὴν, corr. εἰ καὶ τήν. Placuit ita posterius, ut redderem. Ante Παρθυαίους Paris. ponit τούς. Tum Moscov. Medic. 3. 4. κατέσχον· τὸ τελευταῖον; Paris. κατέσχοντο· τὸ τελευταῖον. Praetuli prius. Vulgo κατέσχοντο· τελευταῖον ejecto τό, quod aliàs praemittit Noster. In sequ. Moscov. προσελάβοντο, et Venet. 1. corrupte Μίλητι.

terent contemplatum ista Scipionem Aemilianum, qui gentes et urbes inspiceret, ac deinde alios quosdam: deprehenderunt tamen, id nequitia praefectorum fieri, etsi successionem inde a Seleuco Nicatore, quippe quam ipsi habuissent ante ratam, abolere dedecori sibi ducebant. Sane hoc pacto factum est, ut ditio ea in Parthorum veniret potestatem, qui trans Euphratem sita obtinebant: et ad extremum etiam Armeniorum, qui extra Taurum quoque sita occupaverunt adeo ad Phoeniciam usque, et regiam, quantum potuere, imminuerunt potesta-

τὴν δὲ θάλατταν τοῖς Κίλιξι παρέδωκαν. Εἶθ' Cilicia.
5 αὐξηθέντας ἠναγκάσθησαν καταλύειν Ῥωμαίοις πολέμῳ καὶ μετὰ στρατιᾶς, οὓς αὐξομένους οὐκ ἐκώλυσαν. Ὀλιγωρίαν μὲν οὖν αὐτῶν χαλεπὸν καταγνῶναι· πρὸς ἑτέροις δὲ ὄντες τοῖς ἐγγυτέρω, καὶ κατὰ χεῖρα μᾶλλον, οὐχ οἷοί τε ἦσαν τὰ ἀπωτέρω σκοπεῖν. Ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξεν ἡμῖν ἐν παρεκβάσει διὰ βραχέων εἰπεῖν.

§. 3.

Μετὰ δὲ τὸ Κορακήσιον Σύεδρα πόλις, εἶθ' Ἁμαξία ἐπὶ βουνοῦ κατοικία τις, ὕφορμον ἔχουσα, ὅπου

Vv 4

5) Moſcov. αἰξηθέντας et αὐξηθέντις, utrum rectum, facile adparet. Idem poſt στρατείας habet pro στρατιᾶς, ex uſitata commiſtione. In fine verba ταῦτα — εἰπεῖν deſunt in Ven. 2. In verbis ipſis Moſcov. adfert παραβάσει pro παρεκβάσει. At poſterius bene habet, uti vocant digreſſiones. V. Marcianus in periplo in. et paſſim Polybius. Cf. etiam Sevin ſur la vie — de Phylarque in Memoires — de Paris T. 8. p. 125.

1) Mirum, unde in Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1, obtru-

teſtatem, eorumque omne genus, ac Cilicibus mare tradiderunt. Proinde quibus Romani creſcentibus non obſtiterunt, eos tandem auctos viribus bello et miſſo exercitu coacti ſunt opprimere. Neque facile eſt Romanos hic negligentiae inſimulare, qui aliis propinquioribus occupationibus detenti, iisque magis ad manum poſitis, remotiora non potuerunt curare. Hanc viſum mihi fuit dicere pauciis, ut in digreſſione.

§. 3.

Poſt Coraceſium ſequitur Syedra urbs: deinde Hamaxia in colle quodam oppidulum cum navali, quo mate-

Cilicia. p. 670. πλους ϛαδίων. Ἐν τούτῳ δ' ἐϛὶν Νάγιδος πόλις πρῶτον μετὰ τὸ Ἀνεμούριον· εἶτ' Ἀρσινόη πρόσορμον, ἔχουσα· εἶτα τόπος Μελανία, καὶ Κελένδερις πόλις, λιμένα ἔχουσα. Τινὲς δὲ ταύτην ἀρχὴν τίθενται τῆς Κιλικίας, οὐ τὸ Κορακήσιον, ὧν ἐϛι καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος· καί φησιν, ἀπὸ μὲν τοῦ Πηλουσιακοῦ ϛόματος εἶναι τρισχιλίους ἐννακοσίους ϛαδίους εἰς Ὀρθωσίαν· ἐπὶ δὲ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα· ἐπὶ δὲ τὰς πύλας ἑξῆς πεντακόσια εἰκοσιπέντε· ἐπὶ δὲ τοὺς ὅρους τῶν Κιλίκων χίλια διακόσια ἑξήκοντα.

§. 4.

Εἶθ' [1]Ὅλμοι, ὅπου πρότερον ᾤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς· κτισθείσης δ' ἐπὶ τῷ Καλυκάδνῳ τῆς Σελευκεί-

1) Codices Ὅλμος cum vetere interprete, editiones ante Casaubonum Ὅλμους, post Ὅλμος. Ipse tamen ex Stephano, in primis cum Strabonis verba referat, emendat Ὅλμοι, idemque placet Holstenio ad Stephan. p. 233. sic ut scribatur

est urbs Nagidos, inde Arsinoë stationem habens, post locus Melania et Celenderis urbs cum portu. Quidam hanc, non Goracesium faciunt Ciliciae principium, quorum est etiam Artemidorus, qui a Pelusiaco ostio ad Orthosiam tradit stadia CIϽ CIϽ CIϽ IϽ CCCC. ad Orontem flumen CIϽCXXX. deinceps ad portas IϽXXV. ad terminos Ciliciae CIϽ CCLX.

§. 4.

Deinde Holmi, ubi quondam habitarunt, qui nunc Seleucenses sunt, et, condita ad Calycadnum Seleucia,

Λευκείαις, ἐκεῖ μετῳκίσθησαν. Εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τὴ τοῦ Cilicia.
Καλυκάδνου ἐκβολὴ κάμψαντι πίονα, ποιοῦσαν
ἄκραν, ἣ καλεῖται Σαρπηδών. [2] Πλησίον ἐστὶ τοῦ
Καλυκάδνου καὶ τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἄκρα· ἔχει
δὲ ὁ ποταμὸς ἀνάπλουν εἰς τὴν Σελεύκειαν πόλιν εὖ
συνοικουμένην, καὶ πολὺ ἀφεστῶσαν τοῦ Κιλικίου καὶ
Παμφυλίου τρόπου. Ἐνταῦθα ἐγένοντο καθ' ἡμᾶς
ἄνδρες ἀξιόλογοι τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων,
Ἀθηναῖός τε καὶ Ξέναρχος, ὧν ὁ μὲν Ἀθηναιος καὶ
ἐπολιτεύσατο, καὶ ἐδημαγώγησε χρόνον τινὰ ἐν τῇ
πατρίδι

tur εἶτ' Ὅλμοι, quia Stephanus ſine adſpiratione profert. Accedit de numero plurali ipſius Strabonis auctoritas ſupra p. 663. f. ubi eſt τοὺς Ὅλμους. Sic Plinius 5, 22. f. 27, addita adſpiratione *Holmoe*.

2) Medic. 3. Πλησίον δ'. In nomine Ἀθηναῖος, uti vulgo prodit, accentum retraxi. Cf. ad lib. 13. p. m. 458. Μουσήνα mutato accentu Moſcov. effert Μουσῆνα contra grammaticas leges. Sic Αἰνεία, Μαικήνα, Εὐρώτα. Poſt ante ἐπιβουλῆς codices Caſauboniani et mei cum Planude praemittunt συναθείσης, idemque ex Vatic. etiam enotatum hic erat. Exciderat in ed. Aldina et hinc in reliquis omiſſum, Σκότου ante Xyl. vitioſe pro σκότου.

leucia, eo migraverunt, Statim enim ſunt Calycadni oſtia, ſi litus flexeris, quod promontorium efficit, cui nomen Sarpedon. Vicinum eſt Calycadno Zephyrium promontorium. Adverſo Calycadno Seleuciam navigatur, urbem bene conditam, et valde diverſam a Ciliciae ac Pamphyliae more. Ibi noſtra aetate exſtiterunt memorabiles peripatetici, Athenaeus et Xenarchus. Athenaeus etiam reſpub. tractavit, et aliquamdiu in patria populum dicendo duxit:

Cilicia. πατρίδι· εἶτ' ἐμπεσὼν εἰς τὴν Μουρήνα Φιλίαν, ἐκείνῳ συνεάλω φεύγων, φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ συσκαθείσης ἐπιβουλῆς· ἀναίτιος δὲ φανεὶς, ἀφείθη ὑπὸ Καίσαρος. Ὡς δ' ἐπανιόντα εἰς Ῥώμην ἠσπάζοντο, καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ πρῶτοι ἐντυγχάνοντες, τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἔφη·

Ἥκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Λιπών. —

Ὀλίγον δ' ἐπιβιοὺς χρόνον, ἐν συμπτώσει τῆς οἰκίας, [3] ἐν ᾗ ᾤκει, διεφθάρη, νύκτωρ γενομένῃ. Ξέναρχος δὲ, οὗ ἠκροασάμεθα ἡμεῖς, ἐν οἴκῳ μὲν οὐ πολὺ διέτριψεν· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ἀθήνῃσι, καὶ τὸ τελευταῖον ἐν Ῥώμῃ τὸν παιδευτικὸν βίον ἑλόμενος· χρησά-

3) Ita ferunt omnes codices, contra editiones ἐν ᾗπερ κατῴκει. Tum pro νυκτὸς γενομένης Medic. 4. γενομένῃ, Venet. 2. νύκτωρ, Paris. Ven. 1. νύκτωρ γενομένῃ, quod improbat Villebrune, qui ex Parisiensi variantes lectiones conlegerat, at optime consulit Moscov. qui dat νύκτωρ γενομένῃ, nempe συμπτώσει.

duxit: deinde, cum in amicitiam Murenae incidisset, hujus in Augustum Caesarem insidiis compertis, una ipse fugiens captus est, insonsque inventus, a Caesare dimissus. Cum autem Romam reversum salutarent atque compellarent primo occurrentes, Euripidea ista protulit:

Venio relicta mortuorum ego specu,
Portisque tenebrarum: —

cumque paulum temporis supervixisset, noctu ruina domus, in qua habitabat, oppressus periit. Xenarchum nos audivimus. Is non diu domi mansit, sed fere Alexandreae vixit et Athenis, ac tandem Romae, docendum amplexus vitae

χρησάμενος δὲ καὶ τῇ [4] Ἀρείου φιλίᾳ, καὶ μετὰ Cilicia.
ταῦτα τῇ τοῦ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, διετέλεσε μέχρι γήρως ἐν τιμῇ ἀγόμενος· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς πηρωθεὶς τὴν ὄψιν, κατέσρεψε νόσῳ τὸν βίον.

§. 5.

Μετὰ δὲ τὸν [1] Καλύκαδνον ἡ Ποικίλη λεγομένη πέτρα, κλίμακα ἔχουσα λατομητὴν, ἐπὶ Σελεύκειαν ἄγου-

4) Suſpectam hanc lectionem in margine judicat Caſaubonus et ad commentarium ablegat, in quo tamen de eo exponit. Magna autem apud Auguſtum valuiſſe auctoritate conſtat. Cf. Dio 51, 16. 52, 36. et qui ad eum laudantur. Iidem vero docent, pro ι ſubſtituendum eſſe ε, quare etiam in Suetonii Auguſto c. 89. vocatur *Areus*. Antea ex codicibus omnibus praetuli διετρίψεν, cum in editionibus legatur διετριβεν. Prius etiam per nexum praeſtat. Καίσαρος ſine articulo prodit in Medic. 3. 4. τῇ praecedens deeſt in Moſcov. Tum πεπηρωθεὶς male exhibet Pariſ.

1) Pariſ. Κάλυδνον, uti a quibusdam vocatum eſſe diſerte tradit Stephanus ſ. v. Τρία. Sic paullo inferius ab aliis etiam MSStis vocatur. Praeſtat tamen retinere formam, quam ſupra praeivit Strabo. Poſt ἄγουσαν aptius Caſaubonn. Ven. 1. 2. Pariſ. Moſcov. ut ad κλίμακα referatur. Vulgo ἄγουσα. In ſequ. Medic. 3. τὴν κρόκον, ut antea; praeter uſum; Caſaubonn. Pariſ. Moſcov. Ven. 1. 2. ὑπὸ γῆς, ut alibi variatur. Cf. ad lib. 8. p. m. 66.

vitae genus deditum, uſusque amicitia Arii, et poſt etiam Auguſti Caeſaris, ad finem usque vitam honoratus perduxit: paulo ante mortem luminibus captus, morbo eſt exſtinctus.

§. 5.

Poſt Calycadnum eſt petra Poecile, *id eſt varia*, dicta: cui inciſi ſunt gradus,

Cilicia. ἄγουσαν. Εἶτ' Ἀνεμούριον ἄκρα, ὁμώνυμος τῇ πρότερα, καὶ Κράμβουσα νῆσος, καὶ Κώρυκος ἄκρα, ὑπὲρ ἧς ἐν εἴκοσι σταδίοις ἐστὶ τὸ Κωρύκιον ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φύεται. Ἔστι δὲ ποικίλας μεγάλη
p. 671. κυκλοτερὴς, ἔχουσα περικειμένην ὀφρὺν πετρώδη, πανταχόθεν ἱκανῶς ὑψηλήν· καταβάντι δ' εἰς αὐτὴν ἀνώμαλόν ἐστιν ἔδαφος, καὶ τὸ πολὺ πετρῶδες· μεταξὺ δὲ τῆς θαμνώδους ὕλης ἀειθαλοῦς τε καὶ ἡμέρου· παρέσπαρται δὲ καὶ τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα τὴν κρόκον. Ἔστι δὲ καὶ ἄντρον αὐτόθι, ἔχον πηγὴν μεγάλην, ποταμὸν ἐξιεῖσαν καθαροῦ τε καὶ διαφανοῦς ὕδατος, εὐθὺς καταπίπτοντα ὑπὸ γῆν· ἐνεχθεὶς δ' ἀφανὴς, ἔξεισιν εἰς τὴν θάλατταν· καλοῦσι δὲ Πικρὸν ὕδωρ.

§. 6.

dus, qua Seleuciam itur. Deinde Anemurium ejusdem cum priore nominis promontorium: hinc Crambusa insula, et Corycus promontorium, supra quod ad xx stadia antrum est Corycium, in quo optimus crocus nascitur. Est autem caverna ingens, rotunda, saxosa, cincta supercilio undiquaque satis alto: in quam ubi descenderis, solum est inaequale, saxosum fere, plenum virgultis semper virentibus ac domesticis: juxta consita sunt sola, quae crocum ferunt. Est et antrum ibidem, quod fontem habet magnum, unde fluvius editur purae ac pellucidae aquae, statim terram subiens, occultoque alveo in mare effluens: vocant amaram aquam.

§. 6.

§. 6. Cilicia.

Εἶθ' ἡ Ἐλαιοῦσσα νῆσος μετὰ Κώρυκον, πρὸς ἠπείρῳ κειμένη τῇ ἠπείρῳ, ἣν συνῴκισεν Ἀρχέλαος, καὶ κατεσκεύασατο βασίλειον, λαβὼν τὴν Τραχῶτιν Κιλικίαν ὅλην, πλὴν Σελευκείας· καθ' ὃν τρόπον καὶ Ἀμύντας πρότερον εἶχε, καὶ ἔτι πρότερον Κλεοπάτρα. Εὐφυοῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρός τε λῃστήρια, καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλατταν (κατὰ γῆν μὲν, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὀρῶν, καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδίων καὶ γεωργίας ἐχόντων μεγάλας

1) Sic dedi pro Ἐλαιοῦσσα. Cf. ad lib. 12. p. m. 28. Ante Κώρυκον Moſcov. Pariſ. ponunt τήν. At ὁ Κώρυκος Noſter poſt §. 6. Tum Moſcov. κατεσκεύασε τὸ βασ. Vulgata ſana eſt. Sed pro Τραχῶτιν rectius Medic. 3. 4. Τραχειῶτιν. Cf. ad lib. 12. p. m. 189. Tum Medic. 4. ὃν τρόπον absque καθ', et Ἀμύντας absque articulo in Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. uti proxime antea ſcribitur nude Ἀρχέλαος.

2) Ὑπερκειμένων leg. ſuadet Palmerius in auctor. Gr. p. m. 349. quod utique in obpoſitione aptius eſt. Attamen cum in vulgata perſtent omnes, quae et ipſa ad nexum revocari poteſt, nihil mutavi. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. Ven. 1. edd. ante Caſaubonum dant ὑποδυτηρίων, quam vocem, etſi Lexica,

§. 6.

Deinde poſt Corycum Elaeuſſa inſula eſt, continenti propinqua, quam Archelaus condidit, et regiam ſibi fecit, cum totam aſperam Ciliciam, excepta Seleucia, eſſet nactus, quo modo et Amyntas prius habuit, et ante hunc Cleopatra. Nam cum latrociniis et terreſtribus et maritimis loca iſta opportuna eſſent: (tecta, ob montium magnitudinem, et populorum ultra habitantium, qui campos et agros habent amplos

Cilicia. μεγάλα, καὶ εὐκατατρόχαστα· κατὰ θάλατταν δὲ, διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης, καὶ τῶν λιμένων, καὶ ἐρυμάτων, καὶ ὑποδεκτηρίων) ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ τοιοῦτο βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἡγεμόσιν εἶναι, τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις· οἳ μήθ' ἀεὶ παρεῖναι ἔμελλον, μήτε μεθ' ὅπλων. Οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ τὴν Τραχεῖαν Κιλικίαν. Εἰσὶ δ' ὅροι ταύτης μεταξὺ Σόλων τε καὶ Ἐλαιούσσης ὁ Λάμος ποταμὸς, καὶ κώμη ὁμώνυμος.

§. 7.

Lexica ignorant, minime tamen ſpernendam puto, etſi notior altera, quam Caſaubonus ex vett. libris repoſuit i. e. ex Venet. 2. quocum conſentit Pariſ. Pro τοιοῦτο in Medic. 3. 4. τοιοῦτον. Tum Medic. 3. μᾶλλον βασιλεύεσθαι; Moſcov. βασιλεύεσθαι μὲν τοὺς τόπους μᾶλλον. Tum Ἐλαιούσσης dedi, ut ſupra, pro Ἐλεούσης. Moſcov. hic Ἐλιούσσης. Pro Λάμος dedi Λάμος, de quo cf. ad §. 7. n. 2.

plos et incurſionibus facile obnoxios: mari, ob copiam materiae navibus compingendis aptae, ob portus, caſtella, et receptacula) viſum fuit praeſtare, ut ſub rege eſſent potius, quam ſub Romanorum praefectis, qui ad juris dictionem mittebantur, neque ſemper adfuturi, neque cum armis. Sic ergo Archelaus ad Cappadociam accepit aſperam Ciliciam. Fines ejus ſunt inter Solos et Elaeuſſam Lamus fluvius et pagus eodem nomine.

§. 7.

§. 7. Cilicia.

Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου τὸ Ζηνικέτου πειρατήριόν ἐστιν ὁ Ὄλυμπος, ὄρος τε καὶ Φρούριον ὁμώνυμον, ἀφ' οὗ κατοπτεύεται πᾶσα Λυκία, καὶ Παμφυλία, καὶ Πισιδία· ἑλόντος δὲ τοῦ ὄρους ὑπὸ τοῦ Ἰσαυρικοῦ, ἐνέπρησεν ἑαυτὸν παναίκιον. Τούτου δ' ἦν καὶ ὁ Κώρυκος, καὶ ἡ Φασηλὶς, καὶ πολλαὶ τῶν Παμφύλων χωρίαι· πάντα δ' εἶλεν ὁ Ἰσαυρικός.

§. 8.

1) Medic. 3. Moſcov. Pariſ. ſubjiciunt καὶ Λιλυάς. Alii cum vetere interprete rejiciunt. Quod ſi verum nomen in illa voce latet, debet eſſe Μιλυὰς in confinio Piſidiae. Poſt pro ὄρους, quod bene habet, Xylander. ὄρους, pravo ſpiritu, et ante eum ὄρου. Proxima verba mutilata et ὑπὸ inſerendum recte cenſet Caſaubonus, tum quod mons Iſauricus nusquam commemoretur, tum quod Strabo ſubjiciat: πάντα δ' εἶλεν ὁ Ἰσαυρικός. Inſerui igitur. Pro παναίκιον Salmaſ. ad Solinum p. m. 563. leg. ſuadet παναοικεί, ſatis refutatus a Weſſelingio ad Diodor. 5, 20. extr. Φασιλὶς vitioſe, ut ſupra, Moſcov. Et ſic *Phaſilis* vetus interpres. Pro εἶλεν Ven. 1. εἶχεν.

§. 7.

Ad montis autem Tauri extrema Olympus eſt, mons et caſtellum ejusdem nominis, Zeniceti praedonis arx: unde conſpici poteſt omnis Lycia, Pamphylia, et Piſidia: ſed cum ab Iſaurico mons eſſet captus, ille ſe cum tota domo cremavit. Ejus fuit etiam Corycus, Phaſelis, et multa Pamphyliae loca: quae omnia cepit Iſauricus.

Cilicia.

§. 8.

Μετὰ δὲ [1] Λάμον Σόλοι πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχὴ, τῆς περὶ τὸν Ἰσσὸν, Ἀχαιῶν καὶ Ῥοδίων κτίσμα τῶν ἐκ Λίνδου· εἰς ταύτην λεκτανδρήσασαν Πομπήϊος Μάγνος κατῴκισε τοὺς περιγενομένους τῶν πειρατῶν, οὓς μάλιστα ἔγνω σωτηρίας καὶ προνοίας τινὸς ἀξίους· καὶ μετωνόμασε Πομπηϊούπολιν. Γεγόνασι δ' ἄνδρες [2] ἐνθένδε τῶν ὀνομα-

1) Libri omnes Λάτμου, ut §. 5. At eodem ſitu a Ptolemaeo 5, 6. commemoratur Λάμος ποταμὸς, unde Λαμπτὴς regio apud eum ſine dubio nomen traxit, quam a Lamo fl. Λαμουσίαν vocat Stephanus h. v. Alexandri Polyhiſtoris auctoritate. Λάμου igitur probarunt Cellarius in Geogr. ant. 3, 6, 46. Schwartz in monumentis ingenior. T. 1. p. 141. Schrader ad Avien. v. 1039. Mannert in Geogr. V. 6. P. 2. p. 69. Poſt Pariſ. Medic. 3. 4. Venet. 1. Moſcov. περιγεγομένους, quod praetuli. Vulgo περιγιγνομένους. Tum Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. Πομπηϊόπολιν. Cf. ad lib. 12. p. m. 150. Spanhemius tamen de uſu — numiſm. T. 1. p. 528. ex numis et ſimilium forma unice praefert ε.

2) Ita Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. pro ἐνθάδε, uti ἐντεῦθα et ἐντεῦθεν commutantur, de quo cf. ad lib. 8. p. m. 22. Ἐντεῦθεν. ἦν paſſim in hoc ipſo libro 14. occurrit, pro quo etiam dicitur εἶναι ἐκ. Sic vere γεγόνασιν ἐν Βιθυνίᾳ lib. 12. p. m. 173. et γεγόνασιν ἐξ lib. 14. p. 656. et 674. Pariſ. prout

§. 8.

Poſt Lamum ſunt Soli, urbs memorabilis, alterius principium Ciliciae, quae ad Iſſum eſt, condita ab Achaeis et Rhodiis: in hanc, hominum frequentia deſtitutam, Pompejus Magnus piratarum reliquias transtulit, quas judicabat potiſſimum ſalute et procuratione dignas, ac mutato nomine eam Pompeiopolin dixit. Protulit

haec

ἐνομάσεων, Χρύσιππός τε ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, πα- Cilicia.
τρὸς ὢν Ταρσέως ἐκεῖθεν μετοικήσαντος· καὶ Φιλή-
μων, ὁ κωμικὸς ποιητὴς, καὶ Ἄρατος, ὁ τὰ φαινόμε-
να συγγράψας ἐν ἔπεσι.

§. 9.

Εἶτα Ζεφύριον ὁμώνυμον τῷ πρὸς Καλυκαδνῷ. Εἶτ' Ἀγχιάλη, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης κτίσμα Σαρδαναπάλου, φησὶν Ἀριστόβουλος· ἐνταῦθα δ' p. 672.
εἶναι μνῆμα τοῦ Σαρδαναπάλου, καὶ τύπον λίθινον, συμβάλλοντα τοὺς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντος· ἔνιοι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν εἶναί

Xx 2 φασι

prout refetas. Cum igitur meliores codices praeeant ἐνθένδε, id recepi. Hinc Moscov. ἐνομαστοτάτων, et post Χρύσιπ-πος in Medic. 4. deeft τε.

1) Medic. 3. Pariſ. Moſcov. de quo ſupra ad §. 4. Καλύδνῳ. Tum Moſcov. Σαρδαναπάλλου, ut deinceps duplici λ, quod et praeferunt alii auctores. V. ad Herodot. 2, 150. Idem et Pariſ. φασὶ omittunt cum edit. ante Xylandrum. Moſcov. etiam dat Ἀσυρίοις.

haec urbs praeclaros viros: Chryſippum, Stoicum philoſophum, cujus pater Tarſo inde commigraverat: tum Philemonem, comicum poëtam, et Aratum, qui verſibus ea, quae in coelo viſuntur, deſcripſit.

§. 9.

Sequitur Zephyrium, ejuſdem nominis cum eo promontorio, quod vicinum Calycadno commemoravimus. Inde pervenies ad Anchialen, paululum ſupra mare ſitam, quam a Sardanapalo conditam Ariſtobulus ait: ibique Sardanapali eſſe monimentum, et imaginem lapideam, conferentis dextrae manus digitos, ac plau-

Cilicia. φασι. Ἀσσυρίοις γράμμασι τοιάνδε· ΣΑΡΔΑΝΑ-ΠΑΛΟΣ Ὁ [2] ΑΝΑΚΥΝΔΑΡΑΞΕΩ ΠΑΙΣ, ΑΓΧΙΑΛΗΝ ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΝ ΕΔΕΙΜΕΝ ΗΜΕΡΗΙ ΜΙΗΙ· ΕΣΘΙΕ, ΠΙΝΕ, ΠΑΙΖΕ. ΩΣ ΤΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΚ ΑΞΙΑ· τοῦ ἀποκρυτήματος.

[3] Εὖ

2) Planudes Ἀναχυνδάσεω. In vulgata aliorum conſentit etiam Arrianus de exp. Alex. 2, 5, 5. Suidas h. v. Schol. Ariſtophan. ad aves v. 1022. Athenaeus 8, 14. ubi ante Schweighaeuſerum per ι editum erat nomen, et 12, 39. Tantum in eo variatur, quod alii edunt Ἀναχυνδαράξεω, alii Ἀναχυνδαράξου, ut editiones ante Caſaubonum. Sed Κονδαράξεω habet Stephanus ſ. v. Ἀγχιάλη. Pro Ἀγχιάλην Arrianus habet Ἀγχίαλον. Pro ἔδειμεν Planudes ἐδείμην. Edd. ante Xylandrum ἔδει μὲν, pro quo certe codices ἔδειμον, probante ipſa re et ſuo ſuffragio Briſſonio de Perſarum principatu lib. 1. p. 155. Voculam ἐν ante ἡμέρῃ omittunt Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. 2. Planudes et edd. ante Caſaubonum, qui addidit. Alii auctores aut omittunt, aut praeponunt. Equidem ſecutus codices omiſi. At in μιῇ diſcrepant. Nam Venet. 1. 2. et Planudes dant μιᾷ, ut alii quidam auctores, in quibus Arrianus c. l. Verba σὺ δ' ὦ ξένε deſunt in Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Moſcov. Pariſ. Planude. Inſerui Aldus, quem ſecuti ſunt reliqui, et agnoſcunt Arrianus, Suidas, Schol. Ariſtophanis ad aves v. 1022. ignorant Athenaeus 12, 39. Stephanus, mutilata adfert Apoſtolius 17, 26. σὺ δ' ἔσθιε — ſed in fine pro παῖζε dat ἔχανε, ut Plutarchus orat. 2. de fortit. Alex. p. 328. Vol. 7. ed. Reiſk. ἀφροδισίαζε. Priora

plauſum editori. Sunt, qui Aſſyriis litteris haec ajunt eſſe inſcripta: SARDANAPALUS ANACYNDARAXIS F., ANCHIALEN ET TARSUM UNA DIE AEDIFICAVIT. EDE, BIBE, LUDE. RELIQUA NE QUIDEM HOC DIGNA SUNT, plauſu.

Cum

Εὖ εἰδὼς, ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε Cilicia
Τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔ τις ὄνησις.
Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἐρώτος
Τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν.

Xx 3 [4] Mé-

Priora verba cum codicibus expuli. Quae inde a παῖζε sequuntur ad ἀποφθέγματος desunt in Medic. 3. Ven. 1. et edd. ante Casaubonum, qui ex suis codicibus addidit. Referunt etiam alii auctores, etsi cum varietate aliqua, sic ut post ἄλλα subjiciant τὰ ἀνθρώπινα, ut Arrianus et edd. ante Casaubonum, vel τὰ ἀνθρώπεια, ut Suidas. Recte autem monet, voces τοῦ ἀποφθέγματος minime ad ipsam inscriptionem pertinere, sed esse Strabonis τοῦτον lectoribus explicantis, cum spectatores, quorsum esset referenda, facile intelligerent; quod auctores alii diserta explicatione comprobant.

3) Casaubonus excidisse aliqua putat, quae ante inscriptionem illam praemissa essent, de auctore horum versuum, quem Athenaeus cc. 11. facit Chrysippum. Quidam codices, ut Medic. 3. Venet. 2. cum Planude praemittunt hic ea, quae alii finito demum carmini aptius, ut ex Athenaeo 12,

39.

Cum te mortalem teneas, praesentibus exple
Deliciis animum: post mortem haec nullius usus.
Ipse Nini quondam magnae rex, nunc cinis hic sum.
Haec habeo, quae edi, quaeque exsaturata libido
Hausit: at illa jacent multa et praeclara relicta.
Mortales, sapiens praeceptum hoc discite vitae.

Me-

Cilicia. Μέμνηται δὲ καὶ Χοιρίλος τούτων· καὶ δὴ καὶ περιφέρεται τὰ ἔπη ταυτί,

Ταῦτ' ἔχω, ὅσα ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.

§. 10.

39. adparet, ſubjiciunt. Ipſum carmen omittunt Venet. 2. Moſcov. et in margine poſitum obfert Parif. In ſingulis carminis verbis haec objiciuntur: Parif. Planudes τὸν θυεῖν, Medic. 3. θαλείαις, Pariſ. Θαΐσι, quod Villebrune in margine ed. conlatae probat. Nempe Thais nota fuit meretrix; reliqui θαλίῃσι. Planudes θανόντι σοι. Ultimus verſus ἡ δὲ — et quae inde ſequuntur ad λέλειπται, deſunt in Medic. 3. Quae in aliis auctoribus diverſa a vulgata Strabonis lectione occurrunt, diligenter conlegit Iacobs in animadverſionibus in Anthol. Gr. V. 1. P. 1. p. 375. Cf. etiam Briſſonius c. l. Primo verſu pro οὔ Burmann. ad Anthol. Lat. T. 1. p. 187. emendat σὺ, quem plura adferentem conſule, uti ſupra laudatos auctores, quibus addo nunc Eudociam.

4) Vulgo olim praemittebantur haec: ὡς τ' ἄλλα τὰ ἀνθρώπινα οὐκ ὄντα τούτου ἄξια τοῦ ἀπομνημονεύεσθαι. Suſtulit illa auctoribus libris Caſaubonus, quibus ſuffragantur mei. Poſt pro Χοιρῖλον ſcripſi Χοιρίλον, uti legitur lib. 7. p. m. 370. Moſcov. prave Χοιρίλαγος. Qui ſequuntur verſus, abundare cenſet Briſſonius p. 155. c. l. Cauſa eſt manifeſta. Videtur tamen Strabo innuere, excluſis reliquis, duos tantum hos verſus vulgo ferri. Nec plures agnovit Cicero in Qu. Tuſcul. 5, 35. et Polyb. 8, 12. Cf. Daviſius ad Ciceronem

§. 1.

Meminit horum etiam Choerilus: et quidem vulgo jactantur hi verſus;

Haec habeo, quae edi, quaeque exſaturata libido
Hauſit; at illa jacent multa et praeclara relicta.

§. 10.

§. 10. Cilicia.

Ὑπέρκειται δὲ τὰ Κύινδα τῆς [1] Ἀγχιάλης ἔρυμα, ᾧ ἐχρήσαντό ποτε οἱ Μακεδόνες [2] φυλακίῳ· ἦρε δὲ τὰ χρήματα Εὐμένης, ἀποστὰς Ἀντιγόνου. [3] Ἔτι δ' ὑπερθε τούτου τε καὶ τῶν Σόλων ὀρεινή ἐστιν, ἐν ᾗ [3] Ὄλβη πόλις, Διὸς ἱερὸν ἔχουσα,

Xx 4 Αἴαν-

c. l. et Gorius ad antiqua monumenta addita inscrr. Donianis n. 78. 79.

1) Ante Casaubonum editiones Ἀγχιάλου, quam formam praefert Arrian. de exp. Alex. 2, 5. 2, 6. At Strabo omnium codicum fide et hic et §. 8. alteram, ut infra.

2) Ita Medic. 3. 4. Μόσχον. Vulgo φυλοφυλακίῳ, uti variatur in Strabone lib. 7. p. m. 437. in Luca 21, 1. — At meliores et plures in unum consentiunt, sicubi variatio objicitur. Sic pro Εὐμένης scripsi cum Moscov. Εὐμένης, ut alibi ex lege nota. Pro ὕπερθε Medic. 3. 4. Moscov. ὕπερθεν, et pro τούτου Casauboniani, Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. τούτου, sic ut referatur ad ἔρυμα. Τε adjectum tollit Paris.

3) Casaubonn. Venet. 2. Moscov. Ὄλβη, Medic. 4. Paris. Venet. 1. Ὄλβα, Medic. 3. Ὄλβία, edd. Ὄλβας. Praetuli Ὄλβη, uti etiam vocatur ab Hierocle p. 709. Ab aliis etiam Ὄλβα, pro quo corrupte ex adhaesione proximae syllabae in Ptolemaeo Ὄλβασα legitur. Nempe haec fuit Ciliciae, Ὀλβία, Pamphyliae, ut supra p. 667. Cf. Salmasius ad Solin. p. m. 437, ubi Stephanum falsa tradentem simul castigat. Post ἐγένετο Medic.

§. 10.

Supra Anchialen sunt Quinda, munitum castellum, ubi quondam thesauros adservabant Macedones: eos sustulit Eumenes, cum rebellasset ab Antigono. Supra id et Solos montana sunt, et urbs Olbe, Iovis habens templum, a Teucri

Cilicia. Αἴαντος ἵδρυμα τοῦ Τεύκρου) καὶ ὁ ἱερεὺς δυνάστης ἐγίνετο τῆς Τραχειώτιδος· εἶτ' ἐπέθεντο τῇ χώρᾳ τύραννοι πολλοί, καὶ συνέστη τὰ λῃστήρια. Μετὰ δὲ τὴν τούτων κατάλυσιν ἐφ' ἡμῶν ἤδη τὴν τοῦ Τεύκρου δυναστείαν ταύτην ἐκάλουν, τὴν δ' αὐτὴν καὶ ἱερωσύνην· καὶ οἱ πλεῖστοί γε τῶν ἱερευσαμένων ὠνομάζοντο Τεῦκροι, ἢ Αἴαντες. Εἰσιοῦσα δὲ Ἄβα κατ' ἐπιγαμίαν εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ἡ Ζηνοφάνους θυγάτηρ, ἑνὸς τῶν τυράννων, αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχήν, προλαβόντος τοῦ πατρὸς ἐν ἐπιτρόπου σχήματι· ὕστερον δὲ καὶ Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα κατεχαρίσαντο

Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Venet. 1. pro ἐγίνετο. Tot codicibus reluctari nolui. Tum cum Medic. 3. 4. ut supra, dedi Τραχειώτιδος; cum vulgo et hic scribatur Τραχιώτιδος.

l. 4) Medic. 3. 4. ταύτου, et pro ἱερευσαμένων iidem et Moscov. ἱερασαμένων. Pro πάλαι Medic. 3. 4. Venet. 1. παλαιὰ, etsi forte πάλαι καὶ ἀρχαία conjuncte debent intelligi, ut in similibus locorum nominibus. Tum Casaubonn. Ven. 1. 2. ἐμπίπτει; alii cum edd. ἐμπίπτει. Utrumque suo respectu potest intelligi, uti ἐκβάλλειν, ἐμβάλλειν, εἰσβάλλειν, quae sic saepe variantur. Ante διαδέξεων cum Medic. 3. 4. Moscov. Paris. posui δ.

cri P. Ajace dedicatum. Ejus pontifex dominus erat Trachiotidis. Deinde huic ditioni inhiaverunt multi tyranni, et collegia praedonum sunt constituta. His deletis, nostra jam aetate Teucri ditio ea appellari cepit atque sacerdotium: et quidem pleriique eorum, qui ibi fuerunt pontifices, Teucri aut Ajacis nomen gesserunt. Aba autem cum per nuptias in eam se familiam inseruisset, Zenophanis, unius de tyrannis, filia, dominationem suam fecit, quam ante pater sub tutelae nomine occupaverat: postea etiam

σαντο ἐκείνῃ, θεραπείαις ἐκλιπαρηθέντες· ἔπειθ' ἡ μὲν κατελύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ γένους διέμεινεν ἡ ἀρχή. Μετὰ δὲ τὴν Ἀγχιάλην αἱ τοῦ Κύδνου ἐκβολαὶ κατὰ τὸ Ῥῆγμα καλούμενον. Ἔςι δὲ λιμνάζων τόπος, ἔχων καὶ παλαιὰ νεώρια, εἰς ὃν ἐμπίπτει ὁ Κύδνος, ὁ διαῤῥέων μέσην τὴν Ταρσὸν, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου· καὶ ἔςιν ἐπίνειον ἡ λίμνη τῆς Ταρσοῦ. Cilicia.

§. 11.

[1] Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο ἡ παραλία πᾶσα ἀπὸ τῆς Ῥοδίων Περαίας ἀρξαμένη πρὸς ἰσημερινὰς ἀνατολὰς, p. 673.

1) Medic. 3. μέχρις. Infra edd. ante Xylandrum iterum iterumque Ἀμινσοῦ, ut post δ' ἑκατόν. Post ubi Noster librorum fide scribit, οὐ πλείους πέντε, cum Ptolemaeus in mediterraneis Ciliciae ponat et Plinius 5, 22. s. 27. *procul a mari*, recentiores etiam longius a mari removeant, Cellarius in Geogr. ant. 3, 6, 70. Strabonem πεντήκοντα scripsisse censet. Cf. etiam Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 99. Forte tamen mare postea recessit. Tum *procul* parvam etiam separatio-

iam Cleopatra et Antonius obsequiis demerenti Abae eam ditionem largiti sunt. Aba sublata, familiae Teucri ditio relicta permansit. Post Anchialum Cydni sunt ostia ad locum, qui Rhegma, *hoc est ruptura*, dicitur. Locus ille stagnat, habetque antiqua navalia: inque eum incidit Cydnus, per mediam lapsus Tarsum, ortus e jacente supra urbem Tauro: eaque palus navale est Tarsi.

§. 11.

Hucusque tota ora a Rhodiorum Peraea incipiens ab occasu aequinoctiali

Cilicia. τολαὸς, ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων ἐκτείνεται δύσεων· εἶτ' ἐπὶ τὴν χειμερινὴν ἀνατολὴν ἐπιστρέφει μέχρι Ἰσσοῦ, κἀντεῦθεν ἤδη κάμπην λαμβάνει πρὸς νότον μέχρι Φοινίκης· τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς δύσιν μέχρι σταλῶν τελευταίων. Τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδευμένης Χερρονήσου οὗτός ἐστιν ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχρι Ἀμισοῦ· τὸ γὰρ ἐλάχιστον ἐξ Ἀμισοῦ διάστημα ἐπὶ τοὺς Κιλίκων ὅρους τοῦτ' ἔστιν· ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν εἴκοσίν εἰσιν εἰς Ταρσὸν στάδιοι· κἀκεῖθεν οὐ πλείους πέντε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τῶν Κύδνου. Καὶ μὴν ἐπί γε Ἰσσὸν καὶ τὴν κατ' αὐτὴν θάλατταν οὔτ' ἄλλη ὁδὸς συντομωτέρα ἐστὶν ἐξ Ἀμισοῦ τῆς διὰ Ταρσοῦ· οὔτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἰσσὸν ἐγγυτέρω ἐστὶν, ἢ ἐπὶ Κύδνον, ὥστε δῆλον, ὅτι [2] ταῖς μὲν

ration em indicat, de qua dixi ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 149, et Vol. 3. P. 2. p. 257.

2) Medic. 3. uſitatius quidem, τῇ μὲν ἀληθείᾳ. Sed et altera

ctiali ad ortum aequinoctialem porrigitur: deinde verſus hybernum ortum convertitur usque ad Iſſum; hinc jam flectitur verſus meridiem, usque ad Phoenicen: reliquum litoris maris mediterranei usque ad Columnas verſus occaſum extenditur. Re vera igitur iſthmus ejus, quam deſcripſimus, peninſulae eſt a Tarſo et oſtiis Cydni usque ad Amiſum. Minimum enim intervallum ab Amiſo usque ad Cilicum fines hoc eſt. Inde Tarſum ſunt CXX ſtadia, atque inde non plura V ad oſtia Cydni. Et vero ad Iſſum et mare ei proximum neque via alia eſt brevior ab Amiſo, quam per Tarſum: neque e Tarſo ad Iſſum compendioſior, quam propter Cydnum.

μὲν ἀληθείαις οὗτος ἂν εἴη ὁ ἰσθμός. Λέγεται δ' Cilicia
ὅμως ὁ μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου παρὰ κλεπτόν-
των διὰ τὸ σημειώδες. Διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν
ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν, ἣν μέχρι τοῦ Κύδνου κατη-
γάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαινόμενοι τῇ μέχρι Ἰσσοῦ,
[3] εὐθὺν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι· καὶ τὸν Ταῦρόν φα-
μεν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῇδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς
Ἰνδικῆς.

§. 12.

altera forma occurrit, v. c. apud Polyb. 10, 40, 5. Plutarch. in Parallelis Vol. 7. p. 246. m. ed. Reisk. Post pro περικεκλιπτόντων, quod est in editionibus, Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. 2. παρακλεπτόντων; Moscov. παρακλεπτόντων et παραεγκλιπτόντων, quod ex suis codicibus adfert Casaubonus. Obscura haec, nisi male conjuncta divellas. Atque ita fecit et locum intellexit vetus interpres, dum vertit: *a praedonibus*, Xylander: *veritate ob signi evidentiam celata*. Post Moscov. Paris. τὴν μέχρι.

3) Suspectam quam vocat in margine lectionem, comprobat contra simili loco ex lib. 6. p. m. 218. ubi item τὸ μὴ ἀκριβὲς excusatur. Venet. 2. περὶ τοῦτο. Verbum διήκειν deest in Moscov.

num. Unde constat, hunc vere esse, quem diximus, isthmum, et dicitur usque ad Isthmicum sinum a praedonibus ob insignia. Atque ob hoc ipsum linea, quam a Rhodo usque ad Cydnum produximus, eandemque pronuntiavimus cum ea, quae ad Issum usque pertinet, nullo facto discrimine: et Taurum dicimus in recta hac linea porro usque ad Indiam pergere.

§. 12.

[illegible]

[illegible]

[illegible]δίῳ, κτίσμα δ'
[illegible]θέντων Ἀργείων
[illegible] μέσην ὁ Κύδνος
[illegible]ἅτε δὴ τῆς πη-
[illegible]τοῦ ῥείθρου διὰ
[illegible]ὺς εἰς τὴν πόλιν
[illegible]ὺ τὸ ῥεῦμά ἐςιν,
[illegible]ποδαγριζομένοις
[illegible]

§. 13.

[illegible]ante Casaubonum
[illegible]αὶ τὸ ῥεῖθρον. Re-
[illegible]boniani, Ven. 1. 2.
[illegible]n ρ exhibuit etiam
[illegible] Medic. 3. 4. At
[illegible]onys. v. 867. Quod
[illegible]nem illum et pla-
[illegible]rtius 3, 4, 8. quod
[illegible]Curt. c. l. ut cele-
[illegible]bus solutis tumet,
[illegible]etus, ut narrat So-
[illegible]est fluminum epi-
[illegible]raetuli igitur cum
[illegible]

[illegible]ει, corrupte. Pro-
ximum
[illegible]alveo profundam
[illegible] permeante, in-
[illegible]im in urbem flu-
[illegible]ente. Fluvius est
[illegible]tque asper: un-
[illegible]ecori, quam ho-
[illegible]ervorum crassitie
[illegible]gra laborantibus
[illegible]

§. 13.

§. 13. Cilicia.

Τοσαύτη δὲ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις σπουδὴ πρός τε φιλοσοφίαν, καὶ τὴν ἄλλην ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδείαν γέγονεν, ὥσθ' ὑπερβέβληνται καὶ Ἀθήνας, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ εἴ τινας ἄλλον τόπον

ximum καὶ deeſt in iisdem et codicibus, et ante κτήνεσι ponitur, cum inde a Xylandro vulgo legatur καὶ ποδαγριζομένοις, quam emendationem probat Caſaubonus, cum ex Vitruvio 8, 3. et Plinio 31, 8. ſ. 2. conſtet, Cydni aquas podagricis mederi. Attamen Villebrune in margine ed. Amſtelod. ad codicem Pariſienſem conlatae, monet, vocem ἑοιζομένοις non temere eſſe rejiciendam, et turpiter hallucinari Xylandrum, qui emendarit. Plinium *podagricis* expreſſiſſe κακχυνευσοῦσι, quod dicatur de nodis podagricorum, qui articulis inſident; νεῦρον enim dictum eſſe de articulorum ligamentis et tendinibus, quibus partibus ingruat potiſſimum podagra; ἑοιζομένοις videri gloſſam poſtea corruptam et textui inſertam. Tum exiſtimat ἑοιζομένοις vocem eſſe hippiatricam, et hic agi de morbo jumentorum, cum tormine acutiſſimo correpta queſtus ſtridulosos maximo cum dolore emittunt. Hactenus ille. Forte ἑοιζουμένοις levi mutatione legendum, uti ταράσσεσθαι apud Palaephatum c. 27, 2. hoc ſenſu de ventris torminibus dicitur. Invectam tamen lectionem movere nolui.

1) Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. παιδείαν ἐγκύκλιον ἅπαφαν. Vocem φιλοσόφων articulo privant Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. ut poſt edd. ante Xylandrum λόγων. Sed ipſae voces καὶ τῶν λόγων deſunt in Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. Venet. 1. nec reddidit vetus interpres. Caſaubonus emendat καὶ τῶν

§. 13.

Tantum autem ſtudium rerum philoſophicarum et diſciplinarum, quas encyclias dicunt, Tarſenſes inceſſit, ut ſuperaverint Athenas, Alexandream, et ſi quis alius

Cilicia. πον δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν ᾧ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ τῶν φιλοσόφων [καὶ τῶν λόγων] γεγόνασι. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἐνταῦθα μὲν οἱ φιλομαθοῦντες ἐπιχώριοι πάντες εἰσὶ, ξένοι δ' οὐκ ἐπιδημοῦσι ῥᾳδίως· οὐδ' αὐτοὶ οὗτοι μένουσιν αὐτόθι, ἀλλαὶ καὶ τελειοῦνται [2] ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες ξενιτεύουσιν ἡδέως, κατέρχονται δ' ὀλίγοι. Ταῖς δ' ἄλλαις πόλεσιν, ὡς ἀρτίως εἶπον, πλὴν Ἀλεξανδρείας, συμβαίνει τἀναντία· φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐτὰς πολλοὶ,
p. 674. καὶ διατρίβουσιν αὐτόθι ἄσμενοι· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐ πολλοὺς, οὔτ' ἂν ἔξω φοιτῶντας ἴδοις κατὰ φιλομάθειαν, οὔτ' αὐτόθι περὶ τοῦτο σπουδάζοντας. Ἀλεξαν-

τῶν φιλολόγων, certe λόγων ad Philologiam refert. Equidem uncinis incluſi.

2) Moſcov. ἐκδημήσαντες. Poſt Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. Venet. 1. edd. Aldi, Hopperi κατίχονται, nec aliter legit vetus interpres. Xylander apte inſerto ρ reposuit κατέρχονται, quod retinendum putavi.

alius nominari poteſt locus, ubi philoſophorum [et artium ad humanitatem pertinentium] ſcholae haberentur. Id intereſt, quod, Tarſi qui ſtudia iſta colunt, fere ſunt indigenae, peregrini non facile eo ventitant. At indigenae domi non deſident, ſed, ut perfectionem conſequantur, peregre abeunt, perfectique libenter in alienis verſantur locis, domum redeunt pauci. Reliquarum, quas modo dixi, urbium diverſa eſt plane ratio, demta Alexandrea: multi enim eo proficiſcuntur, et libenter ibi commorantur: indigenarum paucos videris aut alio doctrinae cauſa proficiſcentes, aut ibi degentes, ut literis operam impendant. Alexan-

drinis

Ἀλεξανδρεῦσι δ' ἀμφότερα συμβαίνει· καὶ γὰρ δέχονται πολλοὺς τῶν ξένων, καὶ ἐκπέμπουσι τῶν ἰδίων οὐκ ὀλίγους· καί εἰσι σχολαὶ παρ' αὐτοῖς παντοδαπαὶ τῶν ἄλλων περὶ λόγους τεχνῶν· καὶ τἆλλα τ' εὐανδρεῖ καὶ πλεῖστον δύναται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα λόγον. Cilicia.

§. 14.

Ἄνδρες δ' ἐξ αὐτῆς γεγόνασι τῶν μὲν στωϊκῶν Ἀντίπατρός τε καὶ Ἀρχέδημος, καὶ Νέστωρ· ἔτι δ'

3) Sic dedi ſecutus Venet. 1. 2. Moſcov. Pariſ. Vulgo δέχονται γάρ. Poſt in Medic. 3. 4. Pariſ. commode abeſt ἄλλων, quod ante περὶ ab aliis et edd. additur. Tum editiones ante Xyl. exhibent περὶ λόγων, qui repoſuit melius περὶ λόγου, quod tamen in λόγους mutatum volunt Pariſ. Medic. 3. 4. Moſcov. Ante haec ipſa verba καὶ εἰσὶ — cum ad Alexandrinos pertineant, aliqua excidiſſe putat Caſaubonus, aut quae a διαφέρει hactenus leguntur, parentheſi includenda. Equidem excludam potius ſuperiora, uncis ſignata. Male vero Ven. 2. et Pariſ. ἐπέχουσα, quae verba et alibi commiſcentur.

1) Ed. Pariſ. poſuit Ἀρχέδαμος, et hinc Amſtelod. Tum pro καλούμενος propius Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. ἐπικαλούμενος. Τελευτῇ tamen omnes et in hoc nexu tenent.

drinis utrumque uſu venit: nam et multos recipiunt peregrinos, et emittunt ſuorum haud paucos: ſuntque apud eos omnis generis liberalium artium ſcholae. Alioqui populoſa atque praepotens urbs eſt Tarſus, et metropolis rationem obtinet.

§. 14.

Viri illuſtres ibi nati ſunt Antipater, et Archedamus ac Neſtor Stoici: prae-

Cilicia. δ' Ἀθηνόδωροι δύο· ὧν ὁ μὲν, Κορδυλίων καλούμενος, συνεβίωσε Μάρκῳ Κάτωνι, καὶ τελευτᾷ παρ' ἐκείνῳ· ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ Κανανίτην φασὶν ἀπὸ κώμης τινὸς, Καίσαρος καθηγήσατο, καὶ τιμῆς ἔτυχε μεγάλης· κατιών τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιὸς, κατέλυσε τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς φερομένην ὑπό τε ἄλλων καὶ Βοηθοῦ, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοκοπίαις ἰσχύσαντος τὸ πλέον. Ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος, κατ' ἀρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νίκην ἔπος· καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ [2] εὐχέρεια ἡ ἐπιπολάζουσα παρὰ

2) Sic pro εὐχέρεια edd. dedi cum codicibus etiam. Pro ἀπαύστως, quod codices tuentur, nec sensus respuit, Casaubonus de Satyrica poesi Gr. p. 153. ed. Rambach. conjicit ἀπταίστως. Tum editiones conjuncte ἀντιγυμνασίαρχον, quod sic Medic. 3. 4. Moscov. comprobasse videntur; divise idem Paris. Planudes; Casauboniani conjuncte ἀντιγυμνασιάρχου, divise Venet. 1. 2. quod praetuli, et deinceps ex Venet. 1. 2. Moscov. Planude, Medic. 3. 4. reposui ἐπίστευσεν, quod et expressit vetus interpres, pro ἐπίστευσαν, in quo Paris. consensisse videtur.

praeterea duo Athenodori. Horum alter, Cordylio nomine, vixit cum M. Catone, et apud eum mortuus est: alter, Sandonis F. quem et Cananitam a quodam pago denominant, Caesaris praeceptor fuit, magnosque est honores consecutus. Is cum jam senex in patriam rediisset, statum reip. mutavit, quam male tractabat cum aliis Boëthus, malus idem, ut poëta, ita etiam civis, qui favore plebis conciliando plurimum valebat. Hunc etiam Antonius auxerat, cum initio probasset carmen ejus, in partam ad Philippos victoriam scriptum. Magis tamen extulit

παρὰ ταῖς Ταρσεῦσι, ὥστ' ἀπαύστως σχεδιάζειν πρὸς Cilicia.
ρὰ χρῆμα πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν, καὶ δὴ καὶ γυμνασιαρχίαν ὑπισχόμενος Ταρσεῦσι τοῦτον ἀντὶ γυμνασιάρχου κατέστησε, καὶ τὰ ἀναλώματα ἐπέ- ξευσεν αὐτῷ. Ἐφωράθη δὲ νοσφισάμενος τά τε ἄλλα καὶ τοὔλαιον· ἐλεγχόμενος δ' ὑπὸ τῶν κατη- γόρων ἐπὶ τοῦ Ἀντωνίου, παρῃτεῖτο τὴν ὀργήν, συὶ ἄλλοις καὶ ταῦτα λέγων, ὅτι, ὥσπερ Ὅμηρος ἐξύ- μνησεν Ἀχιλλέα, καὶ Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀδυσσέα, οὕτως ἐγώ σε· οὐ δίκαιος οὖν εἰμι, εἰς τοιαύτας ἄγε- σθαι διαβολὰς ἐπὶ σοῦ. [3] Παραλαβὼν οὖν ὁ κατή- γορος

3) Medic. 3. 4. usitatius in hoc nexu verbum substi- tuunt ὑπολαβών. Alii tamen retinent μεταλαβών, quod, ut μεταλαμβάνειν, etiam sic passim occurrit, v. c. in Polybio 33, 16, 9. Post ἔλαιον vocula μὲν in iisdem deest, satis quidem in hac serie molesta, sed subjectis firmata. Interim ἀλλ' ante οὐδὲ etiam ab iisdem omittitur. Tum Moscov, Τοιαύτην μὲν τὴν πόλιν, et sic articulum addunt etiam Paris. Medic. 3. 4. qui vulgo abest. Pro λόγῳ Moscov. λόγων. Pro κατηγο-

tulit levitas Tarsensibus tum familiaris, cum is ad quodvis argumentum oblatum e tempore subito aliquid diceret. Quin etiam gymnasii moderationem Tarsensibus pollicitus Antonius, ei muneri Boëthum praefecit suo loco, et sumtuum faciendorum rationes credidit. Deprehensum est autem, eum cum alia, tum oleum peculari. Quo nomine cum apud Antonium ab accusatoribus coargueretur, iram ejus inter alia his etiam verbis mitigavit: Ut Homerus Agamemnonis et Achillis laudes Ulyssisque decantavit, sic ego tuas: itaque indignum est, me his apud te criminibus traduci. Excepit hoc dictum

Cilicia. γορος τὸν λόγον· ἀλλ' Ὅμηρος μὲν, ἔφη, ἔλαιον μὲν Ἀγαμέμνονος οὐκ ἔκλεψεν, ἀλλ' οὐδὲ Ἀχιλλέως· σὺ δὲ· ὥστε δώσεις δίκην. Διακρουσαμένου δ' οὖν θεραπείαις τισὶ τὴν ὀργὴν, οὐδὲν ἧττον διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀντωνίου. Τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδωρος, τέως μὲν ἐπεχείρει λόγῳ μετάγειν κἀκεῖνον καὶ τοὺς συστρατιώτας· ὡς δ' οὐκ ἀπείχοντο ὕβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο τῇ δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς, κατηγνυὺς φυγήν. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν [4] κατετοιχογράφησαν αὐτοῦ τοιαῦτα·

Ἔργα

συστρατιώτας Medic. 3. 4. συστασιώτας, non male; et sic vetus interpres *complices*.

4) Sic Medic. 3. 4. Paris. quod probat etiam ex usu aliorum Schneiderus in Lex. h. v. Atque ita in hoc nexu scripsi. Sic post τοίχῳ. Vulgo per ει, ut alii codices. Paullo inferius Medic. 3. 4. Paris. ἔστιτ', ut editiones ante Xylandrum, post ἐπὶ δ' cum aliis codicibus et Planude. Tum edd.

ctum accusator: et Homerus quidem (aiebat) neque Agamemnoni, neque Achilli suffuratus est oleum: tu cum hoc feceris, poenas dabis. Boëthus tamen, placata officiis quibusdam ira, urbem agere ac ferre ad Antonii usque exitum perrexit. Talem urbem Athenodorus repetiens, Boëthum et sodales ejus aliquamdiu conatus est verbis corrigere: cum autem ad summum iniuriarum nihil sibi facerent reliqui, usus potestate sibi a Caesare concessa, exilio damnatos eos urbe ejecit. Illi primum adversus eum in parietibus inscripserunt:

Re

Cilicia. p. 675.

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πόρδαι δὲ γερόντων.

Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐν παιδιᾶς μέρει δεξάμενος, ἐκέλευσε παρεπιγράψαι, — βρονταὶ δὲ γερόντων· καταφρονήσας δέ τις τοῦ ἐπιεικοῦς, εὔλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέρρανε πολὺ τῇ θύρᾳ καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παριὼν τὴν οἰκίαν. Ὁ δὲ τῆς σάσεως κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, τὴν νόσον τῆς πόλεως, ἔφη, καὶ τὴν κακοξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεσι, καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν διαχωρημάτων. Οὗτοι μὲν Στωϊκοὶ ἄνδρες. Ἀκαδημαϊκὸς δὲ Νέστωρ ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλου καθηγησάμενος, τοῦ Ὀκταουΐας παιδὸς, τῆς

Yy 2 Καί-

edd. ante eundem παιδᾶς, quod jam Victorius in margine ed. Aldinae emendaverat. Sic deinde ante Casaubonum editiones δ' ἔτι, quod et ferunt Medic. 3. 4. (hic quidem ante correctionem) alii alteram lectionem aptam quidem a Casaubono statutam, quam et expressit vetus interpres. Pro προσέρρανε, cum Moscov. Paris. Medic. 3. 4. posui προσέῤῥανε, etsi Schneiderus in Lex. Gr. h. v. malit προσεκέρασε. Ante πόλεως Moscov. omittit ἐν.

Res invenum, responsa virum, crepitus seniorum.

Quod cum ille, joci loco accipiens, jussisset contra inscribi — *tonitrus seniorum:* aliquis ejus tolerantiam contemnens, cum laxam haberet alvum, noctu praeteriens, multum stercoris januae et parieti ejus adsperšit. Atheno-dorus autem factionem eam pro concione accusans, morbum dixit et vitiosissimum reipub. habitum cum multis aliis e rebus, tum etiam ex excrementis posse cerni. Atque hi quidem fuerunt Stoici. Academici autem nostra aetate Nestor, qui docuit

Cilicia. Καίσαρος ἀδελφῆς. Καὶ οὗτος δὲ προέστη τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον, καὶ διετέλεσε τιμώμενος παρά τε τοῖς ἡγεμόσι, καὶ ἐν τῇ πόλει.

§. 15.

Τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,

Οὕς κεν ἐὺ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην,

Πλουτιάδης [1] τε ἐγένετο, καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων, καὶ σχολὰς διατιθεμένων εὐφυῶς· ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα ὥσπερ ἀπεφοίβαζε, τεθείσης ὑποθέσεως, τραγικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Γραμματικοὶ δὲ, ὧν καὶ συγγράμματά ἐστιν, Ἀρτεμίδωρός τε, καὶ Διόδωρος· ποιητὴς δὲ τραγῳδίας ἄριστος τῶν τῆς Πλειά-

1) Medic. 3. 4. 36. Post εὖ γνοίην, et ἐπὶ πολύ. Utroque modo occurrit in Strabone, v. c. lib. 10. p. m. 123. et lib. 10. extr.

docuit Marcellum, Octaviae F. Auguſti ſororis. Is quoque praefuit reipublicae, ſucceſſor Athenodoti, et ad finem usque vitae in honore fuit apud praefectos et civitatem.

§. 15.

De reliquis autem philoſophis,

Quos quidem ego norim,
quos nomine dicere poſſim,

Plutiades fuit et Diogenes, qui circumvagati ſcholas dextre inſtituerunt: verſus etiam Diogenes, quocumque argumento propoſito, tamquam Apollinis inſtinctu concitatus, pronunciabat, tragicos plerumque. Grammaticos dedit Tarſus, quorum etiam ſcripta exſiſtant, Artemidorum et Diodorum: poëtam autem tragicum eorum, qui Pleiades *a ſeptenario numero* dicuntur,

prae-

Πλειάδος καταριθμουμένων, Διονυσίδης. Μέλισσα δ' ἡ Ῥώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως φιλολόγων. Ταρσέων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἐστὶ μεγίστη. Τοιαύτη μὲν ἡ Ταρσός. Cilicia.

§. 16.

Μετὰ δὲ τὸν Κύδνον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταονίας ῥέων, οὗπερ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος, ἐντεῦθεν εἰς Σόλους εὐθυπλοίᾳ σταδίους εἶναι πεντακοσίους. Πλησίον δὲ καὶ Μαλλός, ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, περὶ ὧν πολλὰ

μυθο-

1) Omnes mei codices volunt Αητοῦς vel, ut Venet. 2. et Paris. Ληθοῦς, et sic ante Xylandrum editiones Λητοῦς, quod et expressit vetus interpres. Probat Ληθὼ Parisiensis Villebrune ad marginem edit. Amstelodamensis; quod si ad scripturam refert, utraque prolatum fuisse nomen, ex Platone constat in Cratylo §. 22. t. 49. p. 78. ed. Heindorf. Ac inde, quod Xylander recte monuit, consequatur, Apollinem ex matre prolem sustulisse. Tum nota illa fabula, quae

praestantissimum Dionysidem. Maxime autem Roma docere potest, quam multos Tarsus protulerit literatos: cum sit Tarsensium et Alexandrinorum plena. Ac talis quidem est Tarsus.

§. 16.

Iam post Cydnum est fluvius Pyramus, e Cataonia labens, cujus etiam ante fecimus mentionem. Artemidorus scribit, hinc Solos usque recto cursu navigationis esse stadia 19. Prope est Mallus, sita loco edito, condita ab Amphilocho et Mopso, Apollinis filio ac Mantus; de quibus

[illegible] ...ΗΡΗ.

[illegible] ...ροέστη τῆς πολ...
[illegible] καὶ διετέλε...
[illegible] ἐν τῇ πόλει.

[illegible] ...υθησαίμην,
[illegible] ...νης τῶν πε...
[illegible] ...ν εὐφυῶς
[illegible] ...ρίβαζε, τε...
[illegible] ...λύ. Γραμ...
[illegible] Ἀρτεμίδω...
[illegible] ...ς ἄριστος τ...

[illegible] ἐπὶ πολύ.
[illegible] p. m. 1...

[illegible] ...cumvagati...
[illegible] ...instituer...
[illegible] ...n Diogen...
[illegible] argume...
[illegible] ...amquam...
[illegible] concita...
[illegible] ...t, trag...
[illegible] Gramm...
[illegible] ...s, quor...
[illegible] ...sistant...
[illegible] Diodo...
[illegible] tra...

Cilicia. μυθολογεῖται· καὶ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ Κάλχαντος λόγοις, καὶ τῆς ἔριδος, ἣν ἤρισαν περὶ τῆς μαντικῆς ὅ, τε Κάλχας, καὶ ὁ Μόψος· ταύτην γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν· καλέσας [a] ἐκεῖνος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν Κιλικίαν Καρίαν, καὶ τὴν Τροίαν, καὶ Λυκίαν καὶ Φρυγίαν· καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδόασιν ἄλλοι τε, καὶ Σοφοκλῆς. Οὐ μόνον δὲ τὴν περὶ τῆς μαντικῆς ἔριν μεμυθεύκασιν,

quae et hic innuitur, Mopſum filium facit Apollinis et Mantus, ut ipſe Strabo ſupra hoc libro p. m. 545. quem locum reſpicit. Error igitur rejiciendus videtur ad librariorum negligentiam. Ἔρισαν poſt edd. ante Caſaubonum. Ante μαντικῆς in Moſcov. deeſt articulus. Contra idem cum Medic. 3. poſt ταύτην addit τε.

2) Hunc ordinem praeferunt codices, editiones inverſum αὐτὴν ἐκεῖνος. Sic hae exhibent poſtea Κιλικίαν, illi ad unum omnes Λυκίαν cum vetere interprete. Quo minus tamen hic a vulgata recedam, impedit eadem vox ſubjecta, quae parum a Κιλικία diſtat. Ante Φρυγίαν Xylander delevit καὶ, quia Strabo ſupra idem dixerit. At tantum de confuſione c. 4. §. 3.

bus multae feruntur fabulae, et facta earum eſt a nobis mentio, cum de Calchante differeremus, et lite de divinatione inter Mopſum et Calchantem: hanc enim quidam, e quibus eſt etiam Sophocles, in Ciliciam transferunt: quam is tragico more Pamphyliam appellat, ſicut et Ciliciam Cariae, et Troiam Lyciae et Phrygiae nomine afficitur. In Cilicia quoque mortuum Calchantem et alii dicunt, et Sophocles. Neque de divinatione duntaxat eos contendiſſe fabulantur, ſed etiam de imperio. Ferunt

σιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. [3] Τὸν γὰρ Μόψον φασὶ Cilicia.
καὶ τὸν Ἀμφίλοχον ἐκ Τροίας ἐλθόντας κτίσαι
Μαλλόν· εἶτ' Ἀμφίλοχον εἰς Ἄργος ἐλθεῖν· δυσα- p. 676.
ρεστήσαντα δὲ τοῖς ἐκεῖ, πάλιν ἀναστρέψαι δεῦρο·
[4] ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοινωνίας, συμβαλεῖν εἰς μο-
νομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον· πεσόντας δὲ ἀμφοτέ-
ρους, ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις· καὶ νῦν οἱ
τάφοι δείκνυνται περὶ [5] Μάγαρσα τοῦ Πυράμου

3) Medic. 4. τὸ μὲν γάρ. Paris. deinde φησὶ, quae formae alibi etiam variantur. Tum Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. pro Ἀμφίλοχον dant Ἀντίλοχον, quem errorem superiora convellunt. Redit post in edd. ante Xylandrum. Verba ἐκ Τροίας — Ἀμφίλοχον exciderunt in Paris. cujus causa patet. Pro ἐλθεῖν Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. ἀπελθεῖν, quod etiam ferri possit.

4) Moscov. ἀποκλειομένων, et ed. Paris. eamque ex more secuta Amstelod. συμβάλλειν; contra nexum utrumque. Tum Medic. 3. 4. πεσόντας δ'. Pro μὴ Villebrune in margine ed. Amstelod. conjicit μήν. At vulgatam recte habere adparet ex Tzetze ad Lycophr. v. 440. ubi haec: οἱ ἐνοικοῦντες πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν.

5) Vulgo cum codicibus Μάργασα, tantum Paris. Μάργαρσα, uti et legit vetus interpres. Casaubonus ex Lycophrone

runt enim Mopsum et Amphilochum, e Troia profectos, Mallum condidisse: deinde Amphilochum profectum Argos, ubi cum res non e sententia offendisset, Mallum revertisse: cum autem societate excluderetur, singulari certamine cum Mopso esse congressum: cecidisse utrumque, et sepultos ita, ut ab alterius tumulo alterius non possit conspici: et nunc eorum sepulcra monstrantur apud Magarsa

Cilicia. πλησίον. Ἐντεῦθεν δ' ἦν Κράτης ὁ γραμματικὸς, οὗ φησι γενέσθαι μαθητὴς Παναίτιος.

§. 17.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης Ἀλήϊον πεδίον, δι' οὗ Φιλώτας διήγαγεν Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἵππον, ἐκείνου τὴν φάλαγγα ἀγαγόντος ἐκ τῶν Σόλων διὰ τῆς παραλίας καὶ τῆς Μαλλώτιδος ἐπί τε Ἰσσὸν καὶ τὰς Δαρείου δυνάμεις. Φασὶ δὲ καὶ ἐναγίσαι

phrone v. 444. corrigit Μάγαρσα, vel potius Μάγαρσα aut Μάγαρσον; poſterius ex Stephano h. v. et Arriano de exp. Alex. M. 2, 5, 11. Μάγαρσος quidem repetit Tzetzes ad Lycophr. v. 980. et ipſe Stephanus ſui immemor, aut potius ex vitio librariorum ſ. v. Ἀγάθυρσοι, ubi per α mavult Berkelius p. 17. quam ſcripturam confirmat inſcriptio apud Ligorium, quam reddit Holſtenius ad Stephan. p. 194. Cf. etiam Reineſ. in inſcrr. p. 166. Attamen ε praeferunt numi, de quibus Eckhel in doctrina num. P. 1. Vol. 3. p. 60. Ex libris tamen noſtris Μάγαρσα repoſui, cum utraque ſcriptura et terminatio frequentata fuiſſe videatur.

6) Sic Caſauboniani et mei omnes. Vulgo οὗ φασὶ γ. μαθητὴν Παναίτιον.

1) Pariſ. Medic. 3. 4. Venet. 1. 3. cum edd. Aldi et Hopperi Ἀλήνιον, ut infra. Xylander recte repoſuit Ἀλήϊον, quod probat Moſcov, et ex auctoribus Homer. Il. 6, 201. Hero-

ſa prope Pyramum. Mallotes fuit Crates grammaticus, cujus diſcipulum ſe fuiſſe ait Panaetius.

§. 17.

Supra hanc oram maritimam campus Aleïus, per quem Philotas traduxit equitatum Alexandri, ipſo phalangem ducente e Solis per oram maritimam et Mallotidem ad Iſſum et Darii

γῆσαι τῷ Ἀμφιλόχῳ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὴν ἐξ Cilicia.
Ἄργους συγγένειαν. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχόν φησιν· οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον· οἱ δ' ἐν Συρίᾳ ἀπὸ τοῦ Ἀληίου, ἀπιόντα διὰ τὴν ἔριν.

§. 18.

Μετὰ δὲ Μαλλὸν Αἰγαῖαι πολίχνιον, ὕφορμον ἔχον· εἶτ' Ἀμανίδες πύλαι, ὕφορμον ἔχουσαι, εἰς ἃς τελευτᾷ τὸ Ἀμανὸν ὄρος ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθῆκον,

Herodot. 6, 95. ubi eadem notatur variatio, et maxime Arrian. de exp. Alex. 2, 5, 11. Cf. etiam Euſtath. ad Homer. Il. 6, 201. p. m. 494, 32. aliique grammatici ab Heynio ibi laudati, qui hanc ſcripturam confirmant. Poſt Medic. 3. 4. Μαλήτιδες, uti per λ ſimplex ſcribitur in Dione Chryſ. orat. 34. p. 56. ed. Reiſk. Vulgata recte habet, de qua cf. ad lib. 12. p. m. 34. Ἀντιλίχῳ edd. ante Xylandrum, ut alibi.

1) Conſentiunt in hac ſcriptura codices. Edd. ante Xylandrum Αἰγαῖα; rectius infra. Auctores plerique Αἴγαι. Cum Noſtro Αἰγαῖαι ſcribunt Tacit. Ann. 13, 8. et Dio Caſſ. 47, 30. etſi hic Αἰγέαι editur. Plura dabit Weſſeling. ad Hierocl. p. 705. In numis Αἰγαιέων. V. Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 35. ſqq. Uncos, quibus vulgo includuntur verba εἶτ' — μέρος, tamquam inutiles ſuſtuli.

Darii copias. Ajunt, eum inferias etiam Amphilocho tuliſſe ob cognationem cum Argivis. Heſiodus Solis interfectum ab Apolline Amphilochum dicit: alii in campo Aleïo: alii in Syria, cum ob contentionem ab Aleïo diſceſſiſſet.

§. 18.

Poſt Mallum Aegaeae eſt oppidulum cum ſtatione: deinde Amani portae cum ſtatione, in quas Amanus deſinit, mons a Tauro

Cilicia. Θῆκον, ὃ τῆς Κιλικίας ὑπέρκειται κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος, [2] ἀεὶ μὲν ὑπὸ πλειόνων δυναστευόμενον τυράννων, ἐχόντων ἐρύματα· καθ' ἡμᾶς δὲ κατέσχε κύριος πάντων ἀνὴρ ἀξιόλογος, καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ὠνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας [3] Ταρκανδίμοτος, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε.

§. 19.

Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἰσσὸς πολίχνιον, ὕφορμον ἔχων, καὶ ποταμὸς [1] Πίναρος. Ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέ-

2) Ante Caſaubonum *οἱ μὲν — δυναστευόμενοι*, unde Xylander locum corruptum judicabat. Sed Caſauboni emendationem, ex ipſius codicibus ductam, ratam faciunt etiam mei. Tum iidem *πάντων ἀνὴρ ἀξιόλογος*, mutato vulgari ordine. Moſcov. praeterea delet vocem *κύριος*.

3) Pariſ. *Ταρκοδίμοντος*, ut ed. Aldi. Succeſſit inde *Ταρκοδήμοντος*, quod tuliſſe etiam alli codices videntur. Alii auctores, in quibus Dio 41, 63. Cicero ad diverſ. 15, 1. uterque paſſim et alibi cum aliis adpellant *Ταρκυνδίμοτος*, uti hic volebat Caſaubonus. Cf. viri docti ad Flor. 4, 2, 5. Lucan. 9, 219. Dion. c. l. Rem conficiunt numi, in quibus *Ταρκυνδιμοντος* ſcriptum adparet. Quare ſic poſui.

1) Omnes codices et editiones cum vetere interprete obtru-

Tauro porrectus ſupra Ciliciam, qua verſus ortum ea vergit, qui ſemper a pſuribus regebatur tyrannis, caſtella poſſidentibus. Noſtro tempore omnium eſt dominus factus Tarcondimotus, vir praeſtans, et ob virtutem a Romanis appellatus rex, qui ſucceſſionem poſteritati ſuae tradidit.

§. 19.

Poſt Aegaeas Iſſus eſt, oppidulum cum ſtatione, et flumen Pinarus. Ibi Alexan-

συνέπεσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δαρείῳ· καὶ ὁ κόλπος εἴρηται Ἰσσικός· ἐν αὐτῷ δὲ πόλις [2] Ῥῶσος, καὶ Μυριάνδρος ἑτέρα πόλις, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Νικόπολις, καὶ Μόψου ἕδρα· καὶ αἱ Πύλαι λεγόμεναι, ὅριον Κιλίκων τε καὶ Σύρων. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἐστὶ καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ μαντεῖον· τοὺς δὲ χρυσμοὺς ἔνθεοι προθεσπίζουσιν. Cilicia

§. 20.

obtrudunt Πίνδος, uti etiam H. Stephanus male invertebat Plutarchum in Alex. c. 20. qui recte ſcripſit Πίναρος, quam nominis formam unice tuentur alii, in primis in eodem ſitu et narratione Arrian. de exp. Alex. 2, 7, 2. Quare et hic in Strabone ſic emendandum cenſuerunt viri docti. Cf. Meurſ. in Apollon. Dyſcol. c. 43. Blancardus in Arrian. lib. 2. p. 96. Harduin. ad Plin. 5, 22. ſ. 27. Pitiſcus ad Curt. 3, 7, 6. Cellarius in Geogr. ant. 3, 6, 67. Sic alio modo in Πύρος olim corruptum erat nomen in Polybio 12, 7, 3. Quare ſic dedi invitis licet codicibus. Sic ſupra p. m. 688. codices Λάτμος pro Λάμος.

2) Moſcov. Ῥωσσὸς. Alii rectius Ῥωσὸς, quam ſcripturam etiam numi probant. Cf. ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 421. Sed et ipſe Moſcov. parum ſibi conſtat, quippe qui lib. 16. p. 751. f. praeit Ῥωσὸς, ubi contra in edd. legitur Ῥωσσός. Poſt in Pariſ. Moſcov. Medic. 4. deeſt ἑτέρα, in Medic. 3. praeterea etiam πόλις. Ante πύλαι Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. omittunt αἱ.

Alexander cum Dario pugnavit: hinc ſinui Iſſico nomen, in quo eſt urbs Roſus: tum Myriandrus alia urbs, et Alexandrea, ac Nicopolis, et Mopſu heſtia, (*quaſi lares Mopſi diceres*) et quae Pylae, ſeu portae, dicuntur, limes Ciliciae atque Syriae. In Cilicia eſt etiam Sarpedoniae Dianae templum et oraculum: vaticinantur autem divino inſtincti furore.

§. 20.

Cilicia.

§. 20.

Μετὰ δὲ τὴν Κιλικίαν πρώτη πόλις ἐςὶ τῶν Σύρων, Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερίᾳ, καὶ πλησίον [1] Ὀρόντης ἐκδίδωσι ποταμός. Ἔςι δ' ἀπὸ Σελευκείας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλοῦς ὀλίγον ἀπολείπων τῶν χιλίων ςαδίων.

§. 21.

Τῶν δ' ἐν Τροίᾳ Κιλίκων, ὧν Ὅμηρος μέμνηται, πολὺ διεςώτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλίκων, οἱ μὲν ἀποφαίνουσιν ἀρχηγέτας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ τούτων, καὶ δεικνύουσί τινας τόπους κἀνταῦθα, ὥσπερ ἐν τῇ Παμφυλίᾳ Θήβην καὶ [1] Λυρνησσόν· οἱ δ' ἔμπαλιν καὶ Ἀλήϊόν τι πεδίον κἀκεῖ δεικνύουσι.

1) Medic. 3. 4. et edd. ante Xylandrum Ὀῤῥόντης. Cf. supra p. m. 681. not. 3. Ipsa verba καὶ πλησίον — ποταμὸς in versione praeteriit Xylander.

1) Medic. 4. Λυρνησόν. Tum, ut supra, Medic. 3. 4. (postea correctus) Moscov. Paris. Ven. 1. 2. Ἀλήνιον. Quae sequuntur a προσθετέον ad ἐχέτω πέρας p. 681. m. exciderunt in Medic. 3.

§. 20.

Post Ciliciam prima urbs Syriae est Seleucia, quae in Pieria dicitur: proxime Orontes fluvius exit; inde ad Solos navigatio brevissima est, paulo brevior CIↃ stadiis.

§. 21.

Cum autem Trojani Cilices, quorum Homerus meminit, longe distent a Cilicibus extra Taurum sitis, quidam his auctores generis illos fuisse tradunt, et quaedam loca hic etiam monstrant, sicut in Pamphylia Thebam ac Lyrnessum: alii contra etiam isthic Aleïum campum ostendunt.

κινοῦσι. Περιωδευμένων δὲ καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Digreſſ.
μερῶν τῆς προειρημένης Χερρονήσου, προσθετέον ἐστὶ
καὶ ταῦτα.

§. 22.

Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἔτι καὶ p. 677.
τοιαῦτα λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους
τῶν Τρώων ἅπαντας κατηριθμεῖσθαί φησιν ὑπὸ τοῦ
ποιητοῦ τῆς Χερρονήσου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ γε-
νώτατος ἰσθμός ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην
μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δ' ἐκτὸς πλευραὶ, φησὶ, τριγω-
νοειδοῦς οὔσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι· παρήκουσι δὲ ἡ μὲν
ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελιδονίας, ἡ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ στό-
μα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε.
Τὸ μὲν οὖν μόνους τοὺς ἐν τῇ Χερρονήσῳ, διὰ τῶν
αὐτῶν

1) Ante Xyl. edd. male κατ' εἶπον. Tum plerique co-
dices etiam hic, ut ſupra aliquoties. Ex Pariſ. et Medic. 4.
Χελιδονίας praetuli per ι, de quo cf. ſupra p. m. 588.

dunt. Sed quoniam ejus, quam diximus, peninſulae partes extra Taurum ſitas peragravimus: adjicienda ſunt et haec.

§. 22.

Apollodorus libro, quo interpretatus eſt recenſionem navium Homericam, affirmat, Aſianos Troum auxiliarios omnes ab Homero enumerari eos, qui habitaverint peninſulam, cujus anguſtiſſimus iſthmus ſit inter maris intimum ſinum ad Sinopen et Iſſum: externa latera formae triquetrae inaequalia: quorum unum ſit a Cilicia ad Chelidonias, aliud inde ad os ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen. Quod dicit de iis ſolis, qui peninſulam coluerint;

iisdem

Digress. αὐτῶν ἐλέγχοιτ' ἂν ψευδὸς ὤν, δι' ὧν ἠλέγξαμεν πρότερον, μὴ [2] μόνους τοὺς ἐντὸς [1] Ἅλυος. Οἱ γὰρ περὶ Φαρναικίαν τόποι, ἐν οἷς τοὺς Ἀλιζώνους ἔφαμεν, ὥσπερ ἔξω τοῦ [1] Ἅλυός εἰσιν, οὕτω καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ, εἴπερ καὶ τῶν ςενῶν τῶν μεταξὺ Σινώπης καὶ Ἰσσοῦ· καὶ οὐ τούτων γε μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' ἀλήθειαν ςενῶν τῶν μεταξὺ Ἀμισοῦ τε καὶ Ἰσσοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἀφώρισαι τὸν ἰσθμὸν, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν ςενὰ ἐκεῖνα ἀντὶ τούτων τιθείς. Πάντων δ' εὐηθέςατον τὸ, τὴν χερρόνησον τριγωνοειδῆ φήσαντα, τρεῖς ἀποφαίνεσθαι τὰς ἔξω πλευράς. [3] Ὁ γὰρ τὰς ἔξω λέγων πλευρὰς, ἔοικεν ὑπεξαιρουμένῳ

2) Ex Mosc. et Medic. 4. recepi μόνους propter nexum pro μόνων. Post Ven. 1. 2. Mosc. καὶ οὐ τούτων γε μόνων, quam verborum formam nexus desiderat, certe concinnior. Vulgo καὶ οὐ τοῦτό γε μόνον. Tum Ἀμισοῦ hic et infra edd. ante Xylandrum. Pro ἀποφαίνεσθαι Medic. 4. et Paris. dant ἀποφήνασθαι.

3) Haec verba ad πλευρὰς in Mosc. desunt. Medic. 4. pro ὁ γὰρ τὰς habet ὁ δὲ τάς. Tum Mosc. τὴν ἐπὶ Ἰσσὸν, omisso

iisdem rationibus falsitatis potest coargui, quibus evicimus non solos, qui intra Halyn sunt, iis auxilia tulisse. Loca enim circa Pharnaciam, in quibus Halizonos posuimus, ut extra Halyn sunt, ita etiam extra isthmum, et angustias inter Sinopen et Issum: neque hoc tantum, sed etiam re vera extra angustias inter Amisum et Issum: non enim recte is definivit isthmum, et ejus pro hujus posuit angustias. Id vero omnium est stultissimum, quod, cum trianguli formam adscribat peninsulae, ejus latera extrema numerat tria: cum, qui externa latera exponit, exci-

ρούμενον τὴν κατὰ τὰ στενὰ, ὡς καὶ ταύτην οὖσαν πλευράν, οὐκ ἔξω δὲ, οὐδ' ἐπὶ θαλάττῃ. Εἰ μὲν τοίνυν τὰ στενὰ ταῦτα οὕτως ἦν συνηγμένα, ὥστε μικρὸν ἀπολείπειν τοῦ συναπτειν ἐπ' ἀλλήλαις τήν τε ἐπὶ Ἰσσὸν καὶ τὴν ἐπὶ Σινώπην πίπτουσαν πλευράν, ἐνεχώρει ἂν τρίγωνοειδῆ λέγεσθαι τὴν χερρόννησον· νῦν δέ γε τρισχιλίους σταδίους ἀπολειπόντων μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων στενῶν, ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν. Ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς περίοδον ἐπιγράψας. [4] Μένει δ' ἡ αὐτὴ ἀμαθία, κἂν εἰς τοὐλάχιστον καταγάγῃ

Digreſſ.

omiſſo τε, et pro καὶ τὴν Caſaubb. μετὰ τὸν, Venet. 2. κατὰ τήν. Poſt pro συνεχώρει ex Caſaubonn. et Ven. 2. repoſui ἐνεχώρει. Poſt τοιοῦτο praefert Moſcov.

4) Medic. 4. Μένει δ' ἂν ἡ. Pariſ. ἀμάθεια, et καταγάγοι; Venet. 2. κατάγει. Deinceps Moſcov. διαστήματι; Medic. 4. edd. ante Xylandrum διάστημά τι, et pro τριγωνοειδῶς Caſaubonn.

excipere videatur latus, quod eſt ad anguſtias, tamquam id quoque ſit latus, non tamen externum, aut mari adſitum. Si ergo anguſtiae iſtae ita fuiſſent arctae, ut parum a ſe invicem diſtarent, ſed prope coïrent, latus Iſſicum ac Sinopenſe: concedi utcunque poterat, trianguli forma eſſe peninſulam: nunc cum inter anguſtias, quas ipſe dicit, tria ſtadiorum millia intercedant, inſcitia eſt, non regionis deſcriptio, tanto quadrilatero tria tantum aſſignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit verſibus comicis, et terrae circuitionem inſcripſit. Eadem inſcitia manet etiam, ſi quis minimo intervallo adſtrin-

Digreſſ. γῆ διαστήμαί τις τὸν ἰσθμὸν, ὅσον εἰρήκασιν οἱ πλεῖον ψευσάμενοι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός· ὅσαν εἴρηκε καὶ Ἀρτεμίδωρος χιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους· οὐδὲ γὰρ τοῦτο συναγωγήν πω τριγωνοειδοῦς ποιεῖ σχήματος. Ἀλλ' οὐδὲ τὰς πλευρὰς ὀρθῶς διήρηται τὰς ἔξω, τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ μέχρι Χελιδονίων εἰπών· λοιπὴ γάρ ἐστιν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἡ Λυκιακὴ παραλία ταύτῃ, καὶ ἡ τῶν Ῥοδίων Περαία μέχρι Φύσκου· ἐντεῦθεν δὲ καμπὴν λαβοῦσα ἡ ἤπειρος, ἄρχεται τὴν δευτέραν, καὶ δυσμικὴν ποιεῖ πλευρὰν ἄχρι Προποντίδος καὶ Βυζαντίου.

§. 23.

ponn. i. e. Venet. 2. τριγωνοειδῆ. Hinc Medic. 4. διήρηται, et Pariſ. cum Medic. 4. Χελιδόναν, quod et hic recepi pro Χελιδονίων. Poſt δυσμικὴν Caſaubonn. Moſcov. Ven. 1. Medic. 4. inſerunt ποιεῖν; Venet. 2. Pariſ. ποιεῖ, quod Straboni reddidi.

adſtringat iſthmum, quod perhibuerunt plerique, amplius ſemiſſe totius per mendacium ſubtracto: ſicut et Artemidorus dixit CISIO ſtadia: nam ne hoc quidem triangulam conficit figuram. Quin et latera externa male diviſit, unum ab Iſſo ad Chelidonias dicens: cum ſuperſit adhuc totum Lyciae litus, et Rhodiorum Peraea usque ad Phyſcum: inde autem ſeſe incurvans continens, ordiatur ſecundum latus et occiduum faciat usque ad Propontidem et Byzantium.

§. 23.

§. 23. Digreſſ.

Φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου, [1] διότι τὴν χερρόννησον κατοικεῖ ταύτην ἑκκαίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλ- p. 678.
ληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρα χωρὶς τῶν μιγάδων, ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Κίλικες καὶ Λύκιοι, καὶ Πάμφυλοι, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ Παφλαγόνες, καὶ Μαριανδυνοὶ, καὶ Τρῶες, καὶ Κᾶρες· Πισίδαι δὲ καὶ [2] Μυσοὶ, καὶ Χάλυβες, καὶ Φρύγες, καὶ Μιλύαι ἐν τῇ μεσογαίᾳ· [3] διαιτῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος, ἑπτακαιδέ-

1) Medic. 4. ὅτι, ut ſaepe alibi. Poſt mutato vulgari ordine Medic. 4. Moſcov. καὶ Πάμφυλοι καὶ Λύκιοι. Alias καὶ Λύκιοι καὶ Πάμφυλοι.

2) Poſt vocem Μυσοὶ in ed. Caſauboni et hinc in reliquis exciderunt, quae ad complendum recenſum pertinent, haec, in omnibus MSStis oblata: καὶ Χάλυβες καὶ Φρύγες καὶ Μιλύαι, unde nunc revocavi. Quod Moſcov. Πισίδαι ſignat, coarguunt etiam poetae.

3) Adſenſus ſum Caſaubono, quamvis renuentibus libris omnibus, qui exhibent διαιρῶν, cum propter Strabonis uſum omnino, tum hic etiam propter ſubjecta. Pariter probavi emendationem in voce ἔχει, uti vulgo fertur in omnibus libris. Nempe nexus flagitat ἔχειν. Paullo antea Medic. 4. (corr.) Pariſ. dant καὶ τὰ Τρωϊκὰ, quae confuſio aliquoties notata eſt. Cf. lib. 10. p. m. 153.

§. 23.

Porro Ephorus dixit, peninſulam iſtam habitari a XVI gentibus, quarum tres ſint Graecanicae, reliquae barbarae, exceptis Cilicibus, Lycii, Pamphyli, Bithyni, Paphlagones, Mariandyni, Troës, Cares: mediterranea autem teneant Piſidae, Myſi, Chalybes, Phryges, Milyae. Quas Apollodo-

Digreſſ. καὶδέκατόν φησιν εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, ὃ νεώτερόν ἐστι τοῦ Ἐφόρου. Τῶν δ' εἰρημένων τὰ μὲν Ἑλληνικὰ μήπω κατὰ τὰ Τρωϊκὰ κατωκίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα πολλὴν ἔχειν σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον· καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τό, τε τῶν [4] Τρωϊκῶν, καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων Παφλαγόνων, καὶ Μυσῶν, καὶ Καρῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Κιλίκων, Μαίονας ἀντὶ Λυδῶν, καὶ ἄλλους ἀγνῶτας, οἷον Ἁλιζῶνας καὶ Καύκωνας· ἐκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητείους

4) Caſaubonn. Ven. 1. Medic. 4. Τρώων, quod etiam locum habeat; vulgata tamen in hoc nexu forte melior. Poſt inverſo populorum ordine Medic. 4. Moſcov. καὶ Φρυγῶν, καὶ Καρῶν. Poſt Κητίους malunt Medic. 4. Moſcov. Pariſ. et edd. ante Xylandrum, qui ſcripſit per ει cum Homero Odyſſ. 11, 520. In fine Pariſ. Moſcov. Medic. et edd. ante Xylandrum Ἰδρυεῖς, ut vetus interpres *Hidryenſes*. At Ἰδριεῖς ſcribendum eſſe, adparet ex Herodoto, qui 5, 118. commemorat Ἰδριάδα regionem Cariae, unde Stephanus ducit Ἰδριεῖς. Sic deinceps Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. volunt Τερμίδαι cum edd. ante Xylandrum, qui recte repoſuit Τερμίλαι. Cf. ad lib. 12. p. m. 208. Sic Moſcov. et edd. ante Caſaubonum Δολίμνας.

rus cum recenſuiſſet, addit decimam ſeptimam Galatarum, quae Ephoro eſt recentior. De dictis autem quaedam cum Graecae fuerint, Trojani belli tempore nondum a Graecis fuerunt frequentatae: barbaricae propter tempus magnae ſunt confuſioni obnoxiae. Enumerari porro a poëta Troas, et qui nunc appellantur Paphlagones, Myſi, Cares, Phryges, Cilices, Meones pro Lydis: item alios ignotos, ut Halizones et Caucones: et extra recenſionem nominari Ceteios, et Solymos, et Cilices e campo

The-

τείους τε καὶ Σολύμους, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης Digreſſ.
πεδίου, καὶ Λέλεγας· Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυνοὺς,
καὶ Μαριανδυνοὺς, καὶ Πισίδας, καὶ Χάλυβας, καὶ
Μιλύας, καὶ Καππάδοκας μήδ' ὀνομάσθαι· τοὺς
μὲν, διὰ τὸ μηδέπω τοὺς τόπους κατωκηκέναι τού-
τους· τοὺς δὲ, διὰ τὸ ἑτέροις γένεσι περιέχεσθαι,
ὡς Ἰδριεῖς μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσί· Δολίονες δὲ καὶ
Βέβρυκες Φρυξί.

§. 24.

Φαίνεται δ' οὔτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν
διαιτῶν ἱκανῶς, τά τε τοῦ ποιητοῦ ταράττων καὶ
καταψευδόμενος. Ἐφόρου τε γὰρ τοῦτο πρῶτον
ἀπαιτεῖν ἐχρῆν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθησιν ἐντὸς
τῆς χερρονήσου, τοσοῦτον ἀφεστῶτας καὶ Σινώπης
καὶ [1] Ἀμισοῦ πρὸς ἕω; Οἱ γὰρ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν

Zz 2 τῆς

1) Ἀμισσοῦ, ut ſupra edd. ante Xylandrum. Tum edd. ante

Thebano, et Leleges: Pamphylos autem, Bithynos, Mariandynos, Piſidas, Chalybes, Milyas, et Cappadoces ne nominari quidem ab eo, partim quod iſta loca nondum fuerint habitata, partim quod ab aliis occupata populis, ut Idrienſes et Termilae a Caribus, Doliones et Bebryces a Phrygibus poſtmodo per ſucceſſionem ſunt aboliti.

§. 24.

Videtur autem mihi Apollodorus neque Ephori ſententiam recte diſceptare, et Homeri verba partim conturbare, partim falſo traducere. Primum enim id ex Ephoro fuit quaerendum, cur intra peninſulam is Chalybes collocaret, tam procul verſus orientem a Sinopa et Amiſo remotos? Qui enim hujus peninſulae iſthmum faciunt

Digreſſ. τῆς χερρονήσου ταύτης τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ γραμμὴν ἐπὶ τὸν Εὔξεινον, ὡς ἂν μεσημβρινήν τινα τιθέασι ταύτην, οἱ μὲν, εἶναι νομίζουσι τὴν ἐπὶ Σινώπης, οἱ δὲ, τὴν ἐπ' Ἀμισοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν Χαλύβων οὐδείς· λοξὴ γάρ ἐστι τελείως. Ὁ γὰρ δὴ διὰ Χαλύβων μεσημβρινὸς διὰ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας γράφοιτ' ἂν καὶ τοῦ Εὐφράτου, τὴν Καππαδοκίαν ὅλην ἐντὸς [2]ἀπολαμβάνων, καὶ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τὸν Ἀμανὸν, καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Εἰ δ' οὖν καὶ τὴν λοξὴν γραμμὴν ὁρίζειν τὸν ἰσθμὸν συγχωρήσαιμεν, τὰ πλεῖστά γε τούτων, καὶ μάλιστα ἡ Καππαδοκία ἐντὸς

ante Caſaubonum invitis libris ſcriptis et nexu ἐπὶ Σινώπης. Tum τὴν Χαλύβων Moſcov. et edd. ante Caſaubonum, qui τῶν X. recte poſuit cum aliis MSStis. Pro τελείως Moſcov. Medic. 4. Pariſ. τελέως. Cf. ad lib. 13. p. m. 307.

2) Caſaubonn. Venet. 1. Medic. 4. praeter nexum ἀπολαμβάνοντος. In ſequ. Caſaubonn. Ven. 1. Medic. 4. τῆς πρὸς τῷ; Ven. 2. τῷ πρὸς τῷ; alii cum edd. τὸ πρὸς τῷ; tantum Moſcov. omittit plane τό. Retulerunt igitur vel ad μέρος, vel ad Καππαδοκίας, quod quidem praetuli. Poſt pro μέρη Ven. 1. et Medic. 4. μέρος, quod ſine dubio innuit in margine Caſaubonus, ab operis depravatum in κέρος.

faciunt lineam, ab Iſſo ad Euxinum mare protractam, ii eam tamquam meridianum ponunt, vel Sinopes, vel Amiſi, Chalybum nemo. Nam ad hos pertinens linea prorſus obliqua eſt: etenim Chalybum meridianus per Armeniam minorem rectius ducetur et Euphratem, intus coërcens Cappadociam totam, Commagenen, et Amanum, atque Iſſicum ſinum. Quod ſi obliqua hac linea iſthmum definiri concederemus, pleraque horum, et maxime Cappadociam intus

ἔντος ἀπολαμβάνοιτ' ἄν, καὶ ὁ νῦν ἰδίως λεγόμενος Digreſſ.
Πόντος, τῆς Καππαδοκίας μέρος ὤν, τῆς πρὸς τῷ
Εὐξείνῳ· ὥστ' εἰ τοὺς Χάλυβας τῆς χερρονήσου θε-
τέον μέρη, πολὺ μᾶλλον τοὺς Κατάονας, καὶ Καπ-
πάδοκας ἀμφοτέρους, καὶ Λυκάονας δὲ, οὓς καὶ αὐ-
τοὺς, παρῆκε. Διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε
τοὺς Χάλυβας, οὓς ὁ ποιητὴς [3] Ἀλιζώνους ἐκάλε- p. 679.
σεν, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν; Ἄμεινον γὰρ ἦν
διελεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ φάναι, τοὺς
δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας
ποιητέον καὶ τῆς Κιλικίας. Ὁ δὲ, τὴν μὲν οὐδ' ὠνό-
μασε· τοὺς Κίλικας δὲ τοὺς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ μόνον

 εἴρη-

3) Caſaubonn. Ἀλαζώνους; Ven. 2. Ἀλιζώνους; alii cum edd. Ἀλιζῶνας. Praetuli Ἀλιζώνους. Cf. lib. 12. p. m. 91. et 93. Poſt edd. ante Caſaubonum ἄμεινον δὲ ἦν, minus bene, ut eaedem cum Medic. 4. in verſu Homerico ex Odyſſ. 11, 122. ἄλλοι. Antea in ipſo Homero exſtat οὐδὲ δ'. Tum ὠνόμασε Medic. 4. mutat in ὠνόμακε, et Ὁμοναδεῖς, qui ex ſuperioribus ſatis ſunt noti, Pariſ. in Μασναδεῖς.

intus complecteremur, et quae regio Pontus proprie nunc dicitur, Cappadociae pars ad Euxinum mare: ut, ſi Chalybes ponantur peninſulae pars, multo magis Cataones, et utrique Cappadoces, et Lycaones (quos ipſe omiſit) in ea ſint collocandi. Cur vero Chalybes poſuit in mediterraneis, quos Halizonos Homerus dixit, ut et nos demonſtravimus? Praeſtabat ſane dividere, et alios facere maritimos, alios mediterraneos: quod etiam de Cappadocibus ſtatuendum eſt atque Cilicibus. Ille autem, Cappadocibus praeteritis, Cilicas tantum marinos commemo-

Digreſſ. εἴρηκεν. Οἱ οὖν ἐπ' Ἀντιπάτρῳ τῷ Δερβήτῃ, καὶ οἱ Ὁμοναδεῖς, καὶ ἄλλοι πλείους, οἱ συναπτοντες τοῖς Πισίδαις,

— Οἱ οὐκ ἴσασι θάλατταν
Ἀνέρες, οὐδ' ἔθ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἴδαρ ἔδουσι,

τίν' ἂν λάβωσι τάξιν; ἀλλ' οὐδὲ Λυδοὺς, οὐδὲ Μήονας εἴρηκεν, εἴτε δύο, εἴθ' οἱ αὐτοί εἰσι· καὶ εἴτε καθ' ἑαυτοὺς, εἴτ' ἐν ἑτέρῳ γένει περιεχομένους. Οὕτω γὰρ ἐπίσημον ἔθνος οὐκ ἀποκρύψαι δυνατὸν, οὔτε μὴ λέγων περὶ αὐτοῦ μηδὲν, οὐκ ἂν δόξειε παραλιπεῖν τὶ τῶν κυριωτάτων;

§. 25.

4) Moſcov. et Medic. 4. τίνα λάβωσι. Poſt Moſcov. καὶ εἴτ' ἐν ἑτέρῳ. Pro κυριωτάτων, quod recte adferunt codices, ante Caſaubonum in edd. legebatur καιριωτάτων. Poſt κυριωτάτων ſubjeci ſignum interrogandi.

memoraverit. At qui ſub Antipatro ſunt Derbaeo, et Homonadenſes, aliique complures Piſidis contermini,

Qui mare non norunt, neque ſalſos addidicerunt
Eſſe cibos —

quo ponentur? Sed ne Lydos quidem et Meones nominavit, ſive duae ſunt eae, ſive unica gens: et ſive ſeorſim habitabant, ſive in alia quapiam contenti gente. Nam ita inſignis gens occultari non poteſt: et qui de ea nihil dixit, non poteſt non videri praeteriviſſe aliquid dicti perneceſſarium.

§. 25.

§. 25. Digreſſ.

Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μιγάδες; Οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν παρὰ τοὺς λεχθέντας τόπους, ἢ ὠνομάσθαι ὑπ' αὐτοῦ, ἢ παραλελεῖφθαι ἄλλους, οὓς ἀποδώσομεν τοῖς μιγάσιν, οὐδέ γε αὐτῶν τινας τούτων, ὧν ἢ εἶπεν, ἢ παρέλιπε. Καὶ γὰρ εἰ κατεμίχθησαν, ἀλλ' ἡ ἐπικράτεια πεποίηκεν ἢ Ἕλληνας, ἢ βαρβάρους· τρίτον δὲ γένος οὐδὲν ἴσμεν τὸ μικτόν.

§. 26.

Πῶς δὲ τρία γένη τῶν Ἑλλήνων ἐσὶ τὰ τὴν χερρόνησον οἰκοῦντα; εἰ γὰρ, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἴωνες καὶ Ἀθηναῖοι, λεγέσθωσαν [1] καὶ οἱ Δωριεῖς,

Zz 4

1) Moſcov. hunc ordinem praetulit: καὶ οἱ Αἰολεῖς καὶ οἱ Δωριεῖς αὐτοὶ, omiſſo οἱ. Tum idem, Pariſ. Medic. 4. γίνοιτ' ἄν. Vulgo γένοιτ' ἄν. Pro ἔθνη, quod exhibent editiones cum Pariſienſi, Venet. 2. et Moſcovienſi, Caſauboniani, Me-

§. 25.

Qui ſunt autem convenae iſti? Nam praeter enarrata loca non poſſumus alia dicere nominata, aut pro illis convenis relicta: neque ex illis aliquos eorum, quos vel dixerit, vel praetermiſerit. Nam etſi permixti fuiſſent aliis, tamen potior pars eos vel Graecos, vel barbaros feciſſet: tertiam gentem commixtam novimus nullam.

§. 26.

Quomodo autem tria ſunt genera Graecorum peninſulam incolentium? Si enim propterea, quod antiquitus iidem fuerunt Athenienſes et Iones, dicantur etiam Dorienſes iidem

Digreſſ. ριεῖς, καὶ οἱ Αἰολεῖς οἱ αὐτοὶ, ὥστε δύο ἔθνη γίνοιτ' ἄν· εἰ δὲ διαιρετέον κατὰ τὰ ὕστερα ἔθνη, καθάπερ καὶ τὰς διαλέκτους, τέτταρα ἂν εἴη καὶ τὰ ἔθνη, καθάπερ καὶ αἱ διάλεκτοι. Οἰκοῦσι δὲ τὴν χερρόνησον ταύτην, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφόρου διορισμὸν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθάπερ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα δεδήλωται. Τοιαῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν Ἔφορον διαπορεῖν ἄξιον. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδέν· τοῖς δὲ ἑκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθησιν ἑπτακαιδέκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δίαιταν τῶν τοῦ Ἐφόρου λεγομένων, ἢ παραλειπομένων

Medic. 4. Ven. 1. ſubſtituunt ἴδιη, quod ita probat Caſaubonus, ut Strabonem alias ineptire dicat. Cf. ad lib. 12. p. m. 6. ubi etiam de commutatione utriusque vocis. Rejicit tamen eam Caſauboni ſententiam Villebrune in margine ed. Amſtelodam. nec in hoc nexu temere. Poſt ante Ἐφόρου articulum reſpuit Medic. 4. In ſequ. vocibus τοῦ Ἐφόρου Moſcov. praemittit ὑπὸ cum Medic. 4.

iidem cum Aeolenſibus, duae fient nationes. Si autem diviſio eſt inſtituenda ſecundum poſteriores gentes et ſermonis diverſitates: quatuor ut hujus ſpecies, ita etiam gentes erunt. Habitant autem peninſulam, praecipue ſi Ephori diſtinctionem ſequimur, non Iones duntaxat, verum etiam Athenienſes: ſicut in ſingulis demonſtratum fuit. Ac de his quidem adverſus Ephorum diſquirere dignum erat. Caeterum Apollodorus, his omnibus neglectis, ſedecim gentibus decimam ſeptimam adjungit Galaticam: alias quidem utiliter dicendam, ſed nihil facientem ad ea, quae Ephorus aut dixit, aut

μένων οὐ δέον· εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦ- Digreſſ.
τα πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας.

§. 27.

Μεταβὰς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, [1] διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγέγονέ τινα, καὶ ἐλλέλοιπε, καὶ διέσπασαι, καὶ συνῆκται εἰς ἕν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηταί τινων ὁ ποιητής· ἢ τῷ μήπω τότ' οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ p. 680.
ἔθνους τούτου, ἢ τῷ ἐν ἑτέρῳ γένει περιέχεσθαι. Τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οὐκ εἴρηκεν, οὐδὲ τὴν Καταονίαν, [2] ὡς δ' αὕτως τὴν Λυκαονίαν, δι' οὐδέτερον τού-

Ζz 5 των·

1) Medic. 4. ὅτι, ut ſaepe alibi. Tum pro λέλοιπε Caſaubonn. meique omnes ἀλλέλοιπε praeter Pariſ. in quo legitur ἐλλέλεπται. Pro διέσπασαι Moſcov. ἔσπασαι.

2) Caſaubonn. Medic. 4. οὐδ' αὖ τὴν Λ. quod idem fert nexus. Tum Medic. 4. γελοῖον δέ. Τοῦ ἀνδρὸς Moſcov. Medic. 4. mutant in τ' ἀνδρός.

aut reticuit: cauſam ipſe adfert: quod haec Ephori aetate omnia ſint poſteriora.

§. 27.

Tranſiens deinde ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confuſionem a bello Troiano barbaris incidiſſe ad noſtra usque tempora propter mutationes: nam et exſtitiſſe quosdam populos, et defeciſſe, et divulſos eſſe, et in unum coaluiſſe alios. Non recte autem duplicem adfert cauſam, cur quorundam non meminerit poëta: quia nimirum aut nondum gens aliqua iſthic habitaverit, aut alii fuerit inſerta. Neutra enim dictarum cauſa fuit, cur Cappadociam, Cataoniam, et Lycao-

Digreſſ. των· οὐ γὰρ ἔχομεν τοιαύτην ἱστορίαν ἐπ' αὐτῶν οὐδεμίαν. Γελοῖόν τε, τὸ τοὺς Καππαδόκας καὶ Λυκάονας διὰ τί μὲν Ὅμηρος παρέλιπε, φροντίσαι καὶ ἀπολογήσασθαι· διὰ τί δ' Ἔφορος παρῆλθε, παρελθεῖν καὶ αὐτόν· καὶ ταῦτα παραθέμενον πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀνδρὸς, πρὸς τὸ ἐξετάσαι καὶ διαιτῆσαι· καὶ, διότι μὲν Μήονας ἀντὶ Λυδῶν Ὅμηρος εἶπε, διδάξαι· ὅτι δ' οὔτε Λυδοὺς, οὔτε Μήονας εἴρηκεν Ἔφορος, μὴ ἐπισημήνασθαι.

§. 28.

Φήσας δὲ ἀγνώτων τινῶν μεμνῆσθαι τὸν ποιητὴν, Καύκωνας μὲν ὀρθῶς λέγει, καὶ Σολύμους, καὶ [1] Κητείους, καὶ Λελεγᾶς, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης

1) Pariſ. Medic. 4. Κυτίους, ut edd. ante Xylandrum; Moſcov. Κυτίους; Xylander Κυτείους; Caſaubonus et reliqui Κητείους ad Homerum Odyſſ. II. 520. Cf. ſupra. Ἀλιζῶνας priori.

Lycaoniam non diceret: nullam quippe talem de his habemus hiſtoriam. Et ridiculum eſt curare atque excuſare, quod Homerus Cappadoces et Lycaones praeterivit: cur autem Ephorus idem fecerit, ipſum quoque praetermittere, praeſertim cum hujus verba examinandi ac diiudicandi gratia adduxiſſet. Item cur pro Lydis Homerus dixerit Meonas, docere: cur neque Lydos neque Meonas Ephorus nominaverit, non annotare.

§. 28.

Fatus deinde, Homerum ignotos quosdam nominaſſe, recte profert Cauconas, Solymos, Ceteios, Leleges, ac Cilices

e

βης πεδίου· τοὺς δ' Ἀλιζῶνας αὐτὸς πλάττει, μᾶλ- Digreſſ.
λον δ' οἱ πρῶτοι τοὺς Ἀλιζῶνας ἀγνοήσαντες, τίνες
εἰσὶ, καὶ μεταγράφοντες πλεοναχῶς, καὶ πλάττον-
τες τὴν τοῦ ἀργύρου γενέθλην, καὶ ἄλλα πολλὰ
μεγάλα, ἐκλελυμένα ἅπαντα. Πρὸς ταύτην δὲ τὴν
Φιλοτιμίαν [2] κἀκείνας συνήγαγον τὰς ἱστορίας, ἃς ὁ
Σκήψιος τίθησι παρὰ Καλλισθένους λαβὼν καὶ ἄλ-
λων τινῶν, οὐ καθαρευόντων τῆς περὶ τῶν Ἀλιζώνων
ψευδοδοξίας· ὡς ὁ μὲν Ταντάλου πλοῦτος καὶ τῶν
Πελοπιδῶν, ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίπυλον με-
τάλ-

priori loco non ſine juſta cauſa, hic maxime Ἀλιζῶνας ſcribendos monet Heyne ad Homer. T. 4. p. 429. ut lib. 12. p. m. 106. Tum Pariſ. Medic. 4. γενέθλην. Vulgo γενέθλαν. Hinc Pariſ. Medic. 4. praeſcribunt ἐκλελειμμένα. Denique pro ἅπαντα Moſcov. Venet. 1. Pariſ. ut edd. ante Xylandrum, dant ἁπάντᾳ.

2) Sic Medic. 4. Moſcov. Vulgo κἀκεῖνα. Quod ſi locum habeat, verba τὰς ἱστορίας ex adpoſitione intelligi debent. Articulus tamen etiam ſic paſſim additur, ut in Plutarcho de Socratis genio p. 276. in. ed. Reiſk. Vol. 8. Tum Pariſ. Ἀλιζώνων; Medic. 4. μετάλλων; edd. ante Xylandrum Πάγκαιον, Moſcov. Παγγαῖον, uti vox ſignatur in Aeſchyli Perſis v. 494. Dione 47, 40. aliis et ipſo Strabone lib. 7. p. m. 430. et hic in epitome. Vulgo Πάγγαιον.

e Thebes campo: ipſe autem Halizonas fingit, aut potius ii, qui primi, Halizonas ignorantes, varie mutaverunt ſcripturam, et commenti ſunt argenti proventum, multaque alia magna et futilia. Atque ad hoc ſtudium contulerunt etiam narrationes, quas a Calliſthene ſumtas et quibusdam aliis Scepſius poſuit, non immunibus falſarum de Halizonibus opinionum: ſcilicet Tantali et Pelopidarum divitias e Phrygiae metallis et Sipylo fuiſſe hauſtas: Cadmi

Digreſſ. τάλλων ἐγένετο· ὁ δὲ Κάδμου, περὶ Θρᾴκην καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου, ἐκ τῶν [3] ἐν Ἀξυρίοις περὶ Ἄβυδον χρυσείων, ὧν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου, καὶ [4] Ἀλυάττου, καὶ Κροίσου, ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ τῆς μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου πολίχνης ἐρήμης, ἐκμεταλλευόμενα ἐχούσης τὰ χωρία.

§. 29.

3) Ἐν deeſt in Moſcov. Pariſ. et edd. ante Xylandrum. Tum Moſcov. Συρίας; Ven. 2. Pariſ. Ἀσσυρίοις, ut eaedem editiones et epitome in ed. Baſil. In Medic. 4. Venet. h. verbum hoc plane deeſt. Bene autem Xylander repoſuit, adſentientibus reliquis, ἐν Ἀτύροις, quod nexus probat et ipſe Strabo lib. 13. p. m. 301. ubi etiam, ut hic Moſcov. χρυσεῖων, in codicibus ſcribitur χρυσία. Porro in Moſcov. Medic. 4. et edd. ante Xylandrum praefertur πολλὰ, ſic ut referatur ad σημεῖα. Male poſt ante Xylandrum δρύσματα.

4) Medic. 4. Ἀλυάττου et Κροίσσου. Quae ſequuntur, in editionibus perturbata ſunt. Ita enim τῶν μ. — πολίχνη ἐρήμη — ἔχουσα τὰ χωρία. Codices ita variant: Moſcov. τῆς μ. et ἐκμεταλευόμενα; Pariſ. Venet. 2. τῆς μ. Medic. 4. τῇ et ἐχούσῃ. Quae repoſui, ſumta ex epitome, probaverat antea in notis Caſaubonus. Tantum illa ἐκμεμεταλλευμένα.

mi e Thracia et Pangaeo monte: Priami ex auri fodinis, quae apud Abydum ſunt in Aſtyris: (quorum exiguae ſuperſunt reliquiae: ſed multum terrae egeſtum ac foſſae ſigna ſunt luculenta ſecturarum antiquarum) Midae e metallis Bermii montis: Gygis, Alyattis et Croeſi e Lydiae metallis apud oppidulum quoddam inter Atarneum et Pergamum, ubi metalla effoderentur.

§. 29.

§. 29. Digreſſ.

[1]Ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἄν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὁμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τἀναντία εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησὶν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου· ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας. Ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος·

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς,
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

Ἀλλ'

1) Pariſ. Medic. 4. εἶτι; edd. ante Caſaubonum εἶτει. Ante μετανάστασις Pariſ. Medic. 4. Moſcov. inſerunt μὲν, uti poſt ante Πέλαμος articulum ὁ. Tum pro ἐλέγειν dedi et hic ἐλέγχειν. Cf. ad lib. 12. p. 108. Pro αὐτὸς πρότερον Moſcov. πρότερον αὐτὸς, qui et ante Μυσῶν omittit τῶν.

§. 29.

Id quoque vitio vertere Apollodoro poſſis, quod, cum ſoleant recentiores innovare quaedam praeter Homerica effata, ſolitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, ſed contra etiam diverſe dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus poſt bellum Troianum ait veniſſe Phrygas ex Europa et ſiniſtra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecyntis et Aſcania. His addit Apollodorus, Aſcaniae ejusdem mentionem eſſe apud Homerum:

Phorcys ducebat Phrygas arduus Aſcaniusque,
Longe ex Aſcania.

Atqui

Digreſſ. p. 681. Ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα· ἐν δὲ τοῖς Τρωϊκοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἦκεν ἐκ τῆς περαίας ἐκ τῶν Βερεκύντων καὶ τῆς Ἀσκανίας. Τίνες οὖν Φρύγες ἦσαν;

Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο,
ὅτε ὁ Πρίαμος,

— ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην,

φησί; Πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πρίαμος, πρὸς οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον; τοὺς δ' ὁμόρους, καὶ οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε, παρέλιπεν; Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπών, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ' ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάνιον ποταμὸν ῥεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

— Ἀσκα-

Atqui ſi res ita habet, migrationem oportet poſt bellum Troianum eveniſſe: in eo autem auxilia, quae poëta dicit, venerunt ex oppoſita continente e Berecyntis et Aſcania. Qui ergo fuerunt Phryges iſti,

— *ad Sangarii ripam qui caſtra locarunt,*

quibus Priamus tum ait ſe ſuppetias tuliſſe? et quomodo Priamus e Berecyntis Phrygas accivit, cum quibus nihil ei erat neceſſitatis, ac praeteriit finitimos, quibus ipſe ante auxilio venerat? Haec ille de Phrygibus locutus, infert de Myſis non convenientia cum illis. Ait enim etiam Myſiae pagum nominari Aſcaniam apud ejusdem nominis lacum, unde etiam Aſcanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminit:

— *Aſca-*

— [2] Μυσοῖσι παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο. Digreſſ.
καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόῳ,
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσι· ἔνθα Δολίων
Υἱὸς Σιληνοῦ ναίσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δὲ, φησὶ, Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. Εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐκμαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν, καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί ἐκώλυε τὸν Ὅμηρον ταύτης μεμνῆσθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης; Εἴρηται δὲ καὶ πρότερον περὶ τούτων ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγῳ· ὥστε ἐχέτω πέρας.

ΚΕΦ. Ε.

2) Ante Xyl. **Μυσοῖς**, ipſe **Μυσοὶ**, inde a Caſaubono recte **Μυσοῖο**. In Alexandri verſibus Pariſ. Moſcov. **εἰ** pro **οἳ**. Poſterior in ſequentibus etiam **χείλεσιν**, **Σειληνοῦ** et **Μέλης**. Cf. lib. 12. p. m. 173. ubi iidem verſus adfuerunt. Tum Pariſ. **Μιλήτου πόλιν**.

— *Aſcanii prope Myſi laeta fluenta.*

et Alexander Aetolus:

Aſcanias ad aquas qui poſuere domos,
Aſcaniae ſub labra paludis, pone Dolion
Sileno natus et Melia incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Myſiam, qua apud Cyzicum Miletopolin itur. Haec ſi vera ſunt, et teſtimonio eorum, quae hodie ſunt, comprobantur, et poëtarum, quid obſtabat, quin Homerus hujus Aſcaniae mentionem faceret, non ejus, quam Xanthus refert. Sed hic finem facio, cum ſupra de hac re dixerim in Myſorum et Phrygum enarratione.

CAP. V.

Cyprus.

ΚΕΦ. Ε.

§. 1.

Λοιπὸν δὲ, τὴν πρὸς νότου παρακειμένην τῇ χερρονήσῳ ταύτῃ περιοδεῦσαι νῆσον τὴν Κύπρον. Εἴρηται δ', ὅτι ἡ περιεχομένη θάλαττα, ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ Φοινίκης, καὶ Συρίας, καὶ τῆς λοιπῆς παραλίας μέχρι [1] τῆς Ῥοδίων, σύνθετός πώς ἐστιν ἔκ τε τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους, καὶ τοῦ Παμφυλίου, καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Ἐν δὲ ταύτῃ ἐστὶν ἡ Κύπρος νῆσος, τὰ μὲν προσάρκτια μέρη συνάπτουσα ἔχουσα τῇ Τραχείᾳ Κιλικίᾳ, καθ' ἃ δὴ καὶ πρόσεχεστάτη τῇ ἠπείρῳ ἐστί· τὰ δὲ ἑῷα τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ, τὰ

1) Sic codices mei omnes, uti lib. 2. p. m. 281. et ſupra hoc libro p. m. 589. Sic paullo poſt. Vulgo τῶν Ῥοδίων. Poſt in Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. deeſt νῆσος, quod editiones addunt. Προσιχεστάτη codicibus addicentibus omnibus repoſuit Caſaubonus, cum ante ipſum legeretur πρὸς ἐσχάτῃ, uti paullo inferius. Antea καθ' ἃ Medic. 3. 4. quod reddidit vetus interpres. Vulgo καθά. Poſt Medic. 3. 4. τὰ δ' ἑῷα.

CAP. V.

§. 1.

Reſtat, ut huic peninſulae verſus meridiem adjacentem inſulam Cyprum deſcribamus. Dictum fuit, mare, quod continetur Aegypto, Phoenice, Syria et ora, quae usque ad Rhodum porrigitur, quodammodo componi ex Aegyptio, Pamphylioque mari, et eo, quod ſinum facit Iſſicum. In eo eſt inſula Cyprus, cujus ſeptentrionales partes ad aſperam accedunt Ciliciam, quibus etiam continenti eſt proxima: orientales

Iſſico

τὰ δ' ἑσπέρια τῷ Παμφυλίῳ κλυζόμενα πελάγει, Cyprus.
τὰ δὲ νότια τῷ Αἰγυπτίῳ. Τοῦτο μὲν [2] οὖν σύρρουν
ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῷ Λιβυκῷ καὶ τῷ Καρπαθίῳ
πελάγει· ἀπὸ δὲ τῶν νοτίων καὶ τῶν ἑῴων μερῶν ἥ
τε Αἴγυπτός ἐστι, καὶ ἡ ἐφεξῆς παραλία μέχρι Σε-
λευκείας τε καὶ Ἰσσοῦ· πρὸς ἄρκτον δ' ἥ τε Κύπρος
καὶ τὸ Παμφύλιον πέλαγος. Τοῦτο δὲ ἀπὸ μὲν
τῶν ἄρκτων περιέχεται τοῖς τε ἄκροις τῆς Τραχείας
Κιλικίας, καὶ τῆς Παμφυλίας, καὶ Λυκίας μέχρι
τῆς Ῥοδίας· ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως, τῇ Ῥοδίων νήσῳ·
ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς, τῇ Κύπρῳ τῇ κατὰ Πάφον
καὶ τὸν Ἀκάμαντα· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας σύρ- p. 682.
ρουν ἐστὶ τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει.

§. 2.

2) Codices mei interponunt οὖν Ante vocem Καρπαθίῳ Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. praeponunt τῷ.

Iſſico ſinu, occidua Pamphylio, meridionalia Aegyptio mari alluuntur. Id ab occaſu cum Africo et Carpathio mari confluit: ab auſtro et oriente Aegyptum habet, oramque deinceps Seleuciamque et Iſſum: verſus ſeptentrionem Cyprus eſt et mare Pamphylium. Haec à ſeptentrione continetur extremitatibus aſperae Ciliciae, et Pamphyliae, ac Lyciae, usque ad Rhodiam: ab occaſu Rhodo inſula: ab ortu Cypro, qua Paphus eſt et Acamas: verſus meridiem confluit cum Aegyptio mari.

Cyprus.

§. 2.

Ἔστι δὲ ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σταδίων τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων εἴκοσι καταικολπίζοντι· μῆκος δὲ ἀπὸ τῶν Κλειδῶν ἐπὶ τὸν Ἀκάμαντα πεζῇ σταδίων χιλίων τετρακοσίων ὁδεύοντι ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλεῖδες νησία δύο προκείμενα τῇ Κύπρῳ κατὰ τὰ ἑωθινὰ μέρη τῆς νήσου, τὰ διέχοντα τοῦ Πυράμου σταδίους ἑπτακοσίους· ὁ δ' Ἀκάμας ἐστὶν ἄκρα δύο μαστοὺς ἔχουσα καὶ ὕλην πολλὴν, κείμενος μὲν ἐπὶ τῶν ἑσπερίων τῆς νήσου μερῶν, ἀνατείνων δὲ πρὸς [2] ἄρκτους, ἐγγυτάτω μὲν πρὸς

1) Medic. 3. 4. Ἔστι δ', ut alibi in simili nexu. Tum pro Κύπρου Medic. 3. dat νήσου. Τῶν ante Κλειδῶν deest in Medic. 3. 4. Post iidem ἀπ' ἀνατολῆς et εἰσὶ δ'. Pro προκείμενα, quod tuentur omnes codices, Casaubonus malit προσκείμενα, quae voces et facile et saepe commiscentur.

2) Casaubonn. Ven. 1. 2. ἄρκτον. Cf. ad lib. 12. p. m. 74. Pro Σελινοῦντα in Paris. Σελινοῦντα, in edd. ante Xylandrum Ἐλινοῦντα, cujus causa est manifesta. Pro Χελιδονίας, quod est in libris omnibus, dedi et hic Χελιδονίας. Deinceps χιλίων ante ἑπτακοσίων deest in Medic. 3. Pro προσεσχάτου, quod occupabat olim editiones, recte Casaubonus, consentientibus codicibus, ut supra §. 1. reposuit προσεσχατάτου.

§. 2.

Circulus Cypri, si sinus intrentur, stadiorum est CIↃ CIↃ CCCCXX. longitudo terrestri itinere a Cleidibus ad Acamantem, ab ortu versus occasum CIↃ CCCC. Sunt autem Cleides, *quasi claves*, duae minutae insulae ante Cyprum sitae ad ortivas ejus partes, a Pyramo dissitae ad stadia IↃCC. Acamas promontorium est, duas quasi papillas habens et plurimam sylvam: situs est in occiduis insulae partibus, sed versus septentrionem

πρὸς Σελινοῦντα τῆς Τραχείας Κιλικίας ἐν διάρματι Cyprus.
σταδίων χιλίων· πρὸς Σίδην δὲ τῆς Παμφυλίας χιλίων καὶ ἑξακοσίων· πρὸς δὲ Χελιδονίας χιλίων ἐννακοσίων. Ἔστι δὲ ἑτερόμηκες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα, καὶ που καὶ ἰσθμοὺς ποιεῖ κατὰ τὰς τὸ πλάτος διοριζούσας πλευράς· ἔχει δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα, ὡς ἐν βραχέσιν εἰπεῖν, οὕτως, ἀρξαμένοις ἀπὸ τοῦ προσεχεστάτου σημείου τῇ ἠπείρῳ.

§. 3.

Ἔφαμεν δέ που κατὰ τὸ Ἀνεμούριον, ἄκραν τῆς Τραχείας Κιλικίας, ἀντικεῖσθαι τὸ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον, τὴν Κρομμύου ἄκραν, ἐν τριακοσίοις καὶ πεντήκοντα σταδίοις· ἐντεῦθεν δ' ἤδη 1) δεξιὰν τὴν νῆ-

Aaa 2 σον

1) Casaubonn. Venet. 1. δεξιᾷ, pro quo Casaubonus malit ἐν δεξιᾷ. Sed δεξιὰν, quod habent reliqui, commode dicitur, nec impedit sequens ἐν ἀριστερᾷ. Ἄρκτον in νότον mutat Xylander et in versione expressit. Certe si situm compares, verius id est.

nem se porrigit, proxime qua Selinus est asperae Ciliciae, freto diremptus CIↃ stadiorum: a Sida Pamphyliae CIↃ IↃC. a Chelidoniis CIↃ IↃCCCC. Figura totius insulae est altera parte longior, et interdum isthmos facit in lateribus latitudinem definientibus. Singula breviter enarrabimus, orsi ab eo puncto, quod continenti est proximum.

§. 3.

Supra diximus e regione Anemurii, quod est asperae Ciliciae promontorium, situm esse Cypri promontorium, quod Crommyi, *id est cepae*, dicitur: intervallum est CCCL stadio-

Cyprus. σον ἔχουσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἤπειρον, πρὸς ἄρκτον ὁ πλοῦς ἐστὶ καὶ πρὸς ἕω καὶ πρὸς τὰς Κλεῖδας εὐθύπλοια σταδίων ἑπτακοσίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ [2] Λάπαθός τε ἐστὶ πόλις, ὕφορμον ἔχουσα καὶ νεώρια, Λακώνων κτίσμα καὶ Πραξάνδρου· καθ' ἣν ἦν Νάγιδος· εἶτ' Ἀφροδίσιον, καθ' ὃ στενὴ ἡ νῆσος· εἰς γὰρ Σαλαμῖνα ὑπέρβασις σταδίων ἑβδομήκοντα· εἶθ' [3] Ἀχαιῶν ἀκτή, ὅπου Τεῦκρος πρωσωρμίσθη πρῶτον, κτίσας

2) In hac ſcriptura conſentiunt omnes libri. Plerique per η efferunt, undé Plinius 5, 35. ſ. 31. *Lapethos* effert, aliqui per ι, quod ex nota literarum confuſione ortum eſſe poteſt. Cf. Weſſeling. ad Diodor. 19, 59. et in primis Meurſius in Cypro p. 39 ſq. Quod proximum vocabulum νεώρια Caſaubonus ex Ptolemaeo 5, 14. et Diodori c. l. mutat in κερωνία, incertam eum lectionem ſequi, docuit Weſſeling. ad Diodor. c. l. Accedit, quod, ibi diſerte νεώρια fuiſſe, refert Stephanus. Pro κτίσμα invitis MSStis omnibus ante Caſaubonum legebatur κτίσματα, forte quia editores νεώρια nomen proprium putarent; quare etiam maiuſcula litera produxerunt. Denique ex emendatione Caſauboni, adſpirantibus codicibus, Νάγιδος, cum antea exſtaret Ἄγιδος, abſorpto ν, ut ſupra p. m. 681. Idem etiam praeterea tollit ἦν.

3) Moſcov. Χάρων. Male. Ἀχαιῶν λιμὴν etiam a Ptolemaeo

ſtadiorum. Inde ſi naviges ita, vt ad dextram tibi ſit inſula, continens ad laevam, verſus orientem et meridiem curſus ad Cleides rectus erit ſtadiorum ɪɔcc. In medio urbs eſt Lapathus cum navalibus et ſtatione, condita a Laconibus et Praxandro: pone fuit Nagidus: deinde Aphrodiſium, juxta quod arcta eſt inſula, tranſitu ad Salaminam ſtadiorum LXX. Deinde Achaeorum acta, ubi Teucer primum appulit,

κτίσαι Σαλαμῖνα, τὴν ἐν Κύπρῳ, ἐκβληθεὶς, ὡς Cyprus.
φασιν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος· εἶτα Καρπασία πόλις, λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδόνα· ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρβασίς ἐστιν ἰσθμοῦ τριάκοντα σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας, καὶ τὸ ὑότιον πέλαγος· εἶτ' ἄκρα καὶ ὄρος· ἡ δ' ἀκρώρεια καλεῖται Ὄλυμπος, ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκραίας ναὸν, ἄβατον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον. Πρόκεινται δὲ πλησίον αἱ Κλεῖδες καὶ ἄλλαι δὲ πλείους· εἶθ' αἱ Καρπασίαι νῆσοι· καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμὶς, ὅθεν ἦν Ἄριστος ὁ συγγραφεύς· εἶτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμήν· εἶτ' ἄλλος λιμὴν [4] Λεύκολλα· εἶτ' ἄκρα Πηδάλιον, εἰς ἣν ὑπέρ-

Aaa 3 κειται

maeo c. l. commemoratur. Tum idem cum Medic. 3. 4. inverso vulgari ordine κτίσαι Σαλαμῖνα. Porro Moscov. Καρπαθίας, uti Carpasiam urbem Κάρπαθον dictam esse a Xenagora affirmat Stephanus s. v. Καρπασία. At Κάρπασαι νῆσοι, etsi litera vocali truncatae, commemorantur etiam a Ptolemaeo 5, 14. circa Cyprum.

4) Medic. 3. 4. Moscov. et edd. ante Casaubonum Λεύκολλα.

lit, cum a patre (ut fertur) Telamone domo ejectus Salaminam in Cypro conderet. Sequitur Carpasia urbs cum portu, opposita Sarpedoni promontorio. E Carpasia isthmi transitus est stadiorum xxx ad insulas Carpasias et austrinum mare. Hinc est mons et promontorium: promontorio nomen est Olympus, inque eo fanum Veneris Acraeae, quod adiri, aut conspici a foemina nefas est. Ante id sitae sunt Cleides, aliaeque plures, et Carpasiae insulae, ac post has Salamis, patria Aristi, historiae scriptoris. Deinde Arsinoë urbs et portus: mox alius Leucola.

Cyprus. κειται λόφος τραχὺς, ὑψηλὸς, τραπεζοειδὴς, ἱερὸς Ἀφροδίτης, εἰς ὃν ἀπὸ Κλειδῶν στάδιοι ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· εἶτα κολπώδης καὶ τραχὺς παράπλους ὁ πλείων εἰς Κίτιον· ἔχει δὲ λιμένα κλειστόν· ἐντεῦ-
p. 683. θέν ἐστι Ζήνων τε ὁ τῆς στωϊκῆς αἱρέσεως ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός· ἐντεῦθεν εἰς Βηρυτὸν στάδιοι χίλιοι πεντακόσιοι. Εἶτ' Ἀμαθοῦς πόλις· καὶ μεταξὺ πολίχνη, Παλαιὰ καλουμένη, καὶ ὄρος μαστοειδὲς

κολα. Sed *Leucolla* vocat etiam Plinius 5, 35. f. 31. In nomine Πηδάλιον consentiunt libri omnes. At cum obscurum id sit, *Idalium* notius et a multis celebratum Veneris cultu, hoc substituit Meursius de Cypro 1, 12. 28. refragante Oberlino ad Vibium Sequ. p. 269. in primis cum Πηδάλιον in promontoriis commemoret Ptolemaeus c. l. in codice Palatino, uti etiam legitur in ed. Argent. 1520. Praeterea Idalium promontorium nemo novit. Mirum tamen accidit, qui Strabo silentio praeterire potuerit. Pro πλείων Medic. 3. πλείως. Deinceps Medic. 3. Κύτοον; Medic. 4. et edd. ante Xylandrum Κύτιον; Paris. et Moscov. Κήτιον; edd. inde a Casaubono Κίτιον, quod probant auctores alii, etsi multiplici quidam varietate, de qua cf. Staveren ad Nepotis Cimon. c. 3. f. Wasse et Dukerus ad Thucyd. 1, 112. in primis Meursius de Cypro 1, 10. p. 30 sq. Vulgatam scripturam tuetur maxime literarum series in Suida.

la. Hinc promontorium Pedalium, cui imminet collis asper, sublimis, mensae forma, Veneri sacer: ad eum a Cleidibus stadia sunt IↃCXXXC. Inde navigatio sinuosa fere et aspera est Citium usque: urbs ea portum habet, qui claudi potest. Haec patria fuit Zenonis, Stoicorum principis, et Apollonii medici: inde Berytum sunt stadia CIↃIC. Citium sequitur Amathus urbs: et in medio oppidum, quod Palaea dicitur, *id est vetus*, et mons mammillae similis

ϛοειδὲς Ὄλυμπος· εἶτα [5] Κουριὰς χερρονησιώδης, εἰς Cyprus.
ἣν ἀπὸ Θρόνων ϛάδιοι ἑπτακόσιοι. Εἶτα πόλις Κούριον, ὅρμον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα. Ἤδη οὖν πάρεσι σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον τοῦτο, οὗ ἡ ἀρχή·

[6] Ἰεραὶ τῷ Φοίβῳ, πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι,
Ἤλυθομεν αἱ ταχιναὶ τόξα φυγεῖν ἔλαφοι·

[7] εἴθ' Ἥδυλος ἐϛὶν, εἴθ' ὁϛτισοῦν· φησὶ μὲν ὁρμηθῆναι τὰς ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος· ἐκ δὲ

Aaa 4 Κιλίϲ-

5) Κυριὰς ed. Pariſ. quod vitium hinc in Amſtelod. tranſiit. Pro χερρονησιώδης Pariſ. Medic. 3. 4. dant χερρονησώδης. Vulgata ad formam ſimplicium compoſita eſt. Supra tamen lib. 9. p. m. 346. absque ι occurrebat χερρονησιώδης. Poſt in Medic. 3. verba ἤδη οὖν — διαφυγεῖν οὐδὲν omiſſa ſunt.

6) Sic Venet. 1. Moſcov. pro ἱεραὶ, quod habent alii cum editis. Caſaubonus emendat aut ἰεαὶ, aut transpoſitis verbis Τῷ Φοίβῳ ἰεαί. Prius praetulit etiam Schneiderus in analectis crit. faſcic. 1. p. 10. et in ſequ. legit φυγεῖν ἔλαφοι. Pro πολλὸν Ven. 2. πολλῶν, et pro ταχιναὶ minus recte Medic. 4. et edd. ante Xyl. ταχειναί.

7) Vulgo omnes libri Εἴθ' ἡ Δῆλος cum vetere interprete. Bene vidit Xylander, nomen poetae deſiderari, quare in

ſimilis Olympus. Tum Curias promontorium peninſulae in modum: eo a Thronis ſtadia 1500. Poſt urbs Curium, ſtationem habens, opus Argivorum. Iam oſcitantiam ſubit conſiderare ejus, qui elegiam ſcripſit:

Nos ſacrae Phoebo cervae, dum tela per undas
Effugimus, curſu venimus huc celeri:

ſive is Hedylus eſt, ſive quicumque alius. Sane dicit, Corycio cervas decurriſſe jugo, a Cilicumque

Cyprus. Κιλίσσης ἠιόνος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται, διότι

Μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πέρα, πῶς ἀνόδευτον
Χεῦμα δι' [8] εἰαρινῶν ἐδράμομεν Ζεφύρων.

Ἀπὸ γὰρ Κωρύκου περίπλους μέν ἐστιν εἰς Κουριάδα ἀκτήν· οὔτε ζεφύρῳ δὲ, οὔτε ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον,

in verſione poſuit *Hedelus*. Verum adtigit Caſaubonus, dum ſcribendum monet Ἡδύλος, cujus ſaepe apud Athenaeum injicitur mentio. Atque ita reddidit Schneiderus c. l. ubi etiam de Hedylo expoſuit. Tum Venet. 1. Moſcov. Pariſ. Medic. 4. φασὶ μὲν γὰρ, quam poſtremam vocem tamen non agnoſcit Moſcov. At φησὶ, quod repoſuerunt editiones, bene habet, quod et probat ſequens ἐπιφθέγγεται. Confuſio paſſim notata eſt. Poſt pro ἐκ δὲ, uti exſtat in editionibus, aptius δὲ ad praecedens μὲν Moſcov. Pariſ. Medic. 4. Pro διότι, ut ſaepe, Medic. 4. ὅτι.

8) Moſcov. Pariſ. edd. ante Xylandrum ἑῴων, qui praeivit εἰαρίων, quia vetus interpres legiſſe videatur ἐαρίων; vertit enim *aerios zephyros*. Venet. 1. Medic. 4. ἐαρίων. Ante οὐδὲν in Medic. 4. deeſt δ'. At antea recte monuit Caſaubonus, Strabonem ea antea dixiſſe, quae cogitari nequeant; quare emendat ἐν ἀριστερᾷ δὲ, cum vulgo legatur οὔτ' ἐν ἀριστερᾷ. Cum ipſa res loquatur, et ſimiles aliorum locorum formae adſint, nolui porro Strabonem abſurda proferre.

que litore ad actas enataſſe Curiadas, et addit:

Invia per freta nos vectae (res mira relatu)
Per mare, quod vernis vertitur a Zephyris.

A Coryco quidem eſt ad Curiadem navigatio: ſed nec Favonio ſpirante, nec ut ad dextram tibi ſit inſula: immo ad laevam: trajectus autem nullus. Initium

σαν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ· δίαιρμα δ' οὐδέν. Ἀρχὴ δ' οὖν Cyprus.
τοῦ δυσμικοῦ περίπλου τὸ Κούριον, τοῦ βλέποντος
πρὸς Ῥόδον· καὶ εὐθύς ἐστιν ἄκρα, ἀφ' ἧς ῥίπτουσι
τοὺς ἀψαμένους τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος· εἶτα
Τρήτα, καὶ Βοόσουρα, καὶ Παλαίπαφος, ὅσον ἐν
δέκα σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένη, ὕφορμον
ἔχουσα· καὶ ἱερὸν ἀρχαῖον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης·
εἶτ' ἄκρα Ζεφυρία, πρόσορμον ἔχουσα· [10] καὶ ἄλλη
Ἀρσινόη, ὁμοίως πρόσορμον ἔχουσα· καὶ ἱερὸν καὶ ἄλ-
σος· μικρὸν δ' ἀπὸ τῆς θαλάττης καὶ ἡ Ἱεροκηπίς.
Εἶθ' ἡ Πάφος, κτίσμα Ἀγαπήνορος, καὶ λιμένα
ἔχουσα, καὶ ἱερὰ εὖ κατεσκευασμένα· διέχει δὲ πε-

9) Medic. 3. ἀρχὴ δὲ, et pro περίπλου Moſcov. παράπλου, Idem poſt Τρήτα pro Τρήτα. Tum Ven. 1. 2. Moſcov. Pariſ. Παλαίπαφος, ut alia efferuntur, et eadem urbs paullo poſt, de quo cf. ad Melam Vol. 3. P. 2. p. 632. Editiones παλαιὰ Πάφος.

10) Haec verba ad ἔχουσα deſunt in Medic. 3. Sed qui cum aliis agnoſcit Pariſ. repudiat verba ὁμοίως et ante ἄλσος particulam καὶ, ut ante Ἱεροκηπὶς Medic. 4. ſ. In ſequentibus vulgarem verborum ſeriem Moſcov. et Medic. 3. 4. immutant: συνιόντες ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων, item τινὲς ἐκ Πάφου, et σταδίους εἶναι.

tium circuitus occidui Curium eſt, Rhodum reſpicientis. Statimque eſt promontorium, unde projiciunt eos, qui Apollinis aram attigerunt. Sequuntur Treta, Booſura, et antiqua Paphus, ad x ſtadia ſupra mare condita, portum habens, et vetus Paphiae Veneris templum. Hinc Zephyria promontorium cum ſtatione, et aliud Arſinoë, itidem ſtationem habens, et templum, ac lucum: paulo a mari etiam ſacer hortus eſt. Deinde Paphus, ab Agapenore condita,

Cyprus. ζῆ σταδίους ἑξήκοντα τῆς Παλαιπάφου· καὶ πανηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης κατ' ἔτος ἐπὶ τὴν Παλαίπαφον, ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξὶν ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων συνιόντες. Φασὶ δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Πάφου τινὲς εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους. Εἶθ' ὁ Ἀκάμας ἐστὶ μετὰ Πάφον· εἶτα πρὸς ἕω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσινόην πόλιν, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος· εἶτα Σόλοι πόλις, λιμένα ἔχουσα, καὶ ποταμὸν, καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἴσιδος· κτίσμα δ' ἐστὶ Φαλήρου καὶ Ἀκάμαντος, Ἀθηναίων· οἱ δ' ἐνοικοῦντες Σόλιοι καλοῦνται. Ἐντεῦθεν ἦν Στασάνωρ

11) Omnes libri obtrudunt Σόλους cum editionibus. Quod si valeat, Σολοῦς certe sit scribendum. At auctores alii omnes scribunt Σόλοι, erratque d' Anville in Memoires de litterature — de Paris Tom. 32. p. 536. qui mutatum vult in Σόλας ex Scylace, Plutarcho et Plinio. Verius Cellarius in Geogr. ant. 3, 7, 5. emendat Σόλοι, uti nunc dedi. Post Casauboniani i. e. Ven. 2. pro Κρεμμύου, quod constanter tenent reliqui cum editionibus, Κρεμμύων, qua quidem forma producunt alii auctores. Priori tamen accedit auctoritas Ciceronis ad diverſ. 12, 13. ubi cf. Victorius.

dita, portum habens, et templa probe condita. Distat a vetere Papho terrestri itinere stadiorum LX. et per eam viam solemnes pompae ducuntur ad veterem Paphum, viris simul et mulieribus ex aliis urbibus eo convenientibus. Sunt, qui a Papho ad Alexandream cursum dicant CIↃ CIↃ IↃC. Post Paphum est Acamas. Deinde versus orientem post Acamantem navigatio est ad Arsinoam urbem, et Iovis lucum: deinde Soli, urbs cum portu et fluvio ac templo Veneris, itemque Isidis: condiderunt Phalerus et Acamas Athenienses: qui inhabitant, Solii

σάνως τῶν Ἀλεξάνδρου ἑταίρων, ἀνὴρ ἡγεμονίας Cyprus.
ἠξιωμένος· ὑπέρκειται δ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία πόλις· εἶθ' ἡ Κρομμύου ἄκρα.

§. 4.

Τί δὲ δεῖ τῶν ποιητῶν θαυμάζειν, καὶ μάλιστα τῶν τοιούτων, οἷς ἡ πᾶσα περὶ τὴν φράσιν ἐσπούδη, τὰ τοῦ Δαμάσου συγκρίνοντας, ὅστις τῆς νήσου p. 684.
τὸ μῆκος ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκηπίας, ὥς φησιν, εἰς Κλεῖδας; Οὐδὲ ὁ Ἐρατοσθένης εὖ· αἰτιώμενος γὰρ τοῦτον, οὐκ ἀπ' ἄρκτων φησὶν εἶναι τὴν Ἱεροκηπίαν, ἀλλ' ἀπὸ νότου· οὐδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἀλλ' ἀπὸ δύσεως, εἴπερ ἐν

1) Medic. 4. δή. Post Codd. Casauboniani meique omnes συγκρίνοντας pro συγκρίνουσιν, quod ferunt omnes editiones. Prius nexus etiam requirit. Pro ἐπὶ Κλεῖδας iisdem dedi πρὸς Κλ.

Solii appellantur. Haec patria fuit Stasanoris, qui unus de amicis Alexandri principatum est consecutus. Supra in mediterraneis est Limenia urbs, et deinde Crommyi promontorium.

§. 4.

Quid vero attinet poëtas admirari, maxime eos, qui omne studium dictioni modo impendunt, si Damastae scripta componamus, qui longitudinem insulae a septentrione versus meridiem metitur ab Hierocepia (*id est sacro horto*) ad Cleidas, quando ne Eratosthenes quidem recte: incusans enim hunc, Hierocepiam non a septentrione esse ait, sed a meridie. Ea vero in austrina non est parte, sed in

Cyprus. ἐν τῇ δυσμικῇ πλευρᾷ κεῖται, ἐν ᾗ καὶ ἡ Πάφος, καὶ ὁ Ἀκάμας. Διάκειται μὲν οὕτως ἡ [2] Κύπρος τῇ θέσει.

§. 5.

Κατ' ἀρετὴν δ' οὐδεμιᾶς τῶν νήσων λείπεται· καὶ γὰρ εὔοινός ἐστι καὶ εὐέλαιος· σίτῳ τε αὐτάρκει χρῆται· μέταλλά τε χαλκοῦ ἐστιν ἄφθονα τὰ ἐν [1] Ταμασσῷ, ἐν οἷς τὸ χαλκανθὲς γίνεται, καὶ ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις χρήσιμος. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τὸ παλαιὸν [2] ὑλομανούντων τῶν πεδίων,

2) Vulgo ante Caſaubonum legebatur Πάφος, cujus emendationem probant etiam codices.

1) Medic. 3. 4. Venet. 1. et editiones ante Xylandrum Ταναεσῷ, ut vetus interpres *Tenesſum*. Alii auctores ita in nominis ſcriptura maxime variant, ut ſimplici σ utantur, quibus accedunt numi, Goltziani quidem. Pro χρήσιμος Medic. 3. 4. Moſcov. Ven. 1. χρήσιμα, ut editiones ante Caſaubonum.

2) Ita leg. ſtatuit Toup. in emendatt. in Suidam T. I. p. 272. ed. Ox. Recte quidem, ſed emendat, quod ante ed. Pariſienſem ita jam aderat, quippe quae exhibet ὑλομανούντων, unde idem ex more exceperat Amſtelod. Paullo inſertius pro ἐπιτρέψαι Venet. 1. male ἐπιτρέψαι.

in occidua, ubi etiam Paphus ſunt et Acamas. Dictum eſt de Paphi ſitu.

§. 5.

Cyprus praeſtantia nulli cedit inſulae. Nam et vini oleique ferax eſt, et ſuo utitur contenta frumento: et aeris abundantia ſunt metalla apud Tamaſſum, ubi chalcanthum naſcitur et aerugo, uſibus medicis res aptae. Eratoſthenes ait, cum inſulae ejus

πεδίων, ὥστε κατέχεσθαι δρυμοῖς, καὶ μὴ γεωργεῖ- Cyprus.
σθαι, μικρὰ μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τοῦτο τὰ μέταλ-
λα, δενδροτομούντων πρὸς τὴν καῦσιν τοῦ χαλκοῦ
καὶ τοῦ ἀργύρου· προσγενέσθαι δὲ καὶ τὴν ναυπη-
γίαν τῶν σόλων, ἤδη πλεομένης ἀδεῶς τῆς θαλάτ-
της, καὶ μετὰ δυνάμεων· ὡς δ' οὐκ ἐξενίκων, ἐπι-
τρέψαι τοῖς βουλομένοις καὶ δυναμένοις ἐκκόπτειν,
καὶ ἔχειν ἰδιόκτητον καὶ ἀτελῆ τὴν διακαθαρθεῖσαν
γῆν.

§. 6.

ejus campi quondam ſyl-
veſcerent maiorem in mo-
rem, ita ut occupati arbo-
ribus coli agri non poſ-
ſent: non ita multum au-
xilii tuliſſe eos, qui ad
aes argentumque conflan-
dum arbores caedebant:
acceſſiſſe poſtea navium
fabricationem et claſſium,
cum mare jam tuto navi-
garetur, idque claſſibus.
Sed Cyprios, cum ne ſic
quidem evincere poſſent
ſylvarum incrementa, li-
berum feciſſe, ut arbores,
qui vellent ac poſſent, ex-
ſcinderent, et quod agri
quisque exſtirpatis ſylvis
perpurgaſſet, id proprium
atque immune poſſideret.

§. 6.

Cyprus.

§. 6.

Πρότερον μὲν οὖν κατὰ πόλεις ἐτυραννοῦντο οἱ Κύπριοι· ἀφ' οὗ δ' οἱ Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγύπτου κατέστησαν, εἰς ἐκείνους καὶ ἡ Κύπρος περιέστη, συμπραττόντων πολλάκις καὶ τῶν Ῥωμαίων. Ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας Πτολεμαῖος, ἀδελφὸς τοῦ Κλεοπάτρας πατρὸς, τῆς καθ' ἡμᾶς βασιλίσσης, ἔδοξε πλημμελής τε εἶναι, καὶ ἀχάριστος εἰς τοὺς εὐεργέτας, ἐκεῖνος μὲν κατελύθη, Ῥωμαῖοι δὲ κατέσχον τὴν νῆσον, καὶ γέγονε στρατηγικὴ ἐπαρχία καθ' αὑτήν. Μάλιστα δ' αἴτιος τοῦ ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πούλχερ· ἐμπεσὼν γὰρ εἰς τὰ λῃστήρια, τῶν Κιλίκων ἀκμα-

1) Mofcov. ὁ Πτολεμαῖος ἄρξας τελευταῖος. Poſt pro ἀρχὴν τῆς Κύπρου, quod legitur in editionibus, codices Caſauboniani et mei habent omnino τὴν Κύπρον, quod iis reddidi. Deinde Caſaubonn. i. e. Ven. 2. δ' ἐλθὼν pro δὲ ἐπελθὼν, quod eſt aptius. Verba ſequentia τῶν Ῥωμαίων deſunt in Venet. 2.

§. 6.

Antiquitus Cypri urbes ſuis ſingulae paruerunt tyrannis. Sed ab eo tempore, quo Ptolemaei reges Aegyptum obtinuerunt, Cyprus quoque in eorum venit poteſtatem, adjuvantibus ſaepe etiam Romanis. Cum autem ultimus Rex Ptolemaeus, patruus Cleopatrae, quae noſtra aetate regnum geſſit, videretur inique agere, neque bonam gratiam referre, eo dejecto, Romani inſulam occupaverunt, ac in praetoriam provinciam redegerunt. Perniciei cauſa potiſſima regi fuit P. Claudius Pulcer: is enim cum incidiſſet in Cilicios pira-

ἀκμαζόντων τότε, λύτρον αἰτούμενος, ἐπέστειλε τῷ Cyprus.
βασιλεῖ, δεάμενος πέμψαι, καὶ ῥύσασθαι αὐτόν· ὁ
δ' ἔπεμψε μὲν, μικρὸν δὲ τέλεως, ὥστε καὶ τοὺς λῃ-
σὰς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν,
τὸν δ' ἄνευ λύτρων ἀπολῦσαι. Σωθεὶς δ' ἐκεῖνος,
ἀπεμνημόνευσεν ἀμφοτέροις τὴν χάριν, καὶ γενόμε-
νος δήμαρχος, ἴσχυσε τοσοῦτον, ὥστε ἐπέμφθη
Μάρκος Κάτων, ἀφαιρησόμενος τὴν Κύπρον τὸν κα-
τέχοντα. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἔφθη διαχειρισάμενος
αὐτὸν, Κάτων δὲ ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν Κύπρον,
καὶ τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο καὶ τὰ χρήματα p. 685.
εἰς τὸ δημόσιον ταμιεῖον τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν· ἐξ
ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία ἡ νῆσος, καθάπερ καὶ
νῦν ἐστὶ, στρατηγική· ὀλίγον δὲ χρόνον τὸν μεταξὺ,
Ἀντώνιος Κλεοπάτρᾳ καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Ἀρσι-
νόῃ

piratas, tum maxime viribus vigentes, et redimendi ſui pretium poſceretur, ad regem miſit petitum, ut, miſſo redemtionis pretio, ſe liberaret. Miſit ille, ſed ita exiguum, ut praedones id accipere puderet, remiſſoque eo Claudium absque clarigatione dimitterent. Ita ſervatus, utrisque referendae gratiae memor fuit, factusque tribunus plebis obtinuit, ut M. Cato mit-

teretur, qui regi Cyprum poſſidenti adimeret. Atque is quidem adventum Catonis morte ſibi conſcita praevertit, Cato autem ſuperveniens Cyprum occupavit, regias facultates divendidit, et pecuniam in aerarium populi Romani intulit. Exinde inſula haec fuit, ut etiam hodie eſt, provincia praetoria. Paulo interjecto tempore, Antonius eam Cleopatrae, et ſorori ejus

Cyprus. νόῳ παρέδωκε· καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγκατελύθησαν καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ πᾶσαι.

Arſinoae tradiderat. Verum Antonio everſo, omnes etiam ejus conſtitutiones ſunt reſciſſae.

Libri sequentes librariae Weidmanniae Lipsiae sumtibus sunt editi coemtive pretiisque quae indicavimus venduntur.

Aeschyli Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Recensuit et brevi annotatione illustravit Frid. Henr. *Bothe*. 8 maj. 1805. charta impr. 2 thlr. 18 gr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr.
— — Idem liber, charta belg. 6 thlr.
Anacreontica. Graece. Recensuit notisque criticis instruxit Frid. Henr. *Bothe*. 8 min. 1805. charta anglica. 16 gr.
— — Idem liber, charta pergam. (Velin). 1 thlr. 4 gr.
Appiani, Alexandrini, Romanarum historiarum quae supersunt. Novo studio conquisivit, digessit, ad fidem codicum manuscriptorum recensuit, supplevit, emaculavit, varietatem lectionum adiecit, latinam versionem emendavit, adnotationibus variorum suisque illustravit, commodis indicibus instruxit Ioannes *Schweighaeuser*. 3 Voll. 8 maj. 1785. 11 thlr.
Arati, Solensis, Phaenomena et Diosemea. Graece et Latine, ad Codd. Mspt. et optimarum editionum fidem recensita. Accedunt Theonis scholia vulgata et emendatiora e Cod. Mosq., Leontii de sphaera Aratea libellus etc., curavit Ioann. Theoph. *Buhle*. 2 Volumina. Accedunt indices plenissimi cum 2 tab. aeri incisis. 8 maj. 1793 et 1801. 4 thlr. 4 gr.
— — Idem liber, charta script. 5 thlr. 20 gr.
Aristophanis Comoediae, auctoritate libri praeclarissimi saeculi decimi emendatae a Phil. *Invernizio*. Accedunt criticae animadversiones, scholia graeca, indices et virorum doctorum adnotationes. Vol. I et II. 8 maj. 1794. 4 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta belgica, 7 thlr.
Aristophanis Nubes, graece et latine. cum scholiis graecis et animadvers. illustravit T. C. *Harless*. 8 maj. 1788. 1 thlr. 8 gr.
Bos, Lamberti, Ellipses graecae. Cum priorum editorum suisque observationibus edidit Godofr. Henr. *Schaefer*. 8 maj. 1808. charta impr. 3 thlr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr. 12 gr.
Dionis, Cassii, Historia romana. Graece cum versione latina Xylandro-Leunclaviana, curante Ioan. A. *Fabricio* et H. S. *Reimaro*. II Volumina in fol. 1752. 25 thlr.
Dionysii, Halicarnassensis, Opera omnia, graece et latine. Cum annotationibus Henr. *Stephani*, Frid. *Sylburgii*, Franc. *Porti*, Isaaci *Casauboni*, Fulvii *Ursini*, Henr. *Valesii*, Io. *Hudsoni* et Io. Iac. *Reiske*. VI Tomi. — Vol. I–IV., Antiquitatum Romanarum libros I–XI. tenentia, quibus accessit Henrici *Dodwelli* Chronologia graeco-romana; Vol. V., ex scriptis rhetoricis et criticis librum de compositione verborum, artem rhetoricam, veterum scriptorum censuram et commentarios de antiquis oratoribus tenens; Vol. VI. et ultimum, ex scriptis rhetoricis et criticis epistolam primam ad *Ammaeum*, epist. ad Cn. *Pompeium*, epist. secund. ad *Ammaeum*, iudicium de *Thucydidis* historiis, et librum de admiranda vi dicendi in *Demosthene* tenens. Quibus accesserunt Indices. 8 maj. Lipsiae, 1774–77. 16 thlr.
Dionysii, Halicarn., de Compositione verborum Liber. Recensuit ac priorum editorum suasque notas adiecit Godofr. Henr. *Schaefer*. Accedunt *eiusdem* Meletemata critica in *Dionysii* Halic. artem rhetoricam. 8 maj. 1808. Charta membran. script. nec non bibula,
Epicteti Manuale et *Cebetis* Tabula. Graece et latine. Graeca ad fidem veterum librorum denuo recensuit et collata omni lectionis varietate vindi-

vindicavit illustravitque, Latinam versionem, Enchiridii praesertim, ad graec. exempli praescriptum diligenter recognovit et emendavit Ioann. *Schweighaeuser*. 8 maj. 1798. 2 thlr. 8 gr.

Epicteti Manuale etc. charta scriptoria. 3 thlr.

— — Idem liber, charta belgica. 4 thlr.

— — Idem liber, charta pergamena (Velin). 5 thlr.

— — Idem liber, *graece* et *latine*. Recensuit curavitque Ioann. *Schweighaeuser*. 12 maj. 1798. 12 gr.

— — Idem liber, charta scriptoria. 16 gr.

— — Idem liber, charta belgica. 1 thlr.

— — Idem liber, *graece*. Ad fidem veterum librorum recensuit Ioann. *Schweighaeuser*. 12. 1798. 6 gr.

— — Idem liber, charta belgica. 10 gr.

Epicteti Dissertationum ab Arriano digestarum libri IV. Eiusdem Enchiridion et ex deperditis sermonibus Fragmenta. Post Io. *Uptoni* plerumque curas denuo ad Codicum Msptorum fidem recensuit, latina versione, adnotationibus, indicibus illustravit Io. *Schweighaeuser*. III Volumina. 8 maj. 1799. 12 thlr.

— — Idem liber, charta belgica. 20 thlr.

Etiam sub titulo:

Epicteteae Philosophiae Monumenta. III Volumina. 8 maj.

Fabulae Aesopicae, graece, recensuit, variae lectiones atque animadversiones addidit I. C. G. *Ernesti*. Accedit Dissertatio de Fabul. Aesop. et Index graeco-latinus. 8. 1781. 12 gr.

Homeri Carmina cum brevi annotatione. Accedunt variae Lectiones et Observationes veterum Grammaticorum cum nostrae aetatis Critica. Curavit C. G. *Heyne*. Tom. I–VIII. quibus continentur *Ilias*, graece et latine, et variae lectiones et observationes in Iliadem, cum ornamentis XXVIII. aeri incisis, et Speciminibus Codd. MSS. V. 8 maj. 1802. charta script. 30 thlr.

— — Idem liber, charta belgica. 50 thlr.

— — Idem liber, sine ornamentis, charta impress. 20 thlr.

Homeri Ilias, cum brevi annotatione curante C. G. *Heyne*. II tomi. 8 maj. 1804. charta belgica. 10 thlr.

— — Idem liber, charta scriptoria. 6 thlr.

— — Idem liber, charta impress. 4 thlr.

Homeri Hymni et Batrachomyomachia. Graece et Latine. Recensuit, varietate lectionis instruxit et interpretatus est Aug. *Matthiae*. Accedit Auctarium animadversionum. 8 maj. 1805. 1 thlr. 4 gr.

— — Idem liber, charta scriptoria. 1 thlr. 10 gr.

(Videantur *Matthiae* Animadv. in hymnos Homericos.)

Homeri Hymni et Epigrammata. Edidit Godofr. *Hermannus*. 8 maj. 1806. Charta impress. 1 thlr. 4 gr.

— — Idem liber, charta script. gall. 1 thlr. 12 gr.

— — Idem liber, charta membran. (velin). 2 thlr. 6 gr.

— — Hymnus in Cererem; ad codic. Moscov. denuo coll. recensuit et animadvers. illustravit Christ. Guil. *Mitscherlich*. 8. 1787. 20 gr.

Hoogeveen, Henrici, Doctrina particularum linguae graecae. In epitomen redegit Chr. Godofr. *Schütz*. Editio secunda, auctior et emendatior. 8 maj. 1806. charta impr. 2 thlr. 6 gr.

— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 18 gr.

Isocratis Panegyricus, recensuit, animadversionibus illustravit D. S. F. N. *Morus*. Editio tertia auctior. 8 maj. 1804. 16 gr.

— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr.

Leonidae utriusque Carmina. Cum argumentis, varietate lectionis, scholiis et Commentario edidit et indice ornavit A. C. *Meineke*. 8. 1791. 14 gr.

Longi-

Longinus, Dionysius, de sublimitate, ex recens. Zach. *Pearcii*. Animadvers. interpretum excerpsit, suas et novam versionem adiecit D. S. F. N. *Morus*. 8 maj. 1769 et 773. 1 thlr. 8 gr.

Matthiae, Aug., Animadversiones in Hymnos Homericos, cum Prolegomenis de cuiusque consilio, partibus, aetate. 8 maj. 1800. 1 thlr. 18 gr.

— — Idem liber, charta scriptoria. 2 thlr. 12 gr.

Nicolai Damasceni Historiarum Excerpta et Fragmenta, quae supersunt. Graece. Nunc primum separatim edidit, versionem latinam duplicem, alteram Henr. *Valesii*, hinc inde emendatiorem, alteram in locos plerosque Hugonis *Grotii*, notas integras H. *Valesii* aliorumque virorum doctorum undique collectas et suas, nec non testimonia veterum ac recentiorum de Nicolai vita scriptorumque notitia adiecit Ioann. Conr. *Orellius*. Accedit Dissertatio de Nicolao Damasceno gallice scripta auctore *Sevin*. 8 maj. 1804. 1 thlr. 12 gr.

— — Idem liber, charta anglica. 2 thlr. 8 gr.

— — Idem liber, charta belgica. 2 thlr. 16 gr.

Plutarchi, Chaeronensis, quae supersunt, omnia, graece et latine. Principibus ex editionibus castigavit, virorumque doctorum suisque annotationibus instruxit Io. Iacob. *Reiske*. XII Volumina. Vol. I–V. Vitas Parallelas tenentia; Vol. VI–X. Opera Moralia et Philosophica tenentia, cum notis Guil. *Xylandri*, Henrici *Stephani* et Philippi Iacobi *Maussaci* texto subiectis, accedunt denique duo Fragmenta; Vol. XI. tres Indices in eiusdem Vitas parallelas, verborum videlicet, rerum atque auctorum tenens; Vol. XII. et ultimum tres Indices in eiusdem Moralia et Philosophica, verborum videlicet, rerum atque auctorum tenens. Addita sunt ornamenta aeri incisa. 8 maj. 1774–82. 40 thlr.

Polybii Historiarum quidquid superest. Recensuit, digessit, emendatiore interpretatione, varietate lectionis, adnotationibus, indicibus illustravit Io. *Schweighaeuser*. Tom. I–VIII. P. 2da. 8 maj. 1789–95. 27 thlr.

— — Idem liber, charta belgica. 45 thlr.

Simplicii Commentarius in Epicteti Enchiridion. Accedit Enchiridii Paraphrasis christiana et Nili Enchiridion. Graece et latine. Omnia ad veterum Codicum fidem recensuit et varietate Lect. brevibusque notis illustravit Io. *Schweighaeuser*. II Tomi. 8 maj. 1800. 6 thlr.

— — Idem liber, charta belgica. 10 thlr.

Etiam sub titulo:

Epictetae Philosophiae Monumenta. Vol. IV et V.

Sophoclis Oedipus Rex, graece et latine, e recensione *Brunckii*, annotat. perpetua illustravit C. T. *Kuinoel*. 8. 1790. 20 gr.

Sophoclis Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Denuo recensuit et Rich. Franc. Phil. *Brunckii* annotatione integra, aliorum et sua selecta illustravit Frid. Henr. *Bothe*. II Voll. 8 maj. 1806. charta impress. 6 thlr.

— — Idem liber, charta script. gallica. 8 thlr.

— — Idem liber, charta belg. opt. 12 thlr.

Strabonis Rerum geographicarum Libri XVII. Graeca ad optimos codices manuscriptos recensuit, varietate lectionis, adnotationibus illustravit, Xylandri versionem emendavit Ioann. Phil. *Siebenkees*, inde a septimo libro continuavit Carol. Henr. *Tzschucke*. Vol. I. II. III. IV. 8 maj. 1796 — 1806. 10 thlr.

— — Idem liber, Tom. I. II. III. IV. charta belgica. 15 thlr. 12 gr.

Theocriti Reliquiae, graece et latine, ex recensione et cum animadversionibus Th. Chr. *Harlessii*. Edit. sec. 8 maj. (sub prelo)

Tzetzae, Io., Antehomerica, Homerica et Posthomerica, cum Commentario Friderici *Iacobs*. 8 maj. 1793. 18 gr.

— — Idem liber, charta scriptoria. 20 gr.

Zosimi

Zosimi Historiae, graece et latine; recensuit, notis criticis et commentario historico illustravit. Io. Frid. *Reitemeier*; ad calcem subiectae sunt animadv. nonnullae C. G. *Heynii*, 8 maj. 1784. 1 thlr. 20 gr.

— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 16 gr.

Ammiani Marcellini quae supersunt. Cum notis integris Frid. *Lindenbrogii*, Henr. et Hadr. *Valesiorum* et Iac. *Gronovii*, quibus Thom. *Reinesii* quaedam et suas adiecit Io. Augustin. *Wagner*. Editionem absolvit Car. Gottl. Aug. *Erfurdt*. III Tomi, 8 maj. 1808. Charta impress. 5 thlr. 12 gr.

— — Idem liber, charta script. 7 thlr. 12 gr.

— — Idem liber, charta membran. (velin) 12 thlr.

Ammiani Marcellini Opera ex recensione Valesio-Gronoviana per prosopographiam et Glossarium latinitatis ad studiosorum usus accommodata curante Aug. Guil. *Ernesti*. 8 maj. 1772, 2 thlr.

— — Idem liber, charta scriptoria. 2 thlr. 12 gr.

Caesaris, C. Iulii, Commentarii de bello gallico et civili, accedunt libri de bello Alexandrino, Africano et Hispaniensi, post *Cellarium* et S. F. N. *Morum* denuo curavit Ier. Iacob, *Oberlinus*, 8 maj. 1805. charta impress. 2 thlr. 12 gr.

— — Idem liber, charta belgica. 6 thlr.

— — Idem liber, charta script. gall, 3 thlr. 6 gr.

Calpurnii, Siculi, T., Eclogae XI. Recognovit, adnotatione et Glossario instruxit Christ. Dan. *Beck*. 8. 1802. 20 gr.

Ciceronis, M. Tullii, Epistolarum libri XVI, cum notis criticis Traug. Frid. *Benedicti*. II Tomi. 8. 1790. 2 thlr. 12 gr.

Ciceronis, M. Tullii, Philosophica omnia, ex scriptis recens collatis, editisque libris castigatius et explicatius edidit I. A. *Görenz*. 8 maj. Charta impress., scriptor. et membranacea (velin)

(sub prelo)

Cornelii Nepotis vitae excellentium Imperatorum. Cum animadversionibus I. A. *Bosii*, varias lectiones et praefat. addidit Io. Frid. *Fischerus*. Editio nova multo auct. et emend. 8 maj. 1806, charta impr. 2 thlr.

— — Idem liber, charta script. gallica. 2 thlr. 18 gr.

— — Idem liber, charta belg. opt. 5 thlr.

Gellii, Auli, Noctium Atticarum libri XX, sicut supersunt. Editio Gronoviana. Praefatus est et excursus operi adiecit Io. Ludov. *Conradi*. II Tomi. 8 maj. 1762, 4 thlr.

Q. *Horatius* Flaccus ex recensione et cum notis atque emendationibus Richardi *Bentleii*. II Tomi. 8 maj. 1764. 4 thlr.

T. *Livii* Patavini Historiarum libri qui supersunt omnes, ex recensione Arn. *Drakenborchii* cum indice rerum locupletissimo. Accessit praeter varietatem lectionis Gronovianae et Creverianae glossarium Livianum curante Aug. Guil. *Ernesti*. Editio nova emendatior, Tomus I–V. 8. 1801. 1804. 6 thlr. 8 gr.

— — Idem liber, charta belgica, 10 thlr. 20 gr.

— — Idem liber, charta belg. opt, 12 thlr. 4 gr.

— — Tomus Vtus seu *Glossarium Livianum*, sive Index latinitatis exquisitioris, Ex schedis A. G. *Ernesti* emendavit plurimisque accessionibus locupletavit Godofr. Henr. *Schaefer*, 8, 1804, 2 thlr. 8 gr.

— — Idem liber, charta belgica, 3 thlr. 8 gr.

— — Idem liber, charta belgica optima, 3 thlr. 16 gr.

Manutii, Pauli, Commentarius in M. Tullii *Ciceronis* Orationes. Curavit C. G. *Richterus*. 8 maj. 1783, 3 thlr. 8 gr.

Ovidii, P., Nasonis, Opera ex recensione Nic. *Heinsii*, cum ejusd. notis integris, praefatus est Io. Aug. *Ernesti*. Curavit indicemque verborum copiosissimum adiecit Io. Frid. *Fischerus*. 8. 1773. 1 thlr. 8 gr.

Senecae,

Senecae, L. Annaei, Philosophi, Opera omnia, quae supersunt, recognovit et illustravit D. Frid. Ernest. *Ruhkopf*. Vol. I–IV. 8 maj. 1797–1808. Charta impr. 6 thlr.
— — Idem liber, charta script. 8 thlr.
— — Idem liber, charta belgica. 12 thlr.
(Vol. Vum sub prelo)

Silii, Caii, Italici, Punicorum libri XVII, varietate lect. et commentario perpetuo illustravit I. C. T. *Ernesti*. Accedit Index uberrimus. Vol. I. et II. 8 maj. 1791. 92. 2 thlr. 20 gr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 4 thlr.

Taciti, C. Corn., Opera. Ex recensione Io. Aug. *Ernesti* denuo curavit Ier. Iac. *Oberlinus*. II Tomi. 8 maj. 1801. 5 thlr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 7 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta belgica. 12 thlr.
— — C. Corn., Opera. Ex recensione Io. Aug. *Ernesti* denuo curavit I. I. *Oberlinus, in usum scholarum*. 8. 1801. 1 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 2 thlr.

Abulfedae Tabulae quaedam geographicae et alia eiusdem argumenti Specimina, e Codd. Biblioth. Leidensis nunc primum arabice edidit Frid. Theo. *Rinck*. 8 maj. 1791. 1 thlr. 4 gr.
— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr. 16 gr.

Artedi, Petri, Synonymia piscium graeca ac latina, emendata, aucta atque illustrata. Sive hist. piscium naturalis et literaria ab *Aristotelis* usque aevo ad saeculum XIII. deducta duce Synonymia piscium P. *Artedi*. Accedit Disputatio de veterum scriptorum Hippopotamo, cum tabb. III. aeri incisis, auctore Io. Gottl. *Schneidero*. 4 maj. 1789. charta script. 4 thlr.

Bochartí, Sam., Hierozoicon, sive de animalibus sacrae scripturae. Recensuit suis notis adiectis E. F. C. *Rosenmüller*. III. Tomi. 4 maj. 1793 — 96. 19 thlr.
— — Idem liber, charta script. 25 thlr.

Dionysii, Halicarn., Archaeologiae romanae quae ritus romanos explicat synopsis. Adornavit, animadversiones interpretum suasque et indicem in usum tironum locupl. adiecit Dav. Christ. *Grimm*; accedunt auctaria quaedam. 8 maj. 1786. 1 thlr. 20 gr.

Euthymii Zigabeni Commentarius in IV Evangelia. Graece et Latine. Textum graecum nunquam antea editum ad fidem duorum Codicum membranac. bibliothecarum SS. Synodi Mosquensis auctoris aetate scriptorum, diligenter recensuit et repetita versione latina Ioann. *Hentenii* suisque adiectis animadversionibus edidit Christianus Frid. *Matthaei*. III. Tomi. 8 maj. 1792. 9 thlr.

Gottleberi, Io. Chr., Animadversiones ad Platonis Phaedonem et Alcibiadem secundum. Adiuncti sunt excursus in quaestiones Socraticas de animi immortalitate cum summa Phaedonis. 8 maj. 1772. 18 gr.

Gregorii, Nazianzeni, theologi, Opera. Iac. Billius Prunaeus, S. Michaelis in Eremo Coenobiarcha, cum MSS. Regiis contulit, emendavit, interpretatus est, una cum doctissimis Graecorum *Niceiae Serronii, Pselli, Nonii* et *Eliae* Cretensis commentariis. Aucta est haec editio quam multis eiusdem *Gregorii* Epistolis nunquam antea editis, ex interpretatione Fed. *Morelli*. Graece et Latine. II Voll. Fol. 8 thlr.

Hesychii Glossae sacrae. Graece. Ex universo illius opere in usum interpretat. Vet. et Novi Test. excerpsit, emendavit notisque illustravit I. C. G. *Ernesti*. Access. glossae sacrae in Psalmos ex Cod. MS. Biblioth. Taurinens. coniunctim nondum editae. 8 maj. 1785. 1 thlr. 12 gr.

Ejusdem Lexicon ex codice MS. Bibliothecae d. Marci restitutum et ab omnibus

omnibus Musuri correctionibus repurgatum, sive *Supplementa* ad edi *Hesychii Albertinam*. Auctore N. *Schow*. 8 maj. 1792. 2 thlr. 12 g
— — Idem liber, charta script. 3 thlr. 12 g
Jones, Guil., Poeseos Asiaticae commentariorum Libri VI. cum Appendi ce; recudi curavit Ioh. Gottfr. *Eichhorn*. 8 maj. 1777. 2 thl
Lactantii, Lucii Coelii sive Caecilii Firmiani, Opera omnia quae super sunt, Io. Georg. *Walchius* recensuit et criticis commentariis cum alio rum, tum suis illustravit. 8. 1 thlr. 4 gr
Lydi, Ioann. Laur., Opusculum de mensibus ex Codd. MSS. Biblioth Barberinae et Vaticanae, et Fragmentum de terrae motibus ex cod. Bi blioth. Angeliae Romanae. Graece edidit N. *Schow*. 8 maj. 1794. 14 gr
Oelrichs, Io. Ge. Arn., Commentarii de Scriptoribus ecclesiae Latina priorum VI saeculorum ad Bibliothecam *Fabricii* latinam accommoda ti. Praefatus est et editionem curavit A. H. L. *Heeren*. 8 maj. 1791 1 thlr. 16 gr
— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 12 gr
Oudini, Casimiri, Commentarii de Scriptoribus ecclesiae antiquis, illorumque scriptis tam impressis quam manuscriptis, adhuc extantibus in celebrioribus Europae bibliothecis, a *Bellarmino*, *Possevino*, Phil. *Labbeo*, Guil. *Caveo*, Lud. Elia *du Pin*, et aliis omissis, ad annum MCCCCLX vel ad artem typographicam inventam etc. III Voll. fol. 1722. 10 thlr.
Schleusneri, I. F., novum Lexicon graeco-latinum in Novum Testamentum. Congessit et variis observationibus philologicis illustravit. II. Tomi. Edit. tertia emend. et auct. 8 maj. 1808. Charta impr. 7 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta script. 10 thlr.
— — Idem liber, charta helvet. 12 thlr.
Eiusdem Additamenta ad novi Lexici graeco-lat. in N. T. editionem primam. 8 maj. 1801. 16 gr.
— — Idem liber, charta script. 1 thlr.
— — Idem liber, charta belg. 1 thlr. 12 gr.
Schoenemanni, C. G. T., Bibliotheca historico-literaria Patrum Latinorum *Tertulliano* principe usque ad *Gregorium M.* et *Isidorum* Hispalensem, ad biblioth. *Fabricii* latinam accommodata. Tom. I et II. 8 maj. 1792-94. 4 thlr. 16 gr.
— — Idem liber, charta script. 6 thlr. 16 gr.
Stobaei, Ioh., Sermones e MS. Codicibus emendatos et auctos edidit Nicol. *Schow*. (Pars Ima. Sermo I-XXVII.) 8 maj. 1797. 2 thlr. 12 gr.
Stockii, Christ., Clavis linguae sanctae Veteris Testamenti vocabulorum significationes generales et speciales ordine concinno exhibens, tam *tironum*, quam homiletices et exegeseos cultorum studiis apprime inserviens ac subinde Concordantiarum vicem supplens, cui accedit breve Dictionarium Chaldaeotalmudicorabbinicum. Sextum edita cura Ioh. Frid. *Fischeri*. 8 maj. 1753. et
Eiusdem Clavis linguae sanctae Novi Testamenti etc. quintum edita cura I. F. *Fischeri*. 8 maj. 1752. duae Claves. 7 thlr.
(Clavis N. T. separatim venditur à 3 thlr. 12 gr.)
Suidae et *Phavorini* Glossae sacrae, Graece. Cum spicilegio glossarum sacrarum *Hesychii* et Etymol. M. congessit, emendavit et notis illustravit I. Chr. Gottl. *Ernesti*. Accessit dissertatiuncula de glossis sacris *Suidae* et *Phavorini*. 8 maj. 1786. 18 gr.